

N O V A PLANTARVM GENERA

I V X T A
TOVRNEFORTII METHODVM DISPOSITA

Quibus Plantæ MDCCCC recensentur, scilicet fere MCCCC nondum observatæ, reliquæ suis sedibus restitutæ; quarum vero figuram exhibere visum fuit, eæ ad DL æneis Tabulis CVIII. graphice expressæ sunt; Adnotationibus, atque Observationibus, præcipue Fungorum, Mucorum, affiniumque Plantarum facionem, ortum, & incrementum spectantibus, interdum adiectis.

REGIAE CELSITVDINI
IOANNIS GASTONIS
MAGNI ETRVRIAE DVCIS.

AVCTORE
PETRO ANTONIO MICHELIO FLOR.
EIVSDEM R. C. BOTANICO.

I
314

6. Pav

FLORENTIÆ. MDCCXXVIII.
Typis BERNARDI PAPERINII, Typographi R. C. MAGNÆ PRINCIPIS
VIDUÆ AB ETRURIA.

Propet Ecclesiam Sancti Apollinaris, sub Signo Palladis, & Herculis.

SUPERIORUM PERMISSU.

R. 2. 4658

S E R E N I S S I M O
IOANNI GASTONI
MAGNO ETRURIÆ DUCI.

PETRUS ANTONIUS MICHELIUS FELICITATEM.

*UM multa sint quibus popu-
lorum res iuvare Principum
virtute possit, artium maxime, atque artificum tutela,
nonnulli nominis immortalitatem adepti, inter Heroas*

nunc merito habentur. Quorum plurimos REGIAM GENTEM TUAM SERENISSIME MAGNE DUX protulisse in confesso est apud omnes. Quem latet deberi LAURENTIO restitutas orbi, atque ab interitu pene vindicatas humaniores literas, quibus & ceteræ disciplinæ facillime comparantur? Is doctos quosque viros ætatis suæ egregie caros habuit, Politianum, Landinum, Demetrium Chalcondylam, Ficinum, Marcellumque Virgilium, cui & ipse auctor fuit Commentarii in Dioscoridem conscribendi. Adeo mature, & Rei Herbariæ consultum fuit, qua nulla utilior videbatur esse doctrina, quæ scilicet & alimenta sanis corporibus, & ægris medicinam, ac plerisque artibus auxilia præstat, animumque miræ voluptate perfundit; tantam figurarum, colorumque, atque odorum, & facultatum in plantis varietatem exhibens, atque una constantem ita specierum similitudinem, ut iucundissimam sibi vim adhiberi quisque sentiat ad summi Opificis Dei sapientiam agnoscendam. Hanc plurimi factam LAURENTII quoque filio IOANNI qui postea PONT. MAX. LEO X dictus est, inde colligi potest, quod Hermolao Barbaro, viro illius ætatis eruditissimo, ob interpretatos Dioscoridis de medica materia libros impense faverit. COSMUS vero I. Herbariam adeo cordi habuit, ut Hortos publicos, & in hac Urbe fecerit, & Pisis instauraverit, & longe quæsitis plantis ornaverit; Lucam Ghinium, Andreæ Martigianum Minia-

niatensem, qui Dioscoridem in vernaculum sermonem primus vertit eique dicavit, celebremque Andream Cæsalpinum comiter excipiens. Huic quidem mandavit, ut sibi Herbarium in privatum studium conficeret, unde oblata illi occasio fuit egregii de Plantis operis conscribendi, & Philippo Minoritæ favit, de simplicium medicamentorum facultatibus libellum edenti. Nec minus FRANCISCO eius filio Rei Herbariæ studium placuit, qui patrem æmulatus iisdem viris benigne fecit, suoque nomine Cæsalpini opus ornatum voluit. FERDINANDUS I. eam tanti fecit, ut nonnullos e Franciscanorum Cænobio ad omnium Sanctorum Ædem ad eam excolendam excitaverit, inter quos eius favore excelluit Salvator Scalandronius, qui amœnissimum ibi Hortum plurimis, optimisque plantis consevit, & Francisci Malocchii magister fuit. Huius vero consilium optimus Princeps regio sumptu secutus est de instaurando Pisano Horto, cui eum præfecerat, rarioribusque plantis undique conquistis locupletando, deque ædificanda custodi domo, & Museo instituendo, ubi res ad naturalem Historiam pertinentes ordine ponerentur. COSMI II. liberalitate Dominico Vignæ munus datum Rei Herbariæ in Pisano Gymnasio publice docendæ, qui scriptas a se Animadversiones, & Observationes in Theophrasti libros de Historia, & Causis Plantarum FERDINANDO II. dicavit; majorum exemplo, disciplinarum omnium, & philosophiæ præ-

præsertim apprime docto, & de doctis viris optime merito. Huius favore Angelus Donninius Florentini Horti curam habuit, & diligentis Herbarii famam adeptus est, edita Appendice Plantarum Florentinos Hortos ornantium. LEOPOLDI CARDINALIS liberalitatem sensit Thomas Belluccius, qui ei Pisani Horti Catalogum inscripsit. COSMUS III. Pater tuus tot elegantissimos Hortos, quibus, & Regia in Urbe Domus, nitidæque tuæ Villæ instructæ sunt, & florum suavitate, & pomorum deliciis omnis generis, & remediorum auxiliis ditavit, petitis ex omni regione Plantis, insignium Herbariorum eius ætatis opera usus, Philippi Donninii, cuius est Montis Baldi iter ineditum, & Pauli Bocconii celebris rerum naturalium indagatoris, qui Descriptiones variorum Plantarum, & Observationes naturales, aliosque libros eius munificentia adiutus conscripsit, Regioque nomini dedicavit. Quam & Michaël Angelus quoque Tillius in edendo Pisani Horti Plantarum Catalogo expertus est, atque ipse ego omnium plurimum, ex quo mea studia REGIÆ TUÆ CELSITUDINIS suasu promoveri aggressus fuit, summa comitate de naturali historia, quam eximie amabat me sæpius interrogare non dedignatus, magnisque sumptibus ad plures regiones peragrandas mittens, ut res ad illam spectantes afferrem. Quibus TU SERENISSIME MAGNE DUX patriis, avitisque tuæ Gentis, materni quoque Avi tui GASTONIS BORBONII HENRICI MAGNI F.

fin-

*singulare exemplum addens, qui regio, erudito-
que luxu affluens, atque inter Belli curas Rei Her-
bariæ studio incensus, eam semper in deliciis ha-
buit, quæ ille Roberto Morisonio auxilia præstitit,
mibi magnifice præstitisti; ut quod Serenissimi Patris
tui inchoaveram auspiciis, id tua liberalitate per-
ficerem, qua parte scilicet hæc Ars adhuc obscura,
aut manca videbatur, quantam ipse possem ei lucem,
atque amplitudinem afferrem. Huiusce studii exile
hoc specimen REGIÆ TUÆ CELSITUDINI dicatum comi-
ter intuearis precor, & labores qualescumque meos,
ea qua soles clementia fovere pergas, ut alteram
huius operis partem edere, multaque ad hanc rem
facientia iamdudum mihi observata, ac collecta in
ordinem redigere, inque tui populi utilitatem exhi-
bere aliquando valeam. Deus Opt. Max. TE diu in-
columem omnium bono servet.*

Florentiæ Calendis Decembribus MDCCXXVIII.

LECTORI BENEVOLO.

Naturalis Historiæ studium ab ineunte ætate incredibili adeo eius amore animum veluti succendente secutus sum, ut nullis laboribus parcendum, nullum periculum pertimescendum duxerim, quo eandem quantum quidem mihi per ingenii tenuitatem liceret ornarem, ac promoverem. Cumque mihi illo tempore, & otium, & unde necessarios in rem sumptus facerem effusa, ac Regia Sereniss. COSMI III. M. Etruriæ Ducis liberalitate abunde esset, non modo Italiam fere omnem variis itineribus curiose perlustravi, sed longa quoque, atque difficili peregrinatione suscepta in procul dissitas regiones non sine magno vitæ discrimine delatus sum ad penitiores animantium, metallorum, fossilium, ac præcipuæ Rei Herbariæ notitiam mihi comparandam. Iuvabat enim loca invisere, quæ præclari Naturalis Historiæ Scriptores, vel coluissent, vel descripsissent, tum ut tenebras ex eorum lectione mihi aliquando subortas discuterem, tum ut ea, quæ ipsi tradidissent cum ipsa naturæ veritate conferrem, atque eo pacto

ne mihi a magnorum nominum auctoritate aliquando imponeretur caverem. Quid his artibus profecerim liber hic longarum curarum fructus edocebit, in quo ceteris missis Botanica tantum pertracto, non eo quidem consilio quasi omnia quaecumque in Botanicis nova mihi reperta sunt, (sunt autem bene multa), hic deponere velim, sed ut præcipua quædam, & quæ clariorem Rei Herbariæ lucem affunderent iuris publici facerem. Quapropter cum ea mihi suppetat rerum novarum copia, ut nulli fere in hoc eruditionis genere versato observatorum numerum invideam, ea solum hoc loco descripsi, quibus vel nova Plantarum Genera statui possent, vel ab aliis iampridem constituta emendari, atque illustrari. Ex utrisque cxxx hac priori operis parte descripta habes; illa vero in plures ordines egregiam doctissimi viri Tournefortii methodum ab ipso in Rei Herbariæ Institutionibus expositam ubique secutus diremi. Adeo quidem ut ob ea Plantarum Genera, quæ Tournefortio adhuc intacta, vel constitui ipse primus, vel ab aliis constituta huc transtuli Opus hoc præclaræ illius Institutionis veluti appendix quædam; ob illa vero quæ Tournefortio explicata quidem, sed nondum penitus exhausta, vel supplevi ipse, vel illustravi, complementum videri possit. Porro novorum illorum generum quædam ex plantis mihi primum repertis conflata sunt, quædam alias continent pridem observatas, easque vel vagas adhuc, atque palantes certæque sedis nescias, vel quæ in ordinem quidem redactæ fuerant, loco tamen minus suo confederant. Quæcumque vero genera aliis Herbariæ cultoribus memorata hoc libro exposui, ea omnia vel floris, vel fructus, vel utriusque observatione auxi, atque ornavi, iis aliquando reiectis, quæ falsa florum, vel seminum specie Botanicorum oculis illuserant. His factum est,
ut

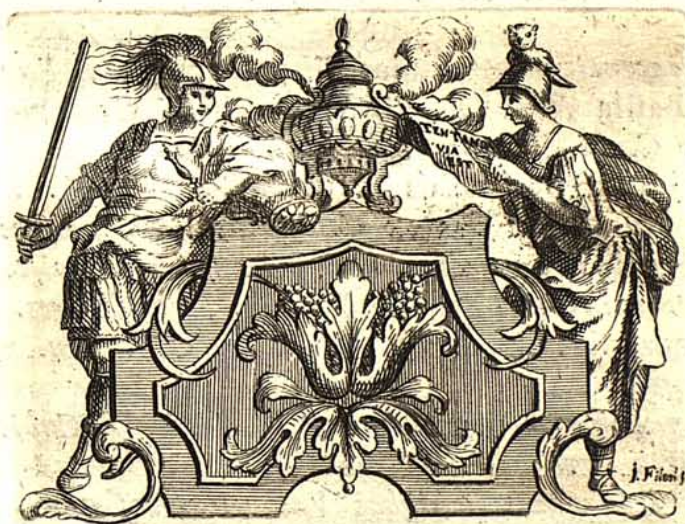
ut non modo quædam herbarum genera classem alia mutaverint, sed ut classes ipsæ XVI. ac XVII. in unam pene coaluerint ob magnam, quæ inter ambas intercedit florum, ac seminum cognationem. Clarissime ista spectabis in Lichenum, ac Muscorum generibus, interim tamen definire non ausim an Classes has invicem dirimere præstet, atque Lichenas ad Classem XVI, Muscos vero ad XVII referre, sed de his amplior erit agendi locus in altera huius operis parte, in qua Filicum, atque his congenerum plantarum flores demonstrabo. Quin illud quoque contigit aliquando, ut quædam plantarum genera nulla classium a Tournefortio institutarum claudi quiverint, istis vero generibus longe maxima earum plantarum pars recensetur, quæ vulgo Cereales, seu Culmiferæ graminifoliæ audiunt, quocumque demum grano maiori, vel minori donentur. Earum enim flos, qui omnibus hætenus Botanicis communi quodam errore apetalus creditus fuit, bipetalus tandem mihi deprehensus est (Tab. 31. A. B. C.) iisque per omnia fere similis, quos diligentissimus observator Malpighius in sua Plantarum Anatome (Pag. 52. Tab. 35. num. 215. DDD) in Indica planta Mays ostendit. Novam proinde Classem, quæ ea omnia genera exciperet constituere necessum habui, eamque inter XIV, & XV Tournefortianæ Institutionis interim collocare. Hanc in priori hac operis parte ruditer adumbrasse sufficiat, quod quidem ut facerem amicorum preces bipetali floris demonstrationem sepius a me per literas flagitantium obtinuerunt. Idem pervicerunt, ut de Muscorum floribus nonnulla proferrem, atque aliquot ipsorum species, quas nemo adhuc attigisse videbatur enumerarem. Enim vero hæc omnia clare, copiose, enucleate eo qui nunc prodit libro exponere consilium erat, nisi tabulæ aliquot æneæ, qui-

bus eadem ab artifice graphices perito exprimi curaveram, ac commentarii, in quos quæcumque eo pertinebant retuleram, malo quodam fato mihi periissent, quo casu factum est, ut plenam, atque absolutam earum, quas supra memoravi plantarum historiam in alteram operis partem reiicere coactus sim. Eadem illa pars plantas enumerabit, quæ aquis alte demersæ maris imo degunt, unde marinarum nomine apud Botanicos veniunt, quarum multo me maiorem numerum, quam alius quivis Botanicorum huc usque præstiterit, spondeo allaturum. Quibus quidem colligendis, atque ordinandis quantos labores exantlaverim recte demum extimabis, si profundas Oceani vias hominibus a natura negatas, ac proinde quæcumque sub aquis latent, non certa ratione, atque methodo, sed cæca dumtaxat indagine exquiri debere, ac plurima in hisce sibi tribuere fortunam tecum animo reputaveris. Una opera eas quoque marinas plantas exponere est animus, quæ in celsis etiam montium iugis, vel saxis inclusæ, vel lapideo quodam succo incrustatæ, vel tellure defossæ, vel humi sparsæ magna curiosorum admiratione visuntur. Quod quidem phenomenon Philosophorum curis, atque solertia dignissimum, eorum ingenia mire hucusque torfit, cum ex ipsis nemo satis explicaverit, sublimibus adeo locis incumbere quo tandem pacto profundus Oceani gurges potuerit, vel cur ita deinde subsiderit, ut quæ olim aquis mergebantur vicissim nunc altissime supra maris planitiem emineant. Nam aquarum inundatione, aliave consimili via illuc delatas minime mihi verisimile fit; licet ea coniectura pluribus probata Diluvianarum nomen illis fecerit. His recensitis ac enumeratis totum denique opus absolvetur.

Atque hæc potissimum sunt, quæ de opere hoc deque adhibita mihi industria præfari tecum amice

Le-

Lector opus habebam ; si quid vero alicubi offendes , quod vel incuria fuderit , vel humana parum caverit natura , memineris velim hominem me esse , eoque errori obnoxium , cui proinde in re tam ardua , atque perplexa , totque difficultatibus aspera humana passo , ignosci æquum sit , quæcumque gravibus præsertim curis animum alio distractus peccaverim . Ceterum si liber hic eam , quam spero Naturalis Historiæ studiosorum gratiam iniverit , erunt alia quibus te novarum rerum cupidum diutius detinere valeam , atque in his rariorem plantarum , quæ mihi in museo asservantur elenchus , animantium , metallorum , atque fossilium quotquot Etrusca tellus profert historia , atque id genus complura , lucem & ipsa aliquando , si fata dederint visura . Hisce interea quæ damus benevolo animo frui , ac vale .

ELEN-

ELENCHUS EORUM

QUI TABULAS HUIC OPERI ADNEXAS

SUIS SUMPTIBUS ÆRI INCIDI CURARUNT.

~

Quæ nomina asterisco notata reperies, ea scito illorum esse, quibus hujus Prioris Partis Tabulæ inscriptæ sunt.

- * *Erenissima Anna Maria Aloysia Electrix Palatina Rheni, &c. ac Magna Etruriæ Princeps.*
- * *Serenissimus Princeps Eugenius Franciscus a Sabaudia S.R.I. Marefchallus, ac Cæsarear. Copiarum Dux, &c.*
- * *Antonius Franciscus Acciajolius Flor. Marchio.*
- * *Andreas Alamannius Flor. Marchio.*
- * *Bernardus Siegfried Albinus Anat. & Chir. Prof. in Ac. Lugd. Bat.*
- * *Lucas Albizius Flor. D. Steph. Eques.*
- * *Joannes Altovita Flor.*
- * *Guilelmus Maria Altovita Flor.*
- * *Petrus Andreas Andreinius Flor.*
- * *Vincentius Antinorius Flor. Prior Equestris Ord. D. Stephani.*
- * *Joannes Dominicus Asplanatius Genuensis Abbas Olivetanus.*
- * *Pandolphus Attavantius Flor.*
- * *Josephus Attias Senior D. Liburnensis.*
- * *Antonius Vincentius Bartolinius Flor. D. Stephani Eques.*
- * *Balthassar Bastia Marchio, & Christianissimi Galliarum Regis ad Regiam C. M. Etruriæ Ducis Ablegatus extraordinarius.*
- * *Cosinus Gualterottius Bardius ex Comitibus Vernii.*
- * *Pandolphus Maria Bardius ex Comitibus Vernii Abbas Pratenfis.*
- * *Dominicus Bardius Canonicus Florentinus. Fes. Episc. Vic. Gen.*
- * *Franciscus Antonius a Bagnano Flor. D. Steph. Eques.*
- * *Matthæus Bazzanius Phil. & Med. D. Coll. Bon. & Anatomis Profess.*
- * *Petrus Beringuccius Senen. Comes R. C. M. E. D. Cubiculi Magist.*
- * *Josephus Maria Severus Bertinius Flor. M. D.*
- * *Blasius Biagius Lizzanensis Abbas Vallis-Umbrosanus.*
- * *Antonius Maria Biscionius Flor. S. T. D.*
- * *Abraham Van Bleifwyk M. D. Senat. Delph. Bat. & ibid. Anat. & Chir. Prælect. Publ.*
- * *Philippus Bonarota Senator, & Auditor R. C. M. D. Etruriæ.*
- * *Leonardus Bonarota Flor. G. F.*

* Ca-

- * *Camillus Antonius Boccadiferro Comes, & Senator Bonon.*
Benedictus Brescianus Florent.
Joannes Philippus Breynius Gedanensis M. D.
Hermannus Boerhaave M. Bot. & Chemicæ Prof. in Ac. Lugd. Bat.
Jacobus Boerhaave Lugd. Bat.
- * *Bindus Ferdinandus Bonaparte J. C. Præpositus, & Vicarius*
Generalis Miniatensis.
Franciscus Maria Bondelmontius Flor. D. Steph. Eques.
Octavianus Buonaccursius Flor.
Nicolaus Buonaccursius Perinius Flor.
- Arcutus Cant M. D. Lugduno-Batavus.*
Mauritius Antonius Cappeller M. D. Lucernensis.
Ferrantes Capponius Senator, & Comes Flor.
Petrus Capponius Flor. Marchio.
- * *Scipio Capponius Flor. Marchio.*
- * *Jo: Vincentius Capponius Flor.*
Joannes Baptista Casottius Prat. Comes.
- * *Guilelmus Cavendishius Dux Devonix, &c.*
- * *Hieronymus S. R. I. Comes de Caymo S. C. & C. Majestatis ad*
R. C. Serenissimi M. Etruriæ Ducis Ablegatus extraordinarius.
- * *Amedeus Cerchiajus Præceptor Nobil. Epheb. Aulæ R. C. M. E. D.*
- * *Cerchius Cerchius Senator Florentinus, & Divi Stephani Eques.*
- * *Nicolaus Cesium Phil. & Med. D. Coll. Bon. & Simpl. Med. Lect.*
Philippus Maria Cerretanius Flor.
- * *Augustinus Maria Cerretanius Flor. Canonicus Eccles. Metropoli.*
Benedictus Colettius Florentinus.
- * *Franciscus Colman Armiger, Magn. Britan. Reg. Residens apud*
R. C. Mag. Etr. D.
Caspar Comelinus M. D. Amstelodamen. Bot. Prof.
Congregatio Clericorum Regularium Theat. Florentiæ.
- * *Laurentius Corsinius S. R. E. Cardinalis.*
Bartholomæus Corsinius Flor. Marchio, & R. C. M. D. E. Comes
Stabuli Equitum.
Nerius Corsinius Florent. Marchio Prætorianæ Equestris militiæ
Præfectus.
- * *Nicolaus Cyrillius M. D. Neap. ac Præl. Publ. Prim.*
- * *Samuel Dale Anglus M. D.*
- * *Ludovicus Ludovici Van Dam. I. V. D. Lugduno-Batavus.*
- * *Joseph Dandrige Anglus.*
Joannes Jacobus Dillenius M. D. Giffensis.

- Thomas Dereham *Magna Britannia Baronettus.*
- * Carolus Dubois *Anglus Societ. Ind. Thesaur.*
- * Nobiles Ephebi *Aulæ R. C. M. D. Etrur. inservientes.*
- Benedictus Fabbrinius *Flor.*
- * Franciscus Sylvius Feronius *Flor. Marchio.*
- * Joannes Sebastianus Franchius *M. D. Lucensis.*
- Jo: Gualbertus Franceschius *Flor. Canon. Metropolitana.*
- * Andreas Franceschius *Flor. Baro.*
- Franciscus Frosinius *Pistoriensis Archiepiscopus Pisanus.*
- * Franciscus Maria Gabburrius *Flor. D. Stephani Eques.*
- Pius Nicolaus Garellius *Aug. Rom. Imper. Caroli VI. Archiatrorum Comes, Consiliarius, & Bibliothecæ Præfectus.*
- * Joannes Gerinius *Flor. Marchio.*
- * Franciscus Julius Ginorius *Flor. Eq. Hierosolym. & Messanæ Prior.*
- * Nicolaus Ginorius *Senator Flor.*
- Josephus Ginorius *Senator Flor.*
- Julius Ginorius *Flor. D. Stephani Eques.*
- Dominicus Georgius, *Bibliothecarius Eminentissimi Cardinalis Imperialis.*
- Guido Grandius *Camaldulensis Abbas, in Pisano Lyceo Math. Prof.*
- Guilhelmus Jac. 's Gravesande *Astronom., & Math. Profess. in Acad. Lugd. Bat.*
- Joannes a Grenueld *I. V., & Med. D. Poliatus Lugd. Bat.*
- * Hugolinus Antonius Grifonius *Flor. D. Stephani Eques.*
- * Philippus Maria Guadagnius *Flor. D. Stephani Eques.*
- Philippus Antonius Gualterius *S. R. E. Cardinalis.*
- Franciscus Guicciardinius *Flor. Comes.*
- Joannes ex Comitibus Guidis Volaterranus *D. Stephani Eques.*
- * Jacobus Nicolaus Guiducci *Flor. Sereniss. Annæ Mariæ Aloysiæ Electricis Palatinæ Rheni, &c. ac M. Etr. P. Thesaurarius.*
- * Thomas Herbert *Pembrokiæ, & Mountgomery Comes.*
- * Pompejus Herculanus *Senat. Bonon. Comes.*
- Joannes Heiman, *Ling. Or. Prof. in Acad. Lugd. Bat.*
- Robertus Herver *Armiger Anglus.*
- Joannes Henricus Heucherus *Sereniss. ac Potent. Poloniarum Regis, & Electoris Saxonici Consiliarius Aulicus & Archiater.*
- * Institutum Scientiarum Bononiense.

Jacobus Kant I. V. & M. Doct. Pract. Hagæ Bat.
Joannes King. Magni Angliæ Cancellarii Filius.
Jacobus Theodorus Klein Reipublicæ Gedanensis a Secretis.

- Carolus Nicolaus Langius Phil. & M. D. Lucernensis.*
 * *Marcus Antonius Laurentius Phil. & Med. Bonon.*
 * *Joannes Henricus Lincke Pharmacopæus Lipsiensis.*
 * *Ascanius Lippius Aretin. D. Stephani Eques.*
Gabriel Longobardius A. R. I. Caroli VI. Consil. & Archiater.
 * *Franciscus Lorenzius Flor. Comes Ord. D. Steph. Bajulivus.*
 * *Joannes Baptista Lucattinius Flor. D. Stephani Eques.*
- * *Scipio Maffejus Veron. Marchio.*
Joannes Franciscus Malaspina ex Marchionibus Mulazzi.
Thomas Manningham Westmonast. Præbend.
Jacobus Mansuetus Pharmacopæus Pontif.
Petrus Paulus Marcolinius Patricius Fanensis, Comes, & Bajulivus
D. Stephani.
Joannes Gregorius Marchesinus Flor. Chirurgiæ, & Med. Professor.
Georgius Markam M. Brit. Baronettus.
Josephus Maria Martellius Archiepiscopus Florentinus.
 * *Philippus Martellius Flor.*
 * *Ludovicus Ferdinandus Marsilius Bonon. Comes.*
 * *Leonardus Martellinius Flor. Abbas Vallis-Umbrosanus.*
 * *Rubeus Antonius Martinus Flor.*
 * *Christinus Martinellius Venet.*
 * *Jo: Franciscus Maurocenus Eques, & Senator Venetus.*
 * *Franciscus Maria Mazzolius M. D. & in Senensi A. Bot. Prof.*
 * *Richardus Mead Anglus M. D.*
Thomas Cajetanus Medices Flor. Bajulivus D. Steph.
Nicolaus Michelangelus Innocentii XIII. Archiater.
 * *Josephus Montius Phil. D. Bonon. Bot. & in Scientiarum Instit.*
Natur. Hist. Prof.
Carolus Maria Morellius Patric. Flor. D. Stephani Eques.
 * *Guilelmus Mylius M. D. & Pract. Lugd. Bat.*
- * *Stanislaus Nardius Flor. Abb. Apostol. Vallis-Umbrosanus S. T. D.*
Appollonius Nasinius Senensis Eques.
Cerbonius Maria del Nero Flor. Baro.
 * *Antonius Niccolinius Flor.*
 * *Gerardus Noodt J. C. Amst. Antecessor in Acad. Lugd. Bat.*

- * *Joannes Baptista dall' Ore Monachus Cassinensis Vicent.*
Hermannus Osterdyk Med. Theor. & Pract. Lugduno-Batavus.
- * *Lazarus Pallavicinius Genuensis, Archiepiscopus Thebanus, & ad*
R. C. M. Etruriæ Ducis Legatus Apostolicus.
- * *Joannes Lucas Pallavicinius Genuensis, Marchio.*
- * *Nicolaus Panciaticus Flor.*
- * *Pandulphus Pandulphinius Senator Florent.*
Palmerius Ludovicus Pandulphinius Flor.
- * *Josephus del Papa RR. CC. SS. Cosmi III. & Jo: Gastonis Ma-*
gnorum Etruriæ DD. Archiatrorum Comes.
- * *Hieronymus Parentius Abbas Vallis-Umbrosanus.*
- * *Hieronymus Maria Pasqualius Flor. D. Stephani Eques.*
Franciscus Maria Pasqualius Flor. D. Stephani Eques.
- * *Laurentius Patarolus Venetus.*
Joannes Petrus Paulius Florentinus.
Paulinus a S. Josepho C. R. Scholarum Piarum.
Joannes Michael Pieruccius Flor. Comes.
Joannes Andreas Pinus Jurisdictionum R. C. M. D. E. Auditor.
Zenobius Maria Pomius I. V. D. & Archivii Publici Florentini
Cancellarius.
- * *Laurentius Puccius. Marchio, & Jurisdic. R. C. M. E. D. Audit.*
- * *Thomas Puccinius M. D. Pistorien.*
Josephus Pugiol August. Rom. Imper. Caroli VI. Archiater.
- * *Ferdinandus Vincentius Ranutius Cospius Comes, & Senator Bonon.*
Joannes Franciscus Ricafolus Flor. Divi Stephani Eques.
- * *Cæsar Ricafolus Flor. D. Stephani Eques.*
- * *Petrus Franciscus Riccius Flor. Senat. Sacri, & Illustrissimi*
Ordinis Equestris Divi Stephani Præses.
Joannes Baptista Riccius Flor. D. Stephani Eques.
Joannes Baptista Recanatius Venetus.
- * *Octavius Ricciardus Flor.*
Cassandra Riccardia Flor. Marchionissa.
- * *Cosmus Riccardius Flor. Marchio.*
- * *Vincentius Riccardius Flor. Marchio & D. Stephani Eques.*
- * *Franciscus Riccardius Flor. Utriusque Sign. Referend.*
- * *Richardus Richardsonus M. D. Anglus.*
- * *Tancredus Robinsonus Anglus M. Regius.*
Præpositi Bibliothecæ Roncioniæ Pratenf.
Antonius del Rosso Senator Florentinus.
- * *Franciscus Rota Monachus Benedictinus Venetus, & S. Theol.*
*Prof.*Pe-

- Petrus Antonius Rubeus Flor. Ordinis Servorum B. M. V.*
 * *Fridericus Ruyschius Anat. Bot. & Chir. Profes. Amstelodam.*
- Alamannus Salviatus. Praeses Legationis Urbini.*
 * *Antonius Maria Salviatus Juliani Dux, &c.*
 * *Antonius Maria Salvini Flor. in Patrio Lyceo Græcarum Literarum Prof.*
Tiberius Scalius Pharmacopæus Liburnens.
 * *Averardus Serristorius Flor. D. Stephani Eques.*
 * *Guilelmus Sherardus Anglus LL. D. R. S. S.*
 * *Jacobus Sherardus Anglus.*
Hans Sloane M. Br. Baronettus Collegii Medici, & Regiæ Societatis Londinensis Praeses.
Josephus Stancardius Pract. Med. & Anat. Prof. Bon. Colleg.
 * *Aloysius Maria Strozza Flor. Episcopus Fesulanus.*
 * *Carolus Thomas Strozza Flor.*
 * *Petrus Strozza Flor. Comes.*
 * *Josephus Suares Canonicus Flor., Divi Stephani Eques.*
- * *Franciscus Maria Tanuccius Florentinus Lithotomiæ, & Chirurgiæ in Nosocomio Divæ Mariæ Novæ Florentiæ Prof.*
 * *Cyprianus Antoninus Targionius Med. D. Flor.*
 * *Michael Angelus Tillius M. D. in Pisan. Lyceo Botanic. Profes.*
 * *Bruno Tozzius Flor. Abbas Vallis-Umbrosanus.*
- * *Antonius de Vallisneria in Acad. Pat. Pub. Prim. Theor. Med. Prof. & Augustissimi Romanor. Imperat. Caroli VI. Archiater.*
 * *Antonius Valsalva Phil. & Med. D. ac Anat. Prof. Bonon.*
 * *Crescentius Vassellus Sen. Med. D.*
Henricus Comes de Watzdorff, Auræ Clavis Eques, ac Serenissimi Poloniæ Regis Consiliarius.
 * *Andreas a Verrazzano Flor. D. Stephani Eques.*
Petrus Ughius Flor. D. Stephani Eques.
Jacobus Vittichius Phil. Prof. in Ac. Lugd. Bat.
Jacobus Ulaardingeword M. D. & Pract. Delphis Bat.
 * *Robertus Wuedal L. L. Anglus.*
Joannes Water M. D. & Pract. Lugd. Bat.
Joannes Wilmer Londinensis.
- * *Hieronymus Zannichellius Pharmacopæus Venetus.*

SYLLABUS AUCTORUM

Quorum nomina brevioribus notis compendii caussa citata sunt.

- A** C. R. Sc. Par. Monumenta, & Historia Academiae Regiae Scientiarum Parisinae. Galice in 4.
- Adv.* Adversaria nova Stirpium, auctoribus Petro Pena, & Mathia de Lobel. Londini 1575. in folio.
- Agric. de Nat. Foss.* Georgii Agricolae de Natura Fossilium Lib. 5. Basileae 1558. in folio.
- Aldrov. Dendrol.* Ulyxis Aldrovandi Dendrologia. Bononiae 1668. in folio.
- Alp. Exot.* De Plantis Exoticis Libri duo Prosp. Alpini. Venetiis 1656. in 4.
- Ambros. Phytol.* Hyacinthi Ambrosini Phytologiae Pars prima Tom. 1. Bononiae 1666. in folio.
- Ambros. H. Stud.* Hyacinthi Ambrosini Hortus Studioforum. Bononiae 1657. num. 8.
- Ang.* Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. Venet. 1561. in 8.
- Antidot. Flor.* Antidotario o vero Ricettario Fiorentino 1567. in Folio.
- Athen.* Athenaei Deipnosophistarum Daclechampii interpretatione. Lugduni 1583. in folio.
- Bald.* Josephi Baldi D. Med. Flor. Opus de Fungis nondum editum.
- Ejusdem* Liber de Plantis ad vivum depictis, qui nunc in Bibliotheca Sherardiana asservatur.
- Banyss.* Joannis Banysserii Plantarum in Virginia observatarum Catalogus. Apud Raii H. 1704.
- Barr.* Icon. Plantae per Galliam, Hispaniam, & Italiam observatae a Jacobo Barrelierio, editae a Viro Clarissimo Antonio de Jussieu. Paris. 1714. in folio.
- Barth. At. Med.* Thomae Bartholinii Acta Medica, & Philosophica. Hafniae 1673. in 4.
- Bellon. de Conif.* Petrus Bellonius Canomanus, de Arboribus Coniferis, & Resiniferis. Parisiis. 1553. in 4.
- Bocc. Icon. Rar. Plant.* Icones, & descriptiones rariorum Plantarum, &c. Pauli Bocconii. 4. Oxonii. 1674.
- Bocc. Mus.* Museo di Fisica Parte I. & Museo di Piante, &c. Parte II. di Paolo Boccone. Venet. 1697. in 4.
- Bot. Monsp.* Botanicum Monspeliense, Auctore Petro Magnol. 8. Monspel. 1686.
- Bot. Monsp. App.* Ad Botanicum Monspeliense Appendix. 8. Eodem anno ibid.
- Bot. Par.* Sebastiani Vaillant Botanicum Parisiense. Leidæ, & Amstelodami 1727. in folio.
- Bober. Ind. Plant.* Index alter Plantarum, quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur. Pars I. & II. conscriptus ab Hermanno Boerhaave. Lugduni-Batavorum 1720. in 4.
- Brass. Exam. Simpl.* Antonii Musæ Brasavoli Ferrariensis examen omnium simplicium medicamentorum, quibus in officinis utuntur. Lugduni 1537. in 8.
- Breyn. Prodr.* Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus fasciculi rariorum Plantarum secundus. Gedan. 1689. in 4.
- Breyn. Diff. de Fung. Offic.* Joannis Philippii Breynii Gedanensis Dissertatio Medica de Fungis officinalibus, & eorum usu in medicina. Lugduni-Batavorum 1702. 4.
- Breyn.* Liber depictus in quo spectantur Fungorum imagines fere ad vivum suis quæque coloribus depictæ a Cl. Sherardo nobis communicatus.
- Casalp.* Andreae Casalpini de Plantis Libri XVI. Florentiae 1583. in 4.
- Casalp. H. Sicc.* Andreae Casalpini Hortus siccus, qui ab ipso memoratur in Epistola nuncupatoria Operis sui de Plantis, ubi refert se Alphonso Tornabonio Episcopo Burgensi illum parasse, unde tandem in manus Clar. Senatoris Pandulphi Pandulphini devenit. Constat autem paginis majoribus 266. quibus agglutinata sunt plantarum sceleta fere 768.
- Cam. Epit.* Camerarius in Epitome Mathioli. De Plantis Epitome utilissima Petri Andreae Mathioli Senensis, a Joachimo Camerario concinnata. Francofurti ad Moenum 1588. in 4.
- Cam. Hort.* Camerarius in Horto Medico, & Philosophico. Francofurti ad Moenum 1588. in 4.
- Cardan. de san. tuend.* Hieronymus Cardanus de sanitate tuenda.

C. B.

- C. B. Pin.* Casparis Bauhini Pinax Theatri Botanici. Basileæ 1623. & 1671. in 4.
- C. B. Prodr.* Bauhini Prodomus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Basileæ 1671. in 4.
- C. B. Theatr.* C. Bauhini Theatri Botanici liber primus. Basileæ 1663. in folio.
- Cast. Dur.* Castor Durantes. Herbario nuovo di Castore Durante, Medico, e Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684.
- Cat. Plant. Hort. Reg. Par.* Catalogus Plantarum Horti Regii Parisiensis, nondum editus, sed a Viro Clarissimo D. Antonio de Jussieu in Plantarum specimenibus ab eodem missis memoratus.
- Cat. Plant. Giff.* V. Dill. Cat. Plant. Giff.
- Cat. Plant. H. Pif.* V. H. Pif.
- Cat. Plant. H. Mauroc.* Catalogus Plantarum Horti Mauroceni. Patavii 1713. in 8.
- Cimel. Reg.* Cimelium Regium: continens Plantas exiccatas, &c. A Botanico Parisiense memoratum.
- Clus. Hist.* Caroli Clusii rariorum Plantarum Historia. Antuerpiæ 1601. in folio.
- Clus. App. Alt. ad Lib. VI.* Clusius in Appendice altera ad librum VI. v. g.
- Clus. Pann.* Caroli Clusii rariorum aliquot stirpium per Pannoniam, Austriam, &c. observatarum Historia. Antuerpiæ 1583. in 8.
- Comm. Alt. Reg. Paris.* Commentaria ad Historiam Plantarum ordinandam, Auctore Dodarto fol. & in 8.
- Comm. Cat. Plant. Holl.* Joannis Commelini Catalogus Plantarum indigenarum Hollandiæ. Amstelod. 1683. in 12.
- Compend. della facoltà de' semplici.* Compendio della facoltà de' Semplici, &c. Del Padre Filippo Fiorentino Minorita degli Osserv. Firenze 1572. in 12.
- Col. p. I.* Fabii Columnæ Ecphrasis stirpium Pars prima. Romæ 1616. in 4.
- Col. p. II.* Fabii Columnæ Ecphrasis pars altera. Romæ 1616. in 4.
- Col. Phytob.* Fabii Columnæ Phytobasanos. Neapoli 1592. in 4.
- Coroll.* Josephi Pitton Tournefortii Corollarium ad Institutionum Rei Herbariæ. Parisiis 1703. in 4.
- Dill. Cat. Plant. Giff.* Jo: Jacobi Dillenii Catalogus plantarum sponte circa Giffsam nascentium cum Appendice. Francofurti ad Moen. 1719. in 8.
- Dill. Suppl.* Jo: Jacobi Dillenii Supplementum ad Appendicem Floræ Giffsiensis.
- Dill. Nov. Plant. Gen.* Jo: Jacobi Dillenii Hassiacasseilani nova Plantarum Genera in eodem Catalogo edita.
- Dill.* Liber depictus imaginibus Fungorum ad vivum expressis in agro Giffsiensi nascentium a Cl. Sherardo communicatus.
- Dioscorid.* Pedacii Dioscoridis Opera omnia fol. Francofurti 1598.
- Dod. Pempt.* Remberti Dodonæi Mechliniensis Medici Cæsarei, Stirpium Historiæ Pemptades sex, sive Libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.
- Elem. Bot.* Elemens de Botanique, par M. Tournefort. a Paris 1694. in 4.
- Eph. Nat. Cur. Cent. & Observat. & App.* Ephemerides Naturæ Curioforum.
- Eyfl.* Hortus Eyflettenensis Opera Basilii Bessleri Philatri, & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.
- Fier. in Cæn.* Joannis Baptistæ Fieræ Mantuani Cœna. Patavii 1649. in 4.
- Flor. Altdorf.* Floræ Altdorffinæ Deliciæ silvestres, sive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino sponte nascentium a Mauricio Hoffmanno adornatus. Altdorffi 1677. in 4.
- Flor. Jenn.* Henrici Bernhardi Ruppilii Floræ Jennensis. Francofurt. & Lipsiæ 1718. in 12.
- Flor. Prus.* Flora Prussica, sive plantæ in Regno Prussiæ sponte nascentes, quarum Catalogus a Joanne Loefelio primum editus est absque figuris; denuo recensum notis, & Iconibus illustravit Joannes Gottsched. Regiomonti 1703. in 4.
- Fuchf.* De Historia Stirpium Commentarii insignes, Auctore Leonhardo Fuchfio. Basileæ 1542. in folio.
- Galen.* Claudii Galeni Opera Medica. Basileæ 1549. in folio.
- Ger. Emac.* Joannis Gerardi, Angli, Historiæ Plantarum emaculata. Londini. 1597. in folio.
- Hist. Plant. Paris.* Historiæ Plantarum Parisiensis, Auctore Josepho Pittone Tournef. Parisiis. 1698. in 12.
- Hook. Micrograph.* Hookii Micrographia. Londini 1667. in folio.
- H. Cathol.* Hortus Catholicus Auctore Francisco Cupani. Neapoli 1696. in 4. cum supplemento 1. 2. 3.
- H. Pif.* Hortus Pisanus, sive Catalogus Plantarum Horti Medici Pisani. Auctore Michaële Angelo Tillio. Florentiæ 1723. in folio.
- H. R. Monsp.* Hort. Regius Monspeliensis Petri Magnol. Monspeli 1697. in 8.
- I. B.* Joannis Bauhini Historiæ Plantarum universalis, tribus Tomis exhibita. Ebroduni 1650. in folio.
- Juss. in Barr.* V. Barr.

- Lal. Triumph. apud fratrem.* Lælii Triumphetti Catalogus Plantarum, cum observationibus Joannis Baptistæ Triumphetti ejus fratris editus.
- Lugd.* Historia generalis Plantarum a Dalechampio elaborata. Lugd. 1586. 2. Vol. in folio.
- Malpig. de Plant. in al. veget.* Marcellus Malignus in Anatome Plantarum. de Plantis in aliis vegetantibus. Londini 1687. in folio.
- Marc. Aurel. Sever.* Marci Aurelii Severini Epistola ad Michaëlem Rupertum. Beslerum de Lapide Fungifero edita in Calce Cœnæ Joannis Baptistæ Fieræ.
- Marsil. Dissert. de Gen. Fung.* Ludovici Ferdinandi Marsilii Dissertatio de Generatione Fungorum. Romæ 1714. in folio.
- Mentz. Pug.* Mentzelius in Pugillo rariorum Plantarum ad Calcem Indicis Plantarum Ejusdem editus.
- Math.* Petri Andrea Mathioli Commentarii in Libros VI. Dioscoridis de materia medica. Venet. 1565. & 1583. apud Valgresium in folio.
- Mont. Cat. Plant. Agr. Prod.* Josephi Monti Catalogi stirpium Agri Bononiensis Prodromus. Bononiæ 1719. 4.
- Mor. Hist.* Historia Plantarum Oxoniensis, Auctoribus Roberto Morisone, & Jacobo Bobarto. Oxonii 1680. in folio.
- Mor. H. R. Bles.* Hortus Regius Blesensis auctus, Auctore Roberto Morisone Londini 1609. in 8.
- Mor. Præl.* Notat eundem Librum, sive Prælia Botanica.
- Park. Theat.* Joannis Parkinsoni Theatrum Botanicum. Lond. 1640. in fol.
- Petit.* Petri Petiti Censura ad Chrysosplenium Tournef. & Plantarum nova Genera. Namurci Gallico Ser-mone 1710. in 4.
- Petiv. Mus.* Jacobi Petiverii Musei Centuriæ X. Londini editæ ab anno 1695. usque ad 1703.
- Petiv. Gazoph.* Gazophilacii naturæ, & artis Decades decem Ejusd. Londini ab anno 1702. usque ad 1706.
- Petiv. Ptherigraph. Americ.* Ptherigraphia Americana Ejusdem. Eodem loco, & anno ædita.
- Petiv. Concor. Gram.* Petiverii Concordia Graminum, & Muscorum, &c.
- Petiv. in Tabb. Tozz.* Petiverius in Tabulis Tozzianis. Cum D. Bruno Tozzius Abbas Vallis-Umbrosanus solers Naturalis Historiæ cultor atque indagator plura sibi observata ad D. Petiverium dono misisset, is æneis aliquot Tabulis omnia diligenter exprimi curavit, easque deinde amici nomine Tozzianas appellatas in publicum emisit.
- Petronii Arbitri.* Satyricon.
- Phytol. Brit.* Phytologia Britannica. Londini 1650. in 8.
- Pluk. Phytogra b.* Leonhardi Plukenetii Phytographiæ Pars I. & II. Londini 1661. Tertia vero anno 1692 quarta demum anno 1696 exhibitæ sunt in folio.
- Plum. Cat. Plant. Americ.* Catalogus Plantarum Americanarum Caroli Plumierii, editus in calce operis quod inscribitur Nova Plantarum Americanarum Genera ejusdem Auctoris. Parisiis 1703. in 4.
- Pon. Bald. Ital.* Monte Baldo descritto da Giovanni Pona Veronese. Venezia 1617. in 4. Idem latine prodit in folio cum Operibus Clusii. Antuerpiæ 1691. Basileæ vero in 4. 1608.
- Ponted. Anth.* Julii Pontederæ Anthologia. Patavii 1720. in 4.
- Ponted. Diss. Ejusdem.* Dissertationes Botanicae, ibidem, anno eodem, eademque forma.
- Ponted. Comp. Tab.* Ejusdem Compendium Tabularum Botanicarum. Patavii 1718. in 4.
- Pont. Epist.* Ejusdem Epistola ad Clarissimum Sherardum edita in calce Comp. Tabul. Bot.
- Prodr. Par. Bat.* Prodromus Paradisi Batavi, Amstelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.
- Porta Vill.* Joannis Baptistæ Portæ Neapolitani Villæ. Lib. 12. Francofurti 1592. in 4.
- Porta Phytognom.* Ejusdem Phytognomica Francofurti 1591. in 8.
- Raii Hist.* Joannis Raii Historia Plantarum tribus Tomis comprehensa. Londini 1686. 1688. 1704.
- Raii Syllog.* Sylloge stirpium Europeanarum Ejusdem. Londini 1694. in 8.
- Raii Synops.* Synopsis Methodica stirpium Britannicarum Ejusdem. Londini 1690. 1696. & 1724. in 8.
- Raii App.* Appendix ad Synopsim editionis 1696.
- Raii Fasc.* Fasciculus post præfationem Synopsim editionis 1696. editus.
- Rav. Mus. Best.* Rariora Musei Besleriani autore Michaële Ruperto Beslero. Norimbergæ 1616. in folio.

Rup.

- Rup. Flor. Jenn.* Henrici Bernardi Ruppil
Flora Jennensis. Francofurti, & Li-
psiaë 1718. in 8.
- Scheuchz. Iter.* Jo: Jacobi Scheuchzerii iti-
nera Alpina tria. Londini 1708.
in 4.
- Scheuchz. Observat. Botan.* Ejusdem Ob-
servaciones Botanicae in supradicto
Opere inter secundum, & tertium
iter auctæ.
- Scheuchz. Prodrom. Agrostograph.* Joan-
nis Scheuchzerii Prodromus Agrostog-
raphiæ Helveticae. Tiguri 1708. in
folio.
- Scheuchz. Agrostograph.* Agrostographia, fi-
ve Graminum, Juncorum, Cyperoi-
dum, iisque affinium Historia Ejusdem
Autoris. Tiguri 1719. in 4.
- Scheuchz. Caspari Scheuchzenfeld* Ca-
talogus Stirpium, & Fossilium Silesiæ.
Lipsiæ 1600. in 4.
- Schol. Bot.* Schola Botanica Parisina. Am-
stelodami 1689. & Parisiis 1699.
in 8.
- Sibbald. Scot. Illustr.* Scotia illustrata Au-
ctore Roberto Sibbaldo. Edimburgi
1684. in folio.
- Sloan. Hist. Jam.* Hans Sloane Historia na-
turalis Jamaicae. Anglicè Londini
1707. in folio.
- Sloan. Cat. Jam.* Catalogus Plantarum Ja-
maicae Ejusdem. Londini 1696. in 8.
- Sterb. Theatr. Fung.* Francisci Van Ster-
beek Theatrum Fungorum. Antuer-
piaë 1712. in 4.
- Taber. Icon.* Jacobi Teodori Tabernamon-
tani Icones Plantarum. Francofurti
1590. in forma oblonga.
- Theophr.* Theophrasti Eresii Historia Plan-
tarum. Amstelodami 1644. in folio.
- Tournef. Coroll. V.* Coroll.
- Trag.* Hieronymi Tragi de stirpibus libri
tres. Argentorati 1532. in 4.
- Triumph. Observat.* Laëlii Triumphetti Ca-
talogus Plantarum cum observatio-
nibus Joannis Baptistæ Triumphetti
ejus fratris editus.
- Triumph. H. Siccus.* Ejusdem Hortus siccus
qui nunc in ædibus Instituti Scientia-
ram Bononiensis asservatur, a Joan-
ne Scheuchzero in sua Graminum Hi-
storia memoratus.
- Vaill. Nov. Plant. Gen.* Sebastiani Vail-
lantii Nova nonnullarum Plantarum
Genera in Commentariis Academiae
Regiæ Parisiensis edita. An. 1719.
- Vallisn. Observ.* Osservazioni, ed Esperie-
nze di Antonio Vallisnieri. Vene-
zia . . . in 4.
- V. Lusit. & Vir. Lusit.* Viridarium Lusit-
anicum Gabrielis Gryslei. Ulyssippo-
ne 1660. in 12.
- Zan.* Istoria Botanica di Giacomo Zanoni
Semplicista, e Soprintendente all' Or-
to pubblico di Bologna 1675. in folio.

APPROBATIONES.

Admodum Reverendus Lucas Joseph Cerracchini S. T. D. videat attente, & legat Librum hunc cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, &c. & an typis mandandus sit referat. Datum ex Archiep. Palatio die 16. Julii 1726.

Horatius de Mazzeis Vicar. Gener.

Illustriss. ac Reverendiss. Dom.

Eruditissimum Librum disertissimi Auctoris, cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, attente legi, nihilque in eo, puritati Fidei, morum candori alienum inveni; Idcirco publici Juris faciendum censeo, & subscribo. Die 23. Julii 1726.

Lucas Joseph Cerracchini S. T. D. & Academicus Florentinus.

Attenta supradicta relatione Imprimatur.

Horatius de Mazzeis Vicar. Gener.

Ad Admodum Rever. Dom. Josephum Pistolesi Sac. Theol. Doctorem Priorem SS. Apostolorum, ut videat pro Sancto Officio, & referat. Dat. in Sanct. Inquisit. Florentiæ Decimo Kalendas Augusti 1726.

*Magist. Fr. Joseph Maria Pesenti de Bergamo
Ord. Min. Conv. Vic. S. Officii Flor.*

Librum, cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, &c. de mandato Rever. Patris Inquisitoris General. libentissime legi, & in ipso nihil quod dogmata Fidei tangat, aut mores inveni, sed solum *Nova Plantarum Genera* multa eruditione describit; ideoque publici juris fieri posse censeo, &c.

Joseph Pistolesi S. T. D. & Ecclesiæ SS. Apostolorum Prior S. Officii Revisor.

Attenta supradicta Relatione Imprimatur.

*Magist. Fr. Joseph Maria Pesenti de Bergamo
Ord. Min. Conv. Vicar. S. Officii Flor.*

Imprimatur.

Philippus Bonarota Senat. & Audit. R. S. C.

NOVA

NOVA PLANTARUM GENERA

JUXTA TOURNEFORTIANAM METHODUM
DISPOSITA.

Primæ Classi addenda, quæ sequuntur.

DISTRIBUTIO PRIMA.

Plantæ humi serpentes, ex mera congerie foliacea constantes, consistentiæ herbacæ, foliis uno ex altero prodeuntibus, figura indeterminata, sed plerumque dichotoma, flore monopetalo, campaniformi a fructu sejuncto.

MARCHANTIA.

MARCHANTIA est plantæ genus, flore AAA monopetalo, campaniformi, & multifido, sed sterili, staminibus B tenuissimis pulverulentis repleto, qui a gemino calyce CD ejusdem formæ ex longo filo E pender. Fructus autem sunt capsulæ coronatæ F infundibuli formam præferentes, circa mediam cavitatem operculo, seu diaphragmate G munitæ, quod dehiscendo nullum servat ordinem. Harum centro capsularum H, nidulantur multa lentiformia, & ex una dumtaxat parte emarginata semina I. His notis addendi sunt flores ex inferiore capituli parte KK e membranaceis & pulchrè fimbriatis vaginulis L egredientes. Omnia in Tabula a plantis seorsim exhibita, & sub literis ABCDEFGHI LMNOP posita microscopio ampliata sunt.

Tab. 1.

Marchantiæ species sunt.

1. Marchantia major, capitulo stellato, radiis teretibus, capsularum feminalium crenis in longiusculum veluti pilum desinentibus Tab. 1. fig. 1. *Lichen petraeus*, si-
ve *Hepatica fontana* C. B. Pin. 362. *Lichen*, si-ve *Hepatica fontana* L. B. 3. 758.
Lichen Fuchsi. 476. Ad fontium scaturigines, & secus aquarum rivulos per Etru-
scas Alpes, & præsertim in Falteronæ Jugis, ubi autumnali tempore florentem
vidimus.

Sequentibus major est, & tenacioris, ac pinguioris substantiæ, foliorum superficie den-
sius tessellata, scyphiola, seu capsulæ feminales, quamvis planta sit major, parvæ sunt.

2. Marchantia capitulo stellato, radiis teretibus Tab. 1. fig. 2. *Marchantia Comm.*
Ac. R. Sc. Anno 1713. pag. 307. Lichen petraeus, stellatus C. B. Pin. 362. *Li-*
chen secundus Lob. Icon. 246. *Lugd. 1084. Hepatica secunda* Tabern. Icon. 815.
In ambulacris hortorum, & ad umbrosos, atque humidus parietes.

Figura hujus plantæ a Dom. Marchantio loco citato exhibitæ, quam nos quoque sub Fig. 6.
referimus, ita est exigua, ut diversa a nostra videatur: dummodo hujus parvitas ab alio sinistro
casu non pendeat.

3. Marchantia foliis in medio atris, & non tessellatis, capitulo stellato, radiis
teretibus Tab. 1. Fig. 3. In agro Florentino, variis in locis, sed rara.

4. Marchantia capitulo eleganter dissecto, radiis ad extremitatem complanatis,
& infra Cochlearis instar excavatis Tab. 1. fig. 4. In aquarum stillicidiis ubique cir-
ca Florentiam, & præsertim in Ripulensi planitie juxta molendina ubi dicitur *i Ge-*
mitivi, o Balze de' Gesuiti.

Foliis intensè glaucis, capsulis altius crenatis, capitulis ut jam diximus, a reliquis suis
speciebus facillè dignoscitur.

5. Marchantia capitulo non dissecto Tab. 1. fig. 5. *Lichen petraeus, umbellatus*
C. B. Pin. 362. *Lichen tertius* Lob. Icon. 246. *Lugd. 1084. Hepatica tertia* Ta-
bern. Icon. 815. In molendinariis parietibus, & circa fossas udas in loco nuncupato
Quarto, necnon in monte supra templum Beatissimæ Virginis de Saxo ad rivu-
los, & aquarum scaturigines, ut in fonte vulgariter dicto *Fonte Rinalda*.

Quidam hanc cum secunda, & Lunularia confundunt, & unam dumtaxat plantam faciunt,
in qua capitula stellata, pileata, & capsulas feminales infundibuliformes, & semilunatas oriri
dicunt; hanc metamorphosin apud nos contingere numquam vidimus, sed quamlibet plantam
suam peculiare capitulum, & feminales capsulas semper procreare observavimus.

Idem D. Marchantius in sui Patris dignitatem, & honorem in Comm. Ac. R. Sc. Anno
1713. pag. 307. hujus generis characterem sub eodem nomine ostendit, non autem de fructu lo-
quitur, quamvis plantarum folia ab eodem exhibita, eo munita sint, videturque in ea esse opi-
nionem, ut planta, a qua genus illud constituit, oriri possit ex eodem staminum pulvisculo, qui
vel ab ipsis staminibus, vel ab ipsis floribus ob elasticam vim, aut per contractionem partium
extra eosdem flores exploditur, ut rectè ad literam B apparet; hoc autem fieri nequit nullo ha-
tenuis exemplo, aut observatione comprobantibus, unica enim planta geminam feminis spe-
ciem producere non potest; nos autem vera semina ab eorum parte sinuosa, vel emarginata M germi-
nare, & incrementum capessere sæpe vidimus, totidemque novellas plantas progignere, sicuti eo-
rum officium est, & quemadmodum apparet sub litera N.

Foliorum superficies, tam Marchantiæ, quam Hepaticæ cujuscumque speciei, peculiari, &
veluti testudinato, aut limaceo ordine est insculpta, prout oculus microscopio munitus discer-
nit O, & cujuslibet areolæ cutis medio in vesiculam quasi elevata, atque elliptico foraminulo
perbellè perforata; quæ omnia in Poro Cervino, necnon Anguino Imperati cernere est. Hu-
jusmodi Phenomenon apparet etiam in inferiori parte foliorum Olæ, sed areolis circinatis,
pulchrè striatis, foraminulisque rotundis P.

H E P A T I C A.

HEPATICA est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, in Tab. 2. nonnullis speciebus per limbum A A A in plures partes dehiscentibus; in una verò dumtaxat apicem B tamquam operculum propellentibus, sed sterilibus, repletis filamentis C tenuissimis, & pulverulentis. Qui flores in prima specie calyce D sunt donati, & è pediculo longo E propendent, in ceteris vero calyce, & pediculo destituuntur FF. Fructum autem, quamvis diu, assiduequè requisitum, reperire minimè potuimus, verum genus quoddam capsularum tempore autumnali per foliorum superficiem G G G G G G G G erumpere vidimus, quales etiam occurrunt in generibus Targionia, & Lunularia a nobis institutis, de quibus capsulis sub eadem Lunularia descriptione agemus. His notis addendi sunt, flores omnes ex inferiori parte capituli, vel conici H, vel hemisphærici I a distinctis capsulis K K K K K prodeuntes.

Hepaticæ species sunt.

1. Hepatica vulgaris, major, vel officinarum Italia Tab. 2. fig. 1. *Lichen petraeus*, cauliculo pileum sustinente C. B. Pin. 362. *Lichen Plinii primus*, pileatus Col. part. 1. 331. *Lichen Dill. Nov. Plant. Gen. 78. Tab. 1. Jungermannia nemorosa*, pediculo altissimo, tenerrimo, & candicante Flor. Jen. 345. *Fegatella* vulgò nuncupata. In stillicidiis agri Florentini ubique provenit, necnon ad fontium scaturigines.

2. Hepatica media, capitulo hemisphærico Tab. 2. fig. 2. *Forte Lichen petraeus*, parvus, foliis crenatis Raii Synops. ed. 3. 114. n. 2. *Hepatica capite palmato* Petiv. Pteridograph. Americ. Tab. XV. n. 6. In parietibus, & saxorum superficie, locis Septentrionem respicientibus, atque etiam ad umbrosarum fossarum margines.

3. Hepatica minor, angustifolia, capitulo hemisphærico Tab. 2. fig. 3. Inter muscos, & saxorum crepidines, pluribus in locis Florentia non procul, videlicet in monte Boni vulgariter nuncupato, juxta molendinum Diaboli, & per Scandicii alti territorium.

Hepatica dicitur, vel quoniam ejus folia hepatis lobum amulantur, quem vulgus alam vocat, vel quia hepati medeatur.

T A R G I O N I A.

TARGIONIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, filamentis Tab. 3. B tenuissimis, & pulverulentis repleto; sed sterili, & calyce carente, qui in adversa, & extrema foliorum parte in bifido C, & quasi bivaluo perianthio reconditur D. Fructum in hoc genere pariter non vidimus, nec ab aliis amicis nostris, & in re Botanica sodalibus adhuc compertum intelleximus. Doctissimus Fabius Columna hujus generis plantæ inventor pro fructu corpus a nobis Perianthium dictum ostendit. Alii pro fructu accipiunt capsulas secundarias ad latera inferioris foliorum partis erumpentes, & sub literis E E E F F F incidentes. Plantulas a cespite segregatas pictor in majorem molem redegit; illa verò, quæ medium locum obtinet, inferiorem exhibet partem, aliæ verò superiorem.

Targionia speciem unicam novimus.

1. Targionia minima, & vulgaris Tab. 3. *Lichen petraeus, minimus, fructu Orobi* C. B. Pin. 362. seu potius *Jungermannia latifolia, nemorosa, capsula Oroboide* Flor. Jen. 345. *Lichen alter acaulis*, ὑποφυλλόκερπος Col. part. 1. 333. Provenit in ericetis, necnon in muscosis locis, & ad sylvarum margines ubique apud nos, præsertim in Plebaniis Juguli, atque Imprunetæ.

Excellentissimus Doctor Cyprianus Targionius Florentinus, Academicus Botanicus inter principes Patriæ Medicos sanè recensendus, cui ob multa medicamenta pro-

prio Marte salubriter inventa, Medicina, immo cives omnes plurimum debent, domum suam non sumptibus, non laboribus ullis parcens, cum insignium Pictorum tabulis, tum omnis generis rebus naturalibus elegantissime exornavit, atque illustravit; ipsius beneficio uno in loco visuntur quaecumque a remotis, ac dissitis regionibus feruntur; Illic quidquid flumina, quidquid maria omnia, & omnes terre gignunt, cognosci facile potest, adeo ut maximam ad naturalem historiam accessionem inde sperare cuique liceat. Quid? Quod herbas universas mira arte medicatas, velut recte solo decerptas servat, quid vero? quod cujuscumque generis animantes ipsis etiam visceribus integris, quasi vivas, & adhuc spirantes, nullis opobalsamis, nullis liquoribus infusas perpetuat, ipse in memoriam posterorum perpetuo vivere dignissimus.

SPHÆROCARPOS.

SPHÆROCARPOS est plantæ genus A, cujus florem licet non vidimus adhuc, attamen propter naturam, & affinitatem cum antecedentibus, & nonnullis subsequenter generibus inter perfectas plantas collocamus. Fructum profert sphaericum B unicapfularem, feminibus C nullis filamentis interceptis repletum D, & conditum in centro E cujusdam vasculi, seu angiocarpi F ampullæ, aut vesicæ modo inflati, foliorum superficie undique superpositi, atque affixi G, prout microscopio apparet.

Sphærocarpi speciem unicam novimus.

1. Sphærocarpos terrestris, minima Tab. 3. In hortis Florentiæ tota hyeme, & principio Veris viget, ut in viridariis Cœnobii Sanctorum Omnium, & præsertim in illo, quod ad Officinam Aromatarum pertinet.

Sphærocarpos dicitur a vocibus græcis σφαῖρα sphaera, & καρπός fructus, quasi dicatur fructus sphaericus.

DISTRIBUTIO II.

*Plantæ ut in prima distributione, sed flore patente,
& multifido sejuncto a fructu.*

LUNULARIA.

Tab. 4. **L**UNULARIA est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus, & ita sectis, ut tetrapetali videantur, qui filamentis, seu staminibus tenuissimis, & pulverulentis ad extremum B muniuntur, sed steriles, & calyce carentes, exeuntes ex tubularis radiis C capituli D cruciformis, quod in foliorum margine a geminata membranacea vagina E erumpit. Fructus autem sunt capsulæ F, quæ in Lunulæ decrescens figuram dehiscunt, feminibus G lentiformibus, & veluti marginatis repletæ.

Lunulariæ species unica.

1. Lunularia vulgaris Tab. 4. Lichen, sive Hepatica lunulata, ἐπιφύλλοκαρπος D. Dale Raii Hist. Tom. 1. 125. & Tom. 3. 47. & Cat. Plant. Angl. App. & Synops. ed. 2. num. 6. Lichen pileatus, parvus, capitulo crucis instar se expandente Ejusdem ed. 3. 115. num. 3. Lichen petraeus, caulis foliorum medio lunulis seminiferis donatus Pluk. Almag. 216. Hepatica humi serpens, seminifera Malpig. de Plant. quæ in aliis vegetant pag. 142. fig. M. N. O. An. Lichen petraeus, muscosus, racemosus C. B. Pin. 362. ? sive Lichen fontanus, capitulis racemosis Ejusdem Prodr. 152. Quamvis hæc planta in agro Florentino, tum in humidis, tum in fossarum aggeribus, & in opacis hortorum ambulacris ubique copiosissima semper sine

sine flore proveniat; attamen Anno 1710. mense Majo in loco tantum, qui dicitur Scandicci alto (ut puto Scamnicius altus) arridente fortuna floribus totam onustam comperimus.

Præter supradictas capsulas seminales a natura in hoc genere pro conservatione, & propagatione plantæ institutas, aliæ dantur species, quas Icon exhibet ad literas H H H H H H, quæ sunt ejusdem prorsus naturæ, ac formæ, quarum in Hepatica, & Targionia generibus jam descriptis mentionem fecimus.

Quæ capsula in Hepatica, & in planta de qua agimus in aliqua superficiei parte sunt dispersæ, & tamquam gemma in annulo, aut verruca in manibus inserta, atque affixæ; in Targionia verò ad foliorum latera inferius posita, & firmata (Tab. 3. FFF) Has aperiri natura non patitur: desuper autem a verrucis minutissimis exasperantur, & interius in diversas, ac perexiguas cellulas (Tab. 2. L) partita sunt, in singulis corpus est candidum (Tab. 2. M.) figura elliptica, quod per maturitatem in lactem solvitur liquorem; Idem liquor in eandem capsularum superficiem exudat, & inde evanescit, capsulaque tandem contabescunt.

Qui liquor si a curiosis, & plantarum partes funditus agnoscere cupientibus optima notæ microscopio examinetur, constare patebit aquea substantia, & minutissimis sphericisque corpusculis globulorum instar, qui in lacte, & sanguine humano reperiuntur pro ut (Tab. 2. N.) luculenter apparet.

Quidam has capsulas fructum ipsarum plantarum existimant, sed allucinati sunt; alii esse vasa excretoria contendunt, quorum sententia libenter acquiescimus. Cetera, quæ de earum natura tradi possent ad studiosorum Philosophorum judicium remittenda duximus.

Lunularia dicitur a fructu Lunæ nascentis, vel decrescantis modo falcato.

M A R S I L E A.

MA R S I L E A est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi patente, in qua-
tuor profundas partes dissecto, ac veluti quatuor petalis constare videatur, sed sterili, filamentis, aut potius cum clarissimo Columna staminibus tenuissimis, & pulverulentis, nunc in medio B, nunc ad extremum C donato. Idem calyce caret, & pediculo D insidet, ac è vagina tubulata E egreditur. Capsulæ autem feminales perexiguæ in plantis plerumque non floriferis, in nonnullis speciebus per totam foliorum superficiem F, in aliis vero per eorum extremitatem occurrunt G, in quarum sinu unicum, & rotundum habetur semen H. Tab. 4.

Marfileæ species sunt.

1. Marfilea major, atro-virens, floribus albicantibus, è foliorum medio egredientibus Tab. 4. fig. 1. *Lichen petraeus* C. B. Pin. 362. *Lichen alter minor*, caule calceato ὡδὸς ἐδέρων Col. Par. 1. 332. *Lichenastrum capitulis rotundis*, è foliorum medio enascentibus Raii Synops. ed. 3. 110. num. 3. In loco ubi Marchantia quinta reperitur, aliisque similibus quoque locis frequens.

2. Marfilea media, pinguis, pallidè virens, floribus majoribus, nigricantibus, ad foliorum latera egredientibus Tab. 4. fig. 2. *An Lichenastrum capitulis oblongis juxta foliorum divisuras enascentibus* Raii Synops. ed. 3. 110. num. 4. ? Ubi superscripta, & prope molendina, vulgo *le Mulina di Rovezzano*, in agro Ripulensi.

3. Marfilea terrestris, minima, foliis sinuatis, floribus nigricantibus, è foliorum lateribus provenientiibus. Tab. 4. fig. 3. In umbrosis, & humidis fossarum aggeribus variis in locis, ut in sylva aucuparia, vulgo, *la Ragnaja del Poggio Imperiale*, & in quodam Imprunetæ castaneto nuncupato *Lojano*.

4. Marfilea minima, angustifolia, floribus nigricantibus ex inferiori foliorum parte a subhirsuta, & turbinata vagina erumpentibus Tab. 4. fig. 4. *Lichen terrestris*, *supinus*, *minimus*, *dichotomas*, *oblongis segmentis*, inter muscos reptans Raii

Sy-

Synopf. ed. 2. 41. n. 9. Ulva saxatilis, furcata, latiusculis, & tenuioribus segmentis Ejusd. ed. 3. 63. n. 8. In umbrosis nemoribus arborum caudices circumvestiens, tum intus, tum extra nostram Urbem, & per annum post diuturnam pluviam regerminat, ac floret.

5. *Marsilea terrestris, minima, angustifolia, nigricans, flore bipartito Tab. 4. Fig. 5. An Lichenastrum gramineo pediculo, capitulo oblongo, bifurco Raii Synopf. ed. 3. 109. n. 1. ? D. Petiver in Tabulis Tozzianis delineavit hanc plantam adinventam a Reverendis. Abb. Vallumbrosano D. Brunone Tozzi secus viam sub Ecclesia S. Miniatis de Podio ditionis Vallis-Umbrosæ.*

Nulla hæcenus semina in hac, & antecedenti specie conspeximus. *Lactuca aquatica, tenuifolia, segmentis bifidis Musc. Petiv. Cent. 2. num. 253. sive Ulva palustris, furcata, angustioribus, & firmioribus segmentis Rai Synopf. ed. 3. 63. n. 9. (quæ apud nos copiosissima etiam crescit) ad hoc genus forsân spectare videtur; cujus figuram nos pariter exhibemus Tab. 4. n. 6.*

Illustrissimus, atque Excellentissimus D. Comes Aloysius Ferdinandus Marsilii Patricius Bononiensis, Academia Regia Parisiensis, & Londinensis socius, Vir omnibus virtutum numeris præclarissimus. Qualis, quantusque sit in scientiis omnigenis, atque artibus excitandis, proprioque ære fovendis, satis luculenter testantur, non dumtaxat inclytum scientiarum, & artium Bononiensium Institutum ab eo fundatum, & magnopere locupletatum, cujus fama per integram jam percrebuit Europam; sed & plura præclara ejus scripta, partim excusa, partim excudenda. Quæ verò ab ipso in lucem emissæ fuerunt, sunt de Bosphoro Thracio tractatus. Romæ 1681. in quarto. De Potione Asiatica. Viennæ Austria 1685. in 12. Dissertatio Epistolaris de Phosphoro Bononiensi minerali. Lipsiæ 1698. in quarto. Prodomus Operis Danubialis. Amstelodami, vel Hæge Comitum in 8. Specimen Physicum circa Maris Historiam una cum Kermes observationibus. Venetiis 1711. in quarto. Dissertatio de Fungorum generatione. Romæ 1714. in fol. Nobilissimi hujus Viri amplius multa supersunt adhuc edenda, verum nobis satis erit recensere egregium ipsius Physicum opus de Maris Historia, typis Amstelodamensibus literario Orbi donatum in folio Anno 1725. ut & perinsigne Danubiale opus in sex Tomos in fol. digestum, quod ad præsens sub prælo Lugduni Batavorum itidem versatur. Cum verò tanti Viri memoria omni jure celebranda, posteritatisque commendanda nobis videretur, hoc nostrum plantæ genus ipsius condecorare nomine jure merito existimavimus.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ humi plerumque serpentes, foliis simplicibus, in furculos dispositis, flore monopetalo, campaniformi patente sterili.

J U N G E R M A N N I A.

Tab. 5. **J** U N G E R M A N N I A est plantæ genus, a *Marsilea* diversum, foliis in furculis bino ordine *Trichomanis*, & *Polygonati* more quadamtenus dispositis. Semina in externa plantarum parte extant, pro ut infra demonstrabimus.

O R D O I

Jungermannia foliis denticulatis, superna parte auritis A, foliorum apicibus B in ramulorum summitate C in semina abeuntibus D.

J U N G E R M A N N I A Alpina, palustris, purpurea, Cambrica, foliis rotundioribus, auritis, tenuissimè denticulatis Tab. 5. fig. 16. *Muscus Trichomanoides, pur-*

Genera.

7

purpureus, *Alpinus*, *rivulis innascens* Lhvvyd. Raii Synops. ed. 1. 18. num. 22. & ed. 2. 40. num. 1. *Lichenastrum Trichomanis facie prælongum*, *foliis concavis*, *unam partem spectantibus* Ejusd. Synops. ed. 3. pag. 112. num. 17. Londino a Clarissimo Sherardo transmissa.

2. *Jungermannia nemorosa*, *foliis acutioribus*, *auritis*, *tenuissime denticulatis*, *flore infidente pediculo breviori* Tab. 5. fig. 8. *Muscus squamosus*, *Nummularia folio*, *fructu pediculo carente* Hist. Paris. 503. In Sylva cædua Lojani per territorium Plebanie Imprunetanæ, & a Domino Vaillantio etiam habuimus.

3. *Jungermannia Alpina*, *supina*, *foliis acutioribus*, *auritis*, *tenuissime denticulatis*, *flore infidente pediculo breviori*. Per Pistorienses Alpes, in rivulo nuncupato *il Borro*, o *Lama del Teso* prope magalia custodum equorum non adhuc domitorum.

O R D O II.

Jungermannia foliis non dentatis, *inferna parte auritis E*, *seminibus desuper undique*, & *præcipue circa margines F positis*.

JUNGERMANNIA *foliis circinatis*, *auritis*, *imbricatis dispositis*, *ex viridi flavescentibus* Tab. 5. fig. 21. *Lichen parvus*, *in corticibus arborum humidis repens*, *foliis subrotundis squamatis incumbentibus* Raii Synops. ed. 2. 41. num. 10. & Hist. Tom. 3. 48. In arborum caudicibus, & in sepiariis plantis apud nos occurrit.

O R D O III.

Jungermannia foliis non auritis, *denticulatis G*.

JUNGERMANNIA *major*, *foliis subrotundis*, *tenuissime denticulatis* Tab. 5. fig. 1. Circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ ad aquarum rivulos, necnon in umbrosis sylvis Florentia non distantibus ad arborum radices.

2. *Jungermannia major*, *altera*, *foliis subrotundis*, *tenuissime denticulatis* Tab. 5. fig. 2. Specimen hujus plantæ accepimus primum ab amico nostro Domino Sherardo nomine Musci *Trichomanoidis*, *foliis rotundioribus*, *pellucidis*, *squamatis conjuncte sibi incumbentibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. sect. 15. Tab. 6. fig. 42. Et paulo post recepimus ab eodem laudato Viro sub nomine Musci *Trichomanis facie*, *foliis utrimque rotundis* Jungermanni Cat. Altdorf. & Raii Synops. ed. 2. pag. 35. num. 1. Item ab Excellentiss. D. Sebastiano Vaillant. nomine Musci *Nummularia foliis subrotundis*, *dense positis* Inst. R. H. 555. & nomine Musci *Nummularia folio*, *majoris* Ejusd. Ad quam plantam forsau reducendus videtur *Muscus Lichenoides*, *capitulis*, & *tubulis membranaceis*, *pediculo longiori infidentibus*, *quadripartito divisus* Pluk. Almag. Bot. de foliorum vero denticulis nemo loquitur.

O R D O IV.

Jungermannia foliis non auritis, *angulosis H*, *seminibus I dispositis in racemos K per ramulorum longitudinem L*.

JUNGERMANNIA *foliis latiusculis*, *obtusis*, *undulatis*, & *veluti angulosis* Tab. 5. fig. 10. An *Lichen terrestris*, *minimus*, *viridis*, *crispus*, *Lactuca Marina accedens* D. Doody Raii Hist. Tom. 3. 48. ? Planta initio sui ortus *Lactuca cespitem* perbelle representat *M*, deinde paulatim in surculum se extendit *N*. Provenit circa fossas udas sub nemorum umbris, sicut etiam in apricis ericetis.

2. Jun-

2. *Jungermannia Alpina*, foliis subrotundis, latiusculis, angulosis Tab. 5. fig. 11. *An Muscus Polytrichoides*, pellucidus, fere foliis denticulatis, ad margines veluti crispis Pluk. *Almag.* 747. & *Phytograph.* Tab. 98. fig. 8. ? In Alpibus Venedotiæ crescit simul cum *Musco terrestri*, vulgari, simili lanuginoso Raii *Synops.* ed. 2. pag. 37. & cum eodem obiter commixto accepimus Londino.

O R D O V.

Jungermannia foliis neque auritis, neque denticulatis O.

JUNGERMANNIA major, foliis brevioribus, & obtusioribus, non dentatis Tab. 5. fig. 3. *An Muscus bifolius*, procumbens, foliis rotundioribus Flor. *Pruss.* 167. ? In Hercynia sylva, variis in locis ad arbores.

2. *Jungermannia* foliis oblongis, acuminatis. *Muscus Lichenoides*, foliis cauli squamatim incumbenibus, angustior Raii *Synops.* ed. 2. 339. *Lichenastrum imbricatum*, minus Raii *Synops.* ed. 3. 111. num. 11. Ex Anglia ab eodem D. She-rardo missa.

3. *Jungermannia* terrestris, viticulis longis, foliis perexiguis, densissimis, ex rotunditate acuminatis Tab. 5. fig. 4. In Petrasanctæ Prætura inter Rosinam, & Stazzemam, ferri fodinas versus, ad saxa, subumbris, & in eorum cavernis cum *Lingua Cervina* foliis costæ innascentibus *Inst. R. H.* 541. provenit.

4. *Jungermannia* palustris, repens, foliis densissimis, ex rotunditate acuminatis Tab. 5. fig. 5. Ad Garzæ torrentis originem, & in stillicidiis juxta Rovezzani molendina.

5. *Jungermannia* palustris, minima, repens, foliis subrotundis, densissimis, læte virentibus Tab. 5. fig. 6. In agro Florentino copiosa ad aquas guttatim decedentes, vulgariter *luoghi detti Gemitivi*.

6. *Jungermannia* palustris, omnium minima, foliis subrotundis, densissimis, læte virentibus Tab. 5. fig. 7. Prope Florentiam ad Ecclesiam Virginis Deiparæ Impiunetæ, in loco *il Borro del Poggio del Castellare*.

O R D O VI.

Jungermannia foliis neque auritis, neque denticulatis, sed bifidis P, seminibus Q
vel in corymbos per ramulorum summitates R, vel in racemos S
secus foliorum margines T digestis.

JUNGERMANNIA repens, foliis cordatis, carinatis Tab. 5. fig. 9. In Im-prunetanæ Plebanie tractu, per castanearum sylvas, & ad earum radices, necnon in sterilioribus non longe ab Eremulo Divi Stephani, in loco nuncupato *il Poggio del Castellare*.

2. *Jungermannia* terrestris, repens, foliis ex rotunditate acuminatis, bifidis, apertura pene visibili Tab. 5. fig. 14. *Lichen minimus*, albescent, cauliculis reptans, foliis pinnatis, capitulis nigris, lucidis Raii *Synops.* ed. 2. 41. num. 5. Ad arborum radices in sylvis apud nos, nec non in fossarum aggeribus, & Londino quoque habemus.

3. *Jungermannia* major, repens, foliis bifidis Tab. 5. fig. 12. *Muscus pennatus*, foliis subrotundis, bifidis, major *Inst. R. H.* 555. *Lichenastrum Trichomanis* facie, foliis bifidis, majus Cat. Pl. Giff. 212. & Raii *Synops.* ed. 3. 113. n. 19. *Lichen viridis*, foliis dense stipatis Petiv. *Gazophyl. Nat. & Art.* Tab. 13. fig. 4. Circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ.

4. *Jungermannia* minor, repens, foliis subrotundis, bifidis, vagina florum cylindracea Tab. 5. fig. 13. *Muscus pennatus*, foliis subrotundis, bifidis, minor. *Inst.*

Inst. R. H. 555. *Lichenastrum Thricomanis facie, foliis bifidis, minimum Cat. Plant. Giff.* 212. & *Raii Synops. ed. 3.* 113. num. 20. In sylvarum foveis ad umbras, per territorium Scandicci alti.

4. *Jungermannia minima*, repens, foliis bifidis, vaginâ florum cylindraceâ. Tab. 6. fig. 17. In prædicto territorio juxta nemus Dominorum de Vitis.

5. *Jungermannia minima*, repens, foliis bifidis, vaginâ florum ventricosâ Tab. 5. fig. 15. Ipsa planta duplo minor est, quam exprimat Icon. Ubi antecedens, & in stillicidiis vulgò *le Balze de' Gesuiti* in Ripulensi planitie.

Præter unicam Jungermannia speciem, in ordine secundo descriptam, tres insuper infra demonstramus, quæ ad eundem ordinem referri debent.

JUNGERMANNIA minima, foliis auritis, ex rotunditate acuminatis, flore nigricante, vaginâ cylindraceâ Tab. 6. fig. 18. Per Scandicci alti nemora, & signanter in Ilicifera sylva D. Marchionis de Niccolinis.

2. *Jungermannia minima*, foliis auritis, ex rotunditate acuminatis, punctatis, ac veluti perforatis, floribus virescentibus, vaginâ cordiformi Tab. 6. fig. 19. Ad arborum radices per viridarium *Boboli*.

3. *Jungermannia*, omnium minima, seu vix conspicua, *Serpylli*, aut *Herniariæ* foliis, auritis, floribus ex albo virescentibus, vaginâ cordiformi Tab. 6. fig. 20. Plantula duplo minor est Icone. In eodem viridario *Boboli* pariter ad arbores provenit.

Huic Plantæ Jungermannia nomen indidimus cum D. Ruppio, qui in sua Flora Ienensi, tali usus est nomine, in laudem D. Ludovici Jungermannii Auctoris Cat. Horti Medici Altdorfini editi Altdorffi, anno 1662. & 1677.

MUSCOIDES.

MUSCOIDES est plantæ genus ab *Jungermannia* discrepans, furculis tribus, Tab. 6. quatuor, aut quinque foliorum ordinibus vestitis: inferiores verò ordines superioribus sunt valde minores. Semina A non in externa foliorum parte, sed recondita in sinu squamarum B cujusdam fructus C, qui locustarum Graminis amoris formam præferens, per furculos vel per plantas non floriferas DEF G innasci solet, ut patet sub litteris H I K L.

O R D O I

Muscoidis furculis quinque foliorum ordinibus tectis, duobus nempe in superna parte M, reliquis in inferiori N.

MUSCOIDES squamosum, saxatile, maximum, compressum, ex obscuro virescens, foliis subrotundis non nihil denticulatis Tab. 6. fig. 1. *Figura Musci terrestris, squamosi, elegantis, in humidis nascentis, furculis, & foliis Thuyæ instar compressis Mor. Hist. Oxon. Par. 3.* 625. n. 16. sect. 15. Tab. 5. fig. 15. melius respondet hujus *Muscoidastri* speciei, quam sequenti, & subsequenti. In Monte Murello circa vaccarum stabulum D. Marchionis Dantis de Castilione, in loco dicto *le Balze*, nec non in collibus Imprunetæ per Morzani nemus juxta rivulum in opacis locis.

2. *Muscoides* squamosum, majus, atro-virens, foliis subrotundis Tab. 6. fig. 3. *Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis Inst. R. H.* 554. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphyllos Mor. Hist. Oxon. Part. 3.* 627. sect. 15. Tab. 6. fig. 44. *Muscus muralis, platyphyllos D. Bobart Raii Synops. ed. 2.* 22. num. 10. & *Hist. Tom. 3.* 40. *Lichenastrum imbricatum, majus Ejusdem Synops. ed. 3.* 111. n. 10.

& Cat. Giff. Suppl. 172. 174. *An Muscus terrestris, squamosus, elegans, in humidis nascens, furculis, & foliis Thuyæ instar compressis Raii Synops. ed. 2. 39. num. 17. & Mor. Hist. Oxon. Par. 3. 625. n. 16. sect. 15. Tab. 5. fig. 15.?* In sylvis per arborum caudices, & in vetustis parietibus, opacisque locis frequens apud nos.

3. *Muscoides squamosum, medium, rotundifolium, atro-virens* Tab. 6. fig. 4. In iisdem locis cum antecedente.

4. *Muscoides squamosum, saxatile, nigro-purpureum, furculis angustioribus, foliis circinatis, minoribus* Tab. 6. fig. 5. *Muscus Lichenoides, foliis cauli squamatis incumben- tibus, angustior Raii Synops. ed. 2. App. 339. Lichenastrum imbricatum, minus E. usdem in Synops. ed. 3. 111. num. 2.* In ericetis montosis, ut in loco dicto *Casignano*, & præsertim circa D. Joannis Laurentii de Puccis Villam copiosissimum; tum ad arbores, tum ad saxa.

O R D O II

Muscoidis furculis quatuor foliorum ordinibus indutis, duobus in superiori, foliisque planis O, reliquis in inferiori parte, foliisque cucullatis P.

MUSCOIDES minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente Tab. 6. fig. 6. *Muscus squamosus, Nummularia folio, minor Hist. Plant. Paris. 503. Muscus saxatilis, Nummulariæ folio, minor Inst. R. H. 555.* In arborum caudicibus variis locis circa Florentiam, & per ipsam Urbem crescit copiosum, ut in Regio Viridario Boboli. Lutetiâ Parisiorum a D. Vaillantio etiam transmissum.

O R D O III

Muscoidis furculis tribus foliorum ordinibus vestitis, duobus scilicet in superna porte Q, tertio verò in inferiori R.

MUSCOIDES terrestre, repens, ex obscuro virescens, foliis superioribus, & inferioribus ad extremitatem dentatis Tab. 6. fig. 2. In Etruria inter Petramsanctam, & Seravezam per margines, & aggeres viæ publicæ circa medium iter.

Muscoides dicitur quasi planta ad Muscos accedens.

D I S T R I B U T I O IV.

Plantæ ut in prima, & secunda distributione, sed flore monopetalo, corniculato, bipartito a fructu disjuncto.

A N T H O C E R O S.

Tab. 7. **A**NTHOCEROS est plantæ genus, flore A monopetalo, corniculato, in duas veluti carinās B usque ad centrum dehiscen- te, qui filamentum, seu stamine pulverulento donatus in medio C, sed sterili, e calyce, aut potius vaginā tubulārā D surgens. Fructus autem sunt capsulæ, quæ quandoque in plantis floriferis E, quandoque in non floriferis F reperiuntur, & in plures radios G ore suo expanduntur, in quarum unaquaque modo singula, modo terna, & interdum quaterna comprehenduntur semina H.

An-

Anthoceri species sunt.

1. Anthoceros major Tab. 7. fig. 1. In Viridarii Boboli ambulacris, plerumque umbrosis, & extra Urbem in fossarum aggeribus, præsertim secus viam ducentem ad Castellum Villam Regiam.

2. Anthoceros minor, foliis magis carinatis, atque eleganter crenatis, subtus incurvatis Tab. 7. fig. 2. In sylvis cœduis, per ericeta, & muscosa loca ad radicem montis Fesulani, videlicet prope Rus D. Equitis del Turco, necnon circa Pistorium extra portam Divi Marci ad aggeres agri molendini Abbatiae S. Michaëlis in Furculis, sicut etiam inter Aquampendentem, & Volsiniensem lacum in loco S. Lorenzino alle Grotte.

Hujus planta folia, floribus decorata, & ad latera posita sub literis II, ut melius ostendantur, a naturali eorum mensura duplo sunt ampliata, sed a Chalcographo depravata, cum sint etiam satis carinata, ad margines eleganter denticulata, deorsumque retorta, velut avis rostrum, ut in addito folio K.

Anthoceros dicitur a vocibus Grecis ἄνθος flos, & κέρας cornu, quasi diceret florem corniculatum.

D I S T R I B U T I O V.

*Plantæ non crustaceæ, flore monopetalo, campaniformi
a fructu sejuncto.*

F L U V I A L I S.

FLUVIALIS est plantæ genus, flore A quodam monopetalo, & ad campanæ Tab. 8. formam accedente, in quatuor veluti foliola deorsum reflexa altius diviso; sed sterili, & è vaginulâ B, tubulatâ, ac bilabiâtâ emergente: Embryon autem C abit deinde in fructum D, inclusum folliculo, qui vel abit in plura capillamenta E, vel in unicum F. Primæ speciei fructus memoratus in quatuor loculamenta dividitur G, quatuorque semina continet H, in reliquis unica cavitate donatur I, unicumque semen fovet K.

Flos prædictus quamvis diversus ab illo, quem D. Vaillantius describit in Actis Reg. Scien. Acad. anno 1719. pag. 17. & 62. attamen unum eundemque censemus, quod discrimen ab aliquo fortuito casu oriri potuit; ideoque diligentiori relinquimus observationi.

Fluvialis Species sunt.

1. Fluvialis latifolia, fructu obtuso, tetraspermo Tab. 8. fig. 1. In iisdem locis cum sequenti provenit, sed rara.

2. Fluvialis latifolia, fructu minus obtuso, monospermo Tab. 8. fig. 2. *Fluvialis Pisana*, foliis denticulatis I. B. 3. 779. *Fluvialis vulgaris*, latifolia D. Vaillant. Nov. Plant. Gen. in Comm. Ac. R. Scient. anno 1719. 17. & 62. *Fucus fluvialis*, aculeatus Inst. R. H. 569. *Potamogeton fluvialis*, *Sargazo simile*, lucens, foliis margine dentatis Pluk. Phytograph. Tab. 216. fig. 4. Raii Hist. Tom. 3. 121. Copiosa legitur mense Augusti cum floribus, & fructibus per canalem Pisis Liburnum tendentem, ubi etiam a D. Agerio Medico Argentinenſi reperta.

In Icone Bauhiniana hæc & sequens planta expressa est, sed utraque corrupta, depravata, & simul juncta, ut in ramulo ad dexteram; ab Auctore pro una tantum specie exhibetur.

3. Fluvialis minor, foliis angustissimis, denticulatis, deorsum reflexis, fructu acuto, tenuiori, monospermo Tab. 8. fig. 3. *Fluvialis angusta*, longoque folio D. Vaillant Nov. Plant. Gen. in Comm. Ac. R. Scient. anno 1719. 17. Ubi an-

tedicta non solum, sed etiam prope Florentiam, ut & in agro Bononienfi juxta Buthrium, ubi ab excellentissimo Domino Amadeo nobis primum fuit demonstrata.

Fluvialis dicitur quod in fluviiis pigrioribus, vel leniter fluentibus plerumque oriatur.

D I S T R I B U T I O VI.

*Plantæ flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx
abit in fructum.*

A N G U I N A.

Tab. 9. **A**NGUINA est plantæ genus, a Momordica diversum, flore A capillamentis tenuissimis ornato, & fructu B per se minimè dehiscente.
Anguinæ speciem unicam novimus.

1. Anguina Sinensis, flore albo, elegantissimo, capillamentis tenuissimis ornato, fructu longo intorto, sub initium ex albo, & viridi variegato, per maturitatem prorsus rubro Tab. 9. *Cucurbita Sinensis, fructu longo Anguino, vario, flore candido, capillamentis tenuissimis ornato Hort. Pis. Tab. 22.*

Anguina dicitur a fructus forma.

Ex Seminibus e Sina a D. Abbate Ignatio Cordero Eminentissimi Card. de Tournon comite ad Illustrissimum, & Clarissimum Dominum Senatorem Philippum Bonarrotam transmissis; Hec planta, una cum alia Cucurbitæ specie enuntianda in Elencho nostro rariorum plantarum in hortis nostris germinavit, & fructus ad maturitatem perduxit. Utriusque junioribus fructibus Sinenses, ut aliis Cucurbitarum specibus vescuntur; prima ab ipsis Patola, altera verò Pipingai appellantur.

V A L L I S N E R I A.

Tab. 10. **V**ALLISNERIA est plantæ genus, in aquis nascens, cujus flos monopetalus A in tres bifidas partes usque ad centrum sectus, itaut tribus petalis constare videatur, superna parte convexis, inferna cavis, & filamentò quodam tere-ti B, tamquam stamine instructis, è vaginulâ cylindraceâ C, cum ore bifido, ac ad latera veluti marginata flos ipse confurgit, & calyce D tripartito insidet. Hujus autem calycis pars posterior abit deinde in fructum longum, teretem, æqualem, cylindri æmulum E, unicapfularem F, seminibusque fætum oblongis G. His notis adjungi debet caulis crinium retortorum in modum pulchrè convolutus H, & circa florum basim I, vel calycem inter & florem K, alia tria alba, nuda, & complanata capillamenta prodeunt.

Vallisneriæ speciem unicam novimus.

1. Vallisneria palustris, Algæ folio, Italica, foliis in summitate denticulatis, flore purpurascens Tab. 10. *Potamogeton Algæ folio, Pisanum Bocc. Mus. Part. 1. 289. E.* In fossis Pisanis ob nimiam, & importunam repentem radicem suam ita se latè diffundit, ac propagat, ut integrum aquarum fundum occupet, & foliis earum superficiem operiat, sicque navicularum transitus interdum retardatur.

Clarissimus Antonius Vallisnerius ab inclita Nobilium de Vallisneria Stirpe natus, sexagesimum tertium agens annum, Josephi celeberrimi Principum Estensium Medici nepos, Caesaris Magati de rara vulnerum curatione auctoris famigeratissimi pronepos, in Patavino Archilyceo Theoricam Medicinam publicè profitentium Prin-

Princeps, AUGUSTISSIMI ROMANORUM IMPERATORIS CAROLI VI. Archiater cubicularius, & Archiattrorum comes; Collegiatus Regiensis, ac Venetus, Regiæ Londinensis Societatis, Cæsareæ Naturæ curiosorum Academia, Apathistarum Florentia, Philosophica Bononiensis, Mutorum Regii, Recuperatorum Patavii, Arcadum Romæ, Innominatorum Bradensium, Physiocriticorum Senarum, Archontum Italiæ socius, ac Ruscianensis Academia Consiliarius Promotorialis perpetuus; de naturali, ac medica historia apprimè meritis, tot tantisque editis præstantissimis operibus in toto literario Orbe est celeberrimus, quem singulari doctrinâ non impari fortunâ praxin medicam cum laude publicâ facientem Patavina Civitas, & Veneta Respublica demirantur.

VALLISNEROIDES.

VALLISNEROIDES est plantæ genus, natura, & forma Vallisneriæ adeo Tab. 10. simile, quod absque floribus a nemine distingui possit: flores enim edit monopetalos L vix conspicuos, in tres æquales, & cucullatas partes usque ad centrum sectos, itaut tribus petalis constare videatur, sed steriles, & calyce carentes, collectos in capitulum M quod è vaginulâ naturaliter bipartitâ N, obiter quadripartitâ O crumpit. De fructu nihil hæcenus tradere possumus, sed si vita, & valetudo suppetat, ad posteriores observationes reservamus.

Vallisneroidis speciem unicam novimus.

1. Vallisneroides palustre, Algæ folio, Italicum, foliis in summitate tenuissimè denticulatis, floribus albis, vix conspicuis Tab. 10. *An Alga fluvialis, Graminea, longissimo folio Inst. R. H. 569.* Nascitur in canalibus, & fossis frequenter circa Pisas, ubi Vallisneria, necnon prope Florentiam, quamvis rarior.

In prædictis floribus admiratione dignum est, & quasi sine exemplo, quod antequam dehiscant, a planta sejunguntur, & a centro ad aquarum superficiem elevati, ibidem subito, & quasi vi elastica aperiuntur, & eodem tempore foliola deorsum inter se contrahuntur, ut patet ad litteram P, ac deinde quandiu flores vigent per aquæ superficiem, turmatim vagantur Q, ideoque æstivo, atque autumnali tempore floribus, qui quotidie germinant, tamquam pratulum flordum aliqua ex parte ipsam aquam dealbatam spectavimus.

Vallisneroides dicitur quasi planta ad Vallisneriam accedens.

DISTRIBUTIO VII.

Plantæ floribus monopetalis, campaniformibus, in eodem fructu ternis.

VALANTIA.

VALANTIA est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, Tab. 7. patentibus, multifidis, ac perforatis B, in eodem fructu, seu capsulâ C difformibus, scilicet duobus in parte superiori tripartitis D, & sterilibus, tertio verò quadripartito E, & fecundo. Cujus autem pistillus F, qui in centro capsulæ G reconditus abit deinde in semen reniforme H.

Valantiæ speciem unicam novimus.

1. Valantia annua, quadrifolia, verticillata, floribus ex viridi pallescentibus, fructu echinato Tab. 7. *Valantia quadrifolia, verticillata Comm. Ac. R. Sc. anno 1705. Rubeola echinata, saxatilis C. B. Pin. 334. Rubia quadrifolia, verticillata semine J. B. 3. 719. Crucjata muralis, Romana Col. part. 1. 297.* In toto Tyrreno littore locis plerumque siccis, & saxosis erumpit, necnon in antiquis parietibus

tibus a mari etiam remotis, uti per Urbem Romam in muris horti Farnesiani, in Thermarum Diocletiani ruinis, & alibi.

Nos quoque ad imitationem D. Tournerfortii, plantæ hujus characterem decrevimus nomine *Valantia*, tum gratificandi gratiæ amicissimum nostrum, cum viveret, & numquam satis laudatum Excellentissimum Dominum Sebastianum Vaillantium ostensorem plantarum in Horto Regio Parisiensi, tum etiam ut clarius demonstrarentur hujus generis notæ.

=====

Inter SPHEROCARPUM, & LUNULARIAM addenda.

B L A S I A.

Tab. 7. **B**LASIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, elephantinam proboscidem quadamtenus æmulante, sed sterili, & calyce carente. Fructus verò sunt capsulæ secus foliorum margines B, in quibus decem, ut plurimum minima rotunda nidulantur semina C. Exiguitati plantæ augmentum dedimus ope microscopii D.

Blasie speciem unicam novimus.

1. Blasie pusilla, Lichenis pyxidati facie Tab. 7. Invenimus trans torrentem Liam secus viam, quæ ex Cutigliano ducit ad summitatem Alpium Lacus Nigri in Alnorum plano, vulgò *il Piano degli Ontani*, ad scaturigines aquarum, signanterque in loco dicto *Barbazzana*.

Hanc novam plantam jure quidem optimo Blasiam denominavimus a Pat. D. Blasio Biagi Congregationis Vallis-Umbrosæ Monacho, Botanico non gregario, ac in Etruscis itineribus nostris ad indagandas plantas sæpe sedulo comite.

Secundæ Classi addenda, quæ sequitur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo rotato, & multifido, cujus pistillus abit in fructum unicapsularem.

A N A G A L L I D A S T R U M.

Tab. 18. **A**NAGALLIDASTRUM est plantæ genus, ab Anagallide diversum, foliis per caulem alternis: flore in quatuor dumtaxat partes diviso A.

Anagallidastri speciem unicam novimus.

1. Anagallidastrum exiguum, foliis lanceolatis, alternis, flore albo, fugaci, & vix conspicuo Tab. 18. *Alsine palustris*, minima, floribus albis, fructu Coriandri, exiguo Mentz. Tab. 7. *Centunculus Ephem. N. Cur. Cent. 5. & 6. App. & Cat. Plant. Gif. 161.* Provenit in Ericetis montosis, & in castanearum sylvis, speciatim circa templum Beatissimæ Virginis de Saxo, sicut etiam juxta Abbatiam Sancti Cassiani de Monte Scalario, loco dicto *le Crocelline*, mense Majo floret, ac semina perficit.

Anagallidastrum quasi planta ad Anagallidem accedens.

Tertiæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo, anomalo sterili.

L E N T I C U L A.

LENTICULA est plantæ genus, aquis stagnantibus innatans, flore monopetalo, anomalo, initio cucullato A, postea in parentis auris formam B, veluti dilatato, sed sterili, & calyce destituto. Flos iste osculo cuidam C quod ex altero foliorum latere hiat innascitur, cujus è regione embryo D, e simili pariter hiato prodit, abique deinde in fructum membranaceum rotundum compressum E, in prima specie quatuor, quinque, vel sex semina F, in secunda verò duo G tantum intus includentem hinc gibba, & striata H, inde vero plana I, Umbelliferarum more. Tab. 11.

Prædictus flos A prout cum Junio mense observare contigit, antequam auricula formam B acquirat vividus, albus, & diaphanus est, postea dum se explicat, ita contabescit, ut nemo illum distinguere possit: stamina autem, & pistillus sterilis K diutius luxuriantur, ideoque nonnulli prædictum florem apetalum, seu stamineum credidere. Omnia quæ sub prædictis literis in Tabula nostra sunt expressa R majora multo fecit microscopium.

Lenticulæ species sunt.

1. Lenticula palustris, major, inferne magis convexa, fructu polyspermo, Tab. 11. fig. 2. Lenticula aquatica, foliis minoribus, inferna parte in vesiculam ductis Flor. Altdorf. In agro Florentino copiose provenit ubique.

Hujus plantæ Icon occurrit etiam in ima parte Tabulæ Lenticulæ palustris J. Bauhini, quæ ob typographi incuriam perperam ad pag. 773. t. 3. pro Tabula Nymphææ minoris, sive Morsus Ranae transposita est, qua de re Robertus Morisonius in sua Animadversione ad Historiam Plantarum ejusdem J. Bauhini nullam mentionem fecit.

2. Lenticula palustris. media, pallide virens, inferne minus convexa, radicibus longissimis, fructu dispermo Tab. 11. fig. 2. An Lenticula Vallisneriana? Vallisner. Obs. 1. In Scandicci planitie circa villam Domini Marchionis della Rena ultra Vingonem torrentem, loco dicto Beccavette.

3. Lenticula palustris, minima, atro-virens, utrinque pene convexa Tab. 11. fig. 3. In Divi Andreae tractu ad Moscianum, in quadam fovea juxta rusticalem domunculam, nuncupatam la Torricella.

Lenticula dicitur, quod folium sit Lenticulæ forma.

L E N T I C U L A R I A.

LENTICULARIA est plantæ genus, natura, & forma Lenticulæ non dispar; Tab. 11. cuius flores hactenus videre non licuit quamvis sæpissime, ac avide omni industria perquisitos, semina vero sub supina foliorum cute undique nascentia, & eorum substantiæ inordinate affixa, nunc rotunda sunt L, nunc elliptica M, quæ post corruptam, quemadmodum supra monuimus, cutem N auxilio microscopii oculis offeruntur.

Len.

Lenticulariæ species sunt.

1. Lenticularia major, polyrrhiza, inferne atro-purpurea Tab. 11. fig. 1. *Lenticula palustris*, foliis majoribus, subtus rubescentibus Flor. Altdorf *Lens palustris superne virens, inferne nigricans* I. B. 3. 784. quoad descriptionem tantum, non ad Iconem. *Lenticula palustris*, major Com. Cat. Plant. Holl. 36. & Raii Synops. ed. 3. 129. num. 2. Tab. IV. fig. 2. In fossis stagnantibus, circa stabulum vaccarum, vulgo *Le Cascine del Poggio a Cajano*; necnon ultra Montem Lupum, non procul a Regio Rure *Ambrogiana* dicto, & alibi in agro Florentino.

2. Lenticularia media, monorrhiza, foliis oblongis, utrimque viridibus Tab. 11. fig. 2. Provenit ubi antecedens. Hujus plantæ Icon occurrit etiam in Epitome Camerarii pag. 852. & in Mathiolo ejusdem ed. Germ. 391. super rusticalem domunculam sub signo †.

3. Lenticularia minor, monorrhiza, foliis subrotundis, utrinque viridibus Tab. 11. fig. 3. *Lenticula palustris*, vulgaris C. B. Pin. 362. *Lens palustris* Dod. Pempt. 587. Math. 1115. Lugd. 1014. Ger. Emac. 829. Lob. Icon. Part. 2. 282. (I. B. 3. quoad Iconem, non vero quoad descriptionem.) *Lenticula palustris* Trag. 690. Tabern. Icon. 504. & Cæsalp. 612. Circa Florentiam in aquarum receptaculis ubique.

4. Lenticularia omnium minima, arrhiza Tab. 11. fig. 4. Sub hoc numero nonnullæ plantæ juxta magnitudinem suam delineatæ sunt, & aliæ in majorem molem redactæ, quarum unam dumtaxat a juniore, vel novella planta sejunximus. In Piscinis Regii suburbanis ruris, vulgo *i Vivai dell' Imperiale*, & alibi paucis in locis.

5. Lenticularia ramosa, monorrhiza, foliis oblongis, pediculis longioribus donatis Tab. 11. fig. 5. *Lenticula aquatica*, trisulca C. B. Pin. 362. I. B. 3. 786. *Hederula aquatica* Lob. Icon. 36. *Hederula palustris* Tabern. Icon. 889. In fossis lurulentis agri Pisani, tam stagnantium, quam labentium aquarum, præferrim ad radicem Montis S. Juliani in loco *Cardaccoli* per Auxerium flumen, nonnulli teste Cæsalp. Lib. XVI. Cap. XXXVI. *Oserin*.

Tertiam, quartam, & quintam Lenticulariæ speciem nullum hætenus fructum facere vidimus, nihilominus habito respectu ad earum proprietatem, & ad alias conjecturas sub hoc genere ponere placuit, donec ad clariorem observationem veniamus.

Præter Lenticulæ palustris fabulosam metamorphosin a nonnullis traditam, & admirandam ejus vegetationem descriptam a Celeberrimo Viro Antonio Vallisnerio superius laudato; admirationem omnem ad se rapiunt tubi tegentes extrema radicem tam Lenticulæ, quam Lenticulariæ omnium specierum, nonnulli quasi cylindracei O, alii formam extensorii referentes P, substantia rariori, colore initio luteo-viridi, qui plerumque senescente planta nigrescunt, deinde absque ulla partium laceratione decidunt, ut patet sub litera Q. Phænomenon hujusmodi curiositate, & meditatione si quod aliud dignissimum, a nemine, quod nos quidem sciamus, demonstratum, Naturæ studiosorum judicio subiicere opportunum duximus, ut ipsi de eo philosophandi ansam arripiant. Nos enim de illorum tuborum usu in diversas sententias trahimur atque adhuc incerti nutamus, quid enim si a natura eo consilio conditi fuerint, ut natante planta in superficie aquarum, radicem momenta augentes anchoræ vicem gerant, ut in æquilibrio sustineatur ne e supina prona reddatur: & si quando hoc fortuito accidat ob eandem tuborum, & radicem gravitatem, paulatim in æquilibrio restituatur? quod non ita facile evenire posset hujusmodi auxilio destitutis, præsertim illis plantis, quæ utraque parte sunt quasi complanata, aut parum convexa; quod quarta Lenticulariæ species comprobare nobis videtur, quæ inferiori parte magis convexa, densiori, ac ponderosiori substantia constat, ideoque ab æquilibrio numquam recedit, quare supervacaneum duxit natura huic apponere radices, & tubos.

Præterea hujusmodi tubi possent inservire ad munienda, & roboranda extrema radicem, quando deficiente aqua, cui planta supernatat, ut nos observavimus, insinuari debent in limbo, ut sitiienti plantæ alimenta ministrant.

Nec videtur a ratione alienum, hujusmodi tubulos, fungi ventriculi munere in humore nutritio conficiendo, subigendoque: denique posset quis suspicari esse veluti vaginam, quæ mollem, ac tenuissimam radicem tueatur, ut subtilissima ejus oscula, per quæ nutrimentum subingreditur, non lædantur; neve eadem oscula obstruantur a visciditatibus, quæ in aquis stagnantibus occurrere ut plurimum solent.

Lenticularia dicitur quasi planta ad Lenticulam accedens.

C₄Y-

CYNOMORION.

CYNOMORION est plantæ secundariæ, aut parasiticæ genus, quemadmodum in Libello nostro de Orobanche Florentiæ anno 1720. in lucem edito tradidimus, quod aliarum stirpium radicibus A innascitur, & alitur, ut Amblatum, Clandestina, Hypopitys, Orobanche, & similia; initio squamis densissimis B tectum, postea dum incrementum acquirit, & ad magnitudinem suam pervenit, squamarum agmina inter se paulatim dilatantur C, foliolis D infra squamarum spatium creberrimè vestitum, inter quas emergunt flores monopetali, anomali, vomeris, aut cunei turbinati formâ, ex unâ parte cavi E, alterâ vèrò convexi F, stamine crassiori G, apice biventri H instructi, sed steriles, & calyce carentes. Embryo verò ab eisdem floribus vix sejunctus I, tubâ K donatus, & foliis plantæ, tamquam calyci obvolutus L, abitque deinde in subrotundum semen M. Tab. 12.

Cynomorii speciem unicam novimus.

1. Cynomorion purpureum, officinarum Tab. 12. *Fungus Typhoides, coccineus, Melitensis Bocc. Icon. Rar. Plant. 80. Fungus Typhoides, coccineus, tuberosus, Melitensis Ejusdem Part. 1. Mus. 69. Fungus Typhoides. Liburnensis Cat. Plant. H. Pis. Fungus Mauritanicus, verrucosus, ruber Petiv. Gazophy. Tab. 39. fig. 8.* Gignitur in Mauritanie littoribus super radices Lentisci, Myrti, aliorumque fruticum, & suffruticum. In Sicilia ut Drepani, per Lampedosam, atque Melitensem Insulam, speciatim in scopulo adjacente, vulgò *Scoglio del Generale*, etiam provenit, ubi super Halimum, seu Portulacam marinam C. Bauhini evulsum retulimus a summâ humanitate Illustrissimi Joannis de Borgherinis, Sacræ, & Eminentissimæ Religionis Hierosolymitanæ Bajulivi. Nunc verò circa Portum Labronis, sive Liburni super radicem Cali, sive Vermicularis marinæ arborescents J. Bauhini à diligentissimo pharmacopola, ac de Botanicâ, aliisque rebus naturalibus benemerito Domino Tiberio Scali fuit detectum, in Valetudinarii veteris aggere ad meridiem, in prospectu Pontis nuncupati *il Ponte delle due Scale*, in quo ad palmarem, sesquipalmarem, quandoque verò ad cubitalem altitudinem, inter Novembrem, & Martium menses crescit, ibique decidente semine se propagat.

Hujus Plantæ vires sunt eadem, sed longè efficaciores, quam eæ, quas Galenus lib. 6. Simplicium medicamentorum, & Dioscorides Lib. 1. Cap. 108. de Hypocistide tradunt, idèque alterum pro alterò in medicos usus substituere possumus, ut & cæteras omnes secundarias plantas pariter censemus; quod quidem prudentissimo Physicorum judicio, vel iis, qui confecta analysi exactius experimentum sument, remittimus.

Cynomorion dicitur a canini genitalis similitudine.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

MONTIA.

MONTIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente, & bilabiato, pars superior A pæne triparrita, inferior B una cum rubo C bifida. Ex cujus calyce bifolio D surgit pistillus E, posticæ floris parti F, instar clavi, infixus, qui deinde abit in fructum G, subrotundum obtusum, & ferè trigonum, unicapularem, in tres partes H dehiscens, quarum Tab. 13.

rum singulæ vehementer vi elastica lateralibus oris, tamquam valvulis introrsum convolvuntur, ut in *Clandestina*, tribus plerumque seminibus I fetum, ut plurimum reniformibus. Flores, & fructus, cæteræque ejus partes a plantis seorsum exhibitæ per microscopium sunt auctæ.

Montiæ species sunt.

1. *Montia aquatica*, major Tab. 13. fig. 1. *Alfine aquatica*, surrectior J. B. 3. 786. *Cameraria aquatica*, major Eph. N. C. Cent. 5. & 6. App. & Cat. Plant. Giff. 61. Tab. 6. In Bohemiæ udis, necnon circa lacunas, & piscinas, & a D. Dillenio specimen peculiare etiam habuimus.

2. *Montia aquatica*, minor Tab. 13. fig. 2. *Portulaca arvensis* C. B. Pin. 288. *Portulaca exigua*, sive *Adrachion arvense* Cam. Hort. 131. *Alfine formis paludosa*, *tricarpos*, *flosculis albis inapertis* Pluk. Phytograph. Tab. 7. fig. 5. *Alfine parva*, *palustris*, *tricoccus*, *Portulaca aquatica similis Raii* Hist. 1035. & Synops. ed. 2. 211. n. 13. & ed. 3. 352. *Alfine palustris*, *Serpyllifolia* Ger. Emac. 614. In Pistoriensibus montibus, multis in locis, speciatim prope cauponam, vulgo l' *Osteria dell' Erba minuta*.

Hanc plantam *Montia* nomine insignire optimum duximus, cum maximè id nobis fuerit in causa, ut pergratam, jucundamque inferamus memoriam amici nostri Domini Josephi Monti Bononiensis, Philosophiæ Doctoris, in ipsâ Almâ studiorum parente publici Botanices professoris, Hortique Medici Præfecti, necnon in Patrio Scientiarum, & Artium Instituto, ejusque Academiâ Naturalis Historici munus gerentis. Quantum verò Clarissimus hic Vir, omnibus ætatis nervis, industriaque suâ ad præsens contendat in Naturali Historiâ illustranda, haud obscure conjectari licet, tum ex ipsiusmet Agri Bononiensis stirpium Catalogi Prodromo, tum ex Dissertatione de Diluviano monumento, tum ex plantarum, atque exoticorum simplicium variis Indicibus, quæ Bononiæ annis 1719. & 1724. in quarta typis excudenda curavit.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato, cujus calyx abit in fructum.

L A U R E N T I A.

Tab. 14.

LAURENTIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente, & quasi bilabiato: calyx verò B abit in fructum C, membraceum, septo intermedio, in duo loculamenta distinctum D, & seminibus fetum ovatis, planis, exiguis E, placentæ affixis F.

Laurentiæ speciem unicam novimus.

1. *Laurentia annua*, minima, flore cæruleo Tab. 14. *An Rapunculus aquaticus*, *repens*, *minimus*, *Alpinus*, *Bellidis folio*, flore cæruleo inaperto, albâ maculâ notato, caule folioso H. Cathol. suppl. 3. & Bocc. Mus. Part. 2. 35. Tab. 27. ? *Rapunculus aquaticus*, *repens*, flore cæruleo, inaperto, Raii Hist. Tom. 3. 383. In Ilva insula prope Sacellum Deiparæ Virginis Mariæ, vulgo la *Madonna delle Grazie*, per saxorum rimas, locis plerumque humectis; necnon in territorio Pisciensi per fossarum aggeres, & circa Altum Passum, vulgò *Alto Pascio*, prope lacum in herbidis, & muscosis, mense Junio.

Eximius Vir Marcus Antonius Laurenti Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor collegiatus Bononiensis, in celebratissimo Patrio Archigymnasio Lector publicus; Nosophomii, quod Vita appellant, Archiater, spargyricus peritissimus, ejusque in Academiâ, atque Instituto Scientiarum Bononiæ professor expertissimus.

DI-

D I S T R I B U T I O IV.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, tubulato, perfonato, cujus pistillus abit in fructum.

B O N A R O T A.

BONAROTA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perfonato, Tab. 15. tubulato, in duo labia distincto, quorum unum in prima, & secunda specie integrum B, in tertia verò bifidum C, alterum autem in omnibus speciebus tripartitum D, rarò quadripartitum E. Ex calyce autem F surgit pistillus G posticæ floris parti H instar clavi infixus, qui deinde abit in fructum I oblongum, bifidum, & nonnihil compressum, biventrem, ab imo ad medium septo intermedio K munitum, quamobrem in duo loculamenta divisum, & in quatuor intortas partes L valvularum more usque ad centrum dehiscentem, seminibusque fetum M granorum Tritici æmulis, placentæ affixis N. Quæ omnia per microscopium ampliata in iconæ exhibentur.

Bonarotæ species sunt.

1. Bonarota montana, Italica, Chamædryos folio, flore cæruleo Tab. 15. fig. 1. *Chamædryos Montis Summani* J. B. 3. 289. *Veronica Montis Summani*, *Hederæ terrestris* folio Dom. Ponted. *Epist. ad Clarissimum Sherard. pag. V.*

Hæc planta magnam habet similitudinem cum *Veronica petræa* semper virente Pon. Bald. fol. CCCXXXVI. ut asserit idem Bauhinus. Quidam hodierni Botanici amici nostri faciunt unam, & eandem, idque audacter asserunt; quæ sententia comprobari videtur a peculiari ejusdem *Veronicæ* specimine, quod inter alias rariores plantas Montis Baldi Dominus Bartholomæus Martini summa benignitate nobis transmisit. Dominus autem Pontedera loco supracitato plantas facit diversas; quarum opinionum varietatem futura æstate in perquisitione plantarum ipsius montis oculariter Deo dante dirimere speramus.

2. Bonarota montana, Italica, Chamædryos folio rotundiore, & quasi circinato, spicâ cæruleâ, habitiore Tab. 15. fig. 2.

3. Bonarota montana, Italica Chamædryos folio, minus crenato, spicâ luteâ ex Monte Cavallo.

Hæc plantarum species accepimus recentes a summa liberalitate Domini Jo: Hieronymi Zannichelli Veneti Pharmacopœi insignis, ac de re herbaria benemerentis; quarum primam speciem ut nobis hujusmodi beneficium enixè requirentibus exhiberet, nullis parcens sumptibus, & incommodis ad Summani Montis verticem prope Vicentiam libens consultoque, ut gratam nobis rem faceret, se contulit; ubi, referente Jo: Bauhino, Dominus Agerius primus olim collegit.

Philippus Bonarota Senator Florentinus MAGNI DUCIS ETRURIÆ Auditor, Academia Botanica Florentina socius, omnigena eruditione præstans, & rei antiquariæ peritissimus; ut ejus ea de re Opera in lucem edita, longè, latèque commostrant.

T O Z Z I A.

TOZZIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, perfonato, Tab. 16. in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius B tripartitum. Ex calyce autem C surgit pistillus D, posticæ floris parti E clavi instar infixus, qui deinde abit in fructum F, seu testam subrotundam, bifariam dehiscentem G, semine fetam H ejusdem formæ.

Tozzia speciem unicam novimus.

1. Tozzia Alpina, lutea, Alfinis folio, radice squamatâ Tab. 16. *Euphrasia lutea*, *Alfinis folio*, *radice squamatâ Bauhini*, sive *Anonyma*, *radice Dentaria Columna Park. Theat. 1329.* *Anonyma F. Gregorii radice Dentaria Col. Part. 2. 49.* *Dentaria Bugoloides*, *radice globosâ*, *squamulis myodontoideis*, *Alpina Mentz. Pug. Tab. 9.*

Huic rarissima planta Tozzia nomen tribuimus ab inventore Reverendissimo Patre D. Brunone Tozzi Abbate Vallumbrosano Regia Societatis Londinensis, & Botanica Florentina ob rei herbaria peritiam Socio meritissimo, necnon in reliquis philosophia naturalis partibus per quam versato, crebrò peregrinationibus nostris botanicis præcipuè per Apuanas Petras, Alpes Pistorienses, Lucenses, Bononienses, Mutinenses, per inhospita ac hospita Maris Tyrrheni littora, insulasque adjacentes alacri, studiosoque comite. Hanc ipse plantam in Etruriâ solus reperit, in Alpibus scilicet Archicænobio Sancta Mariae Vallis-Umbrosæ supereminentibus, signanter in colle qui dicitur Hellerema, circa solstitium æstivum floribus ornatam decoratamque collegit.

Quartæ Classi addenda, quæ sequitur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo, labiato, cujus labium superius falcatum, & tripartitum.

P A P I A.

- Tab. 17. **P**APIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A falcatum, usque ad centrum tripartitum, inferius verò integrum, ad extremum dilatatum, & veluti fimbriatum B. Ex calyce autem C surgit pistillus D, posticæ floris parti E ad instar clavi infixus, ac quatuor veluti embryonibus stipatus, qui deinde abeunt in totidem veluti ovata semina F recondita in capsulâ G, quæ calyx floris fuit.

Papiæ speciem unicam novimus.

1. Papiæ Garganica, foliis Urticæ, altius & eleganter incisus, flore purpureo Tab. 17. Nascitur hæc elegans, & rara planta in quadam Valle Gargani Apuliæ montis inter vepres, & senticosa loca, necnon in opacis nemoribus, ubi mense Junio, cum aliis rarioribus plantis florentem invēnimus. Anno 1710. in plurimis Philobotanorum Bononiensium viridariis cultam observavimus, præsertim apud Reverendum Dominum Valerium del Buono, non minus in rei Herbariæ, quam in cognitione Lapidum, Gemmarumque, & antiquarum delineationum apprime versatum: apud quem etiam Clarissimus Guillelmus Sherardus anno 1717. mense Junio, dum a Smyrnâ in Angliam rediret, hujusmodi plantam non sine admiratione observavit.

Josephus del Papa Francisci Mariae Cardinalis Medicei, COSMI III. & JOANNIS GASTONIS I. Magnorum Ducum Etruriæ Archiater, Academicus della Crusca, in Athenæo Pisano per omnes prælectionum gradus ad primam docendi sedem erectus, in hac togatâ militiâ emeritus, Vir libris philosophicis editis celebris, medendi prudentiâ, doctrina, peritia insignis, scientiarum varietate, dicendi copiâ, & elegantia, Vitæ gravitate, morum nitore, Comitatus, affabilitate clarus, in promovendis studiis præsertim Medicinæ, & Botanices, ut liquido experti sumus assiduus, in colendis amicitiiis diligens, virtutumque omnium splendore ornatus. Sestæ

Sextæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum bicapsularem.

G L A U C O I D E S.

GLAUCOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, constante sex petalis B sub- Tab. 18.
rotundis in orbem positis, & calycis pelviformis C ore, ut in Salicaria, insidentibus D. Hic calyx pro parvitate floris satis amplus, & in duodecim radios factus, duabus appendicibus tenuissimis in externâ basi E instructus est. Ex hujus medietate surgit pistillus F, qui deinde abit in fructum G, seu testam subrotundam, membranulâ, vel pelliculâ diaphanâ, & tenuissimâ contextam, septo intermedio munitam H, vel in duo loculamenta divisam, seminibusque fetam I, plerumque exiguis triangularibus, viperinum caput æmulantibus, placentæ K affixis. Floribus, fructibus, eorumque partibus notabile dedimus incrementum auxilio microscopii.

Glaucoidis speciem unicam novimus.

1. Glaucoides palustre, Portulacæ folio, flore purpureo Tab. 18. *Glaux palustris*, flore striato, clauso, foliis Portulacæ Inst. R. H. 88. *Glaux aquatica*, folio subrotundo Flor. Pruss. 106. *Glaux altera*, palustris, repens, subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 107. Tab. 84. *Alsine rotundifolia*, sive Portulacæ aquatica Ger. Emac. 614. *Anagallis Serpylli folio aquatica* F. B. 2. 372. Cujus Icon, etiam idem Bauhinus exhibet in opere de fossilibus, stirpibus, & insectis Agr. Bolens. Pag. 194. Portula Cat. Plant. Gieß. 120. An *Alsine palustris*, minor, folio oblongo C. B. Pin. 251. In Pisanis, atque Florentinis locis udis, præsertim in Monte Scallari prope Abbatiam S. Cassiani loco la Croce di Faule.

Nota dignum est, quod hujus generis plantæ accidit, dum quandoque floribus abundat, & interdum quasi destituta, calycibusque tantum, in quibus ipsi flores oriri solent, onusta spectatur. Omnes autem calyces, tam sine floribus quam cum floribus, fructum ferunt, quamobrem in hac planta, dum fructus perficiuntur, flos nullo videtur officio fungi. D. Tournef. & ejus asseclæ, qui florem in supradictis calycibus non observarunt, eosdem calyces pro floribus acceperunt; ideoque hujusmodi plantam inter monopetalas, campaniformes reponunt.

Glaucoides dicitur, quasi planta ad Glauca accedens.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum multicapsularem.

P S E U D O - R U T A.

PSEUDO-RUTA est plantæ genus a Ruta diversum, flore A A pentaplanipetalo, nudo, nempe villis destituto, ceteris verò characteristicis notis Rutæ prorsus respondet. Tab. 19.

Pseu-

Pseudo-Rutæ speciem unicam novimus.

1. Pseudo-Ruta Patavina, trifolia, floribus luteis, umbellatis Tab. 19. In Monte Saxo Nigro, prope Arcuatum seu *Arqua*, non longè Patavio, copiosè nascens, nobis hanc plantam hæcenus Botanicis ignotam observare nuper contigit.

Pseudo-Ruta quasi falsa Ruta nuncupatur.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum ex pluribus veluti capsulis compositum.

T I L L E A.

Tab. 20.

TILLEA est plantæ genus, flore A rosaceo, tribus petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C trifolio, surgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ membranacæ, internâ parte per longitudinem F dehiscences, singulæ, ut plurimum duobus seminibus G ovatis fetæ. Plantulæ in Tab. ad latera H H positæ magnitudinem suam ostendunt, media verò ad litteram I in hortis sata; inferior autem sub litterâ K arte, & microscopio in majorem formam redacta.

Tilleæ speciem unicam novimus.

1. Tillea muscosa, annua, perfoliata, flore albo Tab. 20. *Sempervivum omnium minimum, repens, muscosum, Polygoni facie* Bocc. Mus. Part. 2. 36. Tab. 22. *Polygonum muscosum, minimum* Ejusdem Rarior. Plant. 56. Per Ilvæ Insulam e saxorum rimis, variis in locis erumpit, præcipuè secus viam, quæ ex Marciano ducit ad Sacellum S. Mariæ Gratiarum, necnon in agro Florentino circa Eremum Divi Stephani, & in ambulacris Horti Medici Pisani, etiam sponte per Aprilem, & Majum menses crescit, ac floret.

Excellentissimus D. Michael Angelus Tillius ortum habuit in Castro Florentino nobili Etruria loco anno sal. 1653. vir omnibus eruditionis numeris præstans, Med. Doct. Regiæ Soc. Londinensis, ac Botanica Florentina socius, in Pisano Athenæo rei herbariæ professor ordinarius, & Horti medici custos, quem multis exoticis plantis locupletavit, earumque Catalogo decoravit, edito Florentiæ an. 1723. in fol. Tab. æneis quinquaginta, in quo ulterius recensentur raræ quædam planta ab ipso observatæ duabus in peregrinationibus jussu Regiæ Celsitudinis COSMI III. Mag. Etruriæ Ducis feliciter susceptis, una scilicet Constantinopolin ad curandam ægritudinem Musaiippi Bassæ Turcarum Imperatoris generi, altera autem Tuneta in Africa, ut medicamen afferet Muametho ejusdem loci Beyo.

Octavæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore caryophylleo, cujus pistillus abit in fructum.

L I N O K A R P U M.

Tab. 21.

LINOKARPUM est plantæ genus, flore A caryophylleo, quatuor scilicet petalis B cordiformibus, in orbem positis constante, & surgente, & vix apparente extra calycem campaniformem C, usque ad medietatem in quatuor tri-

cuspi-

cuspidata segmenta D divisum, ex quo etiam erumpit pistillus E, qui deinde abit in fructum F, ferè globosum, sulcatum, qui statim dividitur in quatuor partes G, quarum singulæ deinde in duâs capsulas H segregantur, introrsum dehiscences I, semine K fetus oblongo. Figura prima magnitudinem naturalem demonstrat, altera ramulum a pictore magis auctum, reliqua quæ subsunt ad florem, & fructum pertinent, valde amplificata per microscopium.

Linokarpi speciem unicam novimus.

1. Linokarpum Serpylli folio, multicaule, & multiflorum Tab. 21. *Polygonum minimum*, seu *Millegrana minima* C. B. Pin. 282. *Millegrana minima* Lob. Icon. 482. Ger. Emac. 569. & Raii Hist. 1026. *Millegrana minima*, sive *Heriaria minor* Parck. Theatr. 447. In agro Florentino provenit, scilicet in Castanearum sylvis sub Templo Beatissimæ Virginis Mariæ de Saxo, tum etiam circa Casignanum in ericetis, necnon in monte Scalari, non longè ab Abbatia Sancti Cassiani, in loco la Croce di Faule, & alibi.

Linokarpum dicitur a fructu plantæ, quod ad fructum *Lini* accedit.

FRANCA.

FRANCA est plantæ genus, flore A caryophylleo, plurimis scilicet petalis B Tab. 22. constante in orbem positis, è calyce C cylindræo emergentibus. Pistillus autem D ex eodem calyce surgit, abique deinde in fructum E nunc longiorem, nunc brevior, ab imo ad summum trifariam quamvis in ipso calyce contentum, dehiscens F, seminibus fetum ovatis G, minutissimis, placentæ H affixis.

Francae species sunt.

1. Franca maritima, supina, saxatilis, glauca, Ericoides, semper virens, flore purpureo Tab. 22. fig. 1. *Erica supina*, maritima Anglica Park. Theatr. 1484. & Raii Hist. 1716. & Synops. ed. 2. 314. *Cali* seu *Vermiculari marina* non dissimilis planta I. B. 3. 703. *Anthyllis perennis*, supina, flore purpurascens H. R. Monsp. *Coris repens*, Italica, Thymi foliis, rubente flore, Polygoni facie Cat. Plant. H. Pis. *Polygonum maritimum*, minus, foliis Serpylli C. B. Pin. 281. *Polygonum fruticosum*, supinum, Ericoides, cinericium, Thymi folio, Hispanicum Barr. Icon. 714. Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 7. fig. 11. *Polygonum alterum*, pusillo vermiculato Serpylli folio Lob. Icon. 422. & Ger. Emac. 567. *Lychnis supina*, maritima, *Erica* facie Raii Synops. ed. 3. 338. num. 3. Forte *Chamaeuce* Ang. 20. In saxoso littore circa Portum Liburni, juxta locum, vulgò i Cavalligieri, nec alibi in Italiâ nos inveniri meminimus.

2. Franca maritima, supina, saxatilis, glauca, Ericoides, semper virens, flore albo. Eodem loco, quo supradicta, sed rara. Præterea hanc eandem cultam quondam observavimus in Horto Medico Sapientiae Romanæ, demonstrante ipso Clarissimo Præfecto D. Jo: Baptista Triumfetti Bononiensi, ibidemque Simplicium medicamentorum olim Lectore expertissimo.

3. Franca maritima, supina, multiflora, candida, caulibus hirsutis, foliis quasi vermiculatis Tab. 22. fig. 2. *Alsine Cretica*, maritima, supina, caule hirsuto, foliis quasi vermiculatis Tournef. Corol. 45. *Polygonum Creticum*, Thymi folio C. B. Prod. 131. Juxta Juvenantium Urbem in Apuliâ locis plerumque humectis tantum comperimus.

4. Franca maritima, quadrifolia, annua, purpurea, supina, Chamæsyces folio, & facie. *Quadrifolio annuo*, pianta di Persia Zann. 164. Non longè a Portu Liburnensi, in quodam agro prope vetus Valetudinarium, pro peregrinis mercibus expiandis, & signanter, ad pontem vulgò delle due Scale.

5. Franca maritima, quadrifolia, annua, supina, Chamæsyces folio, & facie, flore ex albo purpurascens. *Alsine maritima*, foliis Chamæsyces Inst. R. H. 665. *Anthyllis maritima*, Chamæsyca similis C. B. Pin. 282. *Anthyllis Valentina* Clus.

Clus. Hist. CLXXXI. In Apulia prope Manfredoniam urbem, ad Maris litora, inter saxa, speciatim circa Divi Laurentii Sacellum.

Excellentissimus Doctor Joannes Sebastianus Franchi, Lucensis, inclyto Florentinorum Medicorum Collegio adscriptus, Medicam facultatem summâ cum laude Florentia exercet, adeo ut ad Regiam Celsitudinem Serenissimi COSMI III. Magni Etruria Ducis gravissimè egrotantis, in secundum Medicum accersiri meruerit. Præ ceteris, quibus ipse pollet, humanioribus disciplinis, rei herbaria est studiosissimus, illamque ingenti amore prosequitur, nil magis in deliciis habens, quam innocentes plantarum lepores, in quibus & Historia naturalis, & Physica, & Medicina amplissimam meditationum occasionem inveniunt; quamobrem inter Academia Botanica Florentina socios meritò recensetur, illiusque primæ Institutioni multam operam dedit.

DRYPIS.

Tab. 23. **D**RYPIS est plantæ genus, flore A caryophylleo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis plerumque bifidis constante, ex calyce C tubulato emergentibus. Pistillus autem D ex eodem calyce surgit, abique deinde in fructum E subrotundum, siccum, unicapsularem F, femine singulari G reniformi ferum.

Drypidis speciem unicam novimus.

1. Drypis Italica, aculeata, floribus albis, umbellatim compactis Tab. 23. Drypis Ang. 147. Ger. Emac. 1312. Drypis Theophrasti Anguillara Lugd. 1480. Parck. Theat. 982. I. B. 3. 178. Lob. Icon. 789. Tabern. Icon. 144. Carduus foliis tenuissimis spinosis ad instar Juniperi Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 161. sect. 7. Tab. 32. n. 8. Spina umbella foliis vidua C. B. Pin. 388. Apud Samnites per Sulmonensem tractum multis in locis, videlicet in saxoso, & eminenti colle, qui in amplissimo prato exurgit inter Roccam Rasole, & Castrum Rivisomuli: ut etiam apud Nursinos in prærupto, & saxoso loco juxta oppidum Campi: ubi ab Incolis dicitur *erba Ciuccia*, scilicet Asinina, eo quod Asini ibidem Ciucci dicti, nobis *Cinchi*, libenter eam depascant.

Drypis dicitur forte a verbo Græco δρῦω lacero, vel lanio: hinc herba nuncupata, quod attritantes, & colligere volentes aculeis suis vulneret, & laceret.

Nonæ Classi addenda, quæ sequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore Liliaceo, hexapetalo, cujus pistillus abit in fructum.

SCORODOPRASUM.

Tab. 24. **S**CORODOPRASUM est plantæ genus, floribus Porri, idest cum staminibus latis, planis, ac tricuspidatis A: radice verò Allii B, seu pluribus nucleis compositâ.

O R D O I

Scorodoprasæ foliis planis, & carinatis.

SCORODOPRASUM 1. Clus. Hist. 190. Allium sphaericocapite, folio latiore, sive Scorodoprasum alterum C. B. Pin. 74. Inst. R. H. 383. Scorodoprasum dictum I. B. 2. 558. In hortis nostris tantum habemus.

2. *Scorodoprasum latifolium*, spontaneum, Italicum, floribus dilutè purpureis, odoratis Tab. 24. fig. 5. *An Porrum sylvestre, vinearum Inst. R. H. 382.?* In vineis, atque agrorum limitibus circa Florentiam, ac alibi per Italiam.

Hoc est illud, quod forsitan Jo: Rajus in sua Sylloge Plantarum pag. 269. *Allii speciem, an Ampeloprasum vocat?* Præter bulbos, qui in externa basi radicis continentur, duo ulterius intra tunicas Castaneæ magnitudine, & formâ reconduntur, quorum unius proportionato in Tabula spatio imaginem exhibemus sub litera C.

O R D O II

Scorodoprasî foliis junceis, seu teretibus plerumque fistulosis.

SCORODOPRASUM campestre, Juncifolium, capite rotundo, compacto, floribus saturatè, & eleganter purpureis, cum primis tribus petalis externè verrucosis. *Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. Inst. R. H. 384. Allium Spharocephalum, purpureum, sylvestre I. B. 2. 562. Allium, seu Moly montanum Clus. Hist. 195.* In collibus prope Florentiam, ut in monte Fesulano, Imprunetæ, Montui, & paulo supra Transplanum vulgò, *Trespiano*, tam in cultis, quam in incultis, & ruderatis locis.

2. *Scorodoprasum montanum*, Juncifolium, capite rotundo, dilutè janthino, floribus parvis Tab. 24. fig. 2. Per ericeta, myrteta, atque Imprunetæ prædia, præsertim circa Divæ Christinæ Templum, necnon in Divi Antonii Monte.

3. *Scorodoprasum campestre*, Juncifolium nucleis, & floribus dilutè purpureis Tab. 24. fig. 1. *An Allium sylvestre Casalp. 409.?* In nemoribus, ad sepes, in agris, & in sylvulis ixenticis Boboli, & circa medium ambulacrum Regiæ Villæ vulgò *il Poggio Imperiale*.

4. *Scorodoprasum campestre*, Juncifolium, purpurascens, gemino, & trigemino nucleorum capite, nucleis tenuioribus. Est potius varietas, quam species distincta a præcedenti, & in iisdem, ac consimilibus locis provenit.

5. *Scorodoprasum campestre*, Juncifolium, nucleis capitulorum Ciceris magnitudine, plerumque crinitis, & purpurascens, floribus concoloribus. *An Allium caninum Trag. 748? Allium sylvestre, alterum Fuchs. Hist. 737.* Ubi antedictum, speciatim in aucuparia sylva circa medium ambulacrum Regiæ prædictæ Villæ.

6. *Scorodoprasum montanum*, Juncifolium, capite crinito, nucleis, & floribus purpurascens, *Cepa sylvestris, tenuifolia, prolifera Tournef. Hist. Paris. 413. Allium sylvestre, tenuifolium, proliferum Lob. Icon. 136. Dod. Pempt. 687.* Exacta hujus plantæ capitis descriptio est in Appendice Bot. Monsp. Per Imprunetæ colles, & in Monte Ferrato, atque Murello, videlicet circa stabulum Vaccarum D. Marchionis de Castilione.

7. *Scorodoprasum montanum*, Juncifolium, capite crinito, nucleis, & floribus albis. Cum superiori in iisdem locis provenit.

Nomina reliquarum plantarum in prædicta Tabula expressarum sub figura 3. & 4. in nostro plantarum rariorum Elencho demonstrabimus.

Scorodoprasum dicitur a vocibus Græcis σκρόπον Allium, & ῥάρον Porrum, quasi diceretur Allioporum, idest planta Allium inter & Porrum, quod sit utriusque generis notarum particeps.

Decimæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore papilionaceo, foliis ternis.

T R I F O L I A S T R U M.

Tab. 25. **T**RIFOLIASTRUM est plantæ genus, a Trifolio diversum, solum siliquâ A in calyce B non reconditâ: a Meliloto, & a Fæno-Græco floribus in capitulum C congestis: a Medicagine siliquâ in circulum non falcatâ: ab Anonide tandem siliquâ non bivalvâ.

O R D O I

Trifolias tri floribus in fasciculum, seu corymbum laxum, vel minus compactum D digestis, qui dum pistillus in fructum abit, deorsum paulatim reflectuntur, & comæ instar pulchrè dependent E. Siliquis teretiusculis F, plerumque tetraspermis G.

TRIFOLIASTRUM pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, & sagittatâ maculâ notatis, corymbis florum magis sparsis, pediculis longissimis insidentibus, siliquis tetraspermis Tab. 25. fig. 1. Supra Marinum Oppidum in loco nuncupato *i Corsi*, Româ eundo Neapolim observavimus.

2. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, & sagittatâ maculâ notatis, siliquis tetraspermis. *Trifolium pratense, album Park. Theat. 1110. Trifolium minus, pratense, flore albo, seu 2. Ger. Emac. 1185. Trifolium pratense Dod. Pempt. 565. & Lob. Icon. Tom. 2. 29.* In pratis, & pascuis, & ad fossas udas mense Majo, & Junio cum floribus ubique apud nos.

Hujusmodi Trifolium Botanici plerumque confundunt cum *Trifolio pratensi, albo C. B. Pin. 327.*

3. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, sagittatâ, & in acutum longius productâ maculâ notatis, siliquis tetraspermis Tab. 25. fig. 4. Ubi antedictum, & in Populeto juxta Arni ripam suburbanum loco, vulgò *le Cascine*.

4. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis oblongis, obtusioribus, maculâ albicante, supernâ parte pyramidatâ, infernâ cordis instar pulchrè excavatâ, siliquis tetraspermis. Cum superioribus.

5. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, folio subrotundo, albâ, semilunatâ, & in dorso nonnihil excavatâ maculâ notato, siliquis tetraspermis. *Trifolium pratense, folio maculâ candidâ, Lunæ falcata figurâ Casalp. 240. An Trifolium pratense, palustre, sæpe resupinum, majori folio subrotundo, albâ, falcatâ maculâ insignito H. Cath. App. 2.? Ubi supradictum.*

6. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, folio cordato, albâ maculâ ejusdem formæ insignito, siliquâ tetraspermâ. In prædicto Populeto.

7. Tri-

7. *Trifolium pratense*, corymbiferum, majus, repens, folio obtuso, duabus maculis albis insignito, quarum superior minor triangularis, inferior major cordata, siliquâ tetraspermâ. Ubi reliquæ ipsius species.

8. *Trifolium pratense*, corymbiferum, majus, repens, foliis obtusis, & veluti cordatis, non maculatis, siliquis tetraspermis. *Trifolium repens Rivin. Ord. Plant. Flor. Irreg.* Cum antedicto, sed non ita frequens.

9. *Trifolium pratense*, corymbiferum, repens, medium, foliis oblongis, acutioribus, maculâ latâ, sagittatâ, siliquis tetraspermis. In locis similibus.

10. *Trifolium pratense*, corymbiferum, repens, medium, rotundifolium, maculâ albâ, sagittatâ, perangustâ, siliquis tetraspermis. In superius enuntiato loco *le Cascade*.

11. *Trifolium pratense*, corymbiferum, repens, minus, folio subrotundo, maculâ albâ, sagittatâ, minimâ, siliquis tetraspermis. Oritur in incultis, atque etiam requietis agris, necnon in aggeribus fossarum, per territorium Parochiæ Divi Martini ad Palmam, & præsertim in loco, quem dicunt, *la Madonna delle Calle*.

Ad hanc *Trifolii* speciem, ob suam parvitatem, facile reduci potest *Trifolium pratense*, parvum, maculatis foliis, flore albo: cujus mentionem facit Jo: Bauhinus Tom. II. pag. 380. in descriptione *Trifolii pratensis*, flore albo, minoris, & femina glabri.

O R D O II

Trifolii floribus ut supra: Siliquis teretibus, tetraspermis, supernâ parte æqualibus, infernâ veluti nodosis, aut in semicirculos discriminatis H.

TRIFOLIASTRUM *pratense*, corymbiferum, repens, minimum, foliis obtusis, non maculatis, siliquis tetraspermis, supernâ parte æqualibus, infernâ veluti nodosis, femine subluteo Tab. 25. fig. 3. Juxta torrentem Ema, in colle *la Fioraja* dicto per fata Divi Valentini.

Puilla est planta, nec Icone major, folia obtinens obtusa, & fere cordata, idcirco ad Iconem, & descriptionem *Trifolii pratensis*, flore albo, minoris, & femina glabri I. B. melius, quam alia *Trifolii* species a nobis proposita respondere videtur.

2. *Trifolium* annuum, corymbiferum, album, & procumbens, folio cordato, subtus atro-virente, splendente, siliquâ tetraspermâ, infernè falcatis discriminatâ Tab. 25. fig. 6. Intra, & extra Florentiam in pratis fenariis, necnon in pascuis copiosissimum.

O R D O III

Trifolii floribus ut supra: Siliquis nonnihil compressis, supernâ parte tantum marginatis I, tetraspermis.

TRIFOLIASTRUM *pratense*, corymbiferum, non repens, humi stratum, altè radicatum, foliis subrotundis, albâ, falcatâ maculâ, vix notatis, floribus minoribus, suave-rubentibus, siliquis tetraspermis, supernâ parte tantum marginatis, femine suboscuro, maculato. In alveis Arni fluvii exsiccatis, & in Populetis secus eundem fluvium; In magna ubertate verò per montosos agros, circa Templum Beatissimæ Virginis Mariæ de Saxo, prope Villam D. Marchionis de Castilione, vulgò dictam *Roncolino*.

O R D O IV

Trifoliasfri floribus ut supra: Siliquis latis, incurvis, compressis, ac dispermis, & superna parte tantum marginatis K.

TRIFOLIASTRUM pratense, corymbiferum, erectum, annuum, & præaltum, caule crassiore, fistuloso, folio longiore, cordiformi, flore albo, siliquâ incurvâ, latâ, compressâ, ac dispermâ Tab. 25, fig. 2. *An Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo Tournef. Coroll. 27.?* Circa Bientinam, in locis, ubi per hyeme stagnant aquæ.

2. Trifoliastrum supinum, corymbiferum, annuum, album, majus, folio longiore, obtuso, siliquâ incurvâ, latâ, compressâ ac dispermâ Tab. 25, fig. 5. Non longè a Portu Liburni in via, quæ ad Montem Nigrum ducit, paulo ante Patrum Cappuccinorum ædem, juxta pyramidem aquæductûs.

O R D O V

Trifoliasfri floribus in fasciculum, seu corymbum minus speciosum per binos tantum ordines dispositis, qui, dum pistillus in fructum abit, deorsum reflectuntur: Siliquis ut in ordine antecedenti.

TRIFOLIASTRUM Alpinum, purpureum, humile, caule nudo, simplici, foliis angustioribus, acutis, floribus amplioribus, siliquis planis, incurvis, & dispermis. *Anonis Alpina, humilior, radice amplâ, & dulci Inst. R. H. 408. Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhaticum, Astragaloides I. B. 2. 376. Trifolio angustifolio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194.* Provenit in Italiæ Alpibus, multis in locis, scilicet in Monte Baldo Veronæ, aliisque Galliæ Cisalpinæ montibus, sicut etiam prope Pistorium in Etruria, in quodam Jugo, vulgò *il Corno alle Scale*.

O R D O VI

Trifoliasfri floribus in capitulum compactum, seu minus laxum L dispositis, & axi mediâ adherentibus, qui, dum pistillus in fructum abit, deorsum reflectuntur, & eorum vexillum in quamplurimas species introrsum repanditur M: Siliquis brevissimis, incurvis, ac compressis, quarum quadam sunt monosperma N, quadam verò disperma O.

TRIFOLIASTRUM, quod Trifolium pratense, luteum, capitulo Lupuli, vel agrarium C. B. Pin. 328. Inst. R. H. 404. *Trifolium pratense, luteum, femina, flore pulchriori, sive Lupulino I. B. 2. 381.* In montosis Italiæ pratis, videlicet per Etruriam ubique.

2. Trifoliastrum pratense, Lupulinum, erectum, luteum, minus, foliis oblongis, acutioribus, capitulis florum pediculis sesquiuncialibus, & biuncialibus insidentibus, siliquâ compressâ monospermâ. Nascitur apud nos in montanis pascuis copiosum, ut supra Templum Beatissimæ Virginis de Saxo, & circa Pratolini Villam Regiam, & Cauponam tabellionum, vulgò *l'Uccellatojo* loco dicto *i Pratoni*, necnon per Senarium montem.

Hoc ut præcedens erectum est, sed magis strigosum, idcirco unam eandemque plantam censemus cum Trifolio capitulo Lupuli, croceo Catal. Plant. H. R. Paris. non edit. Ex munificencia Clarissimi D. Antonii de Jussieu habuimus.

4. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, annuum, luteum, minus, foliis oblongis, acutioribus, viticulis longis, procumbentibus, capitulis parvis, siliquâ compressâ, monospermâ. Prope Florentiam per prata, & pascua Regii ruris Collis ad Cajanum copiosum, sicut etiam in pratis Urbi propinquieribus in loco *le Cascine* jam superius indicato.

5. *Trifolium arvense*, sive *Lupulinum*, minus, folio cordato, partim supinum, partim erectum, capitulis florum crassioribus, initio è luteo virescentibus, postea albicanibus, & tandem fulvis, pediculis semiuncialibus, & uncialibus insidentibus, siliquâ compressâ, monospermâ. *Trifolium arvense*, sive *Lupulinum minus*, folio cordato, partim supinum, partim erectum, capitulis initio è luteo virescentibus, postea albicantibus *Micheli Hort. Pis. Trifolium pratense*, floribus pallidioribus *Casalp. 240*. In pratis, in agris, & graminosis locis affatim provenit.

6. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, minimum, folio cordato, capitulis florum subluteis, pediculis semiuncialibus, & uncialibus insidentibus, siliquâ compressâ, monospermâ. *Trifolium Lupulinum*, alterum minus *Raii Synops. ed. 2. 195. num. 14. & ed. 3. 330. num. 17. Tab. XIV. fig. 3*. In pratis, & pascuis copiosissimum provenit apud nos, præsertim circa Florentiam, & ex Anglia habemus.

7. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, luteum, erectum, minus, caule tenuissimo, vix se sustinente, & plerumque non ramofo, foliis absque pediculis, capitulis uncialibus, & capillaribus pedicellis insidentibus, siliquâ compressâ, dispermâ *Tab. 25. fig. 8. Melilotus pratensis*, lutea, erecta, *Trifolii Lupulini facie*, foliis absque pediculis, floribus longis pediculis insidentibus *Micheli H. Pis. In Etruria*, tam in alpinis quam montuosis pratis, signanter circa Pratolini Villam, & montis Senarii Cœnobium.

8. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, annuum, luteum, omnium minimum, foliis cordatis, filiculis compressis, monospermis. *Trifolium Lupulinum*, minimum *Mor. Hist. Oxon. P. 2. 142. num. 2. & Inst. R. H. 404. & Raii Synops. ed. 3. 331. Tab. XIV. fig. 4*. Specimen hujus plantæ a Clarissimo Sherardo, Londino transmissum accepimus.

O R D O VII

Trifolium floribus in capitulum rotundum, vel subrotundum, dense digestis P,
& axi mediatae adherentibus, ac continuo erectis: Siliquis
dispermis Q, tumidioribus.

TRIFOLIASTRUM, quod *Melilotus major*, odorata, violacea *Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 161. Inst. R. H. 407. Lotus hortensis*, odora *C. B. Pin. 331. Lotus sativa*, odorata, annua, flore ceruleo *I. B. 2. 368. Trifolium odoratum*, alterum, sive *Lotus sativa* *Dod. Pempt. 571*. In agris Urbi proximis per Ripulensem planiciem, sed rarum.

2. *Trifolium pratense*, annuum, erectum, minimum, foliis longis, angustis, pulchrè venatis, ac tenuissimè serratis, floribus albis, in capitulum sphaericum congestis, siliquis minimis, dispermis *Tab. 25. fig. 7. Melilotus pratensis*, annua, minima, (erecta,) foliis longis, & angustis, tenuissimè serratis, floribus albis, in capitulum sphaericum congestis *Micheli H. Pis. In pratis, & pascuis*, necnon in ericetis, mense Majo, ut in Monte Scalario, & prope Casiniani Ecclesiam, tum etiam circa Pratolini Villam Regiam.

Huic generi ob florum dispositionem accenseri deberet *Melilotus capsulis reniformibus in capitulum congestis* *Inst. R. H. 407*. Sed obstare videtur silicularum structura, quam ad Medicaginem potius spectare credimus.

Trifolium quasi planta ad *Trifolium* accedens.

Un-

Undecimæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore polypetalo, anomalo, cujus calyx abit in fructum.

P S E U D O - O R C H I S.

Tab. 26.

PS E U D O - O R C H I S est plantæ genus, ab Orchide diversum, ob bulbulorum in radice copiam, & longitudinem A, ut videre est in Asparago, & Asphodelo: a Limodoro totius plantæ facie, & labello floris B tripartito: ab Helleborinæ flore calcar C donato.

Pseudo-Orchidis speciem unicam novimus.

1. Pseudo-Orchis Alpina, flore herbaceo Tab. 26. *Limodorum montanum*, flore ex albo dilute virescente Com. Ac. R. Sc. Anno MDCCV. pag. 517. Tab. 8. Per Pistorienses Alpes reperitur, in loco vulgò *Mandormini*.

Pseudo-Orchis quasi falsa Orchis, seu testicularis planta ad Orchidem accedens.

O R C H I A S T R U M.

OR C H I A S T R U M est plantæ genus, ab Orchide diversum, radice ex pluribus bulbulis Napi, aut Rapunculi radicis æmulis constante D: flore calcar destituto.

Orchias tri species sunt.

1. Orchiastrum æstivum, palustre, spirale, album, odoratum Tab. 26. In humectis agri Florentini inter juncos provenit, scilicet per Montem Ferratum, & in collibus Imprunetæ mense Augusto.

2. Orchiastrum autumnale, pratense, spirale, album, odoratum. *Orchis spiralis*, alba, odorata, minor C. B. Pin. 84. *Orchis spiralis*, alba, odorata I. B. 2. 769. *Inst. R. H.* 433. *Testiculus odoratus*, sive *Orchis spiralis*, minor Lob. *Icon.* 186. In pratis, & pascuis Autumnali tempore viget ubique.

Orchiastrum quasi planta ad Orchidem accedens.

M O N O R C H I S.

MO N O R C H I S est plantæ genus, ab Orchide diversum, flore calcar destituto E: & radice ac unico tantum prædita bulbo F. Flores a planta separati, ut melius innotescant, microscopii beneficio creverunt.

Monorchidis speciem unicam novimus.

1. Monorchis montana, minima, flore obsoleto, vix conspicuo Tab. 26. *An Monorchis foliis angustioribus, floribus luteis, ceram olentibus Mentz. Pug. Tab. 5?* Mense Julio in Tirolensibus Alpibus, variis in locis.

Monorchidis nomine hanc plantam insignivimus, quod unico tantum constet bulbo, seu testiculo, quos enim apud Græcos est solus, ὄρχις vero testiculum denotat.

Duodecimæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

*Plantæ flore flosculoſo, ſeminibus non pappoſis, & thalamis
florum folioſis.*

S A N T O L I N O I D E S.

SANTOLINOIDES eſt plantæ genus, a Santolina diverſum, ſubſtantia her- Tab. 27.
bacea, & foliis in tenuiſſimas lacinias diviſis, ut in Anthemide, & Cha-
mæmelo.

Santolinoidis ſpecies ſunt.

1. Santolinoides Alpina, ſaxatilis, foliis glaucis, & veluti argenteis, floribus
luteis Tab. 27. *An Pyrethrum alterum, minus, cespitoſa radice, Anthemidis flo-
re, Italicum Barr. Icon. 522.?* In valle Cupa Moronis montis apud Samnites
inter diruta Saxa, menſe Junio florentem vidimus.

2. Santolinoides Orientalis, foliis pennatis. *Chamamelum Orientale, foliis pen-
natis Tournef. Coroll. 37. & Boerha. H. L. Bat. p. 1. 110. D. Sherardus Smyr-
nâ miſit.*

Santolinoides dicitur quaſi planta ad Santolinam accedens.

Decimætertix Classi addenda, quæ ſequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore ſemifloſculoſo, ſemine nudo.

L E O N T O D O N T O I D E S.

LEONTODONTOIDES eſt plantæ genus, a Dente Leonis, Catanance, He- Tab. 28.
dypnoide diverſum, ſeminibus A nullis pappis, vel barbulis, aut villis
coronatis, in calyce B cylindriciformi comprehenſis, qui per maturitatem non de-
hiſcit, ut in Dente Leonis, ſed potius nonnihil clauditur, veluti in prædicto
Hedypnoide: ab Hyofiride verò, caule ſimplici, & nudo diſtat.

Leontodontoidis ſpeciem unicam novimus.

1. Leontodontoides Alpinus, glaber, Eryſimi folio, radice craſſa fœtidâ Tab. 28.
*Dens Leonis tenuiſſimo folio C. B. Pin. 126. Prodr. 62. Hieracium fetidum III.
Col. part. 2. 32.* In Mutinenſi ditone paulo ſupra Caſtrum novum ſecus viam,
quæ ad Oppidulum Saxi, & Elli ducit, necnon in Petræ Apuanæ Alpibus oc-
currit.

Leontodontoides dicitur quaſi planta ad Leonis Dentem accedens.

Decimæquartæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore radiato, semine pappis instructo.

B E L L I D A S T R U M.

Tab. 29. **B**ELLIDASTRUM est plantæ genus, à Bellide dumtaxat diversum seminibus pappis A instructis, & thalamo floris non pyramidato B.
Bellidastri species sunt.

1. Bellidastrium Alpinum, glabrum, foliis longioribus acutis, altè dentatis, flore albo. In Falteronæ Etruriæ Jugo, & per Petræ Apuanæ Alpes, necnon per sylvas Gargani Apuliæ Montis.

2. Bellidastrium Alpinum, foliis brevioribus, hirsutis, caule palmari, flore albo. *Bellis sylvestris, media, caule carens* C. B. Pin. 261. *Inst. R. H.* 490. *Bellis sylvatica* I. B. 3. 114. *Bellis media* Clus. Hist. XLIIII. & Cam. Epit. 654. In Tirolensi Comitatu, variis in locis observavimus.

Bellidastrium dicitur quasi planta ad Bellidem accedens.

D I S T R I B U T I O II.

*Plantæ flore radiato, semine pappis destituto,
& capitulo folioso munitæ.*

A N T H E M I S.

D. Tournefortius in decimaquartâ Classe Sect. 3. constituit herbas flore radiato, semine pappis, & capitulis foliis carente, inter quas perperam connumerat *Chamamelum*, *Bupththalmum*, & *Asteriscum*, quia capitulis foliosis munitæ sunt, exceptis quibusdam Chamæmelorum speciebus; optimè ab oculatissimo authore ibidem collocatis, cum ejusdem notis ad unguem respondeant. Nos igitur ab eodem genere reliquas ejus species segregamus, & in præsentî genere constituimus.

Tab. 30. **A**NTHEMIS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò D, & semiflosculis E componitur, embryonibus F G insidentibus, & calyce H squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, thalamo K affixa, & foliolis imbricatis L inter se distincta. His notis addenda sunt folia in tenuissimas lacinias divisa.

Anthemidis species sunt.

1. Anthemis Italica, arvensis, annua, major, vulgarissima, flore maximo, disco pungente. *Chamamelum annuum, flore maximo, capitulis spinosis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 8. fig. 12. *Chamamelum annuum, ramosum, Cotula fetida floribus amplioribus, capitulis spinosis* Ejusdem 36. & Rai Hist. Tom. 3. 223. & Cat. Plant. Hort. Pis. Tab. 19. fig. 2. *Cota vulgò, sive Cotula fetida* Casalp. in Opere de plant. 492. & in Horto sicco pag. 69. num. 173. *Cotula maggiore* Compend. della Facoltà de' Sempl. 19. Per Etruriam copiosissima, & præsertim in agro Florentino, ubi omnibus sub Cota nomine nota est.

2. Anthemis maritima, lanuginosa, annua, foliis crassis, Pyrethri sapore, semiflosculis albis, juxta discum luteis Tab. 30. fig. 1. An *Chamamelum annuum*,

ramosum, Coronopi folia, flore misto Mor. Hist. Oxon. Part. 3. pag. 36. num. 18. Tab. 18. fig. 15. Forte Chamamelum fœtidum, marinum I. B. 3. 121. Circa Portum Liburni, atque Petram Sanctam, aliaque littoralia Etruriæ loca, necnon a mari remota, videlicet Pisas inter, & Florentiam, secundum viam publicam, paulo ante Cecinæ fluvium.

3. Anthemis arvensis, annua, patula, modo odora, modo inodora, modo fœtida, folio glauco, capitulis, & ramulorum extremitatibus crassioribus Tab. 30. fig. 2. Suprema ramulorum pars tumida, & fistulosa, ut in Hedypnoide. In agris circa Florentiam, & in urbanis hortis affatim provenit.

4. Anthemis arvensis, annua, erecta, Chamæmeli officinarum facie, Abrotani odore, sapore amaro, & acri, flore majore Tab. 30. fig. 3. In Campestribus Pratolini Regiæ Villæ.

5. Anthemis arvensis, annua, erecta Chamæmeli officinarum facie, Abrotani odore, sapore amaro, & acri, flore minore Tab. 30. fig. 9. Chamamelum fœtidum C. B. Pin. 135. Inst. R. H. 494. In arvis cum Chamæmelo vulgari apud nos, sed raro crescit.

6. Anthemis maritima, annua, odorata, præcox, flore albo, caule purpurascente. Chamamelum maritimum, odoratum, præcox, flore albo, caule purpurascente Micheli Cat. Hor. Pis. Tab. 21. fig. 3. An Chamamelum maius, folio tenuissimo, caule rubente H. R. Mousp? In Romæ maritimis abundè crescit, speciatim circa Ostiam, & in pratis secus Tyberis ripas, necnon Insulam Tyberinam inter, & Centum Cellas multis in locis.

7. Anthemis hortensis, repens, odorata, flore luteo, semisflosculis concoloribus, vix conspicuis. An Chamamelum luteum, capitulo aphyllis C. B. Pin. 135? In hortis nostris colitur.

8. Anthemis maritima, perennis, foliis crassis, punctatis. Chamamelum maritimum, Dalecampii Lugd. 1394. Inst. R. H. 494. Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamamelum maritimum I. B. 3. 122. In Ilvensi, & Ostiensi littore.

9. Anthemis maritima, perennis, foliis crassis, punctatis, flore ampliore. In horto medico Sapientiæ Romanæ cum antedicta cultam observavimus.

10. Anthemis montana, perennis, incana, & sericea, caulibus non ramosis. Chamamelum Alpinum, Abrotani folio Inst. R. H. 494. Absinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Absinthium montanum, Abrotani femine flore Col. Phytob. 23. Apud Hirpinos in Monte Beatissimæ Virginis, vulgò Monte Vergine, ubi Fabius Columna ipsum invenisse tradidit.

11. Anthemis Alpina, saxatilis, umbellata, perennis, calyce nigricante. Matricaria Alpina, Chamæmeli foliis C. B. Pin. 134. Millefolium Alpinum I. B. 3. 139. Parthenium Alpinum Clus. Hist. 336. & Pann. 560. In locis a Carolo Clusio enunciatis legimus, necnon in Tridentinis, & Vettarum Alpibus.

12. Anthemis Alpina, saxatilis, perennis, foliis crassis, virentibus. In summo Cymmerio Antro, vulgò la Grotta della Sibilla di Norcia.

13. Anthemis Alpina, perennis, incana, & villosa, flore albo, calyce nigricante. Chamamelum montanum, incanum, Absinthioides, Italicum Barr. Icon. 457. Leucanthemum Plinii Ang. 181. Supra Cimmerium Antrum, & apud Samnites, tum in magno Italiæ saxo, vulgò Monte Corno, ubi Anguillara indicat, tum in aliis similibus, & propinquis jugis, & præsertim in illo nuncupato il Mozzo di Camicia, & in illo la Foce della Pietra Camela.

24. Anthemis Alpina, saxatilis, odorata, minima, perennis, floribus exiguis, umbellatim, compactis. Tanacetum Alpinum, odoratum C. B. Pin. 132. & Scheuch. Obs. Botan. Anno 1708. ed. Lond. pag. 70. Tab. XXI. fig. 3. Millefolium Alpino affinis planta quibusdam Iva Moscata I. B. 3. 140. In summo Gottardi Monte.

Anthemis dicitur a voce Græca ἀνθος, idest flos, quasi florida, nam hæc planta plurimos, & diuturnos flores plerumque profert.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore radiato, semine pappis, & capitulis foliosis carente.

CHAMÆMELUM.

CHAMÆMELUM est plantæ genus, ab Anthemide tantum diversum flosculis, aut seminibus nullis foliolis imbricatum intermistis.

Chamæmeli speciem unicam novimus.

1. Chamæmelum (annuum,) vulgare, Leucanthemum Dioscoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum I. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.* In arvis, & in hortis tempore Veris ubique apud nos.

Chamæmelum dicitur quasi parvum Malum ob odoris similitudinem, quam habet cum fructu Mali Apoli.

PARTHENIUM.

Tab. 29. PARTHENIUM est plantæ genus, a Matricaria diversum non modo odore, & sapore quasi destitutum, verum etiam radice perenni, semineque in superna parte C magis umbilicato.

Parthenii species sunt.

1. Parthenium majus, Tanaceti folio, flore ampliori. In hortis Italiæ.
2. Parthenium quod Matricaria Tanaceti folio, flore majore, semine umbilicato Inst. R. H. 493. *Tanacetum inodorum, flore Bellidis majoris H. Eyst.* In horto Pisano tantum vidimus.
3. Parthenium quod Tanacetum inodorum, latifolium, Alpinum, magno Bellidis flore Barr. Icon. 786. In Montibus majoris Carthusiæ.
4. Parthenium quod Tanacetum inodorum, latifolium, crispum, magno Bellidis flore Barr. Icon. 782. Circa Trisultinam Carthusiam.
5. Parthenium quod Matricaria Tanaceti folio, flore minore, semine umbilicato Inst. R. H. 493. Juss. in Barr. 100. In Sylvis Montis Januarii.
6. Parthenium foliis tenuissimis, Achillææ cæsuris Tab. 29. *Cotula quadam in Sylvis, altior, & erectior sine odore Cæsalp. 492.* In ericetis, & sylvis apud nos.
7. Parthenium minus, foliis tenuissimis, Achillææ cæsuris. *Chamæmelum Sophiæ folio Inst. R. H. 494.* In hortis nostris.

Parthenium dicitur quasi Virginalis planta, nam apud Græcos παρθένος est Virgo.

BELLIS-LEUCANTHEMUM.

Tab. 29. BELLIS-LEUCANTHEMUM est plantæ genus, a Bellide diversum caulibus ramosis, ac foliosis D: a Bellidastro seminibus non papposis E: a Leucanthemo verò seminibus planis, & quasi marginatis F, & a thalamo floris pyramidato G.

Bellidis-Leucanthemi species sunt.

1. Bellis-Leucanthemum, annuum, Lusitanicum, rotundifolium Tab. 29. *Bellis minima, ramosa, annua V. Lusitan.* Lutetia Parisiorum a Clarissimo Domino de Jussieu specimen pulcherrimum accepimus.
2. Bellis-Leucanthemum, annuum, Italicum. *Bellis minima, pratensis, caule folioso Bocc. Mus. Part. 2. 96. Tab. 35. Bellis minor, alba, ramosa Park. Theat. 350. Raii Hist. 158. 351. Bellis minor Cam. Epit. 655. Bellis minor, caule folioso Mentz. Pug.* In ericetis Etruriæ admodum copiosum.

Bellis-Leucanthemum dicitur quasi planta ad Bellidem, & Leucanthemum accedens.

In-

*Inter decimamquartam, & decimamquintam Classsem ob peculiarem
florum structuram alia Classis esset apponenda, in qua plantæ
Graminifolix Culmiferæ, grano tam majore, quam minore,
tam esculento, quam non esculento comprehenduntur.*

FLORES prædicti, qui nostram, & novam Classsem constituunt, dipeta- Tab. 31.
li A B C sunt, petalis uno tantum versu D, alarum Papilionis instar dispo-
sitis, tribus plerumque A C, raro sex, ut in Oryza B staminibus muniti. Ex his
aliqui donantur petalis acutis A, obtusis alii, ac veluti detruncatis B C. In non-
nullis plantis iidem flores secundi sunt E, in aliis steriles F, nempe pistillo de-
stituti, in certis verò speciebus tam steriles, quam secundi in eadem plan-
ta inveniuntur; At in plantis omnibus hi disponuntur in Locustas simplices G,
vel in Locustas compositas H, sicque propter eorundem florum, ac locustarum
varietatem, plantas supra memoratas in sequentia genera distribuimus, quorum
nomina tantum nunc subjicimus. Cetera verò quæ pertinent ad hanc Classsem
in altera parte Operis pertractabimus.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ locustis compositis, flore a semine non separato.

1 TRITICUM.	4 PSEUDO-TRITICUM.	8 BROMOS.
2 ZEA.	5 LOLIUM.	9 ARUNDO.
3 AGROSTARIUM.	6 GRAMEN.	10 AVENA.
	7 FESTUCA.	

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ locustis simplicibus, flore a semine non disjuncto.

1 HORDEUM.	4 SPARTIUM.	7 ISCHÆMUM.
2 PHOENIX.	5 ORYZA.	8 PANICUM.
3 PHALARIS.	6 POLYDACTYLON.	9 MILIUM.

D I S T R I B U T I O III.

*Plantæ locustis simplicibus, in eadem planta duarum specierum, di-
versæ nempe structuræ, & consistentiæ, quædam floriferæ
tantum, aliæ floriferæ, & seminiferæ.*

1 ÆGILOPS.	2 SORGUM.	3 SCHOENANTHUM.

D I S T R I B U T I O I V .

Plantæ locustis simplicibus, in eadem planta binarum specierum, diversæ nempe structuræ, & consistentiæ, nonnullæ sunt floriferæ, aliæ seminiferæ.

I ÆGILOPOIDES

D I S T R I B U T I O V .

Plantæ locustis compositis, in eadem planta binarum specierum, diversæ scilicet structuræ, & consistentiæ donatis, nonnullæ tantum floriferæ, aliæ semen ferunt.

I SESAMUM. 2 SESAMASTRUM. 3 LACRYMA JOB. 4 MAYZ.

Mirum sanè videtur tot insignium Botanicorum oculos in plantis prædictis ita obviis, florum petala fugisse, & stamina tantum pro vero flore considerasse, licet Clarissimus Malpighius in suo præclaro opere Anat. plant. pag. 52. Tab. 35. num. 215. DDD. in Triticio Indico, seu Mayz duntaxat consideraverit.

Decimæquintæ classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I .

Plantæ culmiferis, & graminifoliis affines, floribus apetalis, polystemonibus, seu pluribus staminibus constantibus, per locustas compositas adactis, & in unaquaque locustarum flos unus sterilis, alter vero fecundus existit.

P A N I C A S T R E L L A .

Tab. 31. **P**ANICASTRELLA est plantæ genus, floribus A apetalis, tribus staminibus B constantibus, in locustam compositam biglumam C, uno flore sterili D, altero vero pistillo E donato. Pistillus autem abit deinde in semen F, ut plurimum subrotundum. His notis additur locustas esse plerumque ternas G in folliculis H laciniatis, echinatis, ac per basim etiam villis I circumdatis, reconditas. Itemque eosdem folliculos in spicam longam, teretem singulatim esse digestos.

Panicastrellæ species sunt.

1. Panicastrella Americana, major, annua, spicâ laxâ, purpurascente. *Gramen echinatum, maximum, spicâ rubrâ* Sloane Cat. Jam. Raii Hist. Tom. 3. 602. *Gramen Americanum, spicâ echinatâ, majoribus locustis* Pluk. Alm. 177. & Phytogr. Tab. 92. 3. Schol. Bot. 258. *Gramen locustis tumidioribus, echinatis* Schenckz. Hist. Gram. 77. *Gramen aculeatum, Corassavicum* Prodr. Parad. Bat. 338.
2. Pani-

2. *Panicastrella Americana*, minor, annua, spicâ angustiori, densâ, albicante. *Gramen echinatum*, maximum, spicâ albâ. Sloan. Cat. Fam. Raii Hist. Tom. 3. 602. An *Gramen Tribuloides*, spicatum, maximum, *Virginianum* Pluk. Alm. 177? Utraque species nostris colitur in hortis, è seminibus ab Amicis exteris communicatis. *Panicastrella* dicitur quasi planta ad *Panicum* accedens.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ flore apetalæ, polystemone, seu pluribus staminibus composito, & calyce polyphylo insidente: cujus pistillus abit in fructum unicapsularem.

J U N C U S .

JUNCUS est plantæ genus, flore A apetalæ, plurimis scilicet staminibus B Tab. 31. constante, e calyce C hexaphyllo surgentibus. Pistillus autem D abit deinde in fructum, nunc rotundum E, nunc subrotundum F, modo longiorem G, plerunque trigonum, in tres partes dehiscentem H, quarum singulæ introrsum per longitudinem ab intermedio I septæ, cui semina oblonga K adhærent.

O R D O I

Junci aphylli, viminosi, ad radicem squamis vaginiformibus circumamicti.

JUNCUS acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. & Theat. 176. Inst. R. H. 246. *Juncus foliaceus* I. B. 2. 521. *Juncus acutus* Dod. Pempt. 605. In humidis, & in ripis fluminum ubique.

2. *Juncus lævis*, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. Theat. 182. Scheuchz. Hist. Gram. 341. & Inst. R. H. 249. *Juncus paniculâ arundinaceâ* I. B. 2. 520. *Juncus lævis* Dod. Pempt. 605. In aquis stagnantibus, & ad fluviorum ripas.

3. *Juncus lævis*, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. Theat. 183. Inst. R. H. 246. *Juncus lævis*, vulgaris, paniculâ compactiore Raii Hist. 1304. & Synops. ed. 2. 273. & ed. 3. 442. *Juncus Math.* 1190. ed. Valgrif. in fol. 1578. *Juncus Mathioli* I. B. 2. 520. *Juncus lævis*, glomerato flore Lob. Icon. 84. In humidis, & aquosis circa Florentiam variis in locis, speciatim in planicie, quæ jacet ad radicem Montis Ferrati, propè Pratum Urbem.

4. *Juncus lævis*, paniculâ glomeratâ, minore, nigricante. In Prato Spada, supra Templum Beatissimæ Virginis de Saxo ditionis Florentinæ.

5. *Juncus parvus*, calamo supra paniculam compactam longius producto Raii Hist. 1305. & Synops. ed. 2. 273. num. 11. & ed. 3. 432. num. 6. Pluk Alm. 200. *Juncus lævis*, paniculâ sparsâ, minor C. B. Pin. 12. Theat. 183. Scheuchz. Hist. Gram. 347. Tab. 7. fig. 11. Londino a D. Sherardo missus.

O R D O II

Junci viminosi, caulibus desuper nudis, ad radicem tantum foliis longis teretibus vestitis.

JUNCUS acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. & Theat. 173. Inst. R. H. 246. Park. Theat. 1193. Scheuchz. Hist. Gram. 338. *Juncus pungens*, seu *juncus acutus*, capitulis Sorghi I. B. 2. 520. In littoribus Italiæ maritimis copio-

piofissimus, necnon in locis a Mari longe diffitis, videlicet circa Florentiam, nempe in collibus Imprunetæ, & ad Montis Ferrati radicem.

2. *Juncus acutus*, maritimus, Anglicus Park. Theatr. 1193. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 232. Tab. 10. fig. 14. & Raii Synopf. ed. 3. 431. num. 2. Scheuchz Hist. Gram. 340. Circa Portum Liburni, & ad Mare Pisanum copiose crescit.

3. *Juncus acutus*, minor, umbellatus Micheli Hort. Pis. In collibus Imprunetæ Florentiâ non distantibus rarissimus occurrit, & an conveniat cum maritimo Anglico supradicto ulterius videndum.

O R D O III

Junci foliosi, quidam foliis teretibus, alii paululum compressis, quæ per siccitatem omnia nodosa efficiuntur.

JUNCUS aquaticus, erectus, major, foliis compressis, articulosis, cum internodiis semiuncialibus, capitulis florum spadiceis, umbellatim, & paniculatim dispositis, In Etruria, sed ubi præcipue, nunc non recordamur.

2. *Juncus aquaticus*, erectus, minor, foliis teretibus, articulatis, cum internodiis brevissimis, capitulis florum spadiceis, umbellatim, & paniculatim dispositis. *Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis, & paniculatim dispositis* Inst. R. H. 247. Ex agro accepimus Parisiensî, & in Por di Lio Insula circa Venerias sponte nasci vidimus, necnon inter Bononiam, & Lojanum juxta Sevianæ fluvium, sicut etiam in Apennino, & signanter in monte nuncupato *il Sasso di Castro*.

3. *Juncus foliis articulosis*, erectus, radice repente, crassiore Micheli Hort. Pis. *An Juncus nemorosus, folio articulo* Inst. R. H. 247? Nascitur in lacustribus, cœnosisque locis circa Altum Passum in Etruria admodum frequens.

Radix hujus plantæ valida, simplex, palmaris, & sesquipalmaris, pennæ anserinæ crassitiem æquans, colore plerumque obsoletè luteo, fibris crassis, rigidis, & lanuginosis firmata, ex qua cæpitales, sesquicubitales, & majores etiam surgunt caules, teretes, & erecti, qui in fastigio paniculam edunt parvam, capitulis minoribus, minusque coloratis, quam in *Junco foliis articulosis, floribus umbellatis* Inst. R. H. compositam.

4. *Juncus aquaticus*, maritimus, erectus, radice repente, foliis articulosis, cultri instar compressis, & leviter striatis, paniculâ speciosâ, initio sui sparsâ, per maturitatem verò contractâ, capitulis florum exiguis. In littore Pisano ultra locum *le Cascine* nemus inter, & littus Maris.

Peculiaris est planta, & a nemine forsan adhuc demonstrata; folia profert cultri more inæqualiter valdè complanata, idest supernâ parte tenuissima, infernâ verò crassiore, ibique nonnihil striata. Figura *Junci aquatici, majoris, sparsâ paniculâ* Park Theatr. 1269. & 1271. pro Icone hujus plantæ antequam panicula contrahatur inservire potest.

5. *Juncus aquaticus*, erectus, radice repente, foliis articulosis, cultri instar compressis, & leviter striatis, paniculâ minori, & minus speciosâ, initio sui expansâ, per maturitatem verò contractâ, capitulis florum exiguis. In Palude Bientinæ per eam partem, quæ ad Altum Passum pertinet.

6. *Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis* Inst. R. H. 247. *Gramen junceum, folio articulo, aquaticum* C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Theatr. 76. Scheuchz. Hist. Gram. 331. *Juncus foliaceus, capsulis triangularibus* I. B. 2. 521. In aquosis, & uliginosis ubique apud nos.

7. *Juncus foliis articulosis, aquaticus, supinus, repens, humilior, & crassior, floribus umbellatis* Micheli H. Pis. In aquosis circa Altum Passum, in Etruria vulgò *l'Alto Pascio*.

Capfu-

Capsulæ seminales hujus plantæ non sunt ita nigricantes, nec laxius dispositæ ut in *Juncis* foliis articulosis, floribus umbellatis *Inst. R. H.* sed densiores, & ad fulvum colorem tendentes, ac instar capituli *Graminis hirsuti*, capitulo globoso *C. B.* in oblongo axiculo alligata.

9. *Juncus* foliis articulosis, aquaticus, supinus, repens, minor, & tenuior, floribus umbellatis. In palustribus circa Altum Passum.

10. *Juncus* foliis articulosis, repens, humilis, sarmentosus, longissimus, (capitulis florum crassioribus, rufescentibus) Micheli H. Pis. In ripis, & in alveo Arni fluminis propè Florentiam, ubi viticulis suis usque ad duas, vel tres ulnas extenditur.

11. *Juncus* Alpinus, foliis articulosis, capitulis florum umbellatis, crassioribus, & rufescentibus Micheli H. Pis. In Alpibus Camaldulensibus inter Oppidum Meggionam, & Eremum, secus viam publicam.

12. *Juncus* foliis articulosis, erectus, minor, floribus umbellatis, capsulis nigricantibus Micheli H. Pis. In collibus Imprunetæ cum sequenti.

13. *Juncus* foliis articulosis, parvus, aquaticus, capsulis seminum oblongis, albicantibus Micheli H. Pis.

O R D O IV

Junci foliosi, foliis inferioribus triangularibus, superioribus teretibus, & articulatis, floribus umbellatis.

Juncus aquis innatans, foliis inferioribus non articulosis, longissimis, & capillaceis, superioribus brevibus, crassioribus, & articulosis, floribus umbellatis Micheli Hort. Pis. *Graminifolia lacustris, prolifera, seu plantulis quasi novis hinc inde cauliculis succrescentibus* D. Loyd. *Raii Synops. ed. 2. 283. & ed. 3. 434.* In Palude Bientinæ prope Altum Passum.

O R D O V

Junci ut supra, sed foliis superioribus non nodosis, & supernâ parte vix canaliculatis.

Juncus parvus, bulbifer, foliis teretibus, non articulosis, capitulis florum albicantibus. *Juncus minimus, terrestris, annuus, foliis teretibus, non articulosis, imis capillaceis, superioribus vero crassioribus, floribus umbellatis* Micheli Hort. Pis. In ericetis, & humidioribus agrorum foveis, circa Castrum Sanctæ Mariæ ad Montem, & in palustribus prope Altum Passum.

2. *Juncus minimus, bulbifer, foliis teretibus, non articulosis, capitulis florum umbellatis, nigricantibus. Gramen junceum, capsulis triangularibus, minimum* Raii *Hist. 1307. & Synops. ed. 2. 275. & ed. 3. 434. n. 11. Gramen Bufonium, glomeratis utriculis* Barr. *Icon. 94.* Ex Anglia unicè habemus.

3. *Juncus minimus, bulbifer, foliis teretibus, non articulosis, capitulis florum umbellatis, nigricantibus, foliatis. Gramen junceum, minimum, paniculis foliaceis* Mor. *Hist. Oxon. 227. Tab. 9. fig. 2. Juncoides calycibus paleaceis, glomeratis, foliis varians* Scheuchz. *Hist. Gram. 330. Tab. 7. fig. 10.* In agro Romano, & ex Anglia etiam habemus.

O R D O VI

Junci foliosi, foliis omnibus carinatis, floribus umbellatis.

Juncus palustris, humilior, erectus, floribus pluribus simul junctis. Circa Altum Passum, & Castrum Divæ Mariæ ad Montem, necnon in maritimis Pisanis.

2. *Juncus*

2. *Juncus palustris*, humilior, supinus, floribus pluribus simul junctis Micheli Hort. Pis. In Alveo Arni fluminis.

3. *Juncus foliatus*, minimus I. B. 2. 523. & Inst. R. H. 247. In agro Florentino locis montosis, & humectis, tum etiam per ericeta obvius.

O R D O VII

Junci foliosi, foliis omnibus carinatis, paniculâ sparsâ, floribus solitariis, capsulis rotundis.

JUNCUS parvus, cum pericarpis rotundis I. B. 2. 522. Inst. R. H. 297. & Raii Synopf. ed. 3. 433. n. 10. *Juncus repens*, ἀρρόκρυπος, minor, botryoides Barr. Icon 114. num. 1. An *Gramen juncoides junci sparsâ*, paniculâ Prak. Theat. 1190? Forte *Gramen junceum*, polystachyon C. B. Pin. 5. In aquosis per Etruriam copiosissimus, & speciatim in maritimis.

2. *Juncus palustris*, exiguus, erectus, annuus, capsulis seminum rotundis. An *Gramen junceum Milii paniculâ* Barr. Icon. 747. num. 2? In ericetis montosis agri Florentini copiosus, necnon in herbis circa paludem Bientinam prope Altum Passum.

O R D O VIII

Junci ut supra, sed capsulis seminum oblongis.

JUNCUS palustris, annuus, erectus, caule cubitali. An *Gramen Bufonium*, erectum, angustifolium, majus Barr. Icon. 264? *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis species altera, procerior Scheuchz. Hist. Gram. 328. In Pisano Agro.

2. *Juncus palustris* humilior, erectus Inst. R. H. 246. *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Theat. 100. Scheuchz. Hist. Gram. 327. *Holosteum Mathioli junceum* I. B. 2. 510. *Holosteum Mathioli* Lob. Icon. 18. In humidis ubique.

3. *Juncus palustris*, humilior, repens Inst. R. H. 246. *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin. 7. Theat. 99. Scheuchz. Hist. Gram. 329. *Gramen Bufonium*, supinum, mollius, sive umbellatum Barr. Icon. 93. Cum superiori, sed minus obvius.

O R D O IX

Junci foliosi, foliis carinatis, floribus nunc singularibus, nunc pluribus simul junctis in eadem planta.

JUNCUS acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. Prodr. 22. Theat. 185. Inst. R. H. 246. *Juncus trifidus* I. B. 2. 521. *Juncoides Alpinus*, trifidum Scheuchz. Hist. Gram. 325. In scopulis Alpinis per Italiam pluribus in locis è saxorum crepidinibus exit, ut in Petræ Apuanæ Alpibus, necnon in quodam Pistoriensi jugo, nuncupato il Corno alle Scale.

O R D O X

Junci foliosi, foliis carinatis, monanthi, quibus in singulo stilo tantum unicus flos insidet.

JUNCUS Alpinus, monanthos, capsulâ nigricante. *Juncus Alpinus*, minimus, bifidus Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 27. An *Juncus Alpinus* μονανθὸς & διφύλλος Ponted. Comp. Tabul. 112? No-

Noster polyspermus est, & in Alpibus nostratibus rarissimus occurrit, & an sit diversus ab antecedenti, vel potius altera ejusdem species nondum clarè nobis innotescit.

O R D O XI

Junci spicati, caulibus aphyllis, & ad radicem tantum foliis carinatis vestitis.

JUNCUS montanus, palustris Raii Hist. 1303. & Synopf. ed. 2. 272. n. 6. & ed. 3. 432. Inst. R. H. 247. *Gramen junceum, foliis, & spicâ junci* C. B. Pin. 5. Theat. 78. & Scheuchz. Hist. Gram. 322. *Gramen junceum, maritimum* Lob. Icon. 18. *Gramen junceum, semine acuminato* Fl. Prus. 115. Ic. 29 Londino, & Luteria Parrisiorum habemus, & in salis maritimis Apuliæ collegimus.

Nonnulli Joannem Bauhinum sectantes hunc cum *Junco parvo, pericarpis rotundis* Ejsdem Bauhini perperam confundunt.

Juncus (ut ajunt) a *jungendo*; utuntur enim ipso ad fasciculos colligandos. Tournef. Inst. R. H. pag. 247.

JUNCOIDES.

JUNCOIDES est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce C D hexaphyllo surgente. Pistillus autem E F ab initio deinde in fructum subrotundum G, plerumque trigonum, trifariam dehiscens H, tribus feminibus I, centro affixis K. His notis addenda sunt folia minime juncea, sed compressa, & prorsus graminea. Tab. 31.

O R D O I

Juncoidis floribus in paniculâ sparsâ solitariis, seu inter se distinctis.

JUNCOIDES nemorosum, villosum, latifolium, majus, flore minore. *Juncus nemorosus, latifolius, major* Inst. R. H. 246. *Gramen nemorosum, hirsutum, latifolium, majus* C. B. Pin. 7. Theat. 101. *Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzula* I. B. 2. 492. *Gramen hirsutum, nemorosum* Lob. Icon. 16. Provenit in Etruria, dumtaxat quantum nobis hætenus observare licuit, in nemorosis Falteronæ jugis, & in Piscienfi agro per saltum Cænobii Patrum Capucinatorum vulgariter dicti del Torricchio.

Non desunt, qui confundunt hoc cum *Gramine Luzula, maximum* I. B. alii vero unum idemque cum sequenti credunt, sed qua ratione moti prorsus ignoramus. Icon hujus plantæ a Lobelio exhibita super alias a ceteris Auctoribus propositas magis arridet. Hoc insuper sequente majus est, sed flore duplo minore C, cum tribus calycis foliis internis albidis, ac obtuse mucronatis, & stilum proferente brevissimum embryonis E.

2 *Juncoides nemorosum, villosum, angustifolium, minus, flore majore. Gramen hirsutum, angustifolium, perenne, Lini utriculis* Barr. Icon. 748. *Gramen nemorosum Dalecampii* Lugd. 429. *Holosteum* Math. ed. Valgrif. in fol. 1018. & Lugd. 1188. An Cambreto Plinii, & *Herba Luzula* Ang. 179? In omnibus ferè sylvis apud nos, & a rusticis *Erba Lucciola* appellatum.

Juncoidis ut supra, sed floribus pluribus simul junctis, & plerumque ternis.

JUNCOIDES nemorosum, hirsutum, latifolium, maximum. *Gramen nemorosum, hirsutum, latifolium, maximum Raii Hist. 1292. & Synops. ed. 2. 263. n. 4. & ed. 3. 416. num. 4. Gramen Luzula, maximum I. B. 2. 493.* In montosis nemoribus per Etruriam crescit, videlicet circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ, & Eremum Montis Senarii.

Huic mirè respondet *Gramen hirsutum, latifolium, minus C. B. Theat. 102.* verùm hujus exiguïtas opponitur, si sit naturalis.

2. Juncoides, quod *Gramen hirsutum, angustifolium, majus C. B. Pin. 7. Theat. 105. Prodr. 16. Scheuchz. Hist. Gram. 318. An Gramini Luzula affine, flore albo I. B. 2. 491.* A Domino Scheuchzero accepimus.

3. Juncoides montanum, nemorosum, flore niveo Scheuchz. Hist. Gram. 320. *Juncus angustifolius, villosus, floribus albis, paniculatis Inst. R. H. 247. Gramen hirsutum, angustifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Theat. 106. Gramen Luzula affine, flore albo J. B. 2. 492. Herba Lucciola vulgò Casalp. 185.* In sylvis nostratibus non rarò obvium, & signanter circa Florentiam pluribus in locis.

4. Juncoides, quod *Gramen hirsutum, angustifolium, Alpinum, paniculis obscure rufescentibus Scheuchz. Agrotopograph. Prodr. 25. Tab. 6. & Hist. Gram. 312.* Ab Auctore.

Juncoidis floribus in capitulis rotundis, vel subrotundis dispositis.

JUNCOIDES montanum, nemorosum, villosum, latifolium, elatius, capitulis florum candidis, & splendentibus. In Apennino Bononiam inter, & Florentiam, ac precipuè in sylvis trans locum nuncupatum Scarica l' Asino.

2. Juncoides latifolium, Alpinum, glabrum, paniculâ sublateâ, splendente Scheuchz. Hist. Gram. 314. Ab Auctore accepimus, & in summo Cimonii Mutinensis Montis cacumine legimus.

3. Juncoides villosum, capitulo Psyllii Scheuchz. Hist. Gram. 310. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin. 7. Theat. 103. Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon. 219. Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B. 2. 493.* In montosis pratis per Etruriam ubique.

4. Juncoides hirsutum, capitulo glomerato Scheuchz. Hist. Gram. 312. *Gramen hirsutum, capitulo globoso C. B. Pin. 7. Theat. 104. Gramen capitulo lucido, globoso Tabernamontani I. B. 2. 468.* Tiguro ab eodem prælaudato Domino missum.

5. Juncoides, quod *Gramen hirsutum, elatius, paniculâ juncea, compactâ Raii Synops. ed. 2. 263. num. 2. & ed. 3. 416. num. 2. Gramen nemorosum, hirsutum, majus, angustifolium Park. Theat. 1185.* Ramulus ibidem à planta seorsim exhibitus advocatur. Plantam in Italia nunquam visam munere D. Sherardi possidemus.

6. Juncoides Bohemicum, paniculâ minore, nigricante, scapo super eandem erecto, & longius producto. In summo Montis Gigantum Bohemiæ, & Silesiæ contermini.

7. Juncoides, quod *Juncus Alpinus, latifolius, paniculâ racemosâ, nigricante,*

cante, pendulâ Micheli Hort. Pis. Apud Samnites in quadam jugi fummitate, vulgo *la Foce della Pietra Canela*.

Juncoides dicitur quasi planta ad *Juncum* accedens.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore apetalo polystemone, seu ex pluribus staminibus composito, insidente super calycem polyphyllum: cujus pistillus abit in fructum multicapsularem.

CALAMUS AROMATICUS.

CALAMUS AROMATICUS est plantæ genus, flore A apetalo, sex scilicet Tab. 31.
staminibus B constante, calyci hexaphyllo C insidente, ex cujus meditullio surgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E in tria loculamenta divisum F, feminibusque fœtum oblongis G. His notis addendi sunt flores in spicam conicam H Piperis longi similem densè, & pulchrè digesti.

Calami Aromatici speciem unicam novimus.

1. Calamus Aromaticus, vulgaris, multis Acorum J. B. 2. 734. Calamus Aromaticus Petit. 49. & Mont. Cat. Plant. Agri Bon. Prodr. 29. Acorus verus, sive Calamus officinarum Park. Theat. 140. Raii Synops. ed. 3. 437. Acorus (Acorum) sive Calamus officinarum C. B. Pin. 34. Theat. 626. Acorum verum Officinis falso Calamus Ger. Emac. 62. In Apulia sponte crescit, sed rarissimè occurrit, obvius vero in hortis Italiæ.

Calamus Aromaticus a foliorum Calami similitudine, vel ab aromatico odore, quem tota spirat planta. Acorum vero dicitur a voce græca ἀκορον idest sine satietate.

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ flore apetalo astemone, seu pluribus apicibus absque pediculis constante, & surgente è calyce polyphylo: cujus pistillus abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

JUNCAGO.

JUNCAGO est plantæ genus, flore A apetalo, pluribus scilicet apicibus B, seu Tab. 31.
capsulis, farinaceis latis, ac compressis dumtaxat constante, super calycem polyphyllum C insidente, ex eodem floris meditullio surgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E, per basim dehiscens, in prima, & secunda specie tribus F, in tertia verò quinque G vaginulis compositum, in quarum singulis H unicum continetur semen oblongum I.

O R D O I

Juncaginis fructu tricapsulari.

JUNCAGO palustris, (annua), & vulgaris Inst. R. H. 266. Gramen junceum, spicatum, sive Triglochin C. B. Pin. 6. Gramen Triglochin I. B. 2. 508. Gramen marinum, spicatum, alterum Lob. Icon. 17. Calamagrostis 4. Lugd. 1006. Inter

Oenipontem, & Salisburgum in humidis, & cœnosis, sicut etiam in variis Saxoniae confimilibus locis Julio mense cum floribus.

2 Juncago maritima, perennis, bulbosa radice. *Juncago maritima* Juss. Obs. in Barr. 55. *Juncus bulbosus, maritimus, floridus, siliquosus* Barr. Icon. 271. *Hyacinthi parvi facie Gramen Triglochin* I. B. 2. 508. In pratis humidis littoralibus Italiæ, & in locis ubi per hyemem aquæ stagnant, signanterque circa salinas Ostienses, juxta Orbetellum, ac per Plumbini pascua mense Martio floret.

O R D O I I

Juncaginis fructu quinquecapsulari.

JUNCAGO palustris, & maritima, perennis, fructu brevior, quinquecapsulari. *Gramen junceum, & spicatum, alterum* C. B. Pin. 6. *Gramen spicatum, cum pericarpis parvis, rotundis* I. B. 2. 508. *Gramen marinum, spicatum* Lob. Icon. 16. Inter nostras collectiones Italiæ plantam hanc asservamus, sed ubi invenerimus memoria excidit, probabile est nasci, vel in littoribus Apuliæ, vel in Insulis circa Venetias, & ex liberalitate D. Sherardi etiam habemus.

Quidam veluti in Inst. R. H. primam cum secunda specie confundunt, alii secundam cum tertia, ut in Synops. Raii editionis 1724. pag. 435. revera tamen tres distinctæ, ac diversæ sunt species, ut earum descriptiones, ac Icones clare demonstrant.

Juncago dicitur quasi planta ad Juncos accedens.

D I S T R I B U T I O V.

Plantæ floribus apetalis polystemonibus, seu pluribus staminibus compositis, insidentibus super calyces monophyllos, dispositos in locustam squamosam, disticham: quorum pistillus abit in semen nudum.

C Y P E R U S.

Tab. 31. **C**YPERUS est plantæ genus, flore A apetalò, tribus plerumque staminibus B constante, è calyce monophyllo squamiformi C surgente: cujus pistillus Dabit in semen E ut plurimum triangulare. His notis addendum est caules esse concinnè triquetros, & calyces florum in locustas distichas F digestos. Locustæ vero prædictæ in nonnullis speciebus dispositæ sunt in capitulis laxis G, in aliquibus vero densis H.

Cyperi species sunt.

1. Cyperus omnium maximus, Papyrus dictus, (locustis minimis) Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 14. *Papyrus Syriaca, vel Siciliana* C. B. Pin. 19. Theat. 333. *Papyrus Casalp.* 191. In hortis nostris è Sicilia udis habemus; in Calabriæ palustribus sponte crescere vidimus; in Perusio per Trasimenum Lacum, ubi Strabo lib. 5. crescere asserit, nondum perquisivimus.

Hujusce plantæ panicula quibusdam locustis onusta extat apud Bocconium in secunda parte sui Musei Tab. VII. num. 6. Ejusdem vero paniculæ portiuncula in Historia Graminum D. Scheuchzeri demonstratur pag. 387. Tab. 8. n. 14. nomine *Cyperì enodis, nudi, culmis è vaginis brevibus prodeuntibus, spicis tenuioribus*: quam nos pariter exactius, & accuratius exhibemus in Tab. 19. una cum tubo, in quo ejus basis est affixa B, aliosque tubos CC, quibus adhærent pediculi spicarum locustarum. Circa Papyri Historiam plura addemus in Appendice.

2. *Cyperus longus*, odoratior, habitior Lob. Icon. 75. Provenit in aquis circa Pisas, & alibi.

3. *Cyperus odoratus*, radice longa, sive *Cyperus officinarum* C. B. Pin. 14. Inst. R. H. 527. & Scheuchz. Hist. Gram. 378. *Cyperus longus*, odoratus C. B. Theat. 216. *Cyperus panicula sparsa*, speciosa I. B. 2. 501. In humidis locis, & stagnantibus aquis ubique apud nos.

4. *Cyperus radice repente*, odorâ, locustis unciam longis, & lineam latis Tab. 31. fig. 1. Circa Florentiam rarus variis in locis.

5. *Cyperus odoratus*, radice longa, seu *Cyperus officinarum* panicula compactiore, circa Bononiam nascens D. Lælii Triunfetti Scheuchz. Hist. Gram. 380. In Bononiensi, & Florentino agro crescit, sed rarus.

6. *Cyperus rotundus*, odoratus, parvus. *Cyperus rotundus*, vulgaris C. B. Pin. 13. Theat. 210. *Cyperus alter*, exilis, palmi altitudine, numerosis radicibus Olea figura, valde odoratis Casalp. 189. *Cyperus parvus*, radice Olivari Antid. Floren. An *Cyperus rotundus*, pumilus, Hispanicus C. B. Pin. 14? In ripis, & alluvionibus Arni fluminis copiosissimus, cum in Pisano, tum in Florentino agro, ubi vocatur *Scialino*.

Ab hac specie non immerito distinguimus, & segregamus *Cyperum panicula crassiore*, minus sparsa I. B. 2. 501. & ad Scirpo-Cyperum revocamus, cujus Synonyma sunt. *Cyperus rotundus* Dod. Pent. 338. *Cyperus rotundus*, vel *Juncus angulosus*, & *triangularis* Celsi, & Plinii Lob. Icon. 75.

7. *Cyperus rotundus*, esculentus, angustifolius C. B. Pin. 14. Th. 222. Inst. R. H. 527. Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. & Scheuchz. Hist. Gram. 382. *Dulchichinum* Dod. Pempt. 340. *Cyperus esculentus*, *Ethiopicus* Ambros. Hor. Stud. 79. & Phytol. 191. Quem ad Portum Liburni ex Africa mercatores afferunt, & illinc nostris in hortis nomine *Bacicci* colitur.

8. *Cyperus rotundus*, esculentus, angustifolius, minoribus, ac rotundioribus radicibus Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. Trasi I. B. 2. 504. Et ab ipso supradicti Catalogi Auctore accepimus specimen hujus plantæ.

9. *Cyperus serotinus*, odoratus, radice longa, paniculis ex locustis latis ferrugineis compositis Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. Tab. 1. num. 2. Scheuchz. Hist. Gram. 380. *Gramen Cyperoides*, aquaticum, panicula *Cyperus longi* ex crassioribus glumis compacta, & brevibus petiolis donata D. Lælii Triunfetti in Ob-servat. Frat. 64. & Raii Hist. Tom. 3. 626. In alveo Arni fluvii, cum infra, tum supra Florentiam.

10. *Cyperus aquaticus*, radice repente, molli, tenuiore, odora, panicula sparsa, locustis, brevioribus, habitioribus, fuscis, dense congestis. In Insulis circa Venerias D. Zannichellius invenit.

11. *Cyperus aquaticus*, minor, radice repente, tenuiore, molli, odora, panicula minus sparsa, locustis brevibus, obesis, dense collectis. Secus Arni ripas.

12. *Cyperus aquaticus*, Italicus, procerior, locustis tenuissimis, in racemum dense congestis, (semine cinereo, longo, perangusto) Micheli Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 14. *Cyperus paniculis glomeratim congestis*, seminibus aristatis Ejusd. Ibid. Tab. 1. num. 1. In paludibus, & fossis Vallium Bononiensium, præsertim in loco, qui dicitur *Mal' Albergo*.

13. *Cyperus aquaticus*, annuus, parvus, caule palmari, locustis tenuissimis, ex rubro ferrugineis, in capitula rotunda dense dispositis, semine cinereo, longo perangusto. *Cyperus parvus*, panicula è rubro fusca, conglomerata Scheuchz. Hist. Gram. 383. *Gramen Cyperoides*, spica globosa, divisa Lælii Triunfetti Hort. Sicc. In Bononiensi agro, ubi per hyemem aquæ stagnant.

An sit idem, vel dissimilis a præcedenti nondum clare nobis innotescit.

14. *Cyperus annuus*, caule cubitali, locustis minimis, nigricantibus, in paniculas glomeratas dense dispositis Tab. 31. fig. 1. Circa Ficetlum vulgo *Fuccchio*.

15. *Cyperus minimus*, (annuus,) panicula sparsa, nigricante Inst. R. H. § 27. & Scheuchz. Hist. Gram. 384. *Gramen Cyperoides minus*, panicula sparsa, nigricante, C. B. Pin. 6. *Gramen parvum, pulchrum, aliud, panicula compressa, nigricante* I. B. 2. 471. *Gramen Cyperoides, minimum, nigricante panicula* Adv. Part. 2. 463. In salictis ubique apud nos cum sequenti.

16. *Cyperus minimus*, (annuus,) panicula sparsa, subflavescente Inst. R. H. § 27. Scheuchz. Hist. Gram. 385. *Gramen Cyperoides, panicula sparsa, subflavescente* C. B. Pin. 6. *Gramen pulchrum, parvum, panicula lata compressa* I. B. 2. 470. *Calamagrostis altera* Trag. 679.

Cyperus a voce Græca κύπερος ob radicis effigiem, ut ait C. B. κύπερος Vasis genus est.

MELANOSCHŒNUS.

Tab. 31. **M**ELANOSCHŒNUS est plantæ genus, a Cypero diversum caule rotundo A, calycibus florum collectis in locustas obefas B, & minus speciosas, quam in Cypero.

Melanoschœni species sunt.

1. *Melanoschœnus maritimus*, humilis, Cyperi effigie. *Scirpus maritimus, capite glomerato* Inst. R. H. § 28. & Scheuchz. Hist. Gram. 367. *Gramen Cyperoides, maritimum* C. B. Pin. 6. Theat. 91. *Gramen marinum, Cyperoides* I. B. 2. 498. *Juncus maritimus* Lob. Icon. 87. In Tyrreni maris littoribus admodum frequens speciatim iuxta Viam Regiam, vulgo *Viareggio*.

2. *Melanoschœnus palustris*, angustifolius, Iunci facie, Lithospermi semine. *Juncus Lithospermi semine* Mor. Hort. Blef. Bot. Monsp. & Raii Hist. 1305. *Juncus levis, minor, panicula glomerata, nigricante* Cat. Plant. Angl. 174. & Synops. ed. 1. 201. num. 10. & ed. 2. 273. num. 10. & ed. 3. 430. num. 10. *Gramen spicatum, Iunci facie, Lithospermi semine* Inst. R. H. § 18. *Gramen spar-teum, nigro capitulo* Merr. Pin. *Juncus affinis, capitulo glomerato, nigricante* Scheuchz. Hist. Gram. 349. In humectis Italiæ littoribus, sicut etiam in montosis locis a Mari longe distantibus, videlicet circa Florentiam per Imprunetæ colles, & ad Montis Ferrati radices ultra Urbem Pratum.

Melanoschœnus dicitur a vocibus græcis μέλας, niger, & σχῆνος Juncus, quasi diceretur niger Juncus.

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ floribus apetalis polystemonibus, seu pluribus staminibus compositis, insidentibus calycibus monophyllis, dispositis in capitulum squamosum teres: quorum pistillus abicit in semen villis plerumque circumdatum.

SCIRPO-CYPERUS.

Tab. 31. **S**CIIRPO-CYPERUS est plantæ genus, a Scirpo diversum caule Cyperi, a Cypero vero capitulis Scirpi A. B. cujus plerumque more semina profert, vel ad basim C, vel ad extremum D aristiformibus villis obvallata.

O R D O I

Scirpo-Cyperus ad radicem bino, vel terno folio tantum donati: paniculâ sparsâ, infra culmi extremitatem erumpente sine ullo subjecto foliolo.

SCIRPO-CYPERUS maritimus, altissimus, caule rigido, pallidè virente, paniculâ ampliore, sparsâ, capitulis oblongis, inter se distantibus, ferrugineis Tab. 31. *Cyperus maritimus, paniculâ sparsâ, mucrone pungente Micheli Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 13.* In fossis paludosis, & stagnis maritimis Pisas inter, & Liburnum, necnon in Insulis circa Venetias copiosissimus.

Hic sequente procerior, & rigidior est, totus pallidè virens, caulis latera non cava, angulisque minus quam in sequenti acutis, paniculam gerit ramosam, & valde effusam, ad rufum ferrugineum tendentem, capitulis pyramdatis, quinque lineas longis, ac etiam modicum inter se distantibus onustam; quemadmodum in Tabula exhibemus A. Sequens vero caulem fert in nostra Regione duas ulnas longum, atro-virentem, mollissimum, lateribus cavis, atque angulis tanquam cultri acies acutis, paniculâ non ramosâ, ac minus effusâ, cujus pediculi sustinent plura coacervata capitula, subrotunda, ac subfusca B, ut in Plukenetiana figura videre est. Folia & scapus supra paniculam utriusque plantæ carinam ferunt albam.

2. *Scirpo-Cyperus palustris*, caule molli, atro-virente, paniculâ sparsâ, minore, capitulis subrotundis, pluribus simul junctis, subfuscis. *Juncus acutus, maritimus, caule triquetro, maximo, molli, procerior, nostrâs Pluk. Alm. 200. Tab. 40. fig. 2. & Raii Hist. Tom. 3. 629. & Synops. ed. 3. 428. num. 4.* Propè Florentiam, tum in fossis circa Latifundium Collis ad Cajanum, tum in rivulo dicto *Lenzana* provenit, & Londino etiam habemus.

O R D O II

Scirpo-Cyperus ad radicem ternis foliis tantum donati, paniculâ non sparsâ infra culmi verticem egrediente sine ullo subjecto foliolo.

SCIRPO-CYPERUS maritimus, humilis, caule pallidè virens, paniculâ glomeratâ. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo G. B. Pin. 11. Prodr. 22. Theat. 175. Park. Theat. 1194. Mor. Hist. Oxon. 111. 232. Sect. VIII. Tab. 10. fig. 20. Cyperus maritimus, capitulis glomeratis Inst. R. H. 527. Juncus acutus, marinus, caule triquetro, rigido, mucrone pungente Pluk. Alm. 200. Tab. 40. fig. 1. & Raii Hist. Tom. 3. 629. & Synops. ed. 3. 429. num. 5.* In stagnis maritimis agri Pisani, ut in loco *le Cascine*, præsertim inter nemus, & littus Maris.

In Historia Graminum D. Joannis Scheuchzeri pag. 402. sub prædictis synonymis alia, & longè diversa demonstratur planta.

O R D O III

Scirpo-Cyperus caulibus ad radicem duobus tubis membranaceis vaginiformibus tantum vestitis: paniculâ ut supra.

SCIRPO-CYPERUS palustris, caule molli, paniculâ nitidâ, glomeratâ, semine nigro. *Cyperus paniculâ glomeratâ, è spicis imbricatis compositâ Scheuchz. Hist. Gram. 404. Tab. IX. n. 14.* In palustribus circa Bientinam, & Altum Passum, necnon per agrum Florentinum in fossis juxta locum ubi *Oryza* seritur.

Panicula ad maturitatem vergente scapus supereminens in acutum angulum deorsum flectitur, & interdum etiam decedit, tunc planta facile poterit esse eadem cum *Juncus acuto, maritimo, caule triquetro, molli, spicâ glomeratâ, in stylo sessili Pluk. Phytograph. Tab. 40. fig. 3. Raii Hist. 3. 629.*

O R D O I V

Scirpo-Cyperi foliosi, paniculâ sparsâ foliis decoratâ: capitulis è squamis bifidis conflatis: seminibus per basim villis aristiformibus obsessis.

SCIRPO-CYPERUS palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ sparsâ, capitulis majoribus. Juxta Signiam in pratis paludosis Dominorum de Stufa.

2. *Scirpo-Cyperus palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ sparsâ, capitulis minoribus. Cyperus rotundus* Dod. *Pempt.* 338. *Cyperus rotundus, vel juncus angulosus, & triangularis* Celsi, & *Plinii* Lob. *Icon.* 75. *Cyperus paniculâ crassiore, minus sparsâ* I. B. 2. 501. *Pseudo-Cyperus* Casalp. 191. *Cyperus* *Ejusdem* in *Hort. Sicc.* pag. 111. n. 285. Provenit apud nos in ripis fluviorum, & aquosis locis ubique.

Figura Dodonei, & Lobelii perelegans est, Bauhiniana vero pessima, & forte potius ad sequentem, vel ad subsequenter plantam spectat. Differt planè à *Cypero rotundo*, vulgari C. B. *Pin.* 13. *Theat.* 210. ut paulo supra retulimus. In omnibus verò convenit cum Iconibus, & descriptionibus *Cyperis* vulgarioris, paniculâ sparsâ *Inst. R. H.* idcirco ab eodem non distinguimus.

O R D O V

Scirpo-Cyperi ut supra, sed paniculâ non sparsâ.

SCIRPO-CYPERUS palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ non sparsâ, capitulis crassioribus, femine majore. In Por di Lio Insula circa Venetias.

2. *Scirpo-Cyperus palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ non sparsâ, capitulis crassioribus, & brevioribus. Cyperus paniculâ compactâ, è spicis teretibus, crassioribus compositâ* Scheuchz. *Hist. Gram.* 400. *Cyperus rotundus, inodorus Germanicus* C. B. *Pin.* 14. *Prodr.* 24. & *Th.* 215. Pisas inter, & Liburnum ad stagni Pontes.

3. *Scirpo-Cyperus aquaticus, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ non sparsâ, capitulis longis, angustioribus, femine minore. Cyperus rotundus, littoreus, inodorus* Lob. *Icon.* 77. I. B. 2. 503. *Raii Synopsis.* ed. 2. 426. num. 3. Crescit non solum ubi antecedens, sed etiam non longè Venetias juxta Lacunarum initium in loco dicto *Brondolo*.

Qui descriptioni *Raianæ Synopsis.* maximè convenit; minimè verò ejusdem plantæ Iconibus a prædictis Auctoribus exhibitis, ac si de alia planta intelligerent.

O R D O V I

Scirpo-Cyperi foliosi, paniculâ sparsâ, foliis circumdatâ: capitulorum squamis non bifidis: seminibus per basim villis aristiformibus coronatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, latifolius, annuus. *Cyperus Gramineus* I. B. 3. 504. *Inst. R. H.* 527. *Scheuchz. Hist. Gram.* 393. *Gramen Cyperoides, Miliaceum* C. B. *Pin.* 6. *Theat.* 90. *Cyperus Graminea, sive Miliacea* Lob. *Icon.* 79. *Gramen Arundinaceum, foliis acutissimis, paniculâ multiplici, Cyperi facie* Flor. *Prus.* 119. In Bohemiæ udis, & per paludem Bientinæ in Etruria copiosus, necnon per pratulum vulgariter dictum de' Carboni juxta Castrum Fluminis Albi in ditione Mutinensi.

O R D O VII

Scirpo-Cyperus ut supra, sed seminibus in superna parte villis aristiformibus deorsum reflexis coronatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, annuus, minimus, foliis angustis, glaucis, & lanuginosis, capitulis pulchellis, aristatis. In herbidis, & pratis, ac etiam humidis ericetis circa Altum Passum.

O R D O VIII

Scirpo-Cyperus ut supra, sed seminibus nudis, seu nullis filamentis circumdatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, annuus, minimus, capitulis ferrugineis, femine striato, pulchro. *Cyperus supinus*, minor, sparsâ paniculâ, ex rarioribus locustis confertâ Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 13. *Cyperus minimus*, supinus, capitulis teretibus, umbellatim, & paniculatim dispositis Micheli Ejusdem ibidem. In humidis inter juncos apud nos provenit, & ad fluviorum ripas non raro oritur.

O R D O IX

Scirpo-Cyperus non paniculati, capitulis in glomeratam compagem foliis decoratam densissime digestis, seminibus nudis.

SCIRPO-CYPERUS annuus, omnium minimus, capitulis in globum congestis. *Cyperus Italicus*, omnium minimus, locustis in capitulum subrotundum collectis Micheli Hort. Pis. Tab. 20. fig. 5. In Ficetli palude juxta pontem Alle Calle.

Plantam ordinis VI. denominavimus annuam, nam semel, & iterum in Hortum nostrum translata a Bientinæ Palude, quæ maturato semine periit; an hoc casu obvenerit, non liquet, etenim ex icone Floræ Prussicæ dubitamus radicem ejus esse repentem, ac perennem.

Scirpo-Cyperus dicitur quasi planta inter Scirpum, & Cyperum.

S C I R P U S.

SCIRPUS est plantæ genus, cujus notæ sunt eadem, quæ in Scirpo-Cype- Tab. 31. ro, a quo differt dumtaxat in cauliculorum rotunditate A.

O R D O I

Scirpi paniculati, paniculâ sparsâ, infra culmi extremitatem egrediente, seminibus villis aristiformibus per basim obvallatis.

SCIRPUS palustris, altissimus Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 354. *Juncus maximus*, sive *Scirpus major* C. B. Pin. 12. *Juncus maximus*, seu *Scirpus* C. B. Theatr. 178. *Juncus maximus*, *Holoschænos* I. B. 2. 522. *Juncus palustris*, major Tabern. Icon. 249. *Juncus aquaticus*, maximus Lob. Icon. 85. In omnibus ferè locis palustribus copiosissimus apud nos, ubi nonnulli peculiari nomine *Biodo* cum appellant.

Hoc nomen juxta Salvinianam sententiam a voce Greca *φλέως* ortum creditur, nam *φλέως* facit derivatum *φλεωδες*: *φλεω* facit *Bið* (ut in voce *Bladum* Etrusce *Biada* prima syllaba *Bia*) & *δες* Græcum facit nostram vernaculam terminationem *Do*, unde conficitur planissime *Biodo*.

2. *Scirpus palustris*, medius Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 15. *Scirpus palustris*, humilior Scheuchz. Hist. Gram. 356. *Juncus*, sive *Scirpus medius* C. B. Pin. 12. Theat. 181. *Juncus sylvaticus* Tabern. Icon. 250. In ripis Arni fluvii, aliisque confluentibus, & pigrioribus aquis, necnon in fossis lutulentis abunde crescit.

O R D O II

Scirpi non paniculati, capitulis absque pediculis, infra culmi extremitatem exeuntibus, seminibus nudis.

SCIRPUS fetaceus, capitulo singulari, femine non striato. In ima parte sylvæ aucupariæ DD. Sacchettinorum non longe Florentia, nuncupatæ il *Pollajo*.

2. *Scirpus fetaceus*, capitulo turbinato, singulari. In humidis circa Portum Liburni.

3. *Scirpus fetaceus*, per maturitatem albicans, capitulis plerumque ternis, femine non striato. In Piscienfi ditione, multis in locis obvius invenitur.

4. *Scirpus fetaceus*, binis plerumque capitulis, nigricantibus, femine non striato. Ubi superius diximus, & in Agro Florentino crescit.

5. *Scirpus fetaceus*, omnium minimus, binis plerumque capitulis, nigricantibus, scapo supra eadem capitula longius producto, femine striato. *Scirpus omnium minimus*, capitulo breviori Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 358. *Juncus omnium minimus*, capitulis *Equiseti* Raii Hist. 1306. *Juncellus inutilis*, sive *Chamaeschœnus* C. B. Prodr. 22. & Pin. 12. & Theatr. 183. Ex Anglia, & a D. Joan. Scheuchzero etiam accepimus.

O R D O III

Scirpi caulibus in capitulum singulare compactum terminatis, seminibus pileatis, villis aristiformibus circumdati.

SCIRPUS palustris, clavatus, caule rotundo, mollissimo, nitido, atro-virente.

Scirpus Equiseti capitulo majori Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 360. *Juncus capitulis Equiseti*, major, scirpis altioribus C. B. Pin. 12. *Juncus Equiseti capitulis*, scirpis triplo altioribus Ejsd. Theat. 187. *Juncus capitulis longis*, seu clavatus I. B. 2. 523. *Juncus clavatus*, major, & altior Petiv. Concor. Gram. numer. 208. Raii Synops. ed. 3. 429. Circa Florentiam in aquis, & Londino a D. Petiverio habuimus.

2. *Scirpus palustris*, clavatus, caule nonnihil compresso, mollissimo, lævi, atro-virente. Ibidem provenit.

3. *Scirpus palustris*, clavatus, culmo compresso, rigidiusculo, cinereo, ac leviter striato. Cum superioribus in iisdem locis oritur, sed non ita obvius.

4. *Scirpus palustris*, minor, culmo tereti, tenuiori. *Scirpus Equiseti capitulo majori* alter Scheuchz. Hist. Gram. 361. *Juncus Equiseti capitulis minor*, scirpis triplo angustioribus C. B. Pin. 12. *Juncus Equiseti capitulis*, scirpis triplo angustioribus Ejsd. Theatr. 187. In udis, & ad nos a D. Scheuchzero missus.

Figura *Juncelli* Cyperoidis, capitulo simplici Flor. Prus. 131. hanc *Scirpi* speciem adamussim repræsentat.

5. *Scirpus palustris*, clavatus, scapis pedalis, tenuioribus, teretibus, capitulorum squamis amplioribus, & retusis, quarum infima plerumque bifida. *Juncus Equiseti capitulis*, alter Park. *Theatr.* 1196. In Pisanis, atque Piscensibus, & Alti Passus udis, admodum frequens est, & ex Anglia a D. Petiverio etiam communicatus.

Prima species *Scirpi* hujus Ordinis in Petiveriana Graminum Concordia, & in Rajana Synopsi, tamquam a nemine descripta exhibetur. Quinta vero species nomine *Junci capitulis Equiseti majoris* C. B. ibidem proponitur, quod confirmant exemplaria utrarumque plantarum, quae nobis misit claræ memoriæ vir Dominus Jacobus Petiverius amicus optimus, & in communicando Anglicas, & Orientales Plantas liberalissimus.

In hac tantum specie semina vidimus inter capitulorum squamas germinare, & novam sobolem procreare, quemadmodum in cepaceis, & spicosis interdum occurrere solet. Insuper si cauliculi reflectantur, ita ut capitula terram tangerent, nova germina, seu novæ soboles radices agunt.

O R D O IV

Scirpi ut supra, sed capitulis laxis, & seminibus non pileatis.

SCIRPUS montanus, capitulo breviori Inst. R. H. 528. & Scheuchz. Hist. Gram. 363. Tab. 7. fig. 18. Raii Synops. ed. 3. 429. num. 9. *Juncus montanus*, cum parvis capitulis luteis I. B. 523. *Juncus parvus*, palustris, cum parvis capitulis *Equiseti* Raii Synops. ed. 2. 15. Pluk. Alm. 200. Tab. 40. fig. 6. In Italia nondum vidimus, sed ex Anglia, & Tiguro tantum habuimus.

O R D O V

Scirpi caulibus in capitulum singulare terminatis, seminibus nudis, pileatis.

SCIRPUS omnium minimus, capitulo longiori Inst. R. H. 528. *Scirpus minimus*, capitulis *Equiseti* Cat. Plant. Giff. 165. Raii Synops. ed. 3. 419. *Juncellus minimus*, capitulis *Equiseti* Bocc. Rar. Plant. 42. & Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 234. sect. 8. Tab. 10. fig. 37. An *Scirpus minimus*, spicâ breviori, squamosâ, spadiceâ Scheuchz. Hist. Gram. 364? In Palustribus Etruriæ copiosus, videlicet circa Altum Passum, & apud Ficetlum.

O R D O VI

Scirpi ut supra, sed seminibus non pileatis.

SCIRPUS *Equiseti* capitulo minori Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 365. Tab. 7. fig. 20. Raii Synops. ed. 3. 431. num. 12. *Juncellus capitulis Equiseti fluitans* C. B. *Theatr.* 187. & Prodr. 23. *Juncellus capitulis Equiseti minor*, & fluitans Ejusd. Pin. 12. *Gramen junceum*, clavatum, minimum, seu *Holosteum*, palustre, repens, foliis, capitulis, & seminibus *Psyllii* Raii Synops. ed. 2. 267. num. 7. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 230. sect. 8. Tab. 10. fig. 31. Pluk. Alm. 180. Tab. 35. fig. 1. In palude Bientinæ oritur, & ex amicorum exterorum munificentia habuimus.

Scirpus dicitur a verbo *scirpo*, hoc est ligo, cum aptus sit ad varias res simul ligandas ex Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr.

SCIRPOIDES.

Tab. 31. **SCIRPOIDES** est plantæ genus a D. Scheuchzero in sua Graminum Historia pag. 371. jam institutum, quod a Scirpo distinguitur, cum proferat semina A nuda, seu nullis villis decorata, & capitulis B in glomeratam compagem C densissimè congestis, ut in Platano, & Sparganio videre est.

O R D O I

Scirpoidis paniculati: capitulis omnibus in pediculis insidentibus.

SCIRPOIDES maritimum, paniculâ sparsâ, capitulis omnibus in pediculis insidentibus. *Juncus acutus*, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Theatr. 174. Pluk. Alm. Tab. 40. fig. 4. *Juncus acutus*, maritimus, alter Park. Theatr. 1194. In Monte Ferrato, & alibi apud nos, sed rarum; Londino autem habuimus.

O R D O II

Scirpoidis paniculati: capitulis non omnibus in pediculis insidentibus.

SCIRPOIDES maritimum, altissimum, scapo super paniculam brevissimo, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus. An *Scirpoides maritimum*, capitulis sparsis, glomeratis, in Gallo-Provincia collectum Scheuchz. Hist. Gram. 372. in descript? In Vepretis maritimis agri Pisani, & Liburnensis.

2. *Scirpoides maritimum*, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus, foliis, & scapo supra paniculam, carinam ferentibus viridem. *Scirpoides maritimum*, capitulis sparsis, glomeratis Scheuchz. Hist. Gram. 371. Tab. 8. fig. 2. *Holoschoenus* Lugd. 987. *Juncus lævis*, floccis orbiculatis, nigris Cesalp. 188. *Juncus minor*, acutus, maritimus, prolifer, ex uno capitulo multa Pluk. Alm. Tab. 40. fig. 5. Crescit apud nos cum sequenti, sed non ita obvium.

3. *Scirpoides maritimum*, paniculâ sparsâ, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus, foliis, & scapo supra paniculam, carinam ferentibus albicantem. *Juncus acutus*, maritimus, capitulis rotundis, calamo supra paniculam carinato, & glauco Raii Hist. Tom. 3. 629. In palustribus, & humectis locis, tum mari contiguus, tum valde remotis copiosissimum, apud nos.

4. *Scirpoides maritimum*, paniculâ minore, floccis crassioribus, & paucioribus, non omnibus in pediculis insidentibus. Circa Florentiam.

O R D O III

Scirpoidis non paniculati: capitulis cauli mediatè adherentibus.

SCIRPOIDES maritimum, capitulis apodibus, ad caulem conglobatis, foliis, & scapi summitate carinam viridem præferentibus. An *Juncus acutus*, maritimus, capitulis rotundis ad caulem conglobatis sine pediculis C. B. Theatr. 174. in descriptione? In Agro Florentino.

2. *Scirpoides acutum*, maritimum, capitulo glomerato, solitatio Scheuchz. Hist. Gram. 373. Tab. VIII. fig. 6. *Scirpus humilis*, maritimus, capitulis subfuscis, singularibus, in stylo sessilibus Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 16. *Juncus minor*, glabro, singulari capitulo, radice tomentosa Barr. Icon. 255. num. 3. In Infulis circa Venetias, aliisque Italiæ littoribus, sed rarum.

Scirpoides dicitur quasi planta ad *Scirpum* accedens.

DI-

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ flore apetalò, distemone, duobus scilicet staminibus composito: super calycem monophyllum squamiformem insidente: cujus pistillus abit in semen villis circa basim ornatum.

CYPERELLA.

CYPERELLA est plantæ genus, flore A apetalò, duobus scilicet staminibus Tab. 31.
B constante, è calyce monophyllo squamiformi C surgente: cujus pistillus D abit deinde in semen triquetrum-planum E, in basi filamentis aristiformibus circumdatum F. His notis addendum est, quod calyces florum in capitula G H sunt digesti, capitula vero, vel in parvas umbellas I, vel in spicam K disposita.

O R D O I

Cyperella umbellata.

CYPERELLA palustris, capitulis florum umbellatim compactis, primum albis, deinde fulvis. *Cyperus minor, palustris, hirsutus (glaber potius) paniculis albis, paleaceis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 239. sect. 8. Tab. 9. fig. 39. Raii Synops. ed. 3. 427. num. 6. *Gramen Luzula accedens, glabrum, in palustribus proveniens, paniculatum* Pluk. Alm. 178. Tab. 36. fig. 11. *Gramen Cyperoides, palustre, Leucanthemum* Raii Synops. ed. 2. 266. num. 15. & Hist. 1295. Scheuchz. Hist. Gram. 503. In palustribus circa Altum Passum mense Augusto cum floribus legimus.

2. *Cyperella palustris, capitulis florum umbellatim compactis, fuscis. Cyperus minor, angustifolius, palustris, capitulis fuscis, paleaceis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 239. sect. 8. Tab. 11. fig. 40. Crescit apud nos cum antecedenti, a qua differre non videtur, nisi paniculæ colore, qui propter vetustatem forte variat.

O R D O II

Cyperella spicata.

CYPERELLA montana, spicata, radice repente, caule rotundo-triquetro, spicâ fuscâ, compressâ, distichâ, semine cinereo. *Gramen Cyperoides, spicâ simplici, compressâ, distichâ* Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 9. Raii Synops. ed. 2. 269. num. 13. & ed. 3. 425. num. 14. Scheuchz. Hist. Gram. 490. Nascitur in Italiâ dumtaxat, quantum nobis innotescit, in Mutinensi ditione, paulo supra Castrum Fluminis Albi in prato juxta quamdam domum, quæ vulgo nuncupatur de' Porcelli, cujus mentionem facit Bocc. in part. 2. sui Musei pag. 24.

Cyperella dicitur, quia folia instar foliorum Cyperi producit.

LINAGROSTIS.

LINAGROSTIS est plantæ genus, flore A apetalò, duobus scilicet stamini- Tab. 31.
bus B constante, è calyce monophyllo squamiformi C surgente: cujus pistillus D abit deinde in semen E, plerumque triangulare, pappis sericeis in basi F circumdatum. His notis addendum est, quod calyces florum in capitulum teres G digesti sunt.

O R D O I

Linagrostis caulibus in capitulum singulare terminatis.

LINAGROSTIS Alpina, major, capitulo singulari, minori. *Juncus Alpinus*, capitulo lanuginoso, seu *Schoenolaguros* C. B. Pin. 2. Prodr. 7. & Scheuchz. Hist. Gram. 302. & *Agrost.* Prodr. 26. Tab. 7. *Juncus Alpinus*, capitulo lanuginoso C. B. Theatr. 188. *Juncus Alpinus*, cum cauda leporina I. B. 2. 514. In Gigantum Montibus invenitur, & ex Anglia, ac ab auctore ejusdem Agrostographiæ habuimus.

2. *Linagrostis Alpina*, media, capitulo singulari, majori. *Juncus Alpinus*, capitulo tomentoso, majori Scheuchz. Hist. Gram. 304. & Prodr. 271. Tab. 7. *Gramen tomentosum*, *Alpinum*, & minus C. B. Pin. 5. Prodr. 28. Theatr. 62. In vertice Gottardi Montis.

3. *Linagrostis Alpina*, minima, caule triangulari, capitulo parvo, pappo rariore. *Linagrostis Juncea*, *Alpina*, capitulo parvo, tomento rariore Scheuchz. Hist. Gram. 305. *Juncus Alpinus*, *bombycinus* C. B. Pin. 12. Prodr. 6. Theatr. 188. I. B. 2. 515. & *Agrost.* Prodr. 27. Tab. 7. In summitate Gigantum Montis, præsertim in jugo *Riesengrund* dicto, locis ficcis, & è saxorum rimis erumpit, necnon in Gottardo, & ab eodem Auctore etiam nobis communicata.

O R D O II

Linagrostis paniculata.

LINAGROSTIS paniculâ ampliore Inst. R. H. 664. Scheuchz. Hist. Gram. 306. *Gramen tomentosum*, *pratense*, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 4. Theatr. 60. *Gramen Tragi*, sive *Juncus Bombycinus* I. B. 2. 514. *Linum pratense* Tabern. Icon. 250. Ab amicis exteris comunicata, ac in Monte Gigantum Bohemiæ, & Silesiæ finitimis collegitur.

2. *Linagrostis paniculâ minore* Inst. R. H. 664. *Pseudo-Linum* Cast. Icon. 262. Inter Fananum, & Cimoneum, ac per pascua vulgo dicta delle Rotare ditionis Mutinensis.

3. *Linagrostis palustris*, angustifolia, paniculâ sparsâ, pappo rariore Scheuchz. Hist. Gram. 308. Ab Auctore missa.

Linagrostis vocatur, quasi Linum gramineum, cum folia instar Graminis, & floccos Lini similes producat.

D I S T R I B U T I O VIII.

Plantæ floribus apetalis, distemonis duobus scilicet staminibus constantibus: in calyce squamoso coniformi plerumque hexaphyllo, binis semper innascentibus: quorum pistillus abit in fructum semine osseo factum.

P S E U D O - C Y P E R U S.

Tab. 31.

PSEUDO-CYPERUS est plantæ genus, floribus A apetalis, duobus scilicet staminibus B constantibus, in calyce squamoso, coniformi, plerumque hexaphyllo C binis semper provenientibus D: quorum pistillus E abit deinde in fructum

ætum F pyriforme, officulo subrotundo fœtum G, in quo nucleus continetur H ejusdem formæ. His notis addendi sunt calyces florum in capitula teretia digesti I, & eadem capitula in parvas umbellas K, longam paniculam efficientes.

Pseudo-Cyperus speciem unicam novimus.

2. Pseudo-Cyperus palustris, foliis, & carina ferratis Scheuchz. Hist. Gram. 375. Tab. 8. fig. 7. *Scirpus palustris, altissimus, foliis, & carina ferratis* Inst. R. H. 528. *Cyperus longus, inodorus, Germanicus* C. B. Pin. 14. & Theatr. 21. *Gramen Cyperoides, altissimum, foliis, & carina ferratis* Bocc. Rar. Plant. 72. *Cyperus longus, inodorus, sylvaticus Lobelii* I. B. 2. 503. In palustribus Italiae frequentissimus, unde loca præcipua indicare non est opus.

Pseudo-Cyperus, quasi planta ad Cyperum accedens.

D I S T R I B U T I O V I I I .

Plantæ flore apetalæ, distemone, duobus scilicet staminibus composito, insidente super calycem monophyllum, in eadem plantâ a semine in capsulâ recondito, separato.

C Y P E R O I D E S .

CYPEROIDES est plantæ genus, flore A apetalæ, duobus scilicet staminibus Tab. 32.
bus B plerumque constante, sed sterili, & insidente super calycem monophyllum squamiformem C: Embryon autem D clauditur in capsulâ E, quæ prodit è sinu alterius calycis F, antecedenti non absimilis, abique deinde in semen G, ut plurimum triangulare, quod cum adhuc embryon esset, filamentum ejus H extra capsularum foraminulum I protrudit suum cirrosum, & multifidum apicem K. His notis addendum est, quod florum calyces in teretem spicam L sunt digesti, sicut etiam calyces seminum in aliam pariter teretem spicam M disponuntur, ex hoc potissimum Cyperoides differt a Carice.

Sub hoc autem genere multæ comprehenduntur species, quas dividimus in monostachyas, & polystachyas. Monostachyas autem eas appellamus, quæ in unoquoque cauliculo N unicam dumtaxat spicam ferunt, vel floriferam O, aut seminiferam P. Polystachyas eas dicimus, quæ in eodem caule Q gestant unam R, aut plures S spicas floriferas, ac etiam unam T, aut plures spicas V seminiferas; & has species propter earum notas, & præcipue ob capsularum varietatem in aliquos subdividimus ordines, ut facilius inter se mutuo dignoscantur.

Plantæ, quæ in Tabula sub figura 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. comprehenduntur, non eodem tempore cum spicis cassis, floribus onustis, & spicis seminalibus perfectis, nempe seminibus turgidis exoriuntur, quemadmodum exhibemus. Nam dum spicæ floriferae vigent, feminales perangustæ, & immaturæ sunt; Sed ad clariorem sententiæ nostræ distinctionem taliter ut supra demonstravimus. Capsulæ feminales, quæ in calce ejusdem Tabulæ extant, sunt eodem ordine dispositæ, ac species hujus generis, & simili numero indicatæ. Insuper punctulorum ordines, qui ab uno ad alterum Tabulæ latus excurrunt, earundem capsularum altitudinem ostendunt juxta mensuram linearum Parisiensium, nam quodlibet spatium, quod inter unum, & alterum ordinem intercedit, lineam unam Parisiensem designat, idest duodecimam unciaë partem.

CYPEROIDEA MONOSTACHYA.

CYPEROIDES parvum, caulibus, & foliis tenuissimis, triangularibus, spicâ longiori, capsulis oblongis, in angustum collum, vix bifidum, attenuatis Tab. 32. fig. 1. *Gramen Cyperoides, minus, Ranunculi capitulo, longiore* D. Scherard. *Raii Synops. ed. 2. 270. num. 15. & ed. 3. 425. num. 16. Gramen Cyperoides, spicâ simplici, capsâ* Raii *Synops. ed. 2. 267. Petiv. Concord. Gram. numer. 173. Scheuchz. Hist. Gram. 497. Londino, Tiguro, & Lucerna habuimus, & in Silesia prope Kupferbergam legimus.*

2. *Cyperoides parvum, caulibus, & foliis tenuissimis, triangularibus, spicâ subrotundâ, capsulis oblongis, in angustum collum, vix bifidum, attenuatis* Tab. 32. fig. 2. *Gramen Cyperoides, Ranunculi capitulo, rotundo* D. Bobart *Mor. Hist. Oxon. p. 3. sect. 8. Tab. 12. fig. 36. Raii Synops. ed. 2. 270. & ed. 3. 425. Gramen Cyperoides, spicâ echinatâ, simplici* Merr. *Pin. Petiv. Concord. Gram. n. 189. Ex Angliâ tantum.*

CYPEROIDEA POLYSTACHYA.

O R D O I

- I. *Spicâ floriferâ unicâ* S.
- II. *Spicis seminalibus, plus, vel minus inter se distantibus* Z.
- III. *Vaginis, a quibus spicæ seminales prodeunt a, vel in foliorum rudimentum b, aut in folium c prolongatis.*
- IV. *Capsulis seminalibus oblongis, statim, vel sensim, in angustum, longumque collum parum, vel manifeste bifidum attenuatis.*

CYPEROIDES spicâ pendulâ breviorē Inst. R. H. 529. & Scheuchz. Hist. Gram. 440. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ breviorē* C. B. *Pin. 6. Pseudo-Cyperus Lobelii, spicis, vel paniculis pendentibus, ex longis pediculis* I. B. 496. *Pseudo-Cyperus* Dod. *Pempt. 339. & Lob. Icon. 76. In fossis paludosis circa Latifundium Collis ad Cajanum, non longe Florentia, ac alibi per Italiam copiosum.*

4. *Cyperoides sylvarum, tenuius, spicatum* Inst. R. H. 530. & Scheuchz. Hist. Gram. 418. *Gramen Cyperoides, sylvarum, tenuius spicatum* Lobell. *Illustr. Stirp. 60. Raii Synops. ed. 2. 266. num. 14. & ed. 3. 419. num. 10. & Hist. 1295. Park Theat. 1171. In sylvis apud nos frequentissimum.*

5. *Cyperoides sylvarum, angustifolium, caule trilatere, spicis parvis, capsulis rarius dispositis, obesis, in angustum collum vix ab una parte, ab altera vero magis bifidum coarctatis* Tab. 32. fig. 5. In nemoribus, & in sepibus prope Florentiam, sed rarissime occurrit.

6. *Cyperoides sylvarum, latifolium, caule exquisitè triangulari, foliis ad margines ciliis instar pilosis, & angustissimè denticulatis, spicis strigosis, capsulis oblongis, incurvis, rarius dispositis, parum bifidis. An Cyperoides latifolium, hirsutum, spicis tenuissimis* Scheuchz. *Hist. Gram. 412? Prope Florentiam in quercetis, & sylvis cædvis, secus torrentem Emam, inter Pontem Divi Felicis, & Jozzoli.*

7. *Cyperoides Alpinum, saxatile, caule exquisitè triangulari, foliis angustioribus, spicis uncialibus, crassioribus, fuscis, squamis acutis, capsulis oblongis, sensim ad extremitatem angustatis, bifidis. In Mutinensi ditione, tum in Cimone Monte, cum in Lacûs Sancti rupe.*

8. *Cyperoides Alpinum, saxatile, angustifolium, caule rotundo-triquetro, tenuiore, spicis gracilioribus, fusco-ferrugineis, squamis acutis, capsulis oblongis, angustis, subhirsutis, bifidis. In Alpibus Petræ Apuanæ.*

9. Cy-

9. *Cyperoides Alpinum*, angustifolium, tenuius spicatum, caule gracili, rotundo-triquetro, spicis brevibus, capsulis oblongis, rarius dispositis, bifidis. In montibus prope Bargam Etruriæ Oppidum.

O R D O 11

I. Omnia ut in ordine antecedenti, sed spicis floriferis plurimis S.

CYPEROIDES aquaticum, maximum, foliis vix unciam latis, caule exquisitè triangulari, spicis habitioribus, erectis, squamis in aristam longius productis, capsulis oblongis, bifidis Tab. 32. fig. 7. *Cyperoides latifolium*, spicâ rufâ, sive caule triangulo Inst. R. H. 529. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ rufâ, sive caule triangulo* C. B. Pin. 6. Theatr. 83. *Gramen Cyperoides, majus, latifolium* Park. Theatr. 1265. *Gramen Cyperoides* Ger. 11. In scrobibus, & paludosis locis apud nos abundè crescit.

11. *Cyperoides aquaticum*, maximum, foliis vix unciam latis, caule exquisitè triangulari, spicis habitioribus, erectis, squamis curtis, in aristam veluti productis, capsulis bifidis, minoribus, ac densioribus Tab. 32. fig. 6. In iisdem, ac consimilibus locis cum superiori provenit.

Cum spicarum seminalium descriptione *Cyperoidis latifolii*, spicâ rufâ, sive caule triangulo Scheuchz. Hist. Gram. 458. hæc *Cyperoidis* species melius convenit, quàm antecedens.

12. *Cyperoides aquaticum*, latifolium, majus, foliis sex lineas latis, caule exquisitè triangulari, spicis longis, quarum infima ex longo pediculo pendet, squamis medio nervo tamquam in aristam prolongato, capsulis oblongis, bifidis. In Agro Florentino, & signanter in quadam fossula juxta paludosum locum, ubi feritur *Oryza*, qui locus *le Risaje* vulgò dicitur.

Prædictæ tres *Cyperoidis* species in Etruria peculiari nomine *Sala* vocantur, quasi *Salictaria*, quod in salictis etiam exoriantur, & unamquamque illarum vulgus in marem, & feminam dividit. Marem vocat plantam senioreni, quæ caulem producit: feminam verò plantam adolescentem, quæ nondum in caulem luxuriavit, & folia longiora, ac latiora, quàm supradicta, producit. Hujusce feminæ folia ad varios expetuntur usus; Fabri Vitarii ad vasa, & præcipuè ad ænophora circumvestiendi; Sellarii ad vulgares sedes texendas, & Doliarum ad doliorum rimas, commissurasque obturandas, quemadmodum fieri solet de foliis *Typhæ*, ut Cæsalp. lib. IV. cap. LXVIII. refert.

13. *Cyperoides vesicarium*, glabrum, (caule exquisitè triangulari,) spicâ pendulâ, longiori Hist. Plant. Paris. 263. & Inst. R. H. 530. *Cyperoides vesicarium, spicis viridantibus, vel subfuscis* Scheuchz. Hist. Gram. 470. *Gramen Cyperoides, majus, præcox, spicis turgidis, teretibus, flavescentibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 242. Tab. 12. fig. 6. *Petiv. Concord. Gram. n. 152*. In fossis juxta Pisana mœnia ad Septemtrionem oritur.

14. *Cyperoides vesicarium*, angustifolium, caule molli, exquisitè triangulari, foliis trientem unciam circiter latis, spicis omnibus inter se distantibus, & erectis; seminalibus autem spicis ad flavum colorem tendentibus, squamis brevibus, acutis, capsulis ampullaceis, bifidis. Primum vidimus in Samnio ultra Sulmonensem agrum in amplissimo prato vulgariter dicto *il Piano di cinque miglia*, & postea propè Florentiam in nemoribus udis circa Latifundium Collis ad Cajanum.

15. *Cyperoides polystachyon*, lanuginosum Inst. R. H. 529. Scheuchz. Hist. Gram. 478. *Gramen Cyperoides, polystachyon, lanuginosum* Raii Synops. ed. 2. 165. n. 6. & ed. 3. 418. num. 7. Hist. Plant. 1294. *Gramen spicatum, foliis, & spicis hirsutis, mollibus* C. B. Theatr. 48. Provenit in pratis, & sylvis humidis, non solum ubi antecedens, sed etiam alibi in Agro Florentino copiosum.

I. *Spica florifera unica* R.

IV. *Capsulis seminalibus in breve, & angustum collum, non ita manifestè bifidum coarctatis.*

CYPEROIDES spicis parvis, longè distantibus Inst. R. H. 530. & Scheuchz. Hist. Gram. 431. *Gramen Cyperoides, spicis parvis, longissimè distantibus Raii Hist. 1295. & Synops. ed. 2. 266. & ed. 3. 420. num. 16. In humectis circa Florentiam copiosum.*

17. *Cyperoides spicis parvis, longè distantibus, & in basi duabus aliis perexiguus spicis, tamquam auriculis, exornatis. Propè Neapolim in loco nuncupato il Padule.*

18. *Cyperoides spicis parvis, longè distantibus, absque pediculis. In ripis Arni fluvii.*

Figura Graminis Nigri Lugd. 1004. vel hanc plantam refert, vel ejus saltem vices gerere potest.

19. *Cyperoides angustifolium, caule, & spicis floriferis triangularibus; spicis autem seminalibus longè distantibus, pediculis brevibus insidentibus, squamis curtis, capsulis nitidis, & ferè splendentibus, in cuspidem vix bifidam desinentibus. In ripis, & salicetis Arni fluvii, cum infra, tum supra Florentiam.*

In hac specie spica florifera uncialis, tam recens, quàm arefacta trilatera est, ad cujus basin alia spicula longa trientem unciae partem, pariter florifera, plerumque exurgit.

20. *Cyperoides maritimum, caule rotundo-triquetro, foliis triangularibus, lineam latis, spicis brevibus, rigidis, pediculo orbatis, squamis obtusè fastigiatis, quarum costa in mucronem aristiformem paulisper prolongata, capsulis turgidis, parum bifidis. Juncus exiguus, maritimus, floccis inaequalibus, subrufis, ex granis trilateris constantibus Casalp. 188. Juncus parvus, 11 H. Sicc. Ejusdem pag. 109. num. 280. In Tyrreno littore, variis in locis, videlicet circa Portum Liburni provenit, quemadmodum, & in tractibus Hadriaticis V. G. juxta Parentium.*

21. *Cyperoides echinatum, capite longè distante Petiv. Concord. Gram. num. 170. à Domino Sherardo missum.*

22. *Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo brevior Inst. R. H. 529. & Scheuchz. Hist. Gram. 426. Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Theatr. 109. Gramen palustre, echinatum Lob. Icon. 15. & I. B. 2. 497. Gramen aculeatum Lugd. 1003. In paludosis apud nos.*

23. *Cyperoides echinatum, majus Petiv. Concord. Gram. n. 169. & Raii Synops. ed. 3. 421. Ex Anglià à Domino Petiverio missum.*

24. *Cyperoides Alpinum, angustifolium, caule triquetro, spicis brevibus, longè distantibus, squamis obtusè mucronatis, capsulis ventricosis, mollibus, in bifidum mucronem terminatis. In Alpibus prope Pistorium juxta equorum Fontem.*

25. *Cyperoides caule tenuiori, rotundo-triquetro, spicis seminiferis subrufis, brevibus, squamis acutis, capsulis in angustum, & bifidum collum fastigiatis. An Cyperoides Alpinum, spicis seminiferis tenuioribus, atro-spadiceis Scheuchz. Hist. Gram. 415? Lucerna à D. Carolo Nicholao Langio sine ullo nomine transmissum.*

O R D O IV

I. *Spicis floriferis plurimis S.*

CYPEROIDES vesicarium, (caule rotundo-triquetro), spicis teretibus, erectis, majus Scheuchz. Hist. Gram. 476. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis* C. B. Pin. 6. Theatr. 84. In variis Herciniæ locis circa piscinarum margines crescit, & a D. Scheuchzero quoque communicatum.

Icon Bauhiniana secundum nos vitiosa est, quia duas pro una tantum ostendit plantas; ramulus enim, qui medius exurgit, ad hanc plantam fortè spectare credimus, ceteræ ejus partes, quæ sunt ex Icone Lobeliana depromptæ, ad aliam Cyperoidis speciem pertinent, quam ordine VI. sub num. 40. demonstrabimus.

27. *Cyperoides vesicarium*, (caule rotundo-triquetro,) spicis teretibus, erectis, medium Scheuchz. Hist. Gram. 474. *Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis* Hist. Plant. Paris. 428. & Inst. R. H. 529. *Cyperoides spicis longioribus, flavescentibus* Ejusdem 530. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis* Raii Hist. 1294. Synops. ed. 2. 265. n. 8. & ed. 3. 419. n. 9. Londino, & Lutetia Parisiorum habuimus.

O R D O V

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*

IV. *Capsulis seminalibus utrinque acuminatis, rhomboideis, triquetris, in nullum, vel brevissimum apicem non, vel vix bifidum terminatis.*

CYPEROIDES spicâ pendulâ, longiore, & angustiore Inst. R. H. 529., & Scheuchz. Hist. Gram. 445. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, longiore, & angustiore* C. B. Pin. 6. Prodr. 13. Theatr. 85. Raii Hist. 1294. *Gramen Cyperoides, latifolium, typhâ pendulâ, longiore* Barr. Icon. 45. In sylvis passim apud nos.

29. *Cyperoides latifolium*, caule triangulo, spicis longis, strigosis, squamis acutioribus, capsulis angustis, rarius dispositis, triangularibus, nonnihil incurvis, ac utrinque acuminatis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majusculum, latifolium, spicis multis, longis, strigosis* Raii Synops. ed. 2. 265. n. 9. & ed. 3. 419. num. 11., & Petiv. Concord. Gram. 155. Ex Angliâ tantum habuimus, & in Italiâ numquam observavimus, dummodo non sit idem cum sequenti.

30. *Cyperoides sylvarum*, pallidè virens, foliis semiunciam latis, caule exquisitè triangulari, spicis strigosis, erectis, capsulis rarius dispositis, triangularibus, nonnihil incurvis, ac utrinque acuminatis, caducis. In nemoribus, & in sylvis aucupariis prope Latifundium Collis ad Cajanum, & præsertim in illa, quæ vulgariter dicitur *il Ragnajone*.

A colore totius plantæ, spicarum tenuitate, capsularum seminalium lapsu, antequam exarescant, plantam hanc a præcedenti diversam suspicamur.

31. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, spicis erectis, in foliorum alis, squamis nigricantibus, obrusè mucronatis, capsulis rhomboideis, subtriquetris, spadiceo-viridibus, peracutis. *Gramen Cyperoides foliis Caryophylleis, spicis erectis, sessilibus, è seminibus confertis compositis* Raii Synops. ed. 2. 264., & ed. 3. 418. num. 4. *An Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus* C. B. Pin. 6. Prodr. 13. & Theatr. 84?

In exemplaribus hujus plantæ missis ex Angliâ ab amicis unicam dumtaxat spicam floriferam animadvertimus.

32. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, spicis brevibus, erectis, densis, in foliorum alis, squamis exiguis, subrotundis, nigris, capsulis curtis, rhomboideis, subtriquetris, spadiceo-viridibus. In Silesiæ pratis.

33. *Cyperoides* spicâ pendulâ, squamis è spadiceo, vel fusco rutilante viridibus Scheuchz. Hist. Gram. 443. Tab. 10. fig. 13. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, brevior, minus C. B. Theatr. 85.* à D. Scheuchzero tantum missum.

O R D O VI

I. Spicis floriferis plurimis S.

CYPEROIDES caule exquisitè triangulari, aspero, foliis tres lineas latis, spicis erectis, squamis in aristam longiusculam desinentibus, capsulis lanceatis, subtriquetris, pedunculo perbrevis veluti insidentibus. In Pisano, & Florentino agro sponte crescit.

35. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, aspero, foliis tres lineas latis, spicis longis, pediculis longioribus insidentibus, squamis in aristam longius productis, capsulis rhomboideis, subtriquetris. Oritur in eodem loco cum antedicto, sed minus obvium.

36. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, aspero, foliis tres lineas latis, spicis erectis, squamis acutis, & veluti in aristam prolongatis, capsulis rhomboideis, subtriquetris, angustioribus. *Gramen Cyperoides, majus, angustifolium Park. Theatr. 1265. Ger. Emac. 29. Raii Synops. ed. 3. 417. n. 2.* Ex Angliâ D. Petiv. misit.

37. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, aspero, foliis duas lineas latis, spicarum floriferarum squamis obtusè mucronatis; spicarum autem feminalium squamis longis, angustis, & peracutis, capsulis rhomboideis, subtriquetris. *Gramen Cyperoides, minus, angustifolium Park. Theatr. 1266. fig. 3.* à D. Sherardo missum.

38. *Cyperoides* Ilvense, præaltum, caule concinnè triquetrum, foliis trientem unciam latis, spicis strigosis, erectis, palmaribus, squamis acerosis, capsulis lineam longis; rhomboideis, subtriquetris. In Ilvâ Insulâ, eundo Cosmopoli ad Marcianum Oppidum.

39. *Cyperoides* angustifolium, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis floriferis prælongis, feminalibus autem spicis biuncialibus, & triuncialibus, erectis, squamis fuscis, acerosis, capsulis spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. In Pisano agro ad fossas, variis in locis, sed rarum.

In hac specie spicæ seminales ultra sui dimidium, vel paulò ultra floriferæ sunt, vel in portionem tantum floriferam prolongatæ; quod etiam occurrit in *Cyperoide palustri, angustifolio, spicis habitioribus, spadiceo-viridibus Scheuchz. Hist. Gram. 452.*

40. *Cyperoides* angustifolium, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis floriferis prælongis, tenuioribus; feminalibus autem spicis biuncialibus, & habitioribus, erectis, squamis brevibus, acutis, capsulis spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. *Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11. Gramen angustifolium, spicis longis, erectis C. B. Theatr. 84. sed Icon absque ramulo in medio. An Cyperoides latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus Inst. R. H. 529?* Cum superiori in iisdem locis provenit.

Quamvis à plerisque Botanicis sub alia *Cyperoidis* specie constitutum sit dictum *Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11.* attamen ad hanc potius, quam ad quamcumque aliam a nobis hætenus perspectam attinere videtur, non solum ob Iconismum, & ambitum totius plantæ, sicut etiam ob cauliculorum nuditatem, atque trilateram eorum formam, & spicarum situm.

41. *Cyperoides* angustifolium, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis floriferis uncialibus, & sexquiuncialibus; feminalibus autem spicis unciam circiter lon-

longis, squamis fuscis, obtusè mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. *An Cyperoides palustre, angustifolium, spicis habitioribus, spadiceo-viridibus Scheuchz. Hist. Gram. 452? Circa Lucernam crescit, & à D. Langio communicatum.*

42. *Cyperoides angustifolium*, caule exquisitè triangulari, aspero, foliis angustioribus, spicis erectis, squamis nigricantibus, obtusè mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, sexquilineam longis, rhomboideis, subtriquetris. *Cyperoides latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus Inst. R. H. Scheuchz. Hist. Gram. 464. Ab eodem Domino Scheuchzero habuimus.*

43. *Cyperoides angustifolium*, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis erectis, squamis nigricantibus, obtusè mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, lineam longis, rhomboideis, subtriquetris. Provenit in Samnio ultra Sulmonensem agrum in planicie, vulgò *il Piano di Cinque miglia*.

44. *Cyperoides Alpinum*, caule exquisitè triangulari, foliis angustioribus, spicis brevibus, obesis, squamis retusis, capsulis densè dispositis, spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. Per Mutinenses Alpes variis in locis, & præsertim in prato nuncupato *de' Carboni*, non longè à Castro Fluminis Albi.

O R D O VII

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*

II. *Spicis seminalibus plerumque densis, vel parum inter se distantibus V.*

IV. *Capsulis seminalibus ellipticis.*

CYPEROIDES polystachyon, flavicans, spicis propè summitatem caulis Tab. 32. fig. 13. *Inst. R. H. 530. Scheuchz. Hist. Gram. 430. Gramen Cyperoides, polystachyon, flavicans, spicis propè summitatem caulis Raii Hist. 1294. & Synops. ed. 2. 265. n. 7. & ed. 3. 419. num. 8. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 234. Sect. 8. Tab. 12. fig. 16. Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 5. In montosis nemoribus, veluti circa Florentiam, cum in Monte Senario, tum propè Archicænobium Vallis-Umbrosæ.*

O R D O VIII

IV. *Capsulis seminalibus turbinatis.*

CYPEROIDES nemorosum, caule exquisitè triangulari, spicis parvis, strigosis, inter se distantibus, squamis latis, derepentè in aristam longiusculam attenuatis, capsulis rariùs dispositis, turbinatis, gibbis, trilateris, cum rostrulo adunco Tab. 32. fig. 5. Nascitur in senticosis locis non longè Florentiâ, cum circa Casiniani Ecclesiam secus rivulum sylvæ aucupariæ DD. Pucciorum nuncupatum *il Borro di Vingone*, tum in Divi Leonardi Curâ, in loco dicto *Carraja* juxta nemus Donniniurum.

47. *Cyperoides Germanicum*, foliis brevibus, rigidis, acutis, caule rotundo-triquetro, spicis parvis, squamis obtusè mucronatis, capsulis oblongis, turbinatis, in angustum, & longiusculum apicem attenuatis Tab. 32. fig. 4. Inter Rottembergam, & Salisburgum Mense Julio.

48. *Cyperoides Alpinum*, faxatile, parvum, angustifolium, caule rotundo-triquetro, nudo, spicis brevibus, fuscis, squamis non acutis, capsulis oblongis, turbinatis, in angustum, & longiusculum apicem attenuatis. In Æquicolorum Jugis, & signanter in loco nuncupato *il Mozzo di Camicia*.

49. *Cyperoides foliis Caryophylleis*, (caule rotundo-triquetro,) spicis è rarioribus, & tumidioribus, vesicis compositis Tab. 32. fig. 11. *Inst. R. Herb. 538.*

Gra-

Gramen Cyperoides, foliis Caryophylleis, spicis è rarioribus, & tumidioribus vesicis compositis Raii Synops. ed. 2. 264 n. 3. & ed. 3. 418. n. 3. Pluck. Alm. 178. Tab. 91. fig. 7. In herbis circa Lacum Bientinæ copiosissimum, & præsertim Altum Passum versus, raro autem in Insulis circa Venetias. Londino, & Luteria Parisiorum obtinuimus.

Si verum est, quod *Graminis nigro-lutei verni varietas minor* I. B. ad Cyperoidum Caryophylleorum familiam spectare debeat, ut Botanici recentiores credunt; in sententia nostra, & quantum ab Icone Bauhiniana animadvertitur, ad hanc Cyperoidis speciem attinere videtur; ratio est, quod unicâ dumtaxat spicâ floriferâ constat, & spicas seminales inter se distantes locatas habet, quarum ultima, quæ circa imam partem unius caulis prodit, a longo pediculo in altum erigitur, quæ omnia in hac specie occurrunt.

§ 0. Cyperoides caule exquisitè triangulari, spicis parvis, inter se distantibus, ac pediculis insidentibus, squamis acutis, capsulis turbinatis, perexiguis, a medio ad summum subhirsutis. Crescit plane in Etruriâ, sed ubi præcipuè nunc non recordamur.

§ 1. Cyperoides parvum, pratenfe, caule triangulari, spicis semiuncialibus, obesis, stris circa fastigium caulis, squamis curtis, obtusè mucronatis, nigricantibus, capsulis turbinatis, perexiguis, densè positis, glaucis, ac subhirsutis. *Cyperoides spicis brevibus, erectis è granis parvis, subhirsutis, & glaucis densè congestis Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 20. In pratis udis circa Latifundium Collis ad Cajanum, & Bononia ab Authore quoque missum.*

O R D O IX

I. Spicis floriferis plurimis S.

CYPEROIDES foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, spicis habitioribus, squamis curtis, obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, brevibus, confertis Tab. 32. fig. 12. In territorio Scandicci, secus torrentem Grevis, in ambulo ante sylvam aucupariam D. D. Altovitorum ad meridiem.

§ 3. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule trilatèro, spicis brevibus, obesis, squamis curtis, obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, densis, in apicem brevissimum terminatis. In saltu eorumdem Altovitorum juxta Pontem Scandiccium, nuncupatum *il Bosco di Bruco*.

§ 4. Cyperoides parvum, foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, spicis parvis, squamis obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, durioribus, nitidis, subfulvis, apice longiusculo auctis. In *Æquicolorum* montibus, non longè à Villâ Flaminiana prope dirutum Templum Sancti Angeli, necnon per Insulas circa Venetias.

§ 5. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule triquetro, spicis brevibus, strigosis, squamis curtis, obrusioribus, cum nervo medio productiore, capsulis turbinatis, exiguis, densè positis, & subhirsutis. In ripis torrentis Mugnonis.

§ 6. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule rotundo-triquetro, spicis crassioribus, squamis brevibus, obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, polline veluti conspersis. Circa Florentiam in nemoribus cum reliquis suis speciebus.

§ 7. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, squamis brevibus, acutis, capsulis turbinatis, densè dispositis, ac polline veluti conspersis. Inter varietates *Graminis Cyperoidis, foliis Caryophylleis, spicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis Raii Synops. ed. 2. 264. num. 5., & ed. 3. 418. num. 5. Londino ab Amicis nostris communicatas, observavimus.*

§ 8. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule rotundo-triquetro, spicis strigosis, squamis in aristam longam, veluti desinentibus, capsulis rarius dispositis, oblon-

oblongis, turbinatis, polline veluti conspersis. *An Phalaris caule triangulo, angulis obtusioribus, foliis Cyperi, spicis ex alis foliorum dependentibus Casalp. 193?* Non longè Pisis circa Carthusianorum Cœnobium.

59. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule trilatero, spicis habitioribus, squamis obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, nitidis. Secus torrentem Grevis, per ambulacrum ejusdem sylvæ aucupariæ, paulò supra memoratæ.

60. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule concinnè triquetro, spicarum squamis longioribus, acutis, & quasi in aristam terminatis, capsulis oblongis, majoribus, turbinatis, glabris, rariùs dispositis. In omnibus ferè sylvis apud nos.

61. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule trilatero, spicis longis, strigosis, rufescentibus, squamis in mucronem aristiformem prolongatis, capsulis oblongis, turbinatis, rariùs dispositis, nitidis. Eodem in loco provenit cum antecedente.

62. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, spicis tenuioribus, squamis veluti in acutissimam, & longiusculam aristam desinentibus, capsulis angustis, oblongis, turbinatis. In territorio Scandicci, secus agrorum foveas.

63. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule triquetro, spicis longis, tenuioribus, squamis longis, acutis, capsulis parvis, oblongis, turbinatis, glabris. In umbrosis ripis torrentis Grevis.

64. *Cyperoides* præaltum, foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis parvis, longè distantibus, ac pediculis longioribus insidentibus, squamis acutis, capsulis oblongis, turbinatis, glabris. In eadem sylvâ aucupariâ Dominorum Altovitorum superiùs indicata.

O R D O X

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*

II. *Spicis seminalibus per caulem sparsis V.*

III. *Vaginis, à quibus spicæ seminales prodeunt, in nullum folium abeunt, sed in semetipsis ampliatis d.*

CYPEROIDES montanum, humile, angustifolium, culmo veluti folioso, spicis obfesso [capsulis oblongis, turbinatis, gibbis, trilateris]. Tab. 32. fig. 8. Scheuchz. Hist. Gram. 407. Tab. 10. fig. 1. Ab Authore accepimus tantum.

O R D O XI

II. *Spicis seminalibus circa fastigium caulis, vel confertis, vel paululum inter se distantibus provenientibus X.*

III. *Vaginis, à quibus spicæ seminales exeunt, in nullum folium c, vel in foliorum rudimentum f, aut in parvum folium g desinentibus.*

CYPEROIDES Alpinum, faxatile, caule cubitali, rotundo-triquetro, nudo, spicis brevibus, binis, vel ternis, in summitate caulis confertim nascentibus, squamis obtusè mucronatis, capsulis oblongis, turbinatis, crassioribus, subhirsutis, in pellucidam, & membranaceam cuspidem vix bifidam terminatis. Tab. 32. fig. 4. Apud Samnites, in summitate Montis Moroni inter scopulos.

67. *Cyperoides* montanum, vernum, parvum, angustifolium, caule nudo, rotundo-triquetro, imbecilliori, & plerumque reclinato, spicis exiguis, densioribus, squamis obtusè mucronatis, atro-rufis, capsulis oblongis, crassioribus, turbinatis, trilateris, cum rostrulo adunco, & ad latera hiantes. In Regio Viridario Boboli, & per Murellum Montem, variis in locis, & præsertim in collibus ante stabulum vaccarum Domini Marchionis de Castilione nuncupatis *le Trasfite*.

68. *Cyperoides montanum*, vernum, foliis angustis, superna parte pilosis, caule tenuissimo, rotundo-triquetro, spicis parvis, atris, squamis obtusioribus, medio nervo tamquam in aristam prolongato, capsulis oblongis, crassioribus, subhirsutis, trilateris, turbinatis. *Cyperoides angustifolium*, *montanum*, folliculis seminum villosis Scheuchz. Hist. Gram. 423. Gramen spicatum, angustifolium, montanum C. B. Pin. 4. Theatr. 47. In Bavaricis, & Tirolensibus montibus repertum; nec non à Domino Scheuchzero missum.

69. *Cyperoides Alpinum*, saxatile, capillaceo folio, caule rotundo-triquetro, spicâ feminali nigricante, plerumque unicâ, capsulis oblongis, turbinatis, trilateris, subhirsutis, in apicem tenuissimum nonnihil bifidum terminatis Tab. 32. fig. 3. In Alpibus Petræ Apuanæ.

70. *Cyperoides vernum*, caule rotundo-triquetro, spicis feminalibus densioribus, binis, vel ternis, squamis ferrugineis, obtusè mucronatis, & tamquam in aristulam prolongatis, capsulis turbinatis, subhirsutis, trilateris. *Cyperoides minus*, spicis densioribus Inst. R. H. 530. & Hist. Paris. 264. *Cyperoides Alpinum*, *Caryophyllata* foliis, spicis tenuibus, è fusco rufescentibus Scheuchz. Hist. Gram. 433. Gramen *Cyperoides*, vernum, minimum Raii Synops. ed. 3. 421. num. 17. Gramen *Caryophyllatum* Tabern. Icon. 210. *Phalaris parva*, in cacumine tres, aut quatuor racemos ferens, semine triangulo Casalp. 193. Londino, & Lutetiâ Parisiorum habuimus, & in Italia copiosè quoque collegimus.

71. *Cyperoides vernum*, caule rotundo-triquetro, spicis feminalibus densioribus, & plerumque ternis, squamis latis, brevibus, ferrugineis, capsulis turbinatis, subhirsutis, trilateris, foliolis spicis subiectis longioribus. Inter Florentiam, & Pisas in Emporienfi agro.

72. *Cyperoides vernum*, caule rotundo-triquetro, spicis brevibus, congestis, fulvis, squamis obtusè mucronatis, & tamquam in aristam prolongatis, capsulis oblongis, angustis, utrinque quasi turbinatis, subhirsutis. In ericetis Scandicci alti territorii, non longè Florentiâ.

73. *Cyperoides vernum*, caule rotundiore, vix se sustinens, spicis brevibus, confertis, fulvis, squamis acutioribus, capsulis trilateris, turbinatis, subhirsutis, brevioribus. An *Cyperoides montanum*, foliis angustis, parvis, spicâ spadiceâ, divisâ Scheuchz. Hist. Gram. 419. Tab. 10. fig. 8., & 9? In pratis, & pacuis, necnon in ericetis, & dumetis frequentissimum.

74. *Cyperoides montanum*, minimum, vernum, caule rotundo-triquetro, tenuissimo, reclinato, spicis congestis, rufescentibus, capsulis subhirsutis, turbinatis, trilateris. In montosis, salebrosisque locis, ut per Imprunetæ Plebaniam, ac signanter in colle nuncupato il Gabbreto.

75. *Cyperoides montanum*, foliis ad margines tenuissimè pilosis, caule rotundo-triquetro, spicis ferrugineis, squamis brevibus, cordatis, capsulis subhirsutis, trilateris, turbinatis. An *Cyperoides montanum*, foliis angustis, parvis, spicâ spadiceâ, divisâ Scheuchz. Hist. Gram. 419. Tab. X. fig. 8. & 9? Ejusdem Amici munere habuimus ante suæ Historiæ editionem nomine Graminis *Caryophyllata* foliis, spicâ squamatâ C. B. Pin. 3. & Theatr. 46.

76. *Cyperoides* caule rotundo-triquetro, nudo, spicis parvis, congestis, capsulis turbinatis, subhirsutis, in longiusculum, & tenuissimum apicem coarctatis, ac in basi veluti pediculo donatis. Gramen *Cyperoides*, spicis brevibus, congestis, foliis mollibus Raii Hist. 1910. & Synops. ed. 3. 421. num. 19. Petiv. Concord. Gram. num. 165. Londino à Domino Sherardo missum.

O R D O XII

- II. Spicis seminalibus rarius Y, vel densius Z dispositis, quarum superior circa basim spica florifera prodit, & longius quam illa se erigit.
 III. Vaginis, a quibus spica seminifera consurgunt, in nullum, vel brevissimum foliorum rudimentum terminatis.
 IV. Capsulis oblongis, turbinatis, trilateris.

CYPEROIDES montanum, nemorosum, caule triquetro-compresso, spicis ferrugineis, tenuioribus, inter se distantibus, capsulis rarius dispositis, oblongis, turbinatis, trilateris Tab. 32. fig. 9. *Gramen Caryophyllatum*, montanum, spicâ variâ C. B. Pin. 4. Prodr. 23. Theatr. 48. Scheuchz. Hist. Gram. 448. Tab. X. fig. 14. *Gramen Caryophyllatum*, polycarpon, fructu triangulo Flor. Prus. 112. In quercetis, & sylvis cæduis, & locis montosis circa Florentiam, sed rarum.

78. *Cyperoides montanum*, nemorosum, minus, caule triquetro-compresso, spicis strigosis, ferrugineis, circa fastigium caulis sitis, capsulis rarius dispositis, oblongis, turbinatis, trilateris Tab. 32. fig. 14. *Gramen Caryophyllatum*, nemorosum, spicâ multiplici C. B. Pin. 4. Prodr. 22. Theatr. 47. Scheuchz. Hist. Gram. 450. *Gramen parvum*, sylvaticum, paniculis formâ pedum avium I. B. 2. 497. In Morone Aprutii Monte, atque etiam per Etruscas Alpes legimus, & Tiguro missum.

O R D O XIII

- II. Spicis seminalibus, ut plurimum inter se distantibus †, longis pediculis insidentibus, quarum superior adeo se erigit, ut spica florifera altitudinem ut plurimum æquet.
 IV. Capsulis seminalibus, turbinatis, rotundo-triquetris, in apicem tenuissimum, una præcipue parte apertum, coarctatis.

CYPEROIDES foliis tenuissimis, caule subtriquetro, spicis exiguis, albicantibus, pediculis longis insidentibus, capsulis turbinatis, rotundo-triquetris, lutescentibus, in apicem tenuissimum, una præcipue parte apertum, coarctatis. *Gramen sylvaticum*, angustifolium, spicâ albâ C. B. Pin. 4. Prodr. 22. Theatr. 47. Scheuchz. Hist. Gram. 410. Tab. X. fig. 3. *Cyperoides polystachyon*, minimum, spicis per maturitatem albicantibus Inst. R. H. 530. In Tirolensibus Alpibus cre-scit, & Tiguro quoque habuimus.

80. *Cyperoides foliis tenuissimis*, caule subtriquetro, spicis exiguis, albicantibus, pediculis longis insidentibus, capsulis durioribus, turbinatis, rotundo-triquetris, nigricantibus, in apicem tenuissimum una præcipue parte apertum coarctatis Tab. 32. fig. 10. Inter Tridentum, & Reipublicæ Venetæ Ditionem, & signanter per juga propinquiora Valetudinario, ut vulgo dicitur *il Lazzaretto di Premolano*.

Differentia capsularum inter præcedentem, & hanc plantam, an sit naturalis, vel accidentalis, nunc affirmare non audemus.

Cyperoides dicitur quasi planta ad Cyperum accedens.

C A R E X.

Tab. 33. **C**A R E X est plantæ genus in omnibus notis cum Cyperoide conveniens, præter quam quòd flores, & fructus in capitula potius, quam in spicas sunt digesti. Sicut etiam, quòd in unoquoque capitulo flores, & fructus comprehenduntur, tali autem modo dispositi, ut in nonnullis speciebus flores supernam capituli partem occupent A, in aliis infernam B; fructus verò semper opponuntur floribus C C, si flores nempe in supernâ sint parte, fructus sunt in infernâ, & e contra; a qua peculiari notâ, & a capsularum formâ pendet etiam plantarum hujus generis subdivisio.

Hujusmodi plantæ genus primum a D. Ruppio in Florâ Jennensi institutum fuit, postea a D. Dillenio in Supplemento Appendicis ad suam Floram Giffensem pag. 165. longius, & accuratius descriptum; veruntamen inter Dillenianas, & nostras notas non parvum intercedit discrimen [dummodo de his plantis loquatur] nam ille huic generi semen nudum, seu in capsulâ non reconditum tribuit, nos verò, ut in Cyperoide, in eâ comprehensum.

O R D O I

- I. Capitulis oblongis, strigosis, supernâ parte floriferis D, in nudorum qualibet culmorum summitate unico.
- II. Capsulis oblongis, rariùs dispositis, utrinque acuminatis, & quasi rhomboideis E, non bifidis.
- III. Seminibus plano-convexis F.

CA R E X minima, caulibus, & foliis capillaceis, capitulo singulari, tenuiori, capsulis oblongis, utrinque acuminatis, & deorsum reflexis Tab. 33. fig. 1. *Carex minima*, seminibus reflexis, puliciformibus Dill. Suppl. ad Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides, minimum*, seminibus deorsum reflexis, puliciformibus Raii Synops. ed. 11. 269. n. 12. & ed. 3. 424. n. 13. *Gramen Cyperoides, spicâ simplici, cassâ Ejusd. Synops. 11. 267. 26. & Mor. H. Oxon. P. 3. 244. Sect. VIII. Tab. 12. fig. 21. 22. Cyperoides pulicare Mer. Pin. & Petiv. Concor. Gram. n. 172. Londino, & Lucernâ habuimus, & in variis Silesiæ locis legimus.*

O R D O II

- II. Capsulis oblongis, gibbis, trilateris G, utrinque acuminatis, & magis inferne, quàm superne prolongatis.
- III. Seminibus trilateris H.

CA R E X nemorosa, angustifolia; caule exquisitè triangulari, capitulis strigosis, inter se distantibus, atque in foliorum alis insidentibus, capsulis crassioribus, trilateris, utrinque in acutum fastigiatis Tab. 33. fig. 2. *Gramen Junceum, spicatum, minus Barr. Icon. 117. num. 2. In sylvis, & dumetis apud nos, & præcipuè in Monte Fesulano.*

- I. Capitulis per maturitatem non expansis I, in supernâ parte floriferis A, & in spicam, vel raram K, vel densam L singillatim dispositis, atque axi immediatè adherentibus, seu nullis pediculis fultis.
- II. Capsulis M ex una parte planis, ex alterâ vero convexis, ad extremitatem in angustum, planumque, & aliquantisper bifidum collum attenuatis.
- III. Seminibus plano-convexis N.

CAREX palustris, elatior, radice repente, caule trilatero, spicâ spadiceâ, capitulis crassioribus, capsulis marginatis Tab. 33. fig. 3. *Carex polystachya*, spadiceâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen nemorosum*, paniculâ rufescente, molli Inst. R. H. 522. *Gramen nemorosum*, spicâ rufescente, molli C. B. Pin. 7. *Gramen sylvaticum*, parvum, tenuifolium, rigidiusculum I. B. 2. 509. *Gramen Cyperoides ex Monte Ballon simile*, spicâ totali, e pluribus spicis compositâ Raii Hist. 1297. Synops. ed. 2. 268. num. 4. & ed. 3. 423. num. 4. Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 7. Petiv. Concord. Gram. num. 176. *Gramen sylvaticum*, sive nemorosum, 1 Tabern. Icon. 226. An *Gramen Cyperoides*, elegans, multiferâ spicâ Park. 1172? Londino, & Lutetiâ Parisiorum transmissa.

2. *Carex maritima*, humilis, radice repente, caule trilatero, spicâ spadiceâ, nonnihil foliosâ, capitulis crassioribus, capsulis marginatis Tab. 33. fig. 4. *Gramen Cyperoides ex monte Ballon simile*, humilius, in maritimis, & arenosis nascens Raii Hist. 1297. & Synops. ed. 2. 268. num. 4. & ed. 3. 423. num. 5. Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 8. Petiv. Concord. Gram. num. 177. D. Sherardus Londino misit.

Figura Graminis Cyperoidis, minoris, repentis, spicâ divisâ Flor. Pruss. 116. sin minus ad hanc plantam pertineat, saltem pro hac inservire potest.

3. *Carex radice fibrosâ*, caule triquetro, spicâ spadiceâ, brevi, capsulis marginatis. *Carex polystachya*, spicis partialibus, brevibus, mollibus Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, spicâ e pluribus spicis brevibus, mollibus compositâ Raii Synops. ed. 2. 268. n. 2. & ed. 3. 422. num. 2. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus, spicâ divisâ Mor. Hist. Oxon. P. 3. 244. Sect. 8. Tab. 12. fig. 29. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus, spicâ divulsâ C. B. Pin. 6. Theatr. 88. *Gramen Cyperoides*, ex monte Ballon, spicâ divulsâ I. B. 2. 497. *Gramen Cyperoides*, palustre, minus Park. Theatr. 1287. *Gramen Cyperoides*, parvum, aquaticum Lob. Icon. 19. In rivulis Alpinis, videlicet ad Lacum Nigrum, & in montosis pratis humidioribus, præsertim supra templum Beatissimæ Virginis de Saxo, non longè Florentiâ. Londino, & Tiguro habuimus.

In Synopsi Raii tertiæ editionis pag. 422. num. 2. adversus aliorum Botanicorum sententiam, atque ipsius Morisonis, planta Morisoniana distinguitur a Bauhiniana, quod nos non sequimur, quia nondum vidimus plantam, quæ Bauhiniorum peculiaris existimatur.

4. *Carex radice longâ*, repente, crassiori, & rigidâ, caule trilatero, capitulis in spicam brevem, densam, ac fuscâ digestis, capsulis crassioribus, nitidis, non marginatis, parum bifidis Tab. 33. fig. 5. *Scirpoides Juncifolium*, spicâ ex pluribus spicis congestâ, radice repente Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 18. *Juncus Gramineus*, Cyperi radice, tenuifolius, elatior Barr. Icon. 118. An *Juncus repens*, grumosa, & echinatâ spicâ Ejusd. Icon. 114. num. 2? In agro Florentino, secus fossarum aggeres, ac in ipsis aquosis, & lutulentis fossis crescit, videlicet juxta viam, quæ ad Collem ad Cajanum ducit, præsertim paulo ante pontem vulgò il Ponte all' Asse, & signanter circa pasqua quæ dicuntur i prati di Vingone. Copiosissima verò crescit in arenoso solo Pisas inter & Liburnum.

Planta hæc in arenosis, & sterilibus locis multo minor, & strigosa provenit, quam illa, quæ in aquosis, & cœnosis gignitur, atque adeo fortasse duabus Iconibus apud Barrillerium expressa; nam illa, quæ extat in Tab. 118. demonstrat plantam in neglecto, & arido solo ortam; altera vero in Tab. 114. n. 2. in aquosis, & cœnosis foveis nascitur, quæ aliquando spicam compactam, aliquando raram gerit.

5. Carex Alpina, minima, caule trilatere, capitulis in summitate caulis atrofusci, squamis angustis, capsulis non marginatis, in longiusculum collum magis bifidum attenuatis Tab. 33. fig. 6. In Alpibus Petræ Apuanæ.

6. Carex Alpina, minima, Juncifolia, caule rotundo-triquetro, spicâ in summitate caulis atrofuscâ, squamis amplioribus, plerunque bifidis, ac limbo membranaceo cinctis, capsulis crassioribus, non marginatis, in breve, & angustum collum terminatis. *Gramen Cyperoides, Juncifolium, spicâ simplici, in summitate culmi atrofuscâ Scheuchz. Iter. Alp. 1709. & Hist. Gram. 492. Tab. XI. fig. 7.* Tiguro ab Auctore missâ.

O R D O IV

I. Capitulis ut supra, sed per fasciculos, & quasdam congeries O in spicam laxam P dispositis.

CAREX radice repente, caule exquisitè triangulari, spicâ multiplici, ferrugineâ. *Gramen Cyperoides, palustre, elatius, spicâ longiore, laxâ Raii Hist. 1296. & Synops. ed. 2. 267. 1. & ed. 3. 422. n. 1. Mor. Hist. Oxon. P. 3. 244. Sect. VIII. Tab. 12. fig. 23. & Scheuchz. Hist. Gram. 499. Cyperus Alpinus, longus, inodorus, paniculâ ferrugineâ, minus sparsâ Scheuchz. Agrostograph. Prodr. pag. 27. Tab. 8.* Tiguro, atque Londino ad nos missâ, & in nostris Etruscis peregrinationibus reperta, sed ubi, nunc in mentem non venit.

2. Carex radice repente, caule exquisitè triangulari, spicâ multiplici, fuscâ Tab. 33. fig. 7. In Mutinensi ditione paulo supra castrum Fluminis albi, loco dicto *il Prato de' Carboni*.

Reperitur etiam quandoque spicâ una cum fasciculis capitulorum brevissimis, in quo statu magnam videtur habere affinitatem cum descriptione, & icone *Cyperoidis polystachii, spicis laxis, paniculam veluti componentibus Scheuchz. Hist. Gram. 487.*

O R D O V

I. Capitulis in supernâ parte floriferis A, per maturitatem expansis Q, & extantibus, in spicam, vel densam R, vel raram S, singillatim dispositis, atque axi immediatè adherentibus, seu nullis pediculis fultis.

CAREX minor, fibratâ radice, caule exquisitè triangulari, spicâ unciali, compactâ Tab. 33. fig. 8. *Gramen Cyperoides, palustre, echinatâ spicâ, medium Barr. Icon. 20. n. 3. Circa Florentiam in pratis udis, & ad fossarum margines.*

2. Carex minor, radice fibrosâ, foliis angustioribus, caule exquisitè triangulari, spicâ unciali, compactâ. In vepretis, & ad sepes circa Florentiam, variis in locis cum sequenti.

3. Carex minor, radice fibrosâ, foliis angustioribus, caule exquisitè triangulari, spicâ sexquiunciali, mutilatâ Tab. 33. fig. 9. *Carex minor, spicâ divulsâ, radice comosâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. Gramen Cyperoides, spicis minoribus, minusque compactis C. B. Pin. 6. Theatr. 87. I. B. 2. 497. Scheuchz. Hist. Gramin. 488. Phalaris cauliculo brevi, nudo, unâ in cacumine spicâ rectâ, seminibus latioribus Casalp. 193. Juncus parvus, 1111 Ejusd. in H. Sicc. 112. n. 291.*

4. Ca-

4. *Carex nemorosa*, fibrosâ radice, caule exquisitè triangulari, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ, capitulis solitariis, præterquam ultimo Tab. 33. fig. 10. *Carex minor*, spicâ divulsâ, seu interruptâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, spicatum, minus, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ Raii Hist. 1297. & Synops. ed. 2. 269. num. 10. & ed. 3. 424. num. 10. In sylvis apud nos, & ex Angliâ etiam habuimus.

5. *Carex nemorosa*, fibrosâ radice, caule exquisitè triangulari, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ, capitulis omnibus solitariis Tab. 33. fig. 11. *Gramen Cyperoides*, echinatâ, & rarâ spicâ, nemorum, minus Barr. Icon. 20. num. 2. In sylvis aucupariis Regii Viridarii Boboli, & alibi in agro Florentino.

6. *Carex nemorosa*, fibrosâ radice, angustifolia, minima, caule exquisitè triangulari, spicâ brevi, interruptâ Tab. 33. fig. 12. *Carex nemorosa*, spicis parvis, asperis Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, spicatum, minimum, spicâ divulsâ, aculeatâ Raii Hist. 1298. & Synops. ed. 2. 269. n. 11. & ed. 3. 424. n. 12. Scheuchz. Hist. Gram. 485. *Gramen sylvaticum*, tertium Tabernamontani, parvum, tenuifolium, cum spicâ aculeatâ I. B. 2. 509. *Gramen nemorosum*, spicis parvis, asperis C. B. Pin. 7. Theatr. 100. Rara est admodum apud nos hujusmodi planta, nam in udis circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ, & in rivulis per Lacûs Nigri Alpes dumtaxat invenimus; veruntamen ex amicorum nostrorum munificentia e variis regionibus habuimus.

O R D O VI

I. Capitulis ut in ordine antecedenti, sed per fasciculos, seu partiales spicas T, in spicam, vel densam V, vel laxam X, dispositis.

CA R E X palustris, major, radice fibrosâ, caule exquisitè triangulari, spicâ brevi, habitiori, compactâ. *Carex major*, spicâ compactâ Flor. Jennens. 306. & Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus, spicâ compactâ C. B. Pin. 6. Theatr. 87. Raii Hist. 1297. & Synops. ed. 2. 268. & 3. 423. num. 8. *Gramen palustre*, *Cyperoides* Ger. 19. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus Park. Theatr. 1266. *Gramen palustre*, *Cyperoides* Lob. Icon. 19. In agro Florentino secus aquarum foveas, ac in humidis etiam vepretis.

Figura Graminis Cyperoidis, palustris, triquetri, spicâ integrâ I. B. 2. 497. ob gracilium ejus partium tenuitatem potius ad primam, vel ad secundam, vel ad tertiam plantam Ordinis antecedentis, quam ad hanc Caricis speciem pertinere videtur.

2. *Carex palustris* major, radice fibrosâ, caule exquisitè triangulari, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ Tab. 33. fig. 13. Cum superiori simul exoritur, a quo in spicâ solum differt.

3. *Carex palustris* media, radice fibrosa, caule exquisitè triangulari, spicâ brevi, compactiori Tab. 33. fig. 14. *Gramen Cyperoides* spicatum, minus Raii Hist. 1297. Synops. ed. 2. 269. n. 9. & ed. 3. 424. n. 9. Londino a D. Sherardo missa, & apud nos crescit etiam. Ex capitulorum dispositione a *Gramine Cyperoidis*, spicis minoribus, minusque compactis C. B. supradictio diversa est.

O R D O VII

I. Capitulis compactis Y, pulchellis, ima parte floriferis BB.

CA R E X Alpina, foliis Caryophylleis, caule concinnè triquetro, capitulis compactis, pulchellis, atris, & tumentibus, spicamque veluti componentibus, ac aliquibus pediculis insidentibus. *Cyperoides Alpinum*, pulchrum, foliis Caryophylleis,

leis, spicis atris, & tumentibus Scheuchz. *Iter Alp.* 1709. & *Hist. Gram.* 481. Tab. XI. fig. 1. Ab Auctore habuimus, & in Monte Gottardo vidimus.

2. *Carex angustifolia*, caule triquetro, capitulis pulchellis, habitioribus, inter se distantibus, & in foliorum alis sessilibus Tab. 33. fig. 15. Crescit in agro Fiorentino, sed rara.

3. *Carex angustifolia*, caule triquetro, capitulis pulchellis, strigosioribus, compactis, inter se distantibus, & in foliorum alis sessilibus Tab. 33. fig. 16. *Cyperoides angustifolium*, spicis sessilibus in foliorum alis *Inst. R. H.* 530. Scheuchz. *Hist. Gram.* 483. & 428. *Gramen Cyperoides, angustifolium*, spicis sessilibus in foliorum alis *Raii Hist.* 1295. & *Synops. ed.* 3. 424. n. 11. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 293. *Seet. VIII. Tab.* 12. fig. 3. *Cyperoides minimum Boëlii, tenuifolium*, parvis per caulem distinctis torulis *Lob. Ill.* 54. *Juncus parvus*, 1 *Cesalp. Hort. Sicc. pag.* 108. num. 276. In agro Florentino ad fossas udas, ac umbrosas copiosa.

4. *Carex fibratâ radice, angustifolia*, caule exquisitè triangulari, capitulis pulchellis, longioribus, & angustioribus, albicantibus, confertim nascentibus Tab. 33. Fig. 17. Lucernâ a Domino Nicolao Langio transmissa.

5. *Carex fibratâ radice, angustifolia*, caule exquisitè triangulari, capitulis pulchellis, albicantibus, paululum inter se distantibus Tab. 33. Fig. 18. *Gramen Cyperoides, palustre, elegans, spicâ compositâ, asperiore Raii Synops. ed.* 2. 268. num. 6. & *ed.* 3. 423. n. 6. & *Petiv. Concord. Gram.* 180. *Gramen Cyperoides, spicis curtis, divisis Flor. Prus.* 117. Londino a Domino Sherardo missa.

O R D O VIII

I. Capitulis oblongis, angustis, non compactis Z, imâ parte floriferis, in glomeratam spicam a digestis,

II. Capsulis praelongis b, planis, in angustum, & complanatum collum, magis ab unâ, quam ab alterâ parte bifidum attenuatis.

CAREX Bohemica, aquatica, annua, Cyperi facie, caule molli, exquisitè triangulari, capitulis in glomeratam spicam digestis, capsulis lanceatis, quatuor lineas longis, angustis, marginatis, atque denticulatis, & in duas veluti aristas attenuatis Tab. 33. fig. 19. In Bohemiæ udis, & ad piscinarum margines copiosa, videlicet eundo Pragâ Nacor.

Ad hoc genus forsan spectare videtur *Gramen montanum, Juncum, capite squamato C. B. Prodr.* 13. & *Theatr.* 80.

Carex dicitur fortè a Græco *Κάρη*, vel *Κάραρον* caput, hinc *Κραναός* asper, cum hac planta sit acuta, & aspera in capite, idest cacumine,

D I S T R I B U T I O X.

Plantæ flore apetalo, monostemone, seu singulari stamine constante, sterili, ac nudo, calyce scilicet destituto, cujus embryo abit in fructum multicapsularem.

Z A N N I C H E L L I A.

Tab. 34. **ZANNICHELLIA** est plantæ genus, in aquis nascens, flore apetalo, singulari stamine A, apice oblongo B, nunc bicapsulari C, nunc tricapsulari, & quadricapsulari D constante, sed sterili, & calyce carente. Embryo autem E vasculo membranaceo F calycis vice veluti fungenti insidet, abique deinde in fru-

fructum G, & pluribus capsulis oblongis H, ex una parte gibbis I, altera vero æqualibus, vel introrsum aliquantulum excavatis K, compositum, in quibus includitur unicum tantum semen L, reniforme.

Corpora, seu clypeolos albos & diaphanos, qui naturaliter summitati corniculorum embryonis M adhærescunt, quidam esse veros flores suspicantur, ut D. Pontedera in sua Anthologia Lib. 2. cap. 7. cujus rei nullum hætenus exemplum vidimus, quod hanc sententiam comprobet, scilicet florem esse a stamine disjunctum. Characterem hujus plantæ ostendit etiam D. Dillenius in Supplemento suæ Floræ Giffienf. pag. 165. sed de flore ne verbum quidem facit, & clypeolos tantum animadvertit.

Omnia quæ in ima parte Tabula sunt expressa, in majorem formam Microscopii usu redacta sunt.

Zannichellia species sunt.

1. Zannichellia palustris, major, foliis Gramineis, acutis, flore cum apice quadricapsulari, embryonis clypeolis integris, & vasculo non barbato, capsulis seminum ad costam dentatis Tab. 34. fig. 1. *Algoides vulgaris* Comm. Acad. Reg. Sc. A. 1719. p. 15. T. 1. f. 1. *Potamogeton capillaceus*, capitulis ad alas trifidis C. B. Pin. 193. Prodr. 101. I. B. 3. 779. Raii Hist. 190. *Potamogetoni* affinis, *Graminifolia*, aquatica Ejusdem Raii Ibidem. *Potamogeton omnium minimus*, Graminis facie, capillaceus, filiculis curvulis, binis, ternis, dorso dentato H. Cath. & Raii Hist. Tom. 3. 122. *Potamogetoni* similis *Graminifolia*, ramosa, & ad genicula polyceratos Pluk. Alm. 305. Tab. 102. fig. 7. *Aponogeton aquaticum*, *Graminifolium*, staminibus singularibus Ponted. Antholog. 117. & Raii Synops. ed. 3. 135. *Graminifolia* Dill. Suppl. Flor. Giff. 168. In fossis aquosis agri Florentini copiosa.

2. Zannichellia palustris, minor, foliis Gramineis, acutissimis, flore minimo, cum apice bicapsulari, embryonis clypeolis circumcrenatis, & vasculo barbato, capsulis seminum ad costam asperis Tab. 34. fig. 2. Circa Florentiam, non solum ubi antedicta, sed etiam in montanis scrobibus, ubi Rustici purgant columnas ligneas, præsertim in Cura Divi Martini ad Palmam.

D. Joannes Hieronymus Zannichellius, insignis Pharmacopæus Venetus, in cognitione plantarum, ceterarumque rerum naturalium apprime versatus, in his perquirendis adeo diligens, ut nullis parcat sumptibus, & laboribus, nec ardua, & periculosa itinera, quamvis ætate proventus pertimescat, Magnum viri studium Plantas præcipue marinas, quæque in mari vivunt animantes indagandi nos equidem experti, & demirati sumus, præsertim quando in lustratione littorum, Insularumque Maris Hadriatici humanissime nobis se comitem adjunxit. Extant ejus opera Laboratorium Zannichellianum Chymicum cum indice remediorum ad plures morbos curandos, editum Venetiis apud Antonium de Bartolis anno 1701. in 8. Item de Ferro ejusque nivis præparatione disputatio Physico-Chymica: Ibidem anno 1713. in 8. Item de Myriophyllo pelagico, aliaque Plantula marina anonyma: Ibidem 1714. in 8. Item de Lithographia duorum montium Veronensium Epistola: Venetiis 1721. Apud Josephum Corona in 8. Ulterius ibidem apud eundem de quodam Insecto aquatili Epistola 1727. in 8. Item de Rusco, ejusque medicamentosa præparatione apud Bonifacium Viezzorum eodem anno in 8. Præterea, cum nihil intentatum relinquat, ut quod est in arcanis Natura detegat, & assequatur, alia opera singulari eruditione referta, brevi in lucem proditura expectamus, præsertim Catalogum Plantarum, quæ in Insulis circa Venetias nascuntur, & varia Itinera Alpina.

D I S T R I B U T I O X I.

Plantæ flore apetalo, astemone, seu apode, apice, aut potius capsulâ singulari constante, sed sterili, cujus embryo abit in fructum multicapsularem.

B U C C A F E R R E A.

Tab. 35. **B**UCCAFERREA est plantæ genus, in aquis nascens, flore apetalo, singulari scilicet apice A reniformi, & bivaluo B constante, sed sterili, & nullo pediculo fulto, in spicatum, & distichum agmen C veluti disposito. Embryo autem D ab ipso nonnullorum exortu florum E exit, deinde abit in fructum ex pluribus capsulis F compositum, pediculis longis insidentibus G, ac caput Aviculæ æmulantibus, quibus continetur unicum tantum, & subrotundum semen H. Buccaferreæ species sunt.

1. Buccaferrea maritima, foliis acutissimis. *Corallina Feniculi folio breviori* Inst. R. H. 571. *Fucus Ferulaceus* Lob. Icon. 255. *Fucus Folliculaceus*, *Feniculi folio longiore* C. B. Pin. 365. *Gramen maritimum*, *fluitans*, *cornutum* Ejusdem Prodr. 7. *Gramen aqua innatans cum utriculis*, seu *Feniculacea marina* I. B. 3. 784. *Potamogeton maritimus*, *pussillus*, *alter*, *seminibus singulis longis pediculis insidentibus* Ejusdem Synops. ed. 2. 62., & 3. 134. Tab. VI. Pluk. Phytograph. Tab. 248. fig. 4. *Potamogeton maritimus*, *Gramineus*, *longioribus foliis*, *fructu ferè umbellato* Pluk. Alm. 305. In fossis maritimis circa Viam Regiam, vulgò *Via reggio*, & ex Angliâ a D. Sherardo etiam missa.

2. Buccaferrea maritima, foliis minus acutis Tab. 35. In fossis paludosis salinæ Capitis Istriæ.

Buccaferrea ab Illustrissimo Domino Comite Camillo Antonio Buccaferro Patrio, ac Senatore Bononiensi; omnium bonarum artium cultore, & fautore eximio.

Decimæ sextæ Classi addenda, quæ sequuntur.

ET si Tournefortius decimæ sextæ Classi nullum tribuat florem, neque florem, neque semen tribuat sequenti; attamen pro certissimo habemus non solum plantas in decima sexta Classe contentas florem proferre, verum etiam in decima septima comprehensas florem, & semine præditas esse, quemadmodum & omnes alias a natura productas, itaut nullam omnino existere plantam sine flore, & semine credamus. Et quamvis inter veteres & recentiores (ne eos quidem qui nostris temporibus clarent excipiendo) non nemo sit, qui dicat plantas florem, & semine viduas reperiri; hoc evenit, quia accuratè hæc notas non exquisiverunt, vel tanta fuit aliquarum exiguitas, ut facile oculorum aciem effugerint; eo magis quia in quibusdam adeo perspicax non est, ut ope etiam Microscopii adjuta, minutissima quæque assequi possit. Ad hæc nimium insolens hujusmodi florum, vel seminum forma in causa fuit, cur minimè sit animadversa, neque florum, aut seminum speciem præferre, atque eorum officio fungi credita sit, ut exempli gratia in Lichenis floribus contigit. Ad nostræ sententiæ confirmationem, nempe omnem plantam florem, & semine præditam esse, non verborum copia opus est, sed sola sufficit demonstratio quorundam paucorum florum, & seminum, ac præcipue plantarum illarum, quæ non solum a nonnullis iis orbatæ censentur, verum nec ut plantæ quidem considerantur, sed casu, aut alia ridicula causâ productæ existiman-

stimantur, quatum in numero Fungi, Tubera, Mucres, & cetera his affinia ab iis ponuntur. Quamobrem cum contigerit nobis detegere in nonnullis generibus Classium suprascriptarum, atque in aliis a nobis excogitatis ad easdem Classis pertinentibus id, quod vulgus adhuc ignorat, & quod tamen nos semper credidimus ita se habere, nempe decimæ sextæ Classis flores, & decimæ septimæ flores & semina, aggressi sumus ea sub prædictis generibus exhibere, simulque exactiorem, & accuratiorem specierum, quæ proxime memoratis generibus subjiciuntur, distributionem tradere. Verum quidem est non in omnibus hujusmodi generibus flores nobis videre contigisse, sicut semina vidimus. Veruntamen ob affinitatem, & similitudinem, quæ inter aliquos decimæ sextæ, & decimæ septimæ Classis flores intercedit, dubium suboritur, utrum singuli in suis Classibus relinquendi, & confirmandi sint, an potius ad unam, eandemque Classem omnes redigendi. Sed nobis in secunda hujus Operis parte, ubi agemus de plantis Submarinis, & Capillaribus, Muscisque terrestribus, opportunior hujusce dubitationis decernendæ dabitur occasio.

In antecedenti pagina ad lineam decimam quartam Classis decimæ sextæ, ubi scriptum est, in Lichenis floribus, emenda, in plantarum capillarium floribus.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ plerumque crustaceæ, substantia vel coriacea, vel farinacea, vel gelatinosa, vel tartarea, floribus apetalis nudis a semine sejunctis.

L I C H E N.

LICHEN est plantæ genus, flore apetalo non eandem plane figuram in omnibus adeptum, nam in nonnullis est orbiculatus (Tab. 36. A, & Tab. 48. A), in aliis sphæroides (Tab. 36. B, & Tab. 52. L), in aliis testiculatus (Tab. 36. C, & Tab. 52. D), in quibusdam clavatus (Tab. 36. D, & Tab. 59. D), in aliquibus tandem Erinaceorum aculeos referens, itemque nodosus (Tab. 36. E, & Tab. 51. F). Omnes hi flores sunt steriles, & nudi; scilicet calyce, pistillo, atque staminibus destituti. Ex his quidam insiguntur in receptaculis solidis (Tab. 36. F. G, & Tab. 52. E. M), vel planis (Tab. 36. H), vel cavis (Tab. 36. I), vel convexis (Tab. 36. K), vel rotundis (Tab. 36. L, & Tab. 59. A). Quidam reconduntur, ut plurimum, una cum massa gelatinosa (Tab. 37. M, & Tab. 54. B. K) in cavitate receptaculi (Tab. 37. N, & Tab. 54. C. L), vel sphærici (Tab. 37. O, & Tab. 54. D. M), vel pyramidati (Tab. 37. P, & Tab. 54. N), vel transverse oblongi non ramosi (Tab. 37. Q, & Tab. 54. O), vel transverse oblongi ramosi (Tab. 37. R. & Tab. 56. G). In utriusque vero generis receptaculis, solidis nempe, & cavis, flores vel singillatim disponuntur (Tab. 36. G, & Tab. 52. M), vel in linea sibi incumbunt (Tab. 36. F, & Tab. 52. E. F). Semina autem videre est inter se nexa, vel in filamenta simplicia, aut multifida disposita (Tab. 37. S), vel quasi in racemum, aut corymbum aggesta (Tab. 37. T. V). Aliquando in plantis floriferis, seu feminis (Tab. 47. 48. & 49.); interdum in non floriferis, seu maribus (Tab. 46. A): tum in peculiaribus locis, veluti in eadem Tab. sub litera B, & in Tab. 50. B. C. E. F. G. H; tum per totam plantarum superficiem, ut in Tab. 53. fig. 4. reperiuntur. Quæ quidem omnia, dum singulos ordines recensebimus, melius patebunt.

Difficile quidem, ac periculosum est hujus generis plantas exacte distribuere; tum quod raro admodum inveniuntur omnino perfectæ, flore scilicet, semine-

que ornatæ; tum quod ex iis aliquæ sint adeo parvæ, ut neque microscopio inspectæ structura earum ne dum flores deprehendi queant; ideoque de illis floribus in distributione ipsarum plantarum nullam mentionem facimus. Eas tamen in octo, & triginta ordines distribuimus distinctos ex diversa earum forma, & constitutione, varietateque receptaculorum florum, & seminum, atque utrorumque situ; tum ut singulæ facilius dignoscantur; tum quia luculentius hoc modo ostendi potest in unaquaque locus, ubi reperiuntur flores, & semina, ex quibus rebus sententia nostra firmatur, quam modo exposuimus; omnes nempe cujuscumque generis plantas & flore, & semine præditas esse. Flores hujusmodi fortasse sunt ea corpora, quæ Auctor Institutionis Rei Herbariæ pag. 548. semina vocat, & quæ Auctor Catalogi Giffienfis pag. 201. frustra quæsisisse ait. Rationes, quæ nos cogunt, ut supradicta corpora flores appellemus, & non semina sunt hæ: Prima est affinitas, quam habent cum floribus Muscorum, quemadmodum in Tab. 59. sub literis A. B. C. D. videre est. Altera, quod in quibusdam ex his non observatur substantia seminalis, quia apparent aëre solummodo repleti, veluti illi Lichenoidum (Tab. 56. A. B). Tertia, quia genuina semina a nobis observata germinare, & incrementum capeßere deprehendimus, ut ostendimus in Tab. 41. tum super lapillum Q, tum in tubi dorso R, quod quidem in prædictis floribus accidere non vidimus. Si quis curiosus hujusmodi flores cognoscere cupiat, auxilio microscopii optimi indiget, licet in quibusdam plantarum speciebus nudis oculis fere possint videri, ut in *Lichene latifolio*, *ramoso*, *minore*, *hirsuto* Inst. R. H. dummodo ad perfectam maturitatem sint perducti. Flores vero, qui microscopii operam requirunt, hoc modo facile videri poterunt: si accipiaturo, vel callum, seu pars interior receptaculorum florum, eaque dividatur a superficie ad centrum in partes tenuissimas, & diaphanas, veluti in Tab. 52. ad literam G apparet; quæ aliquantulum madefactæ talchi, aut vitri laminis applicentur, & microscopio objectæ, ut fieri solet, luci exponantur. Qui vero flores extra callum velit intueri, callum ipsum comprimatur, & quodammodo subigatur, ut flores erumpant, ac segregentur; inde se gerat, ut supra monuimus. Flores autem, qui sunt in cavitate receptaculorum sphericorum conspicui fient, si massa gelatinosa (Tab. 37. M, & Tab. 54. B. K) prius madefacta talchum illinatur, aut potius massa super eundem comprimatur, & extendatur, eodemque modo per microscopium, ut supra diximus, observentur.

O R D O I.

- Tab. 36. I. *Lichenes non crustacei, erecti, vel penduli.*
 II. *Flores in receptaculis planis H, cavis I, convexis K, & sphericis L.*
 III. *Receptacula florum in una M, vel in utraque parte N, vel ad extremitatem O plantarum posita.*
 IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T), vel in peculiaribus scrobiculis X, vel in tuberculis Y, vel sub omnium foliorum cute Z eascentia.*

LICHEN Pulmonarius, rufescens, durior, in amplas lacinias divisus (Tab. 36. fig. 1.) Inst. R. H. 549. *Lichen arboreus, cinereus*, *παρβύλαυλος*, *cornucopioides* Ponted. Comp. Tab. 21. *Lichenoides arboreum, ramosum, scutellatum, majus, & rigidius, colore virescente* Dill. Cat. Giff. 207. *Raii Synopsis*. ed. 3. 75. num. 79. *An Lichen arborum* Tabern. Icon. 813? In arborum stipitibus locis montosis, ut plurimum apud nos, & e Lutetia Parisiorum, & e Patavio possidemus.
 2. *Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias divisus* Inst. R. H. 549. Tab. 325. A. *Lichen cinereus, Lactuca folio* Elem. Bot. 438. & *Bot. Paris.* 115. D. Vaillantius misit, & in maritimis nostratibus non semel vidimus.

3. Lichen cinereus, latifolius, ramosus Inst. R. H. 550. Bot. Paris. 115. Tab. XX. fig. 11. *Lichenoides arborum, ramosum, angustioribus cinereo-virescentibus ramulis Raii Synops. ed. 3. 75. num. 81. Muscus alter, Quernus, latifolius, Coraloides, ἄρμον Col. Part. 1. 335.* In omnibus arboribus occurrit in Etruria.

4. Lichen cinereus, angustior, scutis [scrobiculis seminalibus potius] in marginibus segmentorum Bot. Paris. 115. *Lichen Pulmonarius, arboreus, angustifolius, scutis in marginibus foliorum Ejusdem Tab. XX. fig. 14. Lichenoides arborum, ramosum, cinereo-virescens, segmentis angustioribus, circa margines crispis Raii Synops. ed. 3. 76. num. 84.* In iisdem fere locis cum duobus antecedentibus.

5. Lichen Pulmonarius, Alpinus, cinereus, durus, creberrime divariegatus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 36. fig. 2. In Abietum, & Fagorum ramis circa Vallis-Umbrosæ Cœnobium, atque Camaldulensem Eremum.

6. Lichen Pulmonarius, Alpinus, cinereus, durior, segmentis crebris ad extremitatem tenuissime divisus. Alpinus est, sed ubi inveniatur, nunc non recordamur.

7. Lichen Pulmonarius, mollior, cinereo-rufescens, segmentis latioribus, receptaculis florum peramplis. In Ostiensi litore, & præcipue circa Tyberis fauces super neglectas arbores.

8. Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, segmentis latioribus, varie divisus, receptaculis florum rufescentibus. Ad Ilices, Subera, & Cerros per sylvas Pisas inter, & Liburnum, atque inter Pisas, & Petram Sanctam.

9. Lichen Pulmonarius, mollior, dichotomos, superne cinereus, inferne albus, receptaculis florum interna parte ferrugineis Tab. 36. fig. 3. *Lichen cinereus, vulgatissimus, cornua Damæ referens Bot. Paris. 115. Lichen, qui Muscus arboreus, ramosus Bot. Paris. Tab. XX. fig. 11. I. B. 3. 764. Lichenoides arboreum, ramosum, majus, & mollius, colore candicante Raii Synops. ed. 3. 75. num. 80.* In arboribus, locis plerumque montuosis, copiosissimus apud nos: florentem vero unicam dumtaxat plantam comperimus.

Icon *Alga tinctoria* I. B. 3. 796. hujus plantæ imaginem adamussim repræsentat.

10. Lichen cinereus, ramosus, verrucosus Bot. Paris. Tab. XX. fig. 13. In Laci nigri Alpibus ad Abietes. Varietate potius, quam specie a præcedenti distinctus.

11. Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, crispus, varie divisus. In muris Alti Passi, vulgò *la Fattoria dell' Alto Pascio* ad Septemtrionem, nec non in saxosis locis, in agro dicto *la Fattoria delle Ginestre*.

12. Lichen Pulmonarius, minimus, subluteus, receptaculis florum coronatis, Mali Aurantii coloris Tab. 36. fig. 4. In Abietibus Montis Sinarii, & Regiæ Villæ Pratolini, sicuti in *Boboli* Viridario ad Pyros, tum in loco dicto *i Razzuoli*, tum per areas ubi culinares plantæ coluntur.

O R D O II.

III. *Receptacula florum ad foliorum extremitatem locata A.*

IV. *Semina in filamenta, plerumque multifida disposita (Tab. 37. S), & ad marginis B, vel e suprema plantæ superficie C erumpentia.* Tab. 37.

LICHEN Alpinus, membranaceus, elegans, in amplas lacinias divisus, inferne albus, superne e glauco subvirescens, receptaculis florum amplioribus, interna parte fuscis Tab. 37. In Alpibus Etruriæ occurrit ad Fagos, & Abietes, videlicet juxta Abbatiam Vallis-Umbrosæ, & Camaldulensem Eremum.

O R D O I I I.

- Tab. 38. III. Receptacula florum in utraque plantæ parte sita A. B.
IV. Semina

LICHEN terrestris, membranaceus, mollior, fuscus, receptaculis florum sordide rubris, perexiguus Tab. 38. *Lichen terrestris, minimus, fuscus Bot. Paris. Tab. XXI. Fig. 15. Musco-Fungus terrestris, minor, fuscus, foliis e latitudine crenatis, Musco innascens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. num. 4. Sect. VIII. Tab. 7. fig. 4.* In collibus sterilioribus inter Muscos, & Gramina crescit, nec non in sylvis ad arbores, sed rarus.

Planta hæc variæ est magnitudinis, & densitatis, aliquando major est, & laxa, ideoque inter Iconem nostram, & propositam in Botanico Parisiensi aliquam notavimus differentiam; verum quidem est nostram a pictore paululum ampliata esse. Præterea apud eundem Auctorem pag. 144. num. 5. sub Nostoci nomine indigitatur: cur vero unica planta in eodem opere diversis locis, & generibus reponatur, non intelligimus, atque eo magis, quia dicta planta procul dubio ad hoc genus spectat.

O R D O I V.

- Tab. 38. III. Receptacula florum in una tantum foliorum parte C. D locata.
IV. Semina in filamenta simplicia disposita [Tab. 37. S], quæ per totam foliorum superficiem E crebra nascuntur.

LICHEN Alpinus, cornua Cervi referens, subrus anthracinus, desuper cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus fuscis Tab. 38. fig. 1. In Abietibus, & Fagis Abbatæ Vallis-Umbrosæ, aliisque similibus locis, sed rarus.

2. Lichen maritimus, albus, subhirsutus, cornua Damæ referens, receptaculis florum interna parte flavescentibus Tab. 38. fig. 2. In litore Ostiensi in sylvestrium Prunorum ramis, & caudicibus.

3. Lichen maritimus, albidus, angustior, receptaculis florum nigricantibus Tab. 38. fig. 3. In eodem loco, ut & circa Venetias, in Insula, vulgò *i Tre Porti*.

Secundæ, & Tertiæ speciei semina non vidimus adhuc, attamen propter earumdem structuram in hoc ordine reposuimus.

O R D O V.

- Tab. 39. I. Lichenes ut plurimum teretes, non tubulati A, erecti B, vel penduli C.
III. Receptacula florum secundum cauliculorum longitudinem D, vel in eorum extremitate locata E.
IV. Semina, vel subhirsuta, & inter se connexa [Tab. 37. T], in peculiaribus locis F, vel levia, & in filamenta simplicia, aut multifida [Tab. 37. S] per totam plantarum superficiem G disposita.

Plantæ hoc ordine comprehensæ propter situm receptaculorum florum, & seminum formam pluribus ordinibus distinguendæ fortasse forent, sed quoniam in omnibus illa observare nobis non contigit, idcirco unum tantum ordinem earum constituimus; excludentes tamen, & ad ordinem XXXVIII. referentes *Lichenoides non tubulosum, ramulis scutellis nigris terminatis Raii Synops. ed. 3. 66. num. 13.* cum in capsulas sphaericas H potius, quam in scutellas desinat, quæ per rimulas I tantum dehiscunt.

LICHEN nodosus, cinereus, longissimus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 39. fig. 1. *Muscus arboreus, nodosus C. B. Pin. 361. Raii Synops. ed. 3. 65. num. 4. Dendrobryon geniculatum, sive nodosum Col. Part. 2. 84.* Circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ, & Camaldulensem Eremitum, in Abietibus.

2. Lichen longissimus, ex cinereo candicans, rugosus, & mollior, receptaculis florum rufescentibus Tab. 39. fig. 2. *Muscus arboreus, candidus, Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. *Variet.* In Alpibus Camaldulensibus, Falteronæ, & Laci Nigri, ex Fago, & Abiete pendens.

3. Lichen longissimus, ex cinereo candicans, rugosus, & mollior, alter. In Alpibus Stiria ad arbores.

4. Lichen ex cinereo candicans, longissimus, furculis rigidioribus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 39. fig. 4. *An Muscus caule rigido, instar fili chalybei* Met. Pin. & Raii Synops. ed. 3. 65. num. 2. Ubi numero secundo reperitur.

5. Lichen luteus, rugosus, tinctorius, furculis brevioribus. Simul cum numero tertio crescit, ac reperitur.

6. Lichen cinereus, longissimus, rugosus, junceus, & subasper Tab. 39. fig. 3. In Abietibus juxta Vallis-Umbrosæ Cænobium.

7. Lichen capillaceus, longissimus, sive Muscus arboreus, nigricans, Usnea officinarum C. B. Pin. 361. *Variet.* *Muscus niger* Dod. Pempt. 471. *Musco-Fungus trichoides, e nigredine cinereus, jubæ instar saxi, & arboribus dependens* D. Richardson Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. num. 15. *Muscus Corallinus, saxatilis, Feniculaceus* Musf. Petiv. num. 78. Raii Synops. ed. 2. App. 322. & ed. 3. 65. numer. 7. In Abietibus, non longe ab Oppido, vulgò Finmalbo, nec non in Clusentini tractu ad Castaneas, sed rarus.

8. Lichen capillaceus, longissimus, ex Fago, & Abiete pendens Coroll. 40. *Muscus arboreus, villosus, magis tenuis* I. B. 2. 763. *Descript.* *An Musco-Fungus arboreus, Norvegus, cinereus, foliis capillaceis, tenuissimis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 635. num. 15. *Lutetia Parisiorum* D. Vaillantius misit.

9. Lichen cinereus, longissimus, barbatus, receptaculis florum rufescentibus, coronatis. *An Muscus arboreus, villosus, crassior* I. B. 3. 763. *Descript.* ? In Falteronæ jugo, circa Camaldulensem Ereum, & Vallis-Umbrosæ Cænobium in Fagis, & Abietibus.

10. Lichen purpurascens, Lusitanicus, capillaceo folio, major Inst. R. H. 550. *An Muscus arboreus, rutilans, Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. *Variet.* ? Parisiis ab eodem amico missus.

11. Lichen capillaceus, ex cinereo rutilans, receptaculis florum subcinereis, & barbatis Tab. 39. fig. 5. *An Muscus arboreus, rutilans, Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. *Variet.* ? In glandiferarum arborum caudicibus ubique apud nos, sed cum receptaculis florum inter Liburnum, & Vallem Benedictam, ad Subera dumtaxat legitur.

Muscus arboreus, trichophyllos, major, ramulis, crassioribus Raii Synops. ed. 2. 340. ob speciminis exiguitatem a Domino Sherardo ad nos transmissi, utrum ad nonam speciem, vel ad hanc pertineat, ut nos suspicamur, discernere arduum est.

12. Lichen capillaceus, ex cinereo-rutilans, tuberculis rufescentibus undique oblitus. In separiis plantis, paulo ante planitiem Montis Ferrati, duobus miliaribus ultra Urbem Prati.

13. Lichen cinereus, capillaceo folio, minor Inst. R. H. 550. *Muscus arboreus, cum orbiculis* C. B. Pin. 361. *Muscus arboreus, peltatus, & scutellatus* I. B. 3. 764. *Muscus Quernus, fruticosus, τροχόφυλλον* Col. Part. 1. 331. Per Hirciniam Sylvam passim vidimus, & subinde in nonnullis Italiae sylvis, sed cum receptaculis florum rarus invenitur. Totus cinereus est, ideoque a supradiçto facile distinguitur.

14. Lichen Græcus, Polypoides, tinctorius, saxatilis Coroll. 40. *Lichenoides non tubulosum, πλατυδασόφυλλον, tuberculis pulverulentis donatum* Raii Synops. ed. 3. 66. num. 12. *Fucus verrucosus, tinctorius* I. B. 3. 797. Inst. R. H. 568. *Fucus verrucosus* Imper. 650. *An Muscus saxatilis, incanus* Bocc. Musf. Part. 2. 133. Tab. 92.

Tab. 92. ? In Insulis nostris, præcipue in Ilva, & Gorgona reperitur, & Londino, & Lutetia Parisiorum etiam ad nos missus.

Variat aliquando ramulis teretibus, interdum nonnihil compressis, item crassioribus, & tenuioribus, quare non immerito ad hanc plantam reduci potest *Fucus capillaceus, tinctorius* I. B. 3. 796.

Infectores nostri hanc Plantam appellant vernaculo nomine *Roccella*, vel *Orcella*, vel *Raspa*, ejusque ope sericum, & lanam, non solum peculiari quodam colore subpurpureo imbuunt, quem Columbinum vocant, ob similitudinem cum collo Columbino, sed etiam aliis compositionibus admiscunt, ut diversos colores efficiant. Præparant vero illam hoc modo. Plantam in pulverem adeo tenuem reducunt, ut per cerniculum facillimè trajiciatur; deinde vetere maris urina (nam mulieris perniciofa habetur) leviter illam irrorant vase ligneo contentam, & semel in die agitant; atque eodem tempore in eam demittunt aliquantulum cineris ex Soda, donec expleto opere, ejus quantitas singulis diebus immissa ad quantitatem pulveris sit in ratione 1. ad 12. five plus, five minus, prout planta est magis crassa, vel tenuis, vel recens, vel vetus, idque fit donec totum compositum prædictum colorem columbinum exhibeat; postea ligneo doliolo reponunt, & urinam, vel lixiviam calcis, aut gypsi, quo dealbantur parietes, superinfundunt, ut tota quantitas contegatur, & ad usum servant. Compositionem hanc vocant *Oricello*, forte a nomine plantæ *Roccellæ*. Suspiciari subit nonnullas hujus generis plantas eodem, vel alio modo præparatas, eundem colorem, vel alium præbere posse. Quod nunc innuisse sufficiat, ut instituta experimenta ad has cognitiones deducant.

15. Lichen saxatilis, Italicus, Polypoides, cinereo-fuscus, crispus. *An Muscus saxatilis, incanus* Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92. ? In mœniis Romæ Urbis, & præsertim in interiori parte inter Portam S. Joannis, & S. Laurentii, reperitur etiam in externis Ostiensibus mœniis ad Septemtrionem.

16. Lichen terrestris, fuscus, hirsutie asperus, receptaculis florum atro-rufis, coronatis Tab. 39. fig. 7. In ericetis Plebania Juguli, atque Imprunetæ, Florentia non procul.

17. Lichen terrestris, angustior, ramosissimus, fuscus Bot. Paris. 115. num. 7. *Muscus montanus, fuscus, ramosissimus, non tubulatus* Ejusdem Tab. XXVI. fig. 8. Raii Synops. ed. 2. 21. num. 7. *Lichenoides non tubulosum, ramosissimum, fruticuli specie, rufo-nigrescens* Dill. Cat. Giff. 202. Raii Synops. ed. 3. 66. num. 10. Londino, & Lutetia Parisiorum ad nos transmissus.

18. Lichen terrestris, atro-fuscus, minor, ramosior, ac rigidior, & veluti aculeatus. In summitate Montis Murelli tempore brumali.

19. Lichen Alpinus, Coralloides, cinereus, dichoromos, dense ramificatus, apicibus vix bifidis. Circa Eremum Camaldulensem, & Vallis-Umbrosæ Cænobium.

20. Lichen cinereus, fruticosus, saxatilis, racemulis seminum undique obdutus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 53. fig. 5. *Lichenoides non tubulosum, cinereum, ramosum, totum incrustatum* Raii Synops. ed. 3. 66. num. 11. *Musco-Fungus Coralloides, fruticosior, & lignosior* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. num. 12. sect. XV. Tab. 7. fig. 12. In Italia numquam vidimus, sed ex Anglia tantum possidemus.

21. Lichen saxatilis, cinereus, fruticosus, ramulis habitioribus, minus ramosis, racemulis seminum undique, & dense refertis, receptaculis florum nigricantibus Tab. 53. fig. 6. In Monte Arcis Radicofani copiose crescit ad Orientem super ingentia, & deusta saxa, præsertim paulo supra fontem, vulgò *Antese*.

22. Lichen Alpinus, glaucus, ramosus, botryoides (Tab. 53. fig. 7.) Scheuchz. Observat. Bot. Itin. Alp. 2. ed. Londini pag. 64. Tab. XIX. n. 4. *An Muscus Cupressiformis, ramosus* Flor. Prus. 168. num. CDLX. Icon. 48. ? Ex liberalitate Domini Joannis Scheuchzerii possidemus.

23. Lichen terrestris, fruticosus, cinereus, minimus Tab. 53. fig. 8. In antiquis murorum fissuris, nec non in saxorum cavernis, locis montuosis, ut plurimum apud nos.

24. Lichen saxatilis, minimus, nigerrimus, capillaceus. *An Bissus petrea, nigerrima* D. Richard. *Raii Synops. ed. 3. § 7. num. 8?* In Monte Fesulano, & in collibus inter Ecclesiam Casiniani, & Juguli Plebaniam.

25. Lichen arborum nigerrimus, vix conspicuus. In rimis arborum corticum, & præcipue Populi nigri.

O R D O VI.

I. *Lichenes fruticosi, teretes, tubulati* A, *Corallio amuli*.

III. *Receptacula florum in ramulorum apicibus* B.

Tab. 40.

IV. *Semina subhirsuta plerumque simul juncta* (Tab. 37. T) *ob totam plantarum cutis solutionem* C *provenientia*.

LICHEN Coralloides, tubulosus, major, candidus, ramosissimus, receptaculis, florum rufescentibus, perexiguus Tab. 40. fig. 1. *Lichenoides tubulosum, ramosissimum, fruticuli speciei, candicans* Dill. Cat. Giff. 202. *Raii Synops. ed. 3. 66. numer. 14.* *Coralloides corniculis candidissimis* Inst. R. H. 565. *Muscus Coralloides, sive cornutus, montanus* C. B. Pin. 361. *Muscus Corallinus, sive Corallina montana* Tabern. Icon. 810. In sylvis, & ericetis montosis passim apud nos.

2. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, cinereus, caulibus crassioribus dense ramificatis, receptaculis florum rufescentibus. In iisdem locis cum antecedente reperitur.

3. Lichen Coralloides, tubulosus, Alpinus, medius, cinereus, caulibus crassioribus plerumque foliosis, brevissime ramificatis, receptaculis florum rufescentibus, perexiguus, ramulorum apicibus & caulicum dorso, atque foliorum superficie nascentibus. In Falteronæ jugo.

4. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, cinereus, caulibus tenuioribus, crebris, ramosissimis, ramulis expansis, receptaculis florum rufescentibus. Per planiciem, vulgò *Scandicci* in Castaneto nuncupato *la Palina del Sig. Cav. D. Giovanni de Dios Narvaez Saavedra*.

5. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, cinereo-candicans, caulibus crebris, tenuioribus, minus ramosis, receptaculis florum rufescentibus. *Lichen terrestris, candidus, tubulosus, & ramosus* Ponted. Compend. Tabul. 22. num. 4. *Muscus Coralloides* Barr. Icon. 1277. num. 2. *An Muscus terrestris, Coralloides, erectus, cornibus rufescentibus* C. B. Pin. 361. Prodr. 152. Cum prima, & secunda specie oritur.

6. Lichen Coralloides, tubulosus, albidus, major, & mollior, caulibus crassioribus, minus ramosis, receptaculis florum perexiguus, rufescentibus Tab. 40. fig. 2. *Lichenoides tubulosum, caulibus mollioribus, & crassioribus, majus* *Raii Synops. ed. 3. 67. num. 20.* *Musco-Fungus ceranoides, mollior, & elatior, albidus, tubulosus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. Sect. XV. Tab. 7. fig. 7. *Coralloides tubulosa, ramulis crassioribus* Bot. Paris. 42. num. 5. Londino, & Lutetia Parisiorum ad nos missus.

7. Lichen Coralloides, tubulosus, albidus, minor, & mollior, caulibus crassioribus, minus ramosis, receptaculis florum perexiguus, rufescentibus. *Lichenoides tubulosum, caulibus mollioribus, & crassioribus, minus* *Raii Synops. ed. 3. 67. num. 21.* D. Sherardus Londino misit.

8. Lichen Coralloides, tubulosus, major, ex cinereo-fusco virescens, caulibus crassioribus, & durioribus, minus ramosis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum exiguis, rufescentibus Tab. 40. fig. 3. *Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus* Inst. R. H. 565. *Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens* C. B. Pin. 361. *Lithobryon Coralloides* Col. Part. 2. 82. In collibus prope Florentiam, & in Urbe per viridarium Boboli.

9. Lichen Coralloides, tubulosus, Alpinus, major, & durior, ex cinereo viridescens, caulibus primariis nonnihil compressis, ab imo ad summum in ramulorum apicibus receptaculis florum perexiguis, ac rufescentibus ornatis. In Falteronæ, & Camaldulensibus Alpibus.

10. Lichen Coralloides, tubulosus, major, montanus, e cinereo-viridi rufescens, caulibus recurvis, nonnihil foliosis, inordinate dispositis, receptaculis florum crassioribus rufescentibus Tab. 40. fig. 5. *An Muscus montanus, coriaceus, ramulis inordinate dispositis Raii Synops. ed. 2. 21. num. 6.?* In summitate Montis Murelli Florentia non procul.

11. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, e cinereo viridans, ramulis aduncis, plerumque foliosis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum rufescentibus Tab. 40. fig. 6. *Muscus arboreus, Coralloides, auritus Bocc. Mus. Part. 2. 135. Tab. 95. Lichen montanus, Coralloides, cornibus reflexis, μεταλωτός Ponted. Compend. Tabul. 22. num. 3.* In montosis nemoribus prope Florentiam, & in ipsa Urbe per viridarium Boboli quoque crescit.

12. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, e cinereo viridans, ramulis erectis, nonnihil foliosis, extremitatibus apertis, & palmatis, receptaculis florum rufescentibus, exiguis Tab. 40. fig. 4. *An Lichen terrestris, Coralloides, erectus, incanus, μεταλωτός Ponted. Compend. Tabul. 21. num. 11.?* In territorio Scandicci per quoddam Castanetum, in antecedenti pagina sub num. 4. indicatum.

13. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, e cinereo-viridans, caulibus tenuioribus, acutis, minus ramosis, receptaculis florum rufescentibus. *Coralloides cornua Cervi referens, glabra, corniculis tenuioribus, bifurcatis Hist. Plant. Paris. 423. & Bot. Paris. 42. An Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens, minor G. B. Pin. 361.?* In ericetis Casiniani, & Juguli, atque Scandicci alti territorio, & Parisiis a D. Vaillante transmissus.

14. Lichen Coralloides, tubulosus, minor, & gracillimus, subviridis, ramulis erectis, nonnihil foliosis, receptaculis florum rufescentibus. Circa Cœnobium Vallis-Umbrosæ.

15. Lichen Coralloides, tubulosus, cinereus, minor, parum ramosus, receptaculis florum coccineis. *Lichenoides Coralliforme, apicibus coccineis Raii Synops. ed. 3. 68. num. 24. Musco-Fungus montanus, corniculatus, minor, erectus, apicibus coccineis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. num. 2.* Londino Dominus Sherardus transmissit.

O R D O VII.

Tab. 41. I. *Lichenes cauliferi, e crusta foliacea per exigua A nascentes, caulibus tubulatis B. plerumque ramosis C, vel in cornicula D, vel in proboscidem E, vel in pyxidiculas F minus quam in sequenti ordine speciosas, atque patentes, & in ore clausas desinentibus.*

III. *Receptacula florum, e pyxidicularum marginibus G erumpentia.*

IV. *Semina subhirsuta, ut plurimum simul juncta (Tab. 37. T), & e solutione cutis cauliculorum H, & inferna foliorum parte I nascentia.*

LICHEN pyxidatus, & corniculatus, prolifer (e viridi obsolete lutescens) Scheuchz. Observat. Bot. Iter. Alp. 1. ed. Lond. pag. 37. Tab. V. fig. 3. Ab Autore, & a D. Ponted. communicatus, & in Alpibus Nursinis a nobis visus.

2. Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus repandis (Tab. 41. fig. 1.) Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. D. Vaillantius communicavit.

3. Lichen pyxidatus, corniculis aduncis (Tab. 41. fig. 2.) Inst. R. H. 549. & Hist. Plant. Paris. 482. *Coralloides cornua Cervi referens, corniculis aduncis Bot. Paris. 42.* Ab eodem amico acceptus, qui & apud nos exoritur.

4. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, major, & crassior, plerumque multifidus. In territorio Scandicci, non longe Florentia.

5. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, corniculis brevioribus. *Lichenoides tubulosum, cinereum, ramosum, & crustaceum* Dill. Cat. Giff. 203. Raii Synops. ed. 3. 67. num. 18. *Muscus Licheniformis cornu ramoso* Ejusdem Synops. ed. 2. App. 332. Londino D. Sherardus communicavit.

6. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, angustior, & elatior, corniculis longioribus Tab. 41. fig. 3. *Coralloides Cervi cornua referens, corniculis longioribus* Hist. Plant. Paris. 425. Inst. R. H. 565. Bot. Paris. 42. Ex agro Parisiensi habuimus.

7. Lichen pyxidatus, & corniculatus, albidus, minor, & gracilior. *Lichenoides tubulosum, cinereum, minus crustaceum, minusque ramosum* Dill. Cat. Giff. 203. Raii Synops. ed. 3. 67. num. 17. *Muscus corniculatus* Ger. 1372. I. B. 3. 767. Park. 1308. In montosis ericetis apud nos frequens.

8. Lichen pyxidatus, & corniculatus, leprosus, corniculis tenuioribus, bifurcatis Tab. 41. fig. 4. *Coralloides cornua Cervi referens, aspera, corniculis tenuioribus, bifurcatis* Hist. Plant. Paris. 423. Bot. Paris. 42. Tab. VII. fig. 7. In territorio Casiniani prope Florentiam, & a D. Vaillante missus.

9. Lichen pyxidatus, & corniculatus, ramosus, Alpinus, e fusco cinereus, pyxidulis crenatis Tab. 41. fig. 5. In Nursinis jugis, & signanter ubi dicitur *la Portella*.

10. Lichen pyxidatus, ramosus, acetabulis fimbriatis Inst. R. H. 549. Hist. Plant. Paris. 484. Bot. Paris. 115. *Lichenoides pyxidatum, cinereum, elatius, ramulis pyxidatis desinentibus* D. Richard. Raii Synops. ed. 3. 69. num. 32. *Musco-Fungus pyxidatus, gracilior, ramosior, calycibus serratis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. sect. 15. Tab. 7. fig. 6. In Italia nunquam vidimus, sed ex munere amicorum nostrorum dumtaxat possidemus.

11. Lichen cinereus, crassus, ramosus, & non ramosus. *Lichenoides tubulosum, minus ramosum, cauliculis crassioribus, difformibus* Raii Synops. ed. 3. 68. num. 22. *Corallina montana, difformis* Ejusdem ed. 2. App. 332. a Domino Sherardo accepimus.

12. Lichen cinereus, proboscideus, & corniculatus, ut plurimum non ramosus. *Lichen tubulosus* Mer. Pin. *Lichenoides tubulosum, cinereum, non ramosum* Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. ed. 3. 68. num. 27. *An Muscus corniculatus, fistulosus, candidus* Bocc. Mus. Part. 2. 149. Tab. 128? In ericetis apud nos rarissime occurrit.

13. Lichen albus, proboscideus, & corniculatus, plerumque non ramosus, proboscidem oris coccineis. *An Muscus corniculatus, tubulosus, candidus* Bocc. Mus. Part. 2. 149. Tab. 128? In castanetis, & quercetis Plebanie Imprunetæ, & signanter in Lojani territorio.

14. Lichen ex albo subcinereus, proboscideus, & corniculatus, minor, ut plurimum non ramosus. In ericetis Plebanie Juguli.

15. Lichen tubulosus, nivei fere candoris, ramosus, & non ramosus, apicibus recurvis, acutis Scheuchz. Observat. Bot. Itiner. Alp. 2. ed. Lond. pag. 63. num. 58. Ab Auctore per D. Joannem fratrem suum simul cum sequenti missus.

16. Lichen tubulosus, verrucosus, ex obscuro virore flavesceus Ejusdem Ibid. num. 56.

17. Lichen pyxidatus, albus, gracillimus, pyxidulis multifidis, & altera alteri innata. In quercetis, & sylvis cæduis inter Casinianum, & Ecclesiam, vulgo *Mosciano*.

Plantæ, quæ ad hunc, & sequentem ordinem pertinent, multum variant, tum in figura, tum, in magnitudine, adeo ut accidere possit nonnullas vel non suo, vel utrique ordini annumerari.

Tab. 41. I. Lichenes communiter dicti pyxidati, aut bifformes, constantes e crustula foliacea K, & 42. & pyxidiculis L. M. N. speciosis, arque majusculis, & in ore clausis O, vel simplicibus L, vel ramosis M, vel e margine N, vel e medio (Tab. 42. P) altera ex altera innascente.

LICHEN pyxidatus, major (Tab. 41. fig. 1. K L) Inst. R. H. 549. *Muscus pyxioides*, terrestris C. B. Pin. 361. *Muscus pyxidatus* I. B. 3. 767. *Muscus terrestris*, pyxidatus, alabastriculos imitatus Lob. Icon. Part. 2. 267. In omnibus sylvis obvius apud nos.

2. Lichen pyxidatus, major, Alpinus, receptaculis florum copiosioribus, & rufescentibus Tab. 41. fig. 2. In Pistoriensibus Alpibus per scopulos Lacum vulgo Scaffajolo ambientes.

3. Lichen pyxidatus, (rugosus, prolifer, & non prolifer), acetabulorum oris coccineis, & tumentibus [Tab. 41. fig. 3.] Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. Tab. XXI. fig. 4. *An Musco-Fungus pyxidatus*, calyce altero alteri innato, apicibus nonnumquam coccineis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. sect. 15. Tab. 7. fig. 4? Parisiis D. Vaillant misit.

4. Lichen pyxidatus, prolifer, acetabulis rudibus, & minus cavis, receptaculis florum coccineis. *Muscus pyxidatus*, labellis saturate croceis Bocc. Mus. Part. 2. 142. Tab. 104. *An Lichenoides tubulosum*, pyxidatum, tuberculis amœne coccineis Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. ed. 3. 69. num. 35? Inter Fagos, & Abietes Falteronæ.

5. Lichen pyxidatus, acetabulorum oris proliferis, receptaculis florum rufescentibus Tab. 41. fig. 7. Circa Florentiam in nemoribus, & montosis ericetis.

6. Lichen pyxidatus acetabulorum oris fuscis, & tumentibus Inst. R. H. 54. Bot. Paris. 115. *An Lichenoides tubulosum*, pyxidatum, tuberculis fusco-nigris, proliferum Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. 3. 69. num. 34? D. Vaillantius communicavit.

7. Lichen pyxidatus, ramosus, & prolifer, major, receptaculis florum rufescentibus Tab. 41. fig. 8. In sylvis, & ericetis Casiniani.

8. Lichen pyxidatus, ramosus, & prolifer, medius D. Scheuchzerii. Ab inventore tantum accepimus.

9. Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, prolifer, (superne flavescent, inferne albidus), acetabulorum oris crispis (Tab. 42. fig. 1.) Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. num. 2. Tab. XXI. fig. 3. *An Lichenoides pyxidatum*, marginibus eleganter foliatis Raii Synops. ed. 3. 69. num. 33? *Muscus pyxidatus* Barr. Icon. 1278. num. 11. In ericetis nostris passim, & a D. Vaillante quoque communicatus.

10. Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, superne cinereus, inferne ex albo rufescens, acetabulis alter alteri usque ad quartum, & quintum gradum innascentibus Tab. 42. fig. 2. *Lichen pyxidatus*, verticillatus, prolifer Bot. Paris. 115. *Lichen pyxidatus*, prolifer Ejusdem Tab. XXI. fig. 5. Inst. R. H. 549. *An Lichenoides pyxidatum*, marginibus eleganter foliatis Raii Synops. ed. 3. 69. num. 33? *Muscus pyxidatus* Barr. Icon. 1278. num. 11? Cum superiori in iisdem locis oritur, & ab eodem amico habuimus.

Dum hæc, & supradicta planta ad maturitatem acetabula perducit, corrumpitur in his crusta foliacea, nec amplius agnosci potest; ideo expressimus crustam utriusque plantæ cum acetabulis recentioribus, seorsum a maturis.

11. Lichen pyxidatus, terrestris, Endiviæ crispæ folio, superne ex flavo, & glauco subvirescens, inferne albidus, pyxidulis plerumque simplicibus, receptacu-

ptaculis florum rufescentibus Tab. 42. fig. 3. *Lichen Pulmonarius*, cinereus, crispus *Inst. R. H.* 549. *Muscus foliis crispis*, *Licheniformis*, *superne e flavo virescens*, *subtus albicans* *D. Vernon Raii Synopf. ed. 3. 27. num. 7.* In locis ubi duo antecedentes, & non minus illis ferax. Londino, & Lutetia Parisiorum possidemus.

D. Vaillantius hanc plantam ad nos transmisit, nomine in Institutione R. H. superius inscripto, quod in Botanico suo Parisiensi duabus plantis attribuit, quarum neutra huic nostrae respondere videtur, tum similitudine, tum magnitudine; nam illa, quæ extat in Tab. XXI. fig. 13. ampla est, & longe diversa, altera vero, quæ est in Tab. XXVI. fig. 10. admodum parva, & densa.

12. *Lichen pyxidatus*, minor (Tab. 41. fig. 4.) *Inst. R. H.* 549. *Bot. Paris.* 115. Tab. XXI. fig. 6. *Muscus pyxioides*, *saxatilis* *C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151. *I. B.* 3. 767. In iisdem locis cum *Lichene pyxidato* majori crescit.

13. *Lichen* non ramosus, acetabulis fimbriatis (Tab. 41. fig. 5.) *Inst. R. H.* 549. *Lichenoides tubulosum*, *pyxidatum*, *marginibus serratis* *Dill. Cat. Giff.* 204. *Raii Synopf. ed. 3. 69. num. 30.* Parisiis ab eodem Amico sæpe memorato missus. Varietas est *Lichenis pyxidati*, *ramosi*, *acetabuli fimbriati* *Inst. R. H.* in ordine antecedenti memorati.

14. *Lichen pyxidatus*, minimus, foliis tenuiter, & eleganter incis, receptaculis florum rufescentibus Tab. 41. fig. 6. In ericetis Juguli Plebaniae, & signanter circa fontem vulgo *del Lippi*.

O R D O IX.

I. *Lichenes pyxidatis affines, constantes e crustula foliacea A, & caulibus plerumque ramosis B, ad extremitatem C, & divaricationem D hiantibus, & fere pyxidatis.* Tab. 42.

LICHEN tubulatus, ramosus, albus, crassus, scaber, & elatior, receptaculis florum rufescentibus Tab. 42. In montosis sylvis, præsertim in Imprunetæ Plebania ad putrida Castanearum ligna.

2. *Lichen tubulatus*, minor, albus, ramosus, & scaber, receptaculis florum rufescentibus. *An Lichenoides tubulosum*, *cinereum*, *pulverulentum*, & *crustaceum*, *ramulis ex acetabulis enascentibus*, *minus oopiosis* *Dill. Cat. Giff.* 203. *Raii Synopf. ed. 3. 68. num. 25?* Ultra pontem ad Vingonem in ericeto prope Villam D. Marchionis de Ximenes.

3. *Lichen*, qui *Lichenoides tubulosum*, *cinereum*, valde *crustaceum*, *ramulis brevibus*, & crebris ex acetabulis enascentibus *Dill. Cat. Giff.* 203. *Raii Synopf. ed. 3. 68. num. 26.*

Inter specimen hujus plantæ transmissum a D. Sherardo, & alterum communicatum a D. Dillenio, tanta intercedit differentia, ut dubitemus, an sit unum, & idem.

4. *Lichen tubulatus*, albus, ut plurimum, non ramosus, scaber, receptaculis florum eleganter rufis, crispis, & confertis. *Muscus in ericetis proveniens* *Lob. Icon. part. 2. 243.* In ericetis, & sylvis cæduis apud nos, sed rarus.

Quamvis nonnulli nomine, & figura Musci Lobeliani supradicti aliam plantam indigitari velint, nihilominus nos hanc esse, & hanc ab ipso significari contendimus. Qui, quantum ab Icone desumi potest, crustaceus potius, quam foliosus est. Nec insimulanda chalcographi incuria, qui non aliam ob causam in hoc folia prætermisit, nisi quia foliis penitus destituitur. Verum considerandum, superest nos nondum plantam vidisse, cui hanc Iconem Lobellianam applicant, saltem sub hoc nomine, nempe *Muscum parvum*, *stellatum* *C. B. Pin.* 361.

5. Lichen tubulatus, minor, vix semiunciam altus, scaber, & albus, extremitatibus coccineis. In sylvis cæduis Lojani ad dejectarum Castanearum putrescentia ligna.

O R D O X.

- Tab. 42. I. *Lichenes pyxidatis affines, e crustula foliacea E, & caulibus simplicibus, strigosis F, minime vel vix cavis G, constantes.*
 III. *Receptacula florum, vel simplicia H, vel multifida I in cauliculorum summitate locata.*

LICHEN minimus, lignis adnascens, foliis crispis, tenuissime divisus, inferne albis, superne e flavo virescentibus, receptaculis florum rufis. In loco ubi & sequens, sed non ita obvius.

2. Lichen minimus, lignis adnascens, foliis eleganter, & tenuiter incisus, inferne albis, superne e flavo virescentibus, receptaculis florum coccineis. Per sylvas cæduas Lojani ad emortua, & semiputrida Castanearum ligna.

3. Lichen minimus, lignis adnascens, foliis latiusculis, eleganter, tenuiterve incisus, inferne candidis, superne cinereis, receptaculis florum rufescentibus. In Monte Fesulano per saltum Fratrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*, & in territorio Scandicci in castaneto in ordine VI. sub num. 4. memorato.

4. Lichen minimus, terrestris, foliis perexiguus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 42. fig. 1. In Scandicci alti ericetis; ut v.g. in illis, quæ spectant ad Villam Dominorum de Vitis.

5. Lichen minimus, terrestris, foliis perexiguus, receptaculis florum fuscis Tab. 42. fig. 2. *Lichenoides Fungiforme, capitulis fuscis, nondum descriptum D. Dillenius.* Ex agro Giffiensi misit idem.

Non est idem ac *Lichenoides Fungiforme terrestre, capitulis fuscis Raii Synops. ed. 3. 70. n. 39.* de quo agemus in ordine XXXV.

O R D O XI.

- Tab. 43. I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei.*
 III. *Receptacula florum (si in hac planta ita ea vocari licet) in adversa planta parte undique sparsa A.*
 IV. *Semina disposita in filamenta multifida (Tab. 37. S) tum in foliorum marginibus B, tum per totam supernam eorum superficiem C.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, fusco-rufus, receptaculis florum albidis Tab. 43. *Lichenoides peltatum, & saxatile, fusco-rufum, inferne scabrum Dill. Cat. Giff. 209.* Ex agro Giffiensi ab Auctore transmissus.

O R D O XII.

- Tab. 44. III. *Receptacula florum in superna plantarum parte, tum ad latera A, tum ad extremitates B posita.*
 IV. *Semina, ut in ordine antecedenti, sed in peripheria C plerumque erumpentia.*

LICHEN Pulmonarius, maximus, superne e cinereo rufescens, inferne subrufus, margine crispo, & veluti fimbriato, receptaculis florum rubris, vel ferrugineis, plano-orbiculatis. In Monte Murello, Florentia non procul.

2. Lichen Pulmonarius, maximus, e cinereo rufescens, inferne subrufus, receptaculis florum rubris, plano-orbiculatis. *Lichen Pulmonarius, saxatilis, rufescens,*

scens, *superne planus*, *inferne reticulatus* Hist. Plant. Paris. 483. Inst. R. H. 549. *Lichen Pulmonarius*, *saxatilis*, *digitatus* Bot. Paris. 116. num. 9. Tab. XXI. fig. 16. ubi figura non laudabilis. *Lichen terrestris*, *cinereus*, per longitudinem laciniatus, apicibus rubris, orbiculatis Pluk. Alm. Bot. Raii Hist. Tom. 3. 48. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *cinereum*, *maius*, *foliis divisis* Dill. Cat. Giff. 208. Raii Synops. ed. 3. 76. num. 87. *Musco-Fungus terrestris*, *latifolius*, *cinereus*, *Hepatica facie* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. sect. 15. Tab. 7. fig. 1. Cum antedicto provenit, & a Clarissimis Sherardo, Vaillantio, & Dillenio ad nos missus.

3. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *verrucosus*, *superne e cinereo-virescens*, *inferne obscurus*, *receptaculis florum rubris*, *circinatis*. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *virescens*, *foliorum superficie verrucosa* Dill. Cat. Giff. 208. Ab Auctore habuimus.

4. *Lichen Pulmonarius*, *major*, *inferne obscurus*, *desuper e cinereo virescens*, *receptaculis florum nigricantibus*, *primum circinatis*, *deinde teretibus* Tab. 44. fig. 2. *Lichen terrestris*, *foliis angustioribus*, *virescens* Raii Synops. ed. 2. 23. num. 2. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *rufescens* Dill. Cat. Giff. 208. In Regio viridario Boboli, in pratulo vulgo *il Laberinto* cum sequente crescit, & ex Anglia a Domino Sherardo transmissus.

5. *Lichen Pulmonarius*, *minor*, *inferne subobscurus*, *superne cinereus*, *receptaculis florum rubris*, *circinatis*. In sylvis Montis Senarii.

6. *Lichen Pulmonarius*, *minor*, *inferne obscurus*, *desuper cinereus*, *receptaculis florum nigricantibus*, *circinatis* Tab. 44. fig. 6. In quercuum caudicibus circa Pratolinum Villam Regiam.

7. *Lichen Pulmonarius*, *minor*, *angustifolius*, *spinis tenuissimis ad margines ornatus*, *receptaculis florum transverse oblongis*, *rubris*, vel ex rubro-ferrugineis Tab. 44. fig. 4. *Lichen arboreus*, *Jacobeæ cinerea folio similis* Ponted. Comp. Tab. 22. *Lichenoides rigidum*, *Eryngii folia referens* Raii Synops. ed. 3. 77. num. 90. *Muscus Islandicus Bartholini Aët. Med. An. 1671. Observat. 66. & Sibald. Prodr. Hist. Nat. Scot. Muscus Islandicus, purgans Bartholini Raii Synops. ed. 2. App. 333. Musco-Fungus terrestris, superne cinereus, Islandicus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. pag. 633. Muscus Pulmonarius, terrestris, sanguineus Breyni Eph. German. Anno 30. Decuria 1. Observat. 209. Ic. & descript. Ob ingentem ejus amaritudinem conjici potest hanc esse plantam, quæ appellatur *Muscus amarus*, *Absinthii folio* I. B. 3. 674. Apud Samnites in Moronis Montis summitate, nec non in Etruria in montium Pistoriensium vertice præsertim circa Lacum, vulgo *il Lago Scaffajolo*, & a Clarissimis viris Sherardo, & Vaillantio ad nos missus.*

8. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *superne e cinereo rufescens*, *inferne subrufus*, *receptaculis florum rubris*, *ad latera oblongis* Tab. 44. fig. 1. Circa Florentiam in loco Scandicci per marginem viæ dictæ *la Corbinaja*.

9. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *cinereus*, *inferne albus*, & *niger reticulatus*, *receptaculis florum rubris*, *transverse oblongis*. In Monte Murello cum eo, quem recensuimus numero primo, invenitur.

10. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *inferne nigricans*, *superne cinereus*, & *splendescens*, *receptaculis florum rubris*, *transverse oblongis*. In montibus Pistoriensibus in loco, vulgo *il Teso* ad rivulos.

11. *Lichen Pulmonarius*, *major*, *inferne albidus*, *desuper cinereus*, *receptaculis florum rubris*, *ad latera oblongis*. In eodem viridario Boboli simul cum memorato num. 4. provenit.

12. *Lichen Pulmonarius*, *minimus*, *inferne albus*, & *niger reticulatus*, *superne e cinereo-virescens*, *receptaculis florum nigricantibus*, *ad latera oblongis* Tab. 44. fig. 3. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *virescens*, *minus*, & *non verrucosum* Dill. Cat. Giff. 209. Ex munificentia Auctoris Catalogi Giff. accepimus.

13. Lichen Pulmonarius, minimus, inferne albus, & niger, reticulatus, desuper e cinereo virescens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 5. In Pistoriensibus montibus ab amne Lima non longe, in loco il Ponte di Livogna.

O R D O XIII.

Tab. 44. I. Receptacula florum in inferiori plantarum parte adsita, sed ita sursum reflexa D, ut desuper locata esse videantur.

LICHEN Pulmonarius, major, ex obscuro cinereus, inferne ex albo rufescens, receptaculis florum rubris, amplioribus, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 1. In Pistorii montibus per Castanearum caudices admodum frequens.

2. Lichen Pulmonarius, minor, ex obscuro cinereus, inferne ex albo rufescens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 2. In Florentino agro ad Quercus circa Regiam Villam vulgo Pratolino.

O R D O XIV.

Tab. 45. III. Receptacula florum ad margines plerumque supernae plantarum partis A.

IV. Semina in parvis globulis digesta B, tum per totum marginem C, tum undique in eorum superficie secundum lacunarum os D nascentia; quemadmodum in portione magis aucta E melius apparet.

LICHEN arboreus, five Pulmonaria, arborea I. B. 3. 759. Inst. R. H. 549. Muscus Pulmonarius C. B. Pin. 361. Pulmonaria Dod. Pempt. 474. Trag. 524. In montanis sylvis ad arbores copiosus.

2. Lichen arboreus, five Pulmonaria arborea, minor, & angustifolia Tab. 45. An Muscus Pulmonarius, laciniis angustioribus C. B. Pin. 361. Variet? In Apennino nostro ad Fagos, & Abietes familiaris, praesertim circa Camaldulensem Eremitum, atque Vallis-Umbrosae Cœnobium.

O R D O XV.

Tab. 45. III. Receptacula florum in medio supernae plantarum partis nascentia F.

IV. Semina in filamenta ramosa, aut multifida (Tab. 37. S) disposita, qua filamenta singillatim erumpunt per totam foliorum superficiem G, in plantis plerumque femineis, seu non floriferis.

LICHEN Pulmonarius, Querno folio, inferne nigricans, superne cinereus, receptaculis florum sordide virescentibus Tab. 45. In caudicibus pomiferarum arborum, uti Mali, Pyri, & similibus, locis ut plurimum montosis, videlicet Scandicci alto, & Monte Hugone, vulgo Montui, nec non in Abietum corticibus Montis Senarii, & Regii Pratolini ruris.

2. Lichen Pulmonarius, Alpinus, inferne nigerrimus, superne pulchre cinereus, receptaculis florum obsolete gilvis. In Pistorii montibus ad Castanearum radices, inter Castrum, vulgo San Momme, & Beatissimae Virginis Templum nuncupatum la Madonna di Ponte Petri.

3. Lichen Pulmonarius, saxatilis, tinctorius, tenuiter divisus, inferne nigricans, desuper e sulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, fuscis. Per Imprunetæ, Casiniani, Pratolini, & Plebaniae Cercinæ colles ad saxa abunde oritur.

4. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, in segmenta latiora divisus, sub-
tus niger, desuper ex obscuro virescens, receptaculis florum concoloribus. *Lichenoides arborum, & saxatile, crusta foliosa, tenui, fusco-virenti, in segmenta latiora plerumque divisa* Dill. Cat. Giff. 207. Raii Synops. ed. 3. 74. num. 74. Londino D. Sherardus misit, & prope Florentiam in loco nuncupato *la Fioraja* in Fraxinorum corticibus crescit.

5. Lichen Pulmonarius, faxis, & arboribus adnascens, inferne nigricans, superne obscurus, receptaculis florum concoloribus. In Olearum caudicibus, & ad saxa in loco, vulgo *Montui*.

6. Lichen Pulmonarius, crustæ modo faxis adnascens, pullus Inst. R. H. 548. *Lichenoides crusta foliosa, scutellata, pullum* Dill. Cat. Giff. 206. Raii Synops. ed. 3. 72. num. 60. Ex Anglia tantum habuimus, & apud nos numquam vidimus.

7. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, tenuiter divisus, inferne nigricans, superne obscurus, & verrucis perexiguis undique exasperatus, receptaculis florum concoloribus. Per Falteronæ jugum ad arbores, & in summitate montis Murelli in sylvestrium Prunorum caudicibus exoritur.

8. Lichen Pulmonarius, saxatilis, tenuiter, & eleganter divisus, inferne circosus, & antracinus, desuper obscuro-fuscus, & veluti rugosus, receptaculis florum fuscis. In sterilibus collibus Imprunetæ, & circa Plebaniam Cercinæ in saxorum superciliis.

Planta, quæ in sequenti ordine primum locum obtinet, ob seminum formam, & receptaculorum florum situm ad hunc ordinem pertinet; sed ob suam gelatinosam substantiam eam in illo constituimus, in quo etiam alias natura consimiles non sufficienter examinatas addemus, quoniam in nonnullis vel semina, vel florum receptacula desunt, in aliis utrumque desideratur.

O R D O XVI.

I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, substantiæ gelatinosæ.

LICHEN Pulmonarius, membranaceus, gelatinosus, pullus, in segmenta latiora divisus, receptaculis florum exiguis, obscure rubeis, numerosissimis. *Lichenoides saxatile, membranaceum, gelatinosum, tenue, nigrescens* Dill. Cat. Giff. 209. Raii Synops. ed. 3. 72. num. 53. Apud nos ad arbores, & ad saxa copiosus; & Londino etiam transmissus.

2. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, atro-virens, receptaculis florum concoloribus, per siccitatem vero fusco-ferrugineis. Per viridarium Boboli ad saxa, & alibi circa urbem, sed rarus.

3. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, ex obscuro nigricans, receptaculis florum concoloribus, per siccitatem vero fusco-ferrugineis. Ubique apud nos frequentissimus in saxosis locis.

4. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, minor, ex obscuro gilvus, receptaculis florum concoloribus, per siccitatem autem fusco-ferrugineis. In prædicto viridario Boboli.

5. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, minor, foliis latiusculis digitatis, e griseo subobscurus, per vetustatem fuscus, & in uvam se colligans, receptaculis florum concoloribus, postea fusco-rubris. In ambulacris hortorum Florentiæ copiosus.

6. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, terrestris, atro-virens, foliis crassis, brevibus, congestis, & rudibus, receptaculis florum fulvo-fuscis. In Boboli juxta urbis mœnia in ambulacro e variis lapillis diversimode coloratis constructo, vulgo *l'Imbrecciato di lungo le mura*.

7. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, fuscus, arboribus adnascens, parvus, crassus, & crispus, receptaculis florum In Fraxinorum caudicibus juxta urbem secus torrentem vulgo *Rimaggio*.

8. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, e griseo subfuscus in segmenta latiora divisus, globulis minutissimis plerumque, & undique aspersus, receptaculis florum concoloribus per vetustatem fusco-rubeis. Cum reliquis suis speciebus iisdem locis, & præcipue in viridario *Boboli*.

9. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassior, & mollior, crispus, rugosissimus, e griseo subfuscus, receptaculis florum In arborum caudicibus interdum ad saxa, sed rarissime occurrit.

10. Lichen, qui Lichenoides terrestre, membranaceum, gelatinosum, & fusco-virescens, crispum, & rugosum Dill. Cat. Giff. 209. Idem ex agro Giffiensis misit.

11. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, parvus, foliis crassis, cristatis, e gilvo sordide virescentibus, receptaculis florum concoloribus. Per viridarium supradictum in parietibus aqueductuum.

12. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, terrestris, membranaceus, atro-virens, segmentis rotundioribus, receptaculis florum fusco-rubeis. In ambulacris viridarii *Boboli*, & signanter circa olitorias areas.

13. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, terrestris, mediæ crassitiei, atro-virens, foliis carinatis, Jacobææ Marinæ in modum divisus, receptaculis florum fusco-rubeis. *An Fucus fontanus, pinguis, corniculatus, viridis Bot. Paris. 56. Tab. X. fig. 3?* In supradicto viridario nullo negotio invenitur, tum per ambulacra, tum secus aqueductus.

14. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, saxatilis, mediæ crassitiei, atro-virens, foliis carinatis, angustioribus Jacobææ Marinæ in modum divisus, receptaculis florum fusco-rubeis. *An Lichenoides saxatile, membranaceum, gelatinosum, tenuissimum, erectum, Brassicam crispam emulans Dill. Cat. Giff. 209. Raii Synops. 3. 72. num. 56.* Per montem Fesulanum ad saxa, & præcipue circa torrentis Africi originem.

15. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, Opuntioides, exiguus, fontanus, griseo-fuscus, segmentis brevioribus, teretiusculis, receptaculis florum *An Lichen aquaticus, cinereus, minor, crispus D. Richards. sive Lichenoides gelatinosum, Opuntioides Raii Synops. ed. 3. 72. num. 58?* In crateribus fontium per viridarium *Boboli*, sed rarus.

16. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, Opuntioides, griseus, parvus, aquaticus, segmentis teretibus, acutis. Per Fesulanum montem in stillicidiis, veluti circa Molendinum, vulgo *il Mulino d' Africo*.

O R D O XVII.

Tab. 46. I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei.*

IV. *Semina in femineis, seu non floriferis plantis A ad laciniarum exortum cumulatim aggesta B.*

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnascens, maximus, inferne obscurus, desuper e glauco-cinereus, receptaculis florum rubris, seminibus nigricantibus Tab. 46. Per Pistorienfes Alpes Castanearum, Fagorumque caudicibus adhæret, atque latius se diffundit, tum inter Ecclesiam, vulgo *la Madonna di Ponte Petri*, & Marescam, quam circa Castrum dictum *San Mommè*, sive Mamantii, verum etiam in Clusentinis montibus, præsertim per Falteronæ Jura.

O R D O XVIII.

IV. *Semina in comosa arbuscula disposita A, & per totam Plantæ superficiem sparsa. Tab. 47.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, inferne reticulatus, & lacunatus, superne cinereus, ac verrucosus, receptaculis florum, & seminibus nigricantibus, & veluti deustis Tab. 47. *Lichen crustæ modo, saxis adnascens, verrucosus, cinereus, & veluti deustus Inst. R. H. § 49. Bot. Paris. 116. num. 32. Tab. XX. fig. 9. ubi figura minus laudabilis, ob nimiam suam exiguitatem. Parisiis ex liberalitate amici nostri, atque Rei Herbariæ studiosissimi D. Vaillant's possidemus.*

O R D O XIX.

IV. *Semina circa foliorum margines A crebro nascentia, collecta veluti in corymbos Tab. 51. (Tab. 37. V, & Tab. 51. B) basi tubulata (Tab. 37. *, & Tab. 51. C) insidentes.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, subrus nigricans, desuper olivæ conditæ colore, receptaculis florum concoloribus Tab. 51. *An Lichen crustæ modo arboribus adnascens, olivaceus Bot. Paris. Tab. XX. fig. 8? Per montem Fesulanum, & alibi in consimilibus locis, nec non in viridario Boboli crescit ad saxa.*

2. Lichen Pulmonarius, saxatilis, subrus nigricans, desuper ex obscuro fuscus, receptaculis florum concoloribus. Circa Florentiam, sed ubi præcipue memoria ex-cidit.

3. Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore flavescente Col. Part. 1. 331. *Inst. R. H. § 48. Muscus crustæ modo arboribus adnascens, colore flavescente C. B. Pin. 361. In arboribus, tectis, muris, aliisque consimilibus locis undique, & abunde provenit.*

Semina in hac planta non vidimus adhuc, quamquam diutissime a nobis perquisita, sed quia suspicamur, quod semina proferat, sicut ambæ antecedentes plantæ, in hoc ordine eam ponimus, donec ad clariores observationes deveniamus.

O R D O XX.

IV. *Semina subhirsuta in glomerulos veluti distincta A, atque non modo per totum Tab. 48. foliorum spatium B, verum etiam in dorso receptaculorum C, disrupta cute, crebro nascentia.*

LICHEN Pulmonarius, saxis, & arboribus adnascens, major, inferne nigricans, superne e sulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus fordide, & obsolete viridibus Tab. 48. fig. 1. *Lichenoides crusta foliosa, ex cinereo, & luteo virescente superne, inferne nigra, & levi Dill. Cat. Gifs. 207. Raii Synops. ed. 3. 73. num. 62. Muscus crustæ modo arboribus adnascens, major, lutescens C. B. Pin. 362. variet. An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331? In petris, & arborum stipitibus copiose eum legimus, & ex Anglia etiam habuimus.*

2. Lichen Pulmonarius, saxis, & arboribus adnascens, medius, inferne nigricans, superne sulphureo-cinereus, receptaculis florum . . . In quodam colle Florentia non longe, nuncupato *Montui*, dumtaxat vidimus.

3. Lichen Pulmonarius, medius, arboribus adnascens, inferne ex albo rufescens, superne cinereus, & lacunatus, receptaculis florum fulvo-spadiceis. *An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331? In dome-*

sticarum, atque spontanearum arborum caudicibus admodum familiaris est per agrum Florentinum, in faxis vero nunquam observavimus.

4. Lichen Pulmonarius, inferne obscurus, desuper e glauco subvirescens, receptaculis florum amplioribus, ac densioribus, atro-fuscis Tab. 48. fig. 2. *An Lichen Pulmonarius, arboreus, e cinereo viridis Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 13? An Lichenoides arborum, cinereo virens, tenue, & laeve ubique, scutellis minoribus Raii Synops. ed. 3. 73. num. 64.? Forte Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore viridante Col. Part. 1. 331? In Abietibus Pratolini, Montis Senarii, Camalduli, & Vallis-Umbrosæ.*

Arduum & fere impossibile est determinare, quid sit Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, tum colore cinereo, tum viridante Fabii Columna propter multiplices species, quæ in colore illis respondent, atque ita Botanici inter se non conveniunt, quoniam unus unam, alius aliam plantam ostendit. Nos equidem fatemur, visis, & requisitis locis, quos præfatus Auctor lustravit, plantas supradictas, ac ab eo præcipue descriptas prorsus ignorare, quomobrem in nonnullis obviis, cinereis, & viridantibus Italicis Lichenibus illos æmulantibus Columniana synonyma subdubium adjungemus; & aliis vaticinandi curam relinquimus.

O R D O XXI.

Tab. 49. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) tum per totum plantarum marginem sine ullo intervallo A, tum in eorum plano disrumpente, in distinctos veluti glomos B egredientia.

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnascens, inferne obscurus, desuper lacunatus, ex glauco, & cinereo flavescens, receptaculis florum rubeis Tab. 49. *Lichenoides arboreum, foliosum, cinereum, & sinuatum, inferne scabrum Raii Synops. ed. 3. 75. num. 77. Musco-Fungus Lichenoides crusta modo adnascens, major, cinereus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633? num. 1. Sect. XV. Tab. 7. fig. 1.* Per Plebaniam Imprunetæ variis in locis, & signanter in querceto juxta Divi Stephani Sacellum, vulgo *il Romitorio di Bifonica*, nec non ad Castanearum radices, tum circa Cænobium Vallis-Umbrosæ, tum secus torrentem Limæ, in Pistoriensi ditione. Londino D. Sherardus misit.

O R D O XXII.

Tab. 49. IV. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) tum per totam plantarum peripheriam C, tum in earum superficie per reticulatas rimas D emergentia.

LICHEN Pulmonarius, foliis eleganter divisis, inferne nigerrimis, & cirrosis, superne lacunatis, & glauco cinereis, receptaculis florum fusco-virescentibus Tab. 49. fig. 1. *Lichenoides crusta foliosa, superne ex cinereo glauca, inferne nigra, & cirrosa, scutellis nigricantibus Dill. Cat. Giss. 206.* Copiose crescit apud nos in Abietum caudicibus, raro vero in fruticibus, & saxosis locis. D. Dillenius ex agro Gissiensis transmisit.

2. Lichen Pulmonarius, tinctorius, foliis eleganter, & tenuiter divisis, inferne nigricantibus, & cirrosis, superne purpureis, & lacunatis, receptaculis florum concoloribus Tab. 49. fig. 2. *Lichen nigricans, Omphalodes Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 116. num. 13. Tab. XX. fig. 10. Lichen crusta modo saxi adnascens, tinctorius Inst. R. H. 549. Lichenoides saxatile, tinctorium, foliis pilosis, purpureis Raii Synops. ed. 3. 74. num. 70.* In Italia nondum vidimus, sed a Clarissimis Viris Sherardo, & Vaillantio specimen possidemus.

O R D O XXIII.

IV. *Semina subhirsuta* (Tab. 37. T) circa foliorum margines erumpentia D. Tab. 43.

LICHEN Pulmonarius, crassus, superne e cinereo plumbeus, torosus, ac filamentosus, inferne albus, & villosus, receptaculis florum ex rubro ferugineis Tab. 43. fig. 1. In Fagorum, Abietum, Castanearumque caudicibus, non solum per Pistorienses Alpes, verum etiam per Camaldulenses, & Falteronæ tractus.

2. Lichen Pulmonarius, minor, superne cinereus, inferne nigricans, receptaculis florum atro-rubeis, externa parte verrucosis Tab. 43. fig. 3. *Muscus crustæ*, aut *Lichenis modo arboribus adnascens*, cinereus Raii Synops. ed. 2. 23. num. 1. Circa Florentiam pluribus in locis ad Quercus, Cerros, Castaneas, cæterasque consimiles arbores admodum provenit, ut prope Pratolini rus, Montis Senarii Cœnobium, & Casiniani Ecclesiam, præsertim per sylvas cæduas DD. de Puccis. Londino, & Lutetia Parisiorum ab amicis nostris sæpe memoratis transmissus.

3. Lichen Pulmonarius, vulgatissimus, superne albo-cinereus, inferne nigricans, segmentis angustis, & eleganter divisus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 43. fig. 2. *An Lichenoides arborum crusta foliosa, albo-cinerea, tenuiter, & eleganter dissecta, scutellis nigris* Dill. Cat. Giss. 207. & Raii Synops. ed. 3. 74. num. 72? *An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo* Col. Part. 1. 331. *Inst. R. H. 548?* Ad arbores ubique oritur.

4. Lichen Pulmonarius, minor, tenuiter divisus, inferne albidus, superne cinereus, receptaculis florum obsolete spadiceis. In Regio viridario ad Cupressos, videlicet in loco dicto *il Fruttaro de' Razzernoli*.

5. Lichen Pulmonarius, Alpinus, foliis angustissimis, eleganter divisus, superne e cinereo virecentibus, inferne nigricantibus, & cirrosis, receptaculis florum fuscis, coronatis, seu foliosis Tab. 43. fig. 4. In Pistoriensibus Alpibus ad Fagos.

6. Lichen Pulmonarius, aureus, vix conspicuus, tenuissime divisus, receptaculis florum concoloribus Tab. 43. fig. 5. In arborum, & fructuum stipitibus ubique frequens v. g. in *Boboli*, & in Botanica Societatis horto, nec non per magnum ambulacrum, vulgo *la Stradone del Poggio Imperiale*.

O R D O XXIV.

III. *Receptacula florum pedunculo veluti insidentia* A.

Tab. 50.

IV. *Semina subhirsuta* (Tab. 37. T) circa margines supremæ foliorum partis B, & in dorso receptaculorum florum C e cutis laceratione veluti nascentia.

LICHEN Pulmonarius, crispus, inferne nigerrimus, & glaber, superne cinereus, receptaculis florum subobscuris Tab. 50. fig. 1. *Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus* *Inst. R. H. 549. Hist. Plant. Paris. 484. Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 12. An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo* Col. Part. 1. 331? In arborum caudicibus, locis præsertim montanis in Etruria affatim provenit, sed cum receptaculis florum rarissime occurrat, nam in omnibus nostris peregrinationibus geminas tantum plantas comperimus, quarum unam non procul Florentia circa Casiniani Ecclesiam in sylva aucuparia DD. de Puccis, alteram in Ilciferis, & Suberiferis sylvis, Pisas inter, & Liburnum.

2. Lichen Pulmonarius, latifolius, inferne albidus, superne cinereus, receptaculis florum concoloribus Tab. 50. fig. 2. In Suberibus, & Ilcibus sylvæ supra-

dictæ copiosus provenit, cum floribus vero non minus raro, quam præcedens.

3. Lichen Pulmonarius, minor, cinereus, flabelli-formis, lymbo superna parte repando. In Abietum dorso Villæ Pratolini, atque Montis Senarii, ut & ad Cupressos in Boboli.

O R D O XXV.

Tab. 50. I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei, tubulati D, ramulorum apicibus in prima specie clausis E, in secunda vero laxis F.

IV. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) nascentia e solutione cutis, vel ab externis E, vel internis F ramulorum extremitatibus.

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus, tubulosis, corniculatis, ad extremitates clausis, receptaculis florum subrubentibus Tab. 50. fig. 1. In Abietibus tum circa Archicœnobia Vallis-Umbrosæ, tum Camaldulensium, ac Montis Senarii Eremum, atque etiam prope Regiam Pratolini Villam.

2. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus, tubulosis, corniculatis, crebre divisis, ad extremitates hiantibus, & veluti cristatis, receptaculis florum rubeis Tab. 50. fig. 2. Lichen crusta modo arboribus adnascens, tenuiter divisis Inst. R. H. 548. Bot. Paris. 116. num. 12. Hist. Plant. Paris. 344. & 481. Lichenoides ceratophyllum, obtusum, & minus ramosum Raii Synops. ed. 3. 76. num. 85. Ex Anglia, & Lutetia Parisiorum transmissus, atque in iisdem locis cum præcedenti non raro legitur, a quo procul dubio diversus est.

O R D O XXVI.

Tab. 50. I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei, non tubulati.

IV. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) circa margines inferioris foliorum partis G, e solutione cutis veluti enascentia.

LICHEN Pulmonarius, cristatus, arboribus adnascens, exiguus, inferne albidus, desuper cinereus, receptaculis florum subobscuris Tab. 50. fig. 1. In Castanearum corticibus secus torrentem Limæ juxta Cutilianum dictationis Pistoriensis.

2. Lichen Pulmonarius, cristatus, arboribus adnascens, exiguus, angustioribus segmentis, receptaculis florum obscurioribus Tab. 50. fig. 2. Inter Liburnum, & Cœnobia Vallis-Benedictæ, prope Villam de Grifonis nuncupatam Limone in Suberum caudicibus.

Præcedenti in omnibus similis est, sed paulo minor, & angustior, quod non exprimit Icon, nam ob pictoris incuriam fuit male expressa.

3. Lichen Pulmonarius, faxis, & arboribus adnascens, exiguus, inferne albus, superne cinereo-virescens, receptaculis florum nigricantibus. Per Montem Fesulanum copiosissimus, tum ad arbores, tum ad faxes, præsertim secus viam, quæ ducit ab Ecclesia Cathedrali ad Sacellum, vulgo dictum *il Crocifisso di Fonte Lucente*.

O R D O XXVII.

- I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei, ad margines radicati, seu barbati.* Tab. 30.
 IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) posita in scrobiculis a disrupto, & laxo foliorum apice H, & margine I efformatis, quemadmodum in portione hujus plantæ per lentem visa, & radicibus destituta melius apparet.*

LICHEN Pulmonarius arboribus adnascens, exiguus, angustifolius, superne cinereus, inferne albus, receptaculis florum obscuris Tab. 50. In Abietum corticibus Montis Senarii, & Regiæ Pratolini Villæ.

O R D O XXVIII.

- IV. *Semina subhirsuta [Tab. 37. T) recondita in tumidis receptaculis, vel ab inferna K, vel a superna L foliorum parte efformatis.* Tab. 50.

LICHEN Pulmonarius, exiguus, faxis, & arboribus innascens, ad margines radicans, inferne albus, desuper subcinereus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 50. *Musco-Fungus arboreus, cinereus, minor, marginibus pilosis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 634. num. 9. *Lichenoides saxatile, & arboreum, tenerius, foliis pilosis, scutellis in adversa foliorum superficie apparentibus* Dill. Cat. Gifs. 207. *Raii Synops. ed. 3. 74. num. 69. An Lichen cinereus, arboreus, marginibus pilosis, minor* Bot. Paris. 115. num. 4? *Lichen cinereus, minor, marginibus pilosis* Ejusdem Tab. XX. fig. 5. Copiosissimus apud nos crescit, unde loca præcipua indicare non est opus. Londino, & Lutetia Parisiorum accepimus.

Quamvis in sequentibus plantis nulla adhuc animadvertantur semina, nihilominus, ob radices ad foliorum margines, & respectu habitus totius plantæ sub hoc ordine eas subnectimus, & collocamus.

2. *Lichen cinereus, arboreus, marginibus pilosis, major* Bot. Paris. 115. num. 3. *Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis* Ejusdem Tab. XX. fig. 4. *Inst. R. H. 550. Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus* Inst. R. H. 549. *Item Lichen latifolius, ramosus, minor, hirsutus* Ejusdem 550. Tab. 325. fig. C. *Muscus arboreus, pyxidioides, pilosus* Flor. Prus. 171. Ad arbores copiosus.
 3. *Lichen Pulmonarius, minor, ad margines radicans, inferne albus, superne cinereus, receptaculis florum nigricantibus. An Lichen cinereus, arboreus, marginibus pilosis, minor* Bot. Paris. 115. num. 4? *Lichen cinereus, minor, marginibus pilosis* Ejusdem Tab. XX. fig. 5. In fruticibus ubique.

O R D O XXIX.

- IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) adstita in scrobiculis per margines D & superficiem foliorum E.* Tab. 51.

LICHEN Pulmonarius, minimus, arboribus innascens, ad margines radicans, superne cinereo-fuscus, inferne anthracinus, receptaculis florum fuscis Tab. 51. Ad Populos ante, & post urbem, juxta Arni ripas, item in Boboli, & per magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, loco dicto lo Stradone del Poggio Imperiale ad Cupressos, itemque in via, quæ ad B. Virginis Pacis Templum ducit in Ulmorum stipitibus.

2. *Lichen Pulmonarius, minimus, arboribus innascens, ad margines radicans, desuper cinereus, subtus albus, receptaculis florum fuscis. Cum prima specie in iisdem locis reperitur.*

Tab. 51. I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, arctissime adnascetes, per siccitatem rimosi, ex substantia plerumque farinacea, & ex loco, in quo proveniunt, nisi in fragmenta separabiles.*

IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) vel per totam superficiem, vel in peculiaribus locis in plantis, ut plurimum non floriferis, reperiuntur.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, major, foliis crassis, subrotundis, e cinereo virescentibus, inferne albis, receptaculis florum subrufis Tab. 51. fig. 1. In saxorum rimis per Montem Murellum, variis in locis, & præsertim circa Garzæ torrentis originem.

2. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis brevibus, inferne albis, desuper e cinereo virescentibus, receptaculis florum rufis Tab. 51. fig. 2. *An Lichen opere Phrygio ornatus Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 1?* In antiquis parietibus, & ad saxa circa Florentiam ubique.

3. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis brevibus, fordide virescentibus, ad fulvum colorem tendentibus, receptaculis florum nigricantibus. In Monte Murello ubi prima species crescit.

4. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis exiguis, multum lacinia-
tis, viridantibus, receptaculis florum nigris. Secus torrentem, vulgo *Rinaggio*.

5. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis exiguis, inferne albis, superne aurantiacis, receptaculis florum nigris. In Monte Acuto Florentia non longe, in Plebania Cercinæ.

6. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, glauco-virescens, angustioribus segmentis, receptaculis florum griseis Tab. 51. fig. 4. *An Lichen Discoridis, & Plinii secundus, colore virescente Col. Part. 1. 331?* Hic est apud nos ita ob-
vius, ut nullum inveniatur tectum, atque paries, & saxa, in quibus non repe-
riatur.

7. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, foliis pulpo-
sis, pulverulentis, receptaculis florum griseo-rufis Tab. 51. fig. 5. *An Lichen Dio-
scoridis, & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331?* In saxis, & præ-
diorum muris extra urbem nostram sine radio reperitur.

8. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis pulposis, pulverulentis, sulphureo-virescentibus, receptaculis florum griseo-rufis. In parietibus aquæductum
Boboli viridarii. Varietas præcedentis solummodo est.

9. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, albus, foliis pulposis, ad extre-
mitatem magis complanatis, receptaculis florum cinereis Tab. 51. fig. 3. In mon-
te Murello prope stabulum Vaccarum Domini Marchionis Dantis de Castilione.

10. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, farinaceus, desuper e cinereo
albicans, inferne ex albo rufescens, foliis pulposis, receptaculis florum nigris.
In Cupressorum caudicibus, non solum in magno ambulacro Imperialis villæ, sed
etiam in viridario *Boboli*.

11. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, cinereus, crispus, receptaculis
florum . . . In muris, & tectis admodum familiaris est.

12. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, cinereo-fuscus, foliis pulposis,
angustioribus, receptaculis florum fuscis. In spondis Pontis Divi Felicis, & per
montem Fesulanum copiosus.

13. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, tenuiter divisus, desuper sul-
phureus, inferne nigricans, per siccitatem in portiunculas perexiguas magis se
dividens, receptaculis florum griseo-rufis. In saxorum superciliis, locis monta-
nis etiam siccioribus apud nos, & signanter in Monte Murello, & Fesulano.

14. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, coloris aurantiaci, foliis magis appressis, receptaculis florum concoloribus. Per Montem Murellum supradictum, variis in locis.

15. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, luteus, vulgarissimus, foliis pulposis, receptaculis florum concoloribus. In muris, & testis obvis.

16. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, sulphureus, & mollior, receptaculis florum ex rubro aureis. In Montis Acuti vertice, nec non in prædiorum muris circa Cappuccinorum Cœnobium, vulgo *i Cappuccini di Montui*.

17. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, ex fusco nigricans, foliis angustissimis, & creberrimis, receptaculis florum ferme nigris Tab. 51. fig. 6. In saxis circa Cercinæ Plebaniam, speciatim ubi dicitur *le Lepricine*; crescit etiam in quamplurimis locis per Fesulanum Montem.

O R D O XXXI.

I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei.

III. Receptacula florum A in substantia planta affixa, atque recondita B, & minime apparentia, nisi laceratione cutis C, quemadmodum in folio per microscopium valde aucto luculenter apparet.

Tab. 52.

IV. Semina

LICHEN Pulmonarius, Alpinus, terrestris, glauco-virescens, receptaculis florum fuscis Tab. 52. In Alpibus Nursiæ, veluti in loco *la Portella*, & in Apennino Etruriæ per Clusennam ditionem; per illam montium catenam, vulgo *la Falterona*.

O R D O XXXII.

I. Lichenes crustacei, non Pulmonarii, seu non foliosi, nec in lacinia secti, substantia ut plurimum farinacea. Tab. 52.

III. Receptacula florum in interna verrucarum parte H adfita, & solum per rimam I apparentia, rarissime extra easdem verrucas prorsus exeuntia K.

IV. Semina

LICHEN crustaceus, verrucosus, Alpinus, arboribus adnascens, cinereus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 52. In jugis Falteronæ ad Fagos, & Abietes.

O R D O XXXIII.

I. Lichenes crustacei, non Pulmonarii, nonnihil sinuati, substantia farinacea. Tab. 52.

III. Receptacula florum in superficie planta locata.

IV. Semina

LICHEN crustaceus, sinuatus, farinaceus, verrucosus, cinereus, Musco innascens, receptaculis florum nigricantibus Tab. 52. Inter Castrum Prati Veteris, & Falteronæ juga circa medium iter.

Tab. 52. 1. *Lichenes crustacei, non Pulmonarii, indivisi scilicet, neque laciniati, neque sinuati, substantia farinacea, vel ex tartaro.*
 & 53.

IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) in plantis ut plurimum non floriferis, seu femineis (Tab. 53. fig. 1. 2. 3. 4.) vel per totam earum superficiem fig. 3. 4. vel in peculiaribus scrobiculis fig. 1. 2. enascentia.*

LICHEN crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, candidus, omnium crassissimus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 52. In collibus sterilioribus, circa Florentiam ubique ad saxa.

2. Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, verrucosus, candidus, receptaculis florum rufescentibus. Non longe ab Abbatia S. Cassiani, vulgo *Monte Scalari*, in loco dicto *il Piano della Vite*, ad Cerasa; ut etiam in Pistoriensibus Montibus per loca *l' Erba minuta*, subinde in Cerasorum stipitibus.

3. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, candidus, receptaculis florum concoloribus. Ad Cerros circa Paternum Vallis-Umbrosæ horreum, in loco *Monte Pescoli*.

4. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, sulphureus, receptaculis florum fuscis. In Quercuum caudicibus circa rus Patrum Dominicanorum S. Mariæ Novellæ, loco dicto *Carmignanello*, item circa Pratinum Villam Regiam.

5. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, ex albo subvirescens, receptaculis florum eleganter rufis, extrinsecus veluti striatis. In Abietum stipitibus Montis Senarii.

6. Lichen crustaceus, saxatilis, verrucosus, albus, receptaculis florum concoloribus, & copiosioribus. In Casiniani collibus, inter rus Domini de Arrighis, & rivulum *Soglia*, nec non in Plebania Cercinæ, per loca *le Masse*, in capite viæ, quæ ad supradictam Ecclesiam ducit.

7. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, cinereus, receptaculis florum nigris, crispis, & copiosioribus. Per Montem Fesulanum secus torrentem Mensu æ.

8. Lichen crustaceus, saxatilis, & arboreus, verrucosus, cinereus, receptaculis florum nigricantibus. *Lichenoides crustaceum, & leprosum, scutellare, cinereum* Dill. Cat. Giff. 205. Raii Synops. ed. 3. 70. num. 42. Specimen a D. Sherardo communicatum e Fraxinea crusta depromptum esse videtur.

9. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, obscurus, receptaculis florum nigris, non tumentibus. Super saxa circa Abiegnam sylvam Montis Senarii, præsertim prope rusticalem domunculam nuncupatam *il Tufo*.

10. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, saturo-cinereus, receptaculis florum amplioribus, nigris, non tumentibus. Juxta fluvium Emæ, inter pontem Divi Felicis, & pontem Jozulum, nec non in Casiniani Cura, Soliæ rivulum inter, & Villam DD. de Arrighis.

11. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, subobscurus, receptaculis florum nigris, amplioribus, & tumentibus. Per locum *la Consuma*.

12. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, subobscurus, receptaculis florum nigris, minoribus, & tumentibus. In viridario *Boboli*.

13. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, sulphureo-cinereus, receptaculis florum nonnihil tumentibus, primum nigris, deinde rufescentibus. In vetustis prædiorum muris circa Florentiam, & in spondis pontis Divi Felicis copiose oritur.

14. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, cinereus, receptaculis florum nigris, & nonnihil tumentibus. In saxis, & antiquis parietibus per Fesulanum montem. Varietas præcedentis solummodo est.

15. Lichen crustaceus, saxatilis, viridis, non verrucosus, receptaculis florum ferrugineis. In muris aquæductuum viridarii *Boboli*, & ad saxa circa Ecclesiam Divi Felicis ad Ennam.

16. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, sulphureus, receptaculis florum nigricantibus, per oras tenuissime striatis. In margine viæ inter Cœnobium Divi Dominici, & Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*.

17. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, albus, receptaculis florum nigricantibus, per oras tenuissime striatis. Per viridarium *Boboli*, in aquæductis juxta urbis mœnia, secus marginem ambulacri ex lapillis varie coloratis incrustatum.

18. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, Alpinus, albus, molissimus, receptaculis florum nigricantibus, majoribus, per oras tenuissime striatis. In Petræ Alvernæ rupibus ad Septentrionem.

19. Lichen crustaceus, saxatilis, luteus, receptaculis florum nigris. *An Lichenoides crustaceum, tenuissimum, segmentis quadratis, flavo, & nigro colore eleganter variegatis Dill. Cat. Giff. 206?* In collibus prope Florentiam ad saxa copiosus, præsertim per montem Fesulanum, & Casiniani Curam.

20. Lichen crustaceus, saxatilis, recens luteus, per siccitatem fuscus, receptaculis florum semper nigris. In *Boboli* viridario, in saxis secus aquæductum.

21. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, receptaculis florum exiguis, concavis, & nigricantibus, ac in substantia plantæ veluti infixis. In tectorum regulis, & ad saxa ubique, præsertim locis montosis circa urbem.

22. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, cinereus, receptaculis florum exiguis, concavis, & nigricantibus, ac in substantia plantæ veluti infixis. In montanis locis supra urbem. Præcedentis varietas est.

23. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, non verrucosus, albus, receptaculis florum exiguis, nigricantibus, concavis, & crispis, ac in substantia plantæ veluti infixis. In Clusentinis montibus, ut in loco dicto *la Consuma*.

24. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, non verrucosus, ex albo subcinereus, receptaculis florum atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus. In saxis secus torrentem dictum *Rimaggio*, & in collibus Imprunetæ.

25. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, crusta cinerea, tenui, ex albo subcinerea, receptaculis florum atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus. In hortis ad Ficus.

26. Lichen crustaceus, saxatilis, glaucus, tenuissimus, receptaculis florum exiguis, carneis. In lapidibus circa PP. Cappuccinorum Cœnobium, vulgo *i Cappuccini di sopra*, Conceptioni B. M. V. dicatum.

27. Lichen crustaceus, Alpinus, arboribus adnascens, luteus, receptaculis florum aureis. In Castanearum corticibus per Clusentinam ditionem, nec non in Abietibus per Falteronæ Jugum.

28. Lichen crustaceus, saxatilis, crusta tenuiori, lutea, receptaculis florum saturo-aureis. In saxosis locis prope Florentiam, ut per Murelli Montem, & circa Pratolini villam, atque etiam per Plebaniam Cercinæ veluti in Cupresseto dicto *le Lepricine*.

29. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex cinereo albicans, receptaculis florum crebris, subfuscis, limbo albo, crenato, cinctis. *Lichenoides crustaceum, & leprosum, scutellis subfuscis Raii Synops. ed. 3. 71. num. 45.* Circa Podium ad Cajanum ad Cerros, quem etiam Londino Dominus Sheiardus misit.

30. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex albo subcinereus, verrucosus, receptaculis florum crebris, subfuscis, limbo albo, non crenato, cinctis. In monte Fesulano ad arbores.

31. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex albo subcinereus, receptaculis florum subfuscis, minus crebris. Per ambulacrum Regiæ villæ suburbanæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale* ad Cupressos.

32. Lichen crustaceus arboribus adnascens, griseus, in transversalem lineam longe se diffundens, receptaculis florum copiosioribus, ac concoloribus. In Falteronæ Jugis ad Fagos.

33. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex albo subcinereus, receptaculis florum aureis, nudis. Circa Castrum Florentinum ad Fraxinos, & non longe a Paterni horreo, in loco monte *Pescoli*, prope Vallem Umbrosam.

34. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, griseus in longam, & transversalem lineam, veluti excurrent, receptaculis florum tuberculosis, nigris, & tumentibus. Ad Fagos, & Abietes per Falteronæ Juga.

35. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, crusta tenuiori, cinereo-virescens, receptaculis florum nigris, & tumentibus. *Lichenoides leprosum*, crusta cinereo-virescente, tuberculis nigerrimis Dill. Cat. Giss. 205. Raii Synops. ed. 3. 71. num. 52. In arborum corticibus, tum intra, tum extra Florentiam, speciatim in agris Divi Valentini, & per loca vulgo *la Fioraja*, & Londino a D. Sherardo possidemus.

36. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, pulverulentus, luteus, receptaculis florum rufis, & tumentibus. In Suberum corticibus prope Liburnum.

37. Lichen crustaceus, lignis adnascens, pulverulentus, sulphureus, receptaculis florum nigris, tumidis. In agris supradictis nuncupatis *la Fioraja* ad columnas ligneas.

38. Lichen crustaceus, Alpinus, lignis putridis adnascens, glaucus, receptaculis florum carneis, & tumentibus. In dejectis, atque decorticatis Abietum truncis, per Falteronæ Juga Autumnali tempore.

39. Lichen crustaceus, saxatilis, cinereus, crusta tenuissima, receptaculis florum luteis, exiguis. Prope Liburnum in saxis secus Mare, juxta locum vulgo *i Cavalleggeri*.

40. Lichen crustaceus, polline tenuissimo eleganter virenti veluti conflatus, receptaculis florum aureis. In Monte Fesulano.

41. Lichen crustaceus, Musco plerumque innascens, polline cinereo, veluti conflatus, receptaculis florum nigris. In Monte Murello circa vaccarum stabulum D. Marchionis de Castiglione, nec non in ericetis Scandicci alti, Casiniani, Juguli, atque Imprunetæ, & etiam in *Boboli* crescit circa Neptuni Piscinam, vulgo *il Vivaio del Forcone*, o di *Netrunno*.

42. Lichen crustaceus saxis, & humo adnascens, polline cinereo veluti conflatus, receptaculis florum ex rufo fulvis. In Casiniani tractu circa rus DD. de Arrighis.

43. Lichen crustaceus, saxis, & arboribus adnascens, gelatinosus, & verrucosus, niger, receptaculis florum concoloribus. In antiquis parietibus, tum intra, tum extra Florentiam, & etiam in Falteronæ Jugis ad Fagos vidimus.

44. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, rugosus, ex cinereo virescens, receptaculis florum nigris, exiguis, tumidis. Ad Pyros in loco vulgo *le Cascine*.

45. Lichen crustaceus tuberculatus, arboribus adnascens, tenuissimus, ex cinereo virescens, semina copiosissima lutea fundens, receptaculis florum concoloribus. In Cupressuum corticibus per magnum ambulacrum Regiæ villæ suburbanæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*.

46. Lichen crustaceus, tuberculatus, arboribus adnascens, ex cinereo virescens, semina lutea copiosissima fundens, receptaculis florum ex rufo fulvis. In eodem loco, ac in iisdem arboribus crescit.

47. Lichen crustaceus, saxatilis, saturo-virens, receptaculis florum rufis. In ædificiis antiquis per urbem nostram.

48. Lichen crustaceus, saxatilis, læte virens, receptaculis florum fusco-cinereis. Ibidem provenit.

49. Lichen crustaceus, saxatilis, ex verrucis minutissimis, multifidis, atque viridibus veluti conflatus, seminibus luteis, receptaculis florum concoloribus. In viridario *Boboli*, ad vetustos muros.

50. Lichen crustaceus, saxatilis, verrucosus, e cinereo virescens, verrucis perexiguus, semina lutea ad latera fundentibus, receptaculis florum concoloribus. In muris aquæductuum in eodem viridario.

51. Lichen crustaceus, saxatilis, tuberculosus, tuberculis minoribus, non cavis, viridibus, sed cum arescunt farina veluti aspersis, receptaculis florum nigris. In antiquis murorum cavernulis, & commissuris cum sequenti oritur.

52. Lichen crustaceus, saxatilis, tuberculosus, tuberculis majoribus, cavis, vesicam referentibus, viridibus, sed cum arescunt farina veluti aspersis, receptaculis florum nigris.

53. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, receptaculis florum nigris, exiguis. In faxis secus torrentem vulgo *Rimaggio*, in Ripulensi planitie, & in quamplurimis locis circa Urbem.

Et quia in sequentibus plantis hætenus receptacula florum non comperimus, a prædictis, quæ iisdem non carent, eas distinguimus, & segregamus.

54. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, albus, superficie in acetabulis pulverulentis veluti efflorescente Tab. 53. fig. 1. *Musco-Fungus tartaricus*, *albescens*, *rugosus*, *farinaceus* *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 634. num. 11.* *Lichen crustaceus*, *albescens*, *scutis farinaceis* *D. Petiv.* In Cerris, & Quercubus circa Paterni horreum, ac alibi in agro Florentino, & Londino a D. Sherardo accepimus.

55. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, subcinereus, superficie in acetabulis minoribus, pulverulentis veluti efflorescente Tab. 53. fig. 2. Ad Cupressus, & Ilices per magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ Villæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*.

56. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, albus, globulis minutissimis undique refertus. In faxis per Montem Murellum.

57. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, cinereus. In prædiorum muris extra portam vulgo *S. Gallo*, initio viæ Bononiam ducentis cum sequenti crescit.

58. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, rimosus, tenui substantia, ex albo rufescens.

59. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, tenui substantia, dilute luteus, & velut sulphureus. Per Clusentinos Montes, præsertim in illo dicto *la Consuma* juxta viam publicam.

60. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, & granulatus, luteus Tab. 53. fig. 3. Ad pedem Montis Senarii in faxis prope rusticam casam nuncupatam *il Tufo*, & paulo supra Jugulum, versus Casinianum copiosus.

61. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, & non rimosus, luteus. In Castanearum, & Abietum corticibus per Falteronæ Montem, nec non in saltu Regiæ Pratolini Villæ ad Cerros.

62. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, neque rimosus, neque verrucosus, candidus, pulvisculo concolore undique conspersus Tab. 53. fig. 4. Circa dictam villam, & per Montem Murellum in Quercuum stipitibus.

63. Lichen crustaceus, saxatilis, neque rimosus, neque verrucosus, e sulphureo virescens, pulvisculo minutissimo concolore undique conspersus. In fonte cujusdam diruti Eremuli Sanctissimæ Virginis Mariæ, & Divæ Catharinæ V. ac M. dicati in summitate Montis Murelli. Item ad Montis Fesulani radices in muris prædiorum viæ, quæ a Cœnobio D. Dominici ducit ad Patrum Franciscanorum Ecclesiam dictam *la Doccia*, circa medium iter, itemque in loco nuncupato *il Piano di Giullari* ad parietes sylvulæ ruris Domini Senatoris, & Comitis Ferrantis Capponi.

64. Lichen crustaceus, saxatilis, tenuiori substantia, neque rimosus, neque verrucosus, pulverulentus, citrini coloris. In dicto Monte Fesulano prope Villam D. Equitis *del Turco*, & juxta amnem *Ema*, inter Pontem Divi Felicis, & Pontem Jozoli.

65. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, neque rimosus, neque verrucosus, totus pulverulentus, griseus. In Castanearum corticibus, per Falteronæ juga.

66. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, seminibus cervini coloris undique refertus. In interioribus urbis mœniis, quæ viridarium *Boboli* cingunt.

67. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, mollissimus, cinereo-glaucus, seminibus concoloribus repletus. In saxorum commissuris, non solum per eundem viridarium, sed etiam extra urbem plurimis locis.

68. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, nonnihil sinuatus, ex albo subcinereus, pulverulentus. In iisdem fere locis cum antecedenti.

69. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, aureus, colore elegantissimo, & immutabili. Ad Pinos in loco *le Cascine*, & in *Boboli* ad Ilices, Cupressos, & columnas ligneas.

70. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, pallide-luteus, seu ochroleucus. In agris circa Castrum Florentinum ad Fraxinos; & ad Cerros, atque Castaneas per Clusentinam ditionem.

71. Lichen crustaceus, arboribus, & lignis adnascens, tenuissimus, pulverulentus, spadiceus. In prædicto viridario *Boboli* super varias arbores, caudices, & ligna viget.

72. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, griseus. Ubi num. 17. in iisdem arboribus provenit.

73. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, ruber. Ad Populos circa urbem.

O R D O XXXV.

Tab. 59. III. Receptacula florum rotunda A, interna parte cava B, & basi superposita C.
IV. Semina

LICHEN crustaceus, terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis, carneis, pediculo infidentibus Tab. 59. *Lichen terrestris ericetorum*, basi muscosa, capitibus fungoidibus, carnei coloris Flor. Jen. 350. *Lichenoides fungiforme* crusta leprosa, candida, capitulis, & pediculis incarnatis Dill. Cat. Giff. 205. Raii Synops. ed. 3. 70. num. 40. *Fungelli incarnati* coloris minuti Musco innati Marchi Brand. Mentz. Pug. Tab. 6. In ericetis nostris copiosissimus.

Et si in supradicta Synopsi hæc planta credatur eadem cum *Fungo coccineo*, capitulo sphaerico, liquoris flavescens repleto D. Richards. Raii Synops. ed. 2. App. 336. nihilominus diversam esse suspicamus; quoniam in regione nostra, ubi dicta planta copiosissima crescit, numquam in suis capitulis liquorem prædictum continere vidimus, sed potius quamdam lanuginem araneæ telæ non absimilem, quæ pariter occurrit in plantis, quas ex Anglia, & agro Giffensi posidemus; idcirco supradictus Fungus coccineus, potius ad tertiam speciem *Lycogalastridis* a nobis propositam, quam ad dictum Lichenem pertinere existimamus.

2. Lichen crustaceus, terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis, fuscis, pediculo infidentibus. *Lichenoides fungiforme*, terrestre, capitulis fuscis Raii Synops. ed. 3. 70. num. 39. Londino Dominus Sherardus misit.

O R D O XXXVI.

- I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, substantia coriacea.* Tab. 54.
 II. *Flores A commixti cum gelatinosa massa B, comprehensa in cavitate C receptaculi spherici D.*
 III. *Receptacula florum in substantia foliorum sunt inserta E, & in earum superficie F, vix apparent.*
 IV. *Semina, (Tab. 37. T) quæ in illis plantis observari nobis contigit, ad foliorum margines occurrunt G.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, & cinereo fuscus, minimus (Tab. 54. fig. 1.) Inst. R. H. 549. Hist. Plant. Paris. 483. Bot. Paris. 116. num. 31. Tab. XXI. fig. 14. *Lichenoides saxatile, foliis minus divisis, cinereo-fuscis Raii Synops. ed. 3. 73. num. 66.* In faxis ad Montis Boni radicem juxta molendinum Diaboli, & secus Soliæ rivulum, atque etiam Paternum inter & Tosi molendinum in prærupto loco dicto *le Coste*, & Lutetia Parisiorum habuimus.

Tres hujusce plantæ imagines a Botanico Parisiensi exhibentur, quum autem Pictor, nimis juvenes, nec adhuc foliis luxuriantes, & nimis venustâ forma repræsentaverit, dum veluti torno elaboratas, & quasi oculi humani effigiem præferentes effinxit, quam figuram nec in speciminibus ab autore nobis communicatis, nec in plantis, quæ apud nos exoriuntur, adhuc vidimus; ideoque Iconem exactiorem, licet parvam in Tabula nostra exhibere volumus. Color insuper ejusdem albus, subcinereus solum ob vetustatem in cinereo-fuscum vergit.

2. Lichen Pulmonarius, saxatilis, minimus, fulvus, foliis pulposis. Per Urbem nostram in parietibus Arni fluvii, & signanter ad meridiem inter Pontem vulgo *alle Grazie*, & viam olim *delle Torricelle*, nunc vero *delle Casine*.

3. Lichen Pulmonarius, saxatilis, sordide virescens, foliis minimis Tab. 54. fig. 2. *An Lichen opere Phrygio ornatus Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 1?* In arboribus, & prædiorum vetustis muris, tum intra, tum extra Florentiam.

4. Lichen Pulmonarius, terrestris, clypeatus, minimus, & indivisus, virescens Tab. 54. fig. 3. Ultra Juguli Plebaniam in Castaneto Monialium Divæ Felicitatis, & in umbrosis ambulacris viridarii Boboli.

5. Lichen Pulmonarius, saxatilis, viridis, foliis vix conspicuis, squamatim sibi incumbentibus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 4. In vetustis parietibus, tum intra, tum extra urbem copiosus.

O R D O XXXVII.

- I. *Lichenes crustacei, non Pulmonarii, seu indivisi, substantia farinacea, & ex tartaro.* Tab. 54.
 II. *Flores H. I. commixti ut plurimum cum massa gelatinosa K, comprehensa in cavitate receptaculi L spherici M, pyriformis N, transverse oblongi simplicis O, vel transverse oblongi multifidi (Tab. 56. G)*
 III. *Receptacula, vel in Plantarum superficie P, vel in earum substantia Q.*
 IV. *Semina.*

LICHEN crustaceus, tartaricus, niger, & veluti deustus, receptaculis florum crebris, rotundis. In exiccatis, & semiputridis Abietum radicibus per Falteronæ juga.

2. Lichen crustaceus, tartaricus, lignis adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum pyramidalis, & verrucosis. In saltu Montis Alvernæ, in ea parte, quæ Septentrionem respicit.

3. Li-

3. Lichen crustaceus, tartaricus, in arborum cavernulis proveniens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum pyriformibus, non verrucosis Tab. 54. fig. 1. Per Ilicum, & Quercuum cavernulas in viridario *Boboli*, & alibi.

4. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum exiguis mammiformibus Tab. 54. fig. 4. In Ulmorum cæsuris intra, & extra Florentiam.

5. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum rotundis, per siccitatem nonnihil appressis, & umbilicatis. Per Murelli Montem in arborum cæsuris, & speciatim circa Stabulum vaccarum D. Marchionis de Castilionis.

6. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum transverse oblongis, & intortis. In emortuis Ilicum cæsuris, plurimis locis, & potissimum per viridarium *Boboli*.

7. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum transverse oblongis, & quasi reniformibus non intortis, brevibus Tab. 54. fig. 2. Per ambulacrum Imperialis villæ in Ilicum cavernulis late se diffundens.

8. Lichen crustaceus, tartaricus, corticibus arborum adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum transverse oblongis, compressis. In Monte *Pescoli* ad Cerros non longe a Paterni horreo.

9. Lichen crustaceus, tartaricus, corticibus arborum adnascens, cinereus, receptaculis florum sub cute erumpentibus, nigricantibus, transverse oblongis, varie divarigatis, & compressis. *Lichenoides crusta tenuissima, peregrinis veluti literis inscripta Raii Synops. ed. 3. 71. num. 48.* In Ilicum stipitibus crescit, & Londino a D. Sherardo possidemus.

10. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, ex spadiceo fulvus, receptaculis florum sub cute erumpentibus, nigricantibus, transverse oblongis, varie divarigatis, & compressis. In corticibus arborum, & præcipue ad Corylos cum sequenti crescit apud nos.

11. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, ex spadiceo fulvus, receptaculis florum in superficie nascentibus, nigris, transverse oblongis, ac varie divarigatis, & non compressis Tab. 56. fig. 3.

12. Lichen crustaceus, farinaceus, saxatilis, ex albo roseus, receptaculis florum nigris, transverse oblongis, ramosis, & non ramosis. Circa portum Polæ in interioribus Cisternarum muris, quæ Romanis antiquis inservierunt.

13. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus innascens, sordide cinereus, receptaculis florum nigris, & rotundis. In Aceribus, & Fagorum stipitibus per Falteronæ Jugæ.

14. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, olivaceus, receptaculis florum nigris, perexiguus Tab. 54. fig. 9. Ad Corylos in sylva aucupariâ circa medium ambulacri Regiæ suburbanæ villæ, vulgo lo *Stradone del Poggio Imperiale*.

15. Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, ex albo rufescens, receptaculis florum nigris, perexiguus Tab. 54. fig. 6. Ad Cupressos, per ambulacrum villæ antedictæ.

16. Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, albus, receptaculis florum rotundis, nigris, & inter se longe distantibus Tab. 54. fig. 3. In iisdem arboribus crescit, non solum ubi præcedens, verum etiam per viridarium *Boboli*, & alibi intra, & extra urbem.

17. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, Alpinus, aureus, & crispus, receptaculis florum rotundis, nigris. In rupibus Sacri Montis Alvernæ ad Septentrionem cum sequenti crescit.

18. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, Alpinus, ex cinereo albus, & crispus, receptaculis florum rotundis, nigris.

19. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, cinereus, receptaculis florum nigris, perexiguus. Per *Boboli* viridarium fecus urbis mœnia in murorum canaliculis in pilis aquam ducentibus, ubi aves sitim extinguunt.

20. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, rimosus, & veluti tessellatus, ex cinereo albicans, vulgarissimus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 7. In imbricibus, & tectorum regulis, nec non ad saxa ubique.

21. Lichen crustaceus, saxatilis, minimus, valde rimosus rimis, & inferiori parte pullus, desuper dum recens est, luteo-viridis, per siccitatem fuscus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 8. In vetustis parietibus ubique viger.

22. Lichen crustaceus, verrucosus, arboribus adnascens, grandinatus, flavescens, receptaculis florum tribus, vel quatuor, vel pluribus in singulis tuberculis comprehensis. Per Pistorienses Alpes multis in locis ad arborum stipites, & signanter circa cauponam, vulgo *l' Erba minuta*.

23. Lichen crustaceus, verrucosus, albus, in arborum corticibus in transversalem lineam veluti excurrrens, receptaculis florum in singulis verrucis pluribus. Circa Castrum Florentinum fecus Fluvium vulgo *l' Elsa*, ad Fraxinos.

24. Lichen crustaceus, saxatilis, verrucosus, pallidus, receptaculis florum concoloribus, & basi quadam superpositis, priapum perbelle representantibus. In Pistoriensi ditone, paulo ante Castrum S. Mamantii, in loco dicto *Piteccio* ad saxa.

O R D O XXXVIII.

I. *Lichenes fruticosi, non tubulati* K.

III. *Receptacula florum, ut in ordine antecedente, sed in cauliculorum summitate locata* H.

IV. *Semina*

Tab. 39.

LICHEN fruticosus, Coralloides, non tubulosus, cinereus, ramosissimus, receptaculis florum sphaericis, concoloribus Tab. 39. fig. 6. *Lichenoides non tubulatus, ramulis, scutellis nigris terminatis* Raii Synops. ed. 3. 66. num. 13. *Muscus Coralloides, Tumbriensis, bracteolis nigerrimis* Mus. Petiv. num. 437. In Laci nigri, & Falteronæ Alpibus, ut plurimum ad Fagos, & Londino Dominus Sheppardus communicavit. De qua planta in ordine V. loquuti sumus.

2. Lichen saxatilis, maritimus, Muscosus, minimus, nigerrimus. Non procul Liburno juxta locum vulgo *i Cavalleggeri*, super saxa, quæ a Mari interdum alluuntur.

Plures Lichenum species recensentur apud nos, in quibus non plane acquiescimus.

Lichen dicitur a sanandis Lichenibus, seu Impetiginibus, sive quod eas ut plurimum referat.

LICHEN - AGARICUS.

LICHEN-AGARICUS est plantæ genus, floribus apetalis, subrotundis (Tab. 54. Tab. 54. LR), vel filo nodoso formibus (Tab. 55. S) sterilibus, & nudis, scilicet calyce, pythello, atque staminibus destitutis, & massæ gelatinosæ affixis (Tab. 54. T, & Tab. 55. T) quæ massa reconditur in cavitate receptaculi (Tab. 54. V, & Tab. 55. V) sphaerici (Tab. 54. X, & Tab. 55. X) vel cylindracei (Tab. 55. Y,) qui vel supra (Tab. 55. Z) vel infra (Tab. 54. a & Tab. 55. a) plantarum superficiem locati. Semina autem in plantis, quas observavimus, plerumque rotunda, nitida, & solitaria (Tab. 55. b) in exteriori plantarum parte summa-

mitatem versus (Tab. 54. c, & Tab. 55. c) tamquam polline nascentia. His notis adjungimus plantarum crassitiem, & substantiam, quæ ad Agaricum potius quam ad Lichenem pertinent.

O R D O I.

Tab. 54. *Lichenes-Agarici erecti, ramosi, & non ramosi.*
& 55.

LICHEN AGARICUS, nigricans, ligno adnascens, plerumque multifidus, & compressus, ima parte villosus, summa vero glaber, albidus, & pulverulentus Tab. 55. fig. 1. *Coralloides ramosum, nigrum, compressum, apicibus albidis* Inst. R. H. 565. *Coralloides digitatum, nigrum, apicibus albidis* Pet. Gazophyl. Tab. LXII. fig. 12. *Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis* Raii Synops. ed. 3. 15. num. 8. *Fungus lignosus, rostratus, Antuerpiensis* Bocc. Mus. Part. 1. 296. Tab. 116. & 266. *Muscus palmatus, farinaceus, digiti altitudine, e caudicibus Quercuum putrescentibus, caule nigro, gracili assurgit, summumque ejus capitulum depressum in aliquot extrema acuta, quasi palma in digitos scinditur, candidoque polline efflorescente albescit* Flor. Altdorf. In aridis, & putrescentibus lignis, non solum per viridarium Boboli, sicut etiam in quamplurimis sylvis circa Florentiam.

2. Lichen-Agaricus, qui Litophytoides terrestre, digitatum, nigrum (Tab. 54. fig. 4.) Comm. Ac. R. S. Anno 1711.

Nostra Icon deprompta est ex Commentariis Academiae Regiæ Scientiarum, anno supra citato, quoniam genuina planta hactenus ad manus nostras non pervenit, quam proculdubio diversam esse credimus ab *Hypuxilo*, seu excremento ligni putridi fungoso *Mentz. Pug. Tab. 6.* quamvis aliis idem esse videatur. Sub initium, quo rei herbariæ operam dedimus, & Fungis adhuc animam non applicavimus, in saltu Montis Alvernæ observavimus plantas ad Fraxinorum radices omnino respondentes Iconi *Mentzelianæ*, & prorsus diversas ab illis, quæ in supradictis Commentariis, & in nostra Tabula extant.

3. Lichen-Agaricus nigricans, Cupressiformis, ramosus, & non ramosus, lignis aridis adnascens Tab. 55. fig. 2. In Quercineis lignis, circa Casiniani Ecclesiam.

4. Lichen-Agaricus terrestris, digitatus, niger, apicibus albo-rufis, seminibus griseis, undique conspersis, radice membranacea, longissima, variè divaricata, & implexa Tab. 54. fig. 4. In umbrosis ambulacris horti Medici Florentini sponte crescit, ubi radicem suam usque ad cubitalem longitudinem in humo demittit.

Ad hoc genus, & ordinem spectare videtur *Clavaria militaris, crocea* Bot. Paris. 39. Tab. VII. fig. 4.

O R D O II.

Tab. 54. *Lichenes-Agarici, alii tuberosi, alii crustacei, receptaculis florum, vel supra (Tab. 55. Z) vel infra superficiem (Tab. 54. a a, & Tab. 55. a a a) locatis.*

LICHEN-AGARICUS tuberosus, niger, Agarici officinalis facie, cortice nitido, & fere splendente. In Etruriæ maritimis, Aprili mense ad dejectarum arborum caudices oritur.

2. Lichen-Agaricus crustaceus, initio subhirsutus, & Oleæ conditiæ coloris, per siccitatem glaber, niger, & veluti deustus, receptaculis florum mammiformibus elegantissimis Tab. 55. fig. 1. Ad emortuas Lauri radices, per viridarium Boboli, ac alibi intra, & extra urbem.

3. Lichen-Agaricus crustaceus, crassus, Bovinum renem veluti representans, niger, & quasi deustus Tab. 54. fig. 1. In viridario Boboli ad emortuas Lauri radi-

radices, in sylva aucuparia, juxta locum ad Trutas servandas.

4. Lichen-Agaricus, crustaceus, crassus, lignis emortuis adnascens, albus. In Falteronæ, atque Pistorii Montibus, ad putrida Castanearum ligna.

5. Lichen-Agaricus crustaceus, niger, & veluti deustus, sub soluta Castanearum cute innascens, & late se diffundens. Prope Marescam in Pistoriensibus Montibus.

6. Lichen-Agaricus crustaceus, niger, & veluti deustus, sub soluta arborum dejectarum cute innascens, capsulis oblongis, cylindraceis. In Patrimonio Sancti Petri, inter Cornetum, & Montaltum.

7. Lichen-Agaricus, obscurus, in arborum corticibus, & præcipue ad Ilices innascens, superficie lævi, & veluti subhirsuta Tab. 55. fig. 2. In viridario Boboli, & per magnum ambulacrum suburbanæ villæ, vulgo lo Stradone del Poggio Imperiale in Ilicibus plerumque.

8. Lichen-Agaricus, bullatus, parvus, ex obscuro nigricans, sub cute arborum exiccatarum erumpens Tab. 54. fig. 2. Provenit per Pistorienses Alpes, & Falteronæ juga.

9. Lichen-Agaricus terrestris, scutatus, albus Tab. 54. fig. 3. In agris prope Telamonem in Etruria, Martio mense.

O R D O III.

Lichenes Agarici, non crustacei, sed cespitosi; receptaculis florum in superficie A. Tab. 55.

Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, nigricans, sub cute Anagyridis non foetide erumpens Tab. 54. fig. 5. Autumnali tempore per Senarii, atque Murelli Montem occurrit.

2. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, ruber, sub cute Anagyridis foetide erumpens. In Camaldulensibus, & Falteronæ jugis tempore supradicto.

3. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, ruber, in Abietum corticibus innascens, receptaculis florum sphaericis, & nitidis. In eodem tempore, ac consimilibus locis, ut præcedens crescit.

4. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, ex rubro ferrugineus, in arborum castris innascens. Ad Ulmos, & Castaneas plerumque oritur.

5. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, nigricans, & dum sub arborum cute erumpit, pulvisculo farinaceo, quo est involutus sese exonerat. Prope Florentiam in sylva aucuparia circa medium Regiæ suburbanæ Villæ ambulacrum, in variis arborum exiccatarum ramis.

Lichen-Agaricus dicitur quasi planta inter Lichenem, & Agaricum.

LICHENOIDES.

LICHENOIDES est plantæ genus, floribus aperalis, siliquam quodammodo Tab. 56. repræsentantibus A, in singulis internodiis cavis B, & aere dumtaxat repletis, sterilibus, atque nudis, orbatis scilicet calyce, pistillo, & staminibus, in massa gelatinosa C commixtis, atque inclusis D, quæ massa, vel singula, vel bina, vel terna, in fornicatis cellulis E, ac summa parte perforatis F, & ab ipsa substantia plantæ tantummodo formatis comprehenditur. Semina autem hætenus perspecta non habemus.

Lichenoidis species sunt.

1. Lichenoides crustaceum, arboribus adnascens, tenuissimum, ex cinereo rufum, capsulis majoribus, & rarioribus Tab. 56. fig. 1. In sylvis ad arbores, & præcipue ad Corylos per agrum Florentinum.

O

2. Li-

2. Lichenoides crustaceum, arboribus adnascens, tenuissimum, ex cinereo album, capsulis majoribus, crebris. In Piscienfi ditone per saltum PP. Cappucinorum, vulgo *del Torricchio*.

3. Lichenoides crustaceum, arboribus adnascens, tenuissimum, ex cinereo rufum, capsulis exiguis, crebris Tab. 56. fig. 2. *Musco-Fungus tartareus*, *leprosus*, *scutellaris*, *cinereus* Mor. Hist. Oxon. Par. 3. 637. Londino D. Sherardus misit, & in quamplurimis sylvis apud nos reperitur, sed minus obvium, quam prima species.

Lichenoides dicitur quasi planta ad Lichenem accedens.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ crustaceæ, substantiæ herbaceæ; flore apetalò monostemone, seu unico dumtaxat filamento constante, apice, vel capsula farinacea destituto a fructu unicapsulare, & polyspermo remoto.

R I C C I A.

Tab. 57. **R** I C C I A est plantæ genus, floribus A apetalis, singulari scilicet filamento apice destituto B constantibus, sterilibus, & calyce orbatis, in nonnullis speciebus a rima nervi medii foliorum C surgentibus, ut in foliis per longum dimidiatis D melius apparet, in aliis vero superficie tantum innascuntur E. Fructus sunt capsulæ F, aliquando in plantis non floriferis G, aliquando verò in floriferis E, sed in ipsarum foliis, quæ florem non proferunt H; In plantis primi ordinis e foliorum rimis H, vel stellatis scrobiculis egrediuntur I, & supra eorundem planum extolluntur. In secundo vero ordine in ipsa foliorum substantia K continentur, nec priusquam cutis corrumpatur L oculis sese offerunt; omnes singulari cavitare donatæ M, feminibus minutissimis N repletæ, neque dehiscunt, sed jam maturæ paulatim dissolvuntur.

O R D O I.

Riccia fructu e rimis foliorum surgente, & supra eorundem foliorum planum se extollente.

R I C C I A major, Coriandri sapore, foliorum superficie, veluti tessellata, fructu subrotundo, aspero Tab. 57. fig. 1. In herbidis, & ericetis montosis, ab Autumno usque ad Ver viget; ut in Montibus Fesulano, Lupo, & Bono, nec non in collibus Montis Hugonis, sive *Montui*, Scandicci alti, Casiniani, & similibus; item Pistorii extra portam Divi Marci ad aggeres Molendini Abbatæ S. Michaëlis in Furculis.

2. Riccia media, obscurè virens, foliis altius fulcatis, in superficie veluti punctatis, fructu pyramidato, glabro Tab. 57. fig. 2. Per Fesulanum Montem inter Muscos viget, potissimum in via, quæ ducit ad PP. Franciscanorum Cœnobium, dictum *la Doccia*.

O R D O II.

Riccia fructu in foliorum substantia contento.

RICCIA minor, latifolia, pinguis, aspergine chrySTALLINA perfusa Tab. 57. fig. 3. *Hepatica palustris, lobis cristatis* Bot. Paris. num. 5. Tab. XIX. fig. 2. Brumali, atque Vernali tempore in urbanis hortis ubique, & ita copiose crescit, ut ab hac hortulani, & floricultores abhorreant.

2. *Riccia minima*, pinguis, foliis latiusculis, ample fulcatis, e glauco virescentibus Tab. 57. fig. 4. *An Hepatica palustris, bifurcata, lobis brevibus, carinatis* Bot. Par. 98. num. 6. Tab. XIX. fig. 1? In Insula horti Medici Societatis Botanicae Florentinae, Autumno germinare incipit, & usque ad totam Hyemem, & initio Veris viget.

3. *Riccia minima*, glauca, segmentis angustioribus, ad margines pilosis Tab. 57. fig. 5. In limitibus viae paulo ante Oppidulum dictum *la Romola*.

4. *Riccia minima*, nitida, segmentis angustioribus, acutis Tab. 57. fig. 6. In Juguli Plebania per sylvam caeduatam, Castaneis consitam Ascetiarum Divi Felicis, & alibi in eodem territorio.

5. *Riccia minima*, pinguis, aspergine chrySTALLINA perfusa Tab. 57. fig. 7. In sylvā Cœnobii Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia* supra memorata.

6. *Riccia minima*, angustifolia, cinericia, segmentis crassis, non fulcatis Tab. 57. fig. 8. In viculo secus prædictam sylvam caeduatam ad rivulum rami torrentis Vingonis ducentem.

7. *Riccia minima*, segmentis brevioribus, & obrusioribus, ample fulcatis Tab. 57. fig. 9. Cum duabus prædictis, ab Autumno usque ad Aprilem mensem germinat, si tellus a frequenti pluvia madefiat.

Riccia dicitur ab Illustrissimo, & Clarissimo Domino Petro Francisco Riccio, Senatore, Præsede Equestri Ordinis Divi Stephani Pontificis, & Martyris, Alma Pisanae Academiae Auditore, Societatis Botanicae Florentinae Socio, ac studiorum omnium patrono vigilantissimo, cujus nomini dicatam volumus.

S A L V I N I A.

SALVINIA est plantæ genus, aquis stagnantibus proveniens, & innatans, Tab. 58. floribus A apetalis, singulari scilicet filamento B apice destituto, ac in spiræ modum intorto constantibus, & in foliorum superficie C ex verrucarum cacumine D, quaternis plerumque exeuntibus. Fructus ejus ex media fibrarum radices coma erumpit E, modo singularis F, modo duplex G, modo triplex H, quandoque quadruplex, subrotundus, unicapularis I, seminibus ovatis, & verrucosis K repletus.

Salvinia speciem unicam novimus.

1. *Salvinia vulgaris*, aquis innatans, foliis subrotundis, punctatis, late virentibus Tab. 58. *Lenticula palustris, latifolia, punctata* C. B. Pin. 362., & *Prodr.* 153. *Lens palustris Patavina* I. B. 3. 785. *Stratiotes aquaticus Dioscoridis* Cæsalp. 612. In fossis paludosis, tam stagnantibus, quam lene fluentibus, Pisas inter, & S. Juliani Montem, & ad ipsius radices in Auxeri fluvio, præsertim in loco *Cardacoli*. Omnia in tabula a planta segregata per microscopium, & arte in majorem formam redacta.

Nomen huic planta præbet Antonius Maria Salvini Patricius Florentinus, celeberrimus Græcarum literarum in patrio Lyceo professor doctissimus, & omnibus fere Sapientum, per Europam Collegiis adscriptus, editis operibus, poetica laude, jucundis, integerrimis moribus, & summa erga omnes humanitate clarus, egregiumque urbis nostræ, vel potius Sæculi ornamentum.

Decimæ Septimæ Classi addenda.

Quamquam ante Lichenum descriptionem indicaverimus, Muscorum terrestrium characterem, & distributionem in secunda hujus Operis parte nos esse daturum, nihilominus, ut amicorum, studioforumque curiositati quamprimum satisfaciat, & ad ostendendam citius affinitatem superius indicatam, quæ inter decimæ sextæ, & decimæ septimæ Classis flores interest, sicut etiam ad confirmationem florum Lichenum, nempe, quod sint tales, quales exposuimus, specimen florum Muscorum interim exhibemus, eorundemque species hucusque animadversas, & ubi reperiantur. Prædictorum florum hætenus quatuor tantum novimus species, quas in Tab. 59. sub literis A. B. C. D. ostendimus, quorum illi ad literas A. B. sunt vulgares, & communes, quos scilicet in Muscorum speciebus circiter triginta jam observavimus, & tam in prima, quam secunda florum specie juxta plantarum varietatem, parvam tantummodo notavimus differentiam, quemadmodum sub prædictis literis A. B. luculenter apparet, quæ forsitan provenit ob deficientem, vel nimiam eorundem maturitatem, sed favente Deo, sedulis, & repetitis observationibus veras ipsorum formas aliquando assequemur. Hujusmodi flores A. B. simul in iisdem plantis permixti semper reperiuntur, ut in E. F. G. patet; idcirco suspicandi ansam præbuere, alios esse mares, alios feminas, quemadmodum in complexu florum radiatorum evenit, & ad eorum similitudinem impares numero deprehenduntur, nam in *Musco capillaceo*, *maior*, *pediculo*, & *capitulo crassioribus* *Inst. R. H. 551.* plures sunt mares *a a a a*, quam feminæ *b b b*, & in *Musco squamoso, foliis acutissimis, in aquis nascente* *Ejusd. 554.* plures sunt feminæ *c c c c*, quam mares *d d d*. Hi flores A. B. semper observantur in Muscis fructum non proferentibus, quæ plantæ apud Botánicos feminæ solent dici, ut *Urtica*, *Mercurialis*, & *Lupulus*; quorum Muscorum nonnullas feminas in Tabula expressimus H, plerumque juxta suum masculum appositas I. Omnium nomina sunt sequentia *Muscus capillaceus, maior, pediculo, & capitulo crassioribus* *Inst. R. H. 550. (fig. 1.) Muscus stellatus, palustris, Alpinus, maior, viticulis longioribus, & habitioribus, foliis acutissimis, hamatis, & unam partem tantum spectantibus, capitulo subrotundo, crassiore, eandem partem respiciente, præalto pediculo insidente* *Tab 59. fig. 4. Muscus Polygoni folio* *Inst. R. H. 555. (fig. 5.) Muscus capillaris, minor, capitulis erectis, vulgarissimus* *Raii Synops. ed. 2. 28. num. 2. (fig. 7.) Muscus capillaceus, maior, stellatus* *I. R. H. 551. Bot. Paris. Tab. XXIV. fig. 5. (fig. 2.) Muscus trichoides, parvus, capitulo conglomerato, seu botryoides* *Raii Synops. ed. 2. 33. num. 1. & App. 3 23. (fig. 8.) Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis innascens* *I. R. H. 554. (fig. 9.)* Omnes autem supradictæ triginta Muscorum species, vel in capitulis nudis K, vel squamosis L, vel foliis circumdati M, vel in medio suorum cespitum G, flores ferunt; Capitula vero in stellatis, & capillaceis Muscis sunt semper in cauliculorum summitate M, squamosi autem semper eadem capitula in foliorum sinu N. secundum furculorum longitudinem producant. Unum horum capitum, quod ad primam Musci speciem pertinet, ut melius percipiatur integrum adversa facie O. & per longum sectum P. exhibemus, simulque unicam ex pluribus squamis Q. illud componentibus, portionemque florum, quos in sinu suo fovet, ac sua basi R. firmatos. Tertiæ speciei flos C. superiori foliorum superficiem S. innascitur, tam in maribus, quam in feminis Musci minoris, *Aloës facie, late virentis, & quasi lucidi, foliis pyramidalis, floribusque in superna parte undique ornatis, quorum latera initio ita arte, & valde desuper complicata, ut unum alteri coëat, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem producto, calyptra brevi, subfusca* *Tab. 59. fig. 6.* Quartæ denique speciei flos, qui sub litera D. continetur, provenit in apice foliorum T, quæ ramorum summi-

tates

rates V. conveſtiunt *Muſci Alpini*, viticulis longis, bifurcatis, procumbentibus, foliis acutis, hamatis, & unam partem ſpectantibus, ad ramulorum ſummitatem in apice flores præſeferentibus, capitulis. . . . ſig. 3. Utriuſque ſpeciei flores C. D. granis diſtinctis conſtant X. X. quæ ſuapte natura fortalſe dirimuntur, quod nobis non omnino liquere fatemur, tum maxime, quod exigua ſint, & immatura, quæ vidimus, tum quod in duabus tantum illis Muſcorum ſpeciebus obſervationes licuit inſtituere, ulterius aliquando confirmandas. Supervacaneum fortalſe non fuerit hic indicare quæcunque in Tabula ſunt ad literas A. a. B. b. C. c. D. d. E. e. F. G. O. P. R. S. X. Y. majora, quam re ipſa erant, a nobis fuiſſe repræſentata, qualia ſcilicet oculis microſcopio inſtructis apparuere.

Et cum præter pleraſque Muſcorum ſpecies ab Auctoribus deſcriptas, quas in Muſeo noſtro aſſervamus, fere ducentas inſuper poſſideamus, a nemine forſan adhuc animadverſas, eorum quoque nomina exhibebimus, iis exceptis, de quibus nondum plane conſtat.

1. Muſcus medius, foliis Juniperinis, acutiſſimis, non ferratis, capitulo teragono, calyptra tomentosa, ruſa.
2. Muſcus medius, foliis Juniperinis, glaucis, non ferratis, in longum, & caneſcentem pilum deſinentibus, capitulo teragono, calyptra tomentosa, rubra.
3. Muſcus major, Alpinus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ferratis, capitulo longiori, tereti, calyptra tomentosa.
4. Muſcus major, Alpinus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ferratis, capitulo longiori, tereti, calyptra tomentosa, breviffima.
5. Muſcus medius, Alpinus, ramoſus, foliis Juniperinis, tenuiſſime denticulatis, expanſis, & retro reflexis, capitulo longo, tereti, calyptra tomentosa, flaveſcente, longa.
6. Muſcus medius, ramoſus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ferratis, expanſis, & retro reflexis, capitulo tereti, breviffimo, calyptra tomentosa, candicante, longa.
7. Muſcus medius, foliis Juniperinis, minoribus, ſubrectis, brevibus, tenuiſſime ferratis, capitulo longiori, tereti, pediculo brevi, calyptra tomentosa, longa, candicante.
8. Muſcus medius, foliis Juniperinis, minoribus, ſubrectis, tenuiſſime ferratis, capitulo tereti, in præalto pediculo, calyptra brevi, tomentosa, candicante.
9. Muſcus minor, foliis Juniperinis, minoribus, ſubrectis, minus acutis, tenuiſſime denticulatis, capitulo tereti, pediculo brevi, calyptra tomentosa, candicante.
10. Muſcus minimus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ferratis, minus acutis, capitulo exiguo, turbinato, calyptra villoſa, albicante.
11. Muſcus minor, foliis Juniperinis, minus acutis, non dentatis, capitulo rotundo, calyptra tomentosa, albicante.
12. Muſcus minimus, foliis Juniperinis, minus acutis, non ferratis, capitulo rotundo, calyptra tomentosa, alba.
13. Muſcus nanus, tuberoſa radice, foliis Juniperinis, tenuiſſime ferratis, capitulo magno, ovato, ventricoſo, calyptra tomentosa D. Montius.
14. Muſcus minor, & minus ramoſus, foliis acutis, capitulis brevibus, nudentibus, pediculis longiuſculis inſidentibus, calyptra ſtriata, ſubhircuta, conoidea, fuſca.
15. Muſcus minor, ramoſus, foliis acutioribus, magis expanſis, capitulis pluribus caulibus adhærentibus, quaſi ſine pediculis, calyptra conoidea, ſtriata, ſubhircuta.
16. Muſcus ſtellatus, Alpinus, minimus, foliis Serpylli non ferratis, capitulo tenuiori, corniculato, corona non dehiſcente, quatuor tantum radiis compoſita, operculo brevi, pyramidato, calyptra conoidea, ſtriata, infra aperta, atque ſim-

fimbriata, vel lacera. Huic propter radiorum corollæ quaternum numerum in tota Muscorum classe nullus datur suppar, ideoque ab omnibus facile distinguitur.

17. *Muscus minor*, foliis latiusculis, acutioribus, capitulis oblongis, rectis, tenuioribus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ, infra apertâ, & coronatâ.

18. *Muscus stellatus*, Serpylli folio, minor, foliis e medio ad summum tenuissime denticulatis, capitulo singulari, nutante.

19. *Muscus stellatus*, polycephalus, foliis subrotundis, tenuissime serratis, costâ in aculeum veluti productâ, capitulis subrotundis, nutantibus.

20. *Muscus stellatus*, parvus, foliis Myrti, tenuissime serratis, capitulo crassiore, & rotundiore, cernuo, corollâ elegantissimâ.

21. *Muscus stellatus*, foliis subrotundis, in peripheriâ neque serratis, neque nervo rubro cinctis, capitulis.

22. *Muscus stellatus*, parvus, foliis latis, subrotundis, & undulatis, capitulo crassiori, brevi, nutante.

23. *Muscus Alpinus*, palustris, furculis longioribus, simplicibus, habitioribus, foliis latis, acutis, non multum expansis, ac cochlearis instar excavatis, capitulis cylindraceutis, nutantibus, in præaltis pediculis.

24. *Muscus foliis congestis*, latiusculis, acutis, in pilum brevem desinentibus, capitulis brevibus, Pyri inversi-formibus, nutantibus.

25. *Muscus Alpinus*, minor, foliis angustis, acutis, longioribus, capitulis cylindraceutis, nutantibus.

26. *Muscus palustris*, foliis congestis, pyramidatis, acutis, in pilum non, vel vix desinentibus, capitulo tenuiore, nutante, operculo mammoso.

27. *Muscus Alpinus*, minor, foliis angustis, acutis, capitulis cylindraceutis, longioribus, & tenuioribus, nutantibus.

28. *Muscus fontanus*, uncialis, foliis longis, angustis, juniperinis, cauliculo rubente, capitulo ovato, nutante.

29. *Muscus minor*, flavescens, in humidis proveniens, foliis capillaceam tenuitatem præferentibus, per caulem brevibus, & alternis, in summo vero crebris, & stellatim dispositis, capitulis Pyri inversi-formibus, nutantibus.

30. *Muscus saxatilis*, minimus, cespitosus, non lanuginosus, foliis angustis sensim in acutum productis, & retro nonnihil reflexis, circa fastigium albis, & fere crystallinis, capitulis ovaris, nutantibus, pediculo bilineari insidentibus, operculo in angustum, rectumque, & brevem mucronem attenuato.

31. *Muscus saxatilis*, minimus, cespitosus, foliis in pilum desinentibus, capitulis sphæricis, nutantibus, pediculo bilineari insidentibus, operculo in angustum, rectumque, & longum mucronem prolongato.

32. *Muscus cespitosus*, minor, foliis brevibus, cucullatis, congestis, in longum, & canescentem pilum desinentibus, capitulis ovaris, reflexis, operculo in angustum, longumque mucronem præcurrente.

33. *Muscus minor*, foliis latiusculis, expansis, acutis, capitulis Pyri inversi-formibus, rectis, brevioribus, tantisper incurvatis, operculo mammoso.

34. *Muscus minor*, foliis latiusculis, capitulis Pyri inversi-formibus, longioribus, & tenuioribus, erectis, parum incurvis, operculo mammoso.

35. *Muscus minimus*, foliis latiusculis, capitulis Pyri inversi-formibus, saturate rubris, operculo mammoso.

36. *Muscus minimus*, cespitosus, foliis latiusculis, acutis, capitulis erectis, Pyri inversi-formibus, inter arescendum secundum longitudinem striatis, operculo longo, obliquo.

37. *Muscus minimus*, in humidis, & aquosis arborum cavernis nascens, foliis latiusculis, acutis, atro-virentibus, costâ purpurea, capitulis erectis, Pyri inversi-formibus, inter arescendum secundum longitudinem striatis, operculo longo, obliquo.

38. Mu-

38. *Muscus stellatus*, palustris, Alpinus, major, viticulis longioribus, & habioribus, foliis acutissimis hamatis, unam partem tantum spectantibus, capitulo subrotundo, crassiore, eadem partem respiciente, præalto pediculo insidente Tab. 59. fig. 4.

39. *Muscus stellatus*, palustris, foliis acutis, subrectis, viticulis curtis, tenuioribus, capitulis subrotundis, brevibus, unam partem spectantibus, operculo mammoso.

40. *Muscus Alpinus*, major, ramosus, foliis longis, tenuissimis, & angustissime denticulatis, capitulis sphaericis, per caulem sparsis, & plerumque ab eodem exortu geminis, breviori pediculo fultis.

41. *Muscus Alpinus*, medius, foliis tenuissimis, & angustissime denticulatis, capitulis subrotundis, unam partem spectantibus.

42. *Muscus minimus*, foliis latiusculis, acutis, in longiusculum, & tenuissimum apicem, tamquam pilum attenuatis, capitulis sphaericis, crassioribus, pediculo orbatis.

43. *Muscus Alpinus*, acaulis, foliis latiusculis, congestis, trifidis, in tres pilos (ex quibus medius longior) desinentibus, fructu magno, pyramidato, & nonnihil incurvo, corolla non fimbriata, operculo, & caliptra conoidea.

44. *Muscus minor*, foliis longioribus, crispis, tenuissime ferratis, capitulo longo, falcato.

45. *Muscus ramosus*, elatior, foliis latiusculis, obtusis, expansis, & retro nonnihil reflexis, cum oris subtus repandis, costa rubente, atque in pilum album aristæ more dentatum desinente, capitulis longioribus, corniculatis.

46. *Muscus ramosus*, minor, foliis latiusculis, obtusis, expansis, & retro nonnihil reflexis, cum oris subtus repandis, costa rubente, atque in linearem pilum desinente, capitulis longioribus, corniculatis.

47. *Muscus ramosus*, minor, foliis latiusculis, retusis, cum oris subtus repandis, costa in cuspidem vix visibilem desinentem, capitulis corniculatis.

48. *Muscus ramosus*, minor, foliis latiusculis, obtusis, expansis, & retro reflexis, cum oris subtus repandis, costa in cuspidem, tertiam lineæ partem longa, veluti producta, capitulis longioribus, corniculatis.

49. *Muscus minor*, foliis angustis, undulatis, & veluti crispis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, quorum costa in cuspidem sextam lineæ partem longam exporrecta, capitulis corniculatis, operculo in mucronem longius producto, calyptrâ brevi, subfusca.

50. *Muscus minor*, vernus, foliis longis, crispis, & pellucidis, nonnihil in tortis, ac retro reflexis, paulo ultra medietatem suam, sensim in acutum productis, ac deinde in aculeum veluti prolongatis, capitulis corniculatis, operculo, & calyptrâ brevibus.

51. *Muscus saxatilis*, cespitosus, minor, glaucus, & veluti argenteus, foliis congestis, crassis, exiguis, obtuse mucronatis, superne planis, inferne hinc inde ad costam dumtaxat aliquantisper sulcatis, in pilum duplo, vel triplo longiorem desinentibus, capitulis corniculatis, corolla brevi, operculo productiore.

52. *Muscus minimus*, quatuor lineas altus, foliis latiusculis, brevibus, ac retusis, in pilum perbreve desinentibus, capitulis corniculatis.

53. *Muscus minor*, foliis latiusculis, circa medium paululum dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in brevissimam cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis longissimis, corniculatis per siccitatem simul cum pediculis atris.

54. *Muscus minor*, foliis latiusculis, brevibus, subrotundis, capitulis corniculatis, operculo in longiusculum, & curvulum mucronem attenuato.

55. *Muscus minor*, foliis latiusculis, circa medium paululum dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, & in cuspidem vix perceptibilem, tamquam pilum terminatis, capitulis longioribus, corniculatis.

56. Mu-

56. Muscus minor, foliis latiusculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbreve, & vix visibilem cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis corniculatis, per maturitatem simul cum pediculis aureis.
57. Muscus minimus, tertiam unciae partem altus, foliis latiusculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbreve cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis ovatis, fuscis, corolla non expansa, pyramidata.
58. Muscus minimus, tertiam unciae partem altus, foliis latiusculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbreve, & vix conspicuam cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis ovatis, operculo brevi, instructis.
59. Muscus minimus, semiuncialis, & forte annuus, foliis latiusculis circa medium, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, costa in brevissimum tenuissimumque veluti pilum prolongata, capitulis ovatis, operculo statim in brevior, & curvulum mucronem coarctato.
60. Muscus minimus, tres lineas altus, foliis latiusculis, non expansis, concavis, in cuspidem longiusculam, tamquam aristam prolongatis, capitulo non coronato, brevi, fusco, operculo longiore, sensim in acutum fastigiato.
61. Muscus minimus, tres lineas altus, foliis latiusculis, brevissimis, concavis, ac congestis, in pilum longiusculum desinentibus, capitulo ovato, non coronato, operculo statim in brevius, atque incurvum corniculum coarctato.
62. Muscus minimus, tres lineas vix altus, & forte annuus, foliis latiusculis, acutis, in pilum perbreve desinentibus, capitulis ovatis, fuscis, operculo brevissimo, pyramidato.
63. Muscus minimus, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, angustis, sensim in acutum non productis, capitulis longiusculis, non coronatis, fuscis, operculo in longum, & angustum mucronem sursum exprorectum coarctato.
64. Muscus minimus, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, angustis, sensim in acutum productis, quæ per siccitatem crinium retortorum instar crispantur, capitulis ovatis, non coronatis, fuscis, operculo in longiusculum corniculum, attenuato.
65. Muscus saxatilis, minimus, tres lineas altus, foliis non multum expansis, pyramidatis, & fere triangulis, cochlearis instar excavatis, atque in pilum longum auctis, nec non per siccitatem furculum teretem Cupressi instar efficientibus, capitulis ovatis, calyptra brevissima parum, & varie dehiscente, operculo cum mucrone brevissimo.
66. Muscus ramosus, ex viridi flavesens, vulgarissimus, foliis longis, angustis, crispis, sensim in acutum productis, magis expansis, & deorsum reflexis, quæ per siccitatem crinium retortorum instar crispantur, capitulis oblongis, corniculatis.
67. Muscus ramosus, ex viridi flavesens, minimus, foliis angustis, crispis, sensim in acutum productis, magis expansis, & retro reflexis, quæ per siccitatem etiam crinium retortorum instar crispantur, capitulis tenuioribus, corniculatis.
68. Muscus Alpinus, ramosus, ex viridi flavesens, foliis crispis, longis, & angustis, sensim in acutum productis, expansis, & retro reflexis, quæ per siccitatem crinium retortorum instar pulchre crispantur, capitulis longioribus, corniculatis.
69. Muscus pallide virens, foliis longioribus, tenuissimis, & acutissimis, aduncis, & unam partem spectantibus, capitulis brevibus, tenuioribus, erectis, in præaltis, aureis, & capillaceis pediculis, calyptra longissima, operculo conoideo.
70. Muscus Alpinus, pallide virens, foliis tenuissimis, aduncis, & unam partem spectantibus, capitulis curvulis, & veluti pendulis, pediculis altioribus, insidentibus, breviter coronatis.

70. *Muscus Alpinus*, minor, cujus portio caulis vestita, magis reclinata, foliis capillaceis, acutis, aduncis, & uno versu dispositis, capitulis erectis, tenuioribus, operculo longo sursum exprorecto.

71. *Muscus minimus*, sericeus, pallide virens, foliis crebris, capillaceis, longioribus, acutissimis, nonnihil aduncis, ex uno latere spectantibus, capitulis curtis, crassioribus, gibbis, corolla brevi, operculo.

72. *Muscus minimus*, semiunciam circiter altus, foliis crebris, capillaceis, longioribus, acutissimis, aduncis, & uno latere spectantibus, capitulis curtis, gibbis, breviter coronatis, calyptra leucophæa, operculo curto, & curvulo.

73. *Muscus minimus*, semiunciam circiter altus, foliis capillaceis, rarius dispositis, acutissimis, nonnihil aduncis, ex uno latere spectantibus, capitulis gibbis, breviter coronatis, operculo curto, curvulo.

74. *Muscus minor*, Aloës facie, late virens, & quasi lucidus, foliis pyramidatis, floribus in superna parte undique ornatis, quarum latera initio ita arte, & valde desuper complicata, ut unum alteri coëat, capitulis corniculatis, calyptra brevi, subfusca Tab. 59. fig. 6.

75. *Muscus Alpinus*, saxatilis, uncialis, & sexquiuncialis, plerumque non ramosus, foliis expansis, angustis, undulatis, atque in obtusam cuspidem terminatis, capitulis exiguis, curvulis, curto pediculo nixis, breviter coronatis, operculo in longum mucronem procurrente.

76. *Muscus minor*, ramosus, parvus, in humidis nascens, atro-viridis, foliis subrectis, tenuissimis, e latiuscula basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis corniculatis, brevibus, erectis, operculo, mucrone longo, & angusto instructo.

77. *Muscus ramosus*, parvus, fordide luteus, ad fulvum colorem tendens, foliis angustissimis, e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis erectis, tenuioribus, operculo cum mucrone pyramidato, adunco, calyptra brevi, subfusca.

78. *Muscus ramosus*, parvus, foliis brevibus, expansis, e lata basi sensim in acutum apicem attenuatis, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem producto.

79. *Muscus parvus*, ramosus, *Alpinus*, foliis angustissimis, magis expansis e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, nonnihil undulatis, per siccitatem etiam eleganter crispantibus, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem attenuato, calyptra brevi.

80. *Muscus parvus*, ramosus, in humidis nascens, foliis expansis, crispis, brevibus, e lata basi sensim ad extremitatem in minus acutam cuspidem attenuatis, capitulis erectis, corniculatis, breviter coronatis, operculo simul cum subfusca calyptra brevibus.

81. *Muscus minor*, semiunciam altus, foliis subrectis, non expansis, brevibus, e lata basi sensim ad extremum in acutam cuspidem attenuatis, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem exprorecto, calyptra brevi.

82. *Muscus minor*, terrestris, luteo-viridis, foliis oblongis, crispis, costa rubente, e lata basi sensim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis longis, corniculatis, operculo, & calyptra longioribus.

83. *Muscus cespitosus*, minor, luteo-viridis, foliis brevibus, subrectis, e lata basi sensim in minus acutum, & sursum reflexum apicem attenuatis, capitulis erectis, curtis, corniculatis, corolla, operculo, & calyptra brevibus.

84. *Muscus minor*, cespitosus, densissimus, foliis exiguis, creberrime dispositis, e lata basi sensim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis ovatis, operculo, & calyptra brevibus.

85. *Muscus minimus*, quatuor lineas altus, densissimus, tapeti instar per magnum tractum terram operiens, foliis creberrimis, omnium brevissimis, e lata basi sensim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis erectis, oblongis.

86. *Muscus Alpinus*, pennatus, vertebrae Piscium referens, foliis capillarem tenuitatem æquantibus, capitulis corniculatis.
87. *Muscus pennatus*, aquaticus, ramosissimus, *Linariæ* folio, capitulis . . .
88. *Muscus pennatus*, aquaticus, ramosus, strigosus, foliis brevibus, acutis, capitulis . . .
89. *Muscus pennatus*, omnium minimus, capitulis in summitate caulis erectis.
90. *Muscus Filicifolius*, non ramosus, unciam longus, capitulis incurvis, circa mediam costam egredientibus.
91. *Muscus pennatus*, repens, foliis *Myrti*, costa ferme carentibus, ex una parte caulis utrinque tendentibus, ex altera quoquoeversum, capitulis . . .
92. *Muscus apocarpus*, hirsutus, saxis adnascens, foliis acutissimis, non multum expansis.
93. *Muscus Alpinus*, viticulis longis, bifurcatis, foliis acutis, deorsum reflexis, capitulis e furculorum apicibus egredientibus.
94. *Muscus Alpinus*, viticulis longis, bifurcis, procumbentibus, foliis acutis, hamatis, & unam partem spectantibus, ad ramulorum summitatem in apice flores proferentibus, capitulis . . . Tab. 59. fig. 3.
95. *Muscus aquaticus*, ramosus, atro-virens, foliis oblongis, latiusculis, expansis, obtuse mucronatis, ac cum limbo subtus repando, capitulis cylindræis, in foliorum alis sine pediculis, dupliciter, & pulchre coronatis.
96. *Muscus squamosus*, erectus, palustris, albicans, & strigosus, capitulis subrotundis, absque pediculis.
97. *Muscus squamosus*, aquaticus, *Hollandicus*, longissimus, & fluitans, foliis expansis, longioribus, subtilissimis, capitulis . . .
98. *Muscus squamosus*, *Filicinus*, repens, atro-virens, crispus, ramulos *Abietis maris*, conis onustos perbelle referens, foliis minimis, subrotundis, creberrimis, ex una parte caulis appressis, altera expansis, capitulis oblongis, erectis, pediculis quasi orbatis, calyptra subhirsuta.
99. *Muscus squamosus*, pennatus, aquaticus, ramulis confertis, foliis acutissimis, crebris, pulchre deorsum obvolutis, & unum latus spectantibus, capitulis incurvis, pediculis altioribus, insidentibus, operculo brevi.
100. *Muscus squamosus*, pennatus, aquaticus, foliis acutissimis, crebris, pulchre deorsum obvolutis, & unam partem spectantibus, capitulis incurvis, longis pediculis insidentibus.
101. *Muscus squamosus*, pennatus, aquaticus, foliis longiusculis, acutis, unam partem spectantibus, & nonnihil aduncis, capitulis . . .
102. *Muscus squamosus*, palustris, viticulis crassioribus, foliis angustis, acutissimis, aduncis, & unum latus spectantibus, capitulis brevibus, habitioribus, incurvis, operculo turbinato, brevissimo.
103. *Muscus squamosus*, minor, viticulis crassioribus, brevibus, foliis acutissimis, deorsum reflexis, & unum latus spectantibus, capitulis oblongis, curvulis, operculo acuto.
104. *Muscus squamosus*, albicans, viticulis longis, compressis, tenuioribus, foliis acutissimis, aduncis, & unum latus spectantibus, capitulis brevioribus, habitioribus, nonnihil incurvis, altioribusque pediculis insidentibus, operculo brevi, firmo, acuto.
105. *Muscus squamosus*, viticulis non pennatis, tenuioribus, foliis acutissimis, unum latus spectantibus, & sursum reflexis, capitulis oblongis, parum incurvis, operculo brevi.
106. *Muscus squamosus*, *Alpinus*, foliis acutissimis, unum latus spectantibus, & deorsum reflexis, capitulis oblongis, curvulis.
107. *Muscus squamosus*, aquaticus, longissimus, & ramosissimus, atro-virens, foliis longis, angustis, falcatis, & unum latus spectantibus, capitulis crassioribus, incurvis, brevibus pediculis insidentibus.
108. *Mu-*

108. *Muscus squamosus*, ramosus, palustris, minor, viticulis tenuioribus, foliis acutis, concavis, ex una parte caulis sursum, ex altera deorsum spectantibus, capitulis incurvis, operculo brevissimo.
109. *Muscus squamosus*, aquaticus, atro-virens, viticulis tenuioribus, foliis brevibus Myrti, costa donatis, obtuse mucronatis, concavis, ex una parte cauli nonnihil appressis, altera magis expansis, & subrectis, capitulis.
110. *Muscus squamosus*, aquaticus, atro-virens, viticulis longis, tenuioribus foliis hamatis, angustis, & unam partem spectantibus, capitulis incurvis.
111. *Muscus squamosus*, ramosus, elatior, sordide virens, foliis Rusci, striatis, & expansis, capitulis incurvis, operculo brevissimo, mammoso.
112. *Muscus squamosus*, minor, viticulis crassioribus, foliis Rusci, capitulis incurvis, operculo cum mucrone longo, & adunco.
113. *Muscus squamosus*, terrestris, minimus, foliis expansis, capitulis incurvis, operculo brevi.
114. *Muscus squamosus*, minor, sordide luteus, foliis Rusci, brevibus, concavis, & striatis, non multum expansis, tenuissime denticulatis, capitulis incurvis, brevibus, operculo cum mucrone longo, & angusto.
115. *Muscus squamosus*, minor, repens, ramulis confertioribus, foliis Rusci, costulatis, tenuissime denticulatis, & admodum expansis, capitulis incurvis, operculo cum mucrone longiore.
116. *Muscus squamosus*, repens, minor, furculis confertioribus, aduncis, foliis Rusci, striatis, capitulis incurvis, operculo in angustum, & acutum mucronem prolongato.
117. *Muscus squamosus*, minimus, furculis densioribus, pennatis, foliis Rusci, striatis, ac tenuissime denticulatis, & admodum expansis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.
118. *Muscus squamosus*, repens, minimus, serici modo lucens, foliis oblongis, tenuissimis, e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, atque ex una parte caulis appressis, altera vero expansis, capitulis longioribus, operculo in longum mucronem procurrente.
119. *Muscus squamosus*, repens, omnium minimus, atro-virens, non splendens, foliis oblongis, tenuissimis, e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, atque ex una parte caulis appressis, altera vero expansis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.
120. *Muscus squamosus*, aquaticus, parvus, viticulis crassioribus, brevibus, foliis concavis, latis, obtuse mucronatis, & quasi rotundatis, capitulis subrectis, operculo in longum mucronem producto.
121. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis brevioribus, teretibus, femunciam circiter longis, foliis Myrti, concavis, capitulis crassioribus, nonnihil incurvis, operculo in angustum mucronem longius producto.
122. *Muscus squamosus*, aquaticus, repens, furculis Cupressinis, foliis pyramidalis, acutis, capitulis parvis, curvulis, operculo brevi, sensim in acutum producto.
123. *Muscus Filicifolius*, non ramosus, unciam longus, capitulis incurvis, mediam costam egredientibus.
124. *Muscus squamosus*, ramosus, repens, furculis, foliis, & colore variis, capitulis incurvis, operculo in longiusculum mucronem attenuato.
125. *Muscus squamosus*, repens, ramulis confertioribus, Cupressinis, foliis triangularibus, brevibus, & concavis, capitulis incurvis, operculo mucrone longiusculo insignito.
126. *Muscus squamosus*, minimus, furculis brevibus, plerumque simplicibus, tenuioribus, foliis acutissimis, capitulis oblongis, subrectis, curvulis, operculo brevissimo.

127. *Muscus Alpinus*, squamosus, strigosus, erectus, luteo-viridis sericeus, foliis e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis

128. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis tenuissimis, brevibus, foliis e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo brevissimo.

129. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis capillaribus, parum, & inordinate divis, foliis e latiuscula basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo brevissimo.

130. *Muscus squamosus*, pennatus, furculis Cupressinis, parum compressis, foliis pyramidalis, concavis, obtuse mucronatis, in ramulorum extremitatibus ita invicem implexis, ut velati rigidum, & obtusiusculum aculeum efficiant, capitulis

131. *Muscus squamosus*, fruticosus, aquaticus, atro-virens, valde compressus, foliis utrinque tendentibus, oblongis, obtuse mucronatis, & a medio ad summum tenuissime denticulatis, capitulis

132. *Muscus squamosus*, aquaticus, fluitans, viticulis longissimis, compressis, foliis Rusci, acutis, costa donatis, capitulis incurvis, operculo brevissimo, mammoso.

133. *Muscus squamosus*, repens, caulibus compressis, foliis Rusci, minus acutis, capitulis incurvis, operculo in tenuem, & longiusculum mucronem attenuato.

134. *Muscus squamosus*, repens, minor, caulibus compressis, foliis angustis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.

135. *Muscus squamosus*, minor, repens, viticulis compressis, foliis Rusci, concavis, in acutum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo in longiusculum, & tenuem mucronem prolongato.

136. *Muscus squamosus*, minimus, repens, viticulis compressis, foliis angustis, sensim in acutum productis, capitulis brevibus, incurvis, operculo in longiusculum mucronem exprorecto.

137. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis pennatis, foliis brevibus, pyramidalis, hinc inde tendentibus, capitulis incurvis, operculo in longiusculum mucronem prolongato.

138. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis pennatis, foliis longiusculis, utrinque tendentibus, pyramidalis, capitulis incurvis, operculo in longiusculum mucronem attenuato.

139. *Muscus squamosus*, minimus, caulibus compressis, plerumque simplicibus, foliis angustis, acutissimis, capitulo incurvo, operculo in acutum, & longiusculum mucronem prolongato.

140. *Muscus squamosus*, ramosus, repens, ramulis Cupressinis, aduncis, foliis oblongis, pyramidalis, concavis, capitulis brevissimis, rectis, longis pediculis insidentibus.

141. *Muscus squamosus*, repens, furculis densioribus, aduncis, Myosuroideis, foliis acutissimis arcte vestitis, capitulis oblongis, rectis.

142. *Muscus squamosus*, aquaticus, viticulis longissimis, chordam musicam minorem referentibus, foliis pyramidalis, acutis, costa donatis, capitulis

143. *Muscus squamosus*, Alpinus, repens, viticulis tenuissimis, teretibus, foliis longiusculis, subrectis, pyramidalis, peracutis, capitulis oblongis, sursum exprorectis, operculo brevissimo, acuto.

144. *Muscus squamosus*, repens, furculis tenuissimis, foliis Rusci, angustioribus, capitulo oblongo, erecto, operculo brevissimo, mammoso.

145. *Muscus squamosus*, repens, perexiguus, viticulis capillaribus, foliis Rusci, in acutissimum, & longiusculum apicem, tamquam pilum prolongatis, capitulis rotundis, operculo brevissimo, mammoso, pediculo sexquilineari insidente.

146. Mu-

146. *Muscus squamosus*, *Alpinus*, viticulis procumbentibus, plerumque indivisis, foliis unam partem spectantibus, capitulis erectis, brevibus pediculis insidentibus.

147. *Muscus squamosus*, minor, *Alpinus*, repens, furculis tenuioribus, foliis concavis, triangularibus, unam partem spectantibus, capitulis oblongis, erectis, operculo cum mucrone brevi, acuto.

148. *Muscus pennatus*, splendens, arboreus, minor, capitulis erectis, brevissimo pediculo fultis.

149. *Muscus squamosus*, argenteus, furculis Cupressinis, brevibus, ut plurimum indivisis, capitulis tres lineas longis, falcatis, & veluti pendulis, Cucurbitam longam repræsentantibus, operculo brevissimo, mammoso.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ simplicissimæ, plerumque carnosæ, anomalæ, seu irregulares, flore apetalæ, monostemone, scilicet unico filamento constante, a semine sejuncto.

IN sequentibus plantarum generibus eadem methodo, qua in antecedentibus uti non possumus, in ipsarum caractere constituendo totaliter a florum forma, quoniam flores in tribus, vel quatuor dumtaxat generibus hactenus observavimus, in aliis novimus perfunctorie, in reliquis nullatenus scrutari licuit. Cum verò semina in omnibus viderimus, ab eorum situ, & ab ipsarum forma plantarum, cujuscumque generis caractéristicas notas statuendas duximus, florum mentionem tantum facientes in iis generibus, in quibus eos videri contigit, tum ad firmandam sententiam nostram jam expositam, omnibus nempe plantis flores inesse, tum ad ostendendam affinitatem, quæ inter flores hujusce Classis, & antecedentis intercedit.

A G A R I C U M

AGARICUM est plantæ genus, cujus notæ pendent præcipue a forma earum- Tab. 60. 61.
dem specierum, quarum nonnullas ostendunt Icones Tabularum 60. 61. 62. 62. 63. 64. 62. 63. 64.
63. 64. 65. 66. ideoque ab his desumi debent. Hujusmodi species, vel dupli- 65. & 66.
ci (Tab. 60. A B), vel simplici (Tab. 61. A E) parte constant. Ex his quædam inferne sunt porosæ (Tab. 60. 61. 62. 63), aliæ pectinatæ (Tab. 64), aliæ lamellatæ (Tab. 65), & aliæ læves (Tab. 66). Harum flores sunt apetalæ monostemonæ, seu unico filamento (Tab. 65. C C) constantes, steriles, & nudi, nempe calyce, pistillo, atque staminibus destituti, & vel in lacunarum (Tab. 63. A), vel in foraminulorum ore (Tab. 61. C F G) nascentes. Semina autem rotunda, vel subrotunda (Tab. 61. D), quorum situs in singulis ordinibus indicamus.

O R D O I

Agarica duplici substantia A B prædita, quorum pars inferior C, a superiori D facile separabilis, & innumeris, cylindræis, angustissimis, & in ore marginatis tubulis inter se segregabilibus E composita, in quibus continentur ovata, & minutissima semina F, ut in Suillo demonstrabimus. Tab. 6.

AGARICUM esculentum, Castaneæ adnascens, latissimum, hepatis facie, superne ex rubro ferrugineum, interne sanguineum, subtus ochroleucum Tab. 60. *Fungus latus sanguinei coloris C. B. Pin. 371. Fungus jecorinus, præterlatus, sanguineus,*

neus, cristatus Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 305**. *Lingua in caudicibus Castanearum* Casalp. 619. *An Fungus arboreus, rubens, carnosus, hepatis facie* Raii *Synops. Ed. 2. App. 340? & Ed. 3. 23. num. 12?* *Lingua di Castagno rossa buona*. Vere, & Autumno provenit ad Castaneas ubique, venalis interdum Florentiam asportatur.

O R D O I I

Tab. 61. *Agarica simplicis substantia A, quorum inferior pars B, in nonnullis speciebus breviter, in aliis altius perforata, in omnibus vero ex angustissimis, & cylindraceis tubulis invicem conjunctis C, ut in Arundine Indica facta constat, quibus tubulis adherent semina D.*

AGARICUM igniarium, Agarici officinalis facie, sed non amarum, superne ex albo cinereum, & glabrum, inferne primum ejusdem coloris, deinde obscurum, argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Agaricus pedis equini facie* I. R. H. 562. *Fungus in caudicibus nascens unguis equini figura* C. B. Pin. 372. *Agarico similis Fungus, diversarum arborum caudicibus adhaerens* Ejus. 375. *Fungi arborum ad ellychnia* I. B. 3. 840. *An Agaricus porosus, igniarius Fagi, superne candicans, inferne fuscus* Cat. Giff. 193? *Fungi igniarii, vulgo Esca Casalp. 620? Pan Cuculio, o Lingua di Faggio, di Cerro, e di Abeto da fare Esca*. Super prædictas arbores, locis plerumque montuosis abunde crescit apud nos.

2. Agaricum Quercubus, & Illicibus adnascens, ferrugineum, & glabrum, inferne album, & argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Agaricus nigricans, & subrufus* Brasav. Exam. Simpl. 286. *An Fungus, vel Agaricus Quercus* I. B. I. Part. 2. 87? *Esca bastarda, o Lingua di Quercia*. Figura Agarici, qui ad litteram B. in Tab. 330. Inst. R. H. ad hanc, vel ad subsequenter speciem spectare videtur. In Quercetis, & in Sylvis Illiciferis tempore prædicto.

3. Agaricum Gelsis, seu Moris adnascens, ex obscuro ferrugineum, inferne album, tenuissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Moro cattiva*. Circa nostram urbem, & alibi, ubi arbores prædictæ, &c:

4. Agaricum Quercubus, & Illicibus adnascens figura varians, superne ferrugineum, inferne album, & argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Fungus Ventilabri figuram habens* Aldrov. Dendr. 120. *Lingua legnosa di Leccio, o di Quercia gambata*. In Illicum sylvis sæpe vidimus, speciatim in Aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, in loco dicto Scandicci alto, necnon in Regio Viridario Boboli, & Montis Oliveti saltu.

5. Agaricum flabelliforme, superne e rufo flavum, cute lacera, & veluti subhirsuta, inferne album, & tenuissime porosum, foraminulis rotundis, pediculo breviori ad latera donatum. *Lingua di Cerro*. Augusto mense in Camaldulensibus sylvis ad Cerros, & ad alias glandiferas arbores erumpit.

6. Agaricum squamosum, Illicibus, Lauris, & Oxiacanthæ plerumque innascens, superne hirsutum, & obscurum, subtus ex fulvo aureum, densissime, & tenuissime perforatum, foraminulis rotundis, brevissimis. *Lingua dura cattiva, di Marruca, di Alloro, e di Leccio*. In sylvis, & ad sepes circa urbem nostram passim, necnon in ipsa urbe in Regio Viridario Boboli.

7. Agaricum Gelsis, seu Moris adnascens, squamosum, & lignosum, sordide luteum ubique, superne subhirsutum, inferne tenuissime, & breviter perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Moro cattiva*. In eodem loco, ut supra.

8. Agaricum tuberosum, crassum, odoratum, tenacioris substantiæ, intus, & extra e griseo rufescens, inferne tenuissime, densissime, & superficialiter perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Olmo cattiva*. Ad Ulmorum radices juxta aquosas foveas, secus magna ambulacra Grancie Collis ad Cajanum.

9. Aga-

9. Agaricum tuberosum, durum, Prunis, aut Malis adnascens, initio album, deinde e fulvo flavesceus, inferne perbreuibis, rotundis, atque angustissimis foraminulis munitum Tab. 61. *Lingua cattiva di Susino, e di Melo*. In Pomariis, atque in agris ad prædictas annosas arbores facilliter invenitur.

10. Agaricum esculentum, flabelliforme, superne fulvum, cute lacera, & veluti squamosa, inferne album, tenuissime, densissime, ac rotunde perforatum, pediculo concolore, obeso. Septembri mense ex arbore Fici, tum in hortis, tum in agris erumpit, sed non ita obvium.

11. Agaricum squamosum, superne sericeum, & versicolor, inferne album, foraminulis brevibus, densissimis, angustissimis, & quasi pentagonis. *Agaricus, seu Fungus mesentericus Sterb. Theatr. Fung. 259. K. Tab. 27. K. An Fungus arborum, & lignorum putrescentium, coloris varii Raii Hist. 109? An Fungus lignosus, roseus, variegatus Bocc. Mus. Part. 1. 29. Tab. 8. fig. 5? Lingua rigata*. Autumni tempore, tam in aridis, quam viridibus domesticis, atque spontaneis arboribus, apud nos familiare.

12. Agaricum squamosum, & lichenosum, superne hirsutum, & album, inferne griseo-plumbeum, foraminulis rotundis, densissimis, brevissimis, ac perexiguus. Tempore prædicto in iisdem arboribus per regiones Casiniani, Juguli, Scandicci alti, & alibi.

13. Agaricum squamosum, cespitosum, esculentum, cristatum, & laciniatum, superne obscurum, inferne album, foraminulis brevissimis, rotundis, exiguis, ac densioribus. *An Fungus ramosus, cristatus, angustioribus lobis, & crispis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 304. fig. 1. Barr. Icon. 1272? Florum fasciculus Sterb. Theatr. Fung. Tab. 28. A. Grifole*. Autumni tempore in Fora nostra ex Pistoriensibus, Clusentinis, & Vallis-Umbrosæ montibus portatur.

14. Agaricum squamosum, superne varii coloris, inferne aureum, tenuissime, ac densissime perforatum, foraminulis brevissimis, rotundis. In territorio Scandicci, aliisque consimilibus locis Autumni tempore invenitur.

15. Agaricum squamosum, superne album, & villosum, inferne cæruleum, tenuissime, ac densissime perforatum, foraminulis brevissimis, rotundis. Cum superiori, sed rarius.

16. Agaricum squamosum, albidum, superne villosum, & per longitudinem sulcatum, inferne foraminulis rotundis, angustis, brevibus, ac densis. A Domino de Chelinis e Scandiccio alto advectum.

17. Agaricum squamosum, superne villosum, per longitudinem sulcatum, album, inferne dilute griseum, & foraminulis rotundis, densissimis, ac minutissimis insculptum. In hortis urbanis, & præsertim in olitorio Monialium Divi Felicis, in via Bossi, ad veteres Pyros, Februario mense.

18. Agaricum crustaceum, placentiforme, superficie in semiglobulos veluti subdivisa, foraminulis rotundis, & densioribus. Ex munificentia Domini Joannis Caccia Turinensis accepimus.

19. Agaricum Gellis, seu Moris adnascens, subpurpureum, superne hirsutum, inferne porosum, foraminulis angustis, rotundis. *Lingua maculis purpureis oblongis picta Raii Hist. tom. 3. 26. num. 3. Pelliccia di Re*, idest paludamentum Regium. Cum superioribus, sed rarissime occurrit.

O R D O I I I

Agarica simplici substantia E, quorum inferior pars, modo late F, modo anguste G, Tab. 61. & varie perforata, in ipsius foraminulis autem adherent semina ut supra.

AGARICUM, sive Fungus Laricis (Tab. 61. fig. 1) C. B. Pin. 375. I. R. H. 562. *Agaricus Dod. Pempt. 486. Agarico ordinario, officinale, di Larice*. In Tridentinis Montibus provenit. 2. Aga-

2. Agaricum cespitosum, maximum, esculentum, Abietibus adnascens, superne rufescens, & veluti filamentosum, inferne album, varie, & argute perforatum. In Apennino monte, in ea parte, quæ Falterona vocatur, Autumni tempore.
3. Agaricum Dædaleis sinibus excavatum I. R. H. § 62. *Fagi Fungus Strilius usum præbens Aldovr. Dendr. 250. Fungus ad cutem extergendam aptus C. B. Pin. 372. Fungus ligneus, Dædalideus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Musf. Part. 1. Tab. 305. Lingua dura, cattiva, detta altrimenti Striglia. Nascitur, tam in domesticis, quam in spontaneis arboribus ubique.*
4. Agaricum esculentum, Gelsis, seu Moris adnascens, luteum, tinctorium, superne villosum, inferne subasperum, altius perforatum, foraminulis angustis, & ore inæqualibus. *An Fungus villosus, arboreus, coloris Ochra, tinctorius I. B. 3. 840? Forte V Genus esculentorum Fungorum I. species Clus. Hist. CCLXV? Rusticæ mulieres non solum hoc Agaricum coquunt ad esum, sed etiam ad pannos lineos colore fordide luteo tingendos, ideoque dicitur Lingua di Moro buona a tingere, e a mangiare. Autumnali tempore circa Urbem in Moris, seu Gelsis viget.*
5. Agaricum tuberosum, esculentum, album, inferne tenuissime, ac brevissime, & varie perforatum. *Lingua di Cerro bianca buona. Ad Cerros in territorio dicto Scandicci alto, æstivo tempore plerumque.*
6. Agaricum squamosum, superne aureum, & in aliqua parte rubore vivacissimo perfusum, inferne ochroleucum, & favi ad instar perforatum, foraminulis brevibus, densis, & angustis. *Lingua dura, cattiva, dorata di Cerro. In Valle Torrentis Pesæ, mense Augusto.*
7. Agaricum squamosum, crispum, superne album, & lanuginosum, inferne primum ejusdem coloris, postea rufescit, tenuissime, eleganter, & varie perforatum. In Scandicci, & Montis Boni territorio, mense Decembri.
8. Agaricum esculentum, candidum, flabelliforme, multiplex, pediculo donatum, & favi modo ample perforatum Tab. 61. fig. 2. *Fungo ventaglio bianco buono. Junii initio, ex Territorio Scandicci habuimus.*
9. Agaricum squamosum, crassum, & mollius in Rosam plerumque congestum, lobis cristatis, altius radicum, ex rufo ferrugineum, inferne tenuissime, & varie perforatum. *Lingua cattiva di Ulivo, leonata. In agris ad Oleæ radicem mense Decembri, ut plurimum.*
10. Agaricum squamosum, crassum, & mollius, in Rosam plerumque congestum, lobis cristatis, altius radicum, album, inferne tenuissime, & varie perforatum. *Lingua cattiva di Ulivo bianca. Cum superiori facile reperitur.*
11. Agaricum squamosum, album, superne non striatum, sed instar serici nitens, inferne pulchrè, & tenuissime perforatum. Tempore brumali in variis Arborum caudicibus Casiniani, Scandicci imi, & alti lectum.
12. Agaricum squamosum, villosum, esculentum, album, inferne pallescens, pulchre, varie, & omnium angustissime perforatum. Mense Novembri ex territorio Scandicci a Domino de Chelinis accepimus.
13. Agaricum squamosum, superne album, & villosum, inferne griseum subtilissime, pulchrè, & diversimode perforatum, foraminulis brevioribus, ac densioribus. Mense Octobri, in Genistarum prædio, ad Castaneas.
14. Agaricum squamosum, purpureum, superne lanugine serica præditum, inferne subtilissime, densissime, & varie perforatum. In Boboli, & per Imperialis Villæ ambulacrum, mense Octobri, in arborum stipitibus.
15. Agaricum squamosum, pediculo donatum, rufescens, inferne albidum, & varie perforatum. In Casiniani Cura, ad Quercus.
16. Agaricum squamosum, durum, totum album, superficialiter in filamenta tenuissima serici instar veluti scissum, inferne argutissime, & varie perforatum. In agris super putrida ligna a Cella Vinaria Prædii Genistarum non longe distantibus mense Octobri.

17. Agaricum terrestre, album, crassum, Lichenis facie, varie perforatum, foraminulis usque ad supernam superficiem excurrentibus. In montis Oliveti nemore, mense Octobri.

18. Agaricum squamosum, & villosum, album primum, postea ad fulvum vergens, inferne favi instar perforatum, foraminulis densis, brevibus, & angustis. Autumni tempore in Acerum campestrium semimortuarum caudicibus, necnon Vitium columnis, & quandoque in sylvis ad glandiferas arbores.

19. Agaricum squamosum, Gelsis, seu Moris innascens, superne album, & villosum, inferne griseum, densissime, & pulchre perforatum. Juxta Urbis nostræ mœnia, inter Divi Fridiani, & S. Petri in Gattolino portam, a fodina lateritia non longe, mense Februario.

20. Agaricum squamosum, superne variegatum, & instar serici nitescens, subrus album, pulchre, & tenuissime perforatum. Eodem tempore per montis Oliveti saltum.

21. Agaricum Lichenis facie, rufescens, cartilagineum, verrucosum, & varie perforatum. Ad Ilices in Boboli.

22. Agaricum terrestre, Lichenis facie, minimum, album, in humidis proveniens, varie perforatum. Per Falteronæ montes in humectis, ad aquarum scaturigines, & stillicidia, mense Octobri.

23. Agaricum crustaceum, durum, varie perforatum, ossibus Equinis innascens. Mense Decembri, extra Portam Divi Fridiani, juxta Arni ripam in Equorum carnario, vulgo *la Sardigna*.

24. Agaricum crustaceum, album, tenuioris substantiæ, varie perforatum. In territorio Juguli, mense Januario, super, & inter semiputrida querna folia, & ligna viger.

O R D O I V

Agarica simplici substantia, & ex pluribus laminis, vel asserculis invicem superpositis A constantia, quorum singuli ex una B, usque ad alteram superficiem C, ita densissime, & tenuissime perforati, ut quasi cylindraccis tubulis D, inter se colligatis, quemadmodum in Arundine Indica, compositi videantur, in quorum cavitate semina conduntur, ut supra. Tab. 62.

AGARICUM durum, crassum, assulatum, Ilicibus innascens, griseum Tab. 62. Per plures annos viger in arborum caudicibus, secus magnum ambulacrum Imperialis Villæ.

O R D O V

Agarica simplici substantia, ubique spongiosa, quorum in foraminulorum superficie A, adherent semina. Tab. 63.

AGARICUM album, terrestre, medullam panis referens Tab. 63. fig. 2. Autumni tempore ad arborum radices, speciatim in Scandicci alti prædiis.

2. Agaricum spongiosum, nigrum, imæ plantarum diversarum caulis parti innascens, eamque amplectens Tab. 63. fig. 1. Januario, ac Februario mensibus, in sylva Cœnobii montis Oliveti, præsertim secus superiorem semitam ad pratum Lunæ ducentem; ubi in Tino, Buxo, Gramine, Viola Martia, Cyclamino, aliisque consimilibus plantis, ut in Icone pater adnascitur, easque amplectitur.

3. Agaricum album, spongiosum, Brunellæ plerumque adnascens. Julio mense sub Pinis, & per Populeum in loco *le Cascine*.

O R D O V I

Tab. 64. Agarica singulari substantia A; semina B adherent superficiei denticulorum, vel teretum C, vel planorum D.

AGARICUM esculentum, album, Clavæ effigie, aculeis longis, innoxiiis, munitum Tab. 64. fig. 1. *Coralloides Hystericis forma Inst. R. H. 565. Fungus Erinaceus, albus, esculentus, in sylvis Tusculanis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 307. Fungo Istrice, buono. In sylvis Divi Martini ad Palmam, necnon in nemoribus Abbatiae S. Cassiani de monte Scalario, mense Decembri.*

2. Agaricum esculentum, album, cespitosum, multifidum, & denticulatum, denticulis asperis Tab. 64. fig. 2. *Agaricus multifidus, & denticulatus I. R. H. 562. Fungus muscosus, albus, villis pallentibus, rufiformis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. Mense Octobri, circa Florentiam ad Ilices, & ad Moros oritur, sed rarum, copiosissimum vero in Apennino, super Fagos, & Abietes.*

3. Agaricum esculentum, latum, maximum, superne, & inferne Capreolini coloris, denticulis longioribus, teretibus, pediculo breviori ad latera donatum. *Fungus esculentus, echinatus, maximus, superne, & inferne Capreolini coloris D. Breyonii ex libro ejusdem depicto.*

4. Agaricum squamosum, album, superne villosum, inferne denticulis longioribus, & planis præditum Tab. 64. fig. 3. Mense Novembri, e Scandiccio alto territorio habuimus.

5. Agaricum squamosum, album, superne subhirsutum, inferne pectinatum Tab. 64. fig. 4. *Lingua dentata, bianca. Ad vitium pedamenta tam in urbanis hortis, quam in agris, mense Februario.*

6. Agaricum squamosum, villosum, superne album, inferne griseum, folliculis, seu denticulis tenuissimis Tab. 64. fig. 5. *Lingua dentata, o fogliata, bianca. In Boboli, mense Martio, & e Scandiccii territorio etiam repertum.*

7. Agaricum squamosum, coriaceum, Illicibus adnascens, superne glabrum, & ferrugineum, inferne album, & denticulatum. In Scandiccio alto, per Illiciferam sylvam D. Marchionis de Niccolinis.

8. Agaricum squamosum, squamis longis, & angustis, superne glabris, & leucophæis, inferne denticulis teretibus, & purpureis, exasperatis. Extra Portam Divi Nicolai super truncos Populi nigræ.

9. Agaricum terrestre, Lichenis facie, obscurum, denticulis longioribus teretibus linguæ Vitulinæ instar ornatum. In collibus Imprunetæ inter Templum Beatissimæ Virginis, & locum i Sassi neri, secus viam Crucis in aggeribus, speciatim ante quandam foveam, ubi rustici columnas quernas purgandas immergunt.

O R D O V I I

Tab. 65. Agarica singulari substantia; inferna parte A in laminas tenuissimas B, dissecta, ac distributa, super quas, ut in Fungis lamellatis, reperiuntur flores CC, & semina D.

AGARICUM squamosum, arboribus adnascens, lobis pectunculorum mentientibus, superne subhirsutis, & albis, ac albicantibus striis secundum longitudinem excavatis, inferne lamellis crassioribus, prorsus albis. Mense Decembri, per territorium Plebanie Decimi, secus Palostram rivulum, ad Arbutos.

2. Agaricum esculentum, squamosum, glabrum, superne obscurum, inferne subalbidum, & lamellatum. *An Agaricus præcox, albo-gilvus, cristatus I. R. H. 562? Fungi ad arborum radices nascentes, qui dum parvi sunt, vulgo Famiglia, adulti vero Ragagni dicuntur Aldovr. Dendr. 172. Gelone, Cardela, e Cerrena. In Pisto-*

storienſibus, & Vallumbroſanis montibus copioſum; necnon ad domeſticas arbores prope Florentiam interdum reperitur, brumali tempore.

3. Agaricum eſculentum, fulvum, non hirsutum. In Ripulenſi plano per aggeres viæ ſecus Populetum, quæ a magno prædio Domini Equitis de Caſtellis ad molendina perducit.

4. Agaricum Auriculæ, vel Flabelli forma, ſuperne ſubobſcurum, inferne album, & lamellatum Tab. 65. fig. 1. Cum ſuperiori eodem loco, ac tempore vigeat.

5. Agaricum ſquamofum, album, coriaceum, ſuperne glabrum, inferne lamellatum, lamellis cartilagineis. Cum ſuperiori invenitur.

6. Agaricum ſquamofum, ſuperne cinereum, & glabrum, inferne lamellatum, & album. *An Fungus auritus Juglandium, albicans I. B. 3. 839?* Ad Juglandium caudices interdum reperitur.

7. Agaricum ſquamofum, gilvum, non hirsutum, ſquamis amplioribus, fornicatis, inferne lamellatum. In Caſiniani Parœcia, ceteriſque conſimilibus locis, brumali tempore viger.

8. Agaricum ſquamofum, ex ruſo fulveſcens, ſquamis amplioribus, & longioribus, laciniatis, non hirsutis, inferne lamellatis. Cum ſuperiori.

9. Agaricum ſquamofum, fulvum, lobis Peſtunculi forma, ſuperne hirsutum, inferne lamellatum. Ad Quercus verno tempore viger.

10. Agaricum ſquamofum, eſculentum, non hirsutum, totum album. Ad Quercus per nemora Abbatia Florentina, in territorio Scandicci.

11. Agaricum ſquamofum, ſuperne album, & villoſum, inferne lamellis denſis, aureis, & undosis. In viridario Boboli.

12. Agaricum ſquamofum, ſquamis parvis, ſuperne fulvis, & glabris, inferne lamellis purpureis Tab. 65. fig. 3. Ad Populos nigras, ſemimortuas, per Ripulenſe planum.

13. Agaricum eſculentum, carnoſum, album, deſuper globuloſum, ſubtus lamellatum. In Mali Armeniaci caudicibus aliquando reperitur.

14. Agaricum ſquamofum, & laciniatum, ſuperne album, & villoſum, inferne lamellis ſubruberibus Tab. 65. fig. 4. *Lingua pilofa Raii Hiſt. Tom. 3. 26. num. 7.* Ad Pinus, & Quercus non raro oritur.

15. Agaricum ſquamofum Juglandibus adnaſcens, totum album, ſuperne villoſum, inferne lamellis cartilagineis. *An Fungus auritus Juglandium, albicans I. B. 3. 839? Lingua di Noce cattiva.* In Juglandium caudicibus, atque ramis hyemali tempore.

16. Agaricum infundibulum dimidiatum imitans, per oras undulatum, ſuper-na parte obſcurum, & velati ſericum, inferne lamellatum, & album Tab. 65. fig. 2. Menſe Octobri, in Scandiccio alto, in fovea ſylvæ Aucupariæ Domini Marchionis de Niccolinis.

17. Agaricum infundibuli forma, ad oras undulatum, ſuperne gilvum, inferne album, & tenuiſſime lamellatum. Menſe Octobri, in Boboli.

18. Agaricum ſquamofum, ruſeſcens, pediculo donatum, ſubtus lamellis denſis Tab. 65. fig. 7. Menſe Decembri, in ſylvis, ad detruncatas arbores, & in campeſtribus, ad vicium columnas.

19. Agaricum ceſpitoſum, fordide luteum, Cochlearis, vel Spatulæ forma, glabrum Tab. 65. fig. 6. Ad Quercus Autumnali, atque Brumali tempore, in territorio Scandicci.

20. Agaricum ceſpitoſum, fulvum, Cochlearis, aut Spatulæ forma, hirsutum, Tab. 65. fig. 5. Cum ſuperiori.

21. Agaricum ſquamofum, adipofum, lamellatum, fœtidum, fulvum. *Agaricum ſquamofum, adipofum, fœtidum, ſuperna limbi parte ramoſa, ſupra Balænae oſſa adhuc pinguedine reſerta natum H. Piſ. Tab. 3. Ab auctore ad vivum deſcriptum accepimus.*

Tab. 66. *Agarica singulari substantia, nullis foraminulis, denticulis, & lamellis interrupta, sed lævi, quædam superna, quædam inferna superficie A semine donata.*

A G A R I C U M Auriculæ forma (Tab. 66. fig. 1.) *Inst. R. H. 562. Fungus membranaceus, auriculam referens, sive Sambucius C. B. Pin. 372. Fungus auriculæ Judæ, coloris ex cineraceo nigricantis, perniciosus, in Sambuci caudice nascens I. B. 3. 840. 1 Genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. CCLXXXVI. Fungus Sambuci, vel auriculæ Judæ Sterb. 256. Tab. 27. H. Orecchio di Giuda, o Fungo di gelatina, o Orecchiaccio. Mense Decembri, non solum in agris, sed etiam in urbanis hortis ad putrida ligna, necnon in tectorum tabulis, & ostiis ligneis.*

2. *Agaricum membranaceum, violaceum, minimum. Mense Decembri, in Scandicci alto ad detruncatarum Ilicum radices, necnon in prædio Domini de Chelini, ad columnas vitium.*

3. *Agaricum gelatinosum, membranaceum, aureum, sinuatum, & crispum. Agaricus membranaceus, sinuosus, substantiæ gelatinæ Dill. Cat. Giff. 194. & Raii Synops. ed. 3. 21. n. 3. Fungus membranaceus, parvus, aureus Sterb. Theatr. Fung. 242. Tab. 26. E. Fungi perniciosi genus 24. Species 3. Clus. Hist. CCLXXXVII. Nostoch luteum, mesenterii forma Bot. Paris. Tab. XIV. fig. 4. Fungo giallo, incretato, di gelatina. Januario, & Febuario mensibus, in dejectis, & semiputridis arboribus sæpe legimus.*

4. *Agaricum gelatinosum, cespitosum, infundibulum dimidiatum referens, sordide aureum. Mense Octobri, in Falteronæ jugis, in loco Campigna, juxta officinam, ubi fabri ferrarii Abietum caudices in tabulas scindunt.*

5. *Agaricum squamosum, & Lichenosum, substantiæ gelatinosa, superne variegatum, & villosum, inferne primum violaceum, postea griseum, & mesenterii instar corrugatum Tab. 66. fig. 4. An Agaricus mesentericus, violacei coloris Dill. Cat. Giff. 194. & Raii Synops. ed. 3. 22. num. 4? Tempore brumali ad Ulmos, multis in locis, speciatim ultra Vingonis pontem, inter rus Domini de Ximenes, & Domini de Arrighis, in via publica.*

6. *Agaricum squamosum, & Lichenosum, rufum. In Ilicibus, tum in Regio viridario Boboli, tum in ampla semita villæ Podii Imperialis perennat.*

7. *Agaricum Alpinum, squamosum, membranaceum, superne obscurum, & sericeum, inferne ex albo rufescens Tab. 66. fig. 2. In Nursinis jugis, ut in saxoso loco, vulgo la Portella, Julio mense.*

8. *Agaricum squamosum, & Lichenosum, membranaceum, superne hirsutum, & variegatum, inferne subobscurum, & instar lintei sericei nitens. Juxta Cœnobium montis Oliveti, in consili sylva aucuparia dicta l' Uccellare del Sig. Principe di Forano, mense Febuario.*

9. *Agaricum Lichenis facie, cæruleum Tab. 66. fig. 6. Post autumnalem pluviam, usque ad Januarium, & Febuarii mensem, in pergularum lignis.*

10. *Agaricum Lichenis facie, cinereum. In Ilicum caudicibus Imperialis villæ, mense Januario.*

11. *Agaricum Lichenis facie, aureum. Tempore prædicto in Monte Murello circa stabulum Vaccarum Domini Marchionis de Castilionis, ad truncata ligna.*

12. *Agaricum Lichenis facie, rufescens, læve, mollioris substantiæ. Circa Altumpassum, vulgo l' Altopascio, in Etruria.*

13. *Agaricum Lichenis facie, sordide rufum, rugosum, & verrucosum, odoratum Tab. 66. fig. 7. In pergularum lignis, Januario, & Febuario mensibus, per urbanos hortos, ut in via, quæ dicitur Boffi.*

14. *Agaricum terrestre, Lichenis facie, album. In montis Oliveti sylva juxta locum il prato della Luna, mense Octobri.*

15. Agaricum Lichenosum, album, eleganter laciniatum, brumali tempore inter humum, & putrida arborum folia late se diffundit, ac crescit Tab. 66. fig. 5. In Regio viridario Boboli, aliisque similibus locis.

16. Agaricum coriaceum, latissimum, rufescens, in emortuarum Fagorum ligni substantia crescit. Cum sequenti.

17. Agaricum membranaceum, dichotomum, spadiceum, in emortuarum Fagorum ligni substantia crescit. In Camaldulensibus, atque Falteronæ jugis rarum, supradictum vero magis obvium.

18. Agaricum terrestre, erectum, membranaceum, fulvum, ensiforme, in summitate bifidum. Majo mense in Regio viridario Boboli per sylvulam aucupariam juxta locum ubi Truttæ servantur, necnon in montis Senarii nemore, cæterisque similibus locis, sed rarum.

19. Agaricum luteum, radicibus arborum fibrosis simile, inter humum, & ligna, vel lapides innascens. Per viridarium supradictum, Novembris initio.

20. Agaricum nigrum, reticulatum, compressum, emortuis arboribus inter corticem, & lignum, interdum in ipso ligno innascens, ac late se diffundens Tab. 66. fig. 3. *Fungus niger, compressus, varie divaricatus, & implexus inter lignum, & corticem Raii Synops. ed. 2. App. 333. & ed. 3. 15. Fungus ramosissimus, niger, compressus, in cribrum veluti formatus Ejusd. Hist. Tom. 3. 21. Corallo-Fungus niger, compressus, varie divaricatus, & implexus, inter lignum, & corticem Bot. Paris. 41. num. 9. In Falteronæ, Camaldulensium, & Vallumbrosanorum sylvis, necnon in nemoribus circa Florentiam toto anno.*

21. Agaricum nigrum, reticulatum, non compressum, Quercuum cavernis innascens, ac late se diffundens. Per Casiniani querceta, sed rarum.

22. Agaricum candidum, radicibus arborum fibrosis simile, inter humum, & lignum, vel lapidem innascens. Figura hujus videtur expressa in Dissert. De Fungis D. Comitis Marfilii Tab. X. A A. In hortis nostris.

23. Agaricum album, reticulatum, hirsutum, & fistulosum. In testarum fundis inter saxa ad obturanda earundem testarum foramina inservientia, mense Martio.

Agaricum vocatur a Græcis Αγαρμόν, & ita dictum ab Agaria, vel Agria Regione Sarmatiæ, in qua gignebatur, ut tradit Dioscorides, vel ab Agario ejusdem Regionis fluvio, ex quo olim per Illyrium Venetias vehebatur, ut inquit Axtius.

C E R A T O S P E R M U M.

CERATOSPERMUM est plantæ genus, ab Agarico diversum, seminibus corniculatis, aut Lunæ crescentis figura A in superficie B donatum.

Tab. 56.

Ceratospérmi species sunt.

1. Ceratospérnum aquaticum, crustaceum, crassum, gelatinosum, lubricum, latissimum, extra fulvum, intus album, & instar querni ligni rimosum Tab. 56. fig. 2. In aquarum rivulorum fundo toto anno viget, præsertim tempore brumali, ut in Imprunetæ collibus, videlicet in quodam rivulo *Nalbi* nuncupato.

2. Ceratospérnum nigrum, minimum, discoides, e diversarum arborum ramorum emortuarum corticibus, & præcipue Corylo erumpens Tab. 56. fig. 1. In sylva aucuparia Domini Alexandri de Puccis, juxta Casiniani Ecclesiam, Novembri, atque Decembri mensibus.

3. Ceratospérnum minimum, cornucopioides, album, & subhirsutum, seminibus incarnati coloris, Autumni tempore Lauri caudicibus adnascens Tab. 56. fig. 3. In Regio viridario Boboli, & in quibuscumque aliis locis, ubi arbores prædictæ apud nos reperiuntur.

Ceratospérnum dicitur a vocibus Græcis κέρος cornu, & σπέρμα semen, quasi diceretur semen cornutum, vel corniculatum.

LIN-

L I N C K I A.

Tab. 67. **L**INCKIA est plantæ genus inter Agaricum, & Ceratospermum, a quibus differt ob seminum dispositionem, atque situm, quæ in tortuosam, nodosamque lineam Coralli, aut Margaritarum, monilium instar, disponuntur, quemadmodum Microscopium exhibet A, quæ semina ipsi plantæ corpori affiguntur.

Si quis prædicta semina extra plantas intueri cupiat, eadem utatur methodo, quam pag. 74. præscripsimus ad observandos Lichenum flores. In superficie plantæ primæ speciei interdum reperiuntur nonnulla corpora B grani panici magnitudine, & forma, ejusdemque cum planta coloris, ac naturæ, quæ etiam reperiuntur in aliquibus Lichenum speciebus ordinis XVI. Hujusmodi corpora progressu temporis possunt evadere tot plantæ, vel quod sint particulæ vividæ ejusdem plantæ, vel quod eodem semine sint munitæ; quæ omnia enarrabimus cum exactius opportuno tempore eandem plantam examinabimus, quia nondum de eadem nobis factum est satis.

Linckia species sunt.

1. Linckia terrestris, gelatinosa, membranacea, vulgatissima, ex pallida, & virescente fulva Tab. 67. fig. 1. *Musculus fugax, membranaceus, pinguis, statim post pluvias oritur Bot. Monsp. Nostoch Ciniflorum, & Paracelsi Comm. Acad. R. Sc. An. 1708. pag. 293. & An. 1722. pag. 78. Ulva terrestris, pinguis, & fugax Raii Synops. ed. 3. 64. num. 11.* In incultis, & herbosis locis, in pratis, & pascuis, & in hortis, pluvio, vel humido tempore, ubique apud nos oritur.

2. Linckia palustris, gelatinosa, saxis adnascens, ex obscuro fulva, & conca-va, vesicam referens Tab. 67. fig. 2. In aquarum rivulis, & potissimum per Murellum montem, ut v. g. ad Garzæ torrentis originem, & per rivulum Molendini, vulgo *il Mulino delle Masse*, ubi per totum brumale, ac vernal tempus viget, sed Aprili mense dumtaxat semina proferre videtur.

Linckiam diximus in animi argumentum erga D. Joannem Linckium Pharmacopæum Lipsiensem præstantissimum, Rerum naturalium studiosissimum, Regiæque Societatis Londinensis Socium.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ simplicissima, carnosæ, regulares, floribus apetalis, monostemonibus, seu unico filamento constantibus, a semine separatis.

S U I L L U S.

Tab. 68. **S**UILLUS est plantæ genus capitatum, duabus partibus constans, capitulo A, & pediculo B, capitulo in sua perfectione, ut plurimum hemisphærico, idest superne convexo, inferne verò plano, vel paululum fornicato: Cujus centrum C pediculo insidet D, idcirco totum corpus umbraculi imaginem adamussim repræsentat; Pars inferior hujusce capituli E, a superiore F separabilis, & innumeris, & cylindricis tubulis G inter se segregabilibus H composita. In quorumcumque tubulorum ore I, & in suprema pediculi parte D, dum capitulum expanditur, reperiuntur flores K, qui sunt apetalis, monostemoni, seu unico filamento L constantes, steriles, & nudi, scilicet calyce, pistillo, atque staminibus destituti. Eorundem tuborum cavitati M adhærent semina N, quemadmodum Microscopium ad literam O melius demonstrat.

Suilli unicolores, lutei.

SUILLUS esculentus, crassus, totus pallidus. *Porcino, o Ceppatello buono, giallo.* In ericetis, & sylvis cœduis, sed raro oritur.

Bicolores albi, & pallidi.

SUILLUS esculentus, crassus, albus, subtus pallidus, pediculo ventricoso, pariter albo. *Porcino, o Ceppatello buono, bianco.* Provenit in iisdem locis cum superiori, neque illo rarior est.

Sulphurei, & Achata, seu suave-rubentis coloris.

SUILLUS esculentus, Alpinus, crassus, desuper sulphureus, cute lacera, quasi hirsuta, inferne Achatae dilutissimo rubore præditus, pediculo ventricoso, supernæ pileoli parti concolore. *Porcino, o Ceppatello zolfino di Abetina, colla parte di sotto del cappello di color rosso bello d'Agata.* In sylvis Abiegnis, videlicet circa Camaldulensem Ereum.

Lutei, & rubri.

SUILLUS esculentus, crassus, superne sordide rubens, vel ex rubro ferrugineus, inferne dilute luteus. *Porcino, o Ceppatello buono.* Pluribus in locis circa urbem, & interdum Autumni tempore rustici hunc nundinantur.

5. Suillus parvus, crassus, initio dilute luteus, postea partim concolor, partim facem vini simulans, interdum undique ruber. *An Fungus Italicus, pediculo tumente, pileolo supina parte coloris vini facum, prona vero luteo* Cimel. Reg. apud Bot. Paris. 59. sub n. 5. *An Fungus porosus, crassus, ruber* Raii Synops. ed. 3. 11. variet. *Forte Fungus E. F. Sterb. Theatr. Fung. Tab. 17. An Fungi luteoli dicti, colorem mutant, maligni* I. B. 3. 832? *Porcino malefico, o Verrino rosso, malefico, o Fungo cambia colore.* In quercetis, & cœduis sylvis, necnon in ericetis, Vere, & Autumno, cum vulgari crescit.

Rubro-ferruginei, & albidii.

SUILLUS esculentus, crassus, superne ex rubro ferrugineus, inferne albidus, pediculo concolore, rimoso, vel striato. *Pinuzzo buono, di gambo rigato.* Octobri, atque Novembri mensibus in montosis Pinetis, unde Pineolus a nostratibus, idest *Pinuzzo* vocitatur, ut v. g. in Parœcia montis Boni, Juguli, Casiniani, Mosciani, & Divi Martini ad Palmam, aliisque similibus locis.

Ex aureo fulvi, & ex albo pallidi.

SUILLUS parvus, crassus, pileoso desuper ex aureo fulvo, inferne ex albo pallido, pediculo supernæ pileoli partis ejusdem coloris. *Porcinello dorato.* In Regio viridario Boboli, per sylvas circa Piscinam Insulæ, & hortos olitorios.

Fulvi, & flavi.

SUILLUS esculentus, crassus, superne fulvus, inferne initio albidus, deinde e flavo subvirescens, pediculo ventricoso, & supernæ pilei parti concolore. *Fungus suillus, esculentus* Casalp. 617. *An Fungus porosus, magnus, nostras* Raii Hist. 100. Por-

Porcino, o Ceppatello buono di selva colore di foglia morta, o leonato. In montosis sylvis, & præcipue inter ericas, & in foris nostris Vere, & Autumno venduntur.

9. *Suillus esculentus, superne pulchre fulvus, inferne citrinus, & subtilissime perforatus, pediculo concolore Tab. 68. fig. 1. Porcino col cappello di sopra di colore leonato bello, e di sotto insieme col gambo limonato. In Boboli, mense Majo.*

10. *Suillus esculentus, crassus, superne fulvus, inferne luteus, pediculo concolore, rugoso, & aspero. Leccino. Mense Septembri, in sylva PP. Franciscanorum loco dicto la Doccia.*

11. *Suillus crassus, pileolo desuper fulvo, inferne sordide luteo, pediculo concolore, tenuiori. Pinuzzo malefico. In Boboli, mense Octobri, per prarula circa Piscinam Insulæ, & in sylvula aucuparia juxta locum dictum la conserva delle Trote.*

12. *Suillus parvus, crassus, pediculo, & superna pilei parte fulvis, fericea, perbrevis lanugine infectis, inferna vero ochroleuca Tab. 68. fig. 2. Porcinello pelofo. Ad Illicum radices mense Octobri, tam per magnum ambulacrum Imperialis Villæ, quam in Regio viridario Boboli.*

Obscuri, & flavi.

SUILLUS esculentus, crassus, superne obscurus, inferne initio albidus, deinde ex flavo, fordide virescens, pediculo ventricosus, & supernæ pileoli parti concolore. *Porcino, o Ceppatello scuro di selva buono. Crescit in sylvis ubique, & cum specie num. 8. in foris nostris promiscue venditur.*

14. *Suillus perniciosus, superne obscurus, inferne ochroleucus, pediculo ventricosus, supernæ pileoli parti concolore, radice in mucronem longum sensim attenuatum producta Tab. 69. fig. 3. Porcino punterolo, malefico. In quercetis, mense Augusto, per Divi Andrea Mosciani Paræciam, aliisque propinquis locis.*

Obscuri, & murini.

SUILLUS esculentus, crassus, desuper obscurus, inferne murini coloris, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & fericea, perbrevis lanugine infecto. *Falchero. In sylvis circa stabulum Vaccarum, ad Collem ad Cajanum.*

Tricolores albi, lutei, & rubri.

SUILLUS esculentus, montanus, crassus, pileolo desuper ex rubro ferrugineo, inferne albidus, pediculo longiore, albo, punctis rubris distincto. *An Fungus Aurantius, pediculo longo Sterb. Theatr. Fung. 118. Tab. 15. A. Albarello, Arbatrello, o Porcinella. In Pistoriensibus montibus, per Castanearum, & Arbutorum sylvas, Autumni tempore viget.*

Albi, lutei, & obscuri.

SUILLUS esculentus, crassus, viscidus, superne obscurus, inferne subluteus, pediculo brevi, tenui, concolore, punctis, & lituris rubris notato Tab. 69. fig. 1. *Pinuzzo buono, scuro, di gambo corto, e sottile, puntato di rosso. Novembri, atque Decembri mensibus, in montanis locis, ut in Casiniani, & aliis memoratis Paræciis reperitur.*

Fulvi, lutei, & rubri.

SUILLUS esculentus, viscidus, crassus, superne fulvus, inferne luteus, pediculo subnitium albo, deinde ejusdem coloris, punctulis, & lituris sanguineis notato. *Pinuzzo buono colore di foglia morta, e col gambo giallo puntato di rosso.* Figura *Fungi porosi, magni, crassi* I. B. 3. 833. hinc optime responder; descriptio vero minime. Ubi antedictus reperitur.

19. Suillus esculentus, viscidus, crassus, superne subfulvi pallescentis coloris, inferne ochroleucus, pediculo concolore, lituris, vel punctulis sanguineis notato. *Pinuzzo buono zolfino, o biancastro, con il gambo puntato di rosso.* Cum superioribus.

Ex obscuro fulvi, lutei, & luteo-rubentes.

SUILLUS magnus, crassus, superne ex obscuro fulvus, inferne luteus, pediculo ex luteo rubente primum, postea simul cum superna pileoli parte ad elegantem ruborem instar fœcum vini vergens. *Fungus Suillus, perniciosus, vulgaris, Casalp. 617. An Fungus Italicus, pediculo tumente, pileolo supina parte coloris vini fœcum, prona vero luteo* Cimel Reg. apud Bot. Paris. 59. sub num. 5. *Verri-no, o Porcino malefico, o Fungo cambia colore di altra sorte.* In sylvis montosis Florentia non procul, Vere, & Autumno præsertim.

21. Suillus esculentus, crassus, magnus, vernus, pileolo supina parte fulvo, prona luteo, pediculo crassiore, concolore, punctis, & lituris rubris notato. Tab. 69. fig. 2. *Pinuzzo maggiore, Marzuolo, di gambo grosso.* In Divi Pauli Parœcia, vulgo *il piano di S. Polo*, Martio mense.

22. Suillus crassus, superne fulvus, & lævis, inferne luteus, pulpa rosea, pediculo ex fulvo subrubente, ac veluti reticulato. *Pinaccio liscio, di polpa rossa, e di gambo come retato.* Mense Octobri, in saltu Oliveti Montis, prope Florentiam.

23. Suillus esculentus, crassus, superne fulvus, & nonnihil hirsutus, interne, & inferne luteus, pediculo ex fulvo subrubente. *Porcino bastardo, o Pinaccio buono, peloscio.* In Silva PP. Franciscanorum, vulgo *la Doccia*, initio mensis Octobris.

Purpurei, ex aureo fulvi, & rubentes.

SUILLUS crassus, superne purpureus, inferne ex aureo fulvus, pediculo tumido, subrubente. *Pinuzzo malefico, rosso, di gambo corpacciuto.* In Boboli per sylvas circa Piscinam Insulæ, tempore supradicto, viget.

Obscuri, lutei, & medii coloris.

SUILLUS crassus, superne obscurus, inferne luteus, pediculo medii coloris, & summa parte striato. *Pinarello.* Mense Octobri, e Senarii Montis saltu habuimus.

Suillus, qui & Porcinus dicitur a Sue, quia non solum Sues ipsum libenter devorant, verum etiam, quia in locis ubi nascitur commorantur ad pascua.

P O L Y P O R U S.

POLYPORUS est plantæ genus, ut Suillus, sed capitulo in binas partes, ut ille non dirimitur, scilicet pars inferior hujusce capituli A, & 71. a superiore B non separabilis, & non ex fistulis solutis composita, sed
R instar

iustar cribri C, aut Apium favi D, dumtaxat perforata, in cujus foraminulorum ore reperiuntur flores, & in eorundem cavitate semina, quemadmodum in antecedenti genere monuimus.

Polipori unicolores, albi.

POLYPORUS exiguus, coriaceus, albus, lignis adnascens Tab. 70. fig. 7. *Fungus porosus, minor, candidus, siccioris substantie, ex ligno natus D. Breynii, ex libro depicto a Clarissimo Sherardo communicato.*

Cinerei.

POLYPORUS Alpinus, cinereus, pileolo superna parte lacero, & veluti refellato, inferne instar favi ample perforato Tab. 71. fig. 2. *Coltricione.* Per sylvas Abietinas, Fagineasque, tam in Camaldulensibus, quam in Vallis-Umbrosanis Alpibus, Autumni tempore.

Fulvi.

POLYPORUS coriaceus, fulvus, infundibuli forma, pediculo crassiore Tab. 70. fig. 4. In Castanearum sylvis, mense Septembri, apud nos.

4. Polyporus lignosus, fulvus, infundibuli forma, ad oras fimbriatus, pediculo tenuiore Tab. 70. fig. 8. *Fungus porosus, & lignosus, infundibuli forma D. Breynii. An Fungus campanulus, lignosus Sterb. Theat. Fung. 258. Tab. 27. 1?* Ex libro miniato supradicto depromptus.

5. Polyporus exiguus, coriaceus, fulvus, pileolo concavo, ac in medio non-nihil umbilicato Tab. 70. fig. 9. *Bicchierino de' prati.* Julio mense circa Abbatiam Divi Cassiani, vulgo *Monte Scalari*, juxta locum *la fonte al Faule*.

6. Polyporus exiguus, Alpinus, fulvus, infundibuli forma, pediculo brevior Tab. 70. fig. 10. In Lacus Nigri Alpibus, mense Septembri.

Bicolores, albi, & obscuri.

POLYPORUS esculentus, parvus, pileolo desuper obscuro, inferne tenuissime poroso, & albo, pediculo supernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 3. *Scopetino a nostratibus, quia inter scopas provenit, ut v. g. in ericetis ad Castrum Martinum, Autumni tempore.*

Spadiceo-rufi, & luteo-virides.

POLYPORUS Alni radicibus innascens, molli, & crassa pulpa, pileolo desuper ex spadiceo fulvo, inferne luteo-viridi, pediculo brevi, supernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 1. *Fungo di Ontano.* Mensibus Augusto, & Septembri, ad Arni fluvii ripas, in Alnetis præsertim, circa fontem, vulgo *S. Lorenzino*, & paulo supra juxta aquarum scaturigines, in loco dicto *le Balze de' Gesuiti*, in plano Ripulensi.

Albi, & spadiceo-rufi.

POLYPORUS exiguus, pileolo hemisphærico, ex spadiceo rufo, ad oras piloso, subtus albo, romboideis, & amplioribus foraminulis fenestrato, pediculo supernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 5. Mense Majo, in sylvis Florentia non procul, loco dicto *Scandicci alto*.

Albi, & grisei.

POLYPORUS esculentus, parvus, & habitior, ex griseo, & obscuro nigricans, inferne albus, & tenuissime porosus, pediculo cum superna pileoli parte ejusdem coloris Tab. 70. fig. 2. *Fungo Corvo, o Carbonajo*. Mense Octobri, in ericetis Juguli, & Montis Boni, ut in loco *le Montanine*.

Cespitosi, vel ramosi, unicolores, albi.

POLYPORUS cespitosus, & ramosus, albus, *Fungus cespitosus, ramosus, umbellatus, minor, albus* Barr. 117. num. 1290. Icon. 1270. In fylvis prope Viterbum.

Unicolores, pallido-lutei.

POLYPORUS cespitosus, ramosus, pallide luteus. *Fungus cespitosus, ramosus, umbellatus, major, pallide luteus* Barr. 117. num. 1289. Icon. 1269. Non solum cum superiori crescit, sed etiam in *Æquicolorum* montibus variis locis observavimus.

Bicolores albi, & rufi.

POLYPORUS esculentus, ex ingenti, perenni, & tuberosa radice in singulos menses plerumque nascens, superne rufescens, inferne simul cum pediculo albus Tab. 71. fig. 1. *Fungus in saxi proveniens* C. B. P. n. 372. *Fungus supra lapides* I. B. 3. 836. *Fungus in lapide fungoso Neapoli* Casalp. 618. *Fungus Lyncurii Fieræ in Cœna* 47. & 57. *Tuberaster fungos ferens* Bocc. Mus. Part. 1. 293. Tab. 300. *Fungo della Pietra Fungaja*. In Neapolitano Regno, necnon in Pontificiæ ditionis finibus, variis in locis.

Allucinantur, qui credunt, radicem hujus plantæ esse genuinum lapidem; nam nil differt a radice aliarum plantarum ejusdem generis, sed est ampla, perennis, & instar spongiæ, valde perforata, quæ, dum successive crescit, amplectitur, ac tenaciter implicat præter terram A, fragmenta lapidum B, laterum C, lignorum D, carbonis E, & quæcumque in ipsa terra sparsa reperiuntur, quare quædam ex hisce radicibus pendent etiam libras circiter centum. Singulis vero mensibus, & præsertim æstivis ex hujusmodi radicis germine F, producuntur Fungi initio non eadem forma, qua illi, qui e semine immediate proveniunt, sed primum instar Vitulini cornu emergunt G, qui sensim in apice intumescunt H, ac deinde in eodem apice laxantur, & in pileolum infundibuli instar I abeunt. Hujus plantæ duas tantum novimus species, quarum altera est hæc, de qua loquimur, altera inter fungos lamellatos reperitur. Nosque latet, utrum in Fungorum omnigenorum turba aliæ sint plantæ perennanti radice, præter has, & quasdam Agarici species, & Fungoides cespitosum, infundibuli forma, fulvum, radice nigra, tuberosa, perenni Tab. 86. fig. 10. Qui plura desiderant de hac planta, adeant epistolam Marci Aurelii Severini ad Michaëlem Rupertum Beslerum, de Lapide fungifero, editam post Cœnam Jo: Baptistæ Fieræ Patavii 1649. in 4.

Albi, & nigri.

POLYPORUS lignosus, & cespitosus, infundibulum imitans, superne nigricans, inferne cum pediculo albus, areolis carbonariis innascens Tab. 70. fig. 6. *Famiglia di funghi legnosi, delle Carbonaje*. In Pistoriensibus Montibus, Autumnali tempore, variis in locis occurrit.

Polyporus dicitur a multis poris, vel a copia multorum foraminulorum, quibus in inferiori pilei parte densissime est cribratus.

E R I N A C E U S .

Tab. 72. **E**RINACEUS est plantæ genus, ut Polyporus, sed inferiore capituli parte A in teretes, & longos denticulos dissecta, ac distributa, super quos B adherent rotunda, vel subrotunda semina C.

Erinacei unicolores, albi.

ERINACEUS esculentus, albus, crassus Tab. 72. fig. 2. *An Fungus pane candidus, prona parte Erinaceus I. B. 3. 828? Steccherino, o dentino bianco, buono.* Nascitur in ericetis, atque arbuteris, & cædis sylvis, mensibus Octobri, & Novembri, ut in Juguli Parœcia, & alibi circa urbem, in cujus foro tempore prædicto venditur.

Lutei.

ERINACEUS esculentus, pallide luteus Tab. 72. fig. 3. *Erinaceus coloris pallide lutei Dill. Cat. Gifs. 188. Fungus pulvinatus, Buxei fere coloris, volam manus exæquans, inferne multis appendiculis linguæ vitulinæ instar exasperatus, nullo succo turgens Flor. Altdorf. Steccherino, o dentino dorato, buono.* Ubi antedictus, ac eodem tempore viget.

Fulvi.

ERINACEUS infundibulum imitans, coriaceus, colore ex fulvo ferrugineo, pileolo defuper veluti sericeo, & pluribus striis circularibus excavato Tab. 72. fig. 4. *An Fungus campanulatus, lignosus Sterb. Theatr. Fung. 258. Tab. 27. I. Steccherino salvatico, color di esca, o di foglia morta. Cum superioribus.*

4. *Erinaceus Alpinus, minor discoides, fulvo-ferrugineus Tab. 72. fig. 7. Steccherino Alpigiano, piccolo, colore di foglia morta. In Fagineis, & Abiegnis sylvis circa Camaldulensem Eremum, mense Augusto.*

5. *Erinaceus parvus, hirsutus, ex fusco fulvus, pileolo semiorbiculari, pediculo tenuiore Tab. 72. fig. 8. Fungus non vescus, echinatus, minor, hirsutus, pileolo semiorbiculari, fusco D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem Cl. Viri.*

Ferruginei.

ERINACEUS cespitosus, coriaceus, ferrugineus, superne circularibus striis excavatus, & sericeus, pediculo tenuiori. *Famiglia di Steccherini salvatici, colore di foglia morta. In sylva aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, loco Scandicci alto, mense Octobri.*

Nigri.

ERINACEUS niger, ramosus, non vescus Tab. 72. fig. 6. *Steccherino duro nero, ramoso, non buono a mangiare. In sylvis, & ericetis Casiniani.*

Bicolores, ferruginei, & cinerei.

ERINACEUS ex obscuro ferrugineus, subtus denticulis longioribus, cinereis Tab. 72. fig. 1. *Steccherino maggiore, malefico. Mense Septembri, in sylva aucuparia Domini de Sacchettinis, vulgo il Pollajo, loco dicto alle Rose.*

Fuli.

Fuliginosi, & cinerei.

ERINACEUS esculentus, pileolo superne veluti squamoso, & fuliginoso, inferne cinereo, pediculo cum superna pileoli parte ejusdem coloris. *Fungus esculentus, echinatus, pileolo superne squamoso, & fuliginoso D. Breynii, eodem libro superius citato.*

Nigri, & plumbei.

ERINACEUS infundibulum imitans, colore pullo, superne sericeus, & circularibus striis excavatus, inferne plumbeus, pediculo concolore Tab. 72. fig. 5. *Steccherino nero, malefico.* Mense Octobri, in prateolo Lunæ inter Cœnobium Montis Oliveti, & Rus vulgo *il Boschetto del Sig. Principe di Forano*, necnon in ericetis, & herbidis inter Ecclesiam Casiniani, atque Mosciani, speciatim paulo supra prædium Domini de Arrighis.

Ad hoc genus, & forte ad secundam ejus speciem pertinere videtur Fungus, qui ad pag. 844. Epitom. Camer. inter multos Fungos medium occupat locum.

Erinaceus dicitur ab inferiori pilei parte, quæ est denticulata, vel echinata instar Erinacei animalis.

F U N G U S.

FUNGUS est plantæ genus, tribus antecedentibus generibus simile, sed ejus inferior capituli pars A in laminas tenuissimas, ac plus, minus spissas, dissecta, ac distributa. In earundem laminarum margine B C (Tab. 76. A) nascuntur flores apetalii, nudi, constantes ex mero filamento cylindrico, in nonnullis speciebus solitario, seu inter se distincto B D (Tab. 76. A B), in aliis vero in massam, seu floccum C E digesto. In superficie autem utriusque partis supradictarum laminarum undique nascuntur semina rotunda, vel subrotunda, & minutissima F, in aliquibus singillatim dispersa G (Tab. 76. C), in aliis quater-na sibi contigua H. Omnia quæ supradictæ literæ innuunt in Tab. 73. excepta litera A, majora, quam re ipsa sunt, ope microscopii, & delineatoris arte, sunt repræsentata.

Tab. 73.
& 76.

In aliquibus præterea Fungorum speciebus, ac potissimum in iis, quæ in equorum, boum, ac similibus animalium fimo nascuntur (Tab. 75. fig. 9, & Tab. 79. fig. 4.) illud observavimus dignum animadversione, videlicet superficiem earundem laminarum (Tab. 73. I) non seminibus tantum, verum etiam quibusdam corporibus diaphanis, figura vero in nonnullis speciebus conica K, in aliis pyramidata L ornatam esse, quibus corporibus fit sagaci naturæ consilio, ne alteram ex iisdem laminis altera contingat, ne forte semina inter easdem laminas degentia depraventur, vel non decendant, nisi quando decidere debent, quæ quidem corpora maturo, ac etiam delapso semine concidunt.

Methodus, qua species innumeras hujusmodi generis distribuimus unico ictu oculi ostenditur in Tabula Synoptica subsequente, quæ locum etiam cujuslibet divisionis, atque ordinis demonstrat; quæ quidem methodus a signaturis peculiaribus earundem specierum constituitur, ut v.g. si vel solitaria nascantur, vel plures ejusdem speciei simul junctæ, scilicet ab una tantum radice provenientes, vel ambæ simplices, vel ambæ ramosæ, vel a volvæ, seu involucri diversitate, vel etiam a pediculo non anulato, vel anulato, anulo permanente, aut non permanente, vel a pileolo superne striato, aut non striato, vel quia sunt lactescentes, vel non lactescentes, ac tandem a colorum, & saporum diversitate.

Expli-

Explicatio quarumdam ex eisdem signaturis.

Nomine simplicium Fungorum illos intelligimus, quorum ex una radice unus tantum progignitur, qui quidem vel simplex est (Tab. 73.), vel ramosus, in plures Fungos scilicet divisus (Tab. 79. fig. 3.). Quando vero ex una radice plures Fungi producuntur, qui itidem sive simplices sint (Tab. 79. fig. 4. & 5. & Tab. 80. fig. 6. & 7.) sive ramosi (Tab. 79. fig. 1.) cespitosam, seu fasciculofam speciem appellamus.

Pro anulo, sive corolla accipimus membranam illam, quæ multis in Fungorum speciebus medium, vel penes summum pediculum circumcingit (Tab. 75. A, & Tab. 77. A, & Tab. 78. A) & pileoli peripheriæ (Tab. 77. B, & Tab. 78. B) antequam ille dehiscat, adhæret, cui fortasse florum, ac seminum defensio in iis speciebus, quibus opus est, debetur. Hæc corolla in aliquibus permanens (Tab. 75. A, & Tab. 77. A, & Tab. 78. A) in aliis fugax est, seu non permanens; hæc enim dum Fungi pileolus dehiscit, in lanuginem araneorum telæ instar degenerat (Tab. 75. B), vel in fragmenta ad ejusdem pileoli circumferentiam (Tab. 75. C) disrupta remanet, vel tandem per ipsum pediculum, radicem versus descendit (Tab. 80. B) ac tandem diffatur.

Involucris nomine Fungorum matricem, seu seminale integumentum intelligimus, in quo iidem integri, atque longe exactius formati, quam in aliis plantis accidere asserunt nonnulli, reperiuntur, ut clare patet in quopiam ex iisdem involucris, quæ simul cum Fungo ad magnam molem excrescunt (Tab. 77. C, & Tab. 80. C) quale per verticem sectum exhibet eadem Tab. 77. sub litera E, tum in quodam eorum involucrorum, quæ ad talem magnitudinem non perveniunt (Tab. 80. D) quod longe majus, quam reipsa sit, ostenditur microscopio (Tab. 80. E) & iidem Fungi ab ipso exeunt (Tab. 77. D) eodem modo, quo sane prodeunt omnia animalia a suo involucre instante tempore exclusionis, id quod vere non accidit in iis Fungis, qui a semine non immediate proveniunt, sed quorum semen prius radicem magnam, ac diuturnam progenerat, & efformat, ex qua post aliquot annos Fungi prodeunt eodem modo pag. 131. & Tab. 71. fig. 1. demonstravimus. Supradictum involucrum seminale quibusdam in speciebus evanescit brevi, quia vel nullatenus, vel paulo amplius mole seminis augetur, dum enim semen (Tab. 73. M, & Tab. 74. A) incrementum accipit (Tab. 73. N, & Tab. 74. B) juxta mensuram incrementi involucrum illud, (ut in seminibus plantarum bulbosarum, & earum quas secundarias appellare nobis placuit, ut sunt Cynomorion, Orobanche, Clandestina, Viscum, & similia) disperditur sensim in furfur, vel pollinem, vel in lanuginem, ut clare constat ex duarum specierum horum Fungorum incremento per singulos dies observato (Tab. 73. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. & Tab. 74. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. & 15.) Idemque conspicitur tum in illis, qui in interiori parte globorum fimi equini, nasci solent (Tab. 73. O); tum in iis, qui in Ilicis foliis germinant sub fig. 1. Tab. 74. tum etiam in iis, quos ostendit asserculus, qui in calce Tabulæ 79. sub fig. 6. exprimitur. Aliis in speciebus supradictum involucrum est permanens, ac in magnam molem excrescit (Tab. 77. C) simul cum Fungo, ut supra innuimus, qui in illo concluditur (Tab. 77. D E) eodem pacto, quo augetur Amnion augescente in dies fœtu humano. Quapropter hoc dumtaxat involucre utemur ad statuendas nonnullas distributiones, relicta alia evanescente involucri specie, utpote quæ ad rem nostram inutilis est propter ejus exiguitatem, atque inconstantiam.

In aliquibus ipsarum specierum dictum involucrum ad radices Fungi omnino remanet (Tab. 76. D, & Tab. 77. F) in aliis prorsus super pileolum in fragmenta

menta divisum, in quibusdam Fungorum speciebus manentia (Tab. 78. C, & Tab. 80. F) in aliis in flocculos degeneratura (Tab. 79. A, & Tab. 80. G).

Superest interim observandum, quod aliquæ ex hujusmodi notis, quæ statuunt differentiam, ac discrimen specierum hujus generis, quamvis constantes, possunt tamen aliqua de causa aliquando, vel deficere, vel variare, ut *v.g.* aliqui ex simplicibus Fungis possunt reperiri cespitosi, vel aliqui ex cespitosi solitarii, sicuti utrique possunt esse, vel simplices, vel ramosi, quæ tamen non in omnibus speciebus accidunt. Volvæ vero, & anuli possunt deesse, quod ariditatis causa ante maturitatem evanescant, vel quod ab insectis devorentur. Lacticinosi quoque apparere possunt sine lacte, ariditatis, & vetustatis causa, sicuti etiam tempore, ac situ: pari modo etiam vel ob nimiam, vel ob nondum perfectam maturitatem modo saturius, modo dilutius colorantur; quamobrem ad perfectam aliquarum specierum minus obviarum notitiam oportet pluries easdem observare, ac insuper diversis temporibus earundem characteres, ac notas inspicere.

Animadvertendum est hic in Fungis cespitosi a nobis omitti subdivisionem eorundem, quæ oritur a diversitate involucrium, tum quia in his Fungorum speciebus eadem involucria oculos plerumque fugiunt, tum quia etiam probabili ratione duobus deberent involucriis donari, quorum alterum est illud, ex quo prodit integer cespes, seu totius plantæ complexus, quod nondum vidimus; alterum vero, quod nobis patuit, & est illud, ex quo quilibet cespitis Fungus (Tab. 79. B) continetur. Quapropter ut hujusmodi involucrium innotescat, unicam tantum speciem Fungorum eodem ornatam exhibemus (Tab. 79. fig. 4.).

Nunc vero Fungorum & characterem, & seminibus, & floribus demonstratis, signaturisque explicatis eorundem distributiones constituentibus, antequam ad specierum enumerationem transeamus, nostrum est aliquid tradere, ac referre de semine nonnullorum Generum ad hanc Classem spectantium, deque iis, quæ ad hanc rem in introductione ejusdem Classis attigimus, ne semen illud furfur, seu pollen eorundem Fungorum, aut insectorum excrementum credatur, immo ut nemo amplius eam sententiam amplecti recuset, quæ omnia universim ab ovo, aut semine produci statuit; quod ut id faciamus, ea nos suadent, quæ etiam nunc afferri videmus a Viris doctis de Fungorum, Tuberum, Mucorumque origine disputantibus. Nonnulli enim harum rerum originem ex semine deducunt, alii fortuitam volunt, alii ancipitem (uti nonnulli Philosophi de quorundam animalium origine existimant), nempe tam a semine, quam sine semine gigni posse. Alii denique omnes opiniones scrutati, nulli autem difficultati satisfaciunt, nec propriam statuentes opinionem rem totam adhuc in medio reliquerunt. Eorum, qui de Fungorum semine aliquid scripserunt, quidam per jocum tantum de eo verba fecisse videntur, quemadmodum Petronius Arbiter in Satyrico, ubi beati illius Trimalcionis lautitiam referens, ait illum in Indiam scripsisse, ut inde Boletorum semen illi mitteretur. Alii hujusmodi semen Fungis inesse serio autumarunt, quemadmodum ex veteribus illi, quos refert Athenæus lib. 2. Dipnosoph. qui Tubera ex semine nasci sibi persuaserant: Imo eam causam quidam afferebant, eodem teste, cur in littore Mytilenis Tubera nascerentur, quod scilicet e colle Tiaris eorum semina pluvia tempestate ab aquis in subiectam planitiem deferrentur. Attamen nec oculo, nec manu longe maxima pars eorum quidpiam semini simile in Fungis deprehendere valuit. Neque vero id cuiuspiam mirum videri debet, Fungorum enim semen, multo autem magis Tuberum, adeo exile est, atque minutum, ut absque vitri optici subsidio clare, ac distincte spectari minime possit. Quo sane microscopii admirabili invento, cum ætates Galilæo superiores caruerint, nemo utique ex iis, qui ante ipsum scripserunt, ad Naturæ minutias hæc propius intuendas admissus fuit. Qui vero post inventam microscopiorum artem in Fungorum semen inquisiverunt, hi quoque in incæpto parum feliciter versati sunt, cum plures quamvis Fungis curiose lustratis
spe

spe sua seminis expiscandi frustrari sint, & qui semen sibi repertum certo persuaferant, rem pro semine, quæ nihil ejusmodi erat, nec aliquid semini analogum, sed potius seminum capsulas pro semine venditarunt. Ejusmodi sunt eæ, quæ in cavitate Fungoidis infundibuli forma, semine foeti, a Tournef. Inst. R. H. p. 560. memorati, reperiuntur. Fungoides hoc a nobis Cyathoidis nomine commodius designatur, ut suo loco inferius dicemus. Quæ hætenus dicta sunt, eo amplius indicio confirmari possunt, quod nemo ex tam magno Scriptorum numero dilucide ostenderit ferendi rationem, & vegetationem juxta unumquodque genus, quod nos primi exhibere aggressi sumus sequentibus observationibus, tum circa Fungorum, tum Mucorum semina.

OBSERVATIO I.

Die decimo Junii 1718. multas horum Fungorum species in suburbano agro collegimus, quos nunquam natos animadverteramus in Regii viridarii, vulgo *Boboli* nemusculis; oportuit autem id facere, ut singularum semina specierum haberemus. Plura idcirco folia extendimus super tabulam in cubiculo nostro Ilicis, Quercus, Lauri, Fraxini, atque similium ex propriis arboribus jamdiu delapsa, nondum verò depravata, seu marcescentia. Singulis foliorum prædictorum speciebus superposuimus vel erectos, vel jacentes quamplures ex iisdem Fungis; in aliquibus plures unius speciei, in aliis vero plurium, ea dumtaxat de causa, ut quilibet Fungus super eadem folia semen deponeret; quibuscunque tribus, vel quatuor horis elapsis fusdeque volvebantur folia, non tantum ut singula semen reciperent, sed præterea ne illud uno tantum loco in acervum cogeretur. Hoc autem peracto, ac portione seminum, quanta opus fuerat, congregata, Fungos abjecimus, & singulas foliorum species in duas partes divisimus, quarum alteram in nemuscula viridarii vulgo *Boboli*, alteram autem extra urbem in saltum Montis Oliveri detulimus. Omnes vero recondidimus loco producendis Fungis idoneo, nempe umbroso, inter folia semiputrida diversi generis ab iis, quæ feminibus Fungorum jam referta erant, atque ita singulas dictas specierum partes disposuimus, ut misceri neque invicem, neque circumjacentibus foliis possent. Quia vero a 20. mensis Augusti usque ad 4. Septembris pluvii aliquot dies interfuere, ideo 20. Septembris Montem Oliverum adivimus, ac die sequenti Bobolim, observaturi an supra prædictos foliorum cumulos peculiare aliquid reperiremus, & in *Boboli* tantum in aliquibus e memoratis cumulis, & præsertim in illis, qui constabant foliis Ilicis, vel Lauri, (Tab. 77. G G) vidimus ex iisdem feminibus plura ad crassitiem granuli panici adaucta, quorum involucrium in candidissimam, ac tenuissimam lanuginem abierat, omniaque radículas capillares, & subhirsutas egerant H; unde Fungos jam esse enatos conjecimus, atque ita se rem proculdubio habere certiores facti fuimus, cum paucis diebus elapsis in nonnullis, ex eadem lanugine capitula erumpere incipientia I, & in nonnullis totam Fungorum formam se manifeste prodentem, e lanugine rarefacta vidimus K. Post hæc octavo quoque die mensis Octobris, eadem loca adivimus, non modo observandi gratia progressum dictorum Fungorum enatorum, verum etiam intelligendi, si fieri posset, qua de causa in reliquis cumulis nondum nati conspicerentur, quod cum assequi minime valuerimus, idcirco redivimus sæpius ad observandum processum enatorum, nihil manu, sed oculis tantum lustrantes. Circa finem itaque Octobris, & post aliquot dies nunc pluvios, nunc serenos tandem grandiores facti, atque super eadem folia exporrecti sunt plures ex iisdem Fungis, qui nati fuerant ex feminibus per eodem cumulos dispersis. Has observationes pluries iteravimus, initio Æstatis, tum etiam Autumni, sed quia eorum seminum productio a tempestatibus plerumque ipso-

ipforum naturæ opportunis procedit, videlicet a diebus alternatim serenis, atque pluviis, qui non semper opportune accidunt, ideo innumeros pæne casus observavimus, per quos contingit vel eosdem Fungos non nasci, vel eruptionem prævertere, vel protrahere, seu majori, vel minori copia progigni, hinc sequitur, quod in seminandis iisdem seminibus, aliquid certum, atque indubium statuere, perquam difficile sit, præsertim cum nondum accurata animadversione omnia expenderit, ac indagaverimus; interim tamen, & semina servasse, & Fungos inde natos vidisse nobis in præsentia sufficiat. Si quis autem in animo habeat certam Fungorum culturam invenire, atque utilitatem ex ea percipere, satius arbitramur modum illum, quo hortorum cultores utuntur, adhibere, scilicet per fimi oblonga aggesta, quæ apud eosdem vulgo Gallico nomine *Couches* dicuntur, ex quibus prætenses Fungos educunt, veruntamen ex semine, non e fimo incalescente, ut ipsi putant, quod vel ipsi fimo immiscetur, vel terræ, vel hujusmodi rebus, quæ componendis iisdem oblongis aggestis inserviunt, quorum conficiendorum artem ostendit in suo opere Quintinæus lib. vi. pag. 292. 327. & 333. longe vero exactius idem præstitit Tournefortius in Comm. Ac. R. Sc. An. 1707. pag. 72.

OBSERVATIO II.

Die 5. Novembris eodem anno portionem Peponis oblongi C. B. Pin. 311. vulgo *di Zucca Frataja* palmum longam, & binas uncias latam, atque crassam accepimus, postea mollissimo penicillo semina Mucoris capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1. vide suo loco) aliunde collegimus, ac deinde superficiem prædictæ portionis oblinivimus ex altera tantum parte, eamque loco nullatenus ventis, aut Soli exposito collocavimus; Die 10. ejusdem mensis eadem pars undique apparebat alba, ac tenuissima lanugine, veluti candido Gossypio undique conspersa, quæ 12. die fere ad uncialem altitudinem pervenit, & fere griseum induit colorem, aliqua vero filamenta ejusdem lanuginis cum capitulis apparere cœperunt albis. Die 14. reliqua filamenta pariter capitula protulerunt, ac denique die 15. pulla omnia capitula facta sunt, indeque semina ad maturitatem redacta.

OBSERVATIO III.

A Prædictis seminibus, quæ in capitulis dicti Mucoris genita sunt, ut supra, die 16. aliam ejusdem Peponis oblongi C. B. Pin. 311. portionem oblinivimus in altero latere, in altero vero semen Aspergilli capitati, capitulo glauco, seminibus rotundis (Tab. . . fig. 1. v. f. loc.) deposuimus, & in utroque latere, eodem temporis intervallo, ut supra innuimus, exorta sunt, eodem modo creverunt, semenque juxta genus suum produxerunt, quod cum pluries fecerimus, iis seminibus semper usi, quæ iterum recens nata planta unaquaque vice dabat, nullum tamen discrimen in inde enatis plantis observavimus.

OBSERVATIO IV.

Die 6. Decembris aliud pariter Peponis frustum ejusdem magnitudinis, ac formæ accepimus, in quo quinque scrobiculos invicem distinctos excavavimus, atque in illis exiguum caricæ fragmentum infectum Mucore capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1.) ac jam maturis inseruimus. Die 8. pleræque

que plantarum prædictarum inclinabant capita, aliæ vero dejectæ sunt circa scrobiculos, ubi semina deposuerunt, ac proinde die 12. tota frusti illius superficies oblita apparuit eodem Mucore, qui die 18. semina ad maturitatem perduxit. Die 19. dicti mensis aliquibus in locis super memoratum Peponis frustum apparuit lanugo quædam alba, aliis vero in locis cinerea a feminibus exorta casu aliunde in idem Peponis frustum illapsis. Quæ die 20. crescendo procedebat, & una in Botrytem ramosum, cinereum, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 2.) altera in Aspergillum capitatum, capitulo glauco, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 1.) versa est, nigra vero a feminibus nata a nobis impositis prorsus periit.

OBSERVATIO V.

Die 4. Novembris binas Peponis ejusdem buccellas infecimus in lateribus tantum femine Botrytis ramosi, cinerei, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 2.) quarum unam in hypocausto vitreo posuimus, aliam vero exiguo cubiculo fenestra aperta conclusimus. Prædictis in buccellis die 7. & iisdem duobus in lateribus femine oblitis ubique granula apparuerunt, qualia vel in pelle vulgo *Sagri*, vel potius in fragmento Pyri jamdiu festi conspici solent, sed rariora. Die 8. dicta grana in minutissimam, ac vix perceptibilem lanuginem abierant, ac potissimum ea, quæ in buccella illa hypocausto vitreo inserta conspiciebantur. Vespere diei nonæ in ambabus illis partibus lateralibus multum excreverat eadem lanugo, itaut undique velut pruina opertæ apparuerint, seu perinde ac nitrum parietum effloruerint; pars autem superior utriusque buccellæ, in quam non fuerat immissum dictum semen, adhuc erat intacta. Die 13. eadem lanugo in utraque buccella locis prædictis capitula produxerat, ea vero in glaucum colorem transierant non absimilia illis, a quibus semina excerpimus, quum nulla apparuerit minima planta alterius speciei Botrytis, vel Mucoris. Veruntamen in superiori parte buccellæ positæ extra hypocaustum vitreum, cespitulii quidam exorti fuerant hinc inde albæ lanuginis, qui die 18. in veras plantas abiere, die vero 20. maturuerunt, & tunc innotuit Mucor capitulis nigris, lucidis (Tab. . . . fig. 1.) nemine ferente, sed casu tantum illapsis feminibus.

OBSERVATIO VI.

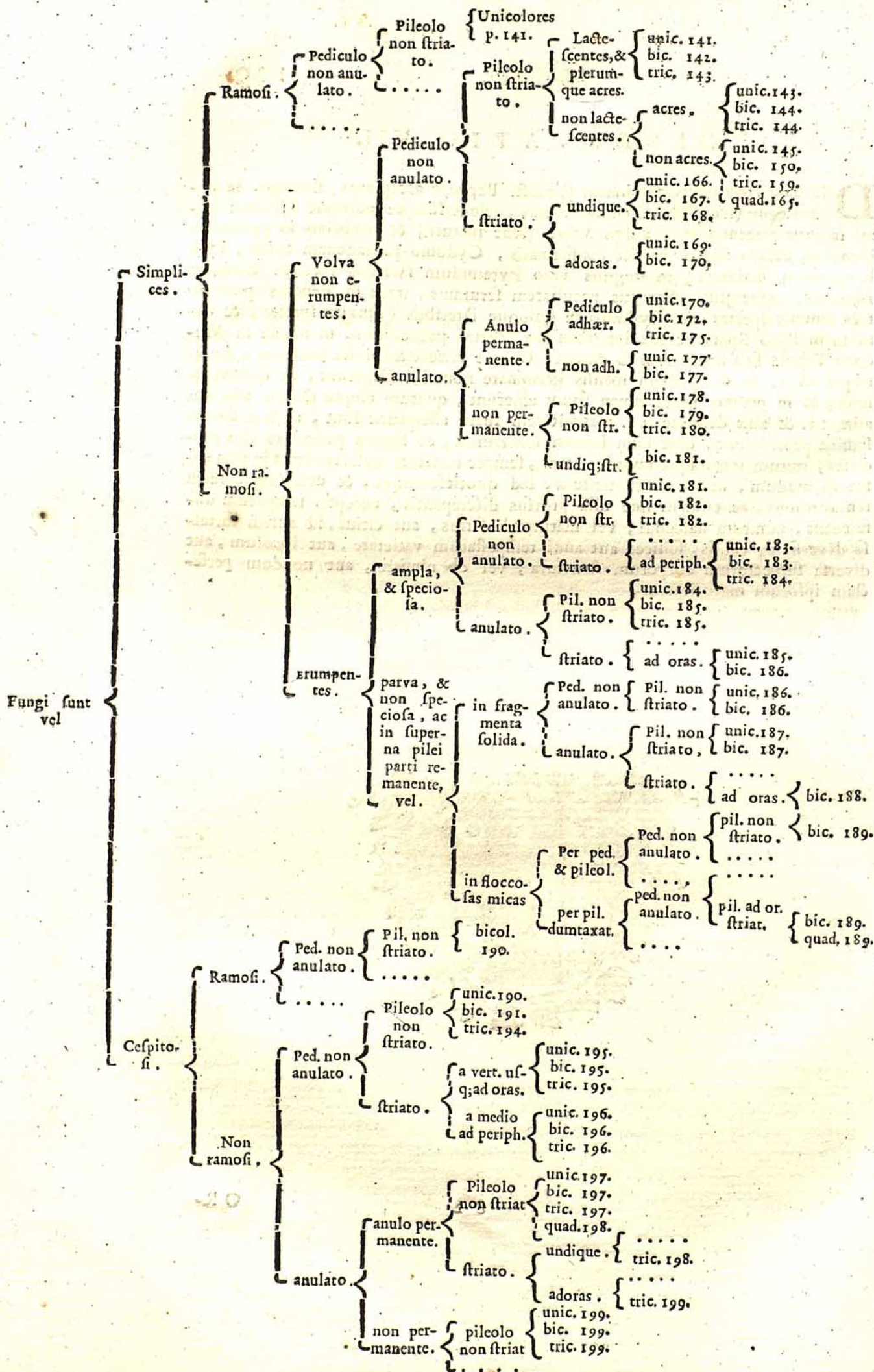
Die 1. Novembris portionem aliam dicti Peponis infecimus femine Aspergilli capitati, capitulis sphaericis, glaucis (Tab. . . . fig. 1.) Die 4. nihil mutatum observavimus. Vespere tamen diei 8. superficies dicti Peponis veluti granulosa, eodem modo ut supra in Pyro, & in pelle vulgo *Sagri*, apparebat, propter copiam flocculorum lanuginis innatæ, ut quasi pruinosa videretur. Die 13. excreverat, atque ad ultimam venerat perfectionem lanugo memorata, quia capitula protulit, ac in plantas sui generis versa est, ac die 18. evanuit. Veruntamen in parte ejusdem portionis Peponis minimo in tractu, ubi fuerat idem Aspergillus, quia femine infectum non fuerat spatium illud, innatum est aliud genus plantæ, quod die 24. clare sese ostendit, & ad maturitatem pervenit, erat autem Botrytes ramosum, cinereum, feminibus rotundis (Tab. . . . fig. 2.) & die 27. in quibusdam locis, ubi Aspergillus die 18. jam perfecte maturuerat, apparuit Aspergillus tenuissimus, albus, Graminis Dactyloidei facie, feminibus rotundis (Tab. . . . fig. 3.), quæ plantæ anabæ e feminibus in dictam Peponis portionem casu illapsis enatæ sunt.

OBSERVATIO VII.

Die 30. Decembris portionem prædicti Peponis accepimus, illamque in pyramidem triangularem efformavimus, deinde sumpta portione Cydonii pomi majoris, necnon Pyri vulgo *Spina* pæne maturi, & ambabus in pyramides truncatas ablato nempe vertice conformatis, Cydonio pentagonam basim, Pyro hexagonam dedimus; in singulis vero Pyramidum faciebus speciem seminum Mucoris, Aspergilli, Botrytis peculiarem seruimus, itaut in Peponis portione tres feminis species, in Cydonio ex quinque lateribus quinque species, & demum in Pyro Spino ex sex lateribus sex species posuerimus, ut omnia in Mucoris Tabula sub literis A B C patent. Omnes prædictæ species seminum a die 4. usque ad 5. & 6. ejusdem mensis germinare nonnihil cœperunt, ut observavimus, & in plantas juxta semen suum abierunt, quarum aliquæ die 10. aliæ 12. aliæ 13. & aliæ denique 15. maturitatem suam assequutæ sunt, ac suæ speciei semina protulerunt, quæ cum iterum seruerimus, & semina pariter ex illis producta, iterum iterumque imposuerimus, semper eundem observavimus in illis nascendi modum, non ea vice tantum, sed quotiescumque, & ubicumque idem tentaverimus, ac tandem sine ulla prorsus discrepantia, exceptis temporum differentiis, nimirum nascendi, vel maturandi serius, aut citius, id autem fortasse diversis ex causis, scilicet aut anni tempestatum varietate, aut locorum, aut diversa subjectorum corporum structura, vel ob nimiam, aut nondum perfectam ipsorum maturitatem.

ORDINIS FUNGORUM SCHEMATISMUS.

- I. *Fungi simplices, seu non cespitosi, nempe ab una radice singulares exeuntes.* Tab. 79.
 II. *Ramosi.* fig. 3.
 III. *Volva non erumpentes.*
 IV. *Pediculo non anulato.*
 V. *Pileolo desuper non striato.*
 VI. *Neque lactescentes, neque acres.*

Unicolores, albi.

FUNGUS ramosus, parvus, albus, pileis in tubum veluti contractis Tab. 79.
 fig. 3. *Fungo ramoso.* Mense Octobri, in nemore aucupii DD. de Puccis,
 in loco nuncupato *Casignano.*

- II. *Non ramosi.* Tab. 80.
 VI. *Lactescentes, acres, vel non acres.* fig. 1.

Unicolores, albi.

FUNGUS piperatus, albus, crassus, lacteo succo turgens I. B. 3. 823. Inst.
 R. H. 558. *Fungus albus, acris* C. B. Pin. 371. *Peveraccia, o Peperone*, aliis
Sottana. Mense Novembri, in sylvis ubique.

2. Fungus esculentus, piperatus, totus albus, lacteo succo turgens, lamellis
 angustioribus, pediculo altiori, & habitiori. *Lattajuolo bianco, buono, di gambo*
grosso, e lungo, e di laminette strette. Mense Majo, in sylvis circa Regiam Vil-
 lam Careggi, praesertim in *Monte Rivecchi*, & in foro interdum venditur.

3. Fungus piperatus, albus, parvus, lactescens, pileolo plano, umbilicato,
 subtrus lamellis densissimis, perangustis. *Peperino lattiginoso, bianco.* Junio men-
 se, in nemoribus circa Carthusianorum Cœnobium, & praesertim in loco non
 procul a praedio dicto vulgariter *il Lastrone.*

Coloris lateritii.

FUNGUS perniciosus, lateritio colore varians, succum acrem, & croceum fun-
 dens, pediculo breviori. *An Amanita lateritii coloris, croceo succo turgens* Dill.
Cat. Giss. 179? *Fungo Lapacendro, malefico, che cambia colore, e che goccia liquore*
di colore di Zafferano. Mense Majo, & Autumno viget, in ericetis Romulae, Ca-
 siniani, Juguli, & Scandicci alti.

2. Fungus esculentus, lateritio colore immutabili, succum acrem, & croceum
 fundens, pediculo breviori. *Fungo Lapacendro, buono, colore di mattone immutabile, e*
che goccia liquore di colore di Zafferano. Mense Augusto, in ericetis Regiae Villae
 Pratolini, & in Fagineis, atque Abiegnis sylvis prope Camaldulensem Ereum.

Rufi.

FUNGUS pediculo, & superna pileoli parte atro-rufis, lamellis subrufis,
 seu remissi coloris, succum lacteum, & acrem fundens. *Pepino ceciato.*
 Mense Octobri, in Boboli per pratula, & sylvulas Piscinam Insulae ambientes.

2. Fungus infundibuli forma, lactescens, rufescentis coloris. *Imbutino latta-*
juolo. In sylvulis aucupariis territorii Scandicci alti, mense Octobri.

3. Fungus parvus, pediculo, & superna parte pileoli ferrugineis, lamellis ru-
 fis, lacteum, & dulcem succum fundens, *Lattajuolo dolce.* In Boboli, mense
 Majo, per sylvas juxta urbis mœnia.

4. Fun-

4. Fungus parvus, lacteum, & dulcem succum fundens, pediculo, & superna pileoli parte rufescentis coloris, lamellis vero ejusdem sed paulo remissioris. *Lattajuolo dolce*. Mense Septembri, in Boboli, & in Montis Oliveti saltu.

5. Fungus acris, lactescens, infundibuli forma, pileolo parvo, saturate, & obsolete rufescente, & quasi ferrugineo; lamellis rufis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Peperino lattajuolo, forte*. In prædicto Boboli, & aliis similibus locis Florentia non procul diffitis, mense Septembri.

6. Fungus acris, lactescens, parvus, dilute rufescens, pileolo complanato, & nonnihil umbilicato, circularibus zonulis saturate concoloribus distincto. *Pepino strisciato*. Mense supradicto, in Scandicci alti nemoribus.

Aureo-fulvi.

FUNGUS æstivus, lactescens, ex aureo fulvus, vel ex fulvo aureus, sericea, & perbrevis lanugine quasi infectus, lamellis angustioribus, dilute concoloribus. *Fungo lattajuolo, d'Estate, dorato, e liscio come raso*. Mense Julio, cum antedicto, sed non ita obvius.

Ex atro rufi, vel ex aureo ferruginei.

FUNGUS ex atro rufus, vel ex aureo ferrugineus, aqueo-lacteo, & dulci succo turgens. *Lattajuolo di latte annacquato, dolce*. Novembri, atque Decembri mensibus, uberior crescit per sylvas veluti in Boboli, & in Montis Oliveti.

Rubro-ferruginei.

FUNGUS bulbosus, lactescens, acris, rubro-ferrugineus. *Peperino lattajuolo di radice grossa*. In sylvis aucupariis, Scandicci alti, mense Octobri.

Bicolores, albi, & spadiceo-grisei.

FUNGUS parvus, succo lacteo, & acri exuberans, superne e spadiceo griseus, subtrus cum fistuloso pediculo albus. *Peperino lattajuolo, di gambo voto*. Septembri mense, in iisdem locis cum superiori crescit.

Albidi, & sublutei.

FUNGUS piperatus, lactescens, crassus, pallidus, lamellis albidis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & Lichenis pulmonarii, arborei instar lacunato. *Peperaccia, o Peperone giallo, di gambo bucherattoloso*. Mense Augusto, in Fagineis sylvis, circa Camaldulensem Eremum.

Albi, & grisei.

FUNGUS Alpinus, acris, lactescens, desuper e griseo fuscus, inferne cum breviori pediculo albus. *Lattajuolo forte, Alpignano, di Abetina*. Ubi supradictus, ac eodem tempore viger.

2. Fungus parvus, acris, lactescens, desuper griseus, inferne cum pediculo albo. Mense Septembri, in Boboli Regio viridario, per aucupariam sylvam, prope locum, vulgo *la Conserva delle Trote*.

3. Fungus parvus, piperatus, lacteum succum fundens, pileolo griseo, mammoso, papilla acuta, inferne cum pediculo albus Tab. 80. fig. 1. *Peperino con il cappello grigio, fatto a guisa di Poppa*. Mense Octobri, in loco ubi antedictus.

Albi,

Albi, & cinerei.

FUNGUS Alpinus, piperatus, lactescens, & viscosus, pediculo, & superna pileoli parte cinerei coloris, inferne lamellis albis. *Peperino lattajuolo, vischioso, alpestre, di Abetina.* Augusto mense, in Fagineis, & Abiegnis sylvis prope Camaldulense Cœnobium.

Albi, & obscuri,

FUNGUS parvus, succum lacteum, & acrem fundens, superne colore obscuriori, subtus lamellis, & pediculo albis. *Lattajuolo forte, di cappello scuro.* Mense Septembri, in sylva aucuparia DD. de Sacchettinis, loco dicto *il Pollajo alle Rose*, necnon in Scandicci territorio ubique.

2. Fungus parvus, aqueo-lacteum succum minus acrem fundens, pileolo subobscuri, infundibuli modo cavo, inferne ex albo rufescente, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Peperino di mezzo sapore, col di sopra del cappello scuro.* Mense Octobri, per Ilignam sylvam D. Marchionis de Niccolinis, in loco, ut supra, *Scandicci alto.*

Dilute purpurei, & albi.

FUNGUS acris, lactescens, durioris substantiæ, pediculo cum superna pileoli parte fordide, & dilute purpureis, & ad tartarum vini rubri colore accedentibus, lamellis primum albis, deinde rufescentibus. *Peperino duro, col di sopra del cappello di colore pavonazzo, che si accosta a quello del tartaro di vino rosso.* Mense Octobri, inter Ilices, & Cupressus per magnum ambulacrum Regiæ Villæ, vulgo *il Poggio Imperiale*, sicut etiam in Boboli per sylvas circa Piscinam Infusæ, præsertim in prateolo, dicto *della Cavallerizza*, ante areas, ubi olera coluntur.

Tricolores, albi, fusci, & lateritii coloris.

FUNGUS lactescens, acris, pileolo ampliore, centro cavo, & subfusco, reliqua parte zonulis circularibus lateritii coloris dilutis, & saturis alternatim positis veluti fasciata, lamellis, & pediculo albis. *Peperone lattiginoso, di capo nel mezzo concavo, e nericcio, nel rimanente cinto di fasce di colore di mattone, e di sotto tutto bianco.* Mense Augusto, per Scandicci alti nemora.

VI. *Non lactescentes, acris, vel alio fervido, ac peculiari sapore.*

Unicolores, albi.

FUNGUS esculentus, acris, albus, pileolo turbinato, ad oras angulato, & subtus repando. *An Auricula Leporis, alba Sterb. Theatr. Fung. 119. B. Tab. 15. B.B. Gallinaccio bianco.* In sylvis, ericetis, atque arbutetis Vere, & Autumno, sed rarissime occurrit.

Lutei.

FUNGUS esculentus, acris, pulchre croceus, pileolo turbinato, ad oras angulato, & subtus repando. *Gallinacei subcrocei coloris, figura auriculæ Cæsalp. 619. Gallinaccio giallo, ordinario.* In sylvis cum superiori, ac eodem tempore exit, sed longe copiosior, ideoque in foro nostro venalis passim prostat.

2. Fun-

Tab. 77.

fig. 2. &

Tab. 78.

fig. 4. 5.

2. Fungus esculentus, acris, colore vitellino, pileolo turbinato, oris expansis, undulatis, ac pulchre laciniatis, lamellis, seu mavis costis, crispis, & veluti ramosis. *An Fungus angulosus, & veluti in lacinias sectus C. B. Pin. 371. Inst. R. H. 558. Bot. Paris. 60. Tab. XI. n. 14. & 15? Gallinaccio di colore di torlo d'uovo, e con il dintorno del cappello a falpalà, e il di sotto crespo, e costolato. In Regio Viridario Boboli, & in quamplurimis locis circa urbem, sed non ita obuius.*

Hujusmodi Fungus a supramemorato procul dubio diversus deprehenditur; qui in superna pileoli parte colore modo vitellino, modo ex albo rubente, modo carneo reperitur. Proclive fuisset, infernæ pileoli partis nota considerata, novum Fungorum ordinem statuere, sicuti in Parisiensi Botanico factum videmus. Verum cum in plurimis talium Fungorum speciebus nota illa minus clare pateat, adeo ambiguum prima fronte videri possit in novum ne potius, an vero in hunc ordinem referendi veniant, consulto eos omnes sub lamellatorum ordine relinquimus.

Bicolores, albi, & spadicei.

FUNGUS piperatus, non lactescens, pileolo admodum umbilicato, sordide spadiceo, lamellis albis, pediculo firmo, brevissimo, concolore. *Peperone senza latte. Mense Septembri, in Boboli per pratula Piscinæ Insulæ adjacentia.*

Albi, & grisei.

FUNGUS exiguus, odore, & sapore Raphani, pileolo desuper albo, inferne griseo, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Fungo Ramolaccio, minore. Mense Octobri, secus magnum ambulacrum Regiæ Villæ, inter Cupressus, & Ilices.*

Albi, & lutei.

FUNGUS campestris, parvus, luteus, odore Allii, lamellis albis, pediculo superna parte concolore. Tab. 78. fig. 5. *Fungo Aglio de' campi, o campagnuolo. In fimo equino per agros fuso, Autumnali tempore viget, sed rarus.*

Grisei, & nigricantes.

FUNGUS Alpinus, odore, & sapore Allii, pileolo hemisphærico, utraque parte sordide griseo, pediculo præalto tenuiori, nigricante, fistuloso, & veluti sericeo Tab. 78. fig. 4. *Fungo Aglio, Montagnuolo, o Alpigiano. Mense Augusto, in Camaldulensibus Alpibus, & Vallis-Umbrosæ montibus, tam in umbrosis, quam in apricis locis occurrit.*

E cinereo albicans, & spadicei.

FUNGUS non vescus, exilis, e cinereo albicans, pediculo spadiceo, odore Allii D. Breynii (Tab. 77. fig. 2.) Ex libro ejusdem Cl. Viri sæpe memorati de promptus.

Tricolores, rufi, grisei, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS odore, & sapore Raphani, pileolo superna parte pulchre rufo, lamellis densis, griseis, pediculo medii coloris, cum cuticula lacera, veluti subhirsuta. *Fungo Ramolaccio, maggiore. Octobri, & Novembri mensibus, in nemoribus ubique frequentissimus crescit, præsertim in Boboli, & in saltu montis Oliveri.*

VI. Neque lactescentes, neque acres.

Unicolores albi.

Tab. 73.
fig. 5.
Tab. 74.
fig. 3. 4.
7. &c.

FUNGUS esculentus, totus albus, pileolo ampliore, pediculo brevi. *Fungo Biancone*. In sylvis territorii Divi Martini ad Palmam, Autumni tempore.

2. Fungus esculentus, totus albus, pileolo plano, pediculo brevior. *An Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis, Columbettes, Montbelgardensis* I. B. 3. 826? *Fungo Jozzolo*. In Parœcia Divi Andreae, loco dicto a *Mosciano*, necnon ubi antedictus, eodemque tempore viger.

3. Fungus esculentus, albus, pileolo plano, viscidus, lamellis crispis. *Fungo Mugnajo*. In territorio Scandicci, tempore prædicto, per sylvas DD. de Altovitis.

4. Fungus albus, infundibulum imitans, pediculo tenuiori. In Boboli, per sylvas aucuparias Piscinae Insulae adjacentes, tempore Autumnali.

5. Fungus subalbidus, oris laceris, pediculo crassiore, radice granulosa. In aucupariis sylvis per territorium Scandicci alti, ac potissimum in illa DD. de Nerlis, mense Octobri.

6. Fungus albus, parvus, & habitior, pileolo umbilicato, ac in plures partes, tamquam per elasticam vim ut plurimum se dividens, cute lacera. *Fungo bianco, stiantereccio*. Mense Octobri, in eodem territorio per sylvam DD. de Vitis.

7. Fungus lutose albus, pileolo plano, pediculo longiore, cylindraco, non fistuloso. Mense Novembri, in eadem sylva.

8. Fungus esculentus, totus albus, farinam recentem molitam redolens. *Bigione bianco, che spira odore di farina di fresco macinata*. Toto Autumno, & Novembri, ac Decembri mensibus, in ericetis, atque cisteris copiosus provenit.

9. Fungus niveus, perelegans, pileolo subrotundo, cerebri instar crispato, pediculo brevior. *Fungo bianco col cappello crespo a guisa di cervello*. In trabectæ domus cujusdam ab aqua pluviali diu madefacta, mense Septembri.

10. Fungus esculentus, parvus, & habitior, totus albus, & viscidus. *Fungo Gelofo*. Ad Ulmos, mense Octobri, in Casiniani Parœcia, in nemore Monialium Divæ Felicitatis, nuncupato *il Bosco di Bruco*.

11. Fungus albus, esculentus, pileolo ampliori, fornicato, atque in medio paulisper umbilicato, cute lacera, veluti squamosa, pediculo tenuiori, brevissimo. *Fungo cappellone, bianco*. Mense Junio, per sylvas circa Regiam Viam, vulgo *Viareggio*, in Ilicum, & Quercuum caudicibus.

12. Fungus totus albus, infundibulum imitans, pileolo parvo, pediculo longiore. Mense Novembri, in Scandiccio alto, per sylvam Nosocomii Bonifacio nuncupati.

13. Fungus parvus, lamellatus, infundibuli forma, totus albus, pileolo ut plurimum in varias lacinias se dividente. Mense Octobri, ubi antedictus.

14. Fungus parvus, totus albus, pileolo plano, ac umbilicato, pediculo brevi. In sylvis aucupariis Boboli.

15. Fungus nemorosus, viscidus, lacteo candore fulgens. *Fungo Valente*. Mense Septembri, in sylva aucuparia DD. de Sacchettinis, loco dicto *il Polajo alle Rose*.

16. Fungus nivei candoris æmulus, viscidus, lamellis parvis, rarioribus, pediculo fistuloso. Mense Septembri, in loco superius citato.

17. Fungus esculentus, lamellatus, candidus, pulvinato pileolo. Mense Octobri, per nemus Regiæ Villæ Castelli, de qua Petrus Bellonius in libello suo de neglecta stirpium cultura Problemate 20. mentionem facit.

18. Fungus parvus, albus, subtus lamellis torosis. Mense Novembri, in Boboli, juxta urbis mœnia.

19. Fungus parvus, albus, pileoli substantia adeo tenui, ut lamellæ ad supernam superficiem transpareant. Mense Octobri, in Boboli, inter Cupressus circa Insulam.

20. Fungus parvus, coriaceus, viscidus, totus albus, lamellis rarioribus, seu inter se longe distantibus. *Lumachino bianco*. In herbosis, & agrorum ambulacris, mense supradicto.

21. Fungus parvus, viscidus, totus albus, pediculo brevior. *Lumachini bianchi, di gambo corto*. In nemoribus circa Regiam Villam Careggi, mense Majo.

22. Fungus fimetarius, hirsutus, subalbidus, pileolo conico, pediculo crassiore. In vasis Mali Limoniæ, aut Aurantiæ recenter stercoreatis, & quandoque per aggestum equini fimi, Vere, & Autumno, interdum vero Æstate, post pluvias.

23. Fungus parvus, totus albus, pileolo in medio umbilicato. *Fungherello di scopeto, bianco*. In sylvis, & ericetis Casiniani, mense Octobri.

24. Fungus parvus, totus albus, gracilior, pileolo hemisphærico, pediculo tenuiori, præalto, radice tumida, in mucronem longum producta. *Fungo diligine, barbato*. Majo mense, per loca herbida, & ambulacra prædii Domini de Chelinis in territorio Scandicci.

25. Fungus pratensis, parvus, albidus, radicibus Graminis Dactyloideis, spicis villosis, Autumni tempore nascens Tab. 74. fig. 3. *Funghino bianchiccio, de' prati, che nasce sopra le radici della Gramigna sanguinella dalle spighe pelose*. In pratis, & pascuis, signanter per pratum Regiæ suburbana Villa.

26. Fungus parvus, totus albus, inter Muscos nascens, pileolo acuto, extensorii forma. *Funghino bianco, col cappello a spegnitojo, che nasce fra il Musco*. Mense Octobri, in nemoribus territorii Scandicci alti.

27. Fungus minimus, candidus, pileolo clypei forma, & veluti angulato, limbo superna parte repando Tab. 74. fig. 4. *Funghino bianco a foggia di Broccchiere, che nasce sopra i pezzi di legni marci*. Tempore supradicto, in sylvulis Boboli, super ligni putridi fragmenta.

28. Fungus minimus, ceræ albæ colore, pileolo plano, in medium fastigiato, pediculo fistuloso, Musco Polygoni folio innascens. *Funghino di colore di cera bianca, col cappello nel mezzo elevato, e appuntato, che nasce sopra il Musco*. Decembri mense, non solum ubi antecedens, sed etiam in Montis Oliveti saltu.

29. Fungus minimus, candidus, pileolo hemisphærico, pediculo altiori, capillaceo Tab. 73. fig. 4. *Funghino bianco col capo mezzo tondo, e di gambo capillare*. In supradicto Boboli, Septembri mense, præsertim circa Labyrinthum novum.

30. Fungus minimus, candidus, pileolo galericulato, pediculo præalto, angustissimo, vix perforato Tab. 73. fig. 5. *Funghino candido, che nasce sopra i Lecci, ed ha il cappello a foggia di morione*. Super Ilicum caudicibus, mense Octobri, variis in locis.

31. Fungus minimus, totus albus, infundibulum imitans, Musco innascens Tab. 73. fig. 6. *Peverino picciolissimo, bianco, di ragnaja*. In Boboli, per sylvulam aucupariam, prope locum ubi Trutæ servantur, Majo mense.

32. Fungus minimus, infundibuli forma, totus albus, emortuis Gramineis foliis innascens. *Peverino minimo, che nasce sopra le foglie di Gramigna mezza secca*. Tempore Autumnali, per restibiles agros, in Scandicci territorio crescit.

33. Fungus minimus, candidus, pileolo hemisphærico, Iignis foliis semiputridis innascens Tab. 80. fig. 10. *Funghino candido, che cresce sopra le foglie marce di Leccio*. In Boboli, circa Septembris finem.

34. Fungus minimus, albus, pileolo hemisphærico, in arborum caudicibus, toto Anno post pluvias oritur Tab. 74. fig. 7. *Funghino bianco, diligine, di cap*
po

po mezzo tondo, che si trova dopo le piogge ne' pedali degli alberi. In Cupressum, & Ilicum caudicibus, ut in Boboli, & in magno ambulacro Regiæ suburbanæ Villæ.

35. Fungus minimus, prorsus albus, inter Muscos nascens. *Fungherello minimo*, che cresce fra il Musco dopo le lunghe piogge. Mense Octobri, post diuturnas pluvias, e locis muscosis prodit.

Leucophæi, grisei, adamantini, cinerei, murini.

FUNGUS esculentus, saturo-cinereus, vel murini domestici coloris, farinam recenter molitam redolens, pediculo crassiore. *Bigiolone*. Toto Autumno, Novembri, atque Decembri mensibus, in ericetis, & cistetis, ut plurimum copiosus provenit, & in foro nostro venditur.

2. Fungus adamantini coloris, pileolo ampliori, fornicato, pediculo brevi, tenuiore. *Fungo di colore diamantino, e come bigio-perla*. Mense Septembri, in Boboli, per nemus supra Amphitheatrum, ad meridiem.

3. Fungus parvus, viscosus, pileolo griseo, semiorbiculato, pediculo fistuloso, simul cum lamellis dilute concoloribus, & quasi leucophæis. *Funghetto viscoso, grigio, di gambo voto, e di colore grigio-bianco, o argentino*. Novembri mense, in Boboli pariter, per nemora juxta mœnia.

4. Fungus parvus, intense griseus, superna pileoli parte lacera, veluti squamosa, pediculo in spiræ modum intorto, & filamentoso. *Stoppone col cappello screpolato, e di gambo storto, e sfilaccicato*. Cum prædicto.

5. Fungus griseus, gracillimus, pileolo galericulato, pediculo lineam crasso, præalto, fistuloso. *Fungherello grigio, dilegine, di gambo alto, e sottile*. Mense Octobri, inter Muscos viget, per Scandicci alti sylvas, & potissimum in querceto, vulgo il Bosco del Fratone.

Aurei, lutei, crocei, pallidi, paleacei, straminei.

FUNGUS esculentus, paleacei, seu straminei coloris, pileolo pulvinato, lamellis crebris, tenuissimis, perangustis. *Tirignozzo*. Octobri mense, in sylvis montosis Juguli, Montis Boni, Casiniani, & alibi.

2. Fungus luteus, & ad prasinum nonnihil tendens, pileolo crasso. *Borso-ne*. In nemore Abbatia Florentinæ, sepiissime memorato, mense supradicto.

3. Fungus aureus, infundibuli forma. *Pevera malefica, dorata*. In Vallis-Umbrosanis, atque Montis Senarii Abiegnis sylvis, Autumni tempore exit.

4. Fungus parvus, e luteo aureus, molliori substantia, pileolo plano, lamellis rarioribus, pediculo longiore. *Grassello giallo, buono*. Mense Novembri, in Boboli, per nemuscula circa Divæ Brigidæ portam.

5. Fungus parvus, campestris, luteus, pileolo hemisphærico, pediculo longiore. *Giallino cattivo di gambo lungo*. In agris territorii Scandicci, Vere, & Autumno.

6. Fungus parvus, lubricus, aureus, lamellis raris, amplioribus, pediculo crassiore. *Lumacone giallo, che sdrucchiola di mano*. In Boboli, Autumni tempore.

7. Fungus parvus, luteo pallore decolor, pediculo duriore. *Fungo di colore di camoscio, che tira al pagliato*. Ibidem provenit.

8. Fungus ex luteo rufescens, cute supernæ pileoli partis lacera, veluti squamosa. *Fungherello giallo-ceciato, colla parte di sopra del cappello scamosciata*. Mense Octobri, in castanearum sylvis, ultra torrentem Grevem, in Montis Boni territorio.

9. Fungus parvus, fordide, vel obsolete luteus, vel luteus obsolete virescens, capitulo hemisphærico, pediculo in spiræ modum intorto. *Funghetto di colore verde*.

de pania, o. verdacchio, col gambo storto a guisa di fune. In Regio Viridario Boboli, mense Octobri.

10. Fungus minimus, aureus, Virgæ aureæ majoris, foliis glutinosis, & grave olentibus, emortuis ramis innascens, pileolo hemisphærico. *Ceppetino*, o *Funghetto dorato di Ceppira*. Mense supradicto, in Casiniani Parœcia.

Spadicei.

FUNGUS parvus, totus spadiceus, pileolo mammoso, desuper quasi in sericea filamenta lacerato, atque in medietate veluti in papillam acutam assurgente, pediculo tenuiori. *Canapino di buccia sfilacciata, e di gambo sottile*. Circa Maii mensis finem, per sylvas aucupii Regii Castelli Ruris.

Rufi.

FUNGUS esculentus, crassus, ex rufo albicans, vel ex albo rufescens, lamellis angustissimis, pediculo crassiore. *Soderello degli uccellari*. Januario mense, per nemusculum aucuparium D. de Chelinis, in territorio Scandicci.

2. Fungus totus atro-rufescens, odoratus, pileolo ampliore, fornicato, tenuiori substantia, pediculo brevi, angusto. *Fungo di colore d'Ontano, che inclina all'Isabella*. Mense Octobri, in Montis Senarii sylvis.

3. Fungus parvus, esculentus, odoratus, coriaceus, rufus, lamellis inter se longe distantibus. *Fungo color d'Isabella*. In herbidis, & per montosa prata, ut circa Regiam Pratolini Villam, necnon in arenosis juxta Arni ripas, pluribus locis, sicut etiam in territorio Scandicci ad torrentem Grevam, Majo mense.

4. Fungus parvus, infundibuli forma, crispus, pediculo, & suprema pileoli parte rufis, inferne lamellis ex rufo purpurascens. *Imbutino crespo*. In montis Rivecchi Castaneto, atque etiam in suburbanis Villarum Regiarum sylvis, nempe Castelli, & Petraræ, mense supradicto.

5. Fungus exiguus, atro-rufescens, pileolo ampliore, tenui substantiæ. *Fungo di colore ceciato pieno*. Mense Octobri, in Boboli.

6. Fungus exiguus, totus rufescens, lamellis ad pileoli periphæriam non usque excurrentibus, pediculo brevi, radice bulbosa. *Fungherello di colore del rovescio della Vacchetta*. Novembri mense, ubi prædictus, ad Lauros.

7. Fungus parvus, lamellatus, rufescens, florem Genistæ redolens. *Funghetto, che spira odore di fiori di Ginestra*. Mense Octobri, ubi antedictus, per sylvas circa Insulam.

8. Fungus parvus, sordide rufescens, vel ex rufo ferrugineus, cute lacera, pediculo lineam crasso, fistuloso. *Funghetto di color del legno molle d'Ontano*. In Scandiccio ultra Vingonem rivulum, per sylvam, vulgo *il Bosco di Bruco*, & alibi, necnon in montis Oliveti saltu, mense Decembri.

Fulvi, seu mustellini.

FUNGUS parvus, lamellatus, fulvus, pileolo concavo, & veluti sericeo, lamellis torosis. *Fungo del colore di foglia morta, colla parte di sopra del cappello liscia come seta, e colle laminette muscolose*. Mense Octobri, in Boboli.

2. Fungus parvus, fulvus, pileolo hemisphærico, fornicato, desuper lacero, veluti subhirsuto, pediculo brevior. *Funghino del colore di foglia morta, colla pelle del cappello scamosciata*. Majo, & Octobri mense, in Populetis per Ripulense planum, ultra Rus D. Equitis de Castellis.

3. Fungus parvus, fulvus, pediculo tenuiore, pileolo quasi complanato. *Fungherello di scopeto, del colore di foglia morta, o leonato*. In ericetis montosis Autumno viget.

4. Fun-

4. Fungus parvus, fulvus, seu mustellinus, pileolo extinctorii forma. *Fungo spegnitojo, minore, di gambo lungo, del colore di foglia morta.* Mense Octobri, in nemusculis circa Piscinam Insulæ Boboli.

5. Fungus campestris, minimus, ex fulvo ferrugineus, pileolo hemisphærico, ossis arietinis innatus. *Fungo offerino.* In Scandicci agris, tempore brumali, variis rebus adnascens, & potissimum in ossibus Arietinis.

6. Fungus parvus, Autumnali tempore stercore Bovino innascens, pileolo hemisphærico, supernæ subfulvo, inferne vero saturo, pediculo tenuiori, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. *Funghetto del colore di foglia morta, che l'Autunno nasce nel concio di Bue, e di Vacca.* In pascuis, ubi jumenta degunt.

Obscuri, fuliginosi, fusci.

FUNGUS ex obscuro fulvus, pileolo amplissimo, crasso, hemisphærico. *Fungo cappellone, scuro.* In Monialium Divæ Felicitatis nemore, per Divi Zenobii Parœciam, Mense Octobri.

2. Fungus esculentus, odoratus, parvus, acetabuli modo cavus, obscurus, & ad Olivæ conditæ colorem nonnihil tendens. *Fungo con cappello a ciotola, colore scuro, che tende a quello d'uliva fradicia.* Novembri mense, in Scandicci imi territorio, per Nosocomii Bonifacii agros.

3. Fungus subobscurus, pileolo campanulato, ac desuper in sericea filamenta, veluti lacerato, pediculo præalto. *Fungo Canapone, scuriccio, con la parte di sopra del cappello sfilacciata.* In nemusculis aucupariis, in eodem territorio, mense Octobri.

4. Fungus acetabuli modo cavus, fuliginosus, pediculo præalto. *Gamberello di colore affummicato.* Eodem mense per nemora Nosocomii supramemorati.

5. Fungus parvus, obscurus, pileolo acetabuli modo cavo, ad oras undulato, & ubivis sericeo nitore prædito. *An Fungus foliaceus, vel lamellatus, infundibuli forma, fusco-lividus Bot. Paris. 73. n. 12. Tab. XIV. fig. 1. 2. 3? Fungo scuro con cappello liscio, e lustrante come seta, fatto a ciotola.* In Boboli nemoribus, & circa urbem variis in locis herbidis, Majo, & Septembri mensibus.

6. Fungus parvus, subobscurus, pileolo mammoso, papilla acuta. *Funghetto scuro con cappello a foggia di poppa, col capezzolo acuto.* In Scandicci alti nemoribus, Octobri mense.

7. Fungus parvus, obscurus, aut castanei veteris coloris, pileolo hemisphærico. *Fungherello color di guscio di Marrone, o di Castagna vecchia, delle macchie di S. Piero in Grado.* In Pisanis sylvis, præsertim ultra Divi Petri Templum, vulgo S. Piero in Grado, tempore supradicto.

8. Fungus parvus, acetabuli modo cavus, colore subobscurus. *Fungo sugherello, (idest suberellus, a substantia corticis Suberis denominatus).* In herbosis prædiorum ambulacris, Mense Octobri per Scandicci planiciem exit.

Violacei, purpurei, janthini.

FUNGUS esculentus, bulbosus, dilute purpureus Tab. 74. fig. 1. *Fungus Boletus, violaceus, exitialis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 5. Grumato paonazzo, o Fungo vedovo.* Novembri, atque Decembri mensibus, in nemorosis locis copiosus provenit, ut in Boboli, Oliveto, atque Senario Montibus, & in foro nostro sæpissime venditur.

2. Fungus parvus, dilute purpureus, pileolo sursum reflexo, & concavo, pediculo longiore, intorto. *Fungo colore di principe, che tira al gridolino.* Octobri mense, per Scandicci territorium ubique.

3. Fungus pileolo, & pediculo dilutissime purpurei, & quasi rufescentis coloris, lamellis vero suave-purpureis. Cum sequenti.

4. Fun-

4. Fungus totus subpurpureus, per vetustatem ad carneum colorem vergens, pileolo extingtorii forma. *Fungo spegnitojo, di color colombino smorto*. Per Scandicci alti nemora, inter semiputrida folia, mense Octobri.

5. Fungus parvus, dilute purpureus, pileolo pulvinato, lamellis valde remissis, pediculo fistuloso, intorto. *Fungo vedovino, di gambo voto, e storto*. Decembri mense, in Boboli.

6. Fungus parvus, subpurpureus, pileolo pulvinato, pediculo non fistuloso. *Vedovino di colore di porpora dilavato, e di gambo pieno*. Mense Octobri, in Scandiccio per sylvam aucupariam D. de Chelinis, & in Regiæ Villæ Castelli nemore.

7. Fungus pileolo parvo, hemisphærico, superne nigro-purpureo, inferne vero valde diluto, & quasi purpureo, pediculo concolore, præalto, intorto, fistuloso. *Bullettone pavonazzo, di gambo lungo, storto a guisa di fune*. In Boboli sub Illicibus, Novembri mense.

8. Fungus dilute violaceus, pileolo parvo, pediculo gracili, præalto, fistuloso. *Fungo chiodo, violetto*. In Abbatia Florentinæ querceto, Autumni tempore.

9. Fungus janthinus, pileolo parvo, quasi semiorbiculato, pediculo tenui, partim glabro, partim subhirsuto. *Bullettoncino di colore fra la porpora, e il violetto, col gambo mezzo peloso*. Circa Novembris initium, in Boboli per sylvas, videlicet inter Theatrum, & pratulum vulgo dell' Uccellare.

Virides.

FUNGUS parvus, totus viridis, & ad aureum nonnihil tendens, ac limacino glutine oblitus, pileolo extingtorii forma, pediculo fistuloso. *Fungo verdino, cattivo, lumacoso*. In herbidis, & hortorum ambulacris; tum in Regio Viridario Boboli, tum in Scandicci planicie, mense Octobri, inter herbas quasi latentem inveni.

Coccinei.

FUNGUS Alpinus, totus saturo-coccineus, seu kermisinus, pileolo hemisphærico. *Fungo Alpigiano di colore Cremisi*. Mense Septembri, per Pistoriensis Montes, in castanearum sylvis viget, ut in locis dictis *la Marefca, e il Teso*.

Bicolores albidis, & leucophæi, grisei, cinerei, plumbei, gilvi, murini.

FUNGUS parvus, leucophæus, lamellis albidis, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. Mense Octobri, in Scandicci alti nemoribus, præcipue in illo D. Marchionis de Niccolinis.

2. Fungus esculentus, farinam recenter molitam suaviter redolens, pileolo superna parte griseo, inferne lamellis angustissimis, simul cum pediculo albis. *Prunulus vulgo Casalp. 617. An Fungus pileolo rotundiori Mouceron dictus Inst. R. H. 557? Prugnolo nostrale buono, cenerino*. In vepretis, & senticosis locis, præsertim montosis Vere, & Autumno.

3. Fungus esculentus, pileolo superne e griseo subobscurus, inferne lamellis, & pediculo albis. *Grumato di Vallombrosa*. In Vallis-Umbrosanis sylvis, Vere, & Autumno, & cum sequenti in foro nostro venalis prostat.

4. Fungus esculentus, desuper plerumque prorsus griseus, interdum vero in aliqua parte æneo colore perfusus, inferne lamellis, & pediculo albis. *Calcatreppola*. Non solum ubi antecedens, sed etiam per Senarii Montis saltum.

5. Fungus esculentus, pileolo ampliore, fornicato, tenui substantia, desuper ex plumbeo, & cyaneo albescens, inferne prius albo, deinde griseo, pediculo brevissimo albo. *Cappelloncino*. Ibidem eodem mense provenit.

6. Fun-

6. Fungus odoratus, parvus, infundibuli forma, desuper e griseo spadiceus, pediculo concolore, lamellis torosis, fordide albis. *Grumatella*. Mense Septembri, in Boboli, per sylvam aucupariam prope locum ad servandas Trutas.

7. Fungus esculentus, e griseo rufescens, inferne lamellis, & pediculo albis, in emortua Eryngii radice nascens Tab. 73. fig. 2. *Fungus Eryngii Bot. Monsp. An Fungus laudatissimus ex Acarna Apula Col. Part. 1. 29? Cicciole*. Forte a carnis lotæ colore, vulgo *colore di ciccia lavata*. Mense Octobri, in territorio Castri Florentini, & circa Villam D. Marchionis de Acciajolis, vulgo *Monte Gufoni*.

8. Fungus esculentus, pileolo desuper griseo, inferne simul cum pediculo albo *Corniola tardiva*. Novembri mense, per Scandicci alti nemora, præsertim Abbatia Florentina.

9. Fungus esculentus, pileolo superne e griseo plumbeo, & veluti squamoso, lamellis simul cum breviori, & habitiori pediculo albis. *Bigione, o Bigiolone*. Autumnali tempore, per Montis Senarii sylvas, & in foro nostro venalis.

10. Fungus esculentus, pileolo desuper murini coloris, inferne lamellis, & tenuiori pediculo, albis. *An Fungus superficie murini coloris, lamellis albicantibus Raii Synops. ed. 2. 335? Bigiolino*. Autumnali tempore, Novembri, atque Decembri mensibus, in ericetis, & cistetis provenit, ac in foro pariter venditur.

11. Fungus esculentus, pileolo desuper cinereo, aut murino, & in filamenta quasi lacerato, inferne candido, & tenuissime lamellato, pediculo plerumque pariter candido, *Bigiolino buono, col cappello per di sopra quasi come filamentoso, e di colore topato, e il disotto tutta bianco*. Majo mense, in arenoso solo inter Populos, loco dicto l' *Isolotto*.

12. Fungus esculentus, parvus, & habitior, pileolo desuper cinereo, aut murini coloris, ac in filamenta veluti lacerato, inferne lamellis argenteis, pediculo plerumque concolore. *Bigiolino buono, di altra specie, col cappello per di sopra come sfilacciato, e di colore topato, e le laminette argentine*. In Boboli, circa mensis Maii finem, per sylvulas aucupii, juxta locum pro servandis Trutis.

13. Fungus pileolo plano, e griseo subcinereo, inferne albo, pediculo tenuiori, concolore, cylindraceo. Novembri mense, in Boboli, supra Labyrinthum.

14. Fungus pileolo plerumque in plures partes usque ad centrum se dividens, utrinque griseo-spadiceo, superne filamentoso, pediculo albo, in ima, & summa parte tumido. *Fungo Scoppiereccio, che ha il gambo nella base, e nella testa grosso*. Mense Octobri, per Populeta secus Arni ripam, in Ripulensi plano, præsertim ultra D. Equitis de Castellis Villam.

15. Fungus pileolo amplo, fornicato, tenui substantia, superne leucophæo, lamellis angustissimis, albis, pediculo concolore, brevissimo. Mense supradicto, in loco *le Cascine*, in dejectarum arborum truncis.

16. Fungus pratensis, esculentus, parvus, pileolo in medium umbilicato, & ad oras undulato, griseo, inferne albo, & tenuissime lamellato, pediculo brevissimo, pariter griseo. *Berlingozzino de' prati*. Mense Septembri, in prato Regiæ suburbanæ Villæ.

17. Fungus pileolo parvo, hemisphærico, griseo, lamellis simul cum bulboso, & præalto pediculo albis. *Fungo budello*. In querceto Abbatia Florentina Autumnali tempore viget.

18. Fungus pileolo desuper griseo, lacunato, & veluti crispo, inferne albo, pediculo concolore, præalto, & intorto. *Fungo crespigno*. In saltuosis Scandicci alti, mense Octobri.

19. Fungus albus, maculis gilvis frequentissime conspersus. *Grigiolino*. In iisdem locis, ac eodem tempore cum antedicto.

20. Fungus minimus, pileolo umbilicato, subcinereo, lamellis & pediculo albis. *Imbutino minimo di scopeto*. In Scandiccio alto supradicto, & potissimum in ericeto Domini Marchionis de Niccolinis, Majo mense.

Albi, & lutei.

FUNGUS pileolo parvo, superna parte aureo, inferna cum crassiore pediculo albo. *Faggina dorè*. In Fagineis sylvis, mense Septembri, tum circa Camaldulensem Eremum, tum circa Vallis Umbrosæ Cænobium.

2. Fungus pileolo subluteo, pulvinato, crispo, & veluti pustulato, lamellis cum pediculo albis. In nemoribus, Autumnali tempore.

3. Fungus parvus, odoratus, pileolo ampliore, desuper ex luteo rufescente, subtus lamellis crebris, albis, pediculo concolore. *Grumato Maggese*. Majo mense, per aucupariam sylvam, circa medium Regiæ suburbanæ Villæ ambulacrûm.

4. Fungus galericulatus, lubricus, pileolo, & pediculo luteis, lamellis albis. *Giallino lumacoso, che sdrucchiola di mano*. In agris, atque hortorum ambulacris, territorii Scandicci, Octobri mense.

5. Fungus parvus, pileolo conico, viscido, & aureo, subtus lamellis, & crassiori pediculo albis. In Abbatia Florentinæ nemore, ad torrentem Grevem, mense Octobri, inter Muscos.

6. Fungus parvus, pileolo conico, superna parte aureo, lamellis, & pediculo tenuiore, albis. In Scandicci planicie, eodemque tempore viget.

7. Fungus parvus, capitulo conico, desuper luteo, & limacino glutine admodum splendens, lamellis, & fistuloso pediculo albis. *Lumachino di capo giallo, e lustro, e di gambo bianco*. Novembri mense, in agris super semiputrida Tritici caulis fragmenta.

8. Fungus minimus, viscidus, pileolo hemisphærico, superna parte, & pediculo aureis, lamellis vero albis. Inter Muscos, per Scandicci alti nemora, Autumni tempore viget.

Albi, & luteo-virides.

FUNGUS esculentus, pileolo pulvinato, desuper e luteo virescente, inferne lamellis, & pediculo albis. Reperitur non tantum cum duobus antecedentibus, sicut etiam in ericetis, & aucupii sylvis prope Regiam Villam Carreggi, Majo mense, & Autumno.

Albi, & virides.

FUNGUS esculentus, pileolo pulvinato, viridi, inferne cum pediculo albo.

An Fungus magnus, viridis Sterb. Theatr. Fung. pag. 67. Tab. 5. C? Fungo Verdone. In nemoribus ubique circa urbem, ac potissimum in territorio Scandicci imi, seu inferioris, & alti, Majo, Septembri, atque Octobri mensibus.

2. Fungus pileolo cucullato, viscido, intense viridi, & quasi vernigine obliato, inferne lamellis, & pediculo albis. *Lumachino verde, inverniciato*. In herbosis, & muscosis locis, circa Florentiam, Octobri mense prodit.

3. Fungus parvus, pileolo pulvinato, virescente, lamellis, & pediculo albis. *Verdacchino di Bosco*. In querceto Abbatia Florentinæ in eodem territorio Scandicci, tempore supradicto.

Albi, & spadicei.

FUNGUS ad superficiem terræ vix apparens, pileolo e spadiceo fulvo, forma fere extinctorii, lamellis, & pediculo albis. *Fangaccio di Pineta*. Sub Pinetis Novembri mense, per Juguli Plebaniam, variis in locis.

2. Fungus e spadiceo flavescens, suprema pileoli parte lacera, veluti hirsuta, pediculo albo, pulvisculo concolore asperso. *Canapino di capo sfilacciato, e con il*

il piede forforoso: Menfe Septembri, in Boboli per aucupariam sylvulam juxta locum la Conserva delle Trote.

3. Fungus ex spadiceo fulvus, pileolo parvo, in medio umbilicato, ad peripheriam rugoso, & crispo, lamellis albis, pediculo præalto, radice tumida, in acutum mucronem veluti producta. *Fungo barbato*. In Boboli per sylvas circa areas olitorias.

4. Fungus esculentus, ex ingenti, perenni, & plerumque complanata radice in singulos menses præcipue æstivos nascens, pileolo desuper ex spadiceo rufo, lamellis, & pediculo albis. *Fungi e sepultis lapidibus quibusdam mensarum modo latis provenientes Card. Lib. 2. de San. tuen. Cap. 45. Fungorum postremum genus e saxis Port. Phitogom. Lib. VI. Cap. II. & Vill. Lib. X. Cap. LXX. Lapis Phrygius Fungos ferens Mercat. Met. 147. In omnibus fere locis, ubi Polyporus 13. sed rarissime occurrit.*

Albi, & rufi.

FUNGUS esculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo atro-rufescente, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Grumato alberino*. Menfe Octobri, in Populeis juxta Arni ripam.

2. Fungus esculentus, infundibuli forma, farinam recenter molitam, admodum redolens, pileolo late rufescente, lamellis, & pediculo albicantibus. *Cimballo, o Grumato del colore del rovescio della vacchetta, che inclina al colore d'Isabella*. In ericetis, & montosis sylvis, tempore prædicto, & in foro nostro venalis prostat.

3. Fungus Alpinus, pileolo ampliore, tum supra, tum subtrus colore ex rufo griseo, pediculo albo, viscoso, ac præduro. *Cappellone di Faggeta*. Menfe Septembri, in Fagineis sylvis, circa Camaldulensem Eremum.

4. Fungus vernus, parvus, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo desuper late rufescente, inferne albo, lamellis vix lineam latis, pediculo crassiore, supernæ pileoli parti concolore. *An Fungus pileolo rotundiore Monceron dictus Inst. R. H. 557? Prugnolo nostrale, colore d'Isabella*. Aprili mense, in Oliveti Montis saltu, & in Boboli, necnon in sylva aucuparia circa medium Regiæ suburbanæ villæ ambulacrum, aliisque similibus locis Vere, & Autumno, sed rarus.

5. Fungus vernus, parvus, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo desuper rufo, & in centro fusco-rufo, subtrus lamellis crebris, duas lineas latis, & pediculo albis. *Prugnolo di maremma*. In maritimis Tyrrheni sylvis, Martio, & Aprili mensibus, abunde oritur.

6. Fungus esculentus, odoratus, parvus, pileolo rufescente, & umbilicato, lamellis albis, pediculo duriore, longiore, ac fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Circa initium Maii, in agris, & incultis per territorium nuncupatum *Brozzi*, necnon in locis *le Cascine, e l'Isolato*.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo semiorbiculato, superne, & inferne fulvo, pediculo albo. *Bigerella*. In omnibus Scandicci alti nemoribus, mense Octobri.

2. Fungus pileolo parvo, fulvo, subhirsuto, lamellis albis, pediculo longissimo, fistuloso, pariter fulvo, & subhirsuto, radice mucronata. Crescit plerumque in iisdem locis ubi antecedens, sed Septembri mense viget.

3. Fungus parvus, campestris, pileolo sursum reflexo, utraque parte atro-fulvo, pediculo albo-griseo, radice bulbosa. Circa dimidium mensis Maii, per prædium D. de Chelinis inter saxa pullulat.

4. Fungus pileolo parvo, pulvinato, fulvo, in superficie lacero, lamellis albis, pediculo longo, concolore, radice bulbosa. In sylvis ultra Grevem torrentem per Montis Boni Parœciam, Autumnali tempore.

Albi, & ferruginei.

FUNGUS viscidus, desuper ferrugineus, inferne albus, pediculo supernæ pileoli parti concolore. Mense Octobri, per supradictas sylvas.

2. Fungus ex rubro ferrugineus, lamellis albis, pediculo crassiore, supernæ pilei parti concolore. *Rossola cattiva*. In sylvis humidioribus, territorii Scandicci, tempore supradicto.

3. Fungus pileolo superna parte dilute ferrugineo, radiis concoloribus, & saturationibus eleganter distincto, subtus lamellis, & pediculo albis. *Fanghino*. Per Scandicci alti prædia, Autumnali tempore.

4. Fungus pileolo hemisphærico, parvo, ferrugineo, lamellis albis, pediculo longo, supernæ pilei parti concolore. Mense Octobri, in nemoribus, ubi duo antecedentes.

Albi, & obscuri, aliisque similibus coloribus, videlicet fusci, seu fuliginosi.

FUNGUS magnus, esculentus, pileolo desuper obscuro, & lacero, ac pereleganti papilla in medio ornato, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, radice bulbosa. Mense Septembri, in nemoribus Regiæ villæ Pratolini.

2. Fungus esculentus, pileolo desuper subobscurus, inferne albo, pediculo crassissimo Pyriformi, concolore. Mense Octobri, in ericetis, & quercetis Montis Boni, & ultra torrentem la Greve.

3. Fungus esculentus, pileolo ampliore, ad oras undulato, desuper obscuro, inferne albo, pediculo brevi, concolore, radice rostrata, peracuta. *Fungo Greco*. In Iliciferis, & Suberiferis sylvis prope Liburni Portum, & mense Octobri in foro ejusdem urbis venditur.

4. Fungus esculentus, odoratus, superne subobscurus, & veluti vernigine oblitus, inferne lamellis, & pediculo albis. Circa villam nuncupatam Careggi, in castanetis, atque ericetis, & potissimum in Monte Rivecchi.

5. Fungus esculentus, pileolo supina parte obscuro, prona vero cum breviori pediculo alba. *Bigerella*. In Scandicci alti territorio, mense Octobri.

6. Fungus Alpinus, esculentus, vernus, parvus, & habitior, desuper obscurus, inferne, & pediculo albus. Tab. 74 fig. 9. *Fungo Marzuolo, o Dormiente*. Martio mense, in sylvis Vallis-Umbrosæ, atque in Comitatu Vernii, sub nive latet, ac viget.

7. Fungus esculentus, pileolo ex obscuro nigricante, lamellis, & pediculo albis. Octobri mense, in sepibus circa Ecclesiam Divi Andreæ, vulgo *Mosciano*, Florentia non procul.

8. Fungus esculentus, pileolo fornicato, tenuioris substantiæ, superne obscurus, inferne lamellis albis, pediculo longo, cylindrico, non fistuloso, concolore. *Fungo Appassionato*. Aprili mense, in Scandicci alti territorio, in quodam querceto, vulgo *il Bosco del Fratone*.

9. Fungus pileolo fornicato, vertice tantum fusco, reliqua parte albo, lamellis concoloribus, pediculo utroque colore pulchre variegato. *Fungo Serpentino*. In Casignani Parœcia, Vere, & Autumno.

10. Fungus pileolo obscuro, extensorii forma, cute lacera, & veluti filamentosa, subtus lamellis, & cylindrico pediculo albis. Crescit ut supra, sed sub initio Octobris pullulat.

11. Fungus sterquilinus, pileolo desuper ex obscuro griseo, & in superficie in squamas veluti lacerato, lamellis albis, pediculo concolore, præalto, fistuloso. In tumulis fimi æquini, tempore Veris.

12. Fungus parvus, pileolo obscuro ad ferrugineum nonnihil tendente, lamellis albis, pediculo graciliore, supernæ pileoli parti concolore. In Boboli, per sylvulam aucupariam, juxta locum ubi Trutæ servantur, Septembri mense.

13. Fungus parvus, pileolo pulvinato, obscuro, maculis concoloribus, & saturatioribus notato, subtus lamellis, & pediculo albis. In nemoribus Scandicci alti, mense Octobri.

14. Fungus pileolo semiorbiculato, parvo, albo, lamellis raris, & longo, præduro, & lineam crasso pediculo albis. Mense supradicto, in sylvestris locis, super dejectis, & putridis lignis non semel vidimus.

Albi, & nigri.

FUNGUS hirsutus, parvus, candidus, tenerrimus, ac facile in aquam solubilis, pileolo in acutum conum fastigiato, lamellis nigricantibus Tab. 73. fig. 3. *Pischiacane pelofo*. In Scandicci territorio, ultra Vingonis pontem, per sylvas, secus Soliæ rivulum, vulgo *il Borro di Soglia*, mense Novembri.

1. Fungus viscidus, pileolo cucullato, superne, & inferne nigro, pediculo albo, fistuloso. *Pischiacane nero*. In ruderatis locis, tempore Veris.

Albi, & carnei, vel rubri, vel purpurei, aut cærulei.

FUNGUS esculentus, pileolo superne rubro, inferne primum albo, deinde obsoleto luteo, pediculo longiore, & crassiore, semper albo. *Rossola buona, di gambo lungo*. Circa Regiam Careggi Villam, in ericetis, & castanetis, per loca vulgo *Monte di Rivecchi*, Majo mense.

2. Fungus nemorosus, tenerrimus, pileolo ampliore, tenuis substantiæ, superne albo, inferne suave-rubente, pediculo fistuloso, perangusto, & supernæ pilei parti concolore. *Pischiacane di bosco, dileginissimo*. In nemoribus secus torrentem Grevem, in territorio Scandicci.

3. Fungus esculentus, pileolo pulvinato, desuper rubro, subtus lamellis, & breviori pediculo albis. *Rossola ordinaria*. Ubique in sylvis Autumnali tempore.

4. Fungus parvus, pileolo desuper Amaranthi saturatioris colore, inferne lamellis, & breviori pediculo albis. *Rossola minore, colore di Amaranto*. Mense Octobri, in loco Scandicci alti.

5. Fungus esculentus, infundibulum imitans, pileolo viscido, ad oras undulato, saturate rubro, ad laccæ colorem accedente, inferna vero parte, & pediculo albis. *Lardajolo*. Novembri, atque Decembri mensibus, in montis Boni, Juguli, atque Casiniani territorio.

6. Fungus esculentus, magnus, superne purpureus, inferne lamellis raris, & pediculo brevissimo, crasso, ac firmo albis. *Rossola maggiore*. In Juguli Plebania, variis in locis, & per Cœnobii Franciscanorum saltum vulgo *la Riforma* in monte Fesulano, necnon per Boboli sylvas, quemadmodum & sequens, mense Octobri.

7. Fungus esculentus, pileolo supina parte saturo-purpureo, prona vero & pediculo albis.

8. Fungus esculentus, pileolo desuper dilute purpureo, vinoso, & lutose albo vario, lamellis, & breviori pediculo albis. *Rossola mezzana*. Mense Octobri, in Boboli, & Scandicci alti sylvis.

9. Fungus esculentus, albus, & subpurpureus varius, lamellis prorsus albis. In Juguli Plebania, circa locum dictum *le Montanine*, mense supradicto.

10. Fungus in cœnosis nascens, pediculo, & superna pileoli parte purpureo, & albo colore variegatis, lamellis albis. *Fanghino brizzato*. In uliginosis, & cœnosis locis, Autumnali tempore.

11. Fungus esculentus, pileolo desuper dilute janthino, inferne lamellis, & pediculo albis. Mense Decembri, in Boboli, per pratulum vulgo *delle Cacce*.

12. Fungus esculentus, pileolo plano, carneo, vel roseo, subtus albo, pediculo crassiore, fistuloso, concolore, externe rugoso. Mense Octobri, ubi antecedens.

13. Fungus parvus, pileolo mammoso, supina parte ex albo subvirescente dilutissimo colore, prona vero saturo, pediculo candido, vix fistuloso. Septembri mense, in Boboli, per sylvam aucupii, juxta locum *la Conserva delle Troie*.

14. Fungus pileolo, & pediculo caruleis, lamellis albis. *Vedovino maggiore*. Mense Octobri, ad Sorbos per territorii Scandicci prædia.

15. Fungus parvus, pileolo hemisphærico, dilute caruleo, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Vedovino minore, turchino*. In omnibus Scandicci alti nemoribus, mense supradicto.

16. Fungus parvus, pileolo in acutum conum fastigiato, albo, purpureis maculis Tigridis ad instar notato, lamellis pariter purpureis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Brizzatino de' vasi*. In vasis Mali Limonia, aut Aurantia recentè stercoratis, non raro reperitur.

Leucophai, & rufescentes.

FUNGUS esculentus, parvus, pileolo sursum reflexo, leucophæo, lamellis rufescentibus, pediculo supernæ pileoli parti quasi concolore. *Peverino*. Octobri mense, in sylvis, & ericetis montuosis, speciatim Casiniani, Sophiani, Romulæ, & Juguli.

Leucophai, & fusci.

FUNGUS fimetarius, pileolo extensorii forma, leucophæo, subtus lamellis fuscis, pediculo præalto tenuiore, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. *Pisciaccane dilegine*. In sylvis, & agris per Scandicci territorium toto anno post pluvias exit.

Griseo-fusci, & carnei.

FUNGUS parvus, pileolo e griseo fusco, subtus lamellis carneis, pediculo summæ pileoli parti dilute concolore, fistuloso. Novembri mense in Boboli.

2. Fungus parvus, pileolo pulvinato, utraque parte subfusco, vel ex griseo fusco, pediculo firmo, ex albo carneo. Decembri mense, in nemore montis Oliveri.

Leucophai, aut grisei, aut cervini, & obscuri, vel nigricantes.

FUNGUS stercorarius, pileolo leviter fastigiato, nitido, & griseo-cervino, inferne obscuro, pediculo crassiore, non fistuloso, supernæ pileoli parti concolore Tab. 73. fig. 1. *Fungo di concio, grigio-cervino, di gambo grosso*. Autumni tempore, in fimi equini aggestis.

2. Fungus in fimo equino natus, desuper cervini diluti coloris, subtus altius lamellatus, & fuscus, pediculo tenui, fistuloso, ac supernæ pilei parti concolore. *An Prateolo similis Casalp. 618? Fungo di concio, colore di Cervio, sbiadato, e col gambo sottile*. In fimi equini grumis, Vere, & Autumno.

3. Fun-

3. Fungus parvus, pileolo subobscurus, & veluti filamentoso, lamellis, & pediculo griseis. In sylvis aucupariis Villæ Regiæ Castelli, & Petrariæ, necnon in castanetis, & ericetis montis Rivecchi, circa mensis Maii finem.

4. Fungus parvus, infundibuli forma, obscurus, lamellis griseis, pediculo ferme concolore. Octobri mense, in Boboli per nemora nascens, prope piscinam, videlicet *nei Boschi del Condotto*. Non differt a n. 14. pag. 145.

5. Fungus pileolo leviter fastigiato, superne obscurus, inferne griseo, pediculo tenuiori longo, supernæ pileoli parti concolore. Decembri mense, in supradicto viridario, inter Ilices, præsertim circa Amphitheatrum.

6. Fungus parvus, eriophorus, pileolo campaniformi, superna parte cervini coloris, & in sericea filamenta lacerato, inferne lamellis concoloribus, pediculo albicante. *Fungo lanifero*. Octobri mense, in viridario Boboli in ambulacro juxta urbis mœnia.

7. Fungus fimetarius, pileolo extensorii forma, leucophæo, lamellis nigris, pediculo tenuiori, præalto, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. *Pisciaccane spegnutojo, dilegine*. In sylvis, & agris per Scandicci territorium, super bubulo fimo, Verè, & Autumno ut plurimum provenit.

8. Fungus fimetarius, pileolo ex griseo rufescente, rugoso, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, tenuiori, ac fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Mense Octobri, in agris, secus magnum Regiæ suburbanæ Villæ ambulacrum.

9. Fungus parvus, stercorearius, pileolo desuper griseo, cum cuticula lacera quodammodo squamosa, inferne nigricante, pediculo superna pileoli parte saturatioris coloris. *Tigratino*. Mense Octobri, in fimo equino cessata fermentatione haud prorsus evaporata.

10. Fungus fimetarius, tenerimus, pileolo galericulato, cinereo, subtus lamellis nigricantibus, pediculo altiori, perangusto, pariter griseo. *Pisciaccane dilegine, di gambo alto, e sottile*. In tumulis fimi equini non raro oritur.

Spadicei, & grisei.

FUNGUS parvus, pileolo hemisphærico, e spadiceo-griseo, & filamentoso, lamellis prorsus griseis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Canapino di altra specie*. In nemore Regiæ Castelli Villæ, mense Octobri.

Spadicei, & olivacei coloris.

FUNGUS pileolo in plures partes, usque ad centrum fere diviso, desuper spadiceo, & filamentoso, inferne lamellis olivaceis, pediculo pileoli supremæ parti concolore. *Fanghino stiantereccio*. Mense supradicto, in Scandicci alto, per agrorum sulcos humidiores.

Lutei, & murini, aut cinerei.

FUNGUS obsolete luteus, pileolo hemisphærico, parvo, lamellis murini coloris, pediculo præalto, tenuiori, fistuloso. *Fungo Chiodo*. In Scandicci nemoribus, Autumnali tempore.

2. Fungus pileolo parvo, in pyramidem quadrilateram veluti assurgente, & simul cum longo, fistuloso, & intorto pediculo aureo, lamellis cinereis. *Berretta di Prete*. In Regio viridario Boboli, variis locis, mense Novembri.

Rufi, & subpurpurei.

FUNGUS esculentus, ex rubro subpurpureus, inferne fulvus, pediculo crasso, pyriformi, & supernæ pileoli parti concolore. *Grumato zucchettino*. Ultra Grevem torrentem, in D. Andrea in Percussina Parcœcia, per nemora circa, mensis Octobris dimidium.

2. Fungus parvus, pileolo rufo, ac subhirsuto, lamellis dilute purpureis, pediculo intorto, fistuloso, & pileoli supernæ parti concolore. *Pattoncino di gambo storto*. Novembri mense, in Boboli, per ambulacrum juxta urbis mœnia.

3. Fungus pratenfis, minimus, superna parte, & bulboso pediculo fulvis, lamellis subpurpureis. *Pattoncino minore*. In herbosis ambulacris, mense Octobri, variis in locis, & præsertim in territorio Scandicci.

Fulvi, & lutei.

FUNGUS pileolo desuper lacero, & veluti filamentoso, fulvi pallescentisque coloris, substantia, & lamellis buxeis, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore Tab. 74. fig. 2. Octobri mense, in Montis Senarii sylvis.

2. Fungus Alno adnascens, pileolo amplo, clypeato, tenuioris substantiæ, desuper ex fulvo lutescente, inferne lamellis, & pediculo breviori, obsolete luteis. *Fungo giallone, di Ontano*. Tempore supradicto, in alnetis, secus Arni ripam, & potissimum per Ripulensem planum.

Fulvi, & violacei, vel dilute purpurei.

FUNGUS parvus, pediculo, & capitulo fulvis, lamellis dilute purpureis. In Scandicci alti nemoribus, aliisque similibus locis, Vere, & Autumno.

2. Fungus pileolo parvo, semiorbiculato, superne, & inferne fulvo, pediculo dilute violaceo, crasso, ac in acumen radicem versus desinente. Novembri mense, in Scandiccio alto, per nemora Domini de Ughis.

Albi, & fuscii.

FUNGUS pileolo plerumque in plures partes usque ad centrum se dividente, superna parte, & præalto pediculo fulvis, inferne lamellis fuscis, radice bulbosa. In Scandicci alti sylvis, Octobri mense occurrit.

2. Fungus fimetarius, altius radicans, pileolo galericulato, simul cum pediculo fulvo, lamellis subfuscis. In tritici gluma semiputrida nascens.

Fusci, vel obscuri, & purpurei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, superna parte, & pediculo fuscis, lamellis fordide, & dilute purpureis. In Scandicci alti, & Casiniani nemoribus.

2. Fungus pileolo crispo, sursum reflexo, infundibulum imitante, superna parte, & pediculo obscuris, inferna vero lamellis dilute purpureis. In Scandicci alti nemoribus, mense Novembri.

Obscuri, & carnei.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, obscuro, in medio umbilicato, & ubivis in sericeas, & tenuissimas squamas quasi lacerato, lamellis carnis, pediculo dilute concolore, fistuloso. Per sylvas tonfiles, seu aucuparias Regiarum Villarum

larum Castelli, ac Petrariæ, necnon in castanetis, & ericetis Montis Rivecchi, circa finem mensis Maii.

Obscuri, & nigri.

FUNGUS fimerarius, pileolo desuper obscuro, cute lacera, & quasi filamentosa, lamellis nigricantibus, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. In arenoso solo circa fossarum aggeres, loco dicto *Brozzi*. Majo mense.

Obscuri, & lutei, vel aurei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, obsolete luteo, & ad vitellinum tendente, lamellis obscuris, pediculo præalto, supernæ pileoli parti concolore. In Casiniani Parœcia, variis in locis, Autumnali tempore.

2. Fungus campestris, aureus, pileolo hemisphærico, lamellis obscuro-griseis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, radice bulbosa. In stercoratis agris, mense Septembri, ultra Montis Boni pontem.

3. Fungus totus luteus, pileolo ampliore, desuper maculis obscuris ubivis radiato. In querceto Abbatiae Florentinæ, sæpe memorato, mense Octobri.

4. Fungus pileolo, & pediculo luteis, punctis subobscuris creberrime notatis, lamellis vero omnino subobscuris. In Juguli, Casiniani, atque Scandicci alti ericetis, Autumnali tempore.

Coccinei, & aurantii coloris.

FUNGUS coccineus, inferne aurantii coloris D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem, a Clarissimo Sherardo nobis communicato.

2. Fungus parvus, pileolo hemisphærico, desuper coccineo, inferne lamellis aureis, pediculo summa parte plerumque coccinea, ima vero aurea. In Boboli, Octobri mense.

Rubri, & lutei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, croceo, inferne lamellis, & pediculo rubris. In montosis nemoribus, ut circa Pratolinum, Casinianum, Jugulum, & similia, tempore Autumnali.

Tricolores albi, grisei, & spadicei.

FUNGUS pileolo ampliore, extensorii forma, oris laceris, superne spadiceo, & splendente, inferne griseo, pediculo crassiore, cylindraceo, albo. Octobri mense, per Scandicci alti nemora.

Albi, grisei, & lutei.

FUNGUS pileolo desuper dilute luteo, cuticula lacera, & quasi in fericea filamenta abscissa, subtus lamellis griseo-pallidis, pediculo albo, polline ejusdem coloris consperso. *Fungo canapino, colore di camoscio, e come di paglia.* Septembri mense, in Boboli, per sylvam aucupariam prope locum ad servandas Trutas.

2. Fungus parvus, superne ex luteo rufescens, inferne griseus, pediculo albo, nitido, fistuloso. Aprili mense, in loco *al Ponte a Greve*, in vepretis, necnon in arenosis juxta Arni ripas, ut in loco *le Cascine, e l' Isolotto*.

Albi,

Albi, grisei, & carnei, vel dilute purpurei.

FUNGUS esculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo desuper cinereo, inferne carneo, pediculo longiore, & crassiore, albo. *Grumato grigio*. Octobri mense, in Cœnobii Franciscanorum saltu, vulgo *la Doccia*.

2. Fungus parvus, superne e griseo rufescens, inferne purpureus, pediculo albo, tenui, cylindrico, fistuloso. Mense supradicto, in arundinetis, circa pontem, loco dicto *Signa*.

3. Fungus esculentus, superne griseus, inferne suave-rubens, pediculo albo, tenui. Ubi antedictus, mense Majo.

4. Fungus esculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo desuper griseo-argenteo, inferne lamellis rarioribus, carneis, pediculo albo. *Prugnuolo, bastardo*. Majo mense, circa Abbatiam di *Buonsollazzo*, hodie *della Trappa*.

5. Fungus pileolo desuper e griseo rufescente, vel ex rufo griseo, inferne subpurpureo, pediculo cylindrico, albo, fistuloso. Mense Octobri, in Boboli, per Cupressinam sylvam, juxta urbis portam.

6. Fungus parvus, subcinereus, lamellis purpureis, pediculo cylindriaco, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. In Scandicci territorio, in fimo equino, post pluviam interdum oritur.

7. Fungus superna pileoli parte, ex albo grisea, inferne lamellis purpureis, pediculo albido. *Peverino*. In ericetis ubique per Juguli Plebaniam, Vere, & Autumno.

Albi, grisei, & rufi.

FUNGUS esculentus, farinam recentem redolens, pileolo desuper griseo, subtus lamellis primum carneo-rufis, postea fulvis, pediculo albo. *Grumato bastardo*. Octobri mense, in querceto Abbatiae Florentinae sæpe memorato in territorio Scandicci alto.

2. Fungus parvus, gracilis, pileolo ampliore, griseo, lamellis subrufis, pediculo tenui, cylindrico, albicante, fistuloso. Mense Septembri, in Boboli, per sylvas circa Insulam.

3. Fungus parvus, pileolo cucullato, superne e griseo rufescente, lamellis ex aureo fulvis, pediculo prætenui, duro, albo-carneo, & tenuissime fistuloso. Aprili mense, & Majo, in sylvis circa urbem, & per ipsam urbem, ut in Boboli viridatio Regio.

4. Fungus elegans, pileolo galericulato, superne rugoso, & ex rufo fulvo, inferne saturo-griseo, & tenuissime lamellato, pediculo radicem versus crassescente, albo, fistuloso, crispo, & ferici modo lucente. Novembri mense, in areis carbonariis per Montis Senarii, & Ruris Radicchiæ nemora.

5. Fungus minimus, pileolo acetabuli forma, centro rufo, reliqua parte alba, lamellis pariter albis, pediculo leucophæo, pulvisculo farinaceo referto. *Imbutino di legni marci*. Septembri mense, super putrida ligna, in sylva aucuparia circa medium ambulacrum Regiæ suburbanæ Villæ.

Albi, grisei, & obscuri, vel nigri.

FUNGUS infundibuli forma, desuper obscurus, subtus lamellis albis, pediculo griseo. In Boboli per pratulum vulgo *della Cavallerizza*.

2. Fungus pileolo pulvinato, desuper e griseo rufescente, inferne subobscurus, pediculo præalto, sesquilineam crasso, fistuloso, & candido. In prædicto viridario, ubi supra, Octobri mense.

3. Fun-

3. Fungus pileolo campanulato, superne ex griseo rufo, subtrus lamellis obscuris, vel nigricantibus, pediculo gracili, albo, fistuloso. In Montis Oliveti sylva, mense Decembri.

Albi, fulvi, & spadicei.

FUNGUS parvus, pileolo conico, crassiori substantia, spadiceo, & stuposo, inferne lamellis fulvis, pediculo albo. Fungo canapino. Mense Octobri, per sylvas, & agros recenter aratos.

Albi, fulvi, & rufi.

FUNGUS parvus, pileolo desuper rufescente, inferne lamellis dentatis, fulvis, pediculo cylindrico, albo, tenuissime fistuloso. Mense supradicto, ad populos in loco *le Cascine*.

2. Fungus parvus, pileolo ex rufo albo, lamellis fulvis, pediculo prorsus albo. Septembri mense, in sylvis aucupariis, speciatim in illa D. de Sacchettinis quæ vocatur *il Pollajo alle Rose*.

3. Fungus parvus, pileolo subhirsuto, & veluti araneosa lanugine infecto, colore subrufo, lamellis ex fulvo aureis, pediculo cylindrico, albo. Decembri mense, in Montis Oliveti sylva, per pratulum vulgo *della Luna*.

Albi, rufo-spadicei, & cervini.

FUNGUS odoratus, coriaceus, superne rufo-spadiceus, & subhirsutus, inferne primum albus, deinde rufescens, pediculo duro, cervini coloris. In territorio Scandicci ad quercus, Majo mense.

Albi, fulvi, & obscuri, vel nigri.

FUNGUS pileolo extensorii forma, fulvo, maculis obscuris notato, lamellis albis, pediculo cylindrico, fistuloso, tenuissimo, concolore. *Pischiacane pezzato*. In fimi equini aggestis, Augusto mense.

2. Fungus pileolo fornicato, albo, in medio macula nigricante insignito, lamellis fulvis, pediculo brevi, supernæ pileoli parti concolore. Novembri mense, in fossarum aggeribus circa Florentiam.

3. Fungus pileolo radiato, seu in tenuissimas partes tanquam radios usque ad centrum se dividente, fulvo, inferne lamellis obscuris, pediculo crassiore, albo, fistuloso, cylindrico. *Pischiacane scapigliato*. In fimi equini tumulis, mense Octobri.

4. Fungus esculentus, fulvus, & veluti filamentosus, lamellis albis, pediculo præalto, obscuro, radice tumida in mucronem longum producta. Novembri mense, in sylvis aucupariis Boboli.

5. Fungus pileolo superna parte fulvo, & filamentoso, ima albo, pediculo præalto, intorto, coriaceo, & subobscurus, radice tumida, in mucronem longius producta. In Casiniani Paroecia, per nemora Monialium Divæ Felicitatis tempore Autumnali.

6. Fungus, pileolo amplo, obruse fastigiato, atro-fulvo, lamellis obscuris, pediculo longiore, albo. In Abbatia Florentinæ nemore per Scandicci alti territorium.

7. Fungus finetarius, pileolo conico, in superficie lacero, & veluti hirsuto, subfulvo, lamellis nigricantibus, pediculo albo, fistuloso. *Pischiacane peloso*. In fimo equino, tempore Autumnali.

8. Fungus parvus, albus, pileoli vertice nigro, reliqua parte circularibus zonulis fulvis, inter se distinctis veluti interrupta, pediculo cylindrico fistuloso.

Girafole, idest Solisequus. Mense Majo, in herbidis, & ambulacris hortorum, atque agrorum viger.

9. Fungus parvus, pileolo fornicato, albo, maculis fulvis, minutissimis consperso, inferne nigricante, pediculo prorsus albo. *Brizzolatino*. In quercuum cavernis, mense Majo, per territorium Scandicci.

Albi, rufi, & ferruginei.

FUNGUS pileolo fornicato, tenuioris substantiæ, ferruginea, aut torrefacta macula in medio insignito, in reliqua parte ex griseo rufescente, & in pulcherrimas, & quasi reticulatas rimas lacerato, lamellis tenuissimis, albis, pediculo concolore, radice tumida. *Bubbolina colla testa ferruginea, o di colore di gatto abbruciato, e col rimanente del cappello grigio, e screpolato in modo che pare retato*. Octobri mense, in Boboli, per pratula circa Piscinam.

Albi, rufi, & obscuri, vel nigricantes.

FUNGUS minimus, pileolo hemisphærico, superne rufescente, inferne albo, & rarissime lamellato, pediculo nigricante, tenuissimo instar fili chalybis, Decembri mense, super delapsa, & semiputrida querna folia per nemora nascens, ut in Boboli per sylvam aucupariam prope locum, ubi Trutæ servantur, & extra urbem in via, quæ ad Templum *le Rose* dictum, ducit.

2. Fungus omnium minimus, super arefcentem juncum foliis articulosis, nascens, pileolo hemisphærico, ex rufo fulvo, lamellis albidis, pediculo semiunciali, capillaceo, fusco Tab. 80. fig. 9. In uliginosis nemoribus inter Focensem lacum, & Altumpassum.

Albi, lutei, aut pallidi, & obscuri.

FUNGUS pileolo extinctorii forma, apice fusco, reliqua parte pallido, & guttis fuscis notato, lamellis, & longiore pediculo albis. *Grassello schizzato*. Mense Novembri, in sylvis aucupariis territorii Scandicci.

2. Fungus esculentus, pileolo pulvinato, desuper lutei, & obscuri coloris inter se distincti, densissime variegato, inferne lamellis, & pediculo albis. *Giallone col cappello di sopra schizzato di giallo, e di scuro*. Ubi sequens, & antecedens eodem tempore crescit.

3. Fungus esculentus, pileolo desuper luteo, & obscure tincto, nunc commixti, nunc distincti coloris, lamellis, & pediculo albis. *Corgnola giallerella*. In Scandicci alti, atque Montis Boni sylvis frequentissimus, Octobri mense.

4. Fungus parvus, pileolo pulvinato luteo, & obscuro colore vario, lamellis, & crassiore pediculo albis. *Tigratino di tre colori*. In ericetis circa Regiam Prato-
lini villam, mense Novembri.

Albi, lutei, & nigri.

FUNGUS pileolo hemisphærico, fordide aureo, pediculo altiori, albo, lamellis concoloribus, ad oras punctis nigris notatis. In castanearum sylvis, necnon in quercetis, Autumni tempore, sed rarus.

2. Fungus esculentus, pileolo amplo, pulvinato, fordide luteo, lamellis albis, ac per oras nigris punctis notatis, pediculo brevi, crasso, & veluti bulbofo. In Scandicci nemoribus, videlicet per quercetum Abbatæ Florentinæ, loco nuncupato *le Lame*.

3. Fun-

3. Fungus pileolo conico, sordide luteo, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, albo, fistuloso. *Pisciavane giallo*. In fimo bubulo, Vere, & Autumno interdum invenitur.

Albi, pallidi, & crocei.

FUNGUS parvus, perniciosus, colore varians, pileolo conico, peracuto, nunc croceo, nunc pallido, interdum utrisque mixto, subtus albo, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. Octobri mense, per Scandicci planiciem, in ambulacris prædii Domini de Chelinis, inter Gramina vigeat.

Albi, fusci, & purpurei.

FUNGUS esculentus, parvus, pileolo extinctorii forma, vertice fusco, reliqua parte albo, lamellis tenuissimis, & densissimis, concoloribus, pediculo purpureo-cæruleo, radice bulbosa. Septembri mense, circa Regiam Pratolini villam.

2. Fungus pileolo ampliori, extinctorii forma, superficie inæquali, & fusca, lamellis purpureis, pediculo albo, lineis subfuscis, veluti reticulato. *Dormentone*. In nemoribus territorii Scandicci, mense Octobri.

3. Fungus parvus, pileolo desuper fusco-nigro, lamellis albis, pediculo cylindrico, tenuiori, dilute violaceo. *Vedovino di tre colori*. Tempore supradicto, in querceto Abbatæ Florentinæ, sæpissime memorato.

Albi, leucophæi, & spadicei.

FUNGUS pileolo amplo, ex spadiceo flavescent, cum limbo semper subtus repando, lamellis albis, pediculo brevi, leucophæo. Mense Octobri, in sylvis circa locum dictum *la Romola*.

Albi, murini, & obscuri.

FUNGUS parvus, pileolo murino, semiorbiculato, centro in papillam acutam veluti exprorecto, subtus lamellis crebris, albis, pediculo obscuro, radice bulbosa. Octobri mense, in Boboli per nemora juxta citrinas sylvas.

Albi, carnei, & obscuri.

FUNGUS parvus, pileolo complanato, obscuro, ac tenuissime corrugato, inferne primum albo, deinde dilute rufescente, & ad carneum tendente, pediculo cylindrico, fistuloso, plerumque albo-pallido. Ibidem per sylvas supra Amphitheatrum, Majo mense.

2. Fungus parvus, pileolo fornicato, e griseo suboscuro, vertice nonnihil umbilicato, lamellis carnis, pediculo cylindrico, albo, tenuiori, vix fistuloso. In sylvis aucupariis Castelli, Petraræ, & per supradictum Boboli.

Pallidi, lutei, & coccinei.

FUNGUS parvus, pileolo conico, aureo, & coccineo vario, lamellis pallidis, pediculo striato, atque intorto, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. In Boboli Septembri, atque Novembri mensibus.

Pallidi, lividi, & fusci.

FUNGUS parvus, pileolo hemisphærico, vertice fusco, reliqua parte, & præalto pediculo pallidis, lamellis lividis. *Giallerello*. Novembri mense ad ficus provenit.

Lutei, cinnabarini, & nigri.

FUNGUS parvus, pileolo conico, partim croceo, partim vivido, cinnabaris rubore refulgens, inferne lamellis nigris, pediculo tumidiore, fistuloso, toto luteo. Cum superioribus tempore jam dicto viget.

Grisei, purpureo-cerulei, & nigri.

FUNGUS parvus, pileolo fastigiato, desuper nigro, subrus griseo, pediculo tenuiore, ex purpureo ceruleo. Octobri mense, in Scandicci alto per sylvam Domini de Vitis.

Grisei, rubro-ferruginei, & suboscuro.

FUNGUS pileolo cucullato, superna parte, & cylindrico pediculo in suboscuro, & rubro-ferrugineas lineas distinctis atque laceratis, lamellis griseis. *Cana-
pone*. In sylvis aucupii consiliis, Majo mense, variis locis circa urbem occurrit.

Cervini, carnei, & obscuro-fulvi.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, desuper ex obscuro fulvo, & nitido, lamellis altioribus, cervini coloris, cito in atramento solubilibus, pediculo cylindrico, tenuiore, fordide, & dilute carneo. In fistilibus recenter fimo equino stercoratis, Aprili mense.

Cinerei, dilute-purpurei, & obscuri.

FUNGUS parvus, pileolo cucullato, obtuso, & umbilicato, atque in sericea filamenta lacerato, obscuro, lamellis dilute purpureis, pediculo tenuiori, cylindrico, cinereo. In Boboli, per ambulacra, secus Aroniarum campum vulgo *il campo de' Lazzernoli*, Aprili mense.

Rufi, obscuri, & nigri.

FUNGUS parvus, elegantissimus, pileolo umbilicato, ac trilobato, obscuro, lamellis rarioribus, torosis, & rufescentibus, pediculo coriaceo, nigro, fistuloso Tab. 79. fig. 2. In sylva aucuparia Domini de Sacchettinis, loco dicto, *il Pollajo alle Rose* super putridis, & humi projectis arborum truncis.

Fulvi, purpurei, & nigri.

FUNGUS pileolo ex fulvo ferrugineo, & usque ad centrum in plures partes plerumque se dividente, lamellis nigricantibus, pediculo tenuiori, cylindrico purpureo-violaceo diluto, fistuloso. *Vedovino stiantereccio*. Octobri mense, in nemorosis locis Scandicci alti, Casiniani, & in quamplurimis circa Regiam Pratolini villam.

Albi,

Albi, lutei, & medii inter utrumque coloris, scilicet albo-lutei.

FUNGUS Alpinus, parvus, pileolo ex aureo vitellino, subtus albo, densissime, & tenuissime lamellato, pediculo quasi medii coloris. Septembri mense, in Pistoriensibus montibus, inter Marefcam, & Tefum.

Ex rubro ferruginei, albi, & medii coloris.

FUNGUS pileolo desuper ex rubro ferrugineo, subtus lamellis albis, pediculo medii coloris. Novembri mense, in sylvis circa Regiam villam Apiculi, vulgo di *Lappeggio*.

2. Fungus infundibuli forma, desuper rufescens, inferne albus, & tenuissime lamellatus, pediculo medii coloris. Octobri mense, in Boboli per nemora Piscinam circumcingentia, & in pratulo ante locum, ubi peregrina Animalia servantur, vulgo il *Pratino del Condotto*.

3. Fungus parvus, odoratus, infundibulum imitans, pileolo desuper rufo, inferne albo, pediculo medii coloris. Mense supradicto, in Scandicci alti nemoribus, ut in querceto Abbatiae Florentinae.

Grisei, lutei, & medii coloris.

FUNGUS parvus, Autumnali tempore radicibus Alni adnascens, pileolo plano, griseo, lamellis luteis, pediculo medii quasi coloris. *Ontanino*. Ultra Vingonis Pontem, secus torrentem *Soglia*.

2. Fungus parvus, pileolo hemisphaerico, desuper ochroleuco, & limacino glutine infecto, subtus griseo, pediculo tenuiori, fistuloso, medii quasi coloris, radice bulbosa Tab. 74. fig. 11. *Lumachino pagliato, di radice grossa*. In herbosis ambulacris, mense Majo, post pluvias in agro Scandicci reperitur.

Grisei, obscuri, & medii coloris.

FUNGUS parvus, infundibuli forma, desuper obscurus, inferne griseus, pediculo medii coloris. Variat aliquando totus albus, ideoque non differt a num. 14. pag. 144. Mense Octobri, in Boboli per nemora prope Piscinam Insulae.

Quadricolores albi, suave-rubentes, obscuri, & sulphurei.

FUNGUS pileolo galericulato, cute lacera, & quasi in sericea filamenta scissa, summa pileoli parte alba, media suave-rubescens, reliqua vero subobscura, lamellis crebris, sulphureis, pediculo albo, splendente, & veluti pustulato. *Canapino di gambo bianco, colla superficie tutta piena di sgonfietti*. In supradicto loco, Novembri mense.

Albi, grisei, pallidi, & rubri.

FUNGUS parvus, pileolo hemisphaerico, sordide lutescente, inferne griseo, pediculo albo, maculis rubris notato. *Fungherello col gambo schizzato di rosso*. In Scandicci alti nemoribus, Octobri mense.

Albi, dilute caerulei, fulvi, & nigri.

FUNGUS atramentarius, pileolo cucullato, apice fulvo, reliqua parte dilute caeruleo, lamellis nigris, pediculo albo, fistuloso. In stercore canino, mense Majo, per Scandicci planiciem.

Albi

Albi, cinerei, dilute purpurei, & atrii.

FUNGUS pileolo amplo, extensorii forma, vertice atro, reliqua parte cinereo, inferne lamellis, primum dilute purpureis, deinde nigris, pediculo fistuloso, albo, cylindrico. In vinetis, aliisque locis stercoreatis, in territorio Scandicci, Autumni tempore.

Albi, dilute purpurei, subfusci, & atrii.

FUNGUS nanus, pileolo amplo, extensorii forma, vertice atro, reliqua parte subfusco, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo albo, ad radicem tumido. *Cappellone pisciacane*. In eodem territorio post diurnas pluvias, Vere, & Autumno exit.

Tab. 74. fig. V. *Pileolo desuper plerumque undique striato.*

10. & Tab.

75. fig. 5.

7. 8. 9. & c.

Unicolores albi.

FUNGUS sterquilinus, gracillimus, totus albus, pileolo utrinque, & undique striato, pediculo altiori, tenui, fistuloso. *Fungo dilegine, bianco, col cappello da ambedue le parti rigato*. Per loca Scandicci, in fimo equino, mense Octobri.

2. Fungus gracillimus, Androsacen, vel Acetabulum marinum simulans, primum totus albus, & farina ubivis respersus, postea capitulo utraque parte griseo, ac tandem lamellis ob vetustatem nigricantibus, pediculo fistuloso semper albo, radice stellata Tab. 79. fig. 6. Mense Majo, in viridario Boboli, per nemora, circa Amphitheatrum.

3. Fungus minimus, totus albus, pileolo hemisphaerico, utrinque striato, lamellis rarioribus Tab. 80. fig. 11. Majo, Octobri, atque Novembri mensibus, in supradicto viridario, variis in locis.

Grisei, cinerei, murini.

FUNGUS parvus, campestris, cinereus, pileolo galericulato, striato, pediculo in superficie lacero Tab. 79. fig. 8. Decembri Mense, in agris, ubi demissa segetes nostratibus *Stoppie*, a Latinis stipulae dictae unde *Fungo stopparino minore* a rusticis vocitatur.

2. Fungus minimus, acaulos ferme, griseus, pileolo fornicato, utrinque striato Tab. 74. fig. 8. *Funghino cenerino, rigato, quasi senza gambo, che dopo le piogge si trova ne' pedali de' Lecci*. In caudicibus arborum, per magnum ambulacrum Regiae suburbanae villae, necnon in viridario Boboli affatim provenit.

3. Fungus perpusillus, murini coloris, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synops. ed. 2. 13. num. 16. Inst. R. H. 558. Eum nondum vidimus.

Rufi.

FUNGUS ex rufo fuscus, pileolo hemisphaerico, umbilicato, ac striato, subtruncatum lamellato, pediculo praecalto, fistuloso, radice in tenuem & longum mucronem producta. *Fungo barbuto*. In Regiae villae Lappoggi sylvis, & alibi in agro Florentino.

2. Fungus parvus, totus rufescens, tenerrimus, pileolo campanulato, utrinque & undique striato, pediculo tenuiori fistuloso. Majo mense, in Boboli per sylvulam aucupariam prope locum ad servandas Trutas.

3. Fun-

3. Fungus parvus, totus atro-rufescens, pileolo desuper undique & leviter striato, subtus rare lamellato, pediculo prætenui fistuloso Tab. 75. fig. 8. Post diurnas pluvias, in eadem sylva, & eodem mense viget.

Fulvi, seu leonini coloris.

FUNGUS minimus, fulvus, acaulos ferme, pileolo fornicato, & striato, necnon spisse lamellato, pulvisculo concolore referto. *Funghino di colore leonato, rigato, e quasi senza gambo, che cresce dopo le piogge ne' pedali degli Alberi.* Octobri Mense, ad Ilices, post diurnas pluvias, variis in locis.

Purpurei.

FUNGUS fimetarius, minimus, subpurpureus, pileolo rare & utrinque striato, pediculo perangusto, fistuloso. *Fungherello di concio, col capo rigato, tutto di colore violetto.* Novembri mense, in horto medico insignis Nosocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, super fimi equini tumulos.

Bicolores albi, & cinerei.

FUNGUS minimus, fimetarius, pileolo utrinque & undique striato, cinereo, aut murino, pediculo lanuginoso, & fistuloso, albo Tab. 75. fig. 9. Martio mense, in pecudum fimo, per hortum medicum nostrum.

2. Fungus minimus, tres vel quatuor lineas altus, pileolo orbiculato plano, utraque parte subcinereo, desuper in medio nonnihil umbilicato, reliqua parte striato, pediculo albo, fistuloso, infra & supra tumido Tab. 79. fig. 9. Hicce fungus fugacissimus, vitam scilicet unico die finiens, primum nobis observatus Mense Aprili hoc anno MDCCXXIX pluvia tempestate in vasis recens repletis arena, fimo vaccino, foliis myrti tritis, & a coriariis abjectis una permixtis, in quibus varii generis plantas alit Rei Herbariæ studio nuper captus Dominus Antonius Cocchius Florentinus Medicus atque amicus noster in hortulo suo pensili domestico Florentiæ ad dextram Arni ripam.

Albi, & rufi.

FUNGUS minimus, bulbosus, tres vel quatuor lineas altus, pileolo galericulato, desuper undique quasi striato, & rufo-albicante, inferne lamellis, & fistuloso pediculo albis Tab. 79. fig. 10. Mense Aprili ubi præcedens.

Albi, & lutei.

FUNGUS minimus, pileolo hemisphærico, utrinque & undique striato, superna parte luteo, prona vero & fistuloso pediculo albis Tab. 75. fig. 7. *Giallino rigato.* In Abbatæ Florentiæ querceto sæpe memorato, Mense Octobri, inter muscos viget.

Lutei, & nigri.

FUNGUS sterquilinus, gracillimus, pileolo desuper luteo & a vertice ad tertiam fere partem lævi, reliqua vero striato, subtus lamellis nigris, pediculo altiori, sesquilineam crasso, fistuloso & supernæ pileoli parti concolore. *Pischiacane dilegine, rigato, giallo, e nero.* Circa Florentiam, in fimi equini aggestis, Mense Octobri, sed omnium rarissimus.

Albi

Albi, & obscuri, vel fusci.

FUNGUS campanulatus, pileolo obscuro, vertice lævi, reliqua parte striato, subtrus lamellis, & fistuloso, ac cylindrico pediculo albis. *Rigatino di bosco*. Mense supradieto, in nemore Cœnobii PP. Franciscanorum vulgo *la Doccia*.

2. Fungus pileolo ex obscuro griseo, vertice lævi, reliqua parte striato, lamellis albis, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. *Rigatino di ragnaja*. In sylvulis aucupii Boboli, Majo mense.

3. Fungus parvus, pileolo hemisphærico, utrinque & undique striato, ac albo, vertice vero, & capillaceo pediculo nigris. In omnibus sylvis Octobri mense, & potissimum in Scandicci alti territorio.

4. Fungus capitulo utrinque & undique striato, ac albo, Presbyterorum pileolo aliquatenus simili, pediculo capillaceo nigricante. *Berretta di Prete*. Cum supradieto, eodemque tempore viget.

5. Fungus pileolo candicante, lamellis parvis (concoloribus) pediculo fusco splendente Bot. Paris. 69. num. 58. Tab. 11. fig. 21. 22. 23. Eum nondum vidimus.

Grisei & obscuri, vel nigri.

FUNGUS pileolo campanulato, desuper obscuro, in vertice lævi, reliqua parte sulcato, costis nitidis, fulcis vero transverse striatis, lamellis griseis, pediculo cylindrico, magis cavo, & supernæ pileoli parti concolore. In horto medico Nosocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, quo tempore non bene meminimus.

2. Fungus fimetarius, minimus, griseus, pileolo cucullato, ubivis striato, lamellis nigricantibus, pediculo supernæ pileoli parti concolore Tab. 74. fig. 6. In fimo equino, Mense Novembri exoritur.

Rufi, & fulvi.

FUNGUS minimus, gracillimus, Musco Polygoni folio innascens, pileolo gale-riculato, undique & leviter striato, fulvo, inferne rufo-griseo, pediculo angustissimo, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore Tab. 80. fig. 8. In sylvis aucupii Boboli, præsertim juxta locum, ubi Trutæ servantur, Majo mense post pluvias.

Virides & carnei.

FUNGUS parvus, elegans, cantharidum colorem, splendorem & odorem æmulans, pileolo cum vertice lævi, reliqua parte pulchre striato, lamellis carneis, pediculo cylindrico, fistuloso Tab. 75. fig. 5. *Funghetto rigato, con colore, odore, e splendore di Canterelle*. In Montis Rivecchi castaneto, necnon in sylvis villarum Regiarum, Castelli & Petrajæ, mense Majo.

Tricolores albi, grisei vel cinerei, & fusci vel nigri.

FUNGUS pileolo ampliore, hemisphærico, desuper pulchre & undique striato, griseo, inferne lamellis nigricantibus, pediculo cylindræo, albo & fistuloso. In fossarum aggeribus circa locum dictum *Legnaja*, non procul Florentia.

2. Fungus gracillimus, pileolo ampliori, cucullato, cinereo, & a fusco vertice ad tertiam fere longitudinis partem lævi, reliqua vero striato, lamellis pariter cinereis, pediculo albo, præalto, fistuloso & sesquilineam crasso. *Fungo gentile*. Inter herbas humectis locis, Mense Octobri provenit.

3. Fun-

3. Fungus pileolo galericulato, ab imo ad summum striato, griseo & lanuginoso, lamellis concoloribus, circa margines nigricantibus, pediculo cylindrico, albo, præalto, fistuloso. In Boboli, Autumni tempore, in fimi equini aggestis.

4. Fungus pileolo parvo, conico, argutissime, & undique striato, griseo, subtus lamellis nigris, pediculo altiori, albo, lineam, vel sesquilineam crasso. In supradicto viridario, Novembri mense.

5. Fungus parvus, gracillimus, pileolo griseo, complanato, centro nonnihil umbilicato, & lævi, reliqua parte undique striato, lamellis nigricantibus, pediculo albo, lineam crasso, fistuloso. *Rigatino dilegine di concio*. Vere, & Autumno, non solum in agris, sed etiam in sylvis super equino fimo.

6. Fungus fimetarius, pileolo tenuis substantiæ, cinereo, centro nonnihil umbilicato, & lævi, reliqua parte striato, lamellis concoloribus, circa margines nigricantibus, pediculo lineam crasso, albo, fistuloso. In horto Simplicium Nosocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, Majo mense.

7. Fungus minimus, terrestris, tenerimus, pileolo complanato, vix umbilicato, prorsus striato, & e cinereo rufescente, inferne fusco, pediculo tenuissimo, albo, fistuloso. Mense supradicto, in fistilibus diu stercoreatis sæpe legitur.

8. Fungus minor, tenerimus, farina respersus, pileolo superne cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris, (pediculo albo) Raii Synops. ed. 2. 13. & 3. 9. & Bot. Paris. 72. num. 11. Eum nondum vidimus.

Tricolores albi, fulvi, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS pileolo desuper fulvo-spadiceo, centro umbilicato, & lævi, reliqua parte rugoso ac veluti striato, inferne lamellis albis, pediculo præalto, medii quasi coloris, radice tumida, in mucronem longius producta. *Fungo barbuto, di capo umbilicato, rugoso, e cresciuto, di colore fra'l leonato, e quel di dattero maturo, e colla radice grossetta, che si diffonde in una punta lunghetta*. Per Boboli viridarium multis in locis, & potissimum per aucuparias, & iliciferas sylvas circa olito ias areas, Septembri mense.

2. Fungus pileolo plano, fulvo, undique rugoso, & veluti striato, & inter peripheriam & centrum circulari, saturatiori, & concolori macula notato, lamellis albis, pediculo medii coloris, radice olivæ forma, in acutum & longum mucronem producta. *Fungo barbato crespo, colore di foglia morta colla radice a Olivella, che si estende in una lunga punta*. Per Scandicci alti nemora, mense Octobri.

Obscuri, fusci & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, desuper obscuro, & magis ad oras, quam ad reliquas partes pulchre striato, inferne lamellis fusco-griseis, pediculo lineam crasso, medii coloris & argutissime perforato Tab. 74. fig. 10. In sylvis aucupariis Boboli, Majo mense.

V. Omnia ut in ordine antecedenti, sed pileolo a dimidia fere longitudine usque ad peripheriam, vel circa ipsam dumtaxat striato.

Tab. 75.
fig. 6.

Albi.

FUNGUS totus albus, pileolo extensorii forma, vertice per acuto, & ad oras nonnihil striato, pediculo longo, cylindrico, fistuloso, sesquilineam crasso. *Fungo spignitojo rigato*. In sylvis secus torrentem Grevem, ut in territorio Scandicci, per quercetum Abbatæ Florentinæ, Octobri mense.

Y

2. Fun-

2. Fungus gracilis, totus albus, pileolo hemisphærico, ad oras striato, pediculo altiori, fistuloso, sesquilineam crasso Tab. 75. fig. 6. *Fungo dilegine bianco, col cappello alquanto rigato*. In fimo equino, vel bubulo, Octobri, atque Novembri mensibus.

3. Fungus parvus, gracillimus, totus albus, pediculo conico, & media sui parte usque ad oras striato, pediculo biunciali, prætenui. *An Amanita parva, alba, pediculo longo, tenui, pileolo conico, striato D. Dillenii?* Ex libro depicto ejusdem Clarissimi Viri, a D. Sherardo communicato.

Grisei, aut murini.

FUNGUS, five Amanita, pileolo plano, orbiculari, oris nonnihil striatis D. Dillenii. Ex libro depicto supradicto, ut etiam sequens.

2. Fungus, five Amanita parva, utrinque striata, pileolo coniformi, murini coloris Dill. Cat. Giff. 183.

Lutei.

FUNGUS luteus, pileolo hemisphærico, & a medio ad peripheriam striato, pediculo altiori, fistuloso, sesquilineam crasso. *Giallino rigato*. In nemorosis locis, inter semiputrida folia post diurnas pluvias Vere, & Autumno oritur.

2. Fungus parvus, flavo-fuscus, pileolo galericulato, a medio ad peripheriam striato. *Amanita parva, striata, flavo-fusci ubivis coloris Dill. Cat. Giff. 182.* Ex libro supradicto depromptus.

Fulvi.

FUNGUS parvus, fulvus, pileolo in obtusum conum fastigiato, & a media sui parte usque ad oras subtilissime striato, pediculo altiori, lineam crasso, & fistuloso. *Fungherello dilegine, colore di foglia morta, col cappello a foggia di campana*. In Scandicci alti nemoribus, mense Octobri.

Albi, & spadicei.

FUNGUS viscidus, pileolo amplo, fornicato, spadiceo, & a medio ad peripheriam striato, costis ab origine ad tertiam fere longitudinis partem lævibus, reliqua parte Margaritarum lineæ in modum nodosis, lamellis, & pediculo albis, *Lumacone rigato*. Majo, Septembri, atque Octobri mensibus, in supradicto Abbatæ Florentinæ querceto.

Obscuri, & nigri.

FUNGUS minimus, Ilignis foliis semiputridis innascens, pileolo semiorbiculato, & a media sui parte usque ad oras striato, superne & inferne obscuro, pediculo capillaceo, nigro. In Ilignis sylvis frequentissimus, ut in Boboli, aliisque similibus locis.

Tab. 75. IV. Pediculo anulato, anulo permanente, & adhærente.
fig. 1. & 2. V. Pileolo desuper non striato.

Unicolores albi.

FUNGUS bulbosus, campestris, esculentus, totus albus, pediculo palmari, non fistuloso, anulo perangusto cincto. *Bubbola mezzana, bianca, campagnuola*. Octobri mense, in agris circa Casiniani Ecclesiam.

2. Fun-

2. Fungus fimetarius, totus albus, pileolo fornicato, squamoso, pediculo cylindrico, obeso, cujus cutis in cincinnatas, & acutas squamas soluta. *Fungo pelliccione, ricciuto, maggiore*. In fimi equini tumulis per agros, secus magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*, Octobri mense.

3. Fungus pratensis, totus albus, pileolo, & pediculi cute in multifidas, & cincinnatas squamas pulchre soluta. *Fungo pelliccione, ricciuto, minore*. Junio mense, per Scandicci alti territorium, necnon in prato villæ DD. de Puccis, loco dicto *Casignano*.

4. Fungus totus candidus, pileolo ampliore, glutine limacino infecto, pediculo tenuiori, cylindrico, anulo strictiori cincto. *Cappellone lumacoso, bianco, di faggeta*. Mense supradicto, in Fulginati territorio, ultra Divi Bartholomæi Cœnobium, vulgo *S. Bartolommeo di Brogliano*, in quadam Faginea sylva *la Scarosa* dicta.

5. Fungus bulbosus, nemorosus, esculentus, albus, pileolo fornicato, pediculo cylindrico, crasso. Octobri mense, in foro nostro venditur, & in quamplurimis locis extra urbis portam D. Nicolai nuncupatam crescit.

6. Fungus esculentus, nemorosus, albus, pediculo longo, crasso, radice tumida. *Pratajolo di ragnaja, tutto bianco, buono, e di gambo lungo*. In Boboli per sylvas, circa insulam, Novembri mense.

7. Fungus esculentus, pratensis, totus albus, pediculo brevi, obeso. *An Fungus totus albus, edulis Bot. Paris. 75. num. 8. ? Fungus esculentus, pileolo, & lamellis albis Doodii Raii Synops. ed. 2. App. 334. & ed. 3. pag. 2. num. 2. Pratajolo de' prati, tutto bianco, buono, e di gambo corto*. In pratis territorii Scandicci, & in agris ultra torrentem Grevem per Paroeciam D. Andreæ in Percussina.

8. Fungus esculentus, totus albus, & splendescens, pileolo pulvinato, parvo, pediculo altiori, cylindrico, anulo peramplo cincto. *Fungo anellone*. Aprili mense, ad sepes per Scandicci planitiem, & præsertim secus torrentem *la Greve*.

9. Fungus totus candidus, pileolo fornicato, pediculo tenui, anulo strictiori cincto, radice crassa, & pyriformi. *Bubbolina bianca, buona, di radice grossa a guisa di pera*. Eodem mense, & loco provenit.

10. Fungus minimus, albus, pileolo leviter fastigiato, pediculo cylindrico, tenuiori, anulato, fistuloso Tab. 78. fig. 7. In iliciferis sylvis Boboli, & præsertim circa insulam, autumnali tempore.

Lutei, vel crocei.

FUNGUS esculentus, odoratus, pileolo fornicato, pediculo longo, cylindrico, anulato. *Leccino giallo*. Ad ilices per sylvam aucupariam D. Marchionis de Niccolinis, sæpe memoratam, Novembri mense.

2. Fungus parvus, totus luteus, pileolo pulvinato cum oris subtrus repandis, pediculo tenui, cylindrico, anulo perangusto ornato. *Giallini di gambo corto*. In Boboli, per sylvas circa Amphitheatrum, Septembri mense.

3. Fungus parvus, croceus, pileolo pulvinato, pediculo longo, angusto, cylindrico, & anulato. In ericetis, & sylvis cæduis Casiniani, Juguli, atque Scandicci alti territorii, Octobri mense.

Purpurei.

FUNGUS esculentus, bulbosus, subpurpureus, pileolo complanato, & in superficie lacero, pediculo brevi, anulato. *Bubboletta buona, colore di Agata, o di Principe, sbiadato*. Mense supradicto, per nemora, multis in locis.

Bicolores albi, & grisei, vel cinerei, aut cervini.

FUNGUS esculentus, bulbosus, pileolo lato, nonnihil fornicato, fatur-griseo, vertice papillato, lamellis, & palmari ac anulato pediculo albis. *Bubbola di legine, mezzana*. Autumnali tempore, in querceto Abbatiae Florentinae secus torrentem Grevem.

2. Fungus campestris, bulbosus, pileolo fornicato, desuper cervini coloris, & in vertice quasi fastigiato, subius lamellis albis, pediculo concolore, anulato, & vix fistuloso, radice bulbosa. Per Scandicci territorium, in sylvosis locis, secus eundem torrentem, mense Septembri.

3. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo fornicato, desuper griseo-faturo, cute lacera, centro papillato, lamellis albis, pediculo longo concolore, anulo subrepto cincto. In vepretis, & senticosis locis, circa Montis Boni pontem, tempore supradicto.

4. Fungus esculentus, parvus, pileolo griseo, fornicato, atque in medio fastigiato, lamellis albis, pediculo pariter albo, fistuloso, & anulato. In Paroecia D. Andreae in Percussina, pre nemora mense Septembri.

5. Fungus esculentus, pileolo fornicato, griseo-plumbeo, lamellis albis, pediculo concolore quasi cylindrico, anulo perangusto cincto. In pratcolis viridarii Boboli, & praesertim circa insulam, Majo mense.

6. Fungus esculentus, pileolo fornicato, desuper cervini coloris, cute lacera, lamellis albis, pediculo concolore, anulo perangusto cincto, radice quasi bulbosa. In agris ultra torrentem Grevem, per supradictam Paroeciam multis, in locis, Octobri mense.

7. Fungus esculentus, parvus, pileolo pulvinato, albo, & limacino glutine infecto, lamellis murinis, pediculo pariter albo, gemino, & perangusto anulo cincto. *Granajuolo bianco*. In Paroecia Divi Martini ad Palmam, non solum in agris, sed etiam in pinastrato D. Marchionis de Torrigianis, nec non extra urbis portam, D. Miniati nuncupatam, per loca vulgo *Carraja*, pariter in agris, Majo mense.

Albi, & lutei.

FUNGUS campestris, aëstivus, pileolo complanato, albo, lamellis luteis, pediculo longo, cylindrico, supernae pileoli parti concolore, & anulo perangusto cincto. Junio mense, per Scandicci territorium, in praedio Domini de Chelini inter fabas.

2. Fungus parvus, pileolo ochroleuco, lamellis albis, pediculo tumido, supernae pileoli parti concolore, & anulato. *Fungherello colore di camoscio, o di terra gialla*. Nascitur in sylvosis, & apricis locis Paroeciae Divi Martini ad Palmam, necnon in Casiniani tractu, Autumnali tempore, & in libro depicto Domini Baldi saepius indicato ad vivum ostenditur.

Albi, & rufi.

FUNGUS esculentus, bulbosus, pileolo amplo, fornicato, ex rufo fulvo, cute valde lacera, & in filamenta veluti dissecta, lamellis, & anulato pediculo albis. *Bubbola buona, sflarciata*. In Scandicci alti sylvis, mense Novembri.

2. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo desuper rufescente, & in medio protuberante, inferne albo, pediculo longo, concolore, anulo angusto cincto. In Boboli, mense Octobri.

3. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo ex rufo fulvo, cute nonnihil lacera, centro papillato, lamellis, & anulato ac longo pediculo albis. *Bubbola buona*.

In

In sylvis ultra Grevem torrentem, per Montis Boni Paroeciam, Octobri mense.

4. Fungus esculentus, pileolo fornicato, desuper ex rufo fulvescente, inferne albo, pediculo cylindrico, præalto, crasso, concolore, & ample anulato. Mense supradicto, per Scandicci planiciem.

5. Fungus esculentus, odoratus, pileolo superne rufescente, inferne albo, pediculo longo, concolore, anulato. Per supradictam planiciem ad ficus, Autumni tempore.

6. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo rufo-ferrugineo, vel atro-rufescente, cute lacera, & veluti squamosa, lamellis albis, pediculo fistuloso, concolore, anulo perangusto radicem versus cincto. Octobri mense, per cupressuum sylvam, in Boboli.

7. Fungus bulbosus, esculentus, parvus, pileolo desuper ex albo rufescente, inferne prorsus albo, pediculo concolore, fistuloso, & anulato. In ericetis per Casiniani Paroeciam, & præsertim circa DD. de Puccis villam, mense antedicto.

8. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo rufo-spadiceo, vel rufo-griseo, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & vix anulato. In Boboli, per sylvas circa insulam, mense Octobri.

9. Fungus esculentus, pileolo plano, rufo-fusco, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, anulato. Decembri mense, in Scandicci territorio per sylvam vulgo, *il Bosco del Pratone*.

10. Fungus esculentus, parvus, pileolo extensorii forma, patulo, rufescente, lamellis una cum cylindrico, ac anulato pediculo albis. Circa pontem Grevis Aprili mense in vepretis, & fenticosis locis.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo, & pediculo albis, ac maculis fulvis paucissimis infectis, lamellis prorsus fulvis. Ad sepes, & in sylvis oritur, Octobri mense, variis in locis circa urbem.

Albi, & obscuri, vel fuliginosi.

FUNGUS bulbosus, esculentus, maximus, pileolo fornicato, subobscuro, & lacero, centro papillato, lamellis albis, pediculo præalto, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore, anulo firmo cincto. *An Fungus pratensis, quem quidam Scarogias, alii Canellas vocant Casalp. 618.? Bubbola maggiore, coll' anello attaccato al gambo.* Octobri mense, in Juguli, & Casiniani sylvis, aliisque similibus locis, & in foro nostro venditur.

2. Fungus esculentus, bulbosus, pileolo insigniter echinato, ex obscuro ferrugineo, inferne lamellis subtilissimis, & densissimis albis, pediculo supernæ pileoli parti veluti concolore, & anulo ampliore cincto. *Bubbola spinosa.* In illiceto D. Marchionis de Niccolinis, in loco dicto *Scandicci alto*, necnon in Boboli iisdem, ac consimilibus locis, tempore Autumnali viget.

3. Fungus esculentus, pileolo ex obscuro fulvo-purpurascens, inferne lamellis albis, pediculo ventricoso, supernæ pileoli parti concolore, anulo peramplio cincto, radice veluti rostrata. *Collarone, o Sottana di bosco.* In montis Rivecchi sylvis tempore supradicto, & in libro depicto Domini de Baldis Florentini, qui nunc in Anglia apud Clarissimum Sherardum extat, vivis coloribus exhibetur.

4. Fungus bulbosus, esculentus, parvus, pileolo ex obscuro ferrugineo-rufescente, inferne lamellis tenuissimis, albis, pediculo anulato, & supernæ pileoli partis colore nonnihil infecto. In Boboli, Octobri mense.

5. Fun-

5. Fungus esculentus, parvus, totus albus, pileolo fastigiato, maculis subobscuris notato. *Bubolina buona, odorifera, brizzolata*. In agrorum fossis, atque aggeribus, Octobri mense, variis in locis.

6. Fungus parvus, pileolo albo, & quasi fuligine infecto, atque scrobiculis, seu lacunulis perexiguis excavato, lamellis, & anulato pediculo prorsus albis. In agris, arundinetis, & aggerosis locis, Augusto mense, circa molendinum, vulgo *le mulina di Quinto*.

7. Fungus fimetarius, pileolo obtuse coniformi, fuliginoso, lamellis albis, pediculo concolore, præalto, cylindrico, fistuloso, duas lineas crasso, ac radicem versus anulato. Autumnali tempore, per Scandicci imi, & alti territorium.

Albi, & rubri.

FUNGUS pediculo, & pileolo suave-rubentibus, lamellis albis. In sylvis montis Senarii crescit, Vere, & Autumno, & in libro depicto D. de Baldis, paulo supra memorato, cum sequenti delineatus est.

Albi, & purpurei.

FUNGUS esculentus, magnus, albus, pileolo fornicato, lamellis subrubentibus, pediculo longiore, & crassiore, ample anulato. *Pratajolo maggiore, bianco, buono*. Mense Octobri, in Scandicci alto.

2. Fungus esculentus, major, pileolo lato, pulvinato, superna parte candido, inferne lamellis purpurascens, pediculo brevi, supernæ pileoli parti concolore, & duplici anulo cincto. *Pratajolo maggiore, bianco, di gambo corto, e con doppio anello*. In Ripulensi planitie, & in foro nostro venditur, mense Octobri.

3. Fungus esculentus, albus, pileolo in superficie nonnihil lacero, ad oras angulato, & limbo membranaceo cincto, lamellis dilutissime purpureis, pediculo longiore, plerumque rimoso, pariter albo, radice bulbosa. *An Fungus sylvestris Sterb. Theatr. Fung. 44. Tab. 2. A. Pratajolo col cappello a spicchi di sopra bianco, di sotto vinato smorto, col piede alto, e radice grossa*. In foro nostro ex variis suburbanis locis, ubi alii prateoli inveniuntur, venalem interdum vidimus.

4. Fungus esculentus, albus, pileolo angulato, desuper nonnihil lacero, ad oras limbo membranaceo cincto, lamellis ex albo subpurpureis, pediculo longiore, plerumque rimoso, radice tenuiori. Ad sepes, & in vepretis, mense Majo non raro oritur.

5. Fungus esculentus, pileolo desuper albo, & in superficie lacero, subtus subpurpureo, pediculo supernæ pileoli parti concolore, anulo parvo cincto, radice candida, reticulata, terræ alte immissa Tab. 75. fig. 1. *Pratajolo di radice profonda, e reticolata*. In arundinetis apud nos, præsertim secus Arni ripas, in loco vulgo *il ponte a Signa*.

6. Fungus esculentus, hortensis, parvus, pileolo desuper albo, & lacero, inferne subrubente, pediculo supernæ pileoli parti concolore, anulo tenuiori cincto, radice candida, repente Tab. 75. fig. 3. *Pratajolo di radice serpeggiante*. In hortis Florentiæ, Autumnali tempore sæpe oritur.

7. Fungus esculentus, pratenfis, pileolo fornicato, desuper lævi, & candido, inferne subpurpureo, pediculo brevior, ample anulato, & supernæ pileoli parti concolore. *Pratajolo bianco*. Octobri mense, in acclivibus locis ad marginem ambulacri Regiæ suburbanæ villæ, vulgo *lo stradone del Poggio Imperiale*.

8. Fungus campestris, albus superne, inferne rubens I.B. 3. 824. *Fungus pileolo lato, & rotundo C. B. Pin. 370. Inst. R. H. 556*. Septembri, Octobri, atque Novembri mensibus, in pratis, & in foro nostro venditur.

9. Fun-

9. Fungus esculentus, pileolo fornicato, desuper albo, & lævi, inferne vero subpurpureo, pediculo supernæ pileoli parti concolore, anulo peramplio cincto. *Pratajolo Turino*. In pratis circa latifundum Collis ad *Cajanum*, mense Octobri.

10. Fungus parvus, nitide albus, lamellis carneis, aut roseis, pediculo anulato, supernæ pileoli parti concolore. In Montis Boni Paroecia per sylvas ultra Grevem torrentem, mense supradicto.

Albo-purpurei, & prorsus purpurei.

FUNGUS esculentus, desuper ex albo purpurascens, & veluti subhirsutus, subtus fordide purpureus, pediculo brevissimo, supernæ pileoli parti concolore, & anulo perangusto cincto. *An Fungus pileolo lato, & rotundo, livido C. B. Pin. 370. Inst. R. H. 556? Pratajolo salvatica, rosso*. Septembri, Octobri, & interdum Novembri mensibus per pratula inter Ilices, & Cupressus in Boboli ante venatoris, & aquæductoris domum.

Pallidi, & lividi, vel grisei.

FUNGUS campestris, esculentus, desuper paleacei coloris, lamellis livido-nigris, pediculo ample anulato, & supernæ pileoli parti concolore. Tempore Veris, circa fossas Florentia non procul.

2. Fungus vernus, pileolo superna parte albo-sulphureo, seu ochroleuco, inferius lamellis griseis, pediculo albo, ample anulato, radice bulbosa. Aprili mense, ad fossas, & locos aggerosos, necnon in sylvis, pratis, hortis, & pomariis etiam crescit.

Grisei, & nigri, vel obscuri.

FUNGUS bulbosus, esculentus, pileolo fornicato, desuper obscuro, inferne griseo, pediculo anulato, supernæ pileoli parti quasi concolore. In Scandicci altæ sylvis, ut in Iliceto D. Marchionis de Niccolinis, mense Octobri.

2. Fungus bulbosus, sterquilinus, pileolo obtuse coniformi, nitido, & griseo, inferne nigricante, pediculo tenuissime fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Eum in agro Pistoriensis, per fimi equini grumulos, Autumnali tempore, semel tantum vidimus.

Tricolores albi, grisei, vel cervini, & purpurei, aut subpurpurei.

FUNGUS bulbosus, esculentus, superne damæ, aut cervini coloris, cute laccra, & veluti filamentosa, lamellis albis, pediculo præalto, anulato, subpurpureo. *Bubbola salvatica*. In Abbatia Florentinæ querceto, mense Octobri.

2. Fungus esculentus, pileolo hemisphærico, griseo-cervino, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo longo, cylindrico albo, anulo perangusto cincto. *Pratajolo salvatico, di gambo lungo, e di anello stretto*. In sylvis, & ad sepes, tempore supradicto.

3. Fungus perniciosus, superne griseus, & leucophæus, inferne dilute purpureus, pediculo albo, brevior, anulato. *Pratajolo salvatico, detto con altro nome Turino minore*. Per Autumnum in urbanis hortis facillime reperitur.

4. Fungus esculentus, superna parte e griseo albus, inferna subrubens, pediculo prorsus albo, radice repente. *Pratajolo salvatico de' canneti, e di radice serpeggiante*. In arundinetis, & ad sepes, per Scandicci planiciem.

5. Fun-

5. Fungus minimus, esculentus, pileolo e griseo subobscuro, cute lacera, lamellis albis, pediculo cylindrico, anulato, subpurpureo Tab. 78. fig. 6. In sylvis Scandicci alti, mense Octobri.

Albi, grisei, & flavi.

FUNGUS vernus, pileolo sulphureo, & ad paleaceum colorem tendente, lamellis griseis, pediculo albo, ample anulato, radice bulbosa. Aprili mense, ad fossas, & locos aggerosos, necnon in sylvis, pratis, hortis, & pomariis etiam crescit.

2. Fungus esculentus, parvus, pileolo hemisphaerico, desuper pallide luteo, subtus dilute purpureo, pediculo albo, cylindrico, gemino, & perangusto anulo cincto. In agris circa Florentiam, ut in territorio Scandicci, & circa villam, vulgo *l' Imperiale*, post satum, & enatum triticum, ideoque rusticis dicitur *Fungo granajuolo*.

Albi, rufi, & flavi.

FUNGUS esculentus, odoratus, superne rufescens, inferne pallidus, pediculo albo, longo, cylindrico, & anulato. Mense Octobri, in Scandicci imi territorio, ad sepes in sambuci rimis nascens.

Albi, purpurei, & fulvi, vel fulvo-subobscuri.

FUNGUS esculentus, pileolo desuper ex fulvo subobscuro, cute lacera, inferne dilute purpureo, pediculo longo, albo, anulato, ac radicem versus crassescente. *Pratajolo salvatico*. In Regio Viridario Boboli, per fini equini tumulos, mense Octobri.

2. Fungus esculentus, parvus, acaulis ferme, pileolo fornicato, intense fulvo, superficie in ampliores squamas veluti scissa, lamellis carnis, vel suaverubentibus, pediculo brevissimo, albo, anulato. *Pratajolino buono, col cappello leonato, e come scaglioso, e le lamine carnicine, e il gambo corto, e bianco*. In saltu Montis Oliveti, circa dimidium Maii.

Albi, rufi, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS esculentus, e griseo rufescens, inferne albus, pediculo longo, cylindrico, medii coloris, anulo perangusto cincto. In populetis juxta Arni ripam, videlicet in loco *le Cascine*. Octobri mense.

2. Fungus parvus, esculentus, pileolo atro-rufescente, patulo, ac in medio protuberante, subtus albo, pediculo cylindrico, medii coloris, & anulo perangusto cincto. In Boboli sub cupressis prope portam urbis.

3. Fungus minimus, pileolo in medio papillato, undique atro-rufescente, cute lacera, veluti squamosa, lamellis albis, pediculo vix fistuloso, & anulato, medii coloris Tab. 78. fig. 8. In margine viae inter D. Dominici Templum, & cauponam, vulgo *l' Osteria delle tre pulzelle*, prope Fesulas tempore suprascripto.

Albi, fulvi, & fusci.

FUNGUS bulbosus, esculentus, pileolo extensorii forma, vertice fusco, reliqua parte fulva, & veluti squamosa, lamellis albis, pediculo anulato, & supernae pileoli parti concolore. *Bubbola buona, scagliosa*. In Abbatia Florentinae praedictae querceto, eodemque tempore.

Albi,

Albi, ferruginei, & fufci.

FUNGUS bulbosus, parvus, pileolo extingtorii forma, ferrugineo, & maculis fuscis minutissimis undique infecto, lamellis albis, pediculo anulato, supernæ pileoli parti concolore. *Bubbolina cattiva*. Novembri mense, in sylva aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, per Scandiccium altum.

Flavi, rufi, & obscuri.

FUNGUS esculentus, pileolo in medio veluti hirsuto, & flavescente, reliqua parte ex atro rufescente, inferne colore non dissimili, sed valde diluto, pediculo crassiore, obscuro, inter pileolum, & prætenuem anulum striato. In Illiceto Pisas inter, & Liburnum, secus viam publicam, mense Octobri.

Quadricolores obsolete lutei, ferruginei, subpurpurei, & fufci.

FUNGUS bulbosus, esculentus, pileolo complanato, limbo ferrugineo, reliqua parte obsolete luteo, & maculis pariter ferrugineis insignito, subtus lamellis dilute purpureis, pediculo anulato, fusco. *Bubbola buona, di quattro colori*. In sylvis Dominorum de Baldigianis per Scandicci alti territorium, mense supradicto.

IV. *Pediculo anulato, anulo durabili, & eidem pediculo non adherenti A.*

Tab. 81.

Unicolores, albi.

fig. 1.

FUNGUS collinus, candidus, duplici pileolo, *disfaccoides* Pont. Comp. Tab. Hæc fungi species, nondum in manus nostras devenit, quapropter ex Auctoris supra memorati fide illum descripsimus ad hujus fungorum seriei complementum.

Bicolores albi, & obscuri, vel fufci.

FUNGUS pileolo lato, longissimo pediculo variegato C. B. Pin. 371. Bot. Par. 74. num. 1. Inst. R. H. 557. Raii Synopf. ed. 3. 3. n. 10. *Fungi longissimo pediculo candicantes, sed maculati esculenti* I. B. 3. 826. xvij genus fungorum esculentorum Clus. Hist. CCLXXIIII. neque hunc vidimus.

2. Fungus quercinus, *dipfacoides* (pileolo conico) Col. Part 1. 337. Raii Synopf. ed. 3. 3. num. 11. *Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo* C. B. Pin. 371. Inst. R. H. 557. Per Campoclarensem agrum variis in locis, obvis, mense Octobri.

3. Fungus bulbosus, esculentus, maximus, pileolo mammoso, obscuro, & in filamenta quasi lacerato, vertice papillato, subtus lamellis albis, pediculo cubitali fistuloso, supernæ pileoli parti concolore, & pariter lacero, corolla amplissima, soluta cincto Tab. 81. fig. 1. *An Fungus pratensis, quem quidam Scarogias; alii Canellas vocant Casalp. 618? Bubbola maggiore, coll' anello non fissato al gambo. In sylvis circa Latifundium Collis ad Cajanum, mense supradicto.*

4. Fungus bulbosus, esculentus, medius, pileo, fornicato, obscuro, & in superficie lacero, lamellis albis, pediculo palmari, supernæ pileoli parti ferme concolore, & pariter lacero. *Bubbola mezzana, detta altrimenti mazza da tamburo. In iisdem fere locis cum sequenti, ac eodem tempore viger.*

5. Fungus bulbosus, esculentus, medius, pileolo desuper obscuro, subtus lamellis albis, pediculo palmari, farto, supernæ pileoli parti concolore, anulo

perangusto soluto cincto. *Bubbola mezzana* coll' anello non attaccato al gambo. Autumni tempore, in quercetis, ericetis, & sylvis cæduis, per Casiniani, Juguli, Divi Martini ad Palmam, & Scandicci alti Paroeciam.

Tab. 75. IV. *Pediculo anulato*, anulo non permanenti, seu fugaci, qui ut plurimum, dum pileolus dehiscit, in araneorum telam, vel in membranacea frustula, modo ad pediculum B, modo ad pilei circumferentiam C, solvitur, atque disperditur.

Unicolores albi.

FUNGUS major, albus, villosus, & quasi quadrilaterus, dum e terra erumpit, ovum gallinaceum referens, postea adultus in oblongam nalam producitur, & in atramentum resolvitur, pediculo fistuloso, candido, ac anulo fugaci cincto, radice rostrata. An *Fungus albus*, ovum referens *Raii Synops. ed. 2. pag. 335*? *Fungo Bozzolo*, o *Bubbolotto maggiore*, Majo, atque Octobri mensibus, in arenoso solo, inter juncos sub populis crescit, in ripis fluviorum ut Arni, & torrentis Grevis.

2. *Fungus minor*, villosus, & ex albo rufescens, dum nascitur ovum gallinaceum referens, postea in nalam oblongam producitur, & in atramentum resolvitur, pediculo fistuloso, candido, anulo fugaci cincto, radice rostrata. *Fungo Bozzolo*, o *Bubbolotto minore*. Octobri mense, in pratis, & pascuis, per loca vulgo le *Cascine*.

3. *Fungus totus albus*, pileolo fornicato, pediculo crassiore, quasi cylindrico, anulo fugaci cincto. In territorio Scandicci, pluribus in locis, mense Octobri oritur.

4. *Fungus parvus*, totus albus, pileolo mammoso, pediculo cylindrico, in spiræ modum plerumque intorto, anulo fugaci cincto. Novembri mense, in Boboli, per sylvas circa Theatrum vetus.

Grisei.

FUNGUS esculentus, griseus, pileolo pulvinato, & in medio nonnihil excavato, pediculo crasso, cylindrico, ac anulo fugaci cincto. Tempore antedicto, in eodem viridario, per sylvas circa Insulam.

Janthini.

FUNGUS bulbosus, janthinus, pediculo longo, crassiori, anulo fugaci cincto. *Fungo vedovo*, *cappelluto*. In cerretis, plerumque montuosis, videlicet in territorio Scandicci alti, Casiniani, & Juguli, aliisque similibus locis, Octobri mense.

Fulvi.

FUNGUS parvus, totus fulvus, pileolo fornicato, pediculo gracili, cylindrico, anulo fugaci cincto. Tab. 75. fig. 4. In herbosis ambulacris, per Scandicci planiciem, veluti in prædio Domini de Chelinis, necnon in pratis, & pascuis abunde oritur, Majo mense.

2. *Fungus fulvus*, pileolo expanso, ac leviter fastigiato, pediculo altiori, cylindrico, anulo fugaci cincto. In Divi Andreae in Percussina Paroecia, mense Octobri.

Obsolete lutei .

FUNGUS odore , & sapore Raphanum simulans , obsolete luteus , & ad olivæ conditæ colorem accedens , pileolo pulvinato , in superficie lacero , pediculo anulo fugaci cincto , ac radicem versus crassescente . *Fungo Ramolaccio , di colore giallo brutto , che inclina all' Oliva acconcia , e con la parte di sopra del cappello scamosciata .* Septembri mense , primum in sylva aucupii Domini de Sacchettinis , dicta *il Pollajo alle rose* , deinde Novembri mense , in Boboli per sylvas secus urbis mœnia , inter lauros , sicut etiam per Scandicci alti nemora .

2. Fungus odore , & sapore Raphanum simulans , obsolete luteus , & ad fulvum colorem tendens , pileolo leviter fastigiato , & quasi subhirsuto , pediculo longo , cylindrico , anulo fugaci cincto Tab. 75. fig. 2. *Fungo Ramolaccio , giallo , colla parte di sopra del cappello scamosciata .* In Monte Senario , mense Octobri .

Bicolores albi , & grisei .

FUNGUS pileolo pulvinato , crassioris substantiæ , superne albo , inferne griseo , pediculo cylindrico , fistuloso , pariter albo , anulo fugaci cincto , radice plerumque bulbosa . Aprili mense , in populeis juxta Arni ripas , ut in loco *l' Isolotto* nuncupato ,

Albi , & fulvi .

FUNGUS pileolo fornicato , superne , & inferne ex rufo fulvo , pediculo albicante , cylindrico , anulo fugaci cincto . In sylvis aucupii , per Scandicci imi , & alti territorium , mense Octobri .

2. Fungus pileolo pulvinato , ex rufo fulvo , lamellis albis , pediculo , supernæ pileoli parti concolore , & anulo fugaci cincto , ac radicem versus crassescente . Crescit ut supra , & potissimum per sylvam aucupii Domini Marchionis de Niccolinis Novembri mense .

3. Fungus esculentus , albus , lamellis dumtaxat fulvis , pediculo crasso , quasi cylindrico , anulo non permanenti cincto . In Boboli per sylvas ante locum animalibus peregrinis servandis , mense Octobri .

4. Fungus pileolo fulvo , & limacino glutine admodum infecto , lamellis primum dilute purpureis , postea supernæ pileoli parti concoloribus , pediculo cylindrico , anulo fugaci cincto , albo , cujus cutis in plures circulares zonulas pulchre , & constanter se dividit . *Lumacone di bosco , con la buccia del gambo , che screpola , e si divide costantemente in fasce circolari smerluzzate .* Septembri , Octobri , Novembri , atque Decembri mensibus , in omnibus sylvis passim oritur , speciatim per Scandicci territorium , & per supradictum viridarium Boboli .

5. Fungus parvus , superne e fulvo spadiceus , inferne atro-fulvus , pediculo cylindrico , albo , & veluti sericeo , ac anulo non permanenti cincto . In horto nostro publico , mense Majo .

Albi , & castanei .

FUNGUS pulvinato pileolo , castanei coloris , inferne lamellis albis , pediculo tumido , supernæ pileoli parti concolore , ac anulo fugaci ornato . In Emporienfi agro , in loco dicto *Cerbajola* , per sylvam paulo supra villam Domini de Salvagnolis , mense supradicto .

Albi, & obscuro-subpurpurei.

FUNGUS parvus, ex obscuro subpurpureus, pileolo hemisphærico, parvo, lamellis albis, pediculo cylindrico, pariter albo, ac anulo fugaci cincto. In Scandicci alti nemoribus, Octobri mense.

Albi, & nigri.

FUNGUS atramentarius, vel potius in atramentum solubilis, pileolo cucullato, primum albo, post lacerationem cutis una cum lamellis nigro, pediculo cylindrico, fistuloso, candido, anulo non permanenti ornato. *Pisciaceae maggiore, bianco, e nero.* In fimo equino, mense Majo, per Casiniani Paroeciam.

Lutei, & fulvi.

FUNGUS esculentus, pileolo desuper paleacei coloris, lamellis atro-fulvis, pediculo supernæ pilei parti concolore, anulo fugaci munito, radice ferme bulbosa. *Grumato giallo.* In Divi Andreæ in Percussina Paroecia, mense Octobri.

2. Fungus pileolo fornicato, supernæ luteo, subtrus lamellis fulvis, pediculo fistuloso tumido, supernæ pileoli parti concolore, & anulo non permanenti ornato. In sylvis Scandicci alti, Autumnali tempore.

Lutei, & obscuri.

FUNGUS stercorarius, viscidus, dilute luteus, pileolo fornicato, subtrus ex obscuro nigricante, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti concolore, & anulo fugaci instructo, radice bulbosa. In Scandicci alti, atque Montis Boni sylvis super equinum fimum adhuc a fermentatione calefactum.

Tricolores albi, leucophæi, & obscuri.

FUNGUS parvus, odore gravi, pileolo desuper obscuro, inferne albo, pediculo cylindrico, leucophæo, anulo non durabili prædito. Septembri mense, in Boboli per nemora circa insulam.

Albicantes, ochroleuci, & rufo-pallidi.

FUNGUS viscidus, pileolo fornicato, desuper rufo-pallido, lamellis ochroleucis, pediculo longo, cylindrico, albicante, ac anulo momentaneo cincto. Autumni tempore, Pisas inter, & Liburnum, in sylvosis locis.

Albi, rufi, & rubentes.

FUNGUS bulbosus, pileolo hemisphærico, crassioris substantiæ, supernæ rufescente, inferne subrubente, pediculo albicante, anulo fugaci ornato. In Casiniani Paroecia multis in locis, speciatim per sylvam Monialium Divæ Felicitatis, Octobri mense.

Albi, aurei, & violacei.

FUNGUS viscidus, pileolo fornicato, desuper ex aureo pallido, subtrus dilute violaceo, pediculo albo, anulo non permanenti cincto, ac radicem versus crassescens. In sylvosis locis Paroeciæ montis Boni, mense supradicto.

Albi,

Albi, rosei, vel suave-rubentes, & nigricantes.

FUNGUS in arenosis nascens, pileolo conico, sex uncias longo, ex albo roseo, vel suave rubente, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, cylindrico, fistuloso, & candido, ac anulo non durabili ornato. *Pisciaceane de' renisti, detto altrimenti Guglia.* In arenosis, & alluvionibus, secus Arni ripas, prope oppidum Montis Varchi, mense supradicto.

Albi, obscuri, & nigri.

FUNGUS bulbosus, pileolo complanato, obscuro, oris fursum reflexis, lamellis nigricantibus, pediculo candido, palmari, fistuloso, anulo non durabili instructo. In Casiniani Paroecia, & alibi super equini fimi tumulos, Autumnali tempore.

Albo-purpurei, spadiceo-pallidi, & fulvi.

FUNGUS viscidus, pileolo fornicato, desuper spadiceo-pallido, ad peripheriam rugoso, lamellis fulvis, pediculo cylindrico ex albo purpurascente, anulo fugaci aucto. In Scandicci alti sylvis, & præsertim in querceto Abbatiae Florentinae, Octobri mense.

Fulvi, violacei, & livido-fusci.

FUNGUS bulbosus, pileolo complanato, livido-fusco, ad oras dilute violaceo, lamellis fulvis, pediculo supernæ limbi pilei parti concolore, anulo non durabili ornato. In Scandicci planicie ad sepes, tempore supradicto.

IV. *Pediculo anulato, anulo ut supra.*

V. *Pileolo desuper ubivis striato.*

Tab. 80.

fig. 3.

Bicolores albo-grisei, & nigricantes.

FUNGUS sterquilinus ex albo griseus, pileolo striato, ac in superficie lacero, vertice nigricante, pediculo cylindrico, albo-griseo, anulo fugaci munito. Tab. 80. fig. 3. Novembri mense, in Boboli, super equini fimi tumulis.

III. *Volva, seu involucre amplo, & valde apparente erumpentes, ad radicem diu permanente. D.*

IV. *Pediculo non anulato.*

V. *Pileolo desuper non striato.*

Tab. 76.

fig. 1.

Unicolores luteo-pallidi.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pallide-luteus, pileolo pulvinato, pediculo brevissimo cylindrico. Novembri mense, in montis Oliveri saltu, juxta pratulum, vulgo della Luna.

Damæ coloris.

FUNGUS minimus, e volva erumpens, Damæ fusci coloris, & serici instar lucens, pileolo leviter fastigiato, pediculo cylindrico. In Scandicci alti nemoribus. Octobri mense.

Bicolo-

Bicolores, albi, & carnei.

FUNGUS magnus, esculentus, e volva erumpens, pileolo villosus, albo, lamellis carnis, pediculo cylindrico, glabro, pariter albo Tab. 76. fig. 1. In Viæ Regiæ sylvis (di Viareggio) super vetustas, & quasi semimortuas arbores, Mense Junio.

2. Fungus parvus, e volva erumpens, pileolo fornicato, albo, & fericeo, lamellis carnis, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. Novembri mense, per herbosa ambulacra, atque fossarum aggeres, in Scandicci territorio.

3. Fungus minimus, odoratus, e volva erumpens, pileolo albo, & veluti fericeo, inferne carneo, pediculo cylindrico, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Vere, & Autumno, in Montis Boni Paroecia ultra Grevem torrentem, & per quercetum Abbatiae Florentinæ, secus eundem torrentem, in territorio Scandicci.

Albi, & grisei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo supina parte e griseo subobscurus, prona vero primum albo, postea dilute purpureo, pediculo non fistuloso, semper albo, radice bulbosa, Octobri, atque Novembri mensibus, per pratula, & sylvas aucuparias Boboli, necnon ultra Montis Boni Paroeciam in quercetis.

Albi, & lutei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo fornicato, superna parte luteo, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, pariter albo. In montosis sylvis, videlicet per Scandicci alti, Casiniani, aliosque similes locos, tempore supradicto.

Albi, & virides.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo superna parte viridi, & splendente, lamellis, & cylindrico pediculo, albis. Ad ilices non raro oritur, præsertim in iliceto Domini Marchionis de Niccolinis, sæpe memorato.

Albi, & obscuri.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro nigricante, cute lacera, & veluti squamosa, inferne albo, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti concolore. Mense Septembri, in Boboli viridario Regio.

Grisei, & fusci.

FUNGUS griseus, e volva erumpens, pileolo fornicato, centro fusco, pediculo cylindrico, tenuiore, in superficie lacero, & veluti squamoso. Tempore, & loco, ut supra innuimus.

Tricolores albi, murini, & rufescentes.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, odore, & sapore Raphani, griseus, inferne rufescens, pediculo albo, longo, radice bulbosa. Loppajola. In territorio Genistarum ad tritici palearium inter glumas, & paleas semiputridas, tempore Autumnali.

Albi

Albi, grisei-argentei, & carnei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper griseo-argenteo splendente, subtus carneo, pediculo longo, albo, radice bulbosa. Octobri mense in agris juxta magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, per fimi equini tumulos.

Albi, rufi, & murini.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo leviter fastigiato, desuper murini coloris, inferne ex albo-rufescente, pediculo albo, cylindrico. Juxta palearium in territorio Genistarum, tempore Autumnali.

V. *Omnia, ut in antecedenti divisione, sed pileolo a medio ad peripheriam, vel in ipsa peripheria tantum striato.* Tab. 76. fig. 2.

Unicolores, albi.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, major, totus albus, pileolo obtuse fastigiato, & ad peripheriam striato, pediculo cylindrico, fistuloso, In montosis ericetis, videlicet per Plebaniam Juguli, circa Septembris finem.

2. Fungus e volva erumpens, totus albus, pileolo fornicato, ad oras striato, pediculo cylindrico. In campestribus, mense Novembri, inter triticum provenit, veluti per Scandicci territorium.

Bicolores, albi, & aurei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper ex aureo pallido, & a medio, ad oras striato, lamellis, & pediculo albis. Per Plebaniam Juguli, variis in locis, & præsertim in sylvis, & ericetis, vulgo, *le Montanine*.

Albi, & grisei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo fornicato, ad oras nonnihil striato, griseo-rufescente, inferne albo, pediculo cylindrico concolore, & in superficie pulchre lacerato. In sylva, vulgo, *le Cascine*, necnon in castaneto, nuncupato *il Monte di Rivecchi*, & circa Pratolini villam Regiam, mense Majo copiosus.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo superne griseo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, angustissime fistuloso. In prateolis Boboli, Majo, atque Octobri mensibus.

Albi, & rufi.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo rufo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, pariter albo, ac parum fistuloso Tab. 76. fig. 2. In Scandicci agro per castanetum nuncupatum *La palina del Sig. Cavaliere D. Giovanni de Dios Narvaez Saavedra*, secus viam, vulgo *la Corbinaja*.

Albi,

Albi, & fulvi.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo fulvo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, pariter albo. Novembri, atque Decembri mensibus, in agrorum sulcis inter triticum, per Scandicci planiciem.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo fulvo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti veluti concolore, & maculis saturatioribus notato. In sylvosis locis per Casiniani, & D. Martini ad Palmam Parocciis.

Albi, & obscuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, & ad oras striato, inferne albo, pediculo concolore, cylindrico, valde fistuloso. In Boboli, ut & in Scandicci alto, Octobri mense.

Tricolores, albi, grisei, & rufi.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo fornicato, desuper griseo, & ad oras tenuissime striato, inferne subrufo, pediculo cylindrico, crasso, albo, fistuloso, ac polline concolore resperfo. In nonnullis Montis Boni nemoribus, ut & Scandicci alti, necnon in Boboli sylvulis, videlicet ante locum peregrinis avibus servandis, Autumni tempore.

Grisei, albi, & medii coloris.

FUNGUS e volva erumpens, superne griseus, inferne albus, pediculo cylindrico, altiori, fistuloso, externe lacero, & medii quasi coloris. In Boboli ubi antedictus.

Obscuri, grisei, & medii coloris.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro griseo, & ad oras striato, inferne griseo albo, pediculo fistuloso, medii quasi coloris. In pratulis Regii viridarii Boboli, & per Montis Oliveri saltum, circa Septembris finem.

Tab. 76. IV. *Pediculo anulato.*

fig. 3. V. *Pileolo ad oras non striato.*

Unicolores albi.

FUNGUS esculentus, magnus, e volva erumpens, totus albus, graviter odoratus, lamellis crebris, & creberrime denticularis, pediculo obeso, anulato. *Farinaccio*, a nostratibus dictus, ob anulum, qui in micæ, & frustula farinacea solvitur, atque disperditur. Septembri, atque Octobri mensibus in ericetis Montis Boni, atque Casiniani, & in forum ab ericetariis affertur.

2. Fungus e volva erumpens, totus albus, pediculo cylindrico, præalto, & anulato. *Bubbola bianca*, o *Devolo bastardo*. In sylvis Scandicci, Juguli, & Casiniani, Autumnali tempore.

Purpureo-carnei.

FUNGUS e volva erumpens, totus purpureo-carneus, pediculo cylindrico, anulato. *Bubbolina di color colombino, o di principe.* In sylvis Abiegnis Cænobii Vallis-Umbrosæ.

Bicolores, albi, & ochroleuci.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper ochroleuco, sive albo-pallido, inferne lamellis, & cylindrico, anulato ac fistuloso pediculo albis. *Bubbolina di colore pagliato, e bianco.* Octobri mense, in sylvis Pisas inter, & Liburnum.

2. Fungus esculentus e volva erumpens, parvus, pileo desuper paleacei coloris, inferne lamellis albis, pediculo altiori, fistuloso, cylindrico, & anulato, pariter albo. *Bubbolina di gambo alto, bianca, e colore di camoscio.* In Scandicci alti nemoribus, necnon in sylvis aucupii Boboli, Autumni tempore.

Albi, & grisei.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo desuper dilute griseo, inferne cum fistuloso, ac anulato pediculo albo Tab. 76. fig. 3. In pratis, & ambulacris Boboli, Septembri mense.

Albi, & subpurpurei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, albus, pediculo palmari, cylindrico, & anulato, maculis subpurpureis notato. *Cocolla buona, bianca, col gambo spruzzato di macchie porporine, o di principe.* Novembri, atque Decembri mensibus, in agrorum fulcis inter triticum, variis in locis circa urbem.

Fulvi, & rufescentes.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo extensorii forma, obtuse fastigiato, utraque parte fulvo, pediculo cylindrico, anulato, præalto, & ex albo rufescente. In ericetis, & dumetis, locis plerumque montosis, ut in Divi Andreæ, Martini, Casiniani, & Scandicci alti Paroeciis, Autumni tempore.

Tricolores sulphureo-grisei, albi, & pallidi.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper ex sulphureo griseo, quandoque prorsus griseo, inferne albo, pediculo nunc concolore, nunc pallido, cylindrico, altiori, anulato, & fistuloso. Octobri mense, in Boboli nemoribus, præcipue circa Insulam.

V. Pileolo ad oras striato.

Tab. 77.
fig. 1.

Unicolores albi.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, totus candidus, pileolo ad oras striato, pediculo cylindrico, anulo ampliore cincto. *Cocolla bianca, buona, maggiore.* In agris juxta semitas, Novembri mense.

2. Fungus e volva erumpens, totus candidus, pileolo ad oras breviter striato, pediculo cylindræo, anulo perangusto cincto. *Uovolo salvatico, bianco.*

Mense supradicto, fecus magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, inter cupressuum, & ilicum ordines.

3. Fungus esculentus, e volva erumpens, totus albus, pileolo ad oras striato, pediculo cylindrico, ampliore, anulato, *Uovolo buono, bianco*. Cum sequenti, sed raro apparet.

Bicolores aurei, & pallidi.

FUNGUS planus, orbicularis, aureus (Tab. 77. fig. 1.) C. B. Pin. 371. Inst. R. H. 557, *Fungi lutei, magni dicti Jaseran speciosi* I. B. 3, 831. *Uovolo ordinario*. Vere, & Autumno tempore, in sylvis ubique oritur, & in foro nostro assatim venditur.

Albi, & rubri.

FUNGUS pileolo desuper fature rubro, & ad laccæ colorem accedente, ad oras striato, inferne albo, pediculo palmari, cylindrico, & anulato. *Uovolo malfico, rosso*. In abjegnais, & fagineis sylvis circa Vallis-Umbrosæ Cænobium, Augusto, & Septembri mensibus viget.

- Tab. 80. III. *Volva, seu involuacro parvo, & minus apparente erumpentes, quod in superna*
fig. 4. *pileoli parte F in fragmenta solida dissectum, ac distributum diu remanet.*
IV. *Pediculo non anulato.*
V. *Pileolo desuper non striato.*

Unicolores albi.

FUNGUS totus candidus, parvus, e volva erumpens, pediculo non anulato, ac radicem versus sensim, & leviter crassescente Tab. 80. fig. 4. *Tignosa bianca, senza anello*. Octobri mense, in Boboli per cupressinam sylvam prope urbis portam.

Bicolores albi, & cinerei, aut plumbei.

FUNGUS perniciosus, e volva erumpens, viscidus, superne subcinereus, subtus lamellis albis, pediculo non anulato, pariter albo, radicem versus sensim, & leviter crassescente. *Fungi albi, venenati, viscidum* I. B. 3. 826. Vivum, vel recentem non vidimus, sed depictum tantum habuimus.

Albi, & subobscuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo superna parte subobscurus, inferne albo, pediculo non anulato, pyramidato, pariter albo, radice bulbosa. *Tignosa bianca, e scura, senz' anello*. In nemoribus Scandicci alti, Autumno reperitur, speciatim in querceto Abbatiae Florentinae.

Albi, & sordide purpurei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo fordide purpureo, & ad fusco-ferrugineum colorem tendente, inferne lamellis albis, pediculo pyramidato, non anulato, supernæ pileoli parti concolore, radice bulbosa. *Tignosa cattiva, rossa, e bianca, senz' anello*. In iisdem locis cum superioribus eodem tempore prodit.

IV. Omnia

IV. Omnia ut in divisione antecedenti, sed pediculo anulato.

Tab. 7.
fig. 18.

Unicolores albi.

FUNGUS magnus, totus albus, esculentus, e volva erumpens, pediculo præalto, anulato, radice bulbosa. *Tignosa bianca, maggiore de' campi, di radice grossa*. In agris circa Carthusianorum Cœnobium, & præsertim in loco dicto *il podere del Lastrone*, mense Octobri.

2. Fungus magnus, e volva erumpens, candidus, esculentus, inodorus, in arenosis nascens, pediculo præalto, cylindrico, & anulato, radice rostrata. *Tignosa bianca, buona, di radice appuntata, e torta*. Junio mense, in Scandicci agro, secus torrentem Grevem.

3. Fungus esculentus, totus albus, bulbosus, e volva erumpens, pediculo anulato. In sylvis supra torrentem Grevem, ultra Montem Bonum, per Parociam Divi Andreæ in Percussina, Septembri mense provenit.

4. Fungus esculentus, e volva erumpens, parvus, totus candidus, pediculo anulato, cujus cutis in reflexas, obtusas, & quasi in se convolutas squamas dissecta, ac pulchre distributa solvitur. *Bubbola bianca, minore, colla buccia del gambo sciolta in ricci*. In pratibus, & montosis pascuis, speciatim circa Cauponam tabellionum, vulgo *l'Uccellatojo*, mense Majo.

Bicolores albi, & grisei, aut cervini.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper griseo, ac limacino glutine infecto, pediculo cylindrico, crassiore, albo, & anulato, radice bulbosa. *Tignosa bianca, e grigia, lumacosa*. In Scandicci alti tractu, per nemora Domini Marchionis de Niccolinis, Octobri mense.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo desuper griseo, inferne albo, pediculo pariter albo, anulato, imam partem versus sensim crassescente, radice bulbosa. Tab. 78. fig. 1. *Tignosa grigia, e bianca non lumacosa*. In locis ubi antedictus, speciatim per sylvam Domini de Ughis.

3. Fungus esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper griseo, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, anulo strictiori cincto, radice bulbosa. *Tignosa grigia, minore*. In Scandicci territorio a Domino de Chelinis inventus, & nobis communicatus.

4. Fungus esculentus, magnus, e volva erumpens, pileolo desuper cervini dilutissimi coloris, lamellis albis, pediculo pariter albo, ample anulato, cujus cutis in oblongas, obtusas, ac deorsum pulchre convolutas squamas dissecta, ac distributa solvitur, radice acuta, & veluti rostrata. *Tignosa maggiore, buona, con la buccia del gambo sciolta in ricci*. Mense Majo, in territorio Scandicci, circa Rus Domini Marchionis de Niccolinis, in agris, & secus ambulacra.

Albi, & spadicei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper spadiceo, inferna parte & cylindrico, ac anulato pediculo albis. In omnibus sylvis territorii Scandicci, Autumnali tempore.

Albi, & rubri, aut purpurei.

FUNGUS magnus, e volva erumpens, pileolo superne rubro-aureo, inferne albo, pediculo anulato, concolore, radice bulbosa. *Uovolo salvatico, malefico, rosso, o tignosa maggiore rossa, e bianca*. In Montis Senarii nemoribus, tempore supradicto.

2. Fungus bulbosus, magnus, e volva erumpens, pileolo desuper rubro, inferne albo, pediculo anulato, palmari, externe concolore, interna parte rubro, cujus cortex circa radicem in plures partes, tamquam vi elastica, plerumque dirumpitur. *Tignosa rossa, e bianca, col oambo scoppiereccio*. In Paroecia D. Andreae a Mosciano, per castanetum Monialium Divæ Felicitatis, Novembri mense.

3. Fungus esculentus, Alpinus, e volva erumpens, desuper subrubens, subtus lamellis, & longo pediculo albis, radice bulbosa. In sylvis abiegnis, circa Camaldulense Cænobium, Septembri mense provenit.

4. Fungus bulbosus, esculentus, Alpinus, e volva erumpens, pileolo superna parte rubro, inferna, & anulato pediculo albis, radice bulbosa. *Tignosa piccola, bianca, e rossa di Valle Ombrosa, detta altrimenti Tignosa minore, non rigata*. In Vallis-Umbrosanis, atque Pistoriensibus montibus, locis sylvestris oritur.

5. Fungus e volva erumpens, pileolo desuper vinoso lurido colore tincto, inferne albo, pediculo anulato, supernæ pileoli parti concolore. In Scandicci alto, per sylvam aucupariam Domini Marchionis de Niccolinis, & in castaneto Monialium Divæ Felicitatis, paulo supra memorato, Octobri mense.

Albi, & ex obscuro purpurascens.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro purpurascens, dilute tincto, inferne albo, pediculo crassiore, ample anulato, pariter albo, radice bulbosa. *Tignosa maggiore, scura*. In Montis Senarii nemoribus, Autumnali tempore.

2. Fungus esculentus, e volva erumpens, pileolo ex obscuro purpurascens, inferne albo, pediculo nunc albo, nunc subpurpureo, anulato, radice bulbosa. Circa villam Regiam Careggi, in castaneto nuncupato olim *il Monte de' divelti*, seu mons pastinationum, nunc *il Monte di Rivecchi*, Majo mense.

Albi, & obscuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, inferne albo, pediculo longo, anulato, concolore, radice bulbosa. Octobri mense, in Boboli per nemus aucupii, juxta locum *il Conservatorio delle Trote*.

2. Fungus esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, inferna parte, & vix anulato pediculo albis. *Tignosa bigia, minore*. Mense supradicto, in salutu Cænobii Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*.

Tab. 78.
fig. 2.

V. Pileolo desuper, vel a medio ad peripheriam, vel per ipsam peripheriam tantum striato C.

Bicolores albi, & aurei.

FUNGUS bulbosus, e volva erumpens, pileolo superna parte aureo, & ad oras striato, inferna, & anulato pediculo albis, radice bulbosa Tab. 78. fig. 2. *An Fungus non vescus II. Flor. Prus. pag. 88. N. CCXXIV? Tignosa dorè, o Uovolo malefico, minore, rosso, e bianco, rigato*. In Montis Boni, Divi Andreae in Percussina, & Juguli, Paroeciis, Autumnali tempore.

Albi, & grisei.

FUNGUS esculentus, parvus, pileolo superna parte griseo, & ad oras striato, inferne albo, pediculo longo, cylindraceo, pariter albo, anulo perangusto cincto, radice bulbosa. In Montis Rivecchi castaneto, paulo supra memorato, mense Majo.

Albi,

Albi, & spadicei.

FUNGUS bulbosus, esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper spadiceo, & ad oras striato, inferne albo, pediculo anulato, concolore, imam partem versus crassescente, radice bulbosa. *Tignosa bionda*. In Scandicci alto, Novembri mense viget.

Albi, & obscuri.

FUNGUS bulbosus, esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro griseo, & ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, anulo perangusto cincto. *Tignosa bigia, rigata*. Octobri mense, post diuturnas pluvias, in nemore prope Cœnobium Patrum Franciscanorum vulgo *la Riforma*.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro griseo, ad oras striato, inferne albo, pediculo concolore, anulato, imam partem versus crassescente, radice bulbosa. *Tignosa bigia, minore, rigata*. In Montis Boni, ultra Grevem torrentem, ericetis, & sylvis cæduis, mense supradicto.

- III. *Volva, seu involucri parvo, & minus apparente erumpentes, quod in minutos veluti floccos per supernam pileoli partem B, & etiam per pediculum, tamquam in anulum C resolvitur, & brevi tempore evanescit.* Tab. 81. fig. 3.
- IV. *Pediculo non anulato.*
- V. *Pileolo desuper non striato.*

Bicolores fulvo-ferruginei, & grisei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, fulvo-ferrugineo, lamellis, & fistuloso, ac tenuiore pediculo griseis Tab. 81. fig. 3. Mense Majo, in sylvula aucupii Boboli, circa Trutarum conservatorium.

- III. *Volva, ut in divisione antecedenti, sed in superna pileoli superficie partim in floccosis micis GG, partim in stellata portiuncula HH dumtaxat, remanente.* Tab. 80. fig. 2.5.
- V. *Pileolo a vertice, ad oras striato.*

Albi, & plumbei.

FUNGUS, qui vix e volva egressus in atramentum resolvitur, pileolo campanulato, plumbeo, vertice lævi, reliqua parte striato, pediculo cylindrico albo, fistuloso, radice rostrata Tab. 80. fig. 5. In horto pharmaceutico Nosocomii D. Mariæ Novæ Florentiæ, Novembri mense, super gallinarum fimo enatum vidimus.

Quadricolores plumbei, rufi, albi, & pulli.

FUNGUS, qui vix e volva egressus in atramentum resolvitur, pileolo campanulato, vertice lævi, & griseo-rufo, reliqua parte tenuissime striato, & plumbeo, lamellis densissimis, pullis, pediculo albo, fistuloso, inferiora versus sensim, & leviter crassescente, radice in longissimum mucronem producta Tab. 80. fig. 2. *Fungo lesina, di pollina*. Eodem loco, ac tempore, cum antedicto.

Altera, quæ jam sequitur hujus generis divisio, quatuor tantum notis nobis signanda venit, saporum nota, quum non admodum inter se diversi sint, omissa, ac pariter involucri nota ob causas pag. 135. memoratas.

- Tab. 79. I. *Fungi cespitosi, seu fasciculosi, nempe ab una tantum radice plures exeuntes.*
 fig. 1. II. *Ramosi.*
 III. *Pediculo non anulato.*
 IV. *Pileolo superne non striato.*

Bicolores albi, & grisei.

FUNGUS ramosus, maximus, pileolo desuper griseo, inferne lamellis, & lanuginoso pediculo albis Tab. 79. fig. 1. *Famiglia di Funghi ramosi, buoni, con altro nome detta Fungagnina, cioè piccola Fungaja. Octobri mense, in sylvis ad Pesam torrentem, in Paroecia Divi Michaelis ad Turrim.*

- Tab. 78. II. *Non ramosi.*
 fig. 3.

Unicolores albi.

FUNGUS esculentus, odoratus, infundibuli forma, multiplex, superne albidus, inferne prorsus albus, pediculo brevi, lanuginoso. Decembri mense, in ripis Arni, ad populos nigras.

2. Fungus ex una radice multiplex, totus albus, infundibuli forma, pediculo tumido. Per nemora Paroeciarum tam Casiniani, quam Scandicci alti Septembri mense.

3. Fungus esculentus, infundibuli forma, albus ex una radice multiplex, pileolo in plures partes se dividente, tenuioris substantiæ, & in superficie lacero, radice modo brevi, modo longissima. Vere, Æstate, & Autumno provenit ad radices populi, & sambuci, unde nostratibus dicuntur; Familiæ nempe Populeæ, vel Sambucinæ.

4. Fungus Alpinus, parvus, candidus, viscidus, ex uno pede multiplex, pediculo cylindrico. Septembri mense, in Pistoriensibus montibus, inter Castaneas, speciatim loco dicto *il Teso*.

5. Fungus parvus, totus albus, ex uno pede multiplex, pediculo tumido. Tempore prædicto in Regio viridario Boboli, in sylva juxta locum ad servandas Trutas.

6. Fungus minimus, fasciculatus, candidus, pediculo cylindrico. In hortis, & pomariis urbanis ad pyros, aliasque arbores, Octobri mense.

Grisei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, bulbosus, griseus, pileolo sursum reflexo, & acetabuli modo cavo, lamellis dilute concoloribus. In Pistoriensibus montibus ad fagorum radices, mense Septembri.

Rufi.

FUNGUS esculentus, ex una radice multiplex, sature rufescens, lamellis primum albis, postea concoloribus, pediculo duro, plerumque crispo, & complanato, ac radicem versus in acutum sensim attenuato. *An Stultorum cuculli fasciculos Sterb. Theatr. Fung. pag. 239. Tab. 25. H? Famiglia di gambe secche, idest siccorum crurum soboles. In sylvis passim oritur, & in foro nostro venalis prostat, Majo, Septembri, atque Octobri mensibus.*

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, totus rufescens, pileolo fornicato, tenuis substantiæ, lamellis perangustis, pediculo cylindrico. In nemoribus, loco, & tempore prædictis.

3. Fun-

3. Fungus parvus, rufus, ex una radice multiplex, pileolo complanato, & ad oras plerumque undulato, & sursum reflexo, pediculo brevi, fistuloso, subhirsuto. Majo mense, per viridarium Boboli, præsertim in nemore aucupii, ante locum nuncupatum *il Giardinetto di Madama*.

Fulvi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, fulvo-spadiceus, pileolo crasso, utrinque turbinato, ac desuper veluti subhirsuto, pediculo, & lamellis primum quasi concoloribus, postea obscuris. Octobri mense, in Scandicci alti nemoribus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, fulvus, pileolo fornicato, pediculo renui, cylindrico. Ad dejectas ilices, Novembri mense variis in locis circa urbem.

Spadicei.

FUNGUS cespitosus, elegans, pileolo fornicato, spadiceo, in superficie veluti in perexiguas squamas pulchre lacerato, lamellis albis, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti concolore. In Vallis-Umbrosanis sylvis, Æstivo tempore.

Aurei, lutei, aut pallidi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, rupicaprini, seu lutei pallescentis coloris, pileolo semiorbiculato, viscido, pediculo cylindrico. *Famigliola buona, colore di camoscio*, seu ibicum colore. In sylva aucuparia Domini de Sacchettinis, loco dicto *il Pollajo alle Rose*, mense Decembri.

2. Fungus ex uno pede multiplex, totus luteus, pediculo radicem versus sensim, & nonnihil attenuato. In nemoribus, sed rarus.

3. Fungus perniciosus, intense aureus, ex uno pede multiplex, ad oleam nascens, pediculo radicem versus sensim & leviter attenuato. *Fungo olivo, dorato, malefico*. Majo, Septembri, atque Novembri mensibus, per sylvas ad sepes, & in agris, præcipue ad oleas.

Albi, & lutei.

FUNGUS esculentus, odoratus, ab una radice multiplex, totus albus, centro dumtaxat pileoli luteo. Novembri mense, ad populorum emortuarum pedamenta, ultra pontem Moscianensem.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo cucullato, citrini coloris, ac limacino glutine infecto, lamellis, & cylindrico, ac fistuloso pediculo albis. *Famiglia di lumachini limonati, e bianchi*. Circa palearia, in Scandicci territorio, & alibi, mense Octobri.

Albi, & grisei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo extensorii forma, griseo, lamellis albis, pediculo præalto, cylindrico, pariter albo. *Pisciaccane spegnitojo*. Autumnali tempore, super equinum finum.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, griseo, & nonnihil rugoso, subtus concolore, pediculo albo, alto, cylindrico, fistuloso. In horto Societatis Botanicæ, super finum equinum, Septembri mense.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, tenui substantia, ac desuper albo, inferne griseo, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. In Boboli nemoribus, circa insulam, mense Septembri.

Albi,

Albi, & purpurei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, totus albus, purpureis, ac radiatis maculis, veluti acu pictis notatus, pileolo parvo, extingtorii forma, pediculo longo, radicem versus sensim crassescente. *Famiglia di spegnitoi, buona, brizzolata*. In quercetis, aliisque cædis sylvis Scandicci alti, Casiniani, & Juguli, Octobri mense provenit.

Albi, & obscuri, fusci, vel nigri.

FUNGUS cespitosus, esculentus, parvus, pileolo pulvinato, superne obscuro, inferne cum cylindrico pediculo albo. *Olmarino buono*. Ad ulmorum radices, mense supradicto, erumpit.

2. Fungus parvus, obesus, ex uno pede multiplex, superne fusco-nigricans, inferne, cum brevi, ac ventricoso pediculo albus. *Carbonajo*, ab atro colore, tamquam carbonum. Octobri mense, per Scandicci alti sylvas, in areis, vel foveis carbonariis crescit.

3. Fungus ex uno pede multiplex, tenerrimus, pileolo in longum, & acutum conum attenuato, fusco, lamellis concoloribus, pediculo altiori, cylindrico, albo, punctis sulphureis notato. *Famiglia di pisciacani cattivi, detti altrimenti Guglie*. In stercore canino, vernali tempore per Scandicci territorium, ac alibi circa urbem oritur.

4. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo pulvinato, obscuro, lamellis albis, pediculo brevissimo, laterali pileoli parti ferme affixo, & pariter albo. In agris, & aggerosis locis per locum vulgo *Brozzi*, mense Majo.

Leucophæi, & spadiceo-rufi.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper e spadiceo rufo, in medio nonnihil umbilicato, & villoso, inferne lamellis multifidis, leucophæis, pediculo nonnihil tumido, & supernæ pileoli parti ferme concolore. Circa Regiam *Lappeggi* villam per nemora, Autumnali tempore.

Grisei, & obscuri, vel fusci, aut pulli.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex e griseo subfuscus, pileolo hemisphærico, pediculo cylindrico, spiræ modo intorto, ac punctis nigris notato. Per herbosa ambulacra Boboli, mense Novembri.

2. Fungus ex uno pede multiplex, obscurus, & ad purpureo-ferrugineum tendens pileolo pulvinato, subtus lamellis griseis, pediculo cylindrico, angustissime perforato, & supernæ pileoli parti concolore. Pisas inter, & Liburnum, circa Templum Divi Petri in Grado, per sylvas, mense Octobri.

3. Fungus stercorearius, capitulo leviter fastigiato, e griseo fulvescente, inferne pullo, pediculo cylindrico, subtilissime perforato, & supernæ pileoli parti concolore, Octobri mense, in fimi equini tumulis ad urbis nostræ mœnia.

Cinerei, & rufi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, Alpinus, esculentus, pileolo desuper cinereo-griseo, inferne lamellis copiosissimis, eleganter rufis, pediculo dilute concolore. *Orcella Cast. Dur.* 191. Septembri mense, in Pistoriensibus montibus, *Mammola*, in Vallis-Umbrosæ territorio *Sardinella*, & in Senensi agro *Orcella* vocatur.

Rufi,

Rufi, & ex rufo ferruginei.

FUNGUS parvus, pileolo amplo, superne eleganter rufo, inferne primum albo, deinde concolore, pediculo ex rufo ferrugineo, inferiora versus sensim attenuato. Ad sepes mense Majo viget, circa urbem nostram.

Fulvi, & ferruginei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, fulvo, lamellis ferrugineis, pediculo cylindrico, ferme fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. In agris stercoreatis, mense Majo, per Oliveti Montem.

Obscuro-fusci, & nigricantes.

FUNGUS cespitosus, parvus, gracillimus, pileolo campanulato, ex obscuro fusco, lamellis nigricantibus, pediculo prætenui, vix lineam crasso, & supernæ pileoli parti concolore. *Famiglia di Pisciacani, chiamata altrimenti di spegnitoli minori.* In fimi equini aggestis, Vere, & Autumno, variis in locis circa Florentiam.

Lutei, & carnei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo conico, infra, & supra roseo, vel carneo, pediculo cylindrico, fistuloso, luteo Tab. 78. fig. 3. In resectis tabescentibus truncis oritur, Veris tempore.

Lutei, crocei, aurei, & prasini.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileoli vertice, croceo, vel aureo, reliqua parte dilute concolore, inferne lamellis prasinis, pediculo cylindrico, fistuloso, luteo. In sylvis aucupii Boboli, Vere, & Autumno, necnon in Scandicci alti territorio ad sepes, & interdum ad ficus.

Lutei, & subnigri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo extensorii forma, per vetustatem in plures partes, tamquam elastica vi se dividente, & subnigro, inferne luteo, pediculo fistuloso, cylindrico, supernæ pilei parti concolore. In pratis ad umbras, & in hortorum, & prædiorum ambulacris, mense Octobri.

Aurei, & lutei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo aureo, & sursum reflexo, lamellis, & cylindrico pediculo luteis. Ad quercus, Novembri mense, præsertim in margine prædii Domini de Vitis, in Scandicci alti territorio.

Aurei, & ex albo rufescentes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo inæquali, clypeato, desuper ex aureo rufescente, in medio vero saturatoris coloris, inferne lamellis rufis, pediculo cylindrico, fistuloso, concolore, sericea, ac perbrevis lanugine infecto. *Funghi Pasquali di fico*, quod ad ficus radices Paschali Nativitatis tempore, apud nos ubique in hortis oriantur.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo utraque parte eleganter rufo, lamellis sinuatis, pediculo ex aureo ferrugineo, cylindrico, & fistuloso. In Boboli, mense Septembri.

Aurei, aut lutei, & fulvi.

FUNGUS luteus, ex uno pede multiplex, pileolo usque ad centrum in plures partes plerumque se dividente, ac desuper maculis fulvis ob lacerationem cutis veluti asperfo. Mense Octobri, ad quercus, per sylvas aucuparias in Scandicci alti territorio.

2. Fungus minimus, ex uno pede multiplex, pileolo conico, aureo, lamellis, & pediculo fulvis. In equini fimi globulis Vere, & Autumno.

Tricolores, albi, spadicei, & ex obscuro fusci.

FUNGUS esculentus, odoratus, ex uno pede multiplex, superna pileoli parte spadicea, inferna alba, pediculo longo, & ex obscuro fusco. *Famiglia buona, odorosa.* Majo mense, in foro nostro emimus, sine notitia unde venerit.

Albi, griseo-rufi, & ex livido subpurpurei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, desuper e griseo rufescente, inferne lamellis ex livido subpurpureis, pediculo fistuloso, albo. Aprili, & Majo mensibus, ad populos in arenosis plerumque provenit, ut in loco dicto l' Isolotto.

Albi, grisei, & obscuri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo obscuro, concavo, cum oris subtrus repandis, lamellis griseis, pediculo albo, radicem versus attenuato. Octobri mense, per Plebaniam Juguli variis in locis.

2. Fungus cespitosus, duriusculus, esculentus, parvus, pileolo superna parte obscuro, inferne griseo, pediculo albo. Septembri mense, in foro venditur, & a nonnullis Soderino, & ab aliis, ut in Pistoriensibus montibus, *Piazzajolo* dicitur.

Albi, rufo-grisei, & aurei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper ex rufo griseo, subtrus lamellis albis, pediculo cylindrico, aureo, fistuloso. Decembri mense, in montis Oliveti nemore.

Albi, obscuri-fusci, & nigri.

FUNGUS cespitosus, pileolo ampliori, extingtorii forma, ex obscuro fusco, lamellis nigricantibus, pediculo albo, fistuloso. *Famiglia di Funghi spegnitoj, maggiori, di due colori.* In sylvis ad quercus, Octobri mense.

Rufi, obscuri, & purpurei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo extingtorii forma, rufo, maculis obscuris in vertice notato, lamellis, & pediculo purpureis. In dumetis ad arbores, mense supradicto.

IV. Omnia ut supra, sed pileolo a vertice usque ad oras striato.

Unicolores grisei, aut cinerei.

Tab. 74.

fig. 5.

Tab. 79.

fig. 5. 7.

FUNGUS parvus, totus griseus, ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo tenui, fistuloso Tab. 79. fig. 5. Majo mense, in quodam vase ligneo aqua semipleno ortum vidimus.

2. Fungus parvus, cinereus, ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo longo, capillaceo, fistuloso. Mense Octobri, ad arbores, & super ligni putridi fragmenta.

Obscuri, vel subfusci.

FUNGUS parvus, cespitosus, obscurus, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo crassiore. Decembri mense, in locis consimilibus, ut superior.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, subfuscus, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo tenui, fistuloso. Majo mense, in Scandicci alti nemoribus, ad detruncatas, & semiputridas arbores.

Albi, & cinerei.

FUNGUS fimetarius, parvus, cespitosus, fugax, pileolo fornicato, utraque parte cinereo, desuper striato, ac in medio pulchre umbilicato, subtus lamellis raris, ad tubum quemdam coeuntibus, eidemque junctis, cui inseritur pediculus albus, & fistulosus Tab. 79. fig. 7. Mense supradicto in horto simplicium Societatis Botanicæ nostræ, super vaccinum, & ovinum fimum.

Albi, & nigri.

FUNGUS cespitosus, parvus, pileolo fornicato, utraque parte albo, desuper striato, ac in medio pulchre umbilicato, subtus lamellis raris, tubo cuidam firmatis, cui inseritur pediculus capillaceus, nigricans Tab. 74. fig. 5. Octobri, atque Decembri mensibus, ad ulmos confitas secus viam ad Templum D. Mariæ de Pace ducentem, & in nemoribus etiam occurrit, necnon per magnum ambulatorium Regiæ suburbanæ villæ, ad ilices.

Tricolores albi, murini, & obscuri.

FUNGUS soboliferus, fugax, pileolo galericulato, obscuro, vertice lævi, reliqua parte subtilissime striato, lamellis murinis, pediculo albo, fistuloso Tab. 79. fig. 4. In Pecudum fimo, circa finem Aprilis, in horto simplicium Societatis nostræ tantum vidimus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo griseo, & ubivis striato, inferne nigricante, pediculo albo, fistuloso. Ad arborum radices, Vere, & Autumno.

Albi, rufi, & nigricantes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, rufo-fulvo, vertice lævi, reliqua parte striato, subtus lamellis nigricantibus, pediculo albo, fistuloso.

An Fungus parvus, parvi galeri formam exprimens, rufus C. B. Pin. 373. Forte Fungorum noxiorum xviii. genus Clus. Hist. CCLXXII. Item forte Fungi venenosi

tertia species Dod. *Pempt.* 482 ? Ad arborum, & lignorum emortuorum pedes, tum in sylvis, tum in agris, & in hortis passim, Octobri, atque Novembri mensibus.

2. Fungus sterquilinus, fugax, ex uno pede multiplex, pileolo fastigiato, rufescente, & striato, lamellis primum obscuris, postea nigricantibus, pediculo altiori, albo, fistuloso. Aprili, & Majo mensibus, in horto nostro sæpe memorato super ovinum fimum.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, rufo, centro umbilicato, & lævi, reliqua parte striata, subtus lamellis albicantibus, pediculo fistuloso, nigricante. In fimi equini aggestis, Autumnali tempore, cum reliquis congeneribus crescit.

Tab. 75. IV. Pileolo a vertice ad medium lævi, reliqua parte vel undique, vel juxta peripheriam striato, fig. 9.

Unicolores grisei.

FUNGUS Alpinus, cespitosus, pileolo conico, griseo, a medio ad peripheriam striato, lamellis torosis, remissi coloris, pediculo fistuloso, pariter griseo. Octobri mense, per Pistorienses Alpes, variis in locis, ad putrida ligna.

Bicolores albi, & lutei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo utraque parte albo, ac desuper circum oras striato, pediculo luteo, fistuloso. Provenit interdum in aucupariis nemusculis per territorium Scandicci alti, interdum etiam in dumetis, & sylvis cæduis.

Dilute purpurei.

FUNGUS cespitosus, dilute purpureus, pileolo galericulato, a medio ad verticem crispo, reliqua parte striato, pediculo tenuiori, & altiori, fistuloso. *Famiglia di funghi colore di Principe.* Per viridarium Boboli, Octobri mense.

Albi, & grisei.

FUNGUS fasciculofus, pileolo ampliori, cucullato, a medio ad verticem lævi, & griseo, reliqua parte striato, & albicante, lamellis, & altiore, ac fistuloso pediculo albis. In disruptis falicis fragilis caudicibus, Octobri mense.

Grisei, & obscuri.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, obscuro, & nitido, ad oras striato, lamellis, & pediculo griseis Tab. 75. fig. 9. In cricetis montosis, videlicet per Casiniani, & Divi Martini ad Palmam tractus.

Albi, griseo-fusci, & livido-purpurascetes.

FUNGUS cespitosus, pileolo extensorii forma, e griseo-fusco, & a medio ad peripheriam striato, inferne lamellis ex livido purpurascantibus, pediculo albo, fistuloso. Decembri mense, ad vitium pedamenta.

Albi,

Albi, lutei, & obscuri.

FUNGUS fasciculofus, pileolo obscuro, extingtorii forma, a medio ad peripheriam striato, lamellis albis, pediculo altiori, luteo, fistuloso. In fimi equini aggestis, Vere, & Autumno, non semel vidimus.

III. *Pediculo anulo permanenti cincto.*

IV. *Pileolo desuper non striato.*

Tab. 80.

fig. 6.

Unicolores rufi.

FUNGUS atro-rufescens, ex uno pede multiplex, esculentus, pileolo parvo, pediculo crassiore, cylindrico, anulo perangusto cincto. *Famiglia di funghi rigagni.* Ex Clusentino, & Pistoriensi agro in forum nostrum Vere, & Autumno allatus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, ex rufo aureus, postea ad fulvum colorem tendens, pediculo anulato, fistuloso, radice bulbosa Tab. 80. fig. 6. Novembri mense, per Scandicci alti nemora.

Lutei, vel aurei.

FUNGUS esculentus, totus luteus, ex uno pede multiplex, pediculo longo, cylindrico, anulato. *Famigliola gialla, buona.* Ad quercus, Autumnali tempore viger, quem in foro nostro sæpe adportatum vidimus.

2. Fungus esculentus, luteus, nanus, ex uno pede multiplex, pediculo tumido, anulo perangusto, cincto. Mense Octobri, Pisas inter, & Liburnum, in sylvis ad ilices.

3. Fungus esculentus, ex uno pede multiplex, aureus, pediculo longo, cylindrico, anulo perangusto cincto, radice bulbosa. *An Fungus aureus, ex eodem pediculo multiplex Inst. R. H. 559?* In Boboli, per sylvas circa insulam, mense Octobri.

Albi, & grisei.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper griseo, & veluti in squamas lacerato, lamellis albis, pediculo cylindrico, concolore, anulo perangusto cincto. In foro nostro, mense Februario tantum vidimus.

Albi, & fulvi.

FUNGUS minimus, ex uno pede multiplex, pileolo, & pediculo fulvis, lamellis albis. Octobri mense, in iligna sylva Domini Marchionis de Niccolinis ad Scandiccium altum.

Tricolores albi, mellini, & subobscuri.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, desuper mellino, subtus albo, pediculo cylindrico, anulato, plerumque subobscuro. In sylvis & agris ad arborum radices, Octobri mense.

Albi,

Albi, flavo-subobscuri, & aenei coloris.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper e flavo subobscuro, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, anulato, & aeneo colore tincto. Octobri mense, in sylvis aucupii Boboli.

Albi, grisei, & purpurei.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, griseus, inferne fordide, & dilute purpureus, pediculo albo, cylindrico, & anulato. *Famiglia di pratajoli.* Tempore Autumni, in Valle Arni per viam a Florentia ad oppidum Montis Varchi ducentem, necnon in territorio Scandicci.

Albi, rufi, & fulvi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo desuper rufo, & protuberante centro, inferne fulvo, pediculo albo, anulato, & circa medium tumido, ad radicem vero in rostrum veluti incurvato, atque attenuato. Octobri mense, in Scandicci alto, per ilicetum Domini Marchionis de Niccolinis.

Albi, rufo-fulvi, & obscuri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo desuper ex rufo fulvo, subrus albo, pediculo altiori, cylindrico, anulato, subobscuro. *Famiglia buona, bianca, e leonata.* Autumni tempore, in sylvis ubique, necnon in hortis, ac pomariis, ad arborum radices, & in foro nostro obvius.

Quadricolores albi, cervini, fulvi, & obscuri.

FUNGUS esculentus, populeus, ex uno pede multiplex, pileolo corrugato, vel potius lichenis pulmonariae arboreae instar lacunulis excavato, colore primum obscuro, postea fulvo, & tandem in subalbidum facescente, inferne lamellis lineam latis, cervini coloris, pediculo albo, ample anulato. *Pioppino, o alberino buono, colle laminette del cappello strettissime, e coll' anello largo.* Ad populos, & aceres campestris, Vere, & Autumno exit, unde nostratibus *Pioppini*, idest *Acerini*, & *Alberini* idest *Populei* vocantur.

2. Fungus esculentus, populeus, ex uno pede multiplex, pileolo corrugato, vel potius lichenis pulmonariae arboreae instar lacunulis excavato, colore primum obscuro, postea fulvo, & tandem in subalbidum facescente, inferne lamellis cervinis, semiunciam latis, pediculo albo, anulo perangusto cincto. *Pioppino, o alberino buono, colle laminette del cappello larghe, e d' anello stretto.* Cum superiori eodem tempore crescit, & in foro nostro pariter venditur.

Inter omnes Fungos lamellatos hi duo supra relati in hoc tantum differunt ab aliis, quod pars pileoli superior facile separatur ab inferiori, uti evenit in Suillis.

Tab. 81. IV. Pileolo a vertice, ad oras striato.
fig. 4.

FUNGUS cespitosus, parvus, pileolo galericulato, & striato vertice fusco, reliqua parte spadiceo, subrus lamellis albis, pediculo brevi, cylindraco, radicem versus anulato Tab. 81. fig. 4. In aggerosis locis, necnon in fimi equini aggestis, tempore Veris exit.

IV. Pi-

IV. *Pileolo ad oras tantum striato.*Tab. 81.
fig. 2.*Albi, spadicei, & purpurei.*

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper ex spadiceo flavescente, ad oras nonnihil undulato, subtus albo, pediculo subobscuro, inferiora versus crassescente, & veluti bulbofo Tab. 81. fig. 2. *An Fungi ex uno pede plurimi, pediculis longis, albis, inferiora versus crassescantibus, capitulis parvis inversis, superne fuscis, subtus luteis Raii Hist. Tom. 3. 26?* Prope Florentiam in sepibus, secus anfractuofam viam, quæ ducit a Templo Pacis, ad Divi Leonardi, Autumni tempore.

III. *Pediculo anulo fugaci, seu non permanenti cincto.*Tab. 80.
fig. 7.IV. *Pileolo desuper non striato.**Unicolores aurei, lutei, vel pallidi.*

FUNGUS obesus, aureus, ex una radice multiplex, pileolo fornicato, centro umbilicato. *Famiglia di gialloni di bosco.* Octobri mense, in Scandicci alto, per sylvam Domini Marchionis de Niccolinis ad ilicum radices.

2. Fungus ex una radice multiplex, totus aureus, pileolo nonnihil fastigiato, pediculo cylindrico, in superficie lacero, & veluti filamentoso. Ad cerros in Apennino, in loco dicto *la Falterona*, Novembri mense.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo in medio saturate croceo, ad latera vero diluto, subtus lamellis sulphureis, pediculo cylindrico, fistuloso, concolore Tab. 80. fig. 7. In Regio viridario Boboli, per sylvam aucupii, & prope locum ad ructas servandas, Octobri mense.

Bicolores albi, & obscuri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, subobscuro, subtus lamellis albis, pediculo longo, supernæ pileoli parti concolore, & inferiora versus crescente. Autumni tempore Pisas inter, & Liburnum ubique, & in foro utriusque urbis venduntur, ibique dicuntur *Semenzini*.

Albi, & rufi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo conico, rufescente, inferne concolore, sed ad griseum tendente, pediculo albo, cylindrico, fistuloso. In Boboli Octobri mense, per pratula juxta olitorias areas.

Tricolores albi, grisei, & rufi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, rugoso, rufescente, & subhirsuto, inferne lamellis griseis, pediculo albo, fistuloso, radicem versus nonnihil crassescente. In sylvis Pisas inter, & Liburnum, Autumni tempore.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo pulvinato, desuper rufescente, inferne griseo, pediculo albo, cylindrico, fistuloso. Tempore supradicto, per castanetum latifundii vulgo *la Fattoria delle Ginestre*.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo subrufo, lamellis griseis, pediculo cylindrico, albo. Per Ripulense planum, in populeto juxta Arni ripam, inter magnum prædium Domini de Castellis, & Molendina Rovezzani, Vere, & Autumno.

Albi,

Albi, pallidi, & rufescentes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo desuper pallido, subtus lamellis albis, pediculo cylindrico, atro-rufescente, ac pulvisculo supernæ pileoli parti concolore asperso. Octobri mense, in sylvis Pisanis, atque Liburnensibus.

Albi, flavescentes, & fusi.

FUNGUS Alpinus, bulbosus, ex uno pede multiplex, pileolo superna parte obscuro, & stuposo, inferne albo, pediculo flavescente. In saltu Cœnobii Alvernæ montis, mense supradicto.

Albi, glauco-argentei, & nigri.

FUNGUS in arenosis nascens, ex uno pede multiplex, pileolo cucullato, & glauco argenteo, splendente, inferne lamellis amplioribus, nigris, pediculo fistuloso, candido, radice rostrata. *Fungus multiplex, ovatus, cinereus Bot. Paris. 73. num. 16. Tab. XII. fig. 10. & 11.* Autumnali tempore, in populetis juxta Arni ripas, speciatim ultra magnum prædium Domini Equitis de Castellis in Ripulensi plano.

Quod fungorum species quasdam perniciosas, aut lethiferas subinde appellaverim, hoc vulgi verbis convenienter tantummodo dictum esse notari omnibus velim, non vero quod rem certo ita se habere experimento compertum habeam. Quin imo aliquæ memoratarum, quæ hic veneficæ audiunt, aliis in locis esui aptæ judicantur. Præterea ipsæ, quas perniciosas vulgus putat, villicorum fraude in foro quotidie veneunt, nullo tamen, quod quidem notum sit, ementium incommodo; nisi si quando vel nimia vorantium ingluvie, vel ob stomachum aliis ciborum generibus infarctum, & jam oppletum fiant perniciosiores. Quemadmodum memini olim contigisse pictori, qui mihi species omnes ad vivum eleganter expressit. Huic cum Fungos, qui apud nos *olivi* dicuntur pag. 191. memoratos delineandos misissem, is eorum forma captus in sartagine elixatos paullo avidius, una cum matre jam sexagenaria comedit. Nondum post prandium duabus horis exactis ventris torminibus, ambo graviter correpti fuerunt, atque inde alterum olei potus, alterum theriaca assumpta non ægre liberavit.

Fungus Gracis dicitur μῦκός, a quo fortasse Latinis Mucus derivatur, quo Fungi plerumque affluunt. Ipsa Latina vox Fungus a Græco φύω, idest nascor, videtur deducta, quod sponte nasci crediti sint. Longius petitas vix afferendas putamus Etymologias a funere, & agendo, vel a fugando, quas tamen videre est apud D. Jo. Philippum Breynium Diff. med. de Fung. Officinalibus Cap. 1. num. 2. Et Franciscum Van Sterbeeck Theat. Fung. pag. 3. Arridet potius, si qua alia, quam Josephus Baldus in tractatu suo de Fungis nondum edito affert, ut nempe ab Ἀολικό σπόγγῳ pro communi σπόγγῳ, quod est spongia Latinis, Fungus factus sit, quod Fungi omnes spongiosa sint natura.

FUNGOIDASTER.

Tab. 82. **F**UNGOIDASTER est plantæ genus capitatum, ut Fungus, a quo differt, capitulo utraque parte lævi veluti A B, semine autem C in nonnullis speciebus in superna D, in aliis in inferna superficie E præditum.

Fungoidastri semine in superna parte donari.

FUNGOIDASTER parvus, ex spadiceo rufescens, capitulo villoso, sphærico, pæne fornicato, Fungis semiputridis innascens, semine stellato Tab. 82. fig. 1. *Fungo di fungo morto.* Decembri mense, in nemore Monialium Divæ Ursulæ.

Scan-

Scandicci alti incolæ super *Fungis piperatis*, albis, lacteo succo turgentibus 1. B. semiputridis natum pluries nobis ostenderunt.

2. *Fungoidaster parvus*, gelatinosus, lubricus, pileolo subviridi, oris subtus repandis, pediculo aureo, fistuloso Tab. 82. fig. 2. *Fungus gelatinus, flavus* Bot. Paris. 58. Tab. XIII. num. 7. 8. & 9. *Fungherello di gelatina di colore verde gajo, e dorato*. Novembri mense, in Boboli per pratula, & herbosa ambulacra.

3. *Fungoidaster minimus*, discoides, albus, semine ovato donatus, foliis, vel lignis semiputridis innascens Tab. 82. fig. 3. *Funghini di foglie, e di legni fradici*. Mense supradicto, in eodem viridario.

4. *Fungoidaster minimus*, incarnati coloris, acaulis ferme, Anagyridi non fetidæ, & semimortuæ innascens Tab. 82. fig. 4. *An Lichenoides tuberculofum, amœne purpureum* Raii Synops. ed. 3. 71. num. 50. *Funghetti incarnati di legni morti*. In saltu, qui est prope stabulum vaccarum D. Marchionis a Castilione, & in Falteronæ jugo, Septembri mense.

Fungoidastri semine in inferna parte donati.

FUNGOIDASTER cespitosus, superne fuscus, inferne cinereus Tab. 82. fig. 5. *Trombetta di morto maggiore a cespì*. Novembri, Decembri, atque Januario mensibus, in sylvosis locis circa urbem.

6. *Fungoidaster*, qui *Fungoides nigricans*, majus, cornucopiæ forma Bot. Paris. 57. Tab. XIII. fig. 2. & 3. Eum nondum vidimus.

7. *Fungoidaster*, qui *Fungoides tubæ acusticæ* forma, fuscus, externe cinereus D. Breynii Tab. 82. fig. 6. Ex libro depicto ejusdem Cl. V. sæpe memorato.

8. *Fungoidaster Alpinus*, infundibuli forma, cinereus Tab. 82. fig. 7. *Trombetta di morto cenerina Alpestre*. In sylvis Alpini ad lacum nigrum, Septembri mense.

9. *Fungoidaster* infundibuli forma, ex obscuro fulvus. *Trombetta di morto, di colore leonato*. Circa Autumni initium per montosa, & saltuosa loca non raro invenitur.

10. *Fungoidaster minimus*, infundibuli forma, pullus Tab. 82. fig. 8. Tempore supradicto in populetis secus Ani ripam, per planum Ripulense.

Fungoidaster dicitur, quasi planta ad Fungum, & Fungoides accedens.

P H A L L U S.

PHALLUS est plantæ genus capitatum A, emergens e volva crassissima B, ex duabus membranis constructa CC, inter quas humor gelatinosus concluditur D, cujus pediculus spongiosus est E, ac fistulosus F, & tubulo cuidam membranaceo G, volvæ centro adnexo velut artificiose arte inseritur, sustinet verò pileolum galericulatum, ac undique instar favi, aut interioris bovilli ventris partis cellulofum H, in nonnullis autem speciebus umbilico pervio I donatum; in omnibus vero crusta callosa obductum K, quæ per maturitatem in fœtidissimum liquorem paulatim colliquefcit L, & guttatim fluit M, in quo semina minutissima continentur N. Tab. 83.

Liquor prædictus in aquam demersus cum ipsa commiscetur, & semina in vasis fundo deponit. Corpus rotundum, quod ad dexteram imæ partis Tabulæ sub litera O reperitur, est volva, antequam inde Phallus erumpat, alterum vero, quod ad sinistram exhibetur P, est idem corpus, per verticem sectum, & Phallum in sinu suo latentem demonstrat.

Phalli pileolo cellulato, ac umbilico pervio summa parte instructo, donati.

PHALLUS vulgaris, totus albus, volva rotunda, pileolo cellulato, ac summa parte umbilico pervio, ornato Tab. 83. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens* C. B. Pin. 374. *Boletus Phalloides* Inst. R. H. 562. *Fungus Phalloides* I. B. 3. 843.

Fungus Phalloides Raii Synops. ed. 3. 12. & Cat. Pl. Angl. ed. 2. 122. ic. *Phallus Hollandicus*, vel *Batavicus* Lugd. 1398. *Fungus Phalloides*, *Batavicus*, pileo laciniato, & veluti crispo Raii Hist. Tom. 3. 25. Sterb. Theatr. Fung. 277. num. 140. Tab. 30. A B. C. D. *Lumacone tutto bianco*, di guscio, o invoglia tonda. Octobri, atque Novembri mensibus, in arundinetis, multis in locis, præsertim in Scandici solo.

2. *Phallus albus*, volva ovata, externe purpurascens, pileolo cellulato, ac summa parte umbilico pervio, ornato. *Lycoperdon Vallisnerianum*, Καρυσίδες Ponted. Comp. Tab. 3. *Lumacone bianco*, di guscio, o invoglia rossa, e ovata. Tempore supradicto, in arenoso solo in Scandicci territorio, juxta Grevis ripam, prope sylvam aucupii Dominorum de Altovitis.

3. *Phallus albus*, parvus, pileolo cellulato, ac summa parte umbilico pervio, & peramplo ornato. Circa Viterbum, in sylvis locis, Autumnali tempore tantum vidimus.

Phalli pileolo cellulato, umbilico pervio destituto, ornati.

PHALLUS Alpinus, volva subrotunda, alba, pileolo cellulato, umbilico pervio carente, pediculo dilute fulvescente D. Brun. Abbatis Tozzi. Hujus icon occurrat apud Jac. Petiverium in Tabulis, quæ ab ipso Tozzianæ appellantur. Invenitur per sylvas circa Vallis Umbrosæ Cænobium, tempore supradicto.

Præter supra memoratas Phallorum species, nonnullas alias describunt Botanici, quæ nondum ad manus nostras pervenerunt, verum cum harum plures parum graphice delineatæ sint, & descriptæ, arduum est, an supra memoratis convenient, an vero differant, definire. Nihilominus eas ipsas recensuimus, ut integrum sit alii cuicumque de re adeo perplexa judicium suum interponere.

1. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides*, *Virginianus*, glande tessellato D. Banist. Raii Hist. tom. 3. 25.

2. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides*, parvus, seu penis caninus, *Virginianus* D. Banist. Ejusd. ibid.

3. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides Gallicus*, pileo rugoso (absque umbilico) Ejusd. ibid. & Sterb. Theatr. Fung. pag. 280. num. 141. Tab. 30. H. I. *Fungi Phalloidis genus* I. B. 3. 845. xxiii. *genus perniciosorum Fungorum* 5. *species Clus. Hist. CCLXXXI.*

4. *Phallus Hadriani Junii* (capitulo non cellulato; sed umbilico pervio donato) Clus. hist. CCXCV. Lob. Icon part. 2. 275. *Fungus marinus* Dod. Pempt. 483.

5. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides major*, *Germanicus*, pileolo corrugato Sterb. Theatr. Fung. 281. num. 114. 3. Tab. 30. K. L. M.

Phallus, aut potius *Ithyphallus*, apud Græcos φαλλός, membrum virile sonat, & ἰθυφάλλος membrum virile erectum, nudata glande; nam hæc Planta hominis pudendum representat.

PHALLO-BOLETUS.

Tab. 84. **PHALLO-BOLETUS** est plantæ genus capitatum inter Phallum, & Boletum medium, a primo enim differt quod volva & callosa crusta capitulum obducente destituatur, tum etiam quod seminibus minutissimis A, per capituli superficiem B, conspersus sit: a Boletis vero discriminatur quod capituli inferior pars patula sit C, & usque ad verticem cava, ubi demum pediculo connectitur, ut spectari potest in Phalli ab imo ad summum secti figura.

Phallo-Boleti species sunt

1. *Phallo-Boletus esculentus*, pileolo conico, ampliore, subobscuris, pediculo leucophæo, fistuloso Tab. 84. fig. 1. *Spugniolo cappelluto maggiore*, scuro. Martio, Aprili, atque Majo mensibus, nascitur in arenosis locis in loco dicto Brozzi, tum etiam circa fossas udas in loco nuncupato Campi, & in forum nostrum rarissime deportatur.

Phal.

2. Phallo-Boletus esculentus, pileolo ampliore, rufescente, & crispo, pediculo leucophæo, fistuloso, striis reticularis insignito Tab. 84. fig. 2. *Spugnuolo di capo tondo, di color ceciato*. In Casiniani Paroecia variis in locis ad rudera.

3. Phallo-Boletus esculentus, pileolo parvo, conico, ex fulvo subobscuro, pediculo leucophæo, fistuloso Tab. 84 fig. 3. Aprili mense in populeto juxta Arni ripam, loco dicto *l' Isolotto*, necnon in planicie urbis Prati juxta fossas, præsertim loco dicto *Mezzana*. A rusticis venditur indiscriminatim cum Boletis.

Supra memorato, quemadmodum, & proxime insequenti plantarum genere plures species accedere potuissent, quæ apud Sterbeecium in ejus Fungorum Theatro prostant, sed cum liber ille Flandræ sit scriptus, nempe lingua nobis prorsus peregrina, & descriptiones plantarum quas linguæ illius peritus nobis interpretatus est, mutilæ sint, & breviores quam par erat, eas omittere coacti sumus. Nobis tamen tabulas, quas affert, curiosius lustrantibus, certo constitit, figuras in Tab. 10. literis DD, H notatas ad genus supra memoratum, reliquas vero ad proxime insequens pertinere.

Phallo-Boletus dicitur, quasi planta ad Phallum, & Boletum accedens.

B O L E T U S.

BOLETUS est plantæ genus a Phallo-Boleto diversum, capitulo infra clauso A, quod ibi pediculo jungitur. Tab. 85.

Boleti species sunt.

1. Boletus esculentus, rugosus, amplior, & orbicularis (Tab. 85. fig. 1.) Inst. R. H. 562. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis esculentorum Fungorum species iii. Clus. Hist. CCLXIII. Spugniolo di capo tondo*. Aprili mense, in arenosis agris, atque exsiccatis foveis, præsertim per planiciem Florentiam inter, & Pratum, cum sequentibus in forum nostrum advehitur, & venditur.

2. Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infectus (Tab. 85. fig. 2.) Inst. R. H. 561. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infectus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus, vel cavernosus, sive merulus, ex albo nonnihil rubescens I. B. 3. 836. Primi generis esculentorum fungorum species 1. Clus. Hist. CCLXIII. Etruscis, Spugnuolo lungo, ceciato, Romanis vero, Trippetto*. Toto Aprili mense, venditur ut supra.

3. Boletus esculentus, rugosus, fulvus Inst. R. H. 561. *Fungus porosus, coloris ex fulvo fuscus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus, vel cavernosus, sive merulus, fuscus I. B. 3. 836. Primi generis esculentorum fungorum species 11. Clus. Hist. CCLXIII. Cum supradicto.*

4. Boletus esculentus, in metam fastigiatus Inst. R. H. 562. *Fungus porosus in longitudinem, meta instar excrescens C. B. Pin. 370. Primi generis fungorum esculentorum species iiii. Clus. Hist. CCLXIII. In Italia numquam vidimus, sed per Germaniam tantum.*

5. Boletus esculentus, compressus, dense foraminulatus, & per longitudinem costatus, e cinereo virescens, pediculo crassiore, albo Tab. 85. fig. 3. In Casiniani, & Divi Pauli Paroeciis, per agros.

Boletus βολίτης dicitur a voce Græca βολή, idest gleba, ob figuram inaequalem, & superficiem perforatam, ut in glebis observatur.

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ simplicissimæ, plerumque non capitata, seminibus in superficie ornatæ.

FUNGOIDES.

Tab. 86. **F**UNGOIDES est plantæ genus, cujus signatura a figura potissimum pendet. Nonnullæ enim species cyathum A, aliæ pyrum inversum B, quædam infundibulum C, vel scutellam D, vel lentem E, vel denique hypocratem F forma simulant. Rursus aliquæ species ornatæ pediculo G, aliæ eodem destitutæ H; Omnes vero seminibus minutissimis I, vel rotundis, vel ovatis supernam partem infectæ, quæ semina deinde vel contractis, dum explicantur plantæ, fibris, vel levissimo quovis etiam lenis auræ succussu in altum instar fumi, aut scintillarum K ejiciuntur.

Fungoidea fungiformia.

FUNGOIDES magnum, tricuspidatum, oris retro reflexis, obsolete luteum, pediculo fistuloso. In Lacus nigri Alpibus sub fagis, Octobri mense.

2. Fungoides, quod Boletus Autumnalis, lutescens D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem Clarissimi Viri.

3. Fungoides fungiforme, crispum, laciniatum, & varie complicatum, pediculo crasso, striato, rimoso, ac fistuloso Tab. 86. fig. 7. *Fungus pro capitulo laminas aliquot laciniatas, folia querna imitantes, emittens Raii Hist. tom. 3.*

25. *An Fungus terrestris, pediculo striato, & cavernoso, capitulo plicatili, subtus plano D. Dod. Raii Fasci. in Synops. ed. 1696. in calce præfationis. Pasta sciringa, terrestre. Novembri mense post diuturnas pluvias in nemoribus ubique.*

4. Fungoides fungiforme, crispum, & laciniatum, ex obscuro fuscum, pediculo striato, rimoso, ac fistuloso, tenuiori. In nemoribus humidioribus, veluti prope rus vulgo dictum *la Radicchia*.

5. Fungoides fungiforme, crispum, & laciniatum, superne nigrum, inferne albidum, pediculo fistuloso, crassiore, albo. *Fungo canino, o Fungo monacella fetido. In aggeribus rivuli Vingonis in territorio Scandicci, mense Aprili.*

6. Fungoides fungiforme, crispum, laciniatum, & varie complicatum, superne subobscurum, inferne simul cum fistuloso pediculo album Tab. 86. fig. 8. *Fungus Monacella Port. Vill. Lib. X. & Clus. Hist. CCXCI. In iisdem locis cum superiori reperitur.*

7. Fungoides fungiforme, pullum, crispum, & varie complicatum, pediculo tenuiori, non fistuloso Tab. 86. fig. 9. Decembri mense, in prato Sacelli vulgariter nuncupati *il Romitorio di Bifonica*.

8. Fungoides fungiforme, crispum, & varie complicatum, superne sature griseum, & ad subobscurum vergens, inferne cum pediculo non fistuloso, album. In Regio viridario Boboli, per sylvulas supra Amphitheatrum.

9. Fungoides fungiforme, galericularum, superne e fulvo subfuscum, inferne griseum, pediculo longiore, rugoso, albo, tubulato, intestinorum forma. Aprili mense, in territorio Scandicci, per fossas prædii Abbatix Florentinæ, loco dicto *le Lame*.

Fungoidea cava, aut plana, pediculo donata.

FUNGOIDES pyxidatum, coriaceum, maximum, sordide virescens, pediculo donatum. *Ciotolone*. In loco dicto *le Rose* ad sepes, Decembri mense.

2. Fungoides infundibuli forma, griseum, externe costis, seu venis ramosis, & invicem implexis munitum. Majo mense, in Regio viridario Boboli.

3. Fungoides fuscum, acetabuli forma, externe ramificatum, sive Fungoides maximum, pyxidatum Bot. Paris. 57. num. 4. Tab. XIII. fig. 1. Hoc nondum videre contigit, adeoque subdubitamus an cum supramemorato prorsus conveniat, an diversam potius speciem constituere dicendum sit.

4. Fungoides cespitosum infundibuli forma, fulvum, pediculo donatum. *An Peziza acetabuliformis* Dill. Cat. Giss. 194? *Imbutini di bosco, colore di foglia morta*. Octobri mense, per Scandicium altum, variis in locis.

5. Fungoides cespitosum, infundibuli forma, fulvum, radice nigra, tuberosa, perenni Tab. 86. fig. 10. In Imprunetæ Plebania prope Lojanum, ad castanearum sylvas, mense Aprili.

Hujus Plantæ radix perennis est, ac tribus plerumque tuberculis constat, quorum quidem quod medio loco consistit L, Fungoidea profert, atque alit, alterum M, quod jam senio effatum, ac marcidum, cavum intus, atque inane conspicitur, anno elapso idem munus obit, tertium vero N omnium minimum, eidem muneri præstando instanti anno destinatur. Si Fungoidea, ex hujusmodi bulbosa radice prodeuntia, esui paulò aptiora essent, ac majora, planta hæc cæterarum more in hortis coli posset quemadmodum ipsi fecimus in Horto publico Florentino, cum in Historia hac fungorum scribenda occupati essemus, quo tempore non modo e radicibus suis sibi perpetuo succedentibus quotannis prodire eam spectavimus, sed e seminibus quoque in terram sponte delapsis exorientem, quod Philobotanis pluribus tunc temporis a nobis demonstratum fuisse meminimus.

6. Fungoides pyxidatum, intus coccineum, externe albidum, pediculo prorsus albo Tab. 86. fig. 5. *An Peziza acetabuliformis, coccinei intus coloris* Dill. Cat. Giss. 194? *Pisside scarlattina*. In Scandicci alti nemoribus, Autumnali tempore semel tantum comperimus.

7. Fungoides hypocrateris forma, pediculo donatum, superne fulvum, inferne album Tab. 86. fig. 6. *Fungo sottocoppa*. Per Boboli nemora, mense Novembri.

8. Fungoides globosum, striatum, griseum, pediculo longo, albo, fistuloso Tab. 86. fig. 3. Aprili mense, in populetis juxta Arni ripas, sed rarissime occurrit.

9. Fungoides parvum, pyxidatum, externe ex obscuro griseum, interne nigrum, & pellucidum Tab. 86. fig. 11. Tempore prædicto, in Scandicci territorio.

10. Fungoides griseum, infundibuli forma, pendulum, pediculo donatum Tab. 86. fig. 13. Januario mense, in Regio viridario Boboli.

11. Fungoides minimum, cernuum, coccineum totum, pediculo donatum Tab. 86. fig. 12. Brumali tempore, per Montis Senarii saltum, super emortua ligna natum observavimus.

12. Fungoides minimum, pyxidatum, album, externe hirsutum, pediculo donatum Tab. 86. fig. 15. Mense Majo, in Regio viridario Boboli per sylvam aucupii ante locum nuncupatum *il Giardinetto di Madama*.

13. Fungoides minimum, pyxidatum, obscurum, externe hirsutum, pediculo donatum. Mense Januario, in eodem viridario, per agrum vulgariter dictum *il campo de' Razzernoli*.

14. Fungoides minimum, infundibuli forma, candidum, pediculo incurvo donatum. In Plebania Campo-Pauli dicta, vulgo *Campoli* per sylvas, mense Januario.

15. Fungoides minimum, infundibuli forma, albicans, pediculo donatum, hederæ foliis semiputridis innascens Tab. 86. fig. 14. In supradicto viridario Boboli, mense Novembri.

Fungoidea scutellata, sive olmoidea.

FUNGOIDES scutellatum, majus, ceræ flavæ colore. *Fungus tenuis, cera flavæ similis, ventricosus, mortarium referens, Romanus Bocc. Mus. Part. 1. 300. Lycoperdon Mortarii forma Inst. R. H. 561. Scodellaccia, o berrettaccia di concio.* Brumali tempore, in fimi equini tumulis, necnon in agris eodem fimo impinguatis.

2. Idem album. Cum supradicto, eodemque tempore, sed raro.
3. Fungoides angulatum, acetabuli forma Inst. R. H. 560, *Fungi Peziza Plinii Col. Part. 1. 335.* In Regiarum Villarum Castell, & Petrajæ sylva aucupii, vulgo *la Ragnaja di Castello, e della Petraja*, initio Maii legimus.
4. Fungoides crispum, & undosum, acetabuli forma, intrus, & foris obscurum. In Boboli per pratula ante locum animalibus peregrinis servandis, necnon per Montem Bonum, speciatim in loco *la Ricciaja*, Octobri mense.
5. Fungoides scutellatum, asperum, fordide album. Extra portam Divi Nicolai in populetis.
6. Fungoides scutellatum, asperum, & veluti aculeatum, fulvum. In fœtilibus recens stercoreatis interdum reperitur.
7. Fungoides scutellatum, album, & glabrum. In sylvis, & ericetis, Octobri, atque Novembri mensibus exit.
8. Fungoides scutellatum, interne album, externe obscurum, & subhirsutum Tab. 86. fig. 4. Autumnali tempore, in umbrosis, atque humectis sylvis, inter putrida folia.
9. Fungoides scutellatum, album, foris hirsutum. Eodem loco, ac tempore cum prædicto.
10. Fungoides scutellatum, pullum, foris hirsutum, intus glabrum. Decembri mense, in Imprunetæ Plebania, per D. Andreæ ad Balneolum Paroeciam, in pratulo Eremitæ Divi Stephani ad Bifonicam.
11. Fungoides scutellatum, coccineum, intus glabrum, foris ubivis pilosum Tab. 86. fig. 17. In fossis viæ publicæ, atque prædiorum inter Florentiam, & Pontem ad Sevem, necnon in Scandicci alti territorio, Novembri mense.
12. Fungoides coccineum, oris pilosis, acetabuli forma Inst. R. H. 561. *Peziza acetabuliformis, coccinea, marginibus pilosis Dill. Cat. Giss. 195. & Raii Synops. ed. 3. 19. num. 14. Fungus arboreus, acetabuli modo cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard. Raii Synops. ed. 2. 19. num. 41.* In nemore le Cascine dicto, & alibi, Autumnali tempore.
13. Fungoides coccineum, acetabuli forma Inst. R. H. 561. *Fungus membranaceus, seu coriaceus, acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremisino saturo S. Dale Raii Synops. ed. 2. 19. num. 39. & ed. 3. 18. num. 5. Fungi perniciosi gen. 24. species secunda Clus. Hist. CGLXXXVII. Parva concha marina, colore coccineo Sterb. Theatr. Fung. 242. Tab. 26. D. Fungus colore chermesino pulcherrimo, adnatus ligno Aldrov. Dendr. 168. Scodelline scarlatte.* In Scandicci planicie, & circa urbem Prati, plurimis in locis Vere, & Autumno vidimus.
14. Fungoides obscurum, scutellatum, crassioris substantiæ, externe subasperum. Mense Majo, post pluvias, in sylvis aucuparii, Boboli, præsertim prope locum ubi Tutæ servantur.
15. Fungoides scutellatum, minimum, atro-purpureum, & ad pullum vergens. In Scandicci alto, per ambulacrum Ruris Domini de Vitis, mense Septembri.
16. Fungoides scutellatum, pullum, interne lucidum, & quasi vernigine infectum. Crescit in nemoribus Divi Zenobii ad Casinianum.
17. Fungoides scutellatum, semisphæricum, fordide coccineum, externe villis obscuris oblitum. Februario mense, in viridario Boboli, per ambulacrum juxta sylvam aucupii vulgo *la Ragnaja dove è il conservatorio delle Trote*.

18. Fun-

18. *Fungoides parvum*, nigrum, interne læve, externe rugosum, & striatum Tab. 86. fig. 18. Martio, & Aprili mensibus, in Scandicci alti sylvis.
19. *Fungoides scutellæ* non nimis cavæ forma, candidum, membranaceum, musco innascens. In montosis, & muscosis locis, ut plurimum.
20. *Fungoides minimum*, scutellatum, niveum, in caudicibus arborum post pluvias toto anno oritur. In Boboli viridario, & in ambulacro Regiæ suburbanæ villæ, ad ilices.
21. *Fungoides scutellatum*, minimum, membranaceum, candidum, arborum caudicibus innascens. Per Cercinam Plebaniam in loco nuncupato *Castiglioni*, mense Septembri.
22. *Fungoides coccineum*, lentiforme, oris pilosis Tab. 86. fig. 19. Ad foveas, & in aggerosis locis.
23. *Fungoides minimum*, scutellatum, atropurpureum, intus splendescens. Mense Septembri, in Scandicci alto, seu superiore, per sylvam aucupii D. Marchionis de Niccolinis.
24. *Fungoides minimum*, scutellatum, vernum, aureum, externe polline concolori aspersum. Aprili mense, juxta urbem nostram, & in ipsa quoque urbe secundum vias, variis locis legitur.
25. *Fungoides scutellatum*, patulum, minimum, aureum, externe subhirsutum *Forte Peziza lutea, parva, marginibus pilosis Raii Synops. ed. 3. 18. num. 7?* *An Peziza lutea, minima, verna Dill. Cat. Giss. 195?* In Ripulensi plano per fossas aquis jam plane carentes.
26. *Fungoides minimum*, lentiforme, vix cavum, fusco-rubrum, externe hirsutum, & obscurum D. Cocchius Majo mense, in hortulo pensili suo nobis primum demonstravit.
27. *Fungoides coccineum*, minimum, oris non pilosis. Extra portam Divi Miniatii inter muscos tempore prædicto, & in mæniorum urbis nostræ rimis, ante horrea in loco dicto *l'Uccello* etiam erumpit.
28. *Fungoides aureum*, omnium minimum, turbinatum, & vix cavum, foliis cupressi semiputridis innascens Tab. 86. fig. 20. Januario mense, in Boboli viridario, ad putrida cupressum folia.
29. *Fungoides spadiceum*, membranaceum, omnium minimum. In sylvis extra urbem, & in Regio viridario Boboli, in arborum detruncatarum cæsuris.

Fungoidea turbinata, aut pyri inversi, vel vasis fusorii forma.

- F**UNGOIDES pyri inversi forma, ore lacero, & veluti coronato, ex albo griseum Tab. 86. fig. 2. *Scodelle a pera di concio*. In fimo equino, tempore brumali.
2. *Fungoides pyri inversi* forma, cespitosum, ex fulvo fuscum. Circa palearia, & in triticea gluma, tempore supradicto.
 3. *Fungoides pyri inversi* forma, intus coccineum, ore veluti marginato, extra corallinum, & glabrum. Mense Januario, in saltu Franciscanorum, vulgo *la Doccia*, secus aquæductum.
 4. *Fungoides coccineum*, cupulam glandium referens. In Vallis Arni populetis, videlicet circa Montem Varchium, tempore Autumnali, super tabefacta ligna.
 5. *Fungoides pyri inversi* forma, intus griseum, exterius subobscurum. Martio mense, per sylvam vulgo *le Cascine*.
 6. *Fungoides infundibuli* forma, exterius album, intus coccineum. In prateolis Boboli, tempore supradicto, circa Insulam.
 7. *Fungoides maximum*, vasis fusorii forma, subalbidum Tab. 86. fig. 1. In Camaldulensibus, & Vallis-Umbrosanis sylvis Vere, & Autumno.
 8. *Fungoides parvus* vasis fusorii forma, perangustum, & quasi tubulæum, albidum. Ubi antedictum, necnon per Montis Senarii saltum.

9. Fungoides minimum, vasi fusorii forma, niveum, externe hirsutum, pendulum Tab. 86. fig. 16. Januario mense, in Boboli per sylvam, vulgo *la Ragnaja* accanto *la conserva delle Trote*.

Fungoides dicitur, quasi planta ad Fungum accedens.

C L A V A R I A.

Tab. 87.

CLAVARIA est plantæ genus in Botanico Parisiensi pag 39. constitutum, nulla tamen propria, qua a ceteris distinguatur, assignata nota, nos proinde studiosorum gratiam inituri ipsam definimus plantæ genus carnosum, non ramosum, Herculeam clavam quadantenus referens A, interne plerumque fæctum, raro cavum B, externa superficie lævi, ac seminibus minutissimis C, undique referta.

Clavaria non cespitosa.

CLAVARIA major, lutea Tab. 87. fig. 1. *Mazza d' Ercole gialla*. In Scandicci alti nemoribus tempore Autumnali, atque Brumali.

2. Clavaria major, alba. *Lycoperdon Clavæ effigie* Inst. R. H. 564. *Fungus clavatus, albidus, pistillaris, species crepitus Lupi* Bocc. Mus. part. 1. Tab. 307. *Mazza d' Ercole bianca*. Cum superiore provenit.

3. Clavaria major, atro-rufescens, crispa Tab. 87. fig. 2. *Mazza d' Ercole cciata, crespa*. Iisdem fere locis, ac tempore cum superioribus.

4. Clavaria major, ex rufo sordide aurea, vertice plano, & nonnihil cavo Tab. 87. fig. 3. *Mazza d' Ercole dorata, col capo spianato*. Loco, & tempore eodem, ac antedicta, & speciatim in aucuparia sylva D. Marchionis de Niccolinis.

5. Clavaria media, albo-lutea. *Mazza d' Ercole mezzana, pallida*. In sylvosis locis Senarii montis, tempore prædicto.

6. Clavaria Ophioglossoides, nigra (Tab. 87. fig. 4.) Bot. Paris. 39. num. 3. Tab. VII. fig. 3. *Fungus Ophioglossoides, non descriptus Raii* Cat. Plant. Angl. 122. & Hist. 104. *Fungus Ophioglossoides* Ph. Brit. Mer. Pin. & Raii Synops. ed. 3. 14. num. 5. *Mazza d' Ercole a lingua di serpe, nera*. In Regio viridario Boboli per herbida, & umbrosa ambulacra, necnon per Scandicci alti sylvas, & circa Ereum vulgo *di Bifonica*, tempore Autumnali.

7. Clavaria, quæ Fungus Ophioglossoides, viridis, serpentiformis D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem Clarissimi Viri.

8. Clavaria minima, nigra, clavi effigie, pediculo subhirsuto Tab. 87. fig. 8. *Mazza d' Ercole nera, piccola, o fungo chiodo*. In Scandicci alti nemoribus, tempore prædicto.

9. Clavaria lutea, minima Tab. 87. fig. 5. *Fungi parvi, lutei, ad Ophioglossoides nigrum accedentes* Raii Cat. Plant. Angl. & Synops. ed. 2. 16. n. 13. *Fungoides clavatum, minimum* Dill. Cat. Gifs. 189. & Raii Synops. ed. 3. 14. 2. 1. *Mazza d' Ercole minima, gialla*. In Regii viridarii sylvulis, atque ambulacris, Autumnali tempore.

10. Clavaria alba, pistillari forma Bot. Paris. 39. num. 2. Tab. VII. fig. 5. Eam adhuc videre non contigit.

11. Clavaria rufescens, triuncialis, tenuissima Tab. 87. fig. 7. Circa Novembris initium, post diurnas pluvias in eodem viridario per nemus prope Cellam vinariam.

12. Clavaria minima, nivea Tab. 87. fig. 6. In sylvosis locis abunde oritur, Vere, & Autumno.

13. Clavaria omnium minima, sordide alba Tab. 87. fig. 9. *Mazza d' Ercole, minima, bianchiccia*. Novembri, atque Decembri mensibus, in fistilibus hortorum terra stercoreata repletis, ut plurimum.

Clav-

Clavaria cespitosa.

CLAVARIA cespitosa, major, candida Tab. 87. fig. 10. *An Fungus terrestris, digitatus Park. Theat. 1318? Ditola scempia, o famigliuola di mazze d' Ercole bianche.* Circa Octobris initium, in summa parte saltus Cœnobii Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*.

2. Clavaria cespitosa, media, lutea Tab. 87. fig. 11. *Ditola scempia, o famiglia di mazze d' Ercole gialle.* Per nemuscula viridarii Boboli, Autumnali, & Brumali tempore exit.

3. Clavaria vermiculata, non fistulosa, candida Tab. 87. fig. 12. In aggeribus viæ Florentinæ, ad D. Mariæ Imprunetanæ Templum ducentis, loco dicto *Monte*, Mense Februario.

4. Clavaria vermiculata, fistulosa, candida Tab. 87. fig. 13. *Cannelli de' prati.* In herbosis ambulacris prædii D. de Chelinis, in Scandicci territorio, Octobri, atque Novembri mensibus.

Hinc excludenda videtur *Clavaria militaris crocea Bot. Paris. 39.* quæ potius Lichen-Agaricis adnumeranda videtur, prout indicavimus pag. 104.

Clavaria dicitur a forma, Clavam Herculeam quodammodo representante.

C O R A L L O I D E S.

CORALLOIDES est plantæ genus carnosum, ramosum instar Coralli A, & Tab. 88. læve, in superficie feminibus minutissimis B infectum.

Coralloidis species sunt.

1. Coralloides flavum Inst. R. H. 562. *Fungus ramosus, flavus I. B. 3. 837. Ditola gialla.* Veris, & Autumni tempore, in ericetis montosis ubique, & in foro nostro venale prostat.

2. Coralloides albidum Ibid. *Fungus ramosus, albidus I. B. 3. 837. Ditola bianca.* Cum supradicto.

3. Coralloides dilute purpurascens Ibid. *xix genus esculentorum Fungorum ii. species Clus. Hist. CCLXXV.* Cum superioribus, sed raro.

4. Coralloides dilute rufescens. Cum antecedentibus, sed non ita obvium.

5. Coralloides album, corniculis dilute purpureis. Octobri mense, in Juguli Plebania, per locum dictum *le Montanine*, in sylvis.

6. Coralloides igneum, vel corallini coloris, corniculis brevioribus Tab. 88. fig. 2. *Ditola corallina.* In Montis Boni ericetis, & sylvis cæduis, Octobri mense.

7. Coralloides dilute luteum, corniculis expansis, brevioribus, & ramosioribus, in summitate bifidis Tab. 88. fig. 4. Ut superius, in sylvis ultra Grevem torrentem.

8. Coralloides luteum Barr. Icon. 1260. Tempore, & loco eodem cum antecedentibus, & subsequenter.

9. Coralloides rufescens, corniculis brevioribus. In sylvis Vallis-Umbrosæ, & Octobri mense in foro nostro venditur.

10. Coralloides corniculatum, griseum, parvum. Per cupressuum sylvas in Boboli viridario, prope portam urbis, Octobri mense.

11. Coralloides album, ramulis bifurcatis, tenuioribus, longis. *Coralloides ramis longioribus præditum Barr. Icon. 1280.* In eodem viridario per omnes sylvas juxta urbis mœnia, Novembri mense.

12. Coralloides ramosum, ex rufo carneum, platyceron, seu latis cornibus, apicibus brevioribus Tab. 88. fig. 3. Cum superioribus, in omnibus sylvalis Piscinam ambientibus, necnon per Scandicium altum, in sylva aucuparia D. Marchionis de Niccolinis, eodem mense.

13. Coralloides rufescens, corniculis tenuioribus, bifidis Tab. 88. fig. 1. In viridario Boboli jam dicto, necnon per Scandicium altum in querceto Abbatiae Florentinae, Octobri, atque Novembri mensibus.

14. Coralloides parvum, cristatum, rugosum, & verrucosum, album Tab. 88. fig. 6. In ilicetis Pisas inter, & Liburnum, temporibus praedictis.

15. Coralloides parvum, gelatinosum, caeruleum. In Vallis-Umbrosae nemoribus, semiputridis, & tabidis lignis adnascens.

16. Coralloides luteum, parvum, Juniperi caudicibus adnascens Tab. 88. fig. 5. An Fungi Juniperini Martii, seu Spongiola ad ramorum exortus frequentes Flor. Aldorf? Ditola di Ginepro. Prope Ecclesiam Casiniani, ad Juniperos, mense Novembri.

17. Coralloides minimum, capillare, dilute violaceum. In Boboli viridario per sylvam aucupariam prope locum ad Trutas servandas, Octobri mense.

Coralloides dicitur quasi planta ad Corallum accedens.

B Y S S U S.

Tab. 89.
& 90.

BYSSUS est plantae genus, a praecedenti distinctum, quod meris filamentis cylindricis, aut ramosis A, aut non ramosis B, aut utriusque formae C, constat. Ex his filamentis prout diversas species perlustraveris, quaedam longa AB, quaedam breviora D, quaedam etiam brevissima E reperies. Differt quoque a Conferva, quod eadem filamenta, neque recentia, neque exsiccata ullis externis nodis F aspera appareant; a Botryte vero, quod diuturnior sit, neque fugacis adeo naturae, & quod ejus semina spicatum, vel racematim disposita non appareant, sed secundum cauliculorum longitudinem G locata. Quedam ex his plantis coriacea, quaedam herbacea substantia donantur. Plures sericorum filamentorum congeriem, ut Conferva, referunt, aliae tapetem, aut villosum sericum, aliae murinam, vel felinam pellem, aliae ovinum vellus, feltrum aliae, vel pannum, quaedam demum araneorum telam eleganter simulant, quemadmodum in iconibus tabularum patet. Semina, quae in quibusdam videre contigit, vel rotunda apparebant, vel oblonga.

Byssi species sunt.

1. Byssus maritima, Confervoides, ramosa, viridis, sericum referens Tab. 89. fig. 1. In litore maris ad Caietam, praesertim Molam versus, Majo mense, & Junio, abunde oritur.

2. Byssus palustris, Confervoides, non ramosa, viridis, filamentis crassioribus, fetas aprinas aemulantibus Tab. 89. fig. 6. An Conferva Plinii, setis porcinis similis Mer. Pin. & Raii Synops. ed. 3. § 8. n. 5? Prope Pisas, in aquis foveis, secus viam, ad locum *le Cascine* ducentem.

3. Byssus palustris, Confervoides, non ramosa, viridis, sericum referens, filamentis longis, tenuissimis Tab. 89. fig. 7. In agro Florentino, multis in locis, ut inter urbem, & Regiam villam vulgo *il Poggio a Cajano*.

4. Byssus minima, saxatilis, aurea, inodora, filamentis partim simplicibus, partim ramosis Tab. 89. fig. 2. Byssus aurea, Derbiensis, humifusa Petiv. Gazoph. Decad. V. n. 122. Tab. 10. n. 3. Raii Synops. ed. 3. § 6. n. 6. Muscus croceus, saxigena, holosericum referens, seu Byssus petraea Ejusd. ed. 2. 40. n. 2. Lapis crinitus Rar. Mus. Besl. Tab. XXXVI. Hyberno tempore, multis in locis circa Florentiam, ut in rimis, & cavernulis super ingentia, & tartarea saxa, prope stabulum vaccarum Domini Marchionis de Castilionis, sicut etiam in lapidosus per Impruneta colles, veluti juxta Molendinum vulgo *Nalbi*; crescit insuper per montem Ferratum, & per Falteronae juga; a Londino quoque a Domino Sherardio habuimus.

5. Byssus Germanica, minima, saxatilis, aurea, Violae Martiae odorem spirans Tab. 89. fig. 3. Herbula muscosa, Viola odorem spirans Agric. de Nat. Foss. lib. V. Folithos, seu lapis violaceus (herbula potius) Schwenck de Foss. Sil. 382. Lapis Aldenbergensis odoris violacei Rar. Mus. Besl. Tab. XXIX. Per Saxoniam, Bohemiam, Silesiam, atque Borussiam, variis in locis invenimus.

6. Byss-

6. Byssus minima, cinerea, tenuissima, plerumque non ramosa, inodora, basi seu carne crassiore, junioribus arboribus ima parte, terræ proxima, innascens, eamque convestiens Tab. 89. fig. 4. *An Byssus pulverulenta, violacea, lignis adnascens Raii Synops. ed. 3. § 6. num. 3? Fungus violaceus, herpetis modo irrepens lignis Ejusd. ed. 2. App. 336.* In viridario Boboli variis in locis, & potissimum circa Labyrinthum novum.

7. Byssus terrestris, viridis, herbacea, & molliissima, filamentis ramosis, & non ramosis Tab. 89. fig. 5. *An Byssus tenuissima, viridis, vellutum referens Raii Synops. ed. 3. § 6. n. 1?* Verno tempore, in hortis ad umbras, necnon ad sepes, & circa fossas udas, & stillicidia.

8. Byssus minima, palustris, obscura, crassioribus filamentis, plerumque simplicibus Tab. 89. fig. 8. Juxta pontem Montis Boni, per stillicidia, & scaturigines secus rivulum vulgariter *il Borro di Rimari*, necnon per Imprunetæ colles, in rudibus Molendini nuncupati *Nalbi*.

9. Byssus major, speluncis, & cellis vinariis innascens, latissima, primum alba, deinde aurea, postea fulva, filamentis crassioribus, & longioribus, fissilibus Tab. 90. fig. 1. *An Byssus arborea, barbata, fulvi coloris Raii Synops. ed. 3. § 7. n. 9. Pseudospongia fungoides, fulva, lignis adnascens Ejusd. ed. 2. App. 334. Fungus setaceus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 6?* In speluncis, & ferri fodinæ fornicibus, non procul a Seravitia in Etruria, præsertim in monte vulgo *di Stazze-ma*. Gignitur etiam in fornicibus cellarum vinariarum, quæ diu clausæ nullo spiraculo gaudent, quandoque etiam in tubis, & canalibus ligneis, aquam ducentibus, invenitur.

10. Byssus latissima, speluncis, & cellis vinariis innascens, feltrum, vel pannum laneum simulans, primum alba, deinde nigra, filamentis tenuissimis, non ramosis Tab. 89. fig. 9. *An Fungus spongiosus, niger, reticulatus, doliolis vinosis adnascens Raii Synops. ed. 2. 18. n. 37. & ed. 3. § 7. n. 10. Fungus spongiosus, niger, pannum laneum textura simulans, doliolis vinosis adnascens Pluk. Alm. 164?* Oritur in iisdem locis, in quibus antecedens.

11. Byssus sericea, fulva, perelegans, tenuissima, & ramosissima, rimis terræ innascens, & glebas circumvestiens Tab. 90. fig. 4. Per viridarium Boboli, in aggerosis locis, veluti ante pratulum *Officinæ Aromataria*.

12. Byssus purpurea, delicatissima, arborum corticibus adnascens, brevissimis, ac tenuissimis filamentis Tab. 90. fig. 3. *An Byssus pulverulenta, violacea, lignis adnascens Raii Synops. ed. 3. § 6. n. 3?* Autumnali, atque Brumali tempore, in ilicum corticibus per viridarium supradictum, & præsertim ante ostium cellæ vinariæ.

13. Byssus subpurpurea, lichenis facie, lauri caudicibus constanter innascens, filamentis brevissimis invicem implexis, & colligatis Tab. 90. fig. 2. In fylvis ad lauros copiosissima.

14. Byssus palustris, subobscura, filamentis non ramosis, brevibus Tab. 89. fig. 10. In aquis calidis Montis Grœtti, non longe a Patavio.

15. Byssus aquatica, tenuissima, atro-virens, pellem murinam referens, brevissimis, & simplicibus filamentis Tab. 89. fig. 11. Brumali tempore, in canali, seu aquæductu horti medici nostri.

16. Byssus sericea, ex viridi nigricans, filamentis brevibus, partim bifidis, partim integris Tab. 90. fig. 9. Per supradictum viridarium, & ad quercus, secus viam a Carthusianorum Cœnobio ad Montem Bonum ducentem, & alibi circa urbem.

17. Byssus sulphurea, lichenis facie, tenuissima, ac densissima, feltrum, & pannum laneum textura simulans Tab. 90. fig. 6. In eodem viridario paulo ante vivarium vulgo *del Forcone*, Julio mense, ad ilices.

18. Byssus cespitosa, nigra, filamentis ramosis, & non ramosis Tab. 90. fig. 7. Ad arbores per sylvam aucupariam, qua initium rivuli Vingonis tegitur prope rus DD. de Puccis, in Casiniani Paroecia.

19. Byssus minima, cærulea, non ramosa, musco innascens Tab. 90. fig. 8. Per viridarium Boboli, ut in sylvulis ante cellam vinariam supradictam ad saxa supra muscos squamosos, Martio, & Aprili mense viget.

20. Byssus minima, saxatilis, nigra, ramosissima, viticulis nudis Tab. 90. fig. 5. In collibus sterilibus Imprunetæ, ad saxa, Januario, & Februario mensibus oritur.

Byssus vocatur, quia cum latius plerumque se diffundat, byssinam, latamque telam representat.

B O T R Y T I S.

Tab. 91.

BOTRYTIS est plantæ genus, a Byssu dumtaxat discretum vitæ brevitate, & seminum racematim A, vel spicatum B, in cauliculorum, vel ramorum summo, constanti dispositione.

Botrytidis species sunt.

1. Botrytis comata, grisea, caule simplici, crassiore, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 1. *Muffa grigia, arborea*. Per semitas secus magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, ad marcida, & semiputrida ligna, & tritici culmos, tempore brumali, non raro invenitur.

2. Botrytis non ramosa, alba, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 3. *Muffa bianca, col seme a grappoli*. Omnium vulgarissima est, & in quibuscumque corporibus, dum corrumpuntur, invenitur.

3. Botrytis ramosa, cinerea, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 2. *An Fungus bombycinus, murini coloris, e fimo felino, tenuissimis capitulis D. Pluk. Alm. & Mor. Hist. Oxon. part. 3. sect. 15. 641. n. 6?* Eodem loco, quo superior, oritur.

4. Botrytis spicata, grisea, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 4. *An Byssus pulverulenta, incana, farina instar strata Raii Synops. ed. 3. 56. n. 2? Muffa terrestre, grigia, spigata*. Septembri mense, in horto simplicium Societatis nostræ, variis in locis ad umbram, præsertim per ambulacra, fornicibus recta.

Botrytis dicitur a voce Græca βότρυς racemus, idest racemosa, nam in hac planta semina racematim nascuntur.

Quod vero ad serendi, & seminum vegetationem spectandi rationem attinet, tam in hoc plantarum genere, quam in proxime descripto, eadem usuveniunt, quæ in observationibus pag. 137. 138. & 139. expositis memoravimus; lectoris proinde radio parentibus iterum hic minime repetenda.

A S P E R G I L L U S.

Tab. 91.

ASPIRGILLUS est plantæ genus, a duobus supra memoratis diversum, seminum dispositione. Ea enim vel rotunda A, vel ovata B semper deprehendimus, quæ in longa, recta, ac nodosa filamenta nectuntur C, quæ filamenta in quibusdam plantis rotundæ placentæ D, vel subrotundæ E inhaerent: in aliis vero nudi caulis summo F, vel ramulis G absque ulla placenta, affiguntur in modum spicarum graminis distyloidis. Eadem hæc filamenta ob maturitatem sponte decidunt, quo tempore semina etiam invicem disjunguntur, veluti A, B.

Aspergilli species sunt.

1. Aspergillus capitatus, capitulo glauco, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 1. *Muffa turчина, gambata*. In Mali Limonii, atque Cidonii, & Pyri, nec non in Cucurbitæ frustulis, & aliis similibus semiputridis rebus oriri plerumque solet.

2. Aspergillus capitatus, capitulo aureo, seminibus rotundis. *Muffa dorata, gambata*. Cum antedicto, sed rarissime invenitur.

3. Aspergillus capitatus, capitulo pullo, seminibus rotundis. *Muffa nera, gambata*. Ubi supra memorati reperitur.

4. Asper-

4. Aspergillus capitatus, omnium minimus, albus, feminibus ovatis Tab. 91. fig. 2. *Muffa gambata, minore, bianca*. Per cellas vinarias in vasis vitrei veste.
5. Aspergillus cespitosus, densissimus, initio niveus, deinde aureus, feminibus ovatis Tab. 91. fig. 5. *Muffa dorata, senza gambo*. Decembri mense, in ericetis montosis Casiniani, aliisque similibus locis, & per Regium viridarium Boboli, ad arborum radices, in earundem cavernulis.
6. Aspergillus niveus, cespitosus, feminibus rotundis Tab. 91. fig. 7. *Muffa bianca, minore, senza gambo*. Decembri mense, post diuturnas pluvias, in iligni corticis rimis, per ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ.
7. Aspergillus cespitosus, ex obscuro nigricans, feminibus ovatis Tab. 91. fig. 6. * *Muffa nera, senza gambo*. Toto anno viget in asseribus, quibus cancelli continentur, & ad ligneas columnas, in Regio viridario Boboli.
8. Aspergillus albus, tenuissimus, graminis dactylodis facie, feminibus rotundis Tab. 91. fig. 3. *Muffa bianca a disciplina, o a foggia di gramigna sanguinella*. In dimidiato, & semiputrido Malo Limonio dumtaxat eum vidimus.
9. Aspergillus terrestris, cespitosus, ac ramosus, albus Tab. 91. fig. 4. *Muffa bianca, terrestre, ramosa*. Junio mense, in Regio viridario supramemorato.
- Aspergillus dicitur a forma aspersorii, quo in Sacris utimur, quam præsefert.*

P U C C I N I A.

PUCCINIA est plantæ genus, vel simplex A, vel ramosum B, tenuissimis, & fericeis filamentis C, horizontaliter, quemadmodum in clava Tiphina, dispositis D, constans. Qua vero ratione filamenta hæc, in centro plantæ E, connexa sint, ob plantæ exiguitatem, oculus ne optico quidem vitro armatus discernere valuit. Eadem de causa liquido nondum constitit an semina, quæ filamentorum summo adhærent F, tenui membrana conveſtiantur, an vero eadem destituta sint. Primæ speciei plantæ, quæ adhærent trunco *Cedri folio Cupressi C. B.* naturali magnitudine expressæ sunt; secundæ vero speciei quadruplo majores, ope microscopii, quemadmodum & alia omnia, quæ eadem Tabula ob oculos ponuntur.

Tab. 92.

Pucciniæ species sunt.

1. Puccinia non ramosa, major, pyramidata Tab. 92 fig. 1. Mense Martio, in Hostiensis litore, super juniperos, & cedros semivivas tantummodo, eam observavimus.
2. Puccinia ramosa, bifurcata, omnium minima, candidissima, pruina referens Tab. 92. fig. 2. Octobri mense, per viridarium Boboli, super dejecta & putrida ligna semel vidimus.

Hujusce plantæ nomen grati animi monumentum esse volumus, erga Thomam Puccinium Paricium Pistoriensem, publicum in Florentino Lyceo Philosophiæ, & in Divæ Mariæ Novæ Nosocomio. Anatomæ Professore, qui celeberrimo Laurentio Bellinio præceptore usus, & amico, eximius apud nos medicus, paucis ante annis omnibus bonis, ac præcipue literarum, & artium cultoribus flebilis, occidit.

D I S T R I B U T I O V.

Plantæ simplicissima, feminibus interna parte donata.

C L A T H R U S.

CLATHRUS est plantæ genus subrotundum, & quasi turbinatum A, clathri, aut retis instar fenestratum, ac marsupii more cavum, quod antequam e volva emergat BB massam quamdam in sinu suo C fovet, quæ constat partim, ex puriore glutine D, partim ex grisea subobscura materia E, veluti farina leviter madefacta,

Tab. 93.

ac va-

ac valide subacta, feminibus minutissimis F infecta, quæ dum Clathrus extra volvam G egreditur, & sese explicat, in olidissimum liquorem colliquefcit, & guttatim fluit H.

Liquor hic in aquam immissus semina deponit, ut in Phallo tradidimus. Corpufcula, quæ ad literam I sunt expreffa, demonftrant plantulas juniores e feminibus hujus generis recenter enatas, præfertim ultimum, quod femine vix est majus.

Clathri species sunt.

1. Clathrus ruber Tab. 93. *Boletus cancellatus*, purpureus *Inst. R. H.* 561. *Fungus rotundus*, cancellatus *C. B. Pin.* 375. *Fungus pannis laceris similis*, igneus *Ejusdem* 372. *Fungus*, quem ignem sylvestrem vocant *Casalp.* 619. *Fungus Coralloides*, cancellatus *Clus. Hist. App. alt. Auct. Lupi crepitus*, vulgo *Vescia Col. part. 1.* 336. *Fungus pro capitulo laminam longam, latam, multipliciter laciniatam, & convolutam, intus punctis rubris, creberrimis pictam emittens, calyce squamoso exceptam Raii Hist. Tom. 3. 25. Boletus ramosus, coralloides, fetidus Comm. Ac. R. Sc. An. 1713. pag. 92. Fuoco salvatico rosso. Majo, Novembri, atque Decembri mensibus, in arundinetis, & ad sepes, necnon in vepretis, non raro oritur.*

2. Clathrus albus. *Fungus pro capitulo laminam longam, latam, multipliciter laciniatam, & convolutam, albam intus, punctis nigris creberrimis pictam, emittens, calyce squamoso exceptam Raii Hist. Tom. 2. 25. Fuoco salvatico, bianco. In iisdem fere locis cum antecedenti, sed rarissime occurrit.*

3. Clathrus flavescens. *Boletus cancellatus Inst. R. H. 561. Fungus Coralloides cancellatus, flavescens Barr. Ic. 1265. Fuoco salvatico, giallo. Eum adhuc non vidimus.*

Clathri nomen his plantis indidimus, quod ea clathrata, ac cancellata, retis, aut ferrata fenestra instar appareant.

CLATHROIDES.

Tab. 94.

CHLATHROIDES est plantæ genus, antequam e volva emergat rotundum A, vel turbinatum B, ubi vero extra eam C prodiit, ellipticum D. Id cavum non est, uti Clathrus, sed miris modis contextum undique argutissime instar retis, in cujus unoquoque intervallo F rotunda, & arida semina G acervatim continentur. Literæ A, B, D, E demonftrant plantas integras, & dissectas, ope microscopii naturali forma majores, litera vero H plantas volva inclusas naturali sua magnitudine, quemadmodum litera I eas, quæ e volva dudum prodierunt.

Clathroidis species sunt.

1. Clathroides purpureum, pediculo donatum Tab. 94. fig. 1. *Fungo Filograna. Majo, Junio, Decembri, Januario, & Februario mensibus, in Scandicci alti nemoribus, præfertim in iliceto D. Marchionis de Niccolinis, necnon in Regio viridario Boboli, tum in sylvula juxta locum pro servandis Truttis, tum etiam prope cellam vinariam.*

2. Clathroides purpureum, pediculo carens Tab. 94. fig. 2. In emortuis lignis per sylvas inter Juguli, & Casiniani Ecclesias, tempore prædicto.

3. Clathroides flavescens, pediculo carens. Putridis lignis, post pluvas Augusto, atque Septembri mensibus, per hortum Societatis Botanicæ Florentinæ innasci solet.

Clathroides dicitur, quasi planta ad Clathrum accedens.

CLATHROIDASTRUM.

Tab. 94.

CLATHROIDASTRUM est plantæ genus A, a Clathroide diversum, non modo volva, a qua prodiit, difficulter spectabili, & valde fugaci, verum etiam quod cauliculo, quo medium trajicitur ab imo ad summum, instructum sit, ut recte conspiciatur in planta integra B, & dimidiata C vitri optici ope insigniter aucta. Vera autem plantæ magnitudo ea est, quæ figura DD repræsentatur, quam figura AA paulo ampliata vides.

Clath-

Clathroidastrum species sunt.

1. Clathroidastrum obscurum, majus Tab. 74. fig. 1. Per Campoclarensem agrum, mense Junio, in ligni putridi cavernulis.

2. Clathroidastrum obscurum, minus Tab. 94. fig. 2. In horto simplicium Societatis nostræ, ad palos, & columnas, mense Januario.

Clathroidastrum dicitur quasi planta ad Clathroides accedens.

M U C O R.

MUCOR est plantæ genus rotundum DE, cujus nonnullæ species pediculo sunt donatæ F, ideoque aciculæ formam præferunt, aliæ eodem pediculo destituuntur E. Omnes disrumpuntur inordinate G, & singulari cavitata dominantur H, in qua nidulantur rotunda, & minutissima semina I, placentæ K affixæ, uti per microscopium luculenter apparet. Tab. 95.

Mucoræ pediculo donati.

MUCOR vulgaris, capitulo lucido, per maturitatem nigro, pediculo griseo Tab. 95. fig. 1. *Mucedo capitulo diaphano, deinde viridi, & postremo nigro Malp. de plant. in aliis veget Tab. XXIIIX. fig. AB. 1. An Fungus capillatus, pendulus Petiv. Gazoph. Tab. 72. fig. 13. Muffa nera.* Hujus Icon eleganter videtur expressa, & a microscopio, & ab arte longe ampliata apud Robertum Hook in sua Micrographia schemate 12. fig. 1. necnon apud Sterbeek in Theat. suo Fungor. pag. 289. Tab. 31. Reperitur super iisdem corporibus, in quibus Aspergillum, & Botrytem nasci tradidimus.

2. Mucor albus, minimus Tab. 95. fig. 2. *Muffa minore, bianca.* In fimi equini tumulis, super culmi triticeï fragmentis, Novembri, atque Decembri mensibus plerumque.

Mucoræ pediculo carentes

MUCOR globosus, lactis coagulati candorem, & substantiam æmulans Tab. 95. fig. 3. Novembri mense, in saltu Montis Senarii, super detruncato, & semiputrido Abjetis caudice.

4. Mucor minimus, cespitosus, candidus Tab. 95. fig. 4. *Muffa a cespis bianca.* Novembri mense, in agris circa Regiam villam, & in horto nostro Societatis Botanicæ, super semiputridis culmi triticeï tumulis.

Quod ad rationem Plantas hæc ferendi, earumque ortum spectandi attinet, consuli debent Observationes pag. 137. 138. 139. dudum expositæ, ad quas pertinent Icones literis ABC signatæ.

Mucor, ab Etruscis dicitur Muffa, cujus vernacula vocis etymon, forte a Græca voce Mephiti ortum ducit, quæ fetorem sonat; nam planta hæc, dum in locis provenit clausis, ad quæ solares radii non pertingant, ut in cellis vinariis, aut doliis, male olentem spirat odorem, quem iidem Etrusci peculiari nomine vocant Tanfo. τῆς τῶρου, idest Sepulchro, cui simile quid olet.

L Y C O G A L A.

LYCOGALA est plantæ genus, vel rotundum A, vel subrotundum B, aut reniforme C, cortice singulari donatum, interna parte reticulatum D, ac crassiori humore repletum, qui vulnerata planta guttatim diffluit E, in quo continentur rotunda, & minutissima semina F, quæ tamen plantâ, atque intus concluso humore pingui, exiccatis, melius conspiciuntur. Tab. 95.

Lycogalæ species sunt.

1. Ly-

1. *Lycogala griseum*, majus Tab. 95. fig. 1. *Vescia lattajola*, grigia di quercia. Novembri mense, in quercuum caudicibus, speciatim per Scandicci alti territorium.
2. *Lycogala globosum*, grani pisi magnitudine, æris recocti colore Tab. 95. fig. 2. *An Fungus coccineus*, minimus, capite spherico, liquore flavescens repleto *Raii Synops. ed. 2. 336?* *Vescia lattajola rossa*, di albero. In horto Societatis Botanicae, Septembri, atque Februario mensibus, ad ligna uda, atque semiputrida.
3. *Lycogala globosum*, rubrum, grani panici magnitudine, & forma Tab. 95. fig. 3. Octobri mense, Pisas inter, & Liburnum, ad subera.
4. *Lycogala luteum*, omnium minimum, reniforme Tab. 95. fig. 4. In viridario Boboli, ad dejectarum arborum truncos semiputridos.
5. *Lycogala terrestre*, cespitosum, æris recocti colore Tab. 95. fig. 5. *Vescia lattajola rossa*, terrestre. In tumulis terræ ad montanos agros fecundandos sparsim aggestis, atque excoctis igne vepribus, ac genistis immisso, ad triticum, vel fecalem ferendam; rustici nostrates *fornelli* vocant, Septembri, atque Octobri mensibus.

Lycogala dicitur a vocibus Græcis λυκῶ, *Lupus*, & γάλα, *lac*, quasi diceretur, *lac lupinum*.

M U C I L A G O.

Tab. 96.

MUCILAGO est plantæ genus, veluti A. B. C. D. quod recens muco, aut mucilagini ex variis rebus constare adeo simile est, ut primo intuitu, una, eademque res esse videatur. Præcipue vero planta illa, quæ sub figura 2. extat, non modo substantia, quod omnibus quidem solemne est, sed figura quoque ipsa mucum egregie simulat. Hoc igitur plantæ genus singulari cortice munitur E, qui per arefcentiam in fufurem F paulatim omnino resolvitur. Substantia autem in prima specie, membranulis tenuissimis G interrupta, & tamquam in cellulas subdivisa H, in aliis nequaquam I quantum quidem videre licuit, in omnibus vero constat ex seminibus minutissimis K, filamentis invicem connexis L, tamquam placentæ alligatis.

Mucilaginis species sunt.

1. *Mucilago æstiva*, rufescens, hemisphæroidea, caudicibus arborum innascens Tab. 96. fig. 1. In arborum corticibus æstivo tempore.
2. *Mucilago crustacea*, alba Tab. 96. fig. 2. *Moccicaglia*. In pratis, & nemoribus, variis quicquillis innascens, Brumali tempore.
3. *Mucilago alba*, ramosa, radices arborum fibrosas simulans Tab. 96. fig. 3. Octobri, atque Novembri mense, per viridarium Boboli in arborum cæsuris, & potissimum ilicibus, & lauris,
4. *Mucilago minima*, clavæ effigie, lacteum candorem simulans, pediculo donata Tab. 96. fig. 4. Aprili mense, per sylvam Montis Senarii, & brumali tempore, per viridarium Boboli multis in locis, & non longe a Liburno secus rivulum, vulgo *l' Ardenza*.
5. *Mucilago minima*, fungelli effigie, primum rufa, postea cinerea Tab. 96. fig. 5. Autumnali tempore, in agris secus magnum ambulacrum, vulgo *lo stradone dell' Imperiale*, in fimi equini aggestis.
6. *Mucilago minima*, non crustacea, alba, grani panici magnitudine, & forma Tab. 96. fig. 7. In foliis semiputridis, necnon in cupressuum, & ilicum stipitibus, tum per magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, Decembri mense.
7. *Mucilago minima*, crustacea, alba, capsulis grani panici magnitudine, & forma, dense positis Tab. 96. fig. 6. Per supradictum viridarium, super semiputrida arborum folia, brumali tempore.
8. *Mucilago alba*, crustacea, capsulis inter se longe distantibus Tab. 96. fig. 8. Crescit eodem loco, eodemque tempore, & in consimilibus rebus reperitur.
9. Mu-

9. Mucilago crustacea, colore plumbeo, elegantissimo, capsulis minimis, densissimis Tab. 96. fig. 9. In eodem fere loco, quo tres antecedentes, & præsertim in sylvulis super Amphitheatrum ad meridiem, Majo mense.

Mucilago dicitur quasi planta ad Mucum, accedens.

LYCOPERDON.

LYCOPERDON est plantæ genus, plerumque rotundum, interdum subrotundum, vel pyriforme, pariterque vel pediculo donatum, vel destitutum; tribus, ut plurimum corticibus A, B, C instructum, quorum primus a secundo aperte sejungitur, & vel in membranaceas portiunculas, modo amplas DD, modo parvas EE, vel in aculeos sive crassos FFF resolvitur. Secundus autem BB a tertio CC in nonnullis speciebus invicem manifeste dirimitur, in quibusdam vero non ita clare apparet. Tertius cortex C a pulpa, seu carne H non divellitur nisi alterutrius laceratione veluti G. Est verò hujusmodi pulpa magis, minusve spongiosa, & in duas dividitur substantias H, I, natura clare distinctas; quæ inferiorem locum I occupat, nullam subit mutationem, diuque permanet, altera, quæ superiorem H, per maturitatem, partim in filamenta K, partim in vix conspicua semina L citissime resolvitur. Utraque partim per foramen in summo hians M, in auras abeunt N, partim interno parieti O, in velleris speciem firmata remanent.

Tab. 97.

Lycoperda pediculo, vel altiori base donata.

LYCOPERDON album, totum aculeatum, altiori base donatum Tab. 97. fig. 1. *Vescia gambata, bianca, tutta spinosa, di Mugello.* Majo mense, & Autumno, in ericetis, & castanetis, variis in locis, unde ad urbanum forum deportatur.

2. Lycoperdon album, aculeatum, basi altiori, crispa, & nonnihil aspera. In iisdem fere locis cum antecedente, & in foro pariter venditur.

3. Lycoperdon griseum, hirsute asperum, breviori base. Ubi duo antecedentia, & in foro eodem modo venale prostat.

4. Lycoperdon album, lanuginosum, corticem primarium manifeste exuens Tab. 97. fig. 2. *Vescia bianca, buona, che butta manifestamente la scorza.* Septembri mense, per viridarium Boboli.

5. Lycoperdon album, coniforme, altiori basi insidens, totum asperum. Vere, & Autumno in sylvis, & dumetis, necnon in pascuis abunde oritur.

6. Lycoperdon album, asperum, leviter fastigiatum, basi altiori, & crispa donatum. *An Lycoperdon excipuli chimici forma Inst. R. H. 564. Bot. Paris. 122. Tab. 12. fig. 15?* Per viridarium supra memoratum, & præsertim in sylvula aucuparia, prope locum ad Truttas servandas.

7. Lycoperdon album, cordis effigie, transverse positum, pediculo brevi donatum. In horto medico nostro, Octobri mense, tantum vidimus.

8. Lycoperdon parvum, subasperum, pyri inversi forma, obscurum. Inter pinus, & populos, per locum vulgo *le Cascine*.

9. Lycoperdon parvum, album, clavatum, aculeis quadrilateris, & quadripartitis asperum. *An Lycoperdon minimum, verrucosum Inst. R. H. 564. Bot. Paris. 122. Tab. 12. fig. 16?* In sylvulis Boboli, veluti circa labyrinthum veterem, & novum, mense Septembri.

10. Lycoperdon (album, mammosum) Parisiense, minimum, pediculo donatum Inst. R. H. 563. Tab. 331. EF *Vescia gambata, piccola, cattiva.* Januario, & Februario mensibus, in sylvosis locis, necnon ad sepes, vepres, ac agrorum limites, & in muscosis locis passim.

Supramemoratam, ut & proxime insequentem plantam, ante seminis maturitatem nobis datum non fuit oculis usurpare. Verum rem totam perpendenti verisimillimum fit, eas, ubi e terra prodeunt, ad maturitatem dudum perductas esse. Ideo cum ad generis hujus plantas suo ordine collocandas necessum habuerimus, eas ante seminis maturitatem penitus introspicere, quod nonnisi aliqua cum difficultate contingit, non adhuc pro certo habemus, an ad hoc genus referendæ sint, an potius novum constituere censerî debeant, præsertim quum vertice in tubulum quemdam, ut ad litteram P patet, desinant, quod in aliis hujus generis plantis est inusitatum. Interim certi sumus eas ad nullum insequentium generum proprie pertinere.

11. *Lycoperdon album*, mammosum, pediculo longo, & veluti squamoso, ac fistuloso donatum Tab. 97. fig. 7. *Vescia gambata, cattiva, di gambo come scaglioso*. Mense Septembri, in sepibus, secus viam publicam, quæ a templo D. Mariæ, vulgo *la Madonna della Quercia*, ad D. Dominici Cœnobium ducit.

12. *Lycoperdon omnium minimum*, album, unguibus equinis putrescentibus innascens Tab. 97. fig. 8. *An Fungi parvi, globosi, ex ungue equino putrescente enati Raii Synops. ed. 3. 13. num. 15. Tab. 1. fig. 3?* Decembri mense, extra urbem nostram, ad ripam Arni, in loco ubi equos jugulant, atque excoriant, nuncupato *la Sardigna*.

Lycoperda absque pediculo, vel nulla basi donata.

LYCOPERDON esculentum, majus, subobscurum, & subasperum. *Vescia maggiore, bigia, buona da friggere*. Vere, & Autumno, in montosis ericetis, & ab ericetariis, junco transfixum ad urbem venum portatur.

2. *Lycoperdon niveum*, sphæricum, superficie in areolas adamantis instar dissecta, ac distributa Inst. R. H. 564. *Fungus carnosus, niveus, globosus, adamantinus, in montibus Felirinis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 306. Vescia maggiore, bianca, da friggere, colla scorza affaccettata*. Cum supradicto.

3. *Lycoperdon esculentum*, obscurum, echinis quadrangularibus, & quadripartitis insignitum Tab. 97. fig. 5. *Vescia scura, buona, spinosa di Mugello*. Ibidem provenit.

4. *Lycoperdon esculentum*, nitidum, molle, albo-cervinum, radicibus crassioribus præditum. Extra portam a Cruce nuncupatam, in prædiolo, vulgo *la Loggetta*, Septembri mense.

5. *Lycoperdon turbinatum*, leucophæum, aculeis simplicibus, & rigidiusculis exasperatum. Per viridarium Boboli, in sylva juxta locum ad servandas Truttas.

6. *Lycoperdon album*, globosum, nitidum, esculentum. Autumnali tempore, in ericetis montosis, ut per Casiniani Paroeciam, & alibi, & in foro venale prostat.

7. *Lycoperdon globosum*, candidum, nitidum, & esculentum. Octobri mense, per Juguli Plebaniam, in loco *le Montanine* dicto.

8. *Lycoperdon globosum*, luteum, glabrum, & nitidum. In ericetis, & sylvis cædis Scandicci alti, eodem mense.

9. *Lycoperdon sphæricum*, esculentum, cortice nitido, & nigro, pulpa alba. In arcis carbonariis, variis in locis circa urbem, mense supradicto.

10. *Lycoperdon globosum*, album, cortice primario in stellulas elegantissimas dissecto, ac distributo Tab. 97. fig. 3. Novembri mense, in Scandicci alti sylvis.

11. *Lycoperdon sphæricum*, album, cortice primario in furfuraceas portiunculas abeunte Tab. 97. fig. 6. In ericetis non raro oritur, & cum reliquis congenitibus in foro venditur.

12. *Lycoperdon esculentum*, album, parvum, cortice primario in adamantinas cuspides veluti pentagonas, & quadripartitas secto. Majo mense, per Paroeciam Divi Martini ad Palmam, in pineto Domini Marchionis de Torrigianis.

13. *Lycoperdon esculentum*, hemisphæricum, griseum, villis, seu aculeis tenuissimis, non extantibus, obductum Tab. 97. fig. 4. In Juguli Plebania, loco dicto *le Montanine*, Octobri mense.

14. Lyco-

14. *Lycoperdon esculentum*, obscurum, castaneæ formam simulans. Per Scandicci alti nemora, Novembri mense.

15. *Lycoperdon esculentum*, hemisphæricum, album, cortice primario in adamantinas cuspides ferepentagonas soluto. Per supradictam Plebaniam, variis in locis, Autumnali tempore.

16. *Lycoperdon esculentum*, album, globosum, aculeis crassioribus, quadrilateris, & quadripartitis munitum. An *Lycoperdon minimum*, verrucosum Inst. R. H. 564? Ibidem cum superiore.

17. *Lycoperdon sphæricum*, luteum, parvum, non asperum. In truncis, vel asseribus pineis semiputridis, plurimis in locis.

Lycoperdon appellatur a vocibus græcis λυκῶ, *Lupus*, & πῆδω *Pedo*, crepitum ventris edo, quasi diceres, *Lupi crepitum*.

LYCOPERDOIDES.

LYCOPERDOIDES est plantæ genus, a *Lycoperdo* distinctum, quod unico cortice A, atque uniformi substantia B instructum sit. Insuper, quod hujusmodi substantia spongiosa non sit, sed in nitidas, & duriusculas cellulas C dissecta, ac distributa, quarum singulæ glebulam D sinu suo recondunt ex numerosa congerie seminum E filamentis invicem implexis, & colligatis F, tamquam placentæ adhærentium conflatam.

Tab. 98.

Lycoperdoidis species sunt.

1. *Lycoperdoides album*, tinctorium, radice amplissima Tab. 98. fig. 1. *Vesicia lupaja*. Autumni tempore, in restilibus, & sterilioribus agris, necnon in ericetis, locis montosis plerumque, videlicet in Casiniani, Juguli, Montis Boni, Scandicci alti, & Divi Martini ad Palmam Paroeciis, ac aliis similibus locis oritur.

2. *Lycoperdoides tuberosum*, ferrugineum, arrhizon, pulpa nigra Tab. 98. fig. 2. Tempore prædicto, in locis, ubi antecedens.

3. *Lycoperdoides tuberosum*, flavescens, multiplex Tab. 98. fig. 3. In Liburnensi agro, a Vallis Benedictæ Cœnobio non procul, secus rivulum dictum *la Cigna*.

Lycoperdoides dicitur quasi planta ad *Lycoperdon* accedens.

LYCOPERDASTRUM.

LYCOPERDASTRUM est plantæ genus, a *Lycoperdoide* diversum, cortice in nonnullis speciebus per verticem ordinate in plures radios instar coronæ regiæ A, in aliis inordinate B, dehiscente, qui tamen in omnibus eodem tempore a substantia C divellitur. Hujusmodi substantia per cellulas non nitidas, & tenaces, ut in *Lycoperdoide*, sed molles, & lanuginosas subdivisa est, ac distributa, cellulae vero D eodem modo seminibus minutissimis E in massam compactis F, & filamentis pariter alligatis G replentur. Eadem substantia, ubi semen jam maturum dimisit, in parvum globulum H contrahitur.

Tab. 99.

Lycoperdastri species sunt.

1. *Lycoperdastrum rotundum*, majus, leucophæum, pulpa fordide cœrulea Tab. 99. fig. 1. *Vesicia tartufo*. In incultis, & quiescentibus agris, necnon in ericetis, & præsertim per Scandicci alti territorium, Autumni tempore.

2. *Lycoperdastrum leucophæum*, cortice verrucoso, pulpa fordide cœrulea. In sylvis Pisas inter, & Liburnum, Septembri mense.

3. *Lycoperdastrum obscurum*, altius radicatam, pulpa atro-purpurea, cute lacerata, & in furem veluti soluta. An *Fungus Lupinus*, globosus, squamis fuscis variegatus, πολύρριζος Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305. fig. 2? Tempore supra memorato, in Casiniani, Juguli, Montis Boni, & Scandicci alti sylvis, ut & in Boboli viridario.

6. Lycoperdastrum obscurum, altius radicaturn, pulpa atro-purpurea, cute la-cera, veluti punctata Tab. 99. fig. 3 Septembri, atque Octobri mensibus, in iis-dem fere locis cum antecedente.

7. Lycoperdastrum, quod Lycoperdon e flavo virescens, squamatum Bot. Pa-ris. 122. n. 4. *Lycoperdon verrucosum, sphericum, pediculo donatum, e flavo rufe-scens, punctulis fuscis aspersum* Ejusdem Tab. XVI. n. 7. *An fungus Lupinus glo-bosus, lutescens, πολύρριζος* Bocc. Mus. part. 1. Tab. 305. fig. 1? Hoc, & sequens, nondum vidimus.

8. Lycoperdastrum, quod Lycoperdon cepæ facie Bot. Par. 123. n. 13. Tab. XVI. fig. 5. 6.

9. Lycoperdastrum autumnale, flavescent, cortice tenuiori, lævi, pulpa for-dide purpurea Tab. 99. fig. 2. Mense Octobri, in Divi Zenobii nemoribus, paulo supra Casiniani Ecclesiam.

10. Lycoperdastrum tuberosum, arthizon, fulvum, cortice duriore, crasso, & granulato, medulla ex albo purpurascens, semine nigro, crassiore Tab. 99. fig. 4. *Tubera Cervina* C. B. Pin. 376. Lob. Icon. 276. *Tuberum genus, quibusdam Cervi Boletus* I. B. 3. 85. In Bohemiæ, atque Silesiæ sylvis, & præcipue in valle Gigantum circa Iseræ fluvii originem, mense Septembri nobis primum a ve-natoribus demonstratum fuit.

Ad hoc quoque genus spectare videtur *Fungus subcærulea pulpa, arillis flavis refertus* Bocc. Rarior. Plant. 23.

Lycoperdastrum dicitur quasi planta ad Lycoperdon, & Lycoperdoides accedens.

G E A S T E R.

Tab. 100.

GEASTER est plantæ genus rotundum, duplici cortice constans, quorum primus in plures radios, usque ad basim, stellæ instar A omnino findi-tur; alter vero per verticem tantum stellato B, vel radiato C, vel fimbriato D osculo aperitur. Substantia autem a secundo cortice non disjungitur, & quem-admodum in Lycoperdastro, in lanuginosas cellulas dissecta est, ac distributa E, atque eodem modo seminibus, & filamentis donata. His notis addendum, quod hu-jusmodi substantia, & semina per maturitatem, partim per osculum supramemo-ratum extra plantam egrediuntur F, partim intus manent, & interno ejusdem parieti G adhærent, ut in Lycoperdo supra monuimus.

Geastri species sunt:

1. Geaster major, umbilico fimbriato Tab. 100. fig. 1. *An Fungus pulverulen-tus, crepitus lupi dictus, coronatus, & inferne stellatus* Raii Synops. ed. 3. 27. n. 11. Tab. 1. fig. 1? Autumni tempore, in Boboli viridario per sylvas Insulæ propin-quas, ac eam ambientes.

2. Geaster medius, umbilico fimbriato Tab. 100. fig. 3. *An Fungus stellatus, carnei coloris* Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305. fig. 4? In montosis sylvis, & ericetis frequens.

3. Geaster asper, parvus, umbilico coronato, pediculo perbrevis donatus Tab. 100. fig. 2. Octobri mense, inter cupressus ad imum ambulacri ruris DD. de Puccis, prope Casiniani Ecclesiam.

4. Geaster major, umbilico, seu osculo stellato Tab. 100. fig. 4., & 6. Mense Septembri, in Vallis Umbrosæ sylvis copiosus, nec non per Imprunetæ Pleba-niam, ut in Lojani cædua sylva. Fig. 6. eadem planta jam effœcta exprimitur.

5. Geaster medius, radiis plerumque multifidis, umbilico, seu ore stellato Tab. 100. fig. 5. *An Lycoperdon vesicarium, stellatum* Inst. R. H. 564. Tab. 331. fig. G. H? In montosis sylvis ubique, eodem tempore viget cum prædictis.

Geaster dicitur a Græcis vocibus γῆν terra, & ἀσὴρ stella, ac si terrestrem stel-lam diceret.

CARPOBOLUS.

CARPOBOLUS est plantæ genus, quod dum volva AA concluditur rotunda una cum ipsa figuram affectat B, deinde ambo ita in vertice dehiscunt, ut campanæ inversæ formam æmulentur limbo inæquali, ac dentato CD, quemadmodum inter se disjuncta spectantur ad literas E.F: Plantæ centro adhæret fructus sphaericus GG membrana H tenuissima tectus, & ex seminibus minutissimis compactus I, liquore quodam pellucido demersus, quo exhalato, Carpobolus illico ex cavo F convexus efficitur K, idque momento temporis, ea violentia, ut tormenti bellici instar fructum in altum ejaculetur L. Eo vero ejectione, convexam illam formam illico amittit, ac dimidia sui parte subsidit, quæ intorsum inflexa in alterius partis sinum adigitur M. Hæc autem omnia microscopii ope observanda sunt.

Dum generis hujus plantas perlustraremus plura olim ligni maridi frustula Carpobolis onusta veluti fig. 1. arcula lignea ulnam longa, dimidiam vero lata, atque alta inclusimus, ea vero in cubiculo nostro deposita, nocte insequente non aliter ac talitro percussa creberrime insonuit. Reperti deinde mane fructus operculo, vel parieti undique adhærentes.

Carpoboli species sunt.

1. Carpobolus

Tab. 101. fig. 1. In Boboli per nemus supra cellam vinariam inter conservatoria glaciei super semipurrida ligna, & fructus cupressus, aliasque similes res, Autumni tempore post pluvias abunde oritur.

2. Carpobolus aureus, volva alba, fructu obscuro, seminibus subrotundis, albicantibus Tab. 101. fig. 2. In sylvis montosis veluti per Casiniani, & Juguli Paræcias, ad arborum vetustarum radices, super cariei, e trunco decidientis aggestos tumulos constanter provenit, Brumali tempore.

Carpobolus a Græcis vocibus καρπός fructus, & βάλλω jacio, ac si plantam fructum ejaculantem diceret.

TUBER.

TUBER est plantæ genus sub terra nascens, radice, caule, foliis destitutum, figura plerumque subrotunda, cortice inæquali, cuspidibus multifariam scissis, ac veluti adamantinis A aspero, & horrenti, substantia callosa B, rimis angustissimis, anfractuosis CCC undique interrupta, ut in plura frustula, quemadmodum Nux muscata, divisa videatur, capsulis D vesicæ in morem mollibus, subrotundis, ac minutissimis ubique infecta, in quarum singulis continentur modo bina E, modo terna F, modo quaterna G, rotunda, vel subrotunda, & verrucosa semina H. Capsulæ, semina, & placenta frustulum, quæ seorsim exhibentur in Tabula, ope microscopii grandiori forma expressa sunt. Eodem monstrante visi aliquando nobis sumus spectasse capsulas in binas partes ab invicem omnino sejunctas II, per verticem sponte sua dirimi. Hujusmodi vero capsulæ, & semina eadem fere methodo spectari debent, qua Lichenum flores pag. 73. observari monuimus.

Tuberis species sunt,

1. Tuber brumale, pulpa obscura, odora Tab. 102. *Tubera Math. 544. I. R. H. 565. Tartufo nero di Norcia.* In Nursiæ montibus, toto hyemali tempore effoditur.

2. Tuber æstivum, pulpa subobscura, minus sapida, ac odora. *Tuber albidum Casalp. 613. Tartufo nostrale.* In Boboli viridario, atque aliis similibus locis sylvosis circa Florentiam, Julio mense, plerumque viget.

*Dicta autem sunt Tubera, quasi tumores terra, a similitudine tumorum, qui in animalium corporibus aliquando spectantur. Sunt enim prominentia quedam supra ne-
liquam superficiem extantes, Græcis οὐδμήματα, idest tumores, & inflationes.*

CY A-

C Y A T H O I D E S.

Tab. 102. **C**YATHOIDES est plantæ genus, cyathi, vel crucibuli ABC, vel scutellæ D formam repræsentans, tenui, ac coriacea substantia: dum adolescit, oris hiatus a pellicula tenuissima E tegitur, fructibus lentiformibus F interior cavitas repletur G, qui vel prope centrum, vel ad circumferentiam, brevissimo pediculo, seu umbilicali funiculo H firmantur. Fructus massa callosa, aut glutine tenacissimo I replentur, commixto seminibus ovatis, minutissimis K, quæ ante memorati glutinis corruptionem, vel maturationem, in tertia specie perspicue, in aliis difficulter conspici possunt. Si cui vero ante glutinis corruptionem semina conspicere volupe fuerit, ei gluten illud aqua macerandum, deinde pulvis in modum subigendum, quo pacto semina tandem vitro optico clare conspiciet.

Cyathoidis species sunt.

1. Cyathoides cyathiforme, cinereum, & veluti sericeum Tab. 102. fig. 1. *Fungus minimus*, ligneis tabellis areolarum horticorum adnascens C. B. Pia. 374. *Fungus minimus*, sine petiolo perniciosus I. B. 3. 847. *Fungus minimus*, ἀνώνυμος Clus. Hist. CCLXXXVII. descript. *Fungus pyxioides*, seminifer Flor. Prus. pag. 98. *Fungi calyciformes*, seminiferi Mentz. Pug. Tab. 6. & Mars. Dissert. de Gen. Fung. 17. Tab. A. *Fungoides infundibuli forma*, semine foetum Inst. R. H. 560. Bot. Par. 56. Tab. XI. num. 6. 7. Vere, Autumnali, atque Brumali tempore, in sylvis ad ligna putrescentia, necnon in agris, & circa palearia, super triticeos culmos tabefactos.
 2. Cyathoides cyathiforme, obscurum, externe hirsutum, interne plumbeum, glabrum, & striatum Tab. 102. fig. 2. *Fungoides infundibuli forma*, semine foetum, interne striatum, externe hirsutum Bot. Paris. 57. Tab. XI. n. 4. 5. *Fungus seminifer*, externe hirsutus, interne striatus D. Dood. Raii Hist. Tom. 3. 21. & Synops. ed. 2. App. 333. & ed. 3. 20. n. 22. *Fungus σπερματίας*, calyculatus Bocc. Mus. part. 1. Tab. 301. fig. 1. *Peziza calyciformis*, lentifera, hirsuta Dill. Cat. Plant. Giss. 196. Hujus Icon occurrit etiam in Flora Prussica in ima parte Tabulæ paulo supra enunciatae. In sylvis, & vepretis non raro oritur, interdum in iisdem fere locis cum antecedente.
 3. Cyathoides luteum, crucibuliforme Tab. 102. fig. 3. Novembri, atque Decembri mensibus, cum reliquis suæ indolis, necnon in Boboli viridario, variis in locis.
 4. Cyathoides scutellatum, ore crispo, fructibus nigris, majoribus Tab. 102. fig. 4. Autumnali tempore, in sylvis, & agris per Scandicci alti territorium.
 5. Cyathoides, quod Fungus seminifer, minor, fere hemisphæricus Raii Synops. ed. 2. App. 333. & ed. 3. 20. num. 21. Tab. 1. Hoc adhuc non vidimus.
- Cyathoides dicitur a forma cyathi, quam refert.*

Ad decimam octavam Classsem referri debent,

Arbores, flore apetalò cum fructu conjuncto.

O R N U S.

Tab. 103. **O**RNUS est plantæ genus, flore A apetalò, duobus scilicet perbrevibus staminibus B, apice reniformi C instructis, constante, inter quæ exurgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E, linguiformem, planum, membranaceum, semen F a basi G ad medium H includentem, ejusdem pene formæ. His notis addenda sunt folia pinnata II, seu communi costæ adnata, cujus apex in folium impar definit.

Orni species sunt.

I. Or-

1. *Ornus vulgaris*, excelsior, racemis florum confertis, fructu longiore, cordiformi. *Fraxinus excelsior* C.B. Pin. 1. 174. *Fraxinus* Dod. Pempr. 833. & Lugd. 83. Cam. Epit. 64. Provenit in Italia, multis in locis, ubi mense Martio florentem invenimus.

2. *Ornus vulgaris*, excelsior, racemis florum confertis, fructu longiore, acuto. Cum superiori, & apud nos in Etruria, in saltu Cœnobii Alvernæ montis tantum conspeximus.

3. *Ornus Italica*, præcox, non ita excelsa, folio minori, racemis florum confertis, fructu ampliore, acuto Tab. 103. fig. 1. In sylvis maritimis Pisanis copiosa oritur, ubi mense Januario fleret.

4. *Ornus Italica*, humilior, foliis minoribus, & acutioribus, racemis florum inter se longe distantibus, fructu oblongo Tab. 103. fig. 2. In agro Florentino juxta pontem ad Cerbajam, necnon circa rus Domini Marchionis de Acciajolis, nuncupatum *Monte Gufoni*, mense Majo, florentem vidimus.

Ornus, ut tradit Vossius in suo *Etymologico* dicitur quasi ὄρεϊνός, idest montanus.

Ad decimam nonam Classem referri debent.

Arbores flore amentaceo, in eadem arbore, separato a fructu squamoso.

O S T R Y A.

OSTRYA est plantæ genus, a Carpino diversum fructu, Lupuli fructum æmulante A, nempe ex pluribus vesiculis B, composito, axi C squamatim affixis. Harum unaquaque semen concluditur D trilaterum, & acuminatum E, Viperinum caput quodammodo repræsentans. Tab. 104.

Ostryæ species sunt.

1. *Ostrya Italica*, Carpini folio, fructu longiore Tab. 104. fig. 1. *Ostrya Ulmo similis*, fructu racemoso, *Lupulo simili* C.B. Pin. 427. *Carpino nigro* Cast. Dur. 96. *Fago similis prima*, vulgo *Carpinus Casalp.* 38. In montosis Etruriæ sylvis ubique, & a nonnullis *Carpine nero* vocitata, & ab aliis *Carpinella*.

2. *Ostrya Italica*, Carpini folio, fructu breviori, & habitiori Tab. 104. fig. 2. Cum antecedenti.

Ad hoc genus pertinere facile arbitramur *Ulmum Virginianam*, fructu *Lupulino* Banister Cat. Stip. Virg.

Ostrya, vel *Ostrya* dicitur a Græca, & primigenia voce ὄσπυς, vel ὄσπυα, apud Theophrastum occurrente Hist. pl. lib. 3. cap. 10.

P I N A S T E R.

PINASTER est plantæ genus a pinu diversum foliis dumtaxat exquisitè triangularibus C, & a tubo squamoso D semper quinis egredientibus. Tab. 19.

Pinastri unicam speciem novimus.

1. *Pinaster* Bellon. de Conif. 19. *Pinus sylvestris*, montana, tertia C.B. Pin. 491. *Pinus cui officula fragili putamine, sive Cembro* J. B. 1. 251. *Pinus sylvestris Cembro* Tabern. Icon. 939. & Math. 102. Copiose provenit apud Allobroges, variis in locis, ut tradit Bellonius loco supracitato, necnon in Tirolensibus montibus, præsertim circa Tridentum, & in Baldo Monte etiam occurrit.

Ad hoc quoque genus spectare videtur *Pinus foliis ab eodem exortu quinis* Plum. Cat. Plant. Amer. 17.

Pinaster dicitur quasi planta ad Pinum accedens.

Ad

Ad vigesimam Classē referri debent.

D I S T R I B U T I O I.

Frutices flore monopetalo, cujus pistillus abit in fructum mollem, in duo loculamenta divisum.

J A S M I N O I D E S.

Tab. 105. **J**ASMINOIDES est plantæ genus, flore monopetalo tubulato, & pene campanæ, vel infundibuli forma, plerumque incurvo AA, ore in quinque, vel sex, & quandoque in plures æquales partes secto, ex cujus calyce B surgit pistillus C infimæ floris parti DD, instar clavi infixus, qui deinde abit in fructum subrotundum E, divisum in duo loculamenta GG, septo intermedio discreta F, seminibusque fœtum, plerumque reniformibus H, placentæ I affixis.

Jasminoidis species sunt.

1. Jasminoides aculeatum, Salicis folio, flore parvo, ex albo purpurascēte Tab. 105. fig. 1. *Jasminum frutescens, aculeatum, flore yanthino* Com. Ac. R. Sc. A. 1711. pag. 420. *Rhamnus spinis oblongis, flore candicante* C. B. Pin. 477. *Rhamnus cortice albo, Monspelienfis* I. B. 1.31. *Rhamnus primus* Dod. Pempt. 754. Clus. Hist. 109. Lugd. 141. Circa Florentiam ad sepes, ut recte monet Rajus, tum in Sylloge pag. 219. tum in Hist. pag. 1592. necnon Jo: Bauh. loco supra citato. Rustici nostri eo utuntur ad muniendas sepes, atque iis *Spina da corone di crocifissi* vulgo audit.

2. Jasminoides aculeatum, humile, Halimi minoris folio, flore majori, violaceo, fructu crassiore, per maturitatem flavescēte Tab. 105. fig. 2. *Rhamnus Palæstinus, spinis longissimis, & acutissimis, flore violaceo* H. Mauroc. Apud nos in hortis tantum colitur.

3. Jasminoides Africanum, Jasmini aculeati foliis, & facie Comm. Ac. R. Sc. Anno 1711. pag. 420. & Dill. Nov. Plant. Gen. 159. *Rhamnus alter, foliis falsis, flore purpureo* C. B. Pin. 477. *Rhamni primi species altera* Clusii. I. B. 1.32. Clus. Hist. 109. & Lob. Icon. 180. *Rhamnus primus, alter* Dod. Pempt. 754. Hoc nondum vidimus.

Jasminoides dictum quod flore & fructu ad Jasminum quodammodo accedat.

D I S T R I B U T I O II.

Frutices flore monopetalo, rotato, cujus pistillus abit in fructum multicapsularem.

L E D U M.

Tab. 106. **L**EDUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido, e cujus calyce BB surgit pistillus CC mediæ floris parti D instar clavi infixus, qui deinde abit in fructum E subrotundum, striatum, in apice dehiscētem F, quinque capsularem G, seminibusque fœtum ut plurimum minutissimis H, axi I, tamquam placentæ affixis.

Ledi speciem unicam novimus.

1. *Ledum foliis Serpilli*, ad margines ciliis instar pilosis, flore purpureo Tab. 106. *Chamaecistus hirsuta* C. B. Pin. 466. *Cistus pumilus*, montis Baldi, forte Austriacus, *Myrtifolius* I. B. 2. 19. *Chamaecistus* VII I. Clus. Hist. 76. Non longe a Salisburgo, in loco dicto *Reichen-hall*, secundum viam publicam Augusto mense, floribus onustum vidimus, unde in hortum nostrum transtulimus, ubi per biennium feliciter germinavit, & flores, fructusque protulit.

Ad hoc genus forte spectare debent sequentes plantæ.

2. *Cistus Ledon*, foliis Salicis angustifoliæ C. B. Pin. 468. *Rosmarinum sylvestre* ῥόσμου I. B. 2. 24. Clus. Hist. 84. Hanc, & sequentem numquam vidimus.

3. *Ledum Rosmarini folio* Tabern. Icon. 1070. *Ledum foliis Rosmarini alterum* Lob. Icon. 125. *Rosmarinus sylvestris quorundam* I. B. 2. 23. *Rosmarinum sylvestre* Cam. Epit. 546.

4. *Rosmarinus sylvestris*, minor Camerarii I. B. 2. 24. *Rosmarinum sylvestre*, minus Cam. Epit. 547. Planta hæc amici optimi D. Joannis Hieronymi Zannichellii Pharmacopæi Veneti liberalitate in manus nostras, flore tamen orbata, devenit.

Ledum, & *Ledon* Latinis, Græcis vero λήδον dicitur ob pinguiorem, & lentum humorem, qui ab iisdem Græcis λήδαιον appellatur, quo eadem planta aliquantisper inficitur.

D I S T R I B U T I O I.

Ad vigesimamprimam Classem referri debent.

Arbores, flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum.

F R A X I N U S.

FRAXINUS est plantæ genus, flore rosaceo A, quatuor, vel quinque petalis Tab. 107. B angustissimis, & longioribus, in orbem positis, & calyci C C insidentibus constante. Embryo vero in iis plantis, in quibus inveniri solet (neque enim in omnibus reperitur) ab eodem calyce surgit D, ac deinde abit in fructum, cui cum Orni fructu fere omnia conveniunt.

Fraxini species sunt.

1. *Fraxinus major*, juglandis folio, fructu obtuse mucronato Tab. 107. fig. 1. Ex sententia D. Vaillant, cui plures ex his plantis communicaveram, huic referenda videtur *Fraxinus florifera*, botryoides Inst. R. H. 577. Mor. R. H. Bles. Raii Hist. Tom. 3. 94. Non solum frequens inter Pisas, & Florentiam, ut Tournefortius ex assertione Clarissimi Sherardi tradit, verum etiam per universam Etruriam in sylvis locis sponte crescit, & in agris ad vites sustinendas colitur.

2. *Fraxinus major*, juglandis folio, fructu breviori, acuto, lanceolato Tab. 107. fig. 2. Iisdem fere locis.

3. *Fraxinus major*, folio subrotundo, latiore, altius crenato, inferne subrufa lanugine secundum costam, & nervos obducto, fructu angustiore, retuso Tab. 107. fig. 3. Videre est in eadem planta folia subrotunda, & alia circinata, unde unam, eandemque fortasse plantam ducimus cum *Fraxino rotundiore folio* C. B. Pin. 416. I. B. 1. 177. Inst. R. H. 577. Provenit in iisdem locis cum superioribus.

4. *Fraxinus major*, folio latiore, ex rotunditate acuminato, fructu cordiformi Tab. 107. fig. 4. In sylvis, & in arvis colitur ad vites sustinendas.

5. *Fraxinus major*, juglandis folio latiore, undulato, rarius, & altius crenato, fructu angustissimo, retuso. In saltu stabuli Vaccarum D. Marchionis de Castilionibus.

6. Fraxinus major, folio latiore, ex rotunditate acuminato, fructu brevi, cordiformi. Secus Arni ripam in sylva DD. de Giraldis, loco dicto *Girone*.

7. Fraxinus major, folio latiore, & brevior, in mucronem longius producto, fructu retuso, & veluti cordiformi. Cum antecedentibus.

8. Fraxinus major, Frangulae foliis, leviter crenatis, fructu minimo, angusto, & acuto. Per saltus stabuli Vaccarum D. Marchionis de Castilionibus.

9. Fraxinus major, foliis Laurinis, undulatis, & rarius crenatis, fructu longo, angusto, lanceolato, peracuto Tab. 107. fig. 6. Reperitur in D. Petri ad Careggium superius Parocchia, secus rivulum vulgo *Terzollina*, per aucupariam sylvam DD. de Donis.

10. Fraxinus major, rubra, foliis juglandis, minoribus, fructu ferotino, obtuse mucronato. Secus Arni ripam per sylvam aucupariam DD. de Giraldis, supra nominatam.

11. Fraxinus major, juglandis folio, angustiore, fructu longo, obtuso, cordiformi. In saltu circa stabulum Vaccarum D. Marchionis de Castilionibus.

12. Fraxinus major, folio longiore, ad oras undulato, fructu. . . Circa Garzae fluminis originem, locis saltuosus.

13. Fraxinus minor, foliis oblongis, & angustis, fructu tenui, retuso Tab. 107. fig. 7. In monte Fesulano, per sylvam Cœnobii Franciscanorum, loco dicto *la Riforma*.

14. Fraxinus major, juglandis folio, florifera, & non fructifera. *Ornus vulgaris, sterilis Ponted. Antholog. 300.* Cum superioribus.

Fraxinus dicitur, ut tradit Isidorus Ethymologiarum Lib. 17. cap. 7. quod in asperioribus locis, montanisque fragis nascatur.

D I S T R I B U T I O I I.

Frutices flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum mollem monopyrenum.

E U G E N I A.

Tab. 108 **E**UGENIA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B, quodammodo cucullatis, in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D mollem, seu baccam subrotundam, coronatam, & nonnihil sulcatam E, officulo fœtam F, nucleum crassiusculum includente G.

Eugeniae speciem unicam novimus.

1. Eugenia Indica, Myrti folio, deciduo, flore albo, fructu suave rubente, molli, leviter sulcato, & odore Tab. 108. *Myrtus Indica, foliis rigescentibus, latis, ac recurvis, parum odoratis Cat. Plant. Hort. Pis. An Myrti folio arbor, cortice argenteo, foliis oblongis, ad basim latioribus, acuminatis, inodoris, ex adverso sitis, flore pentapetalo, pallide albicante Sloane Hist. Plant. Jam. 78. Tab. 187. Raii Hist. tom. 3. Dendrol. 35?* Planta hæc longe rarissima, Goa primum delata est ad R. C. **COSMI III. MAGNI ETRURIAE DUCIS** una cum pluribus aliis, inter quas *Jasminum Indicum, Mali Aurantia foliis, flore albo, amplissimo Breyn. Prodr. 2. & C. P. H. Pis.* Diu vero excultæ sunt in horto Regiæ Villæ Castellæ, quam memorat Petrus Bellonius in libello De neglecta stirpium cultura Probl. XXII. Inde tamen decem ab hinc annis Eugenia in hortos publicos Florentinum, atque Pisanum, rogatu nostro, cui **SERENISSIMI M. DUCIS** benignitas annuit, deducta fuit, ubi etiamnum viget, ac flores, fructusque quotannis feliciter profert.

Hanc.

Hanc plantam immortali suo nomine insigniri concessit SERENISSIMUS PRINCEPS EUGENIUS SABAUDIAE, S. R. I. MARESCALLUS, EXERCITUM DUX, AUREI VELLERIS EQUES, &c. &c. &c. qui plurimis, difficillimis-que bellis sagaci cura felicissime gestis gloriam invicti Ducis adeptus, maximisque negotiis ab AUGUSTISSIMO CÆSARE adhibitus, sapientiam & ipse coluit semper, cujus praecepta pars rerum Naturae contemplatio est, & bonarum artium cultores liberalitate, ac favore est prosequutus. Ejus praesertim erga rem herbariam studii nobile argumentum esse possit celeberrimus jam toto orbe hortus, ipsi constitus rarioribus plantis undique conquisitis, nosque ipsi singulare monumentum in museo nostro servamus, plantas scilicet fere omnes a Clusio descriptas Germani soli, a tanto Heroë nobis missas. Quae quidem omnia divini tantum ingenii vi fieri posse veteres Sapientes existimasse videntur, ad Minervam Jovis filiam, & bellicam virtutem, & in rebus agendis consilium, & doctrinarum, atque artium studia referentes.

F I N I S.

INDEX GENERUM PLANTARUM.

Ægilops. pag. 35.
 Ægilopoides. 36.
 Agaricum. 117.
 Agrostarium. 35.
 Anagallidastrum. 14.
 Anguina. 12.
 Anthemis. 32.
 Anthoceros. 10.
 Arundo. 35.
 Aspergillus. 212.
 Avena. 35.

Bellidastrum. 32.
 Bellis-Leucanthemum. 34.
 Blasia. 14.
 Boletus. 203.
 Bonarota. 19.
 Botrytis. 212.
 Bromos. 35.
 Buccaferrea. 72.
 Byssus. 210.

Calamus Aroma-
 ticus. 43.
 Carex. 66.
 Carpobolus. 221.
 Ceratospermum. 125.
 Chamæmelum. 34.
 Clathrus. 213.
 Clathroides. 214.
 Clathroidastrum. 214.
 Clavaria. 208.
 Coralloides. 209.
 Cyathoides. 222.
 Cynomorion. 17.
 Cyperella. 53.
 Cyperus. 44.
 Cyperoides. 55.

Drypis. 24.

Erinaceus. 132.
 Eugenia. 226.

Festuca. 35.
 Fluvialis. 11.
 Franca. 23.
 Fraxinus. 225.
 Fungus. 133.

Fungoides. 204.
 Fungoidaster. 200.

Geaster. 220.
 Glaucoides. 21.
 Gramen. 35.

Hepatica. 3.
 Hordeum. 35.

Jasminoides. 224.
 Ischæmum. 35.
 Juncago. 43.
 Juncoides. 41.
 Juncus. 37.
 Jungermannia. 6.

Lacryma Job. 36.
 Laurentia. 18.
 Ledum. 224.
 Lenticula. 15.
 Lenticularia. 15.
 Leontodontoides. 31.
 Lichen. 73.
 Lichen-Agaricus. 103.
 Lichenoides. 105.
 Linagrostis. 53.
 Linckia. 126.
 Linokarpum. 22.
 Lolium. 35.
 Lunularia. 4.
 Lycogala. 215.
 Lycoperdon. 217.
 Lycoperdoides. 219.
 Lycoperdastrum. 219.

Mays. 36.
 Marchantia. 1.
 Marfilea. 5.
 Melanoschœnus. 46.
 Milium. 35.
 Monorchis. 30.
 Montia. 17.
 Mucilago. 216.
 Mucor. 215.
 Muscoides. 9.
 Muscus. 108.

Orchiastrum. 30.
 Ornus. 222.

Oryza. 35.
 Ostrea. 123.

Panicastrella. 36.
 Panicum. 35.
 Papia. 20.
 Parthenium. 34.
 Phalaris. 35.
 Phallus. 201.
 Phallo-Boletus. 202.
 Phoenix. 35.
 Pinafter. 223.
 Polydactylon. 35.
 Polyporus. 129.
 Pseudo-Cyperus. 54.
 Pseudo-Triticum. 35.
 Pseudo-Orchis. 30.
 Pseudo-Ruta. 21.
 Puccinia. 213.

Riccia. 106.

Salvinia. 107.
 Santolinoides. 31.
 Schœnantium. 35.
 Scirpo-Cyperus. 46.
 Scirpoides. 52.
 Scirpus. 49.
 Scorodoprasum. 24.
 Sefamum. 36.
 Sefamastrum. 36.
 Sphærocarpos. 4.
 Sorgum. 35.
 Spartum. 35.
 Suillus. 126.

Targionia. 3.
 Tillea. 22.
 Tozzia. 19.
 Trifoliastrum. 26.
 Triticum. 35.
 Tuber. 221.

Valantia. 13.
 Vallisneria. 12.
 Vallisneroides. 13.

Zannichellia. 70.
 Zea. 35.

I N D E X

NOMINUM PLANTARUM,

Quæ in propriis locis quæri debent.

Alga. V. Vallisneroides. 13.
 Algoides. V. Zannichellia. 70.
 Allium. V. Scorodoprasum. 24.
 Alfine. V. Anagallidastrum. 14.

Montia. 17. Glaucoïdes. 21. Fran-
 ca. 23.

Amanita. V. Fungus. 141.

Anagallis. V. Glaucoïdes. 21.

Anonis. V. Trifoliastrum. 18.

Anonyma. V. Tozzia. 20.

Antyllis. V. Franca. 23.

Bellis. V. Bellidastrum. 32. Bellis-Leu-
 canthemum. 34.

Boletus. V. Phallus. 201. Clathrus. 214.

Byssus. V. Botrytis. 212.

Cali. V. Franca. 23.

Cameraria. V. Montia. 18.

Carduus. V. Drypis. 24.

Centunculus. V. Anagallidastrum. 14.

Cæpa. V. Scorodoprasum. 25.

Chamæcistus. V. Ledum. 225.

Chamædryas. V. Bonarota. 19.

Chamæmelum. V. Santolinoïdes. 31. An-
 themis. 32. 33. Perthenium. 34.

Cistus. V. Ledum. 225.

Conferva. V. Byssus. 210.

Coris. V. Franca. 23.

Coralloïdes. V. Lichen. 79. Lichen-Aga-
 ricus. 104. Agaricum. 122.

Corallina. V. Buccaferrea. 72.

Corallo-Fungus. V. Agaricum. 125.

Cotula. V. Parthenium. 34.

Cruciata. V. Valantia. 13.

Cucurbita. V. Anguina. 12.

Cyperus. V. Scyrpo-Cyperus. 46. 48. 49.
 Cyperella. 53. Carex. 69.

Dens Leonis. V. Leontodontoides. 31.

ERica. V. Franca. 23.

Euphrasia. V. Tozzia. 20.

FRaxinus. V. Ornus. 223.

Fucus. V. Fluvialis. 11. Buccaferrea. 72.

Fungoides. V. Cyathoides. 222.

Fungus. V. Polyporus. 130. Erinaceus.
 132. Byssus. 211. Suillus. 127. Fungoi-
 daster. 201. Phallus. 201. Coralloïdes.
 109. 210. Agaricum. 117. 118. 119.
 Botrytis. 212. Mucor. 215. Lycogala.
 216. Lycoperdon. 218. Geaster. 220.
 Cyathoides. 222. Cynomorion. 17.

GLaux. V. Glaucoïdes. 21.

Gramen. V. Panicastrella. 36. Carex. 66.
 67. 68. 69. 70. Juncago. 44. Juncus.
 39. 40. 41. 42. Juncoides. 41. 42. Cy-
 peroides. 56. Cyperella. 53. Buccafer-
 rea. 72.

HEderula. V. Lenticularia. 16.

Hepatica. V. Marchantia. 2. Lunula-
 ria. 4. Riccia. 107.

Herbula. V. Byssus. 210.

JOliothos. V. Byssus. 210.

Juncoides. V. Juncus. 39.

Jun-

Juncus. V. Juncoides. 42. Juncago. 44.
Melanoschœnus. 46. Scirpo-Cyperus.
47. Scirpoides. 51. Linagrostris. 54.
Cyperoides. 58.

Lens. V. Lenticularia. 16.
Lenticula. V. Salvinia. 107. Lenticula.
ria. 16.
Lichen. V. Marchantia. 2. Hepatica. 3.
Targionia. 3. Lunularia. 4. Marsi-
lea. 5. Jungermannia. 7.
Lichenastrum. V. Marsilea. 5. 6. Junger-
mannia. 8. 9. 10. Lichen. 77. 81.
Fungoidaster. 101.
Limodorum. V. Pseudo-Orchis. 30.
Lingua. V. Agaricum. 123.
Linum. V. Linagrostris. 54.
Lithophytoides. V. Lichen-Agaricus. 104.
Lotus. V. Trifolium. 29.
Lychnis. V. Franca. 23.
Lycoperdon. V. Clavaria. 208. Lycoper-
dastrum. 220. Geaster. 220.

Matricaria. V. Anthemis. 33.
Melilotus. V. Trifolium. 29.
Millegrana. V. Linokarpum. 23.
Monacella. V. Fungoides. 204.
Muscus. V. Jungermannia. 6. 7. 8. Mu-
scoides. 9. 10. Lichen. 76. 77. 78.
Linckia. 126.
Musco-Fungus. V. Lichen. 82. 90. Li-
chenoides. 106.
Myrtus. V. Eugenia. 226.

Nostoch. V. Linckia. 126. Lichen. 76.

Orchis. V. Orchiastrum. 30.

Papyrus. V. Cyperus. 44.
Peziza. V. Fungoides. 206.
Phalaris. V. Cyperoides. 63.
Pinus. V. Pinaster. 223.
Polygonum. V. Tillea. 22. Linokarpum.
22. Franca. 23.
Portulaca. V. Montia. 18.
Potamogeton. V. Vallisneria. 12. Bucca-
ferrea. 72.
Pyrethrum. V. Santolinoides. 31.

Quadrifolium. V. Franca. 23.

Rapunculus. V. Laurentia. 18.
Rhamnus. V. Jasminoides. 224.
Rosmarinum. V. Ledum. 225.
Rubia. V. Valantia. 13.

Scirpoides. V. Carex. 67.
Scirpus. V. Melanoschœnus. 46. Scirpoi-
des. 52.
Sempervivum. V. Tillea. 22.
Spina Umbella. V. Drypis. 24.
Stultorum Fung. V. Fungus. 190.

Tanacetum. V. Anthemis. 33.
Trifolium. V. Trifolium. 26. 27.
28. 29.
Tubera Cervina. V. Lycoperdastrum. 220.

Veronica. V. Bonarota. 19.
Ulmus. V. Ostrya. 223.
Ulva. V. Marsilea. 6.

I N D E X

I T A L I C U S .

Garico. 119.
Albarelo. 128.
Albatrello. 128.
Alberino. 198.
Alpignano. 142.

B*Erilingozzino*. 151.
Berretta di Prete. 157. 168.
Berrettaccia. 206.
Bicchirino. 130.
Bigerella. 153. 154.
Bigiolino. 151.
Bigiolone. 145. 147. 151.
Bigione. 151.
Bido. 49.
Borsone. 147.
Brizzatino. 156.
Bubbola. 170. 172. 173.
 176. 177. 178. 184.
 185. 187.
Bubbolina. 162. 171. 174.
 177. 185.
Bubboletta. 171.
Bubbolotto. 178.
Bullettoncino. 150.
Bullettone. 150.

C*Alcatreppola*. 150.
Canapino. 148. 152. 157.
 159. 165.
Canapone. 164.
Cannelli de' prati. 209.
Carbonajo. 192.
Cappellone. 153. 166.
Cappelloncino. 150.
Carpine. 223.
Carpinella. 223.
Cardela. 122.
Cerrena. 122.
Ceppatello. 128.

Ceppetino. 148.
Cicciolo. 151.
Cimballo. 153.
Ciotolone. 205.
Coltricione. 130.
Cocolla. 185.
Collarone. 173.
Corgnola. 162.
Corniola. 151.

D*entino*. 132.
Ditola. 209. 210.
Dormentone. 163.

E*Rba Ciuccia*. 14.
Esca. 118.

F*aggina*. 152.
Falchero. 128.
Famiglia, o Famigliola.
 122. 131. 132. 190.
 191. 192. 193. 194.
 196. 197. 198. 199.
Fangaccio. 152.
Fanghino. 154. 157.
Fegatella. 3.
Fungagnina. 190.
Fungherello. 147. 148.
 149. 165. 170. 172.
 201.
Fungbino. 146. 156. 166.
 167. 201.
Fungbetto. 147. 148. 149.
 201.
Fungo Aglio. 144.
 Alpignano. 150.
 Appassionato. 154.
 Anellone. 171.

Barbato. 153. 169.
Bozzolo. 178.
Budello. 151.
Canapone. 149.
Canapino. 159. 161.
Canino. 204.
Carbonajo. 131.
Cappellone. 145. 149.
Chiodo. 150. 157.
Corvo. 131.
Crespigno. 151.
di Concio. 156.
Dilegine. 146. 166. 170.
Dormiente. 154.
di Filongrana. 214.
Gelofo. 145.
di Gelatina. 124.
Gentile. 168.
Granajolo. 176.
Greco. 154.
Jozzolo. 145.
Ifrice. 122.
Lanifero. 157.
Lapacendro. 141.
Lefina. 189.
Marzuolo. 154.
Mugnajo. 145.
Olivo. 191.
d' Ontano. 130.
 158.
Offerino. 149.
Pasquale. 193.
Pelliccione. 171.
della Pietra Fungaja.
 131.
Ramolaccio. 144. 179.
Ramoso. 141.
Scoppiereccio. 151.
Serpentino. 154.
Sottocoppa. 205.
Spegnitojo. 169. 149. 150.
 Stian-

Stiantereccio . 145.
 Stopparino . 166.
 Sugherello . 149. 167.
 Valente . 145.
 Vedovo . 149. 178.
 Vedovino . 150.
 Verdino . 150.
 Verdone . 152.
 Fuoco salvatico . 214.

G Allinaccio . 143. 144.
 Gamberello . 149.
 Gelone . 122.
 Giallino . 147. 152. 167. 171.
 Giallerello . 164.
 Giallone . 162.
 Girasole . 162.
 Grassello . 147. 162.
 Granajolo . 172.
 Grifole . 119.
 Grigiolino . 151.
 Grumato . 149. 150. 152.
 153. 160.
 Grumatella . 151.
 Guglia . 181.

I Mbutino . 141. 148. 151.
 160. 205.

L Ardajolo . 155.
 Lattajolo . 141. 142. 143.
 Leccino . 171.
 Lingua . 118. 119. 120.
 122. 123.
 Loppajola . 182.
 Lumacone . 147. 170. 179.
 202.
 Lumachino . 146. 152. 165.

M Ammola . 192.
 Mazza d' Ercole . 208. 209.
 Moccicaglia . 216.
 Muffa . 212. 215.

O Ntano . 165.
 Orcella . 78. 192.
 Orecchiaccio . 124.
 Olmarino . 192.

P Ancuculio . 118.
 Pasta Sciringa . 204.
 Pattoncino . 158.
 Pelliccia di Re . 119.
 Peperino . 141. 142. 143.
 Peperone . 142. 143. 144.
 Pepino . 141. 142. 143.
 Pevera . 147.
 Peveraccia . 141. 142.
 Peverino . 142. 143.
 146. 156. 160.
 Piazzajolo . 194.
 Pinarello . 129.
 Pinuzzo . 127. 128. 129.
 Pinaccio . 129.
 Pioppino . 198.
 Pisciacane . 155. 156. 157.
 161. 163. 167. 181.
 191.
 Pisside . 205.
 Porcinello . 127. 128.
 Porcinella . 128.
 Porcino . 127. 128.
 Pratajolo . 171. 174. 175.
 176.
 Prugnolo . 150. 153. 160.

R Agagno . 122.
 Rappa . 78.
 Rigatino . 168. 169.
 Roccella . 78.
 Rossola . 154. 155.

S Ala . 57.
 Sardinella . 192.
 Scialino . 45.
 Scodellaccia . 206.
 Scodella . 207.
 Scodelline . 206.
 Scopetino . 130.
 Soderino . 194.
 Soderello . 148.
 Sottana . 173.
 Spina da Crocifissi . 224.
 Spugniolo . 202. 203.
 Steccherino . 132. 133.
 Stoppone . 147.
 Striglia . 120.

T Artuso . 221.
 Tignosa . 186. 187. 188.
 189.
 Tigratino . 157. 162.
 Tirignozzo . 147.
 Trombetta . 201.

V Edovino . 150. 156.
 163. 164.
 Verdacchino . 152.
 Verrino . 127. 129.
 Vescia . 216. 217. 218.
 219.
 Vozolo . 184. 185. 186. 187.

A P P E N D I X.

Pag. 3. l. 19. ad prima Hepatica speciem addenda.

HUjusce Plantæ, vel saltem illi affinis folium expressum videre est in Botanico Parisiensi Tab. XXXIII. fig. 8. eaque ibi describitur nomine *Hepatica reticulata*, ac *verrucosa*, cui synonymon appositum est *Lichen*, seu *Hepatica lunulata epiphyllocarpos Raii Hist. 125. num. 7.* quod revera ad *Lunulariam* nostram pag. 4. descriptam proprie pertinet.

Pag. 5. Prima Marsilea speciei, tamquam synonymon adde.

Hepaticoides Cichorei crispifolii Bot. Par. 100. num. 8. Tab. XIX. fig. 2. licet ibi ceu nondum descripta exhibeatur.

Secunda Marsilea speciei synonymon forte.

Hepaticoides Hepatica facie Bot. Paris. 99. num. 1. quod ibidem eadem esse planta traditur cum *Lichene petraeo*, *cauliculo calceato* 4. *C. B. Pin. 362.* quem verius ad primam *Marsileæ* speciem retuleris.

Quarta Marsilea speciei synonymon.

Hepatica arborea, globuligera Bot. Par. 98. num. 8. Tab. XXIII. fig. II.

Pag. 8. Jungermannia speciebus foliis bifidis addenda sequens.

Jungermannia Alpina, viticulis tenuioribus, pinnatis, foliis quadratis, ac tridentatis, perexiguis. In jugis Falteronæ, ad arbores.

Pag. 27. Ad secundum Trifolii ordinem adde.

3. *Trifolium annuum*, rotundifolium, corymbiferum, erectum, album, caule non fistuloso, siliquis tetraspermis nunc utraque parte æqualibus, nunc inferna tantum leviter sinuatis, seminibus rotundis. In agro Neapolitano præcipue Puteolum versus, secus litus maris.

4. *Trifolium*, quod *Trifolium Orientale*, altissimum, caule fistuloso, flore albo Coroll. Inst. R. H. 27. Bot. Par. 195. *Melilotus*, qui *Trifolium Orientale*, altissimum, caule fistuloso, flore albo *Ejusdem Tab. XXII. fig. 5.* Hujus neque plantam, neque siliquam vidimus, sed quantum ab icone, & descriptione ejusdem Auctoris conijcere possumus ad hoc genus spectat, & respectu habitu totius plantæ, ad hunc ordinem. Antequam eruditissimorum virorum *Sherrardii*, ac *Boerhaavii* liberalitate Parisiense Botanicon in manus nostras pervenisset, suspicio fuerat, an non planta hæc ad priorem *Trifolii* speciem ordinis quarti referenda esset, ideoque sub eadem, quamvis subdubitanter, supramemoratum *Trifolium* collocavimus. Re tamen melius perspecta quin nullatenus eo pertineat minime dubitamus.

Ad tertium Trifolii ordinem adde.

Trifolium, quod *Melilotus Parisiensis humifusus*, foliis ferratis, glabris Tab. XXII. fig. 1.

Pag. 40. l. 14. post num. 2. adde.

Forte *Funcus foliatus*, minor, floribus per ramulos sparsis Bot. Par. 109. Tab. XX. num. 1.

Pag. 44. Spem Philobotanis feceramus nonnulla ad Papyri historiam spectantia proferendi. Attamen iniqua temporum conditione ab incepto depulsi sumus, cum nec observationes opportunas diligentius instituere licuerit, nec aliis gravioris momenti distentis rei ceteroquin satis negotiosæ vacare. His igitur aliisque absolvendis alteram Operis hujusce Partem destinamus.

Pag. 66. ad ordinem II. adde.

I. Capitulis ut supra, sed in eadem planta pluribus c.

Pag. 107. *Riccia* speciebus addenda sequens.

Riccia major, foliis latioribus, glaucis, aspergine chrySTALLINA perfusis. In ericetis maritimis, ubi potissimum per hyemem aquæ stagnant veluti juxta Bulgarium in Etruria.

Pag. 125. num. 22. post verba lapidem innascens adde.

Mucedinis plantulam intra lignorum, & caulium medullam, in pane quoque intra rimulas, & spatia non raro observavimus Malp. de Plant. in aliis veget. Tab. 28. fig. T. V.

Pag. 192. ad Fungos albos, obscuros, & fuscos, vel nigros sub num. 3. post verba punctis sulphureis notato adde.

Fungi plurimi ex uno pede albicantes, pediculis longissimis, tenuibus, tuberculis nigris, scabris, capitulis longis in conum acutum fastigiatis Raii Hist. Tom. 3. 25.

Pag. 222. Ad tertiam *Cyathoidis* speciem adde.

Hujus icon occurrit etiam apud Bocconium Musei P. 1. Tab. 301. sine ullo nomine, super numeri notam I.

F I N I S.

Marchantia

Tab. 1.

Fig 2

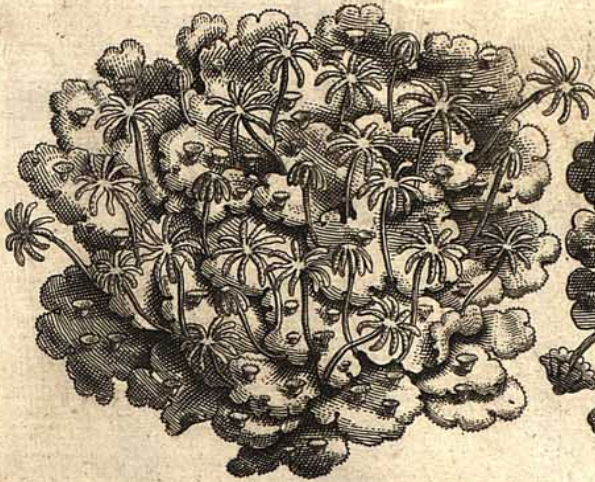

Fig 4

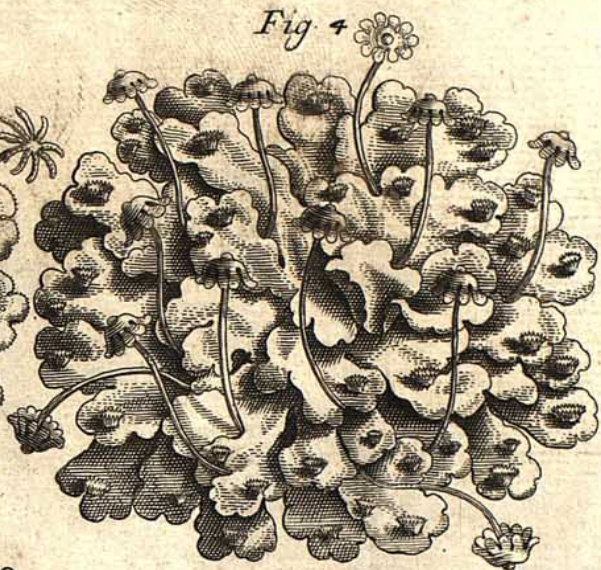

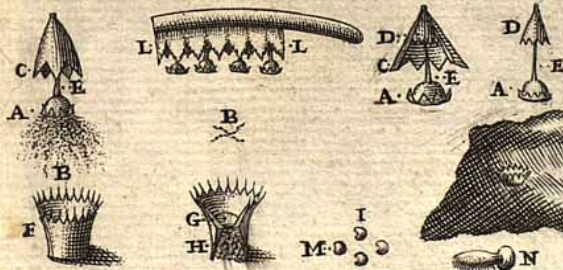
Fig 5

Fig 6

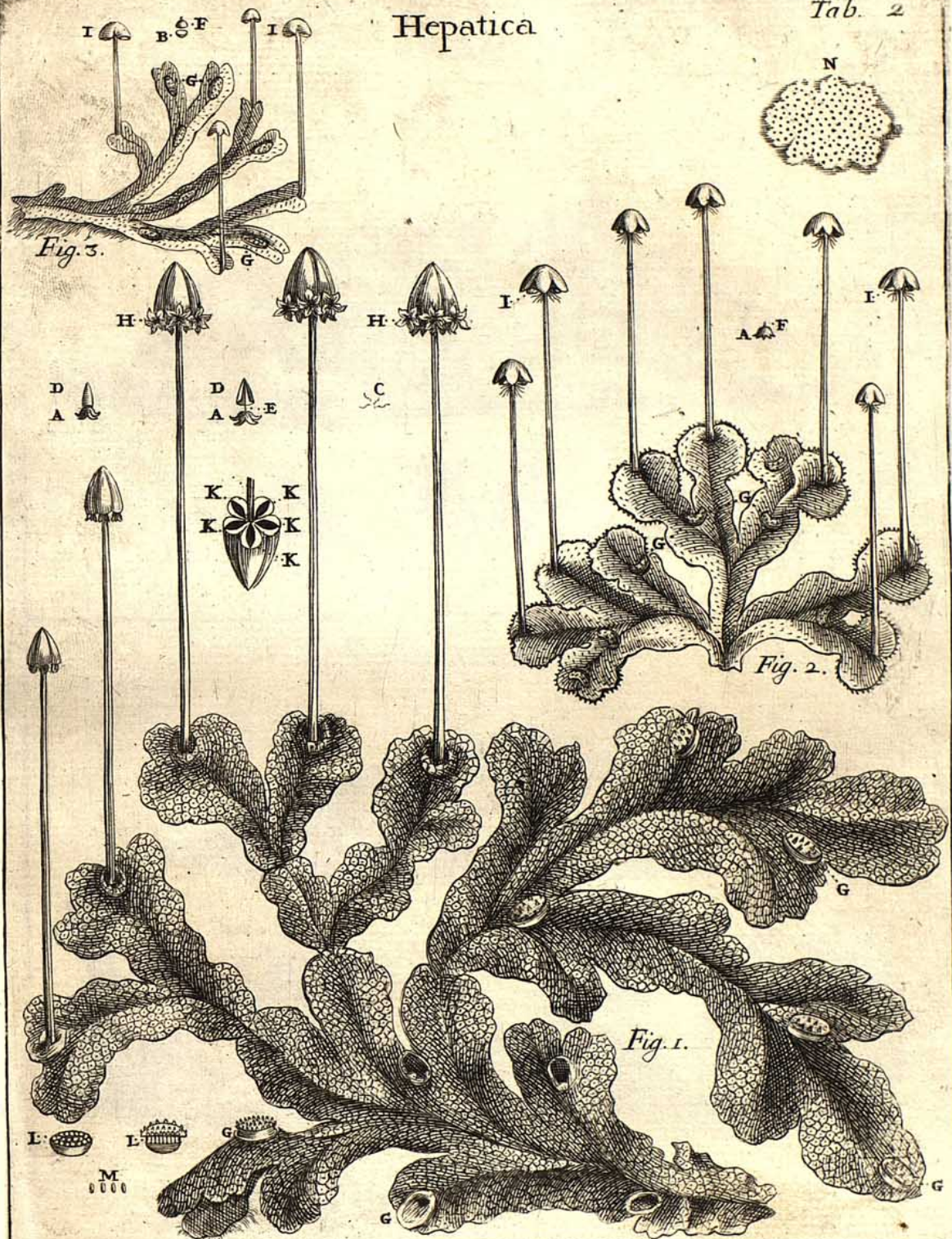
Fig 7

Ausp. Canon Josephi Suarez Equitis D. Stephani et Socij Acad Bot Flo.

Hepatica

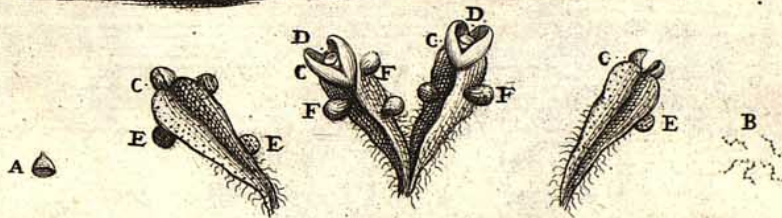
Tab. 2

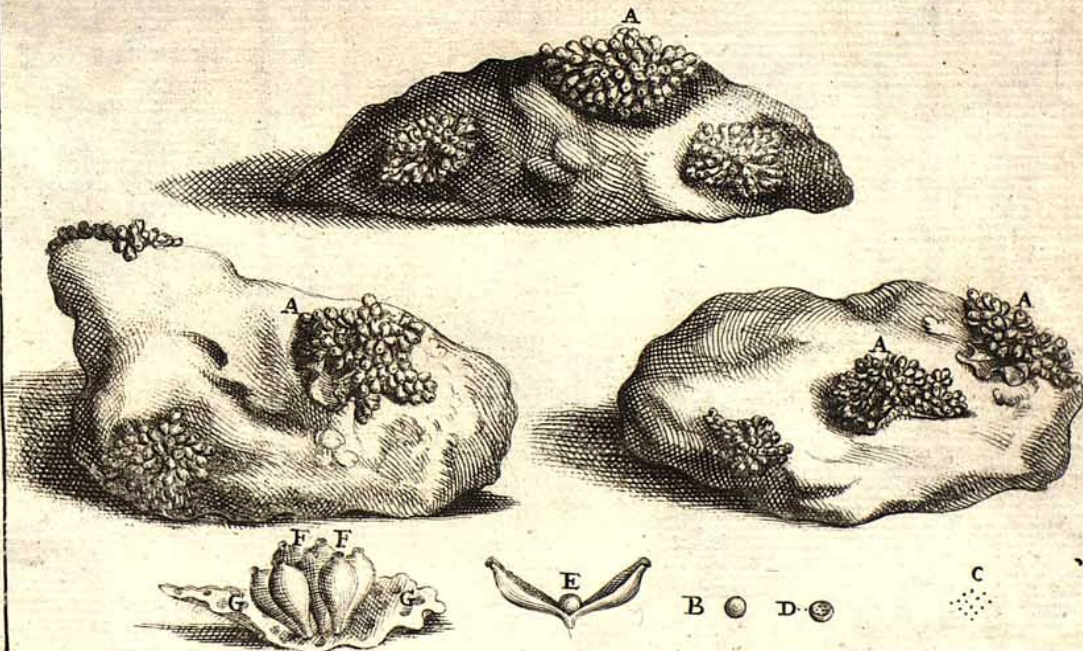
Auspicijs Eminentiss^{mi} Laurentii Corsinij S.R.E. Cardinalis

Targionia

Tab. 3

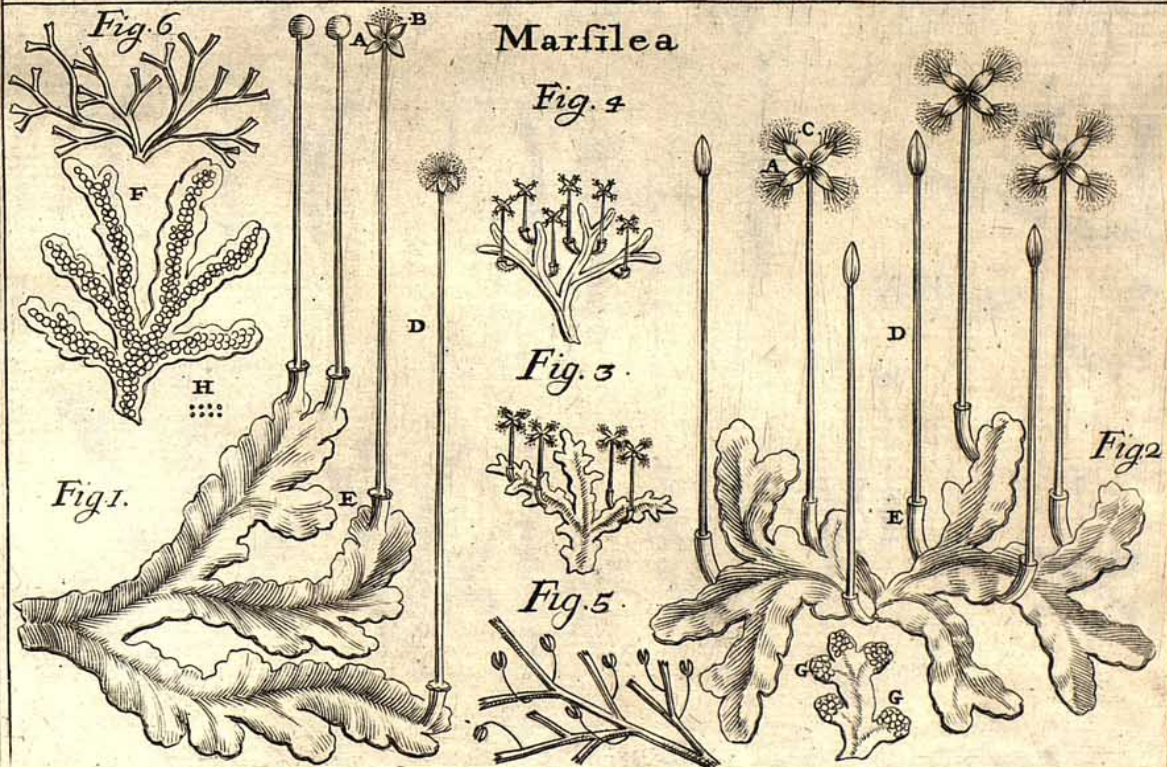
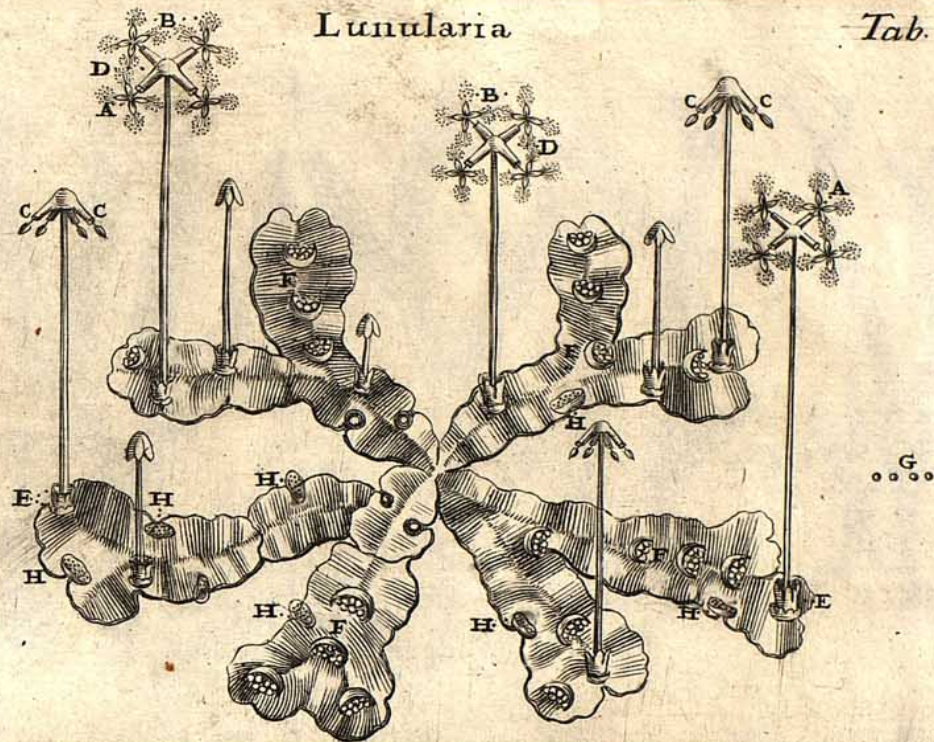
Sphaerocarpos

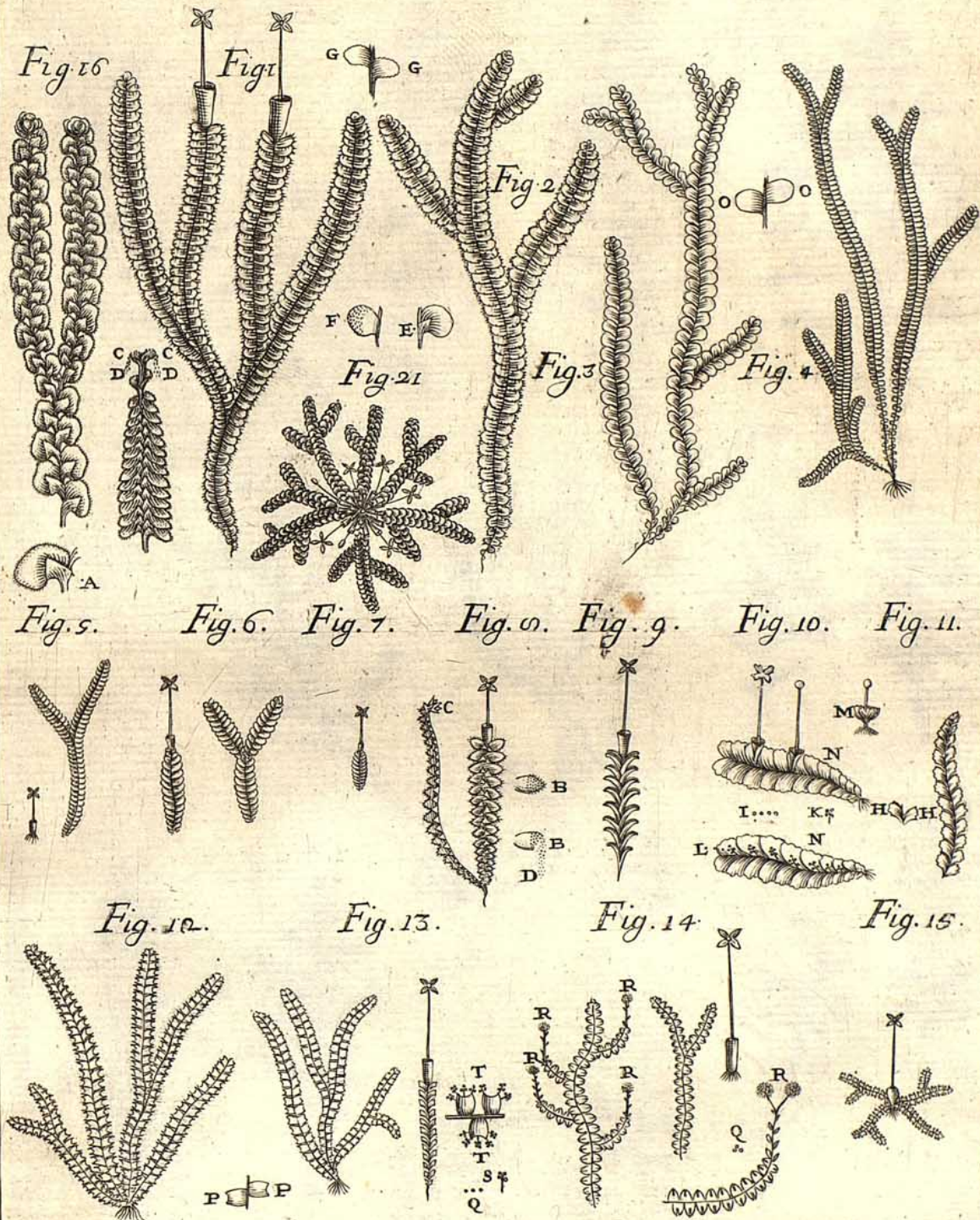
Ausp. Gypriani Antonini Targionij Medic. Prof. et Socii Acad. Bot. Flor.

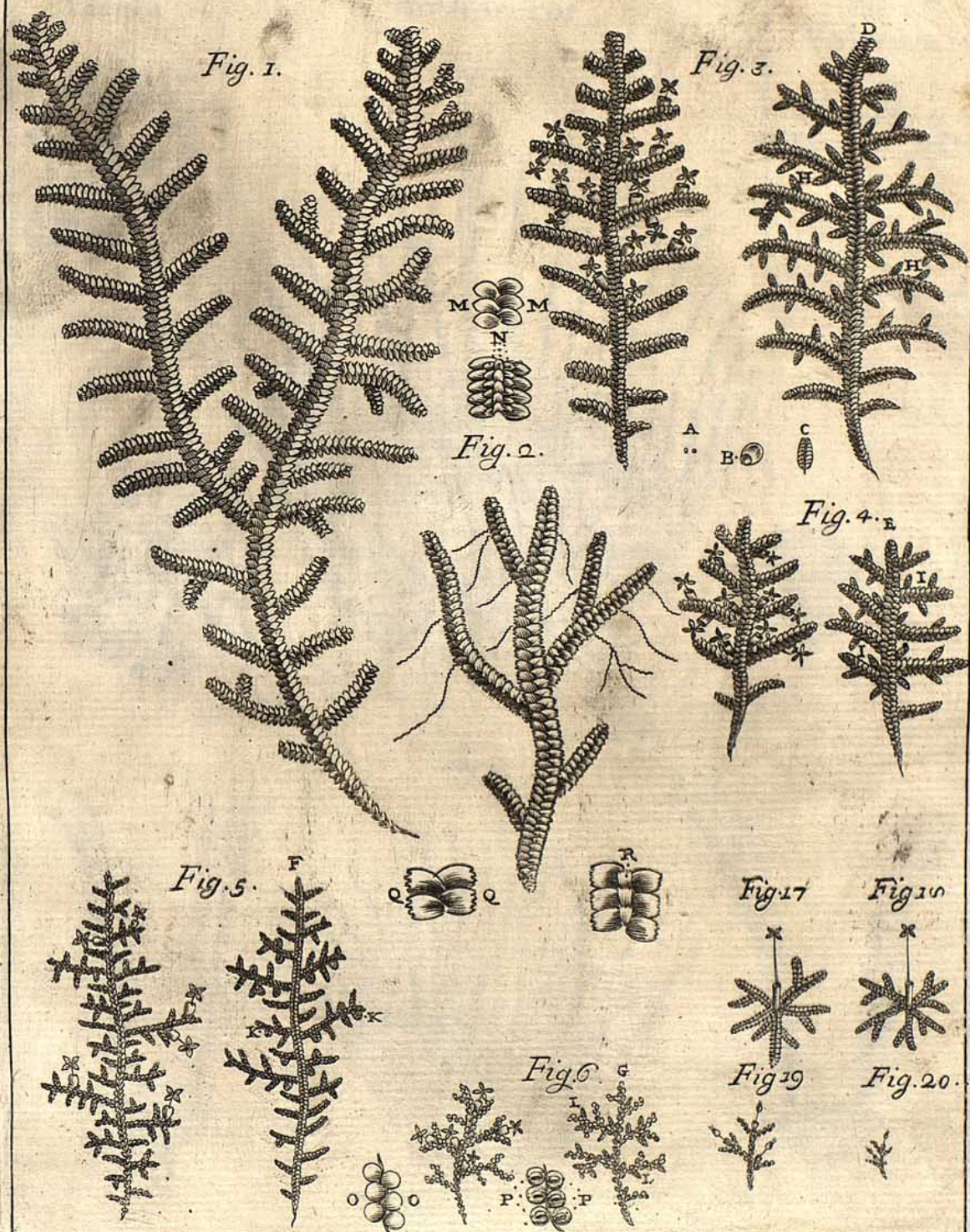
Lunularia

Tab. 4

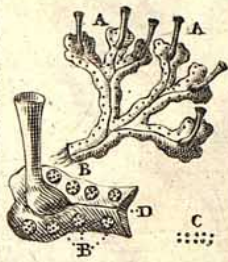
Ausp. Com. Ludovici Ferd. Marfilii Bonon. Acad. R. Paris et Lond. Socii

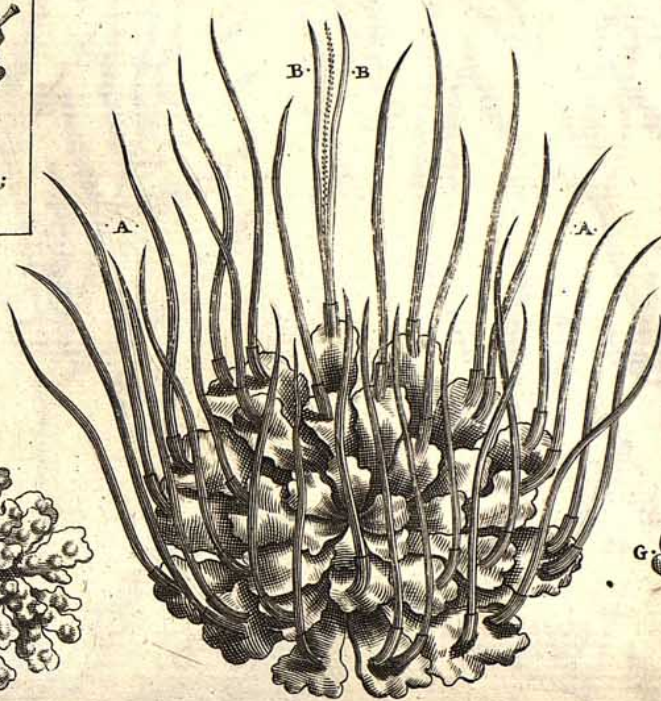
Auspiciis Pandulphi Pandulphini Senat. Flor.

Blasia

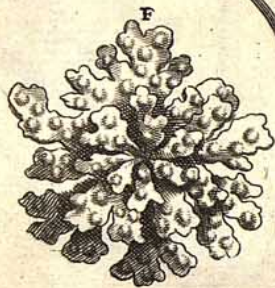
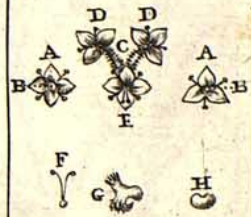

Anthoceros

Fig. 1

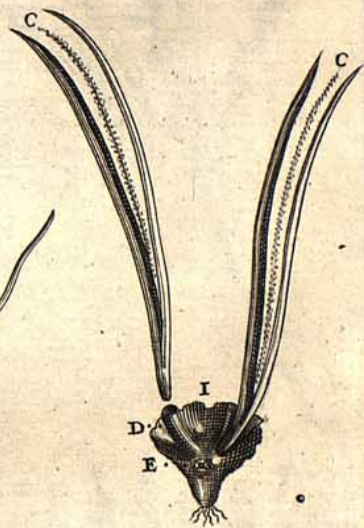
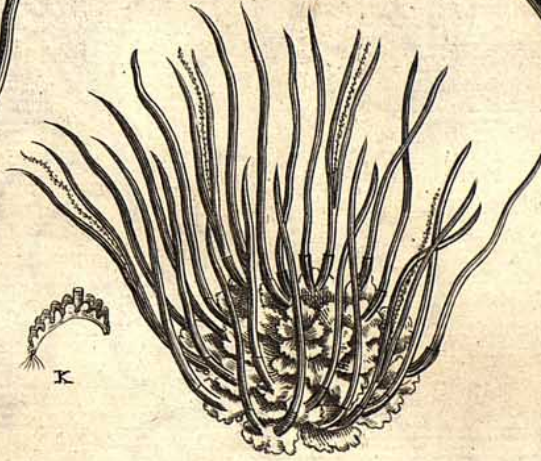
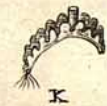
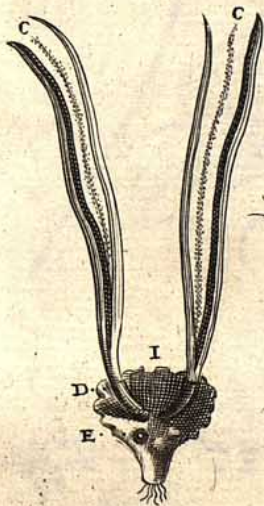

Tab. 7
Valantia

H

Fig. 2

Auspicijs D. Ducis de Devon in Anglia, Philobotanici &c.

Fluvialis

Tab. 8

Auspiciis Leonardi C.F. Bonarrotæ Patricii Florentini

Anguina

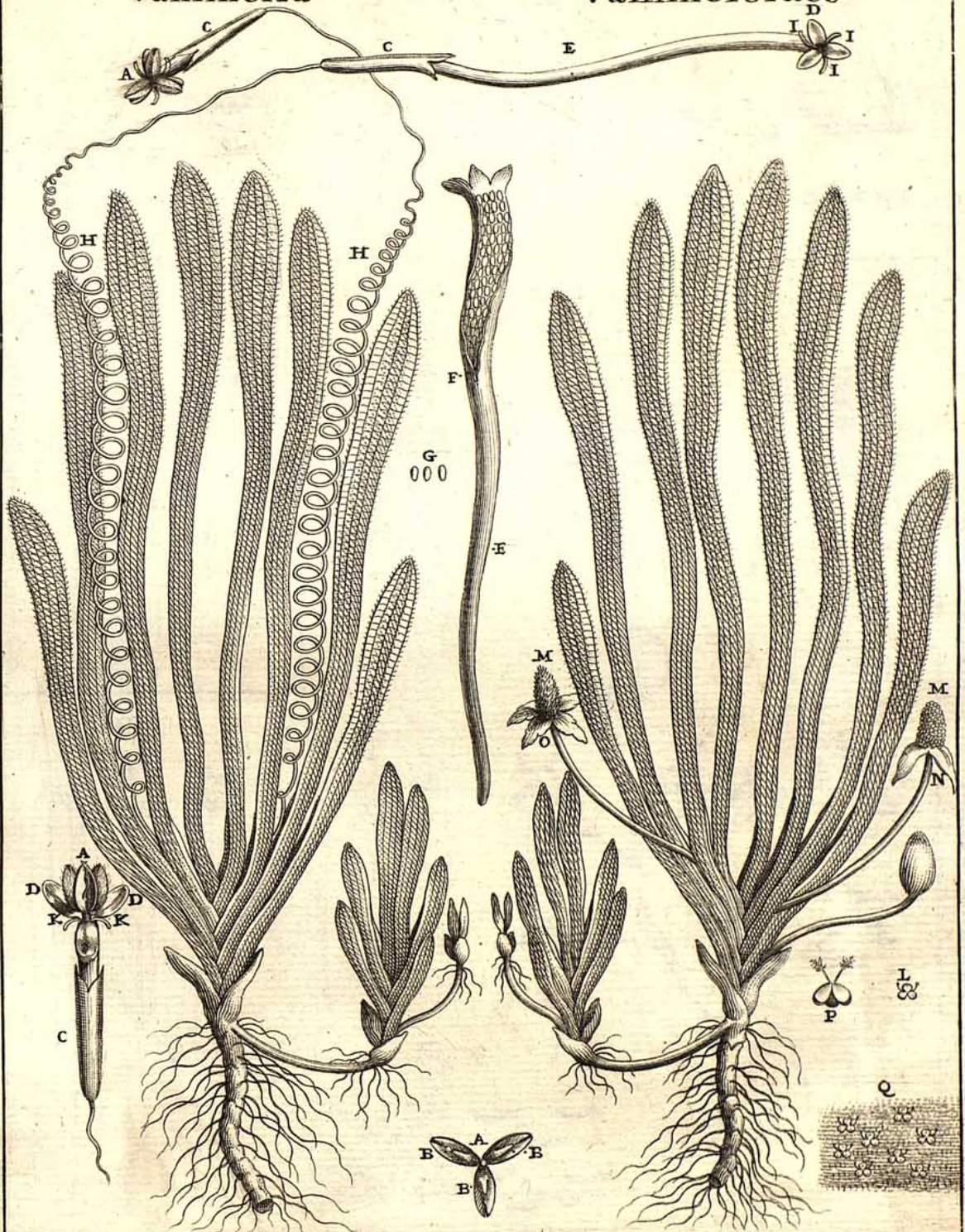
Tab. 9

Auspiciis Joannis Altoviti Patricii Florentini

Vallisneria

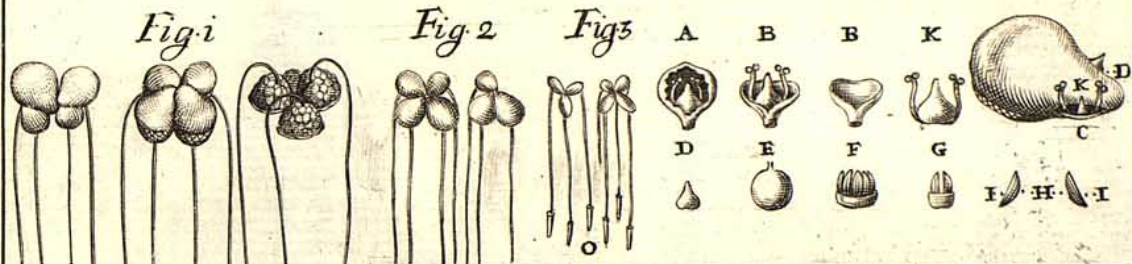
Vallisneroides ^{Tab 10}

Ausp. Ant. de Vallis. Pub. P. Theor. Med. Prof. Pat. et Aug. Rom. Imp. Car. VI. Arch.

Lenticula

Tab. 11.

Lenticularia

Fig. 1

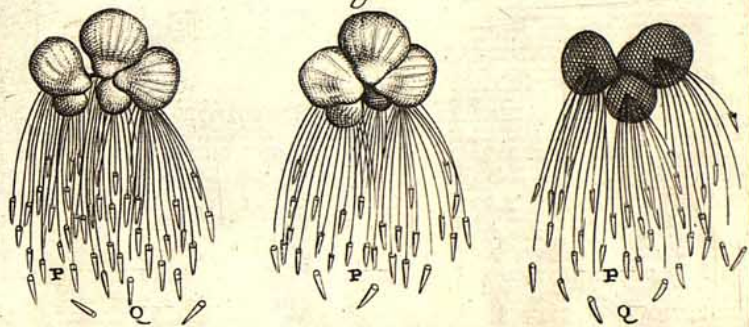
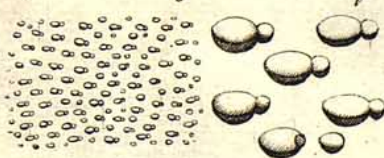

Fig. 5

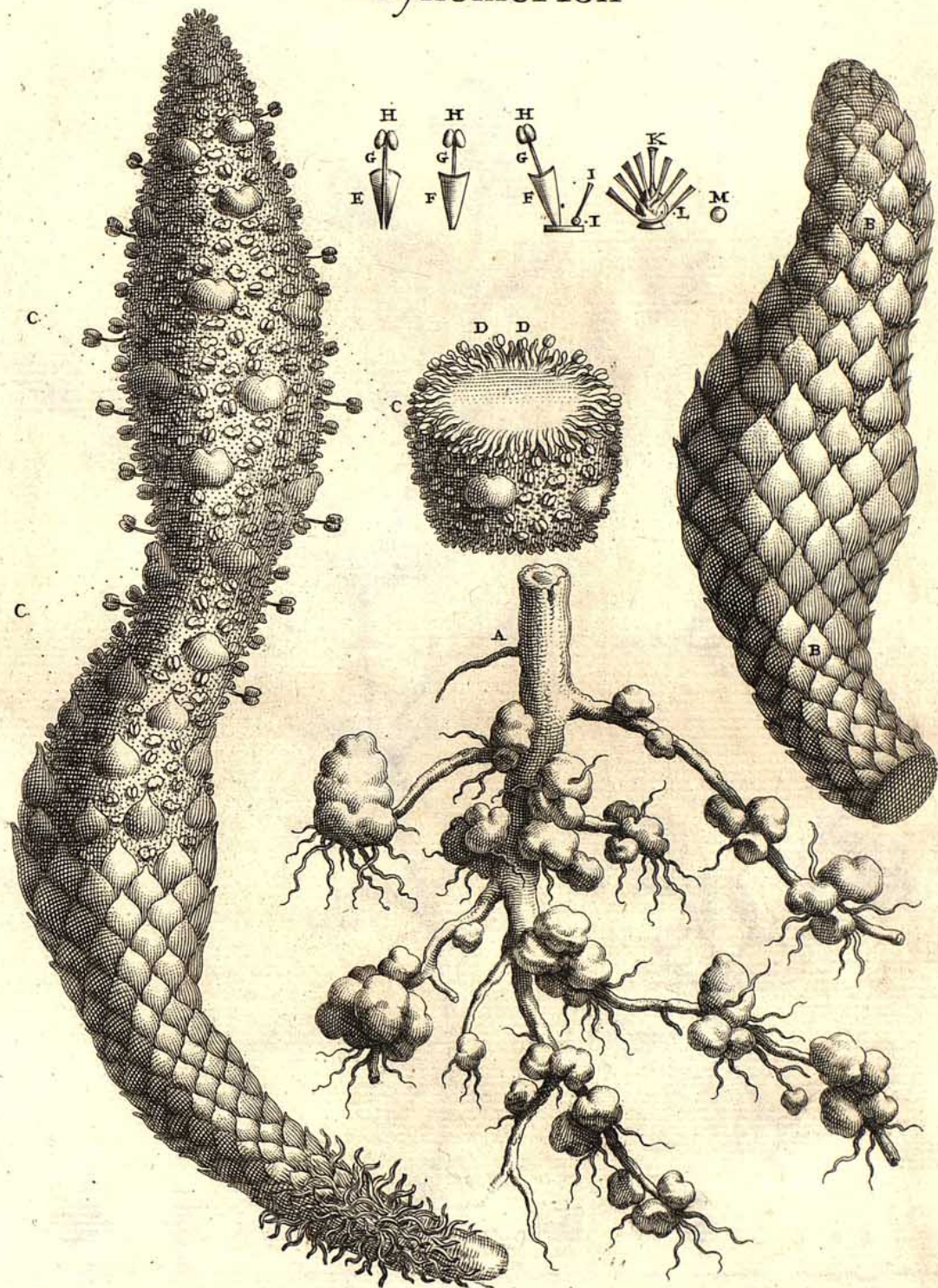
Fig. 4

Ausp. Gulielmi Mylii M. Doct et Pract Lugd Bat

Cynomorion

Tab. 12

Auspicijs Philippi Mariae Guadagnij Equitis S. Stephani.

Montia

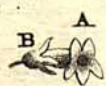
Tab. 13

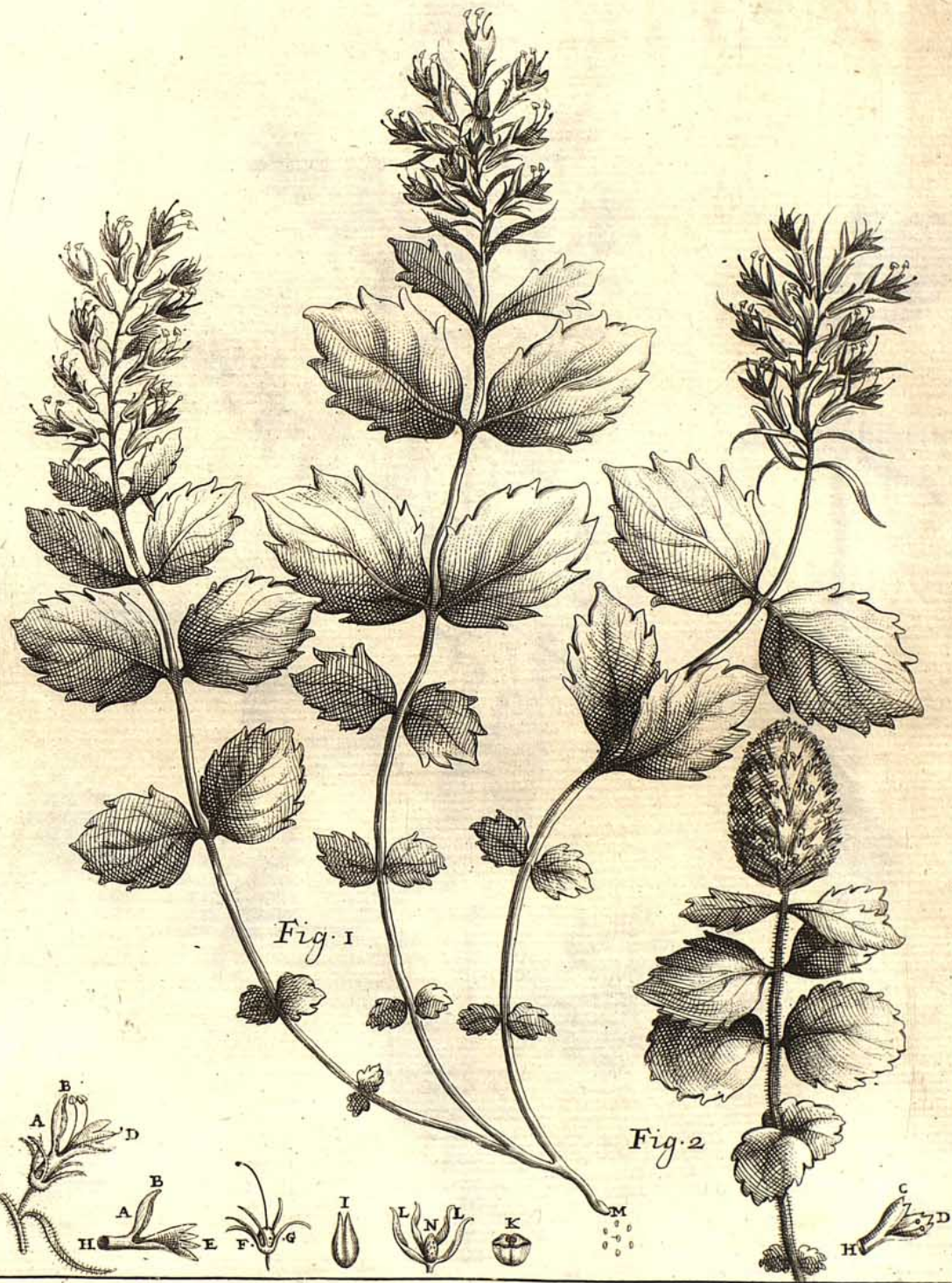
Ausp. Josephi Montij Phil. D. Bonon. Bot. Prof. et in Scient. Inst. Natur. Hist.

Laurentia

Tab. 14

Ausp. Marci-Antonij Laurentij Phil: et Med: Bonon.

Ausp. D. Brun^{is} Tozzij Ab^{tis} Valfani e R.^{ia} Ste Londinensi, & Bot.^{ca} Florā.

Papia

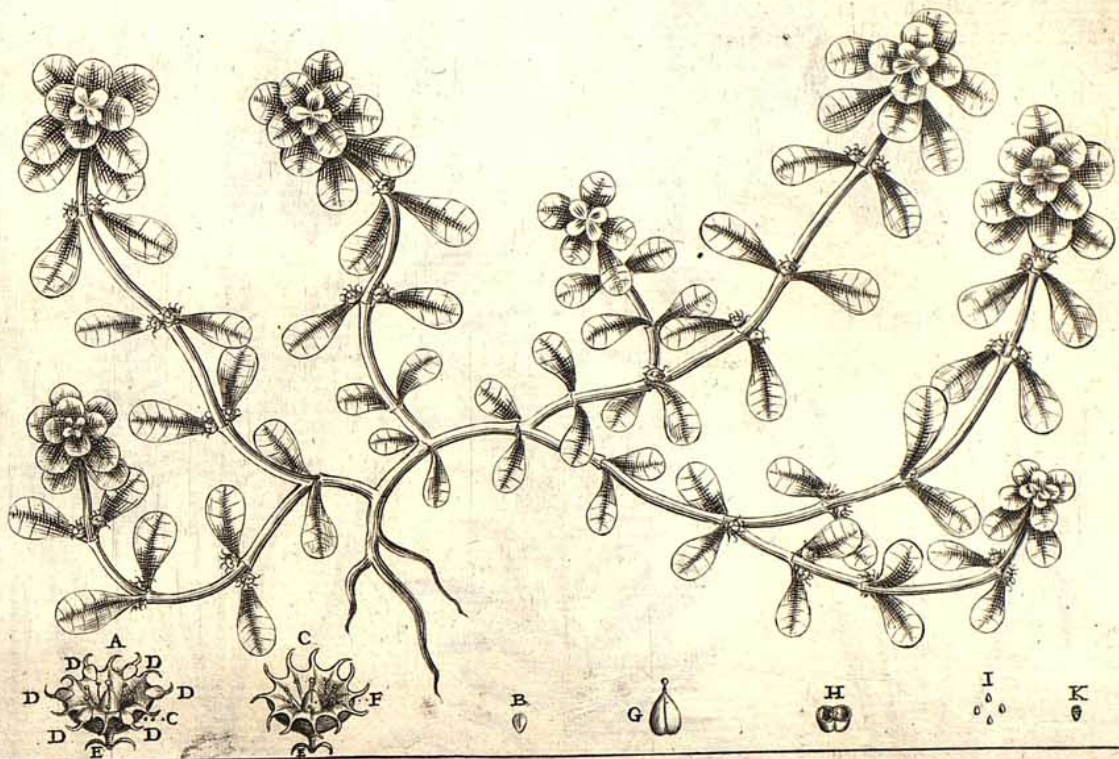
Tab. 17

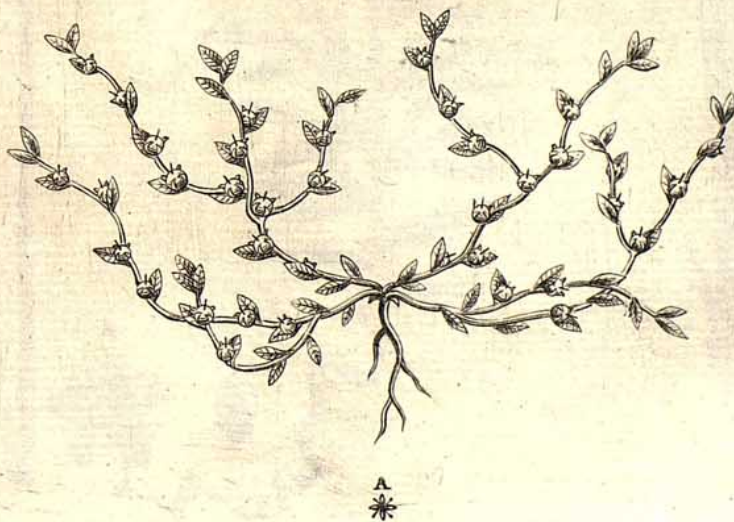
Auspi: Iosephi del Papa R. C. S. Cosmi III M. D. Etruriæ Archiatri.

Glaucoides

Tab. 18

Anagallidastrum

Auspicijs Marchionis Scipionis Maffei Patricij Veronensis.

Pseudo-Ruta

Tab. 19

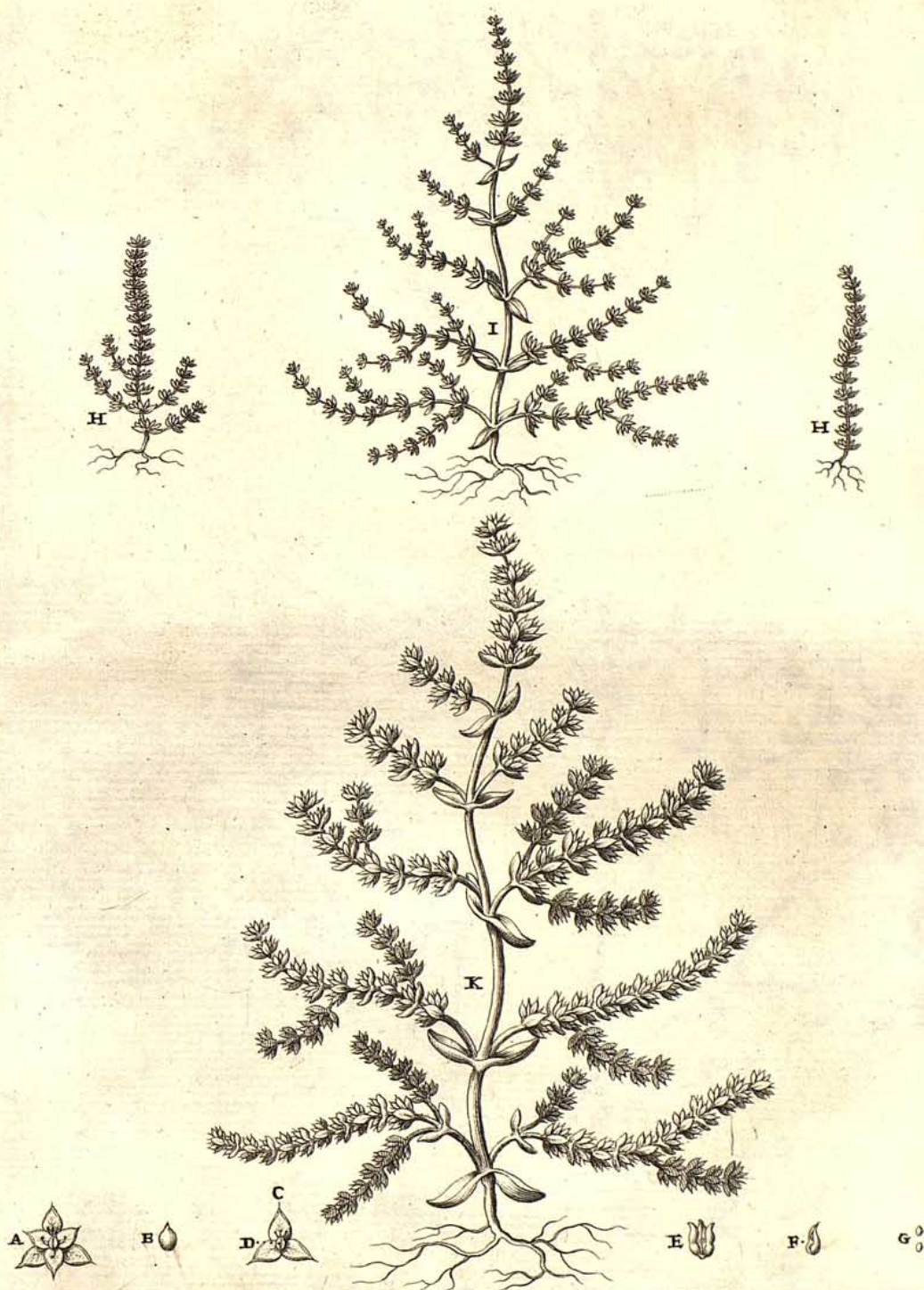

Pinaster

Auspiciis Laurentii Patarolæ Civis Veneti

Tillea

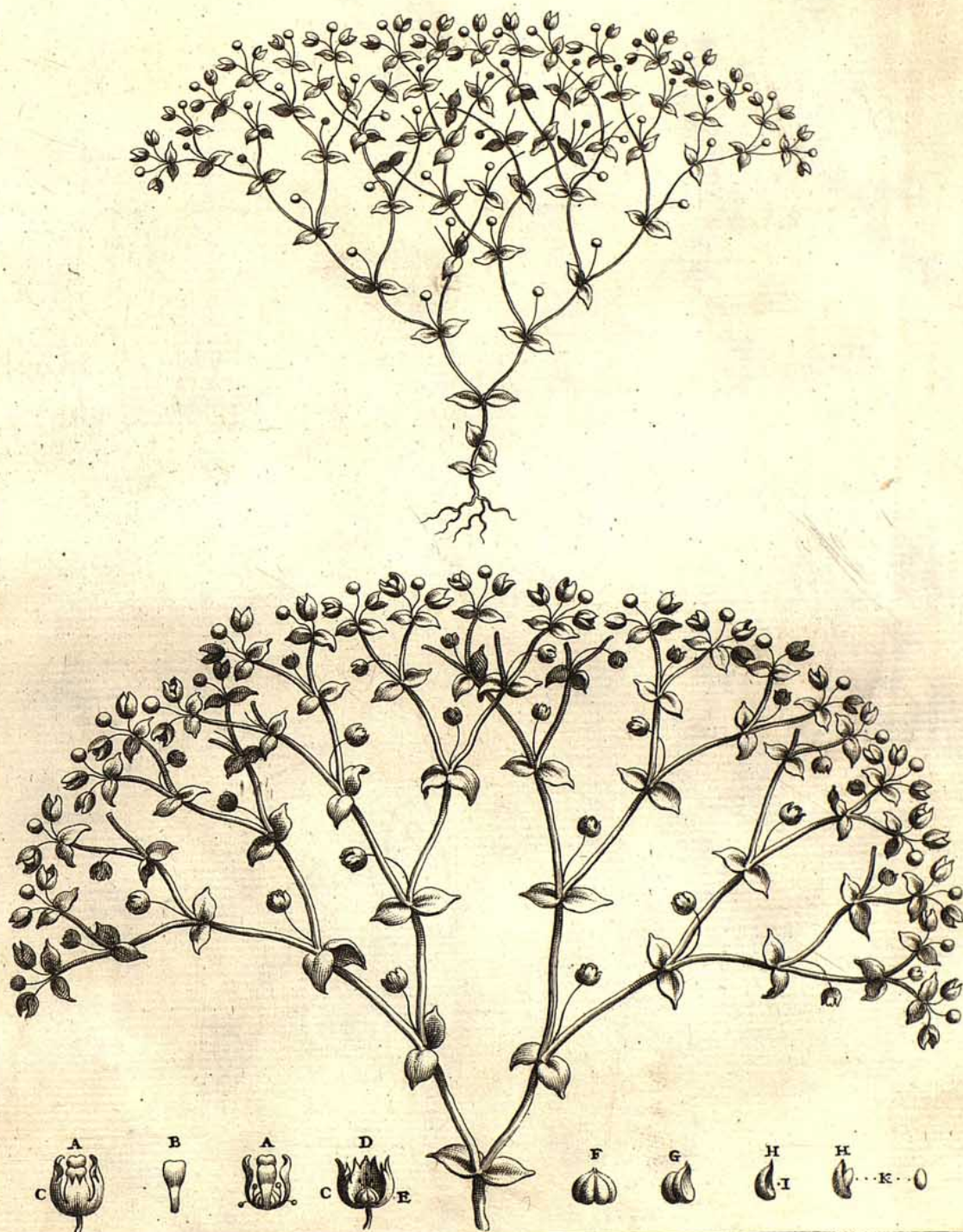
Tab. 20

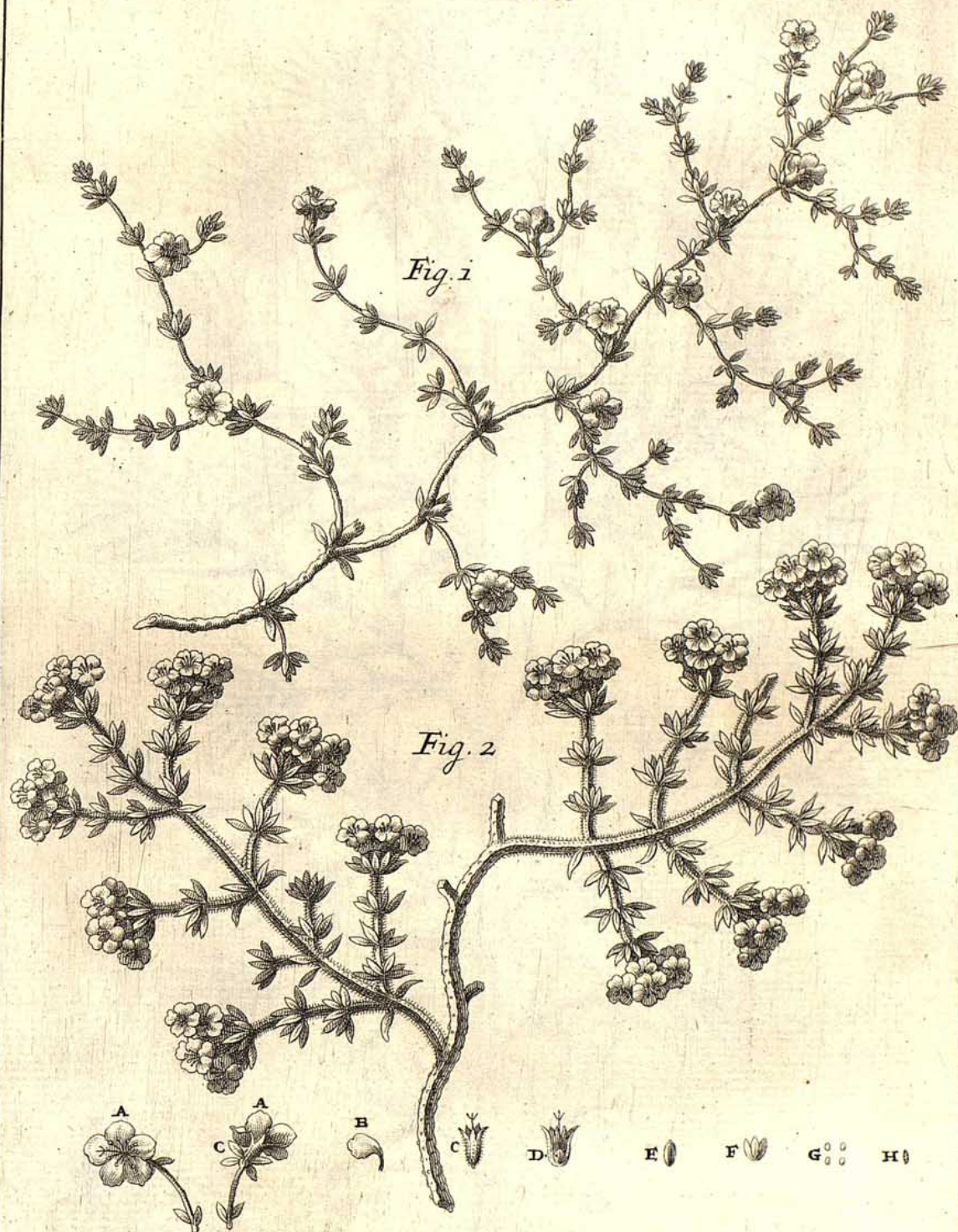
Ausp. Mich. Ang. Tillijin Pis. Acad. Lector ord. et Hort. cust. et R. S. Londinensis Socij

Linocarpum

Tab 21

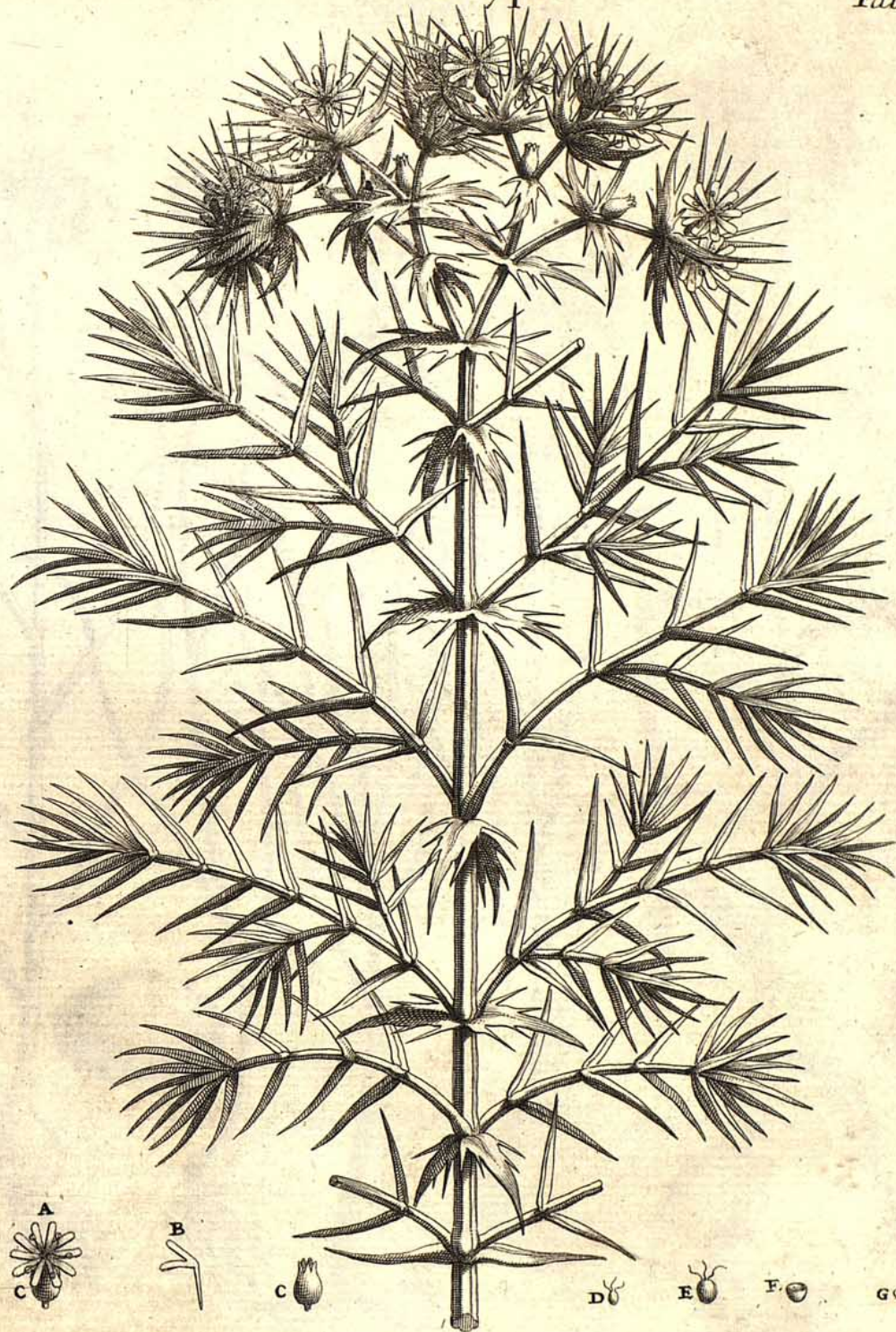
*Ausp. Ill.^{mi} ac Rm̃i D. Lazari Pallavicini Archiepi Thebarum et
Nuntij Aptici apud R. C. M. D. E.*

Auspiciis Jo. Sebastiani Franchij M. D. Acad. Bot. Socij.

Drypis

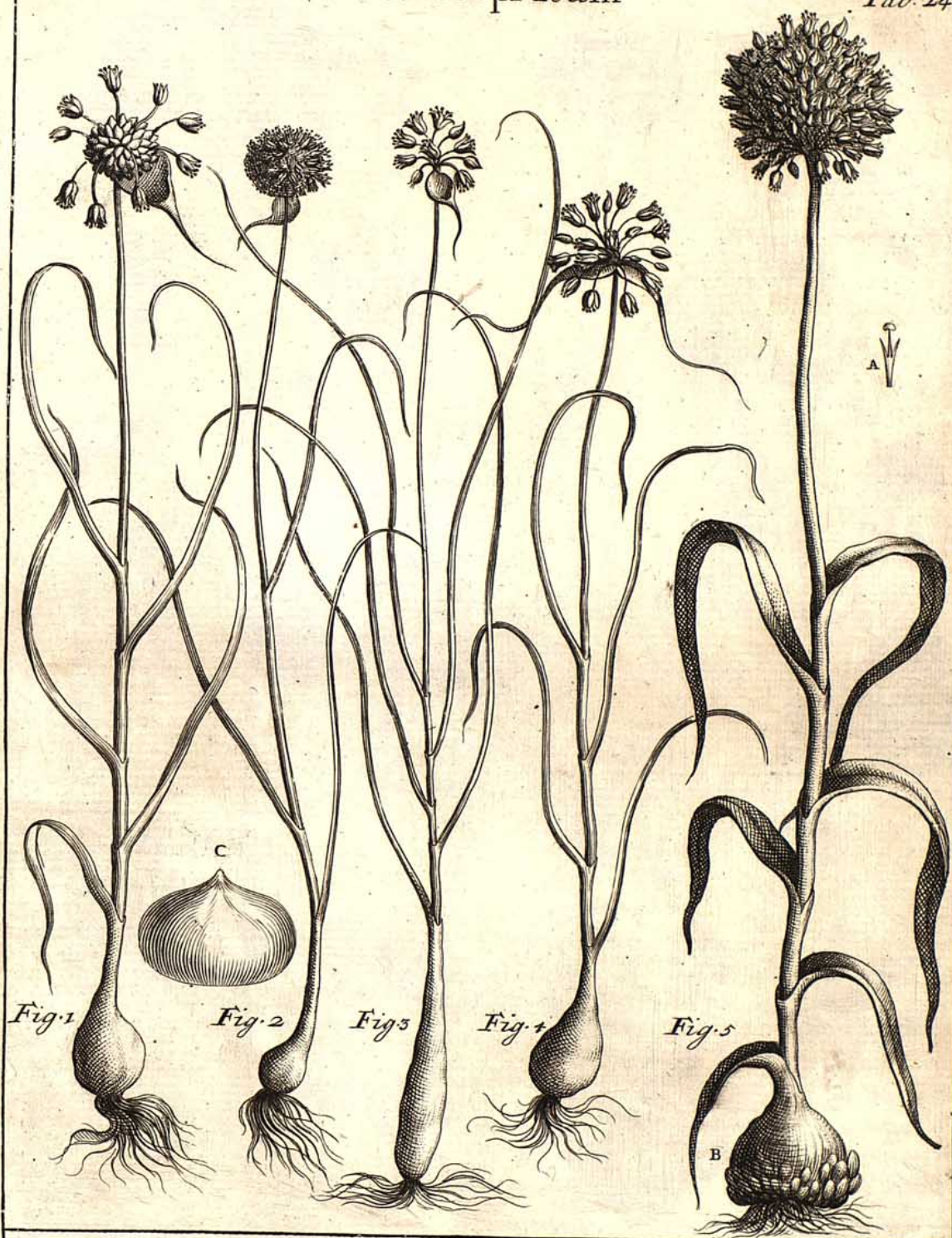
Tab. 23

Ausp: D. Blasij Biagij Mon^{chr} Botanici Congnis Vallis-Umbrosæ .

Scorodoprasum

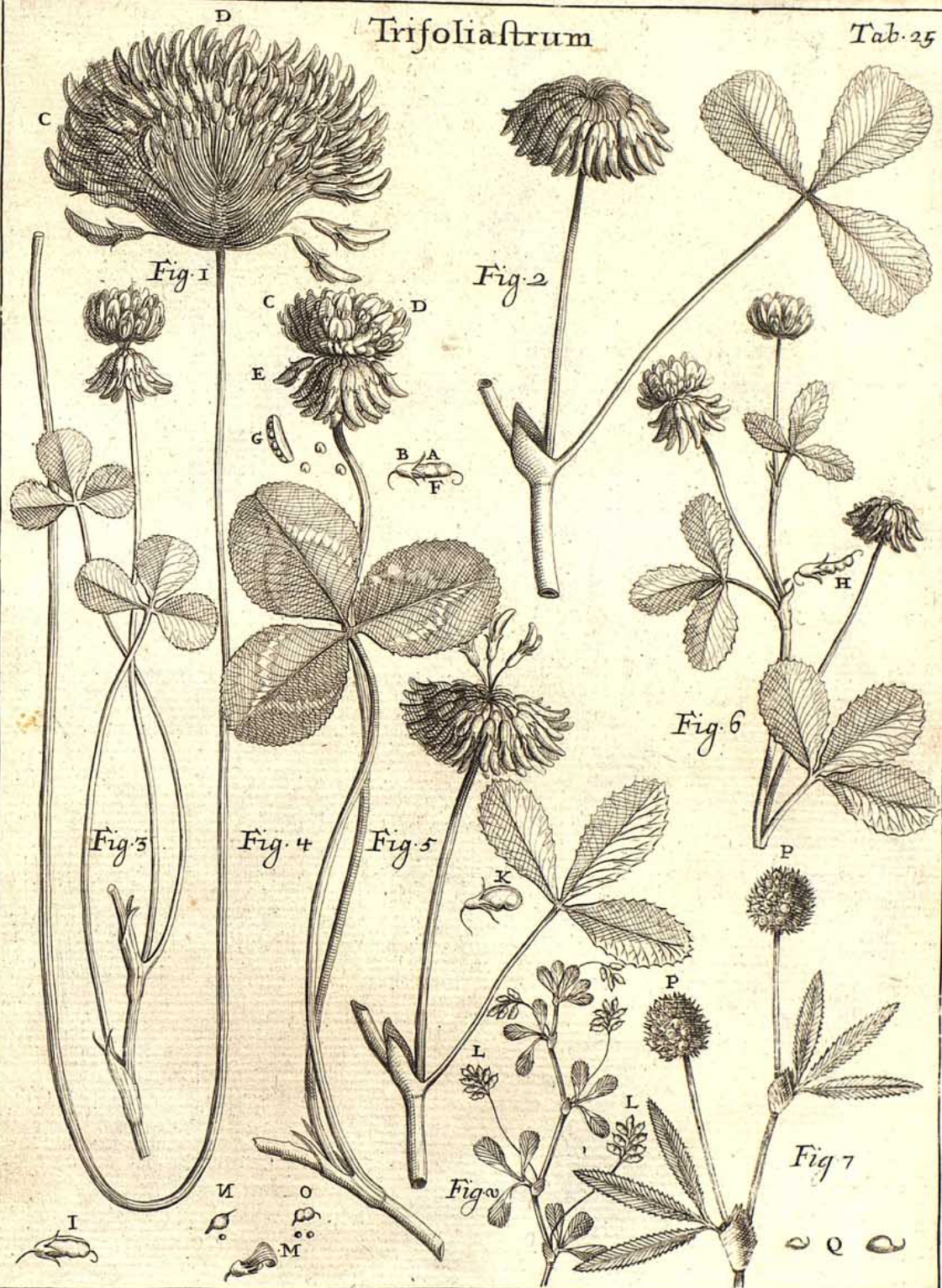
Tab. 24

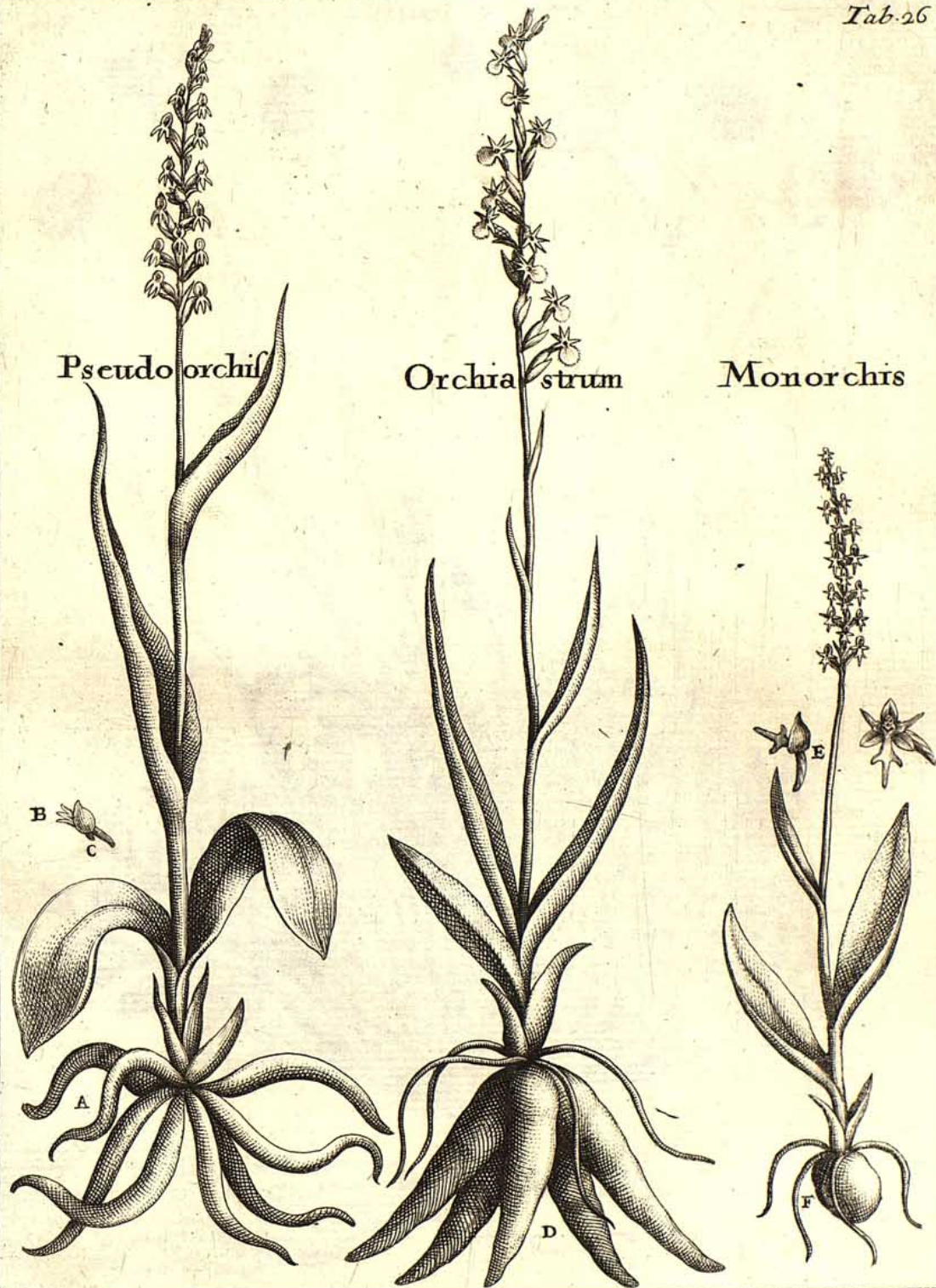
Auspiciis D. Antonii Mariae Salviati Ducis Iulianensis &

Trifolium

Tab. 25

Ausp. Friderici Ruysch Anat. Bot. Chi. Amst. Prof. Ac. Leop. et S. R. Brit. Soc.

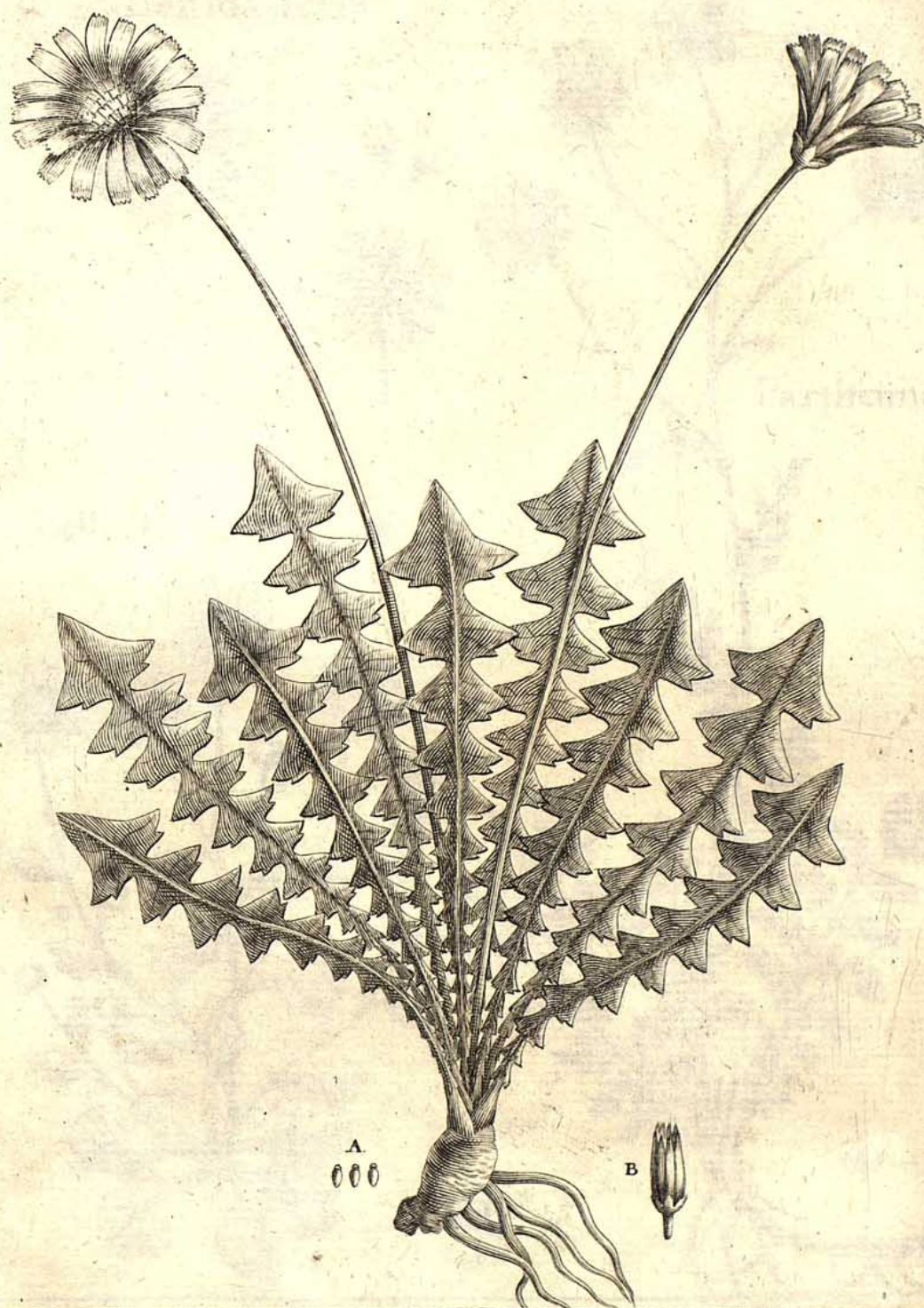
Ausp. Dominici Bardij Can Flor et Vicarii Episcopi Fesulani

Santolinoides

Tab. 27

Auspicijs D. Comitiss de Pembroke, et Mountgomery, Nob. Angli

Auspicijs Ab. Marchionis Francisci Riccardij

Bellidastrium

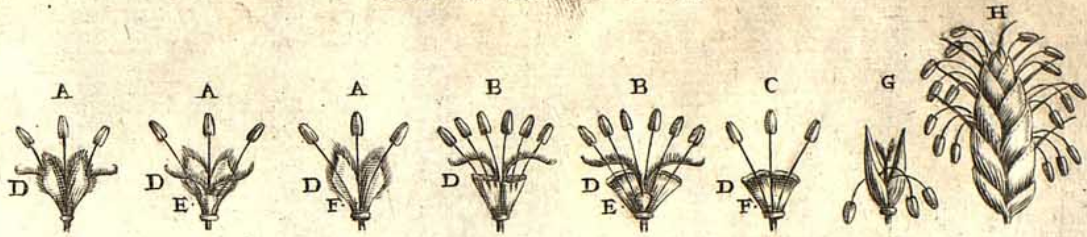

Parthenium

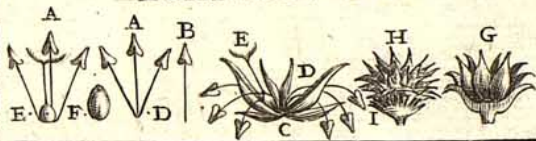
Bellis-Leucanthemum

Panicastrella

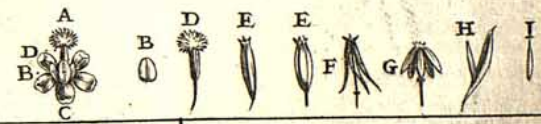
Juncus

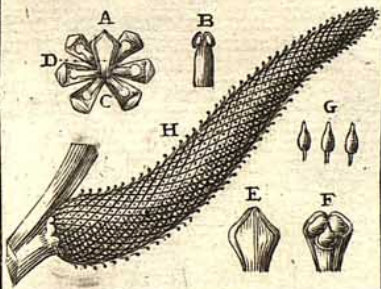
Juncoides

Juncago

Calamus Aromaticus

Cyperus

Melanoschoenus

Scirpo-Cyperus

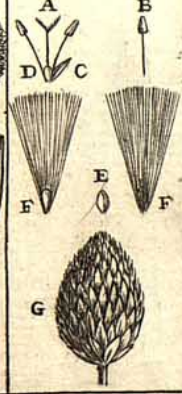
Scirpus

Scirpoides

Linagrostis

PseudoCyperus

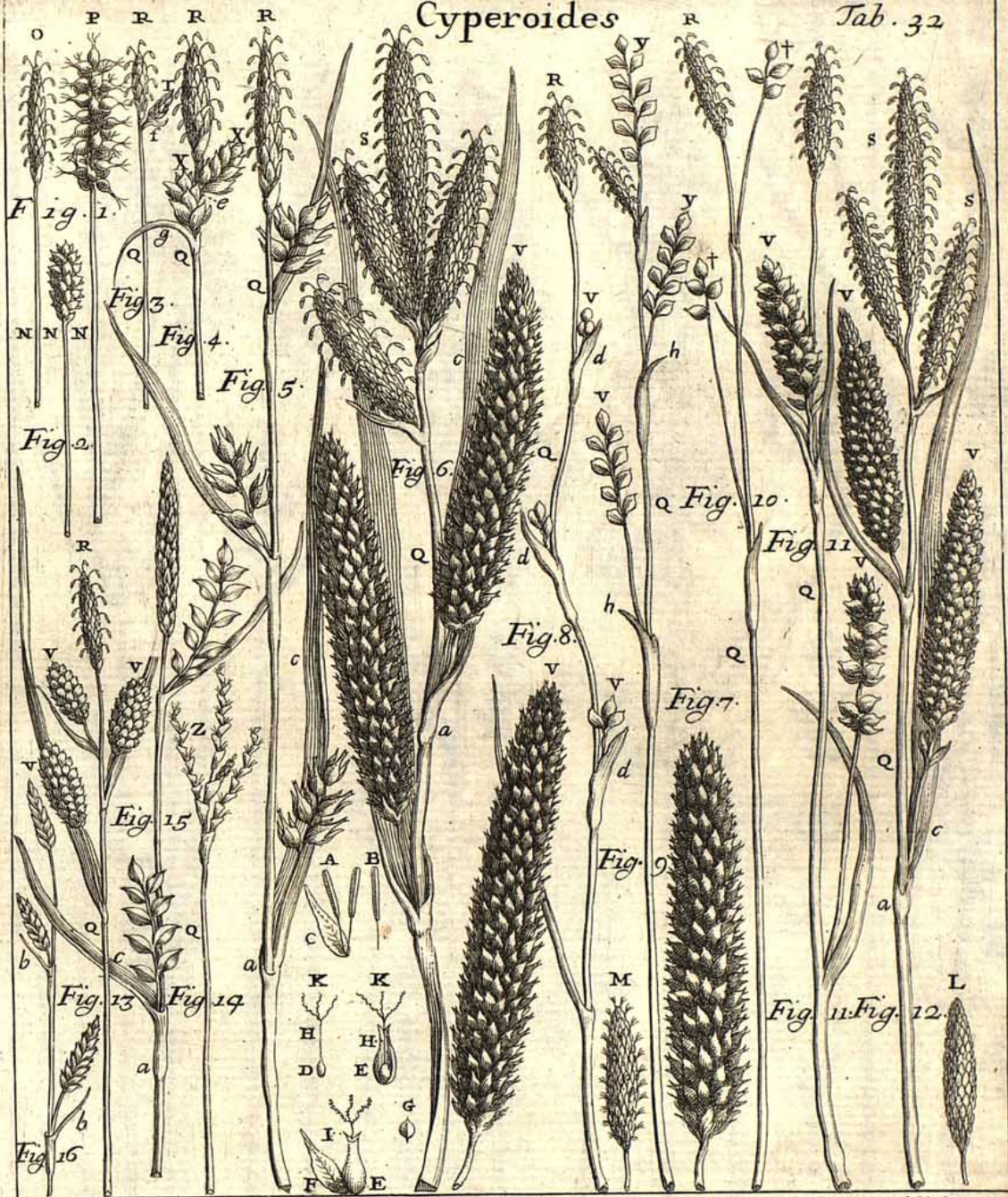

Cyperella

Cyperoides

Tab. 32

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80

81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120

121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140

141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160

161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180

181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200

201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220

221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240

241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260

261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280

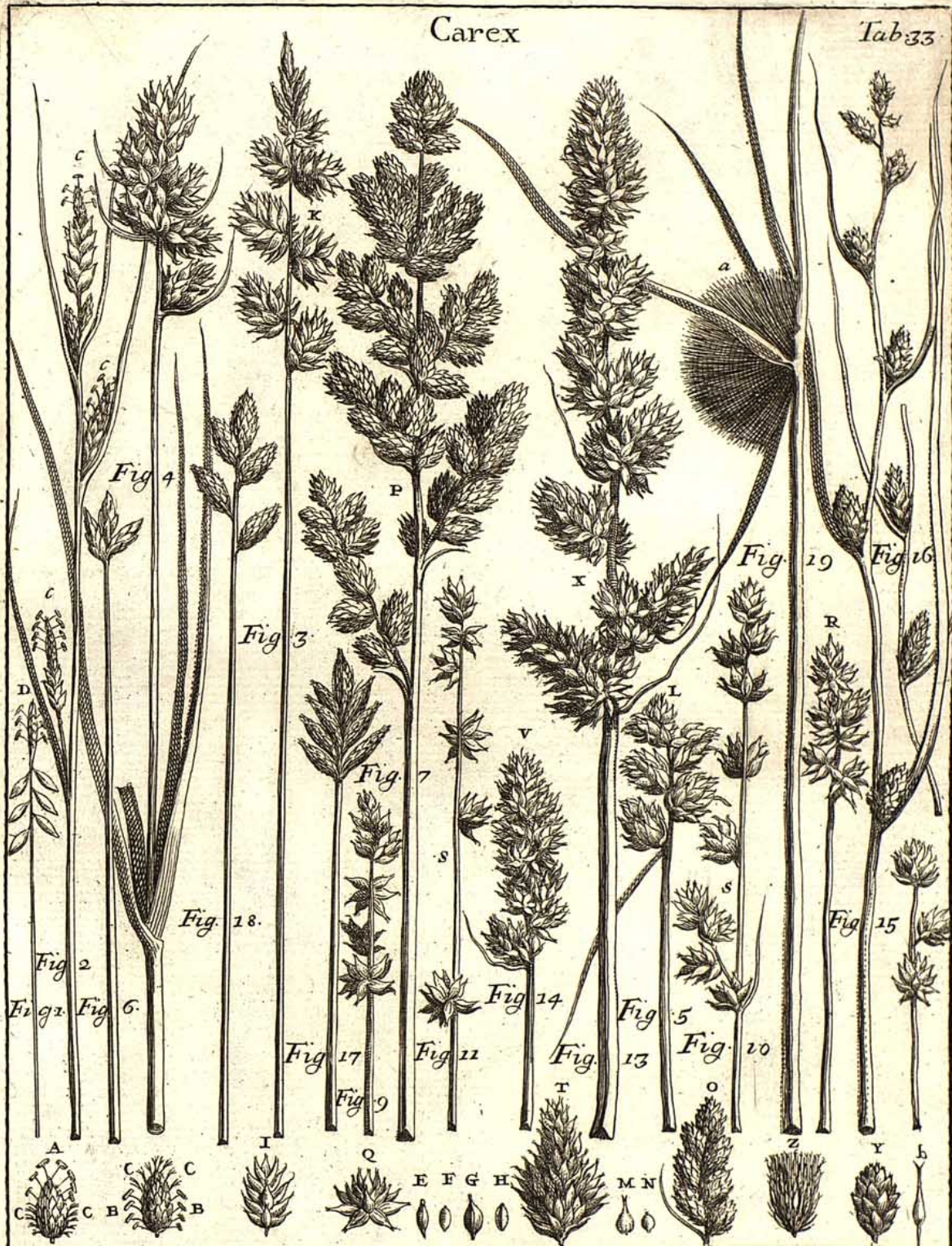
281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300

301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320

Ausp. Ser. Ann. M. Aloy. Electr. Palat. Rheni ac Mag. Etr. Pr.

Carex

Tab 33

Ausp. Francisci Colman Armig. M. Brit. Regis Apud R. C. M. E. D. Resid.

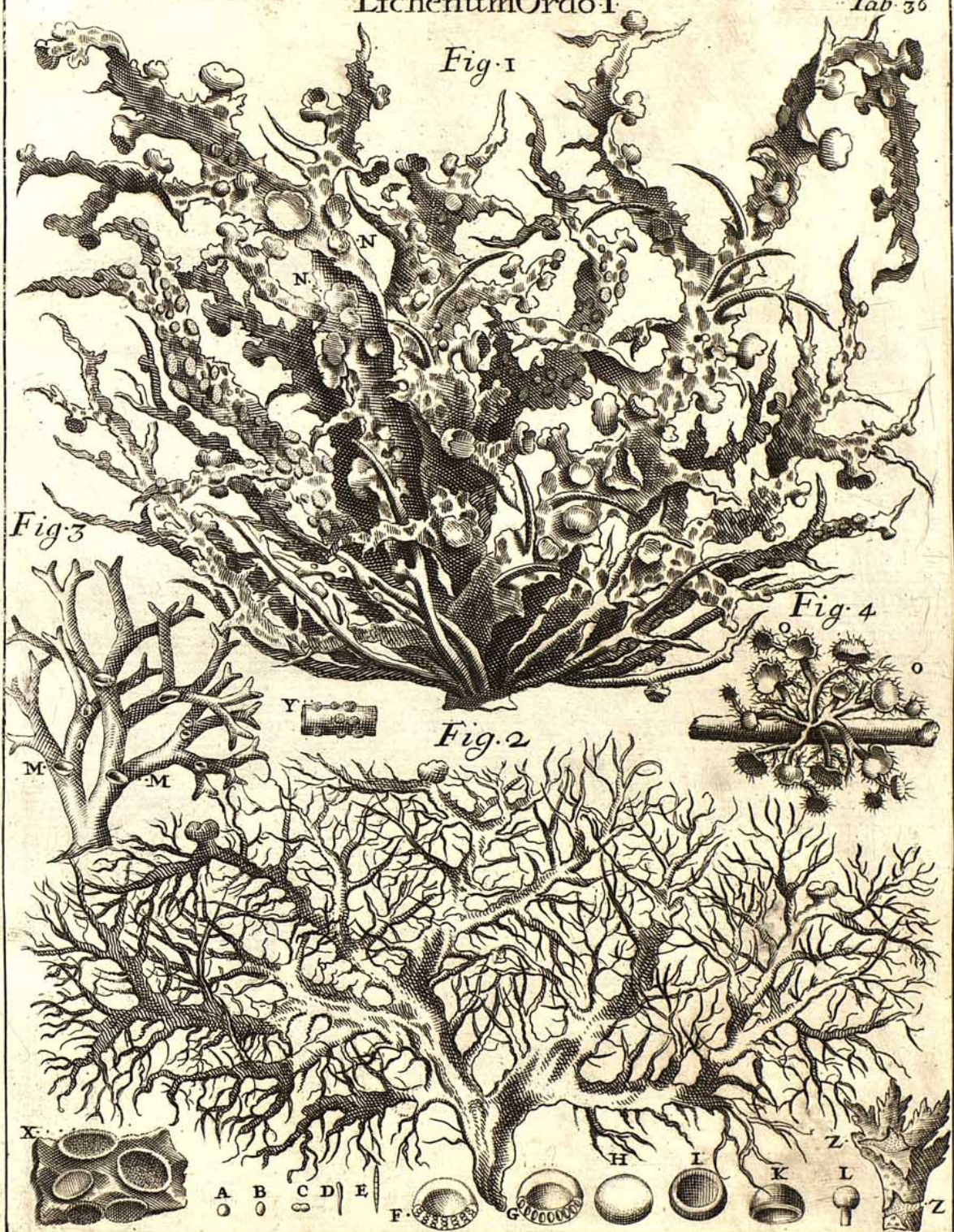
Ausp. D. Ioannis Hieronymi Zannichellij Philobotanici Veneti

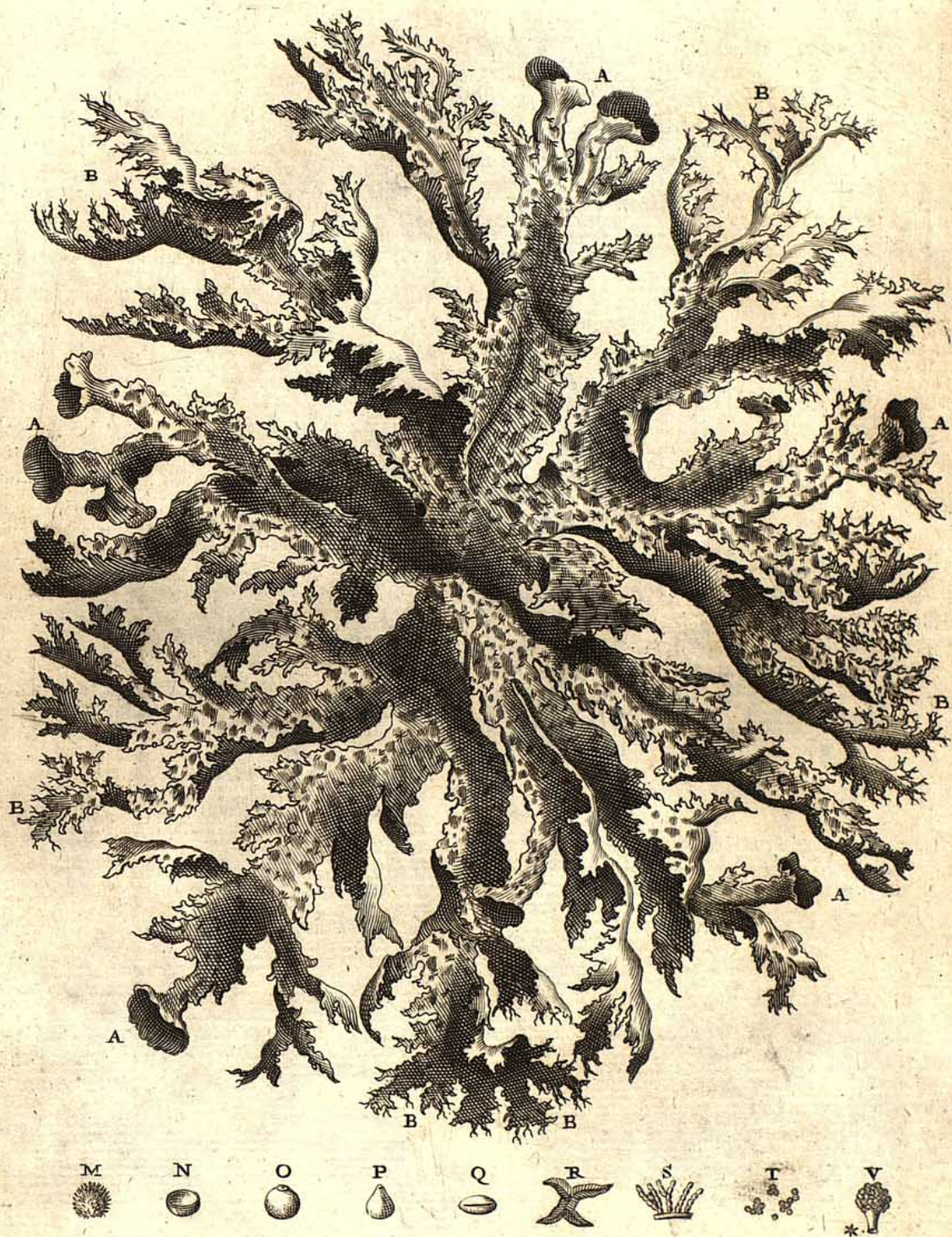
Buccaferrea

Tab. 35.

Ausp. Comit. Camilli Antonii Boccadiferri Patricii Bononiensis

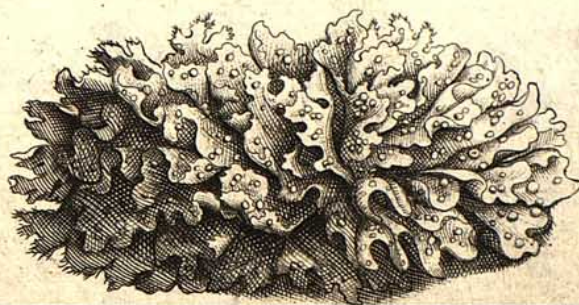

Ausp. D. Brunonis Tozzij Ab. Valfani c R.^{ia} Ste Londinensi, & Bot. Flōra

Ordo III

Tab 38

Ordo IV

Fig. 1

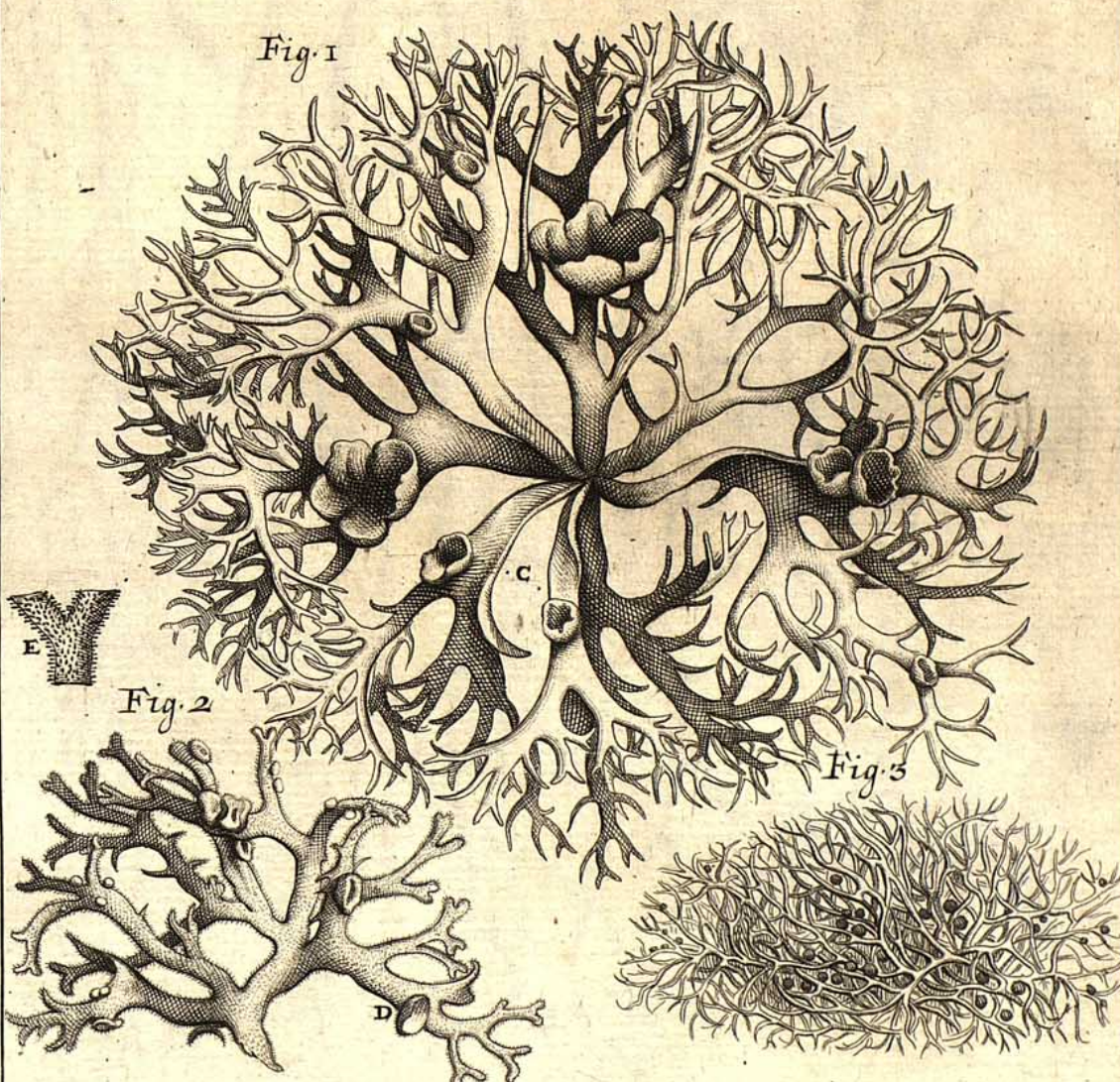
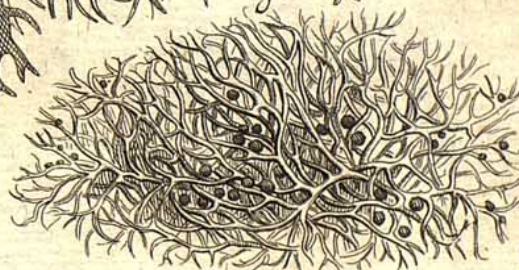

Fig. 2

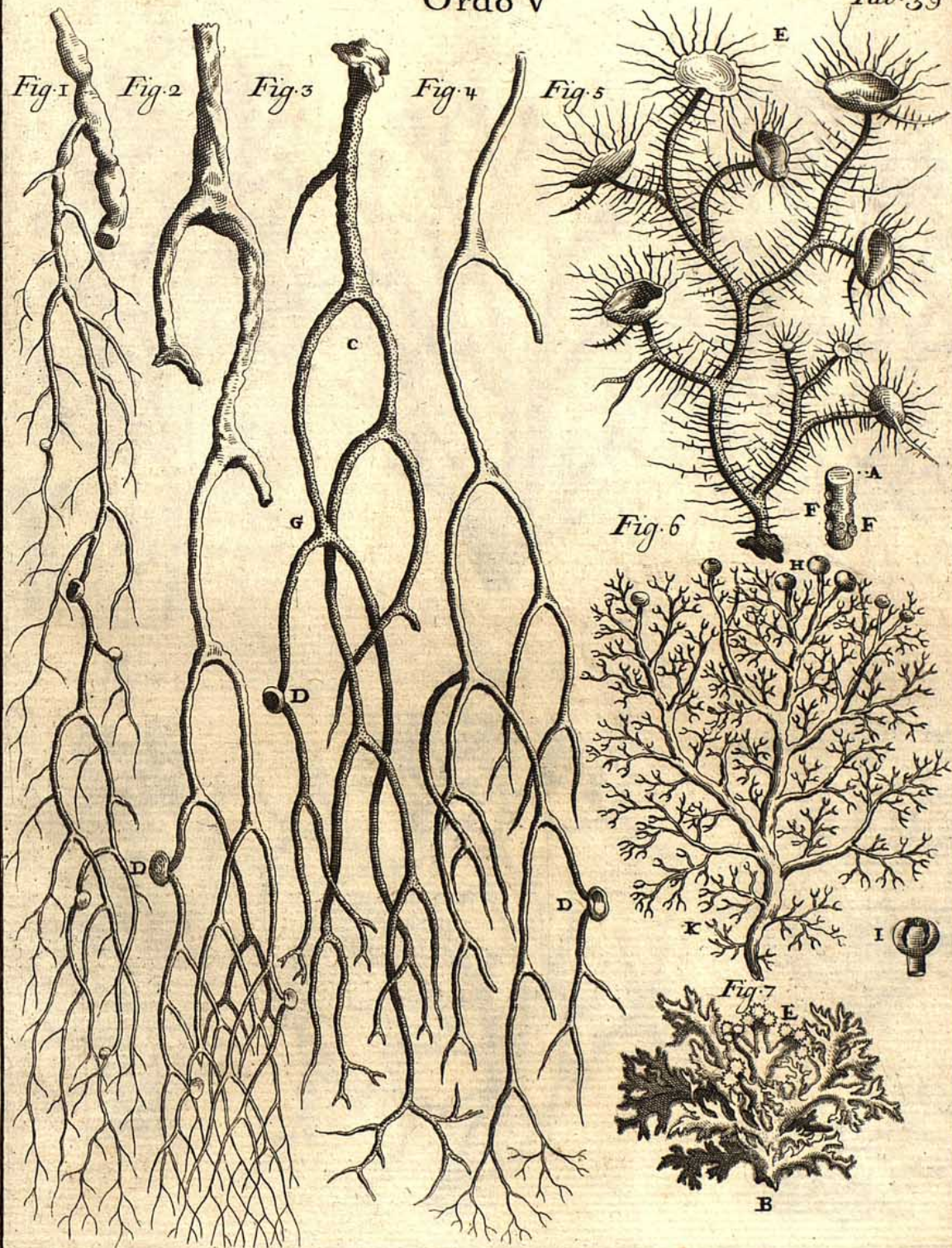
Fig. 3

Auspiciis Ioannis Gexinij Patritii Florentini

Ordo V

Tab. 39

Ausp. Baronis Andreae Franceschij Nob. a cubiculis RCMDE et Sr Electr. Palat.

Ordo VI

Tab. 40

Fig. 1.

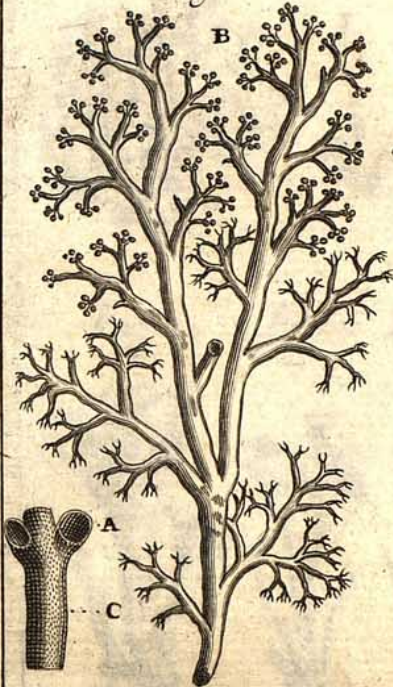

Fig. 2.

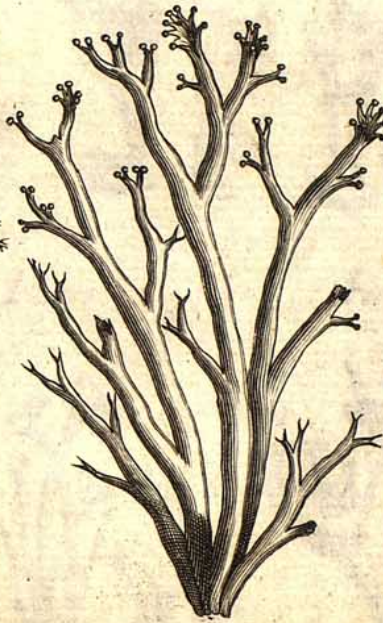

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

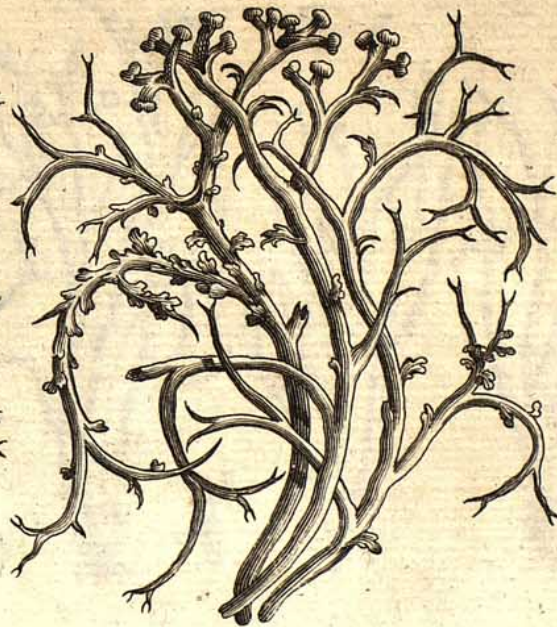
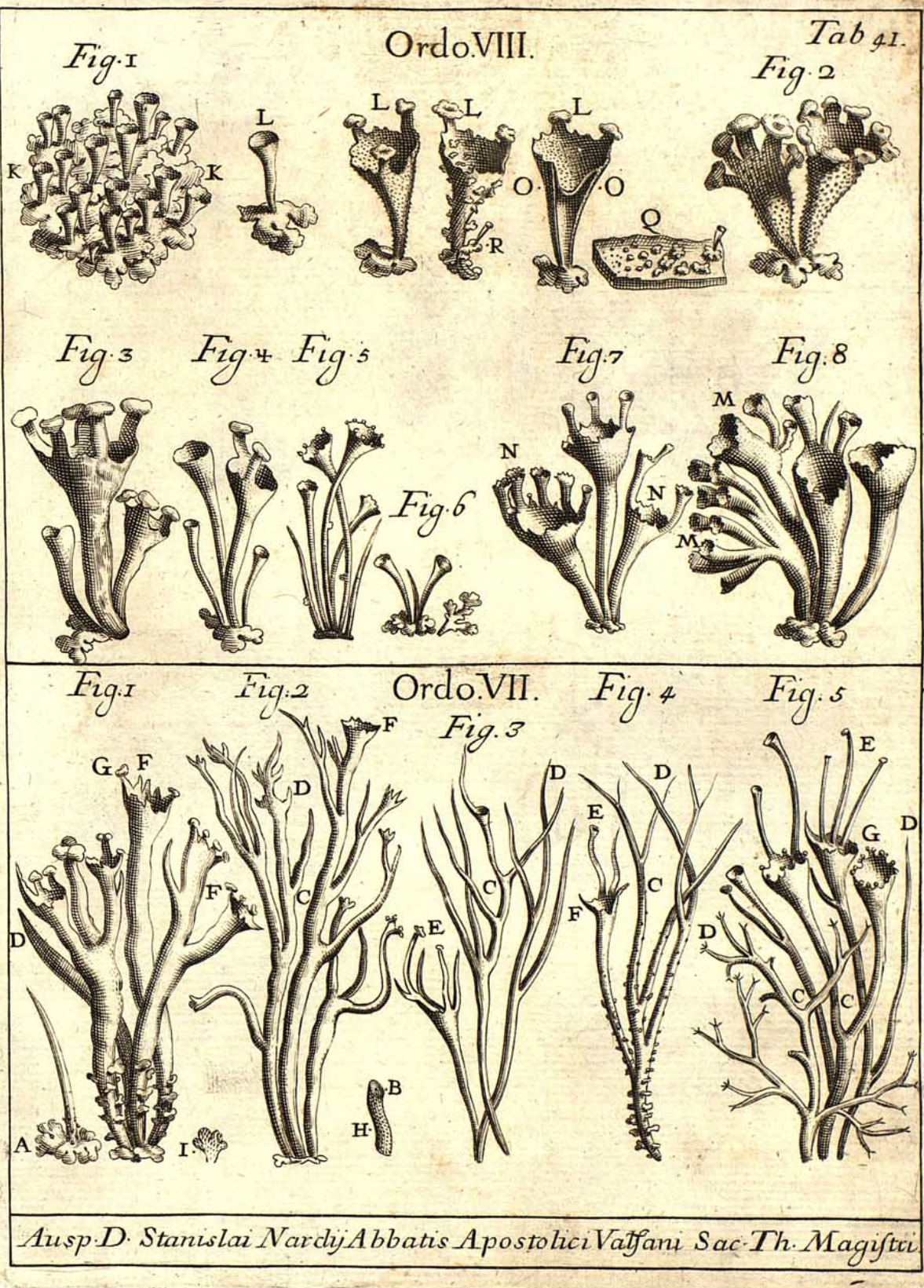

Fig. 6.

D

Auspiciis R. Pr. Amedei Cerchiaii Praecept. Nobilium Epheborum Aulae R. C. I. G. M. E. D.

Ordo IX

Ordo X

Fig. 1

Fig. 2

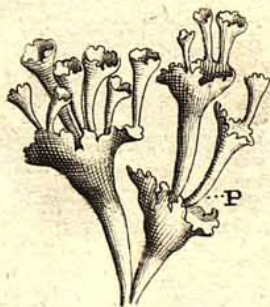
Fig. 3

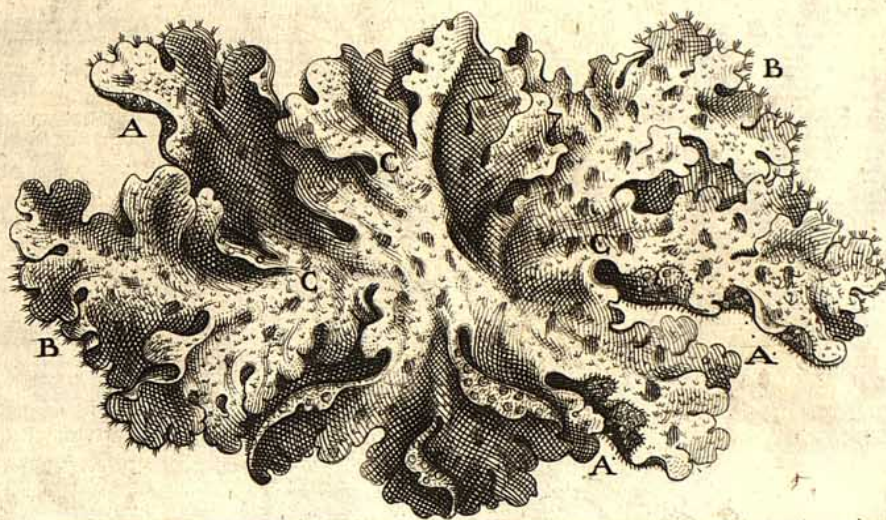
Fig. 1

Fig. 2

Auspice Marchionis Stipionis Capponi Patritii Florentini

Ordo XIII

Fig. 1

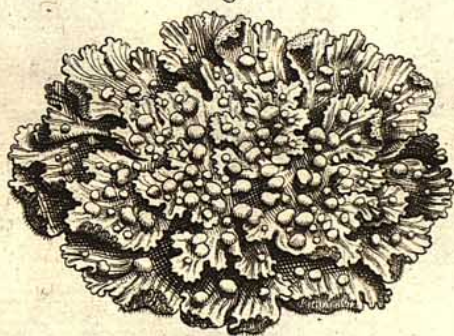

Fig. 2

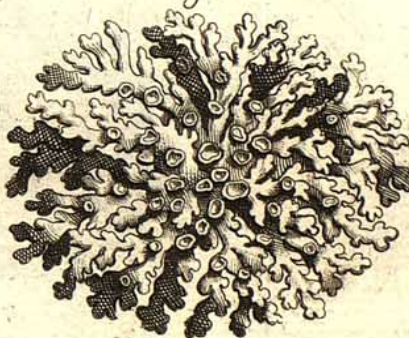

Fig. 3

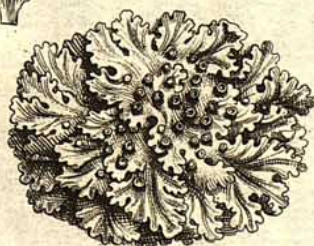

Fig. 4

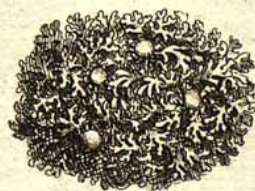
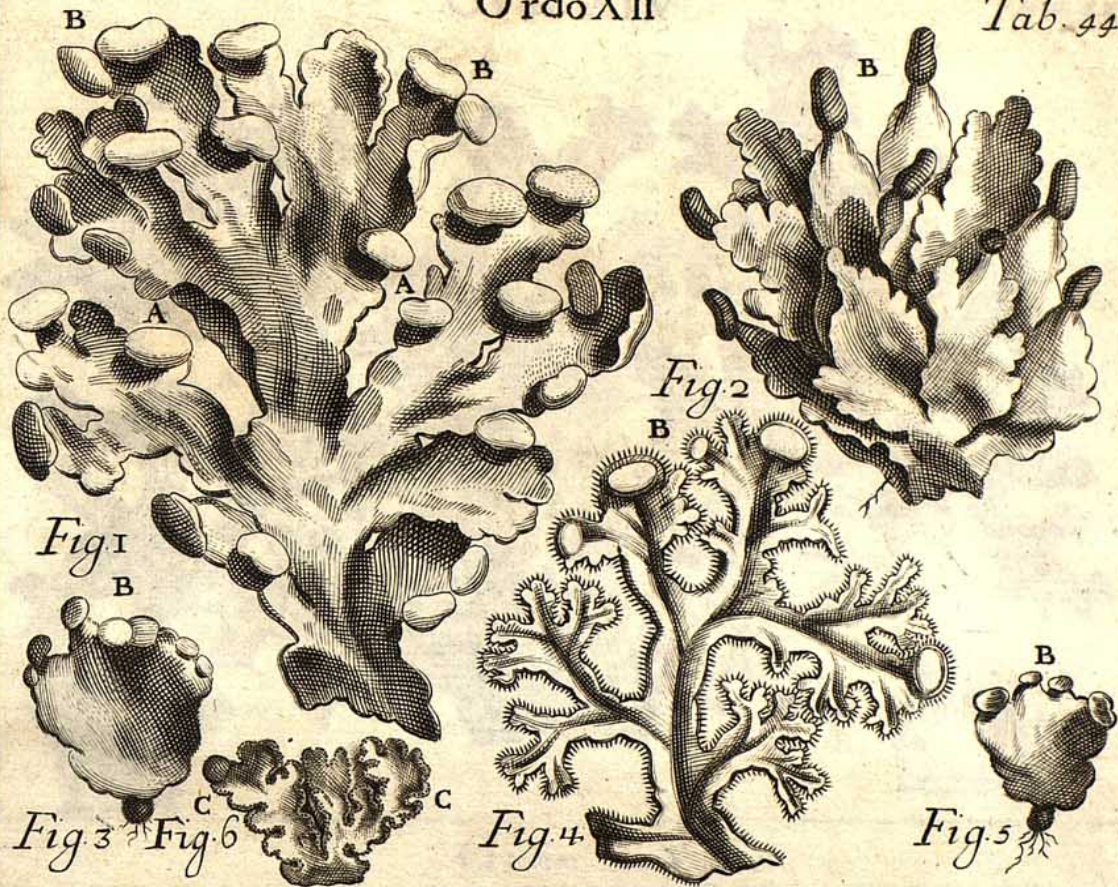

Fig. 5

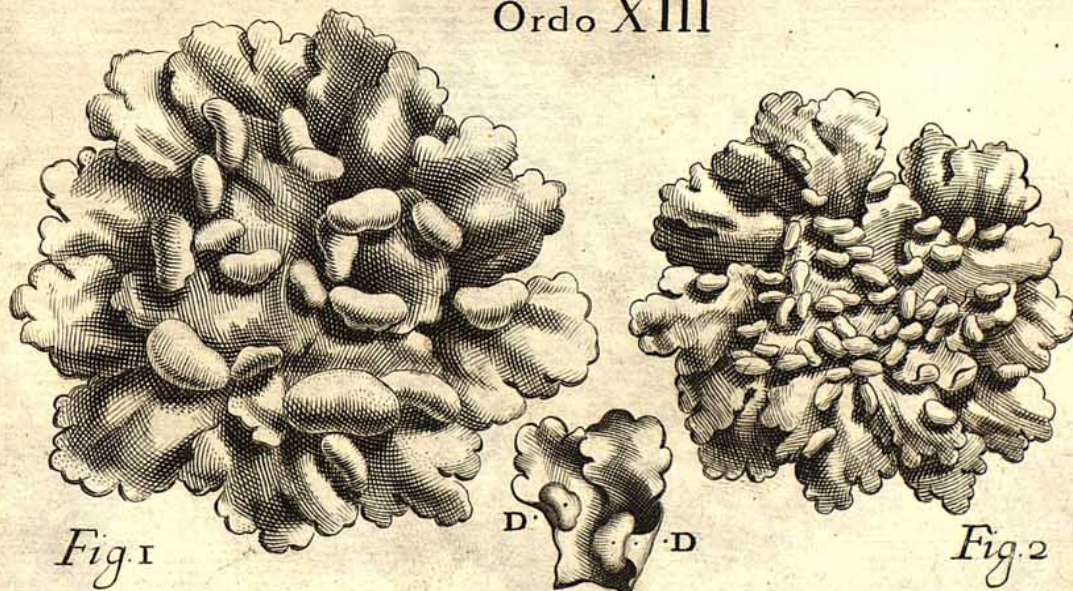

Ordo XII

Tab. 44

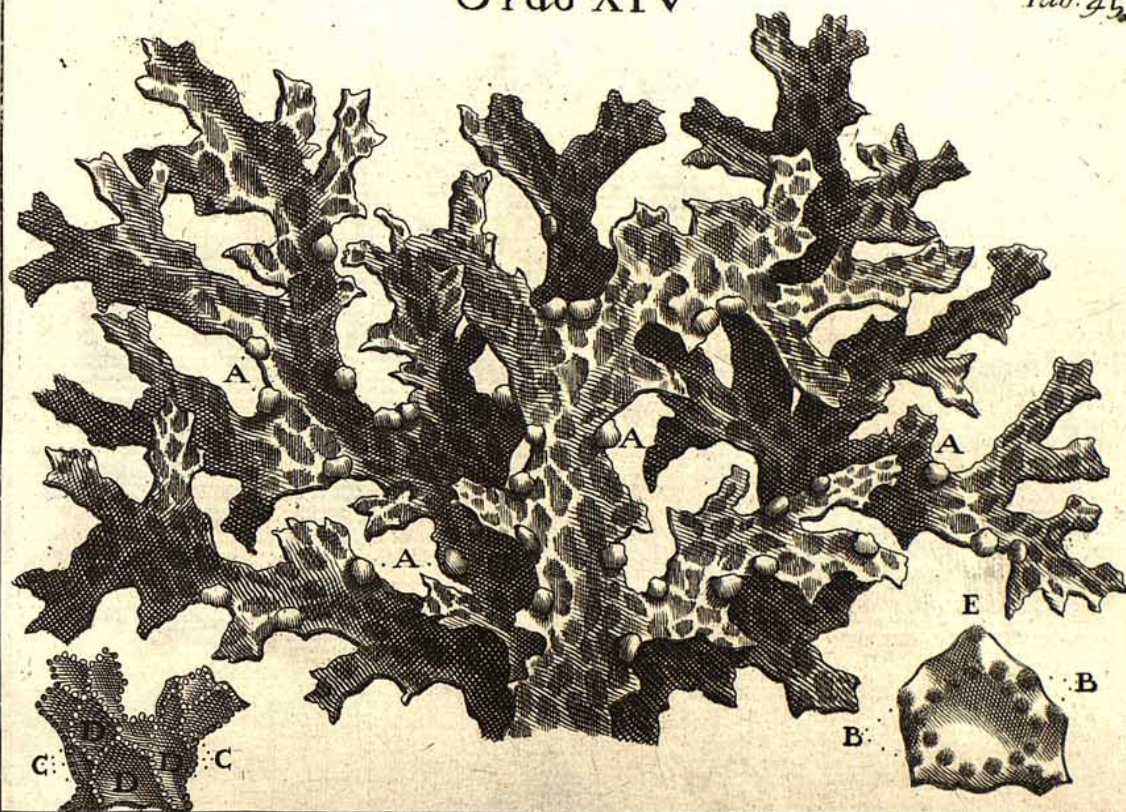
Ordo XIII

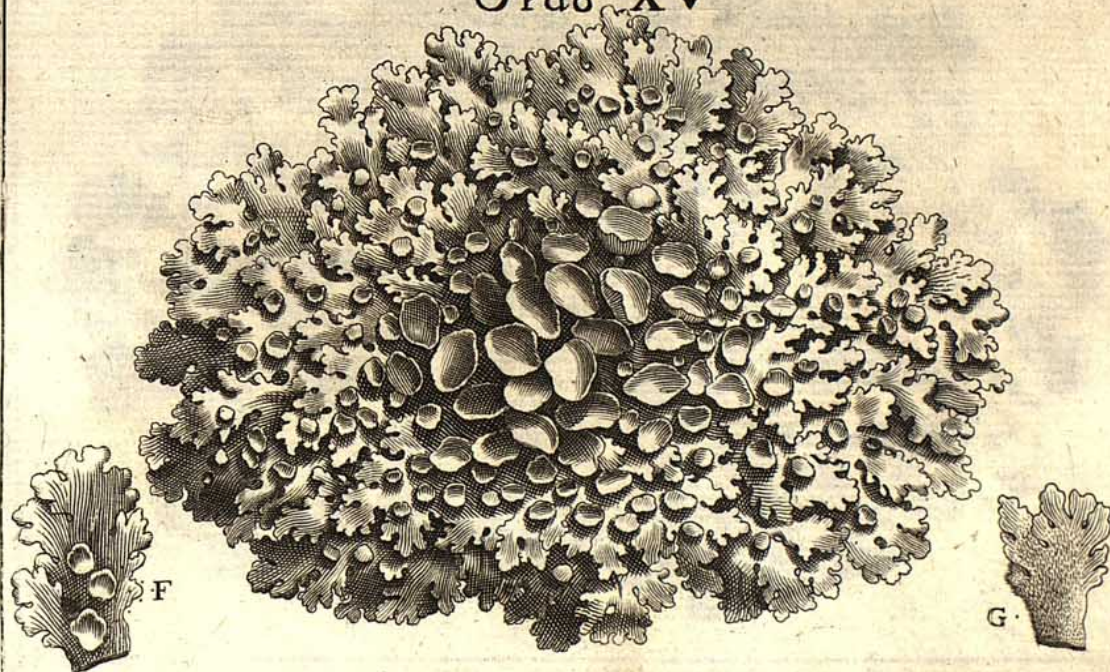
Auspiciis Marchionis Cosmi Riccardii

Ordo XIV

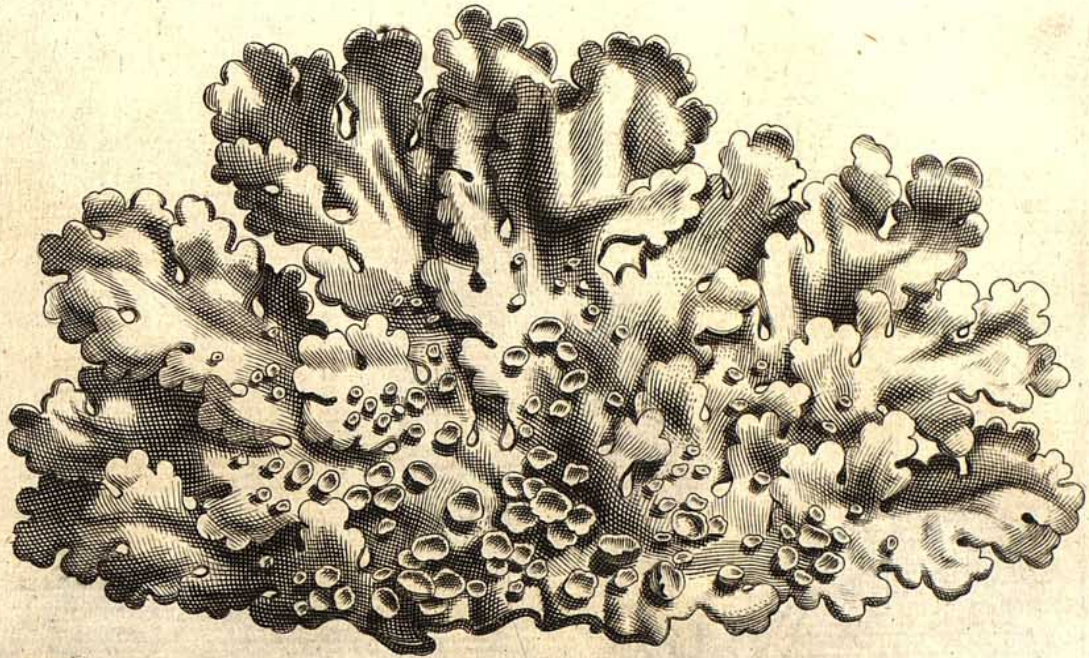
Tab. 45

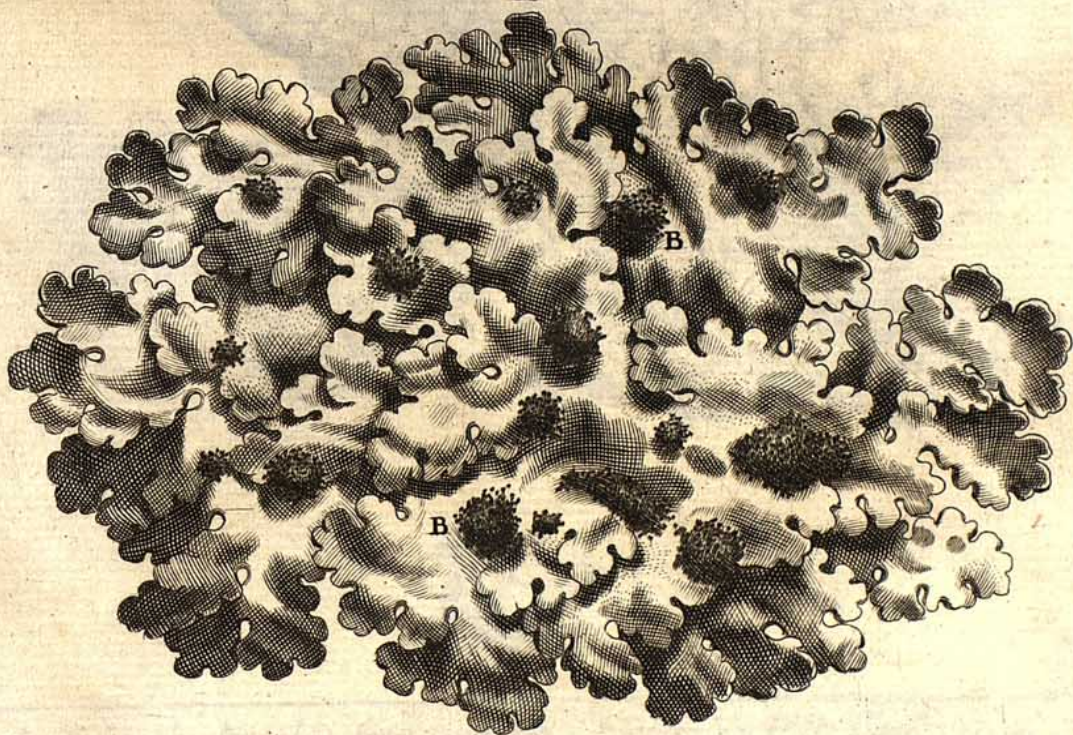
Ordo XV

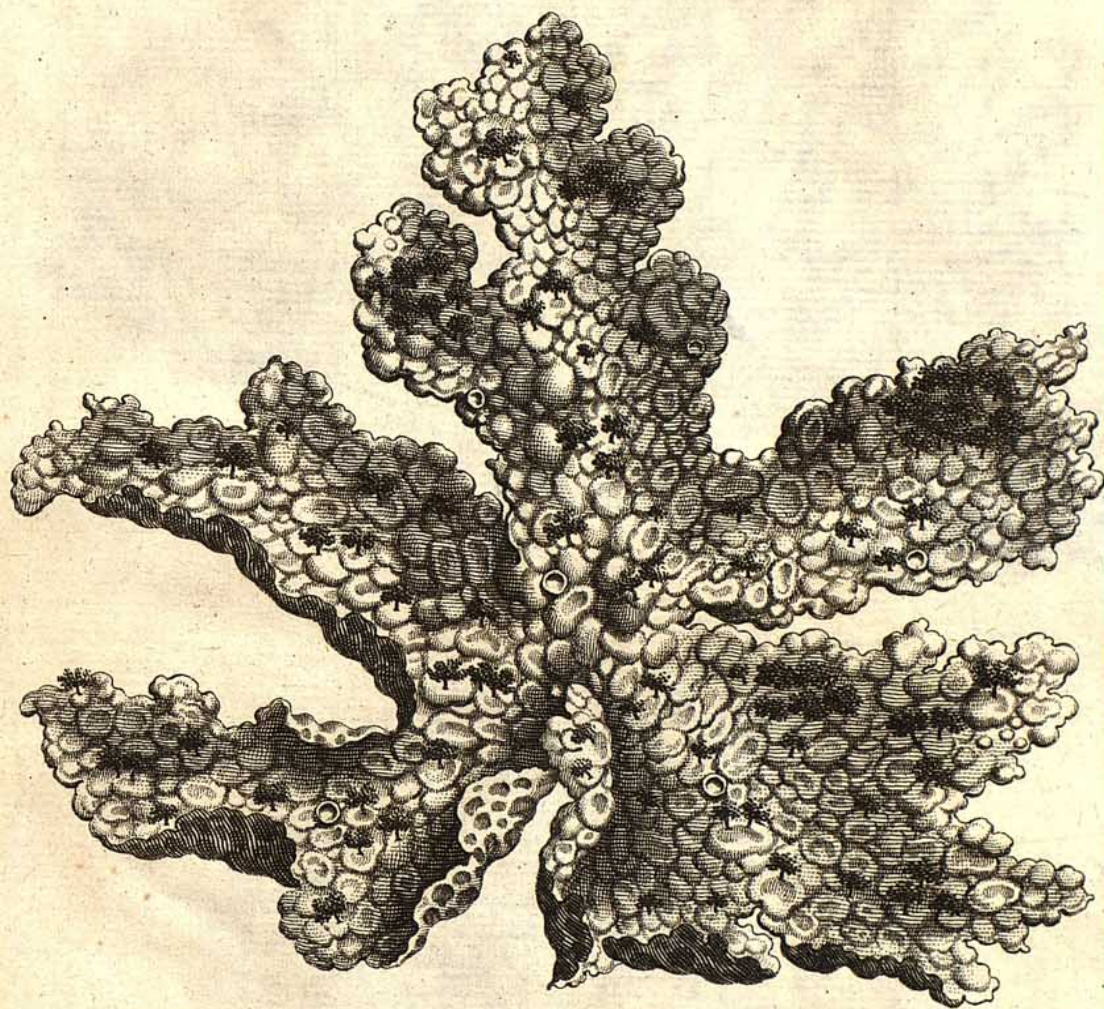

Auspicijs Nicolai Panciatichi Patricij Florentini

A

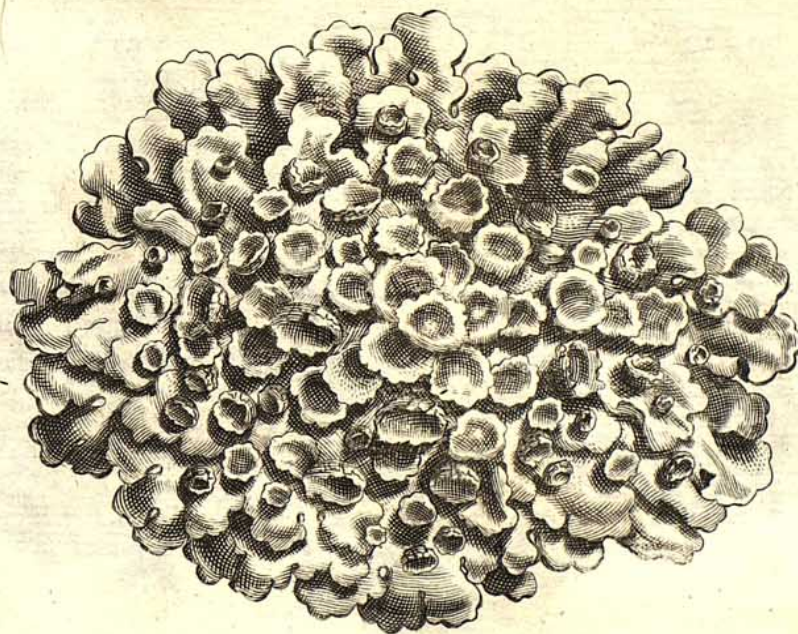

Ausp. Jacobi-Nicolai Guiducci S.^{ma} Electricis Pal: Thesaurarj .

Fig. 1

Fig. 2

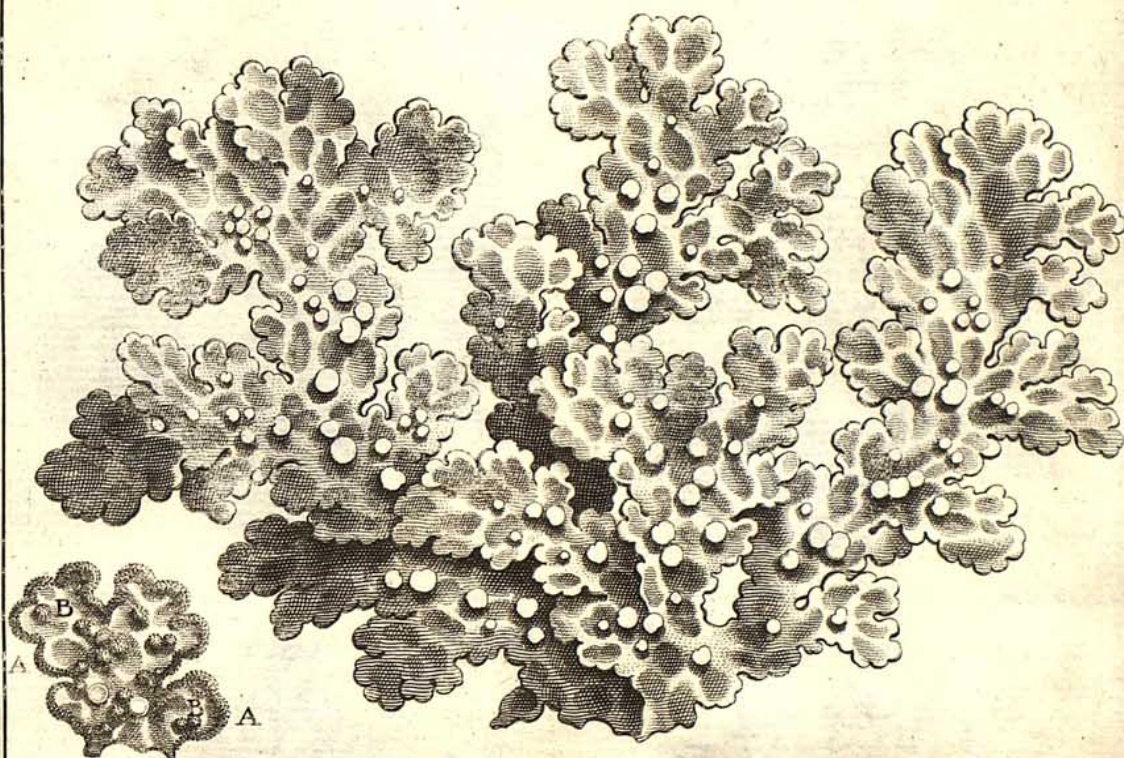
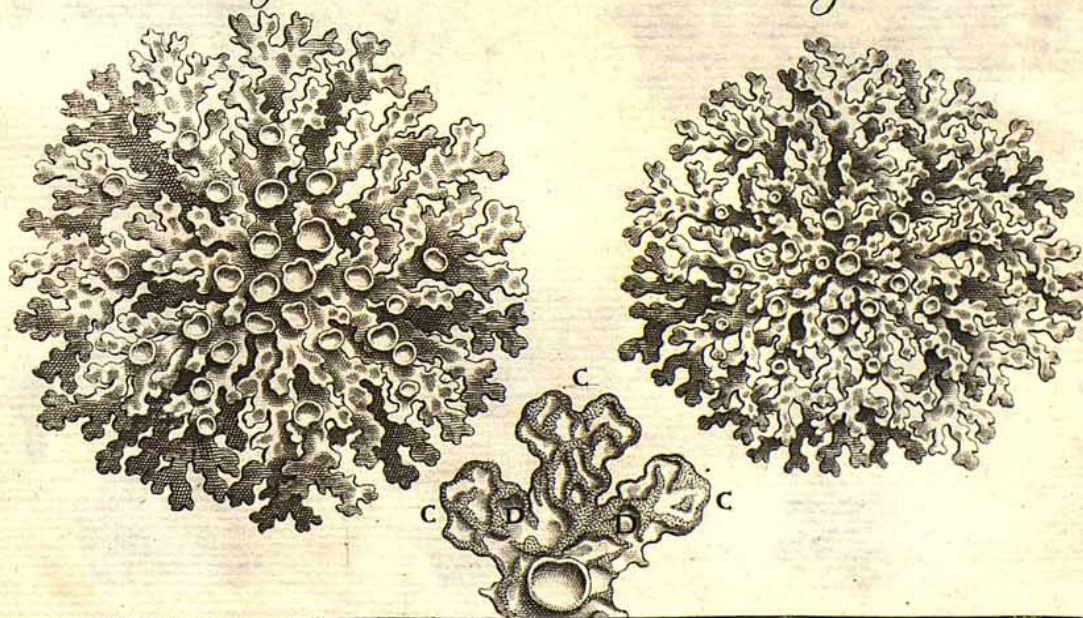

Fig. 1

Fig. 2

Ausp. Comit. Senatoris Pompeij Herculani Patricij Bonon.

Ordo XXIV

Tab 50

Fig. 1

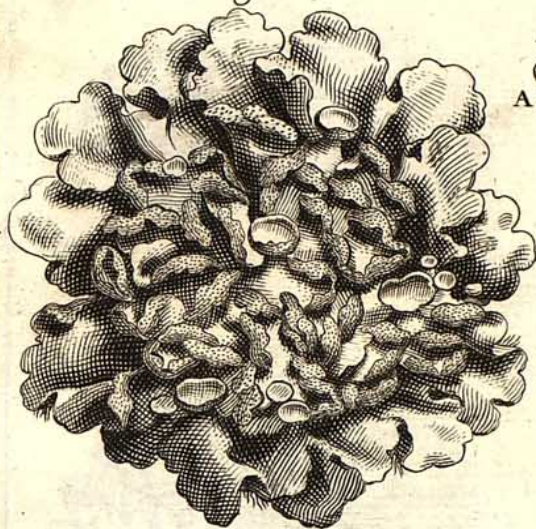
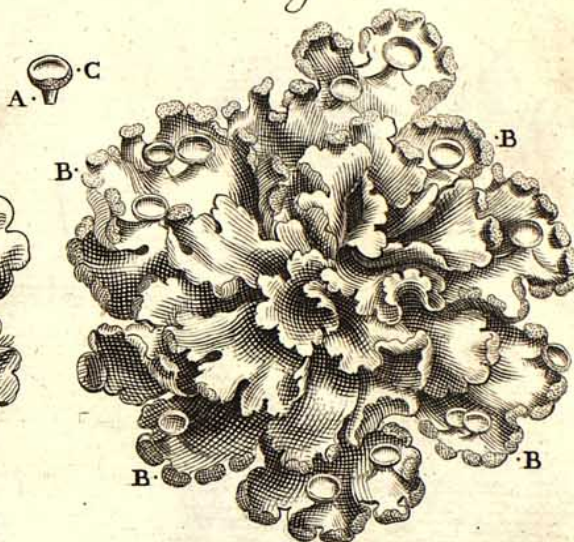

Fig. 2

Ordo XXV

Fig. 1

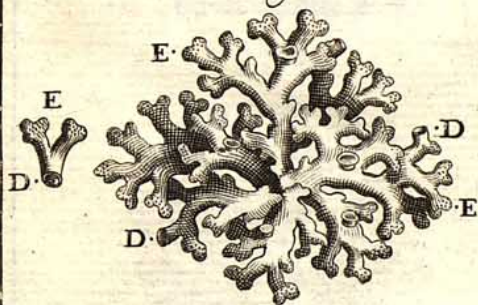
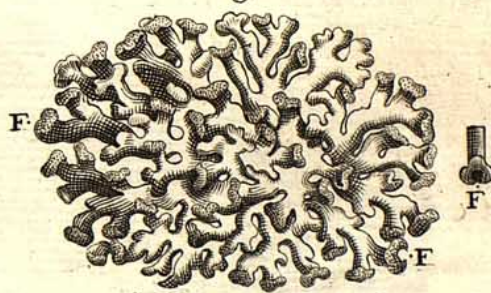

Fig. 2

Ordo XXVI

Fig. 1

Fig. 2

Ordo XXVII

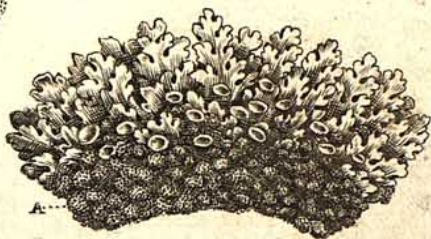
Ordo XXVIII

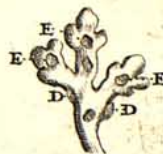
Ausp. D. Blasij Biagij Mon^{chi} Botanici Congnis Vallis-Umbrosæ

Ordo XIX

B
C

Ordo XXIX Tab. 51

Ordo XXX

Fig. 1

Fig. 2

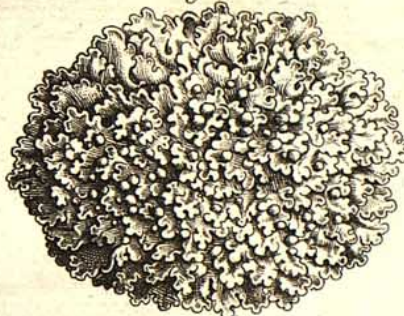

Fig. 3

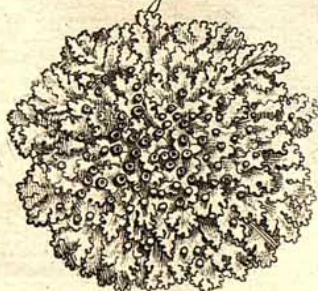

Fig. 4

Fig. 5

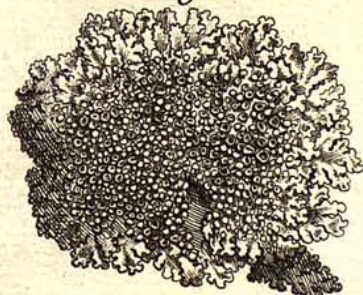
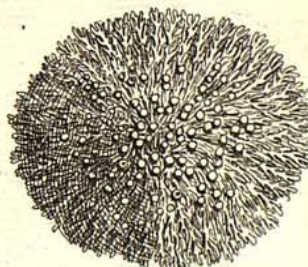

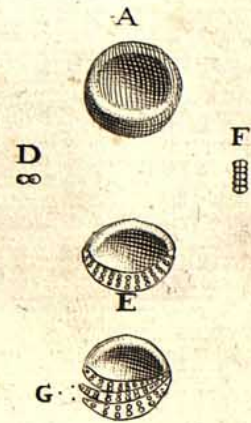
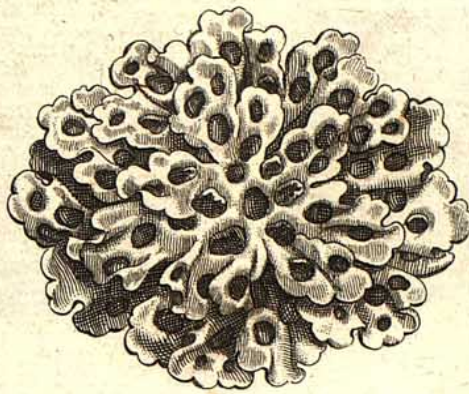
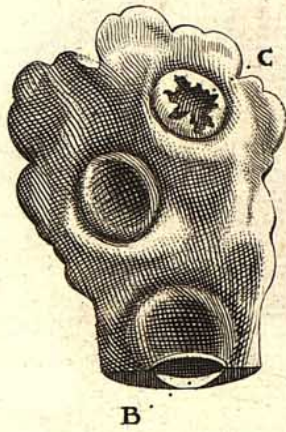
Fig. 6

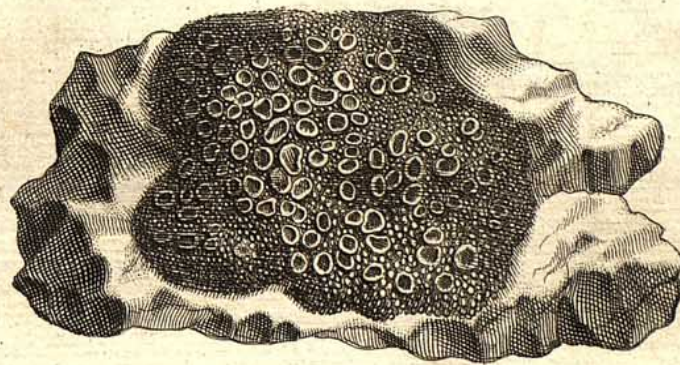
F
|||

Ordo XXXI

Tab: 52

Ordo XXXIV

Ordo XXXIII

Ordo XXXII

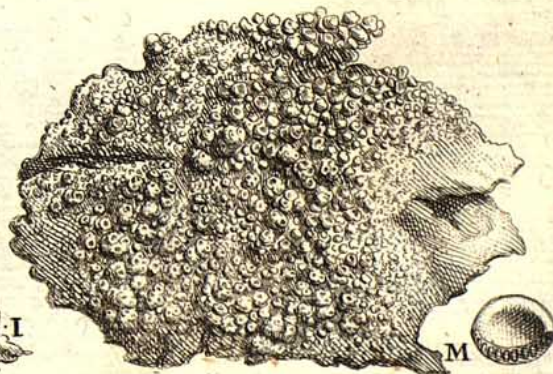
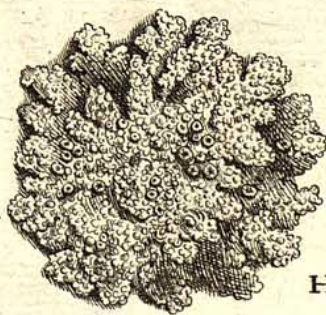

Fig. 1

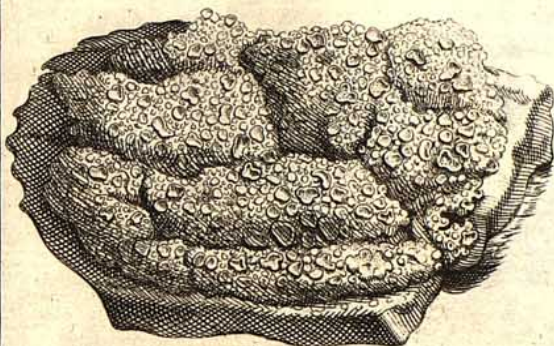

Fig. 2

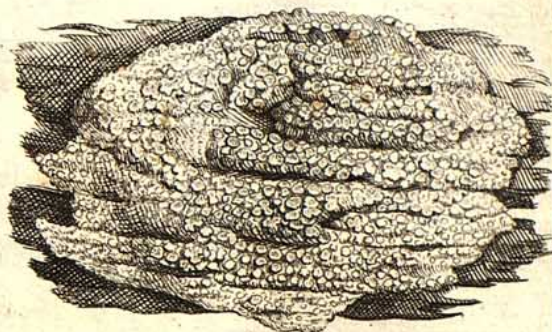

Fig. 3

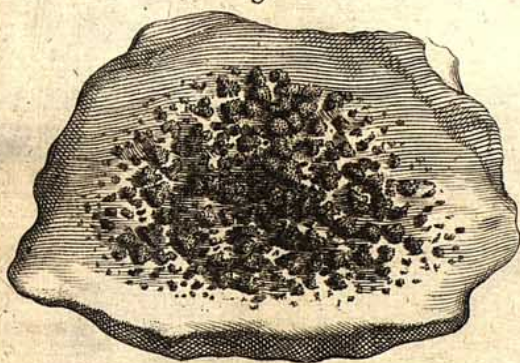

Fig. 4

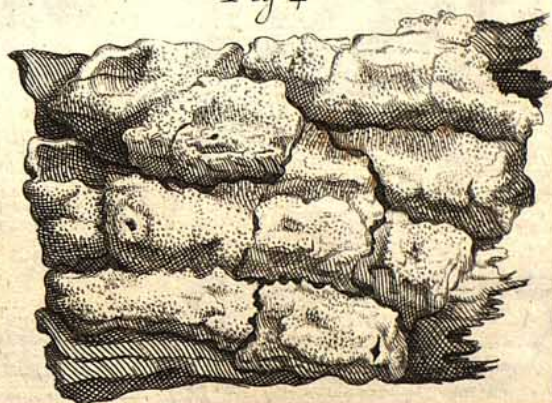

Fig. 5

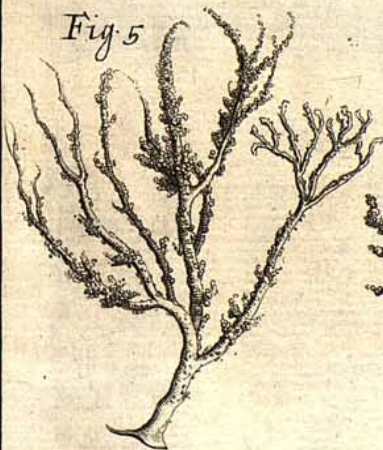

Fig. 6

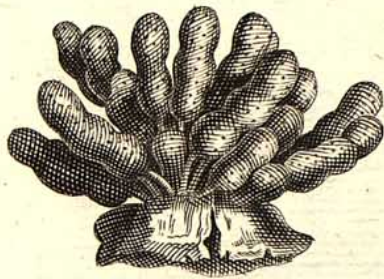
Fig. 7

Fig. 8

Fig. 4

Ordo II Tab. 54
Fig. 1

X V T R

o o o o

Fig. 1 Ordo XXXVI Fig. 2

Fig. 2

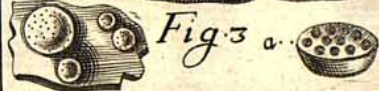

Fig. 3

Fig. 7 Ordo XXXVII

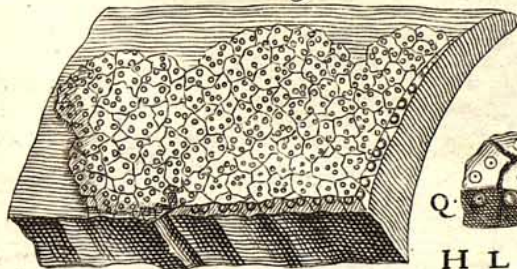
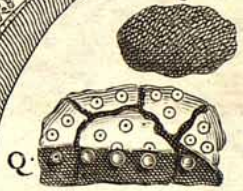

Fig. 8

H L K M I

Fig. 9

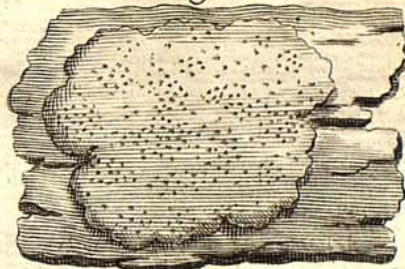

Fig. 1

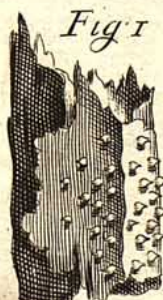

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Lichen-Agaricus

Tab 55

Ordo I

Fig. 1

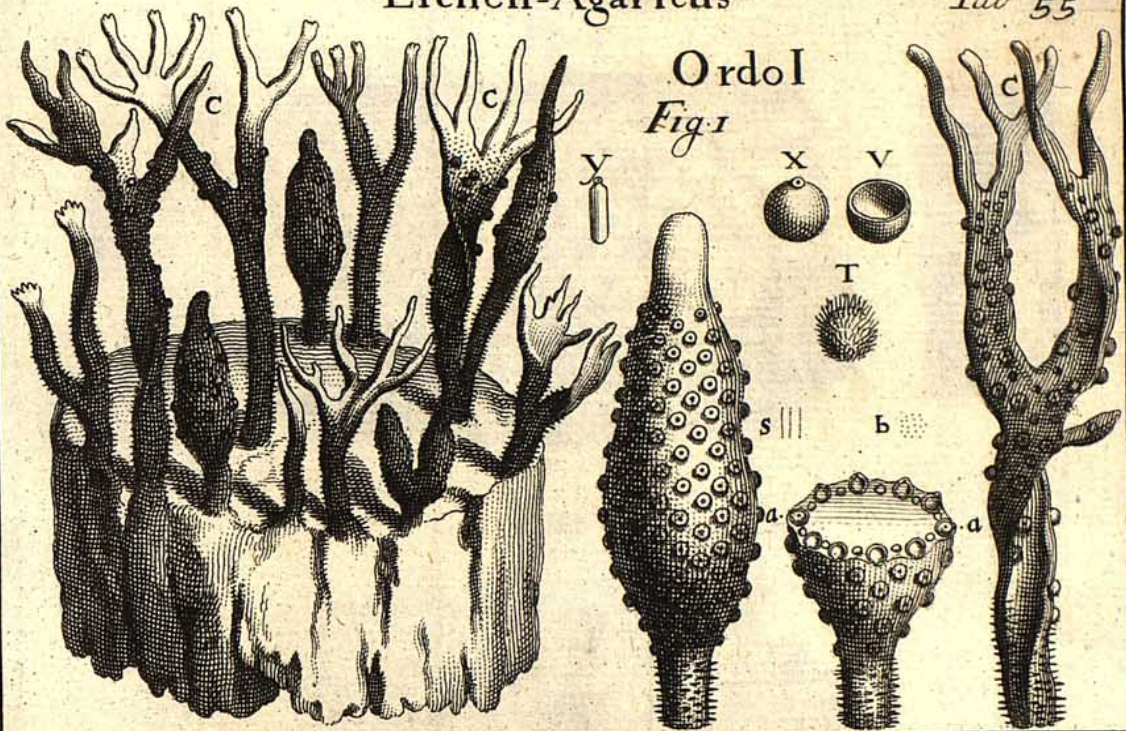
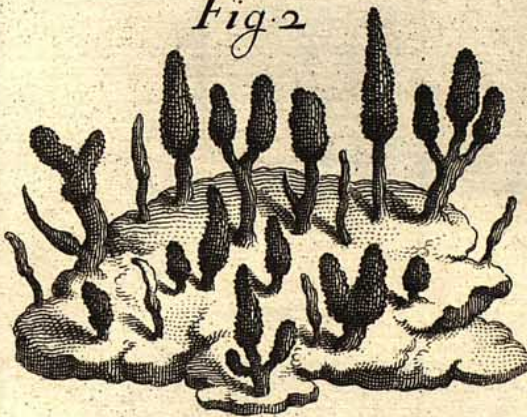

Fig. 2

Ordo II

Fig. 1

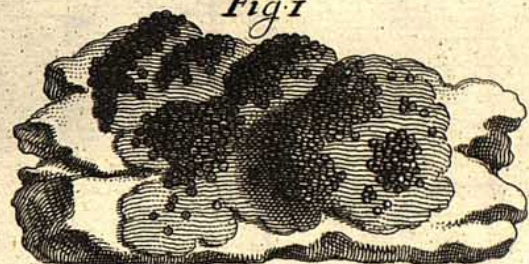
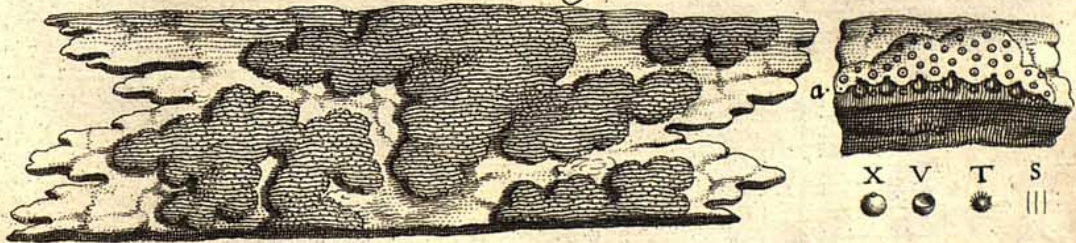

Fig. 2

Lichenöides
Fig. 1

Tab 56

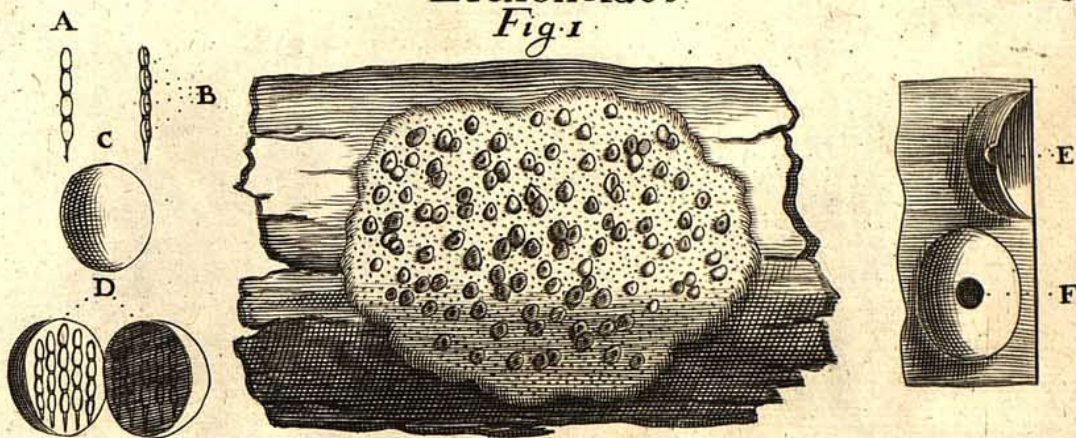

Fig. 2

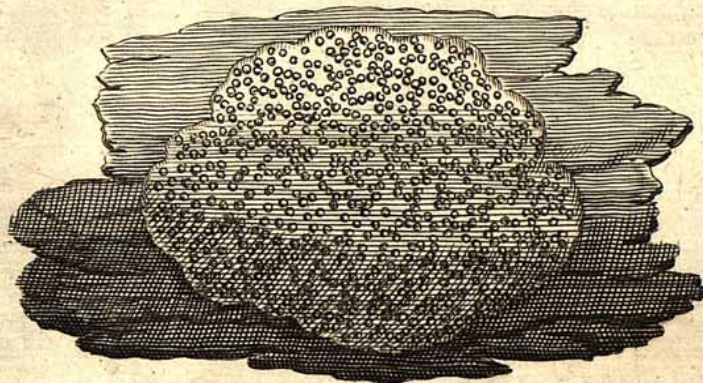
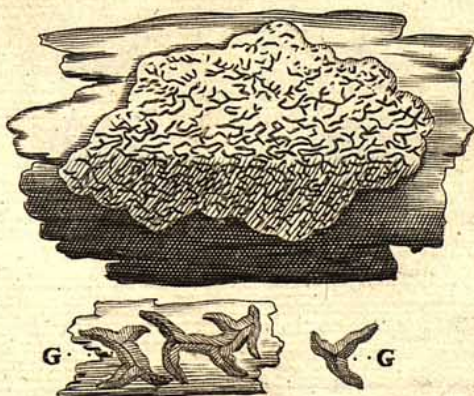

Fig. 3

Ceratospermum
Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Auspicijs Iosephi Attiae Senioris Liburnensis. D

Riccia

Tab 57

Fig. 1.

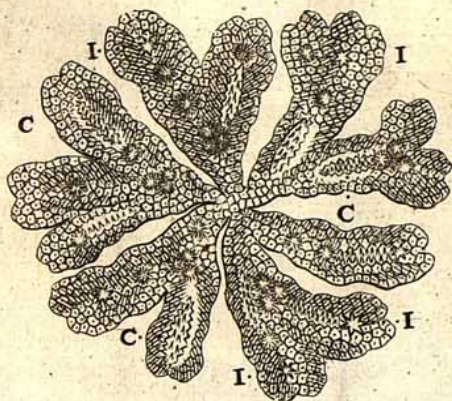

Fig. 2.

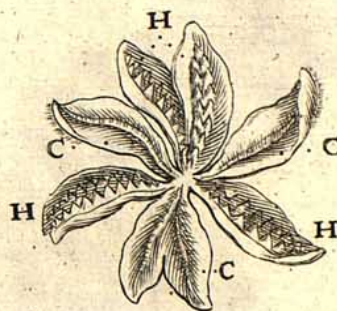

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

Fig. 7.

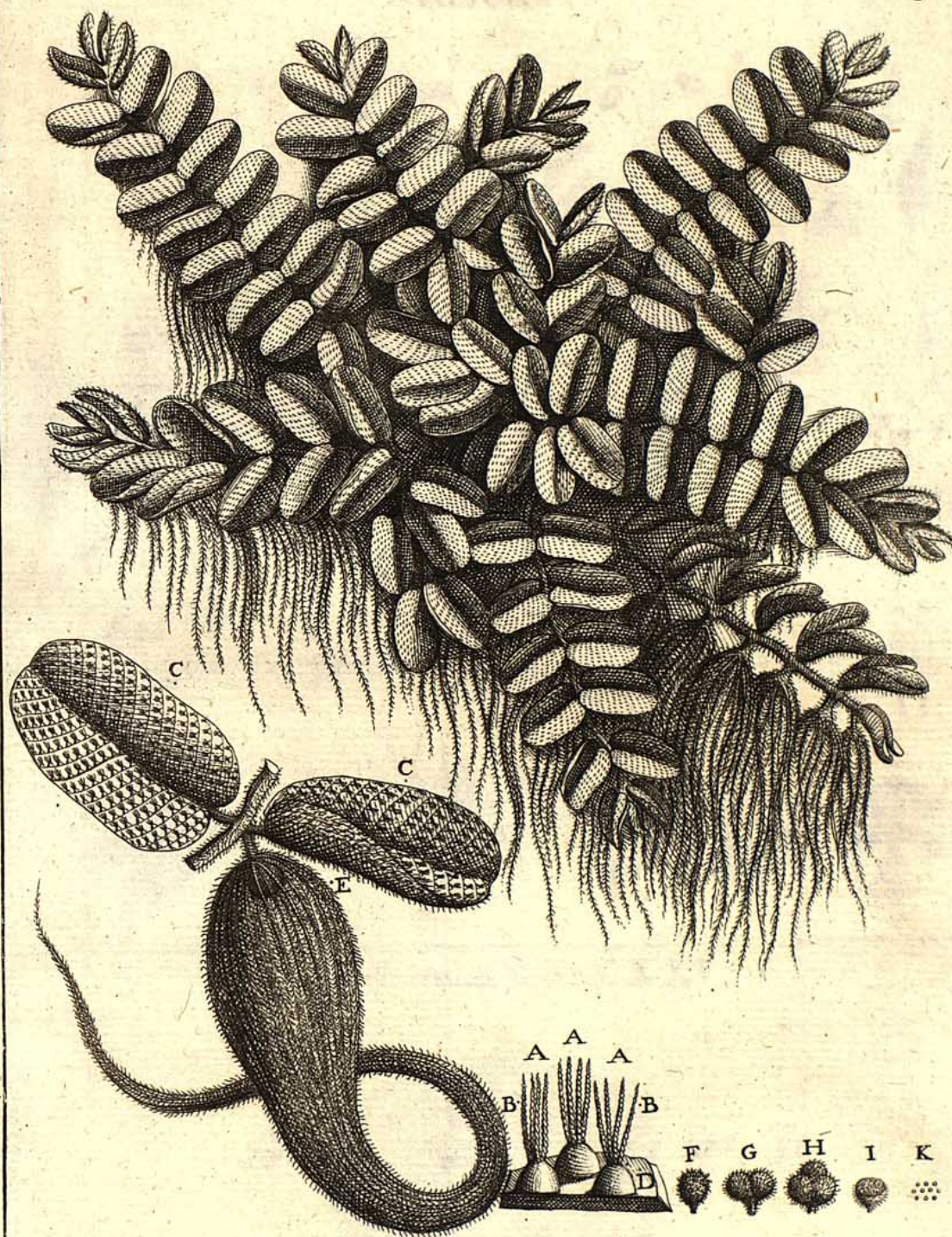
Fig. 8.

Fig. 9.

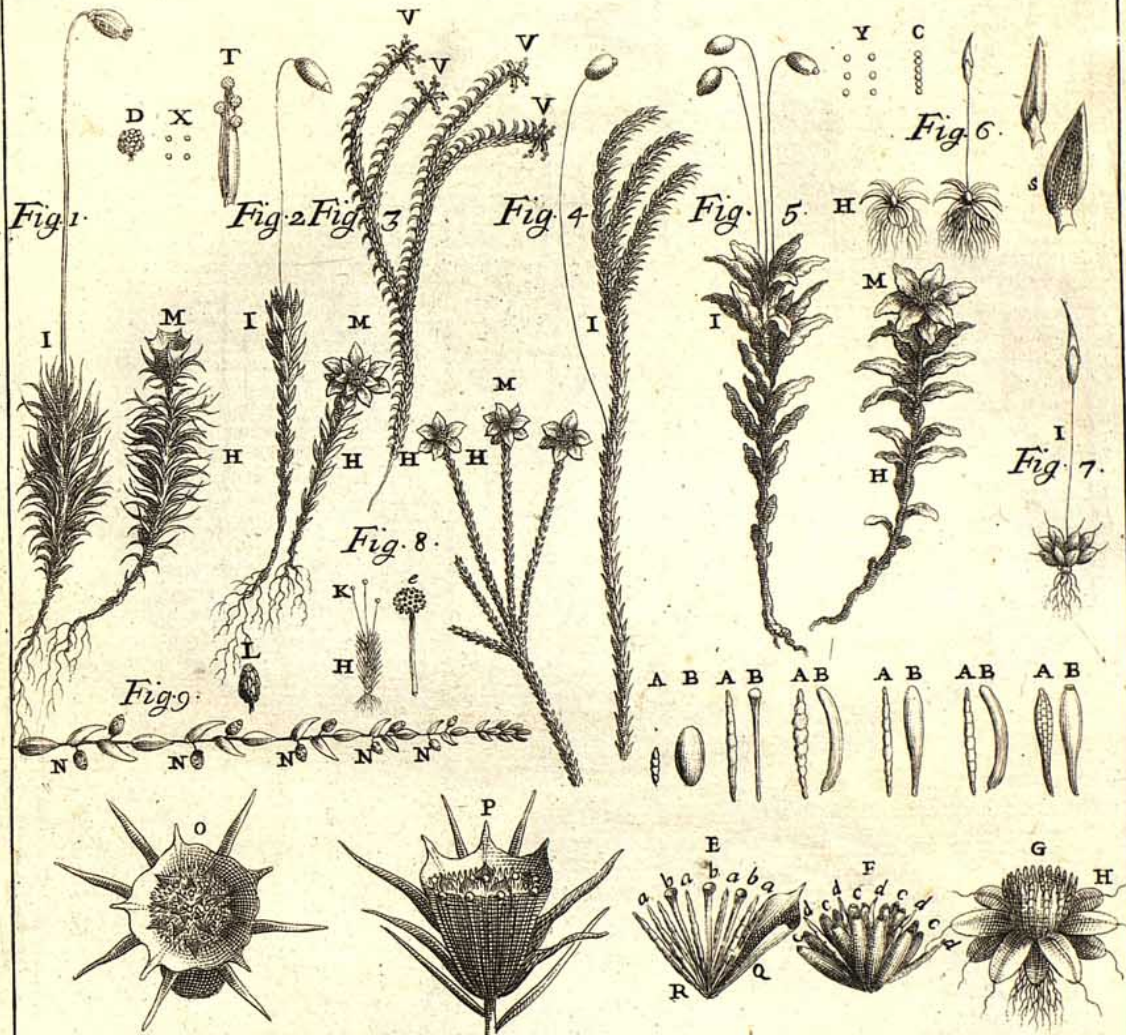

Ausp Petri Franc Riccij Senat Florent et Ord D Steph Praesidis

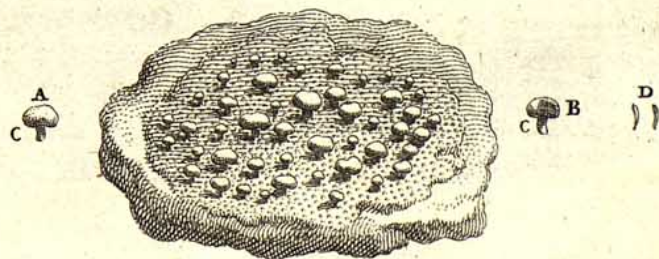

Muscus

Tab. 59

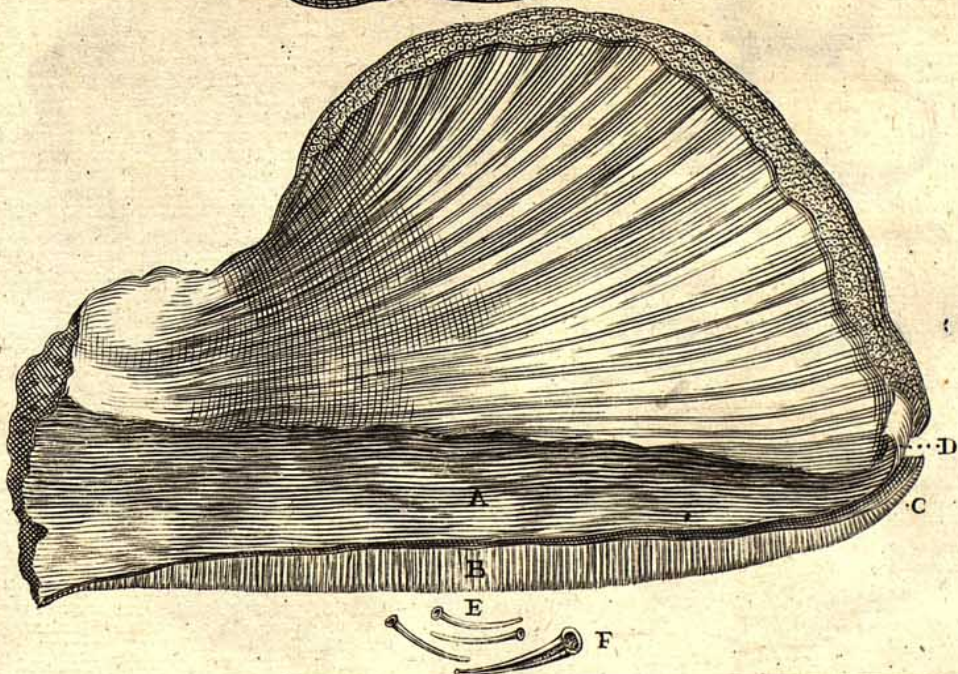
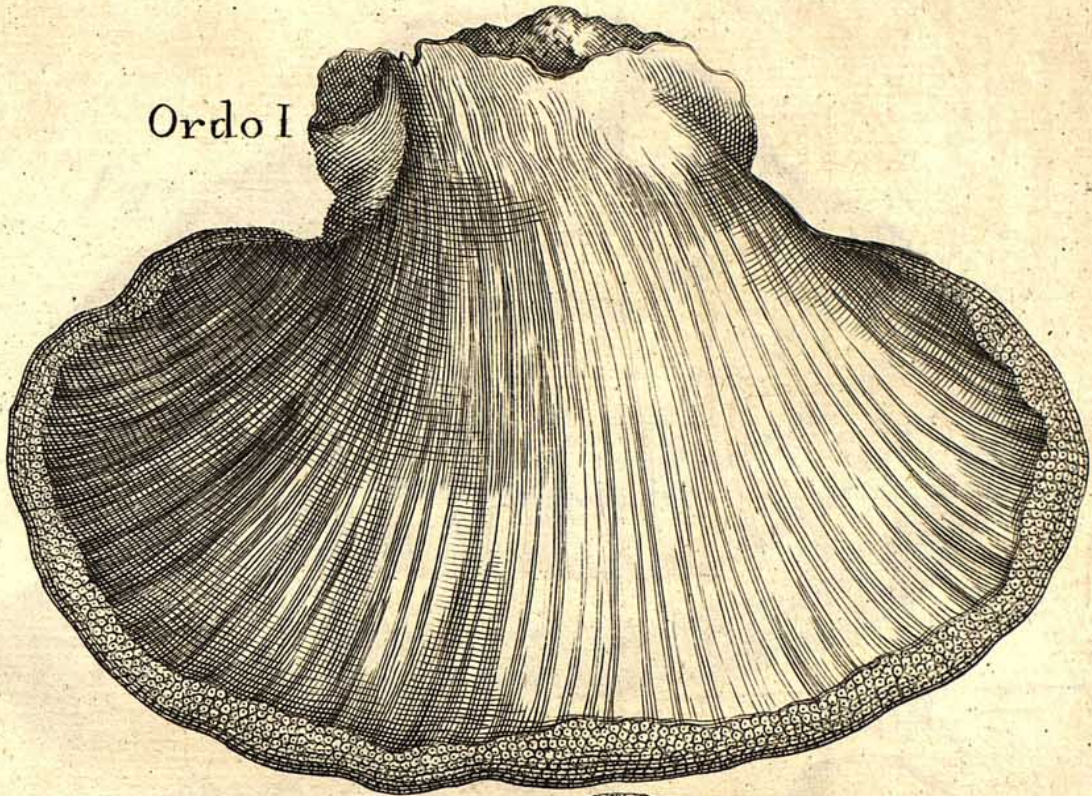

Lichenum Ordo XXV

Ausp. Hier. S. R. I. Com. de Caimo S. C. et C. M. ad R. C. M. Et D. Abl. ext.

Ordo I

Auspiciis Richardi Richardson Medicinæ Doctoris

Fig: 1

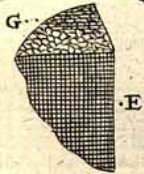
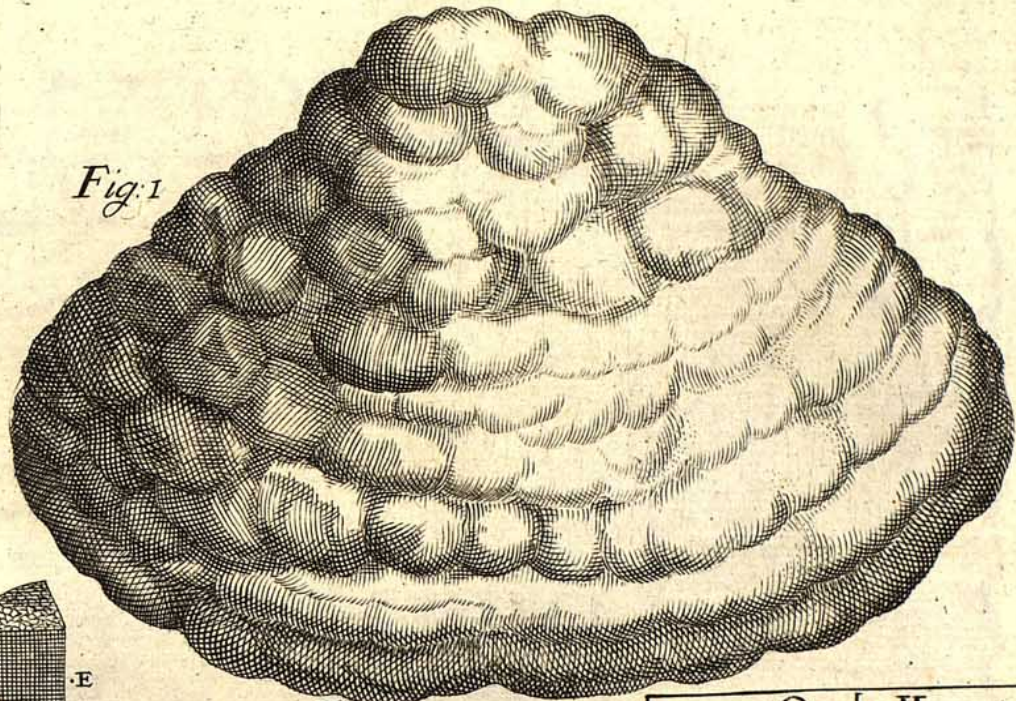
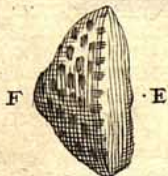
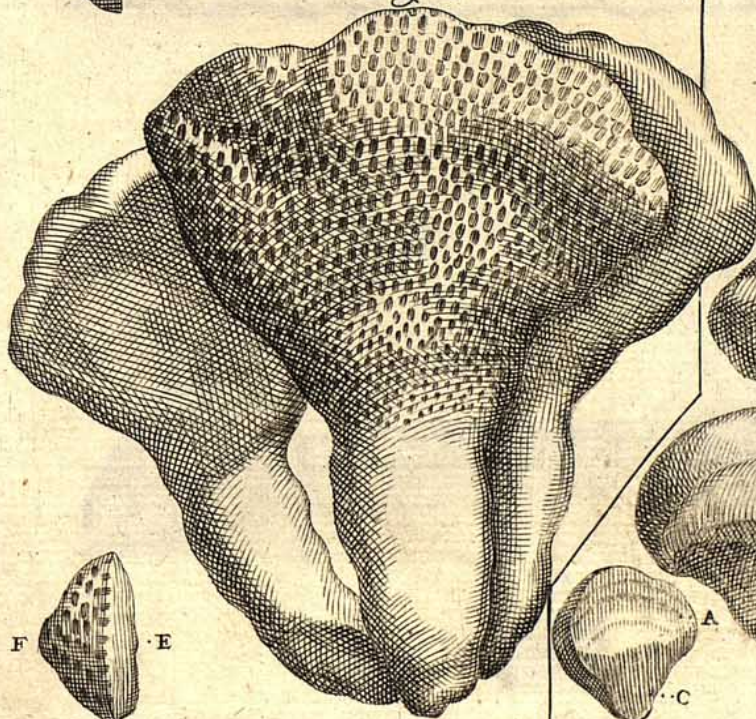

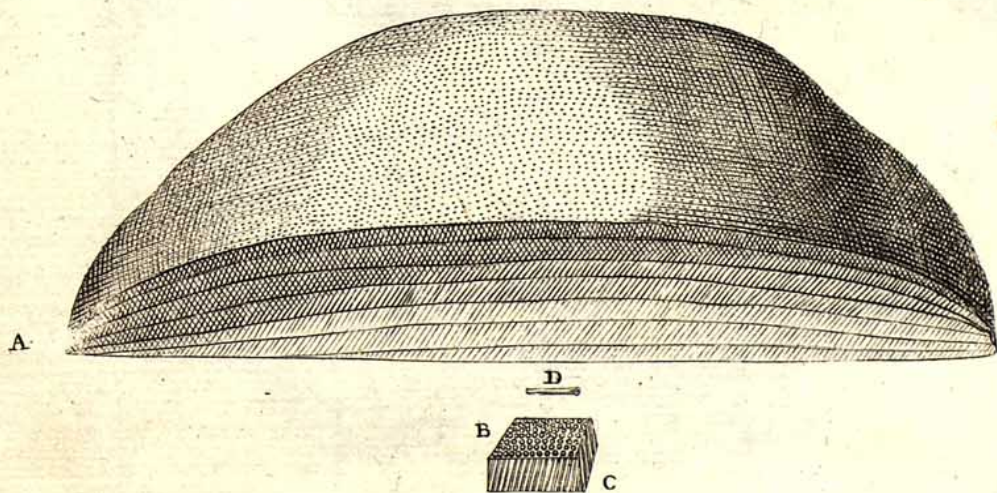
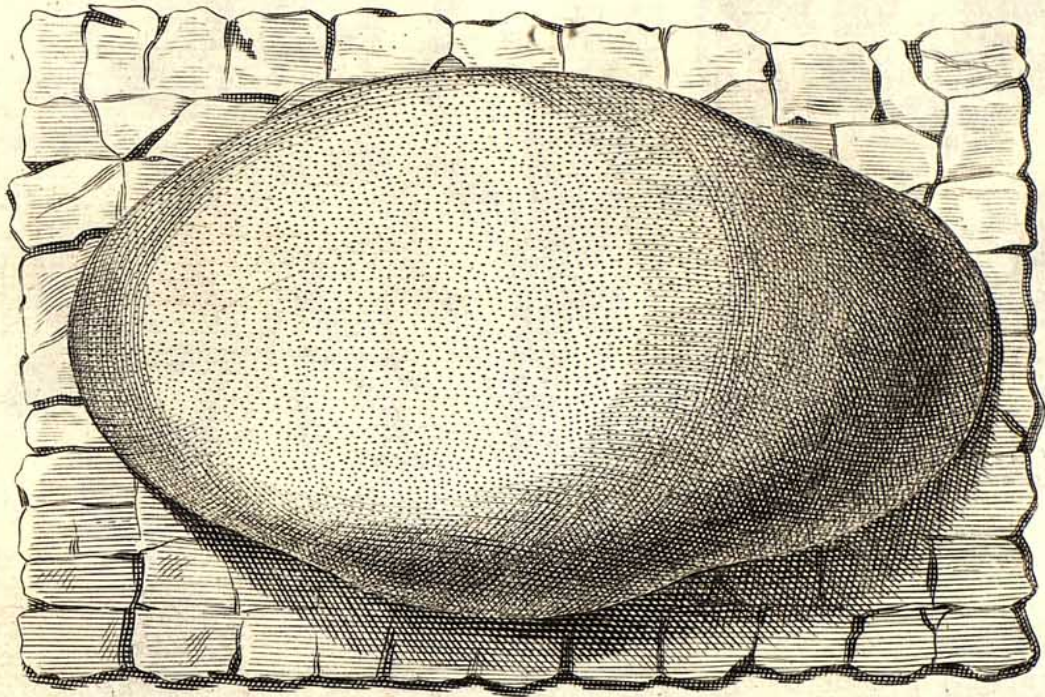
Fig: 2

Ordo II

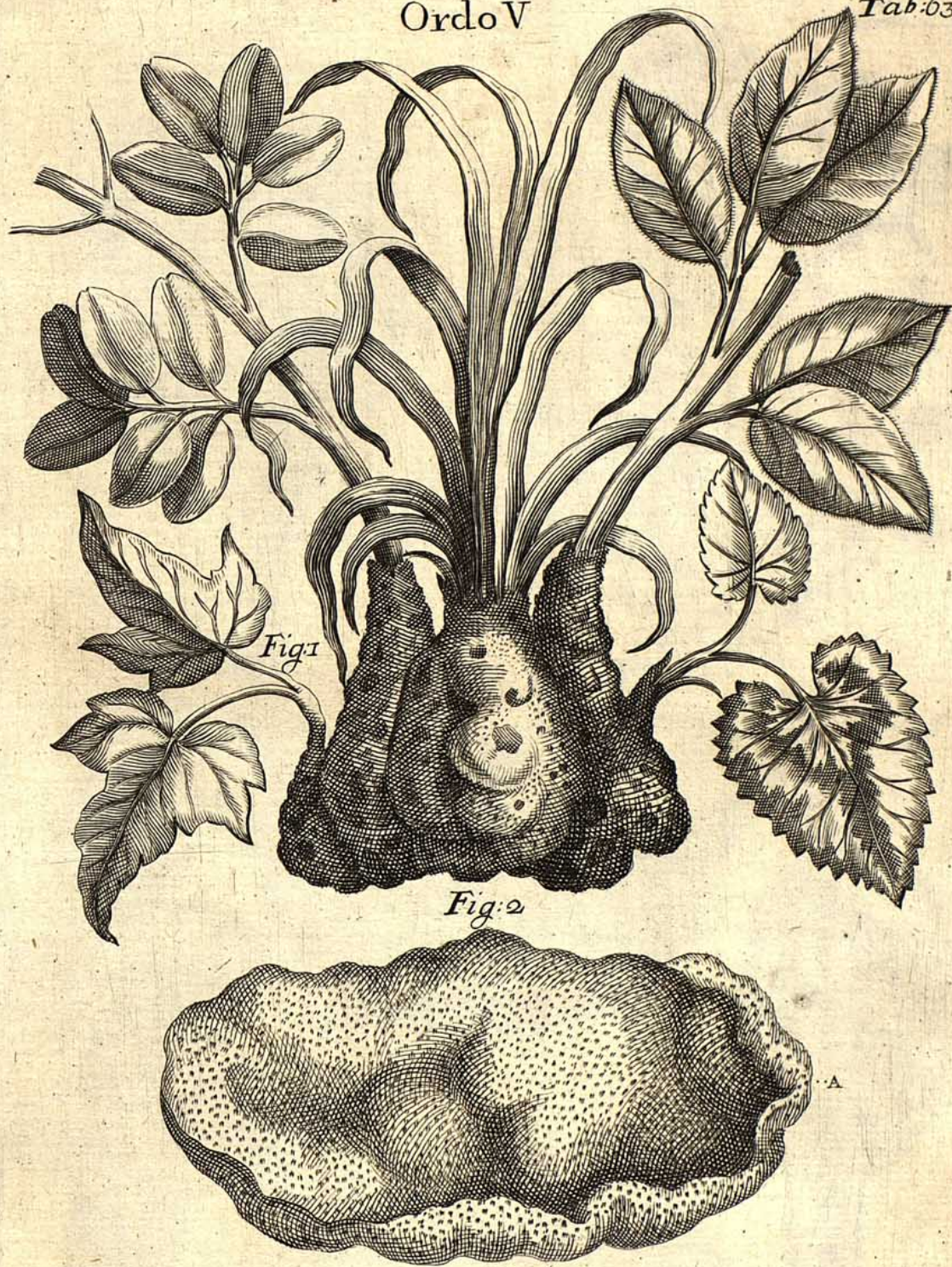
Ausp: Nicolai Cyrillii in Reg. Acad. Neap. Prim. Med. Prof

Auspiciis Richardi Mead M.D. Regiae Societatis Sodalif.

Ordo V

Tab: 63

Auspiciis Josephi Dandridge Hist. Nat. Cultoris eximii

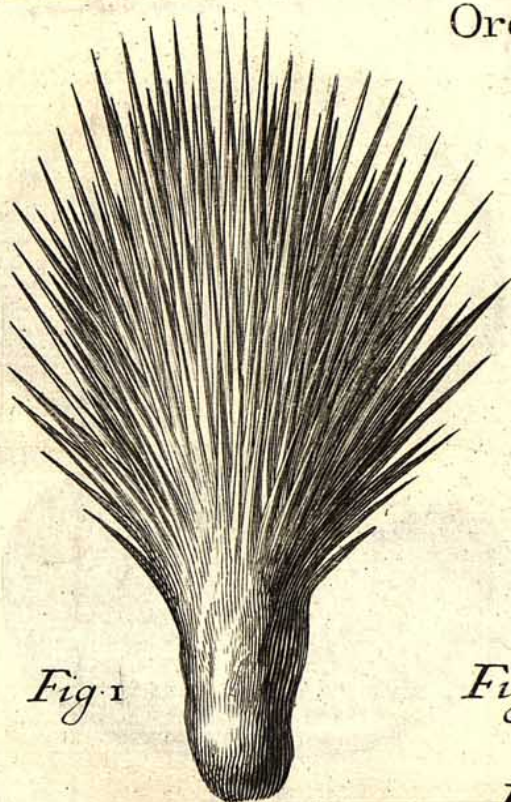

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 4

Fig. 3

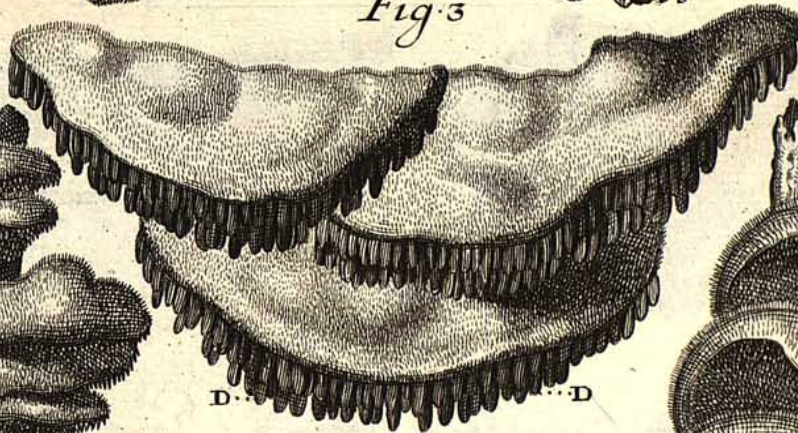
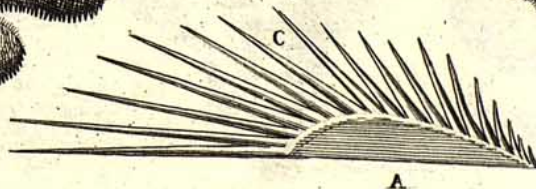

Fig. 5

A

B

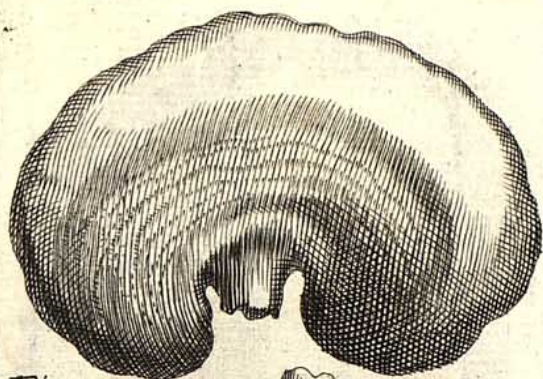

Fig: 1

Fig: 2

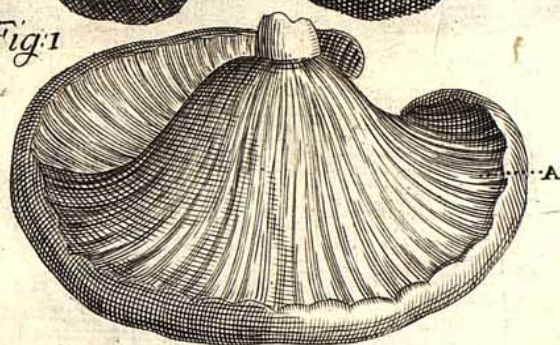

Fig: 3

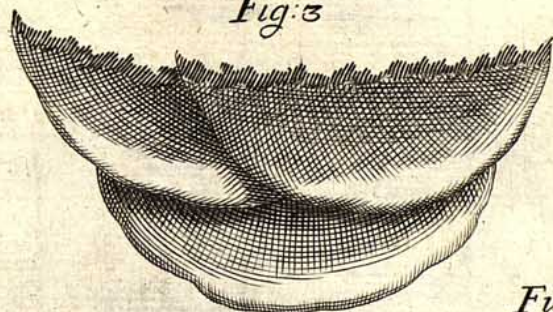

Fig: 4

Fig: 6

Fig: 5

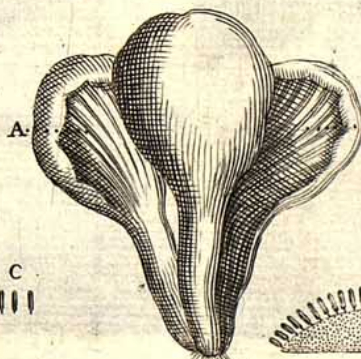
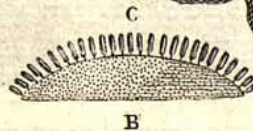

Fig: 7

C

B

D

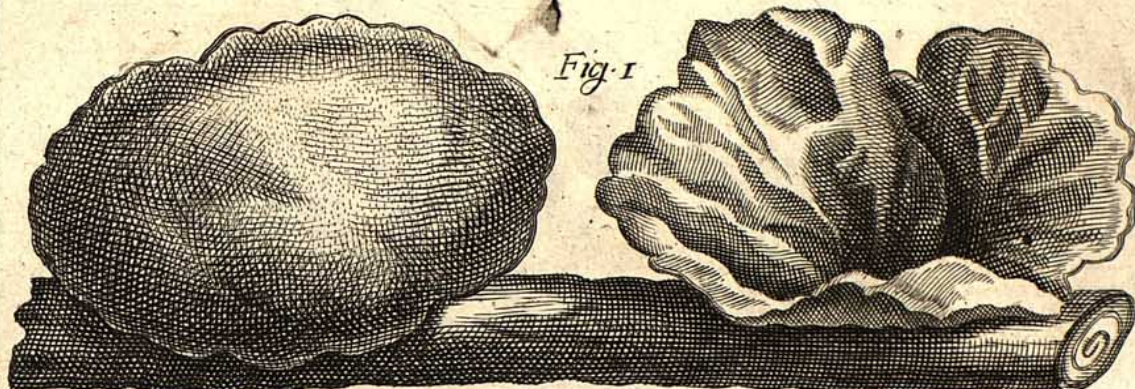

Fig. 1

Fig. 2

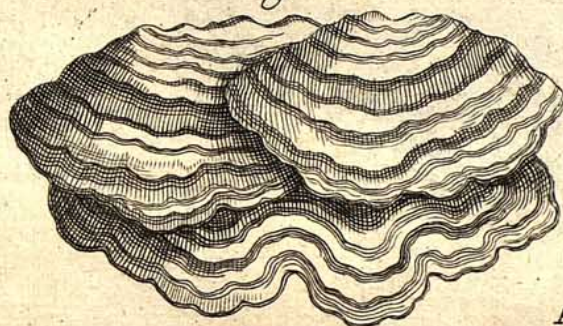

Fig. 4

Fig. 3

Fig. 5

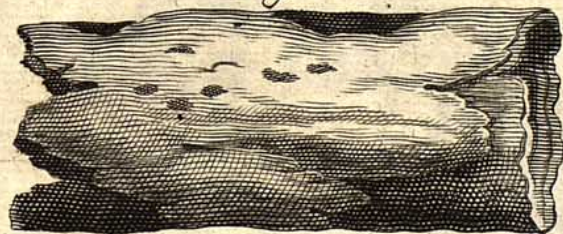
A

Fig. 6

Fig. 7

Linckia

Tab. 67

Fig. 1

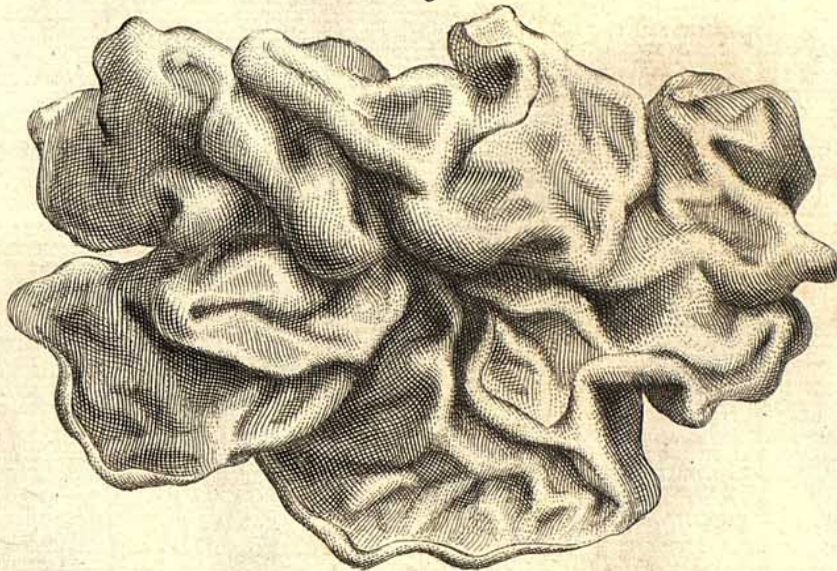
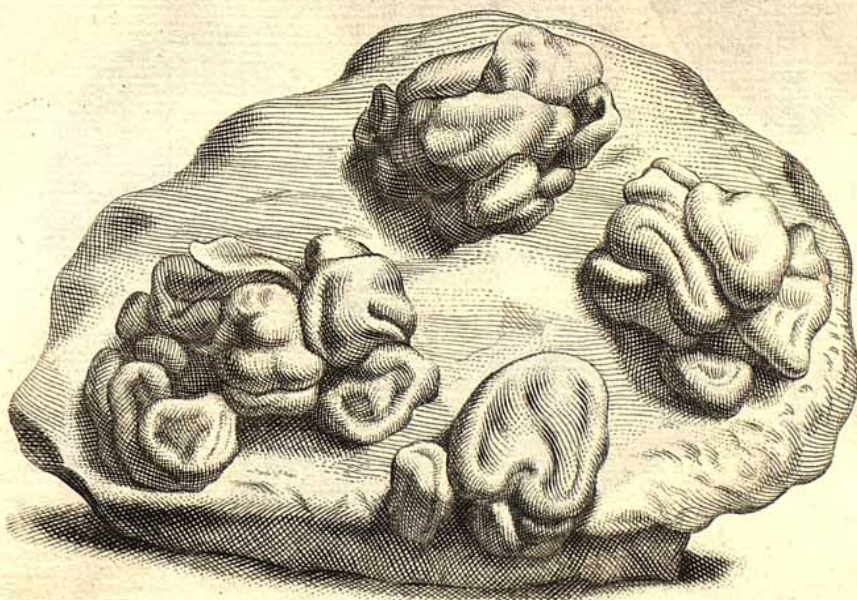

Fig. 2

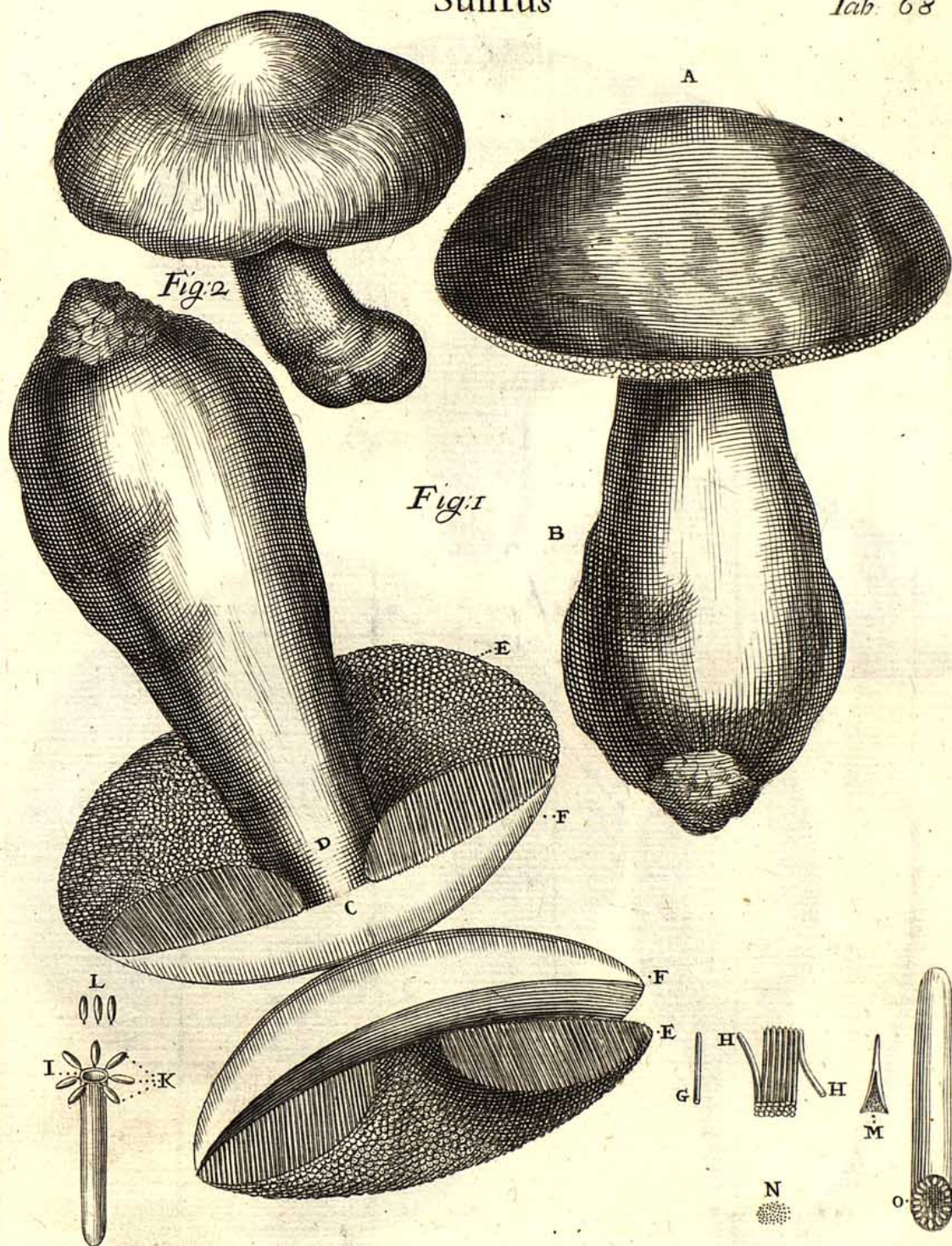
B

A

Ausp. Joh. Henrici Linckij e R. S. A. Mem^r, & Pharmacⁱ Lipsiensij

Auspiciis Caroli Thomæ Strozzi Socij Acad. Bot. Floren.

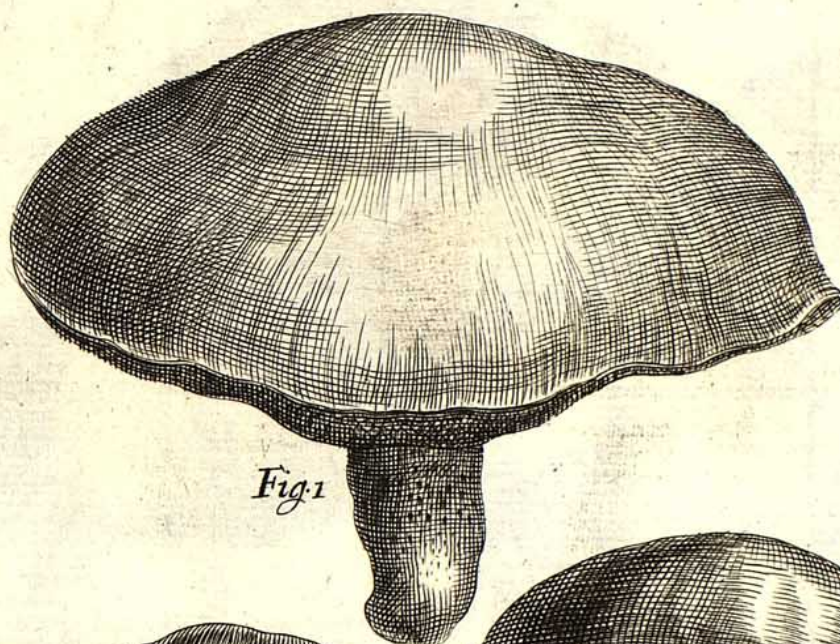

Fig. 1

Fig. 2

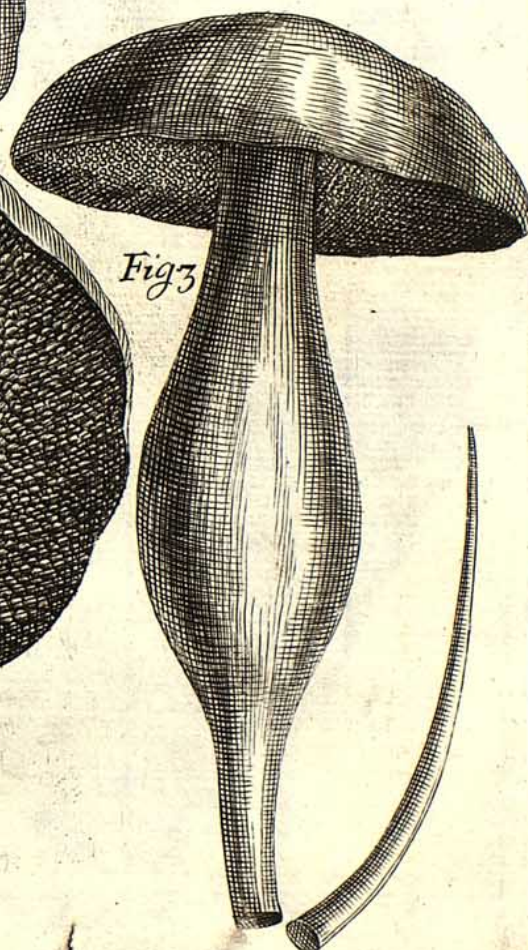
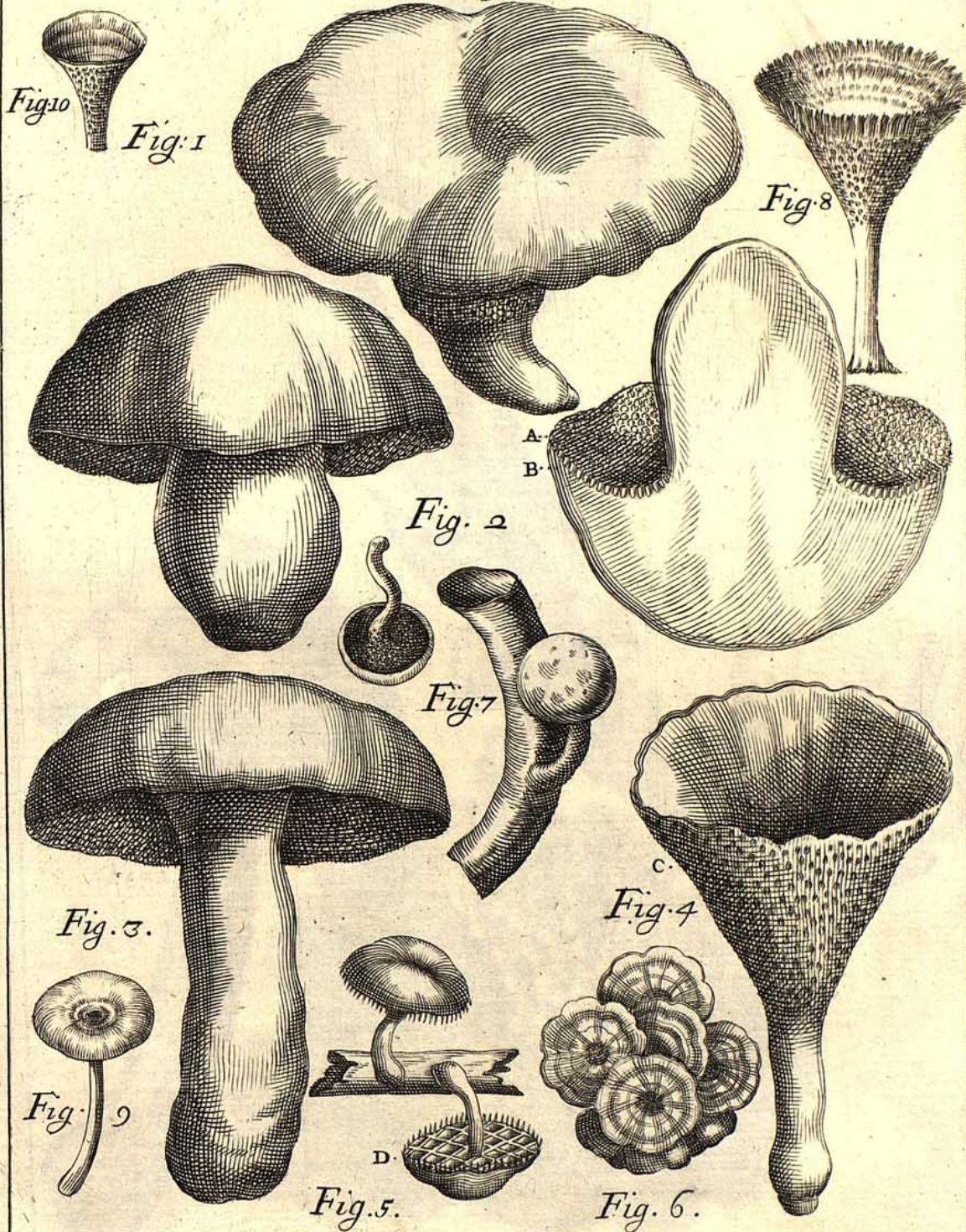

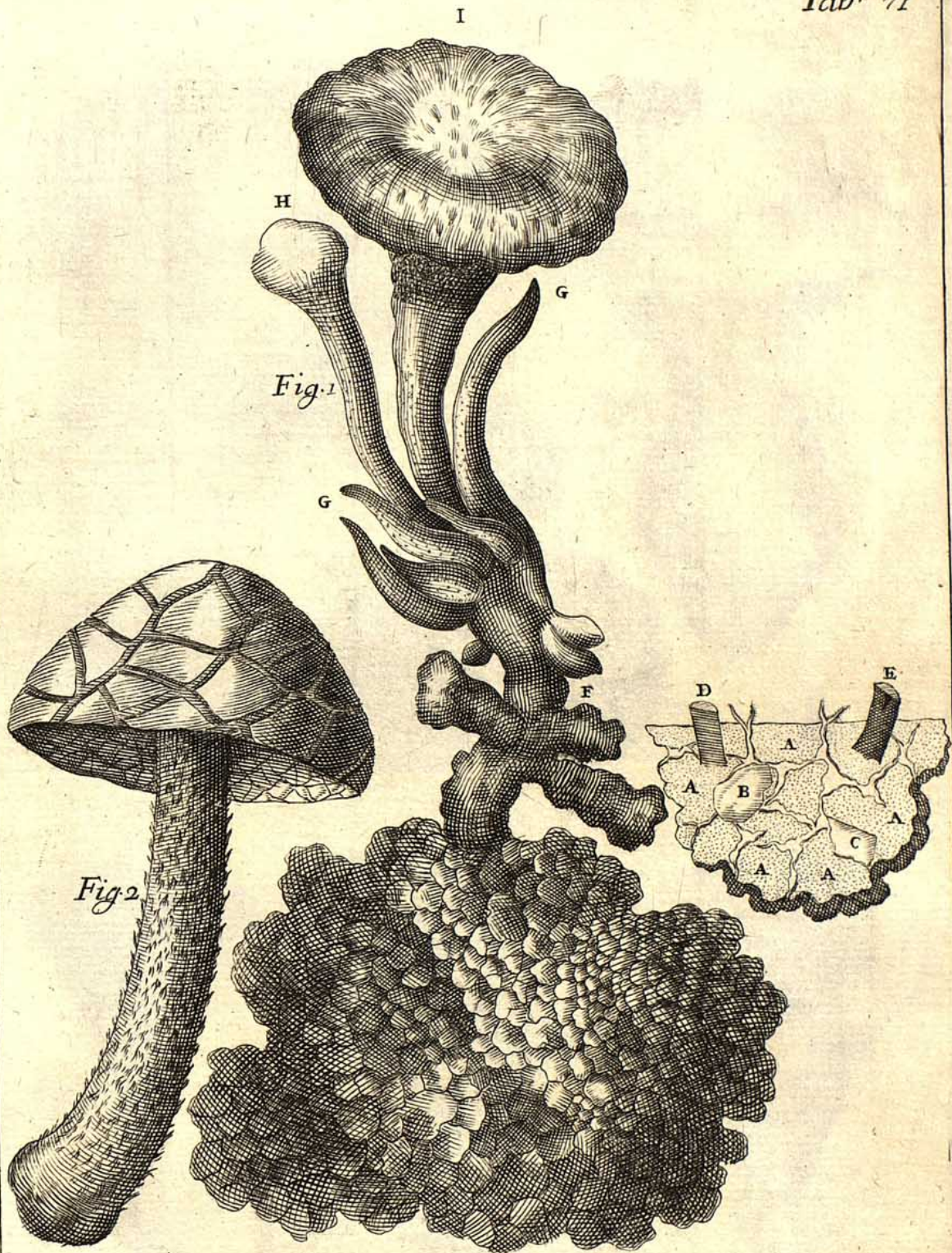
Fig. 3

Polyporus

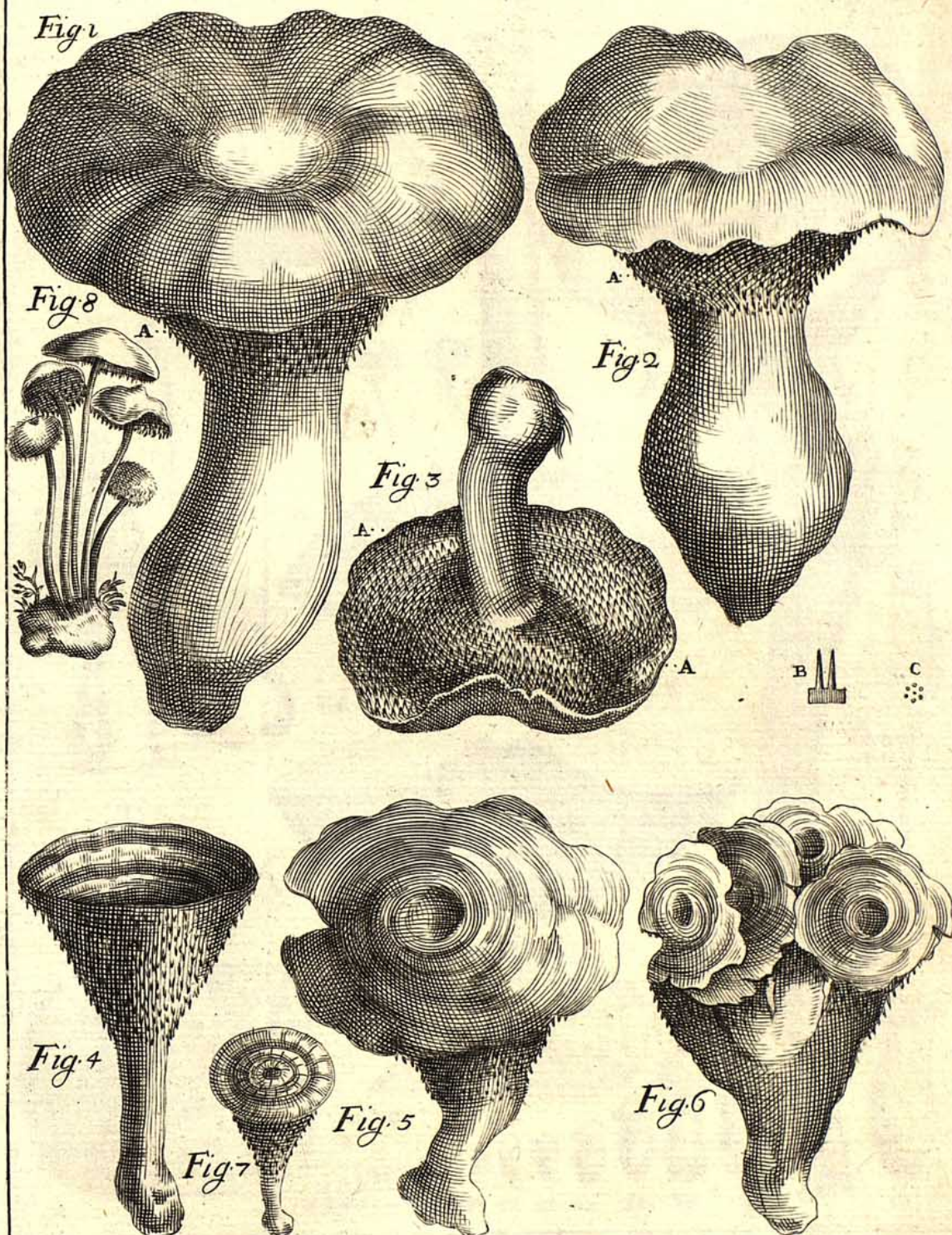
Tab: 70

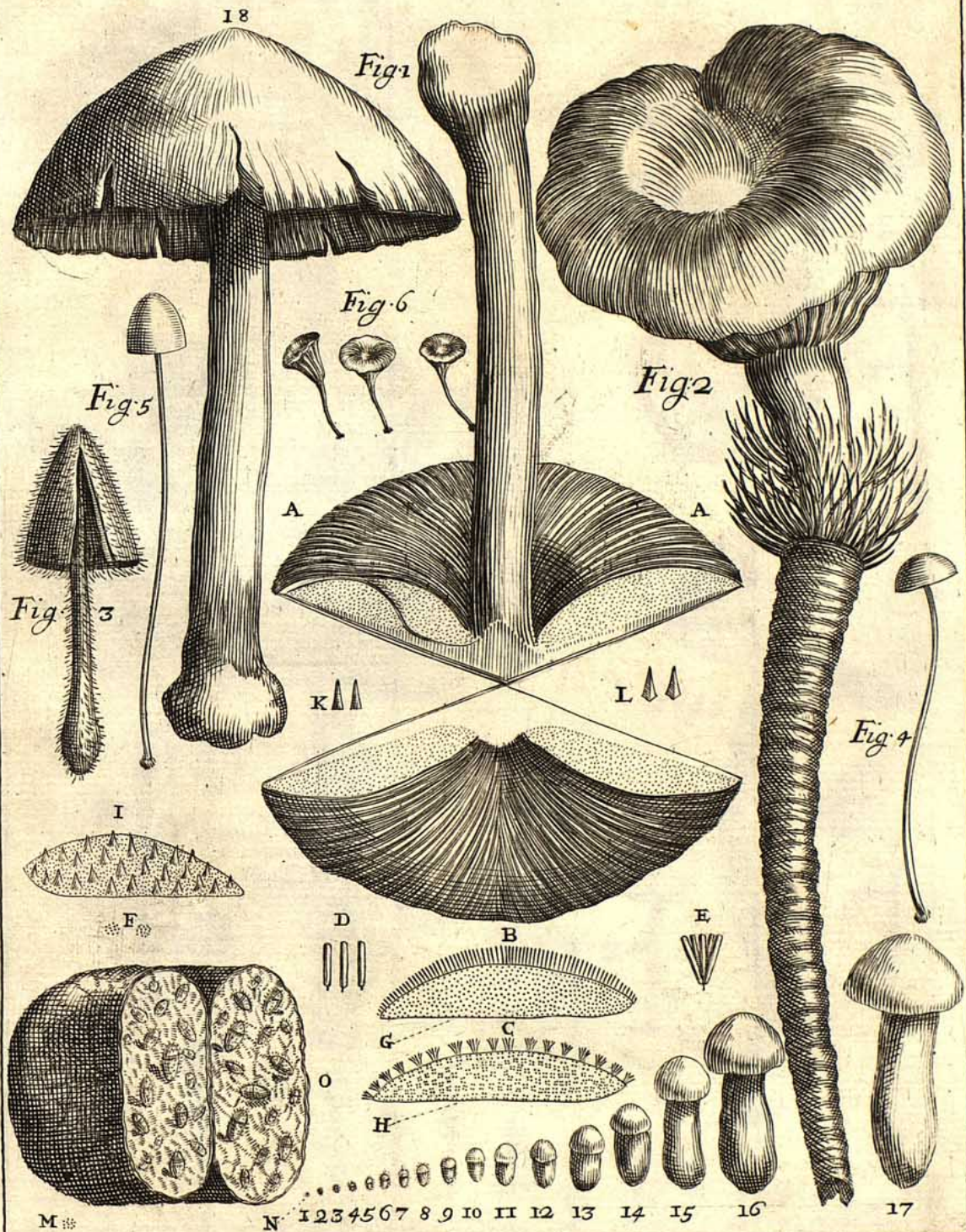

Ausp. Marchionis Laurentii Puccij Patric. Flor. R. C. Auditoris.

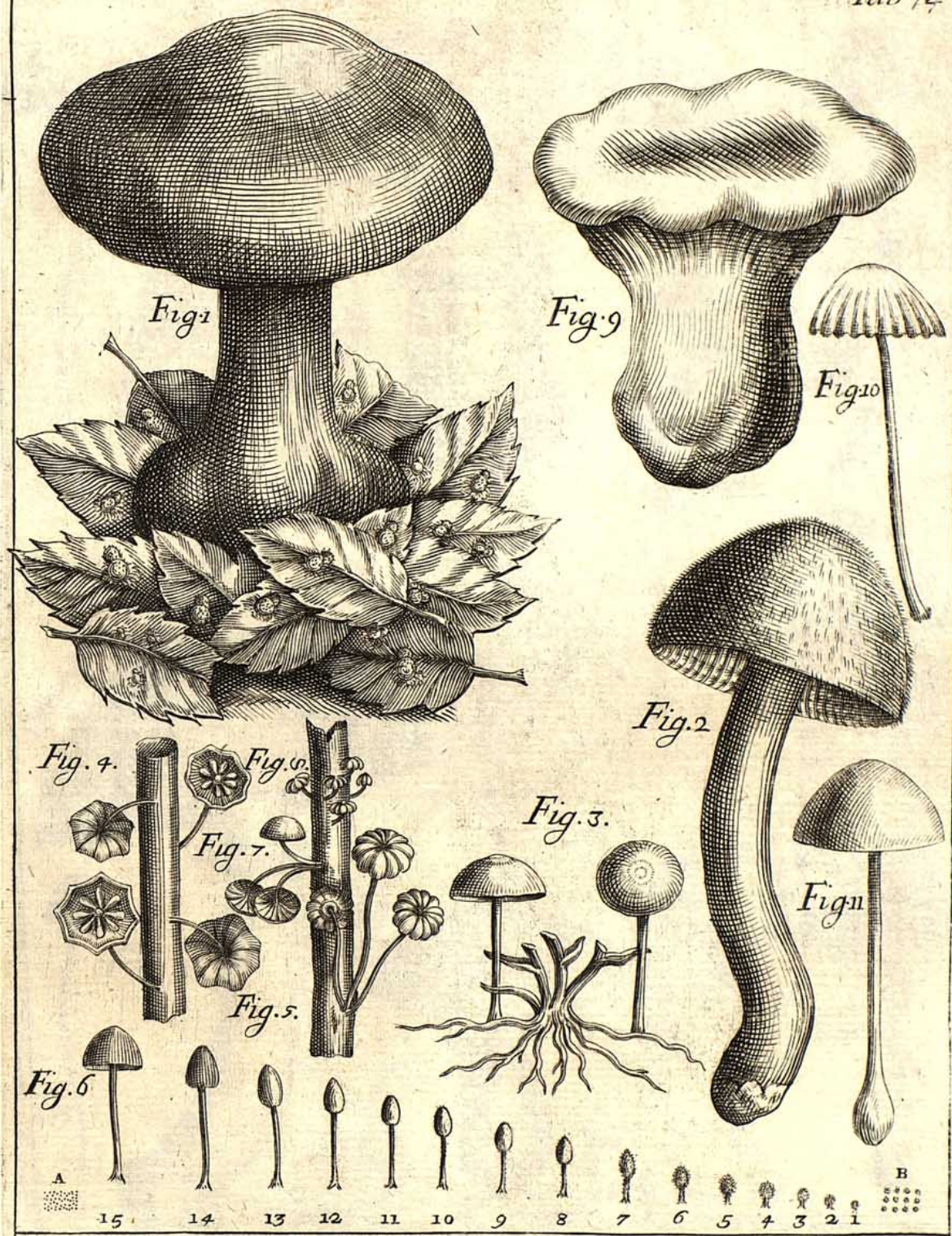

Auspiciis Cerchii de Cerchiis Senatoris Florentini

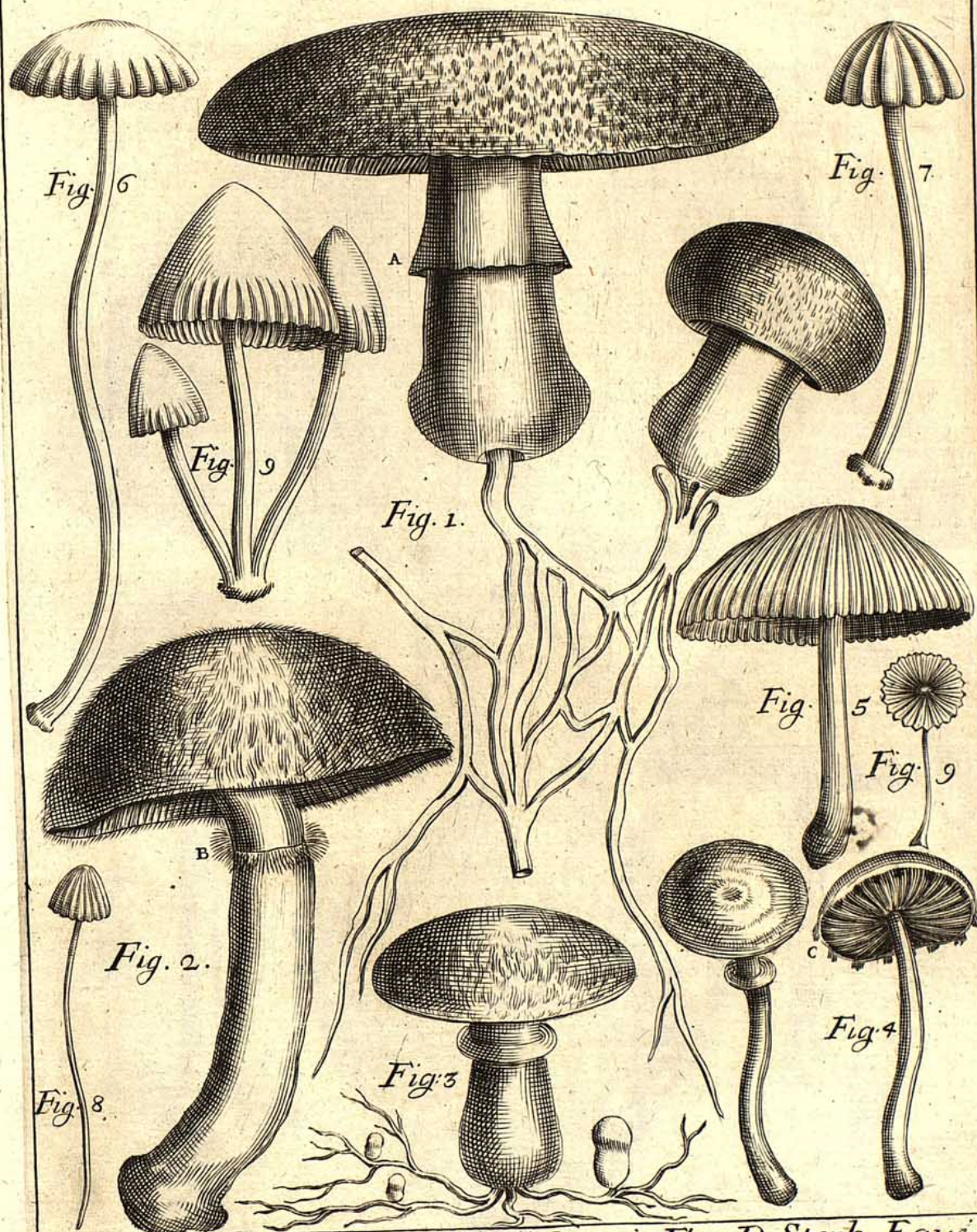

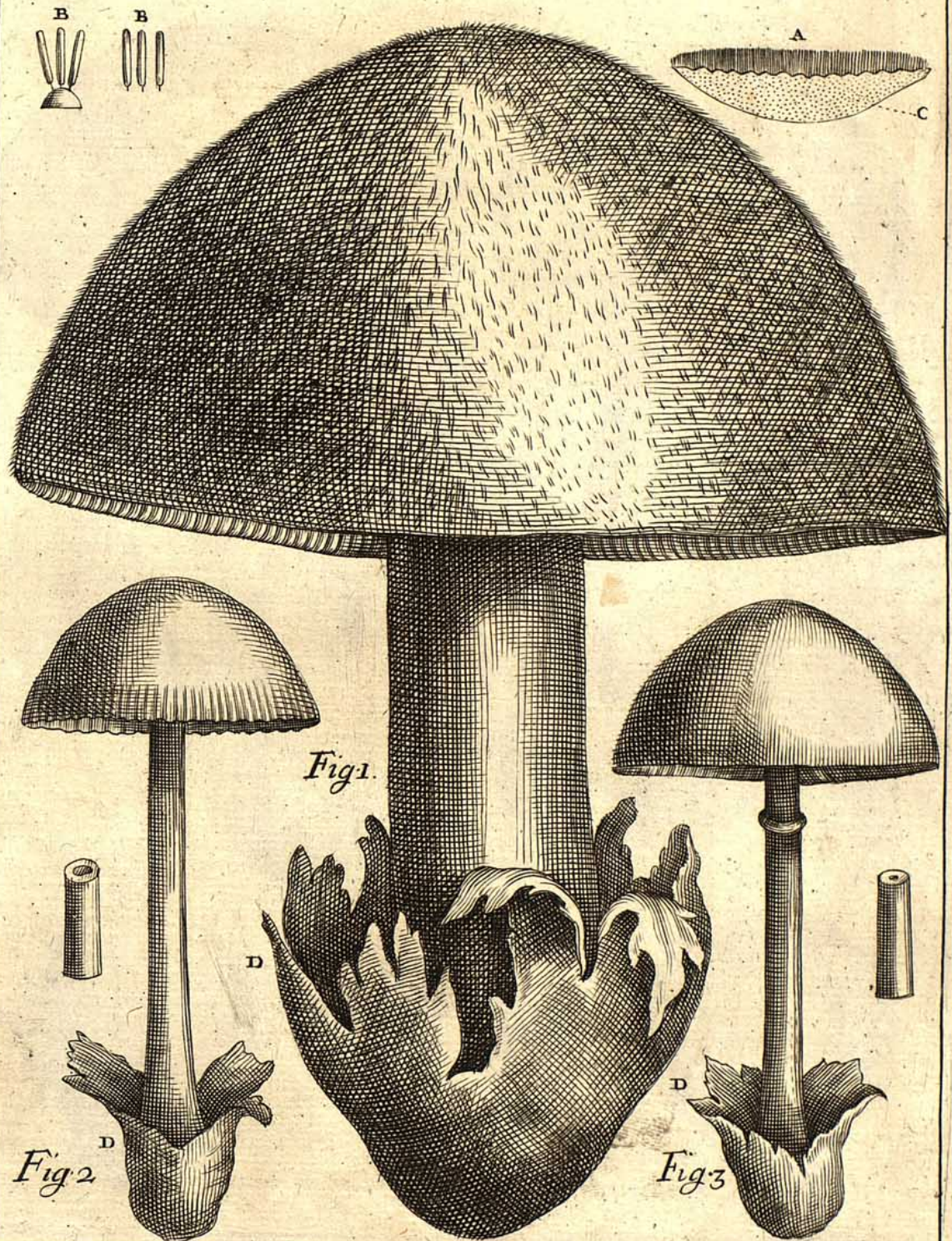

Auspiciis Jacobi Sherard Regiae Societ. Sodalis

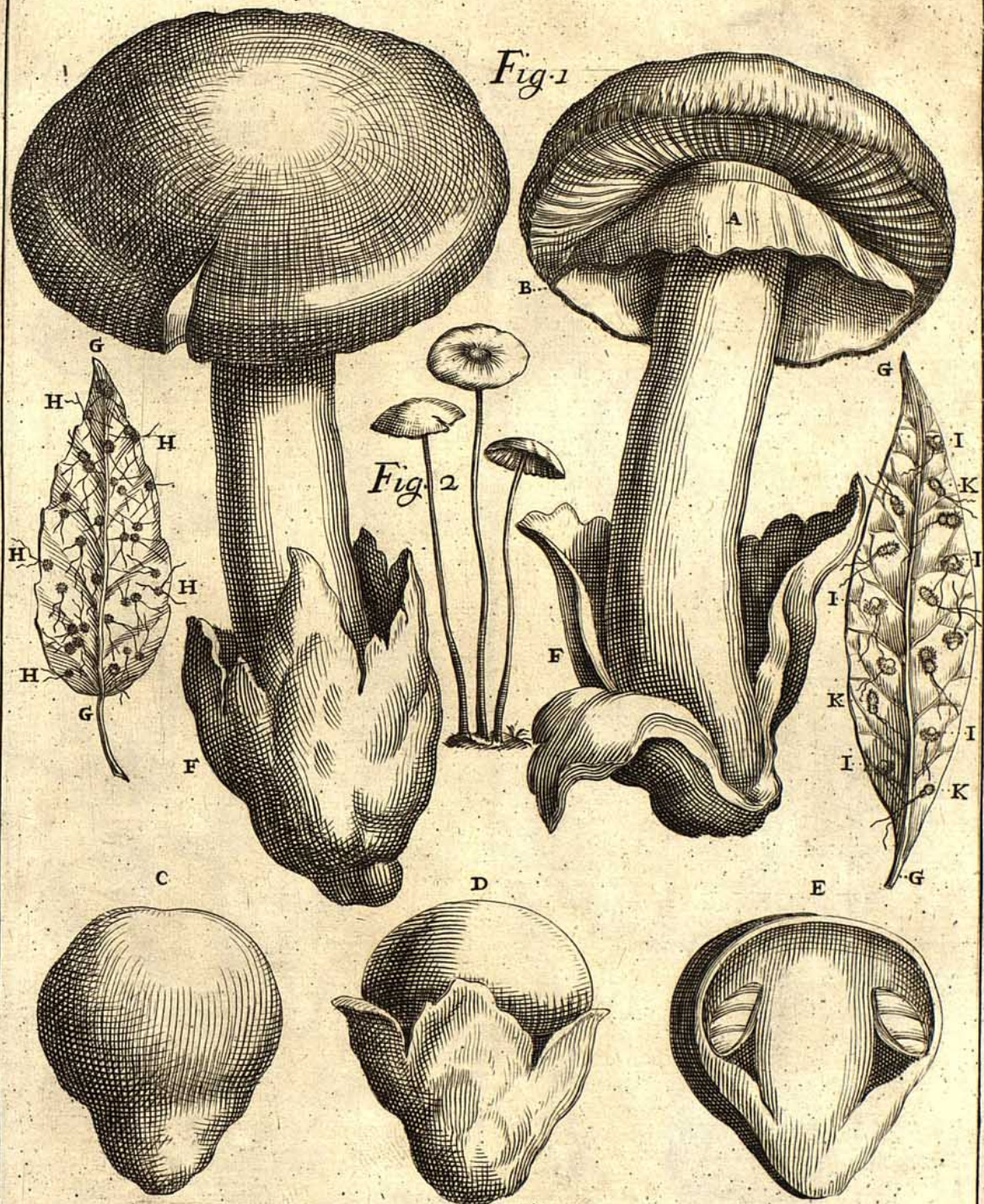

Auspiciis Abbatis Cosmi Gualterotti Bardijex Comitibus Vernii

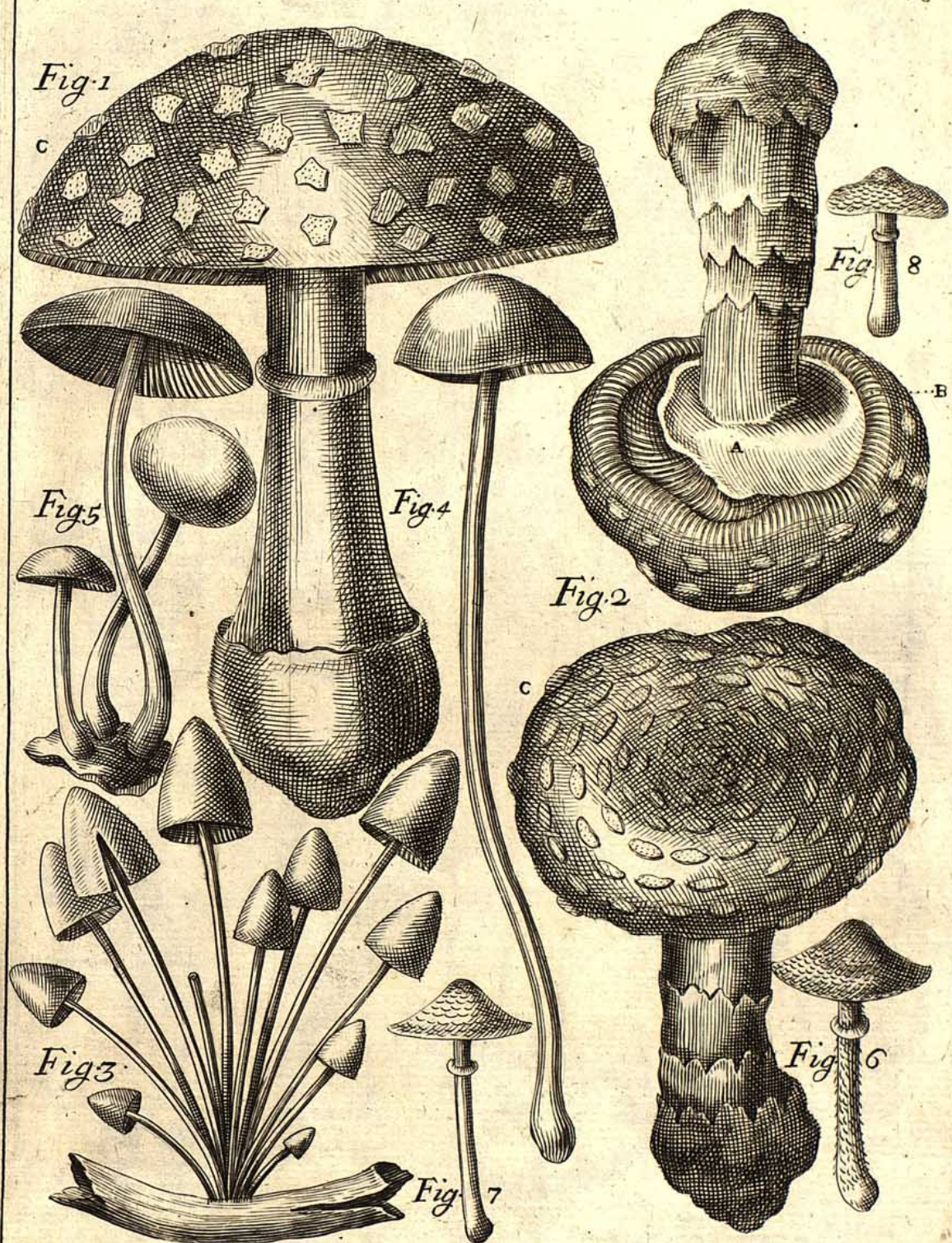

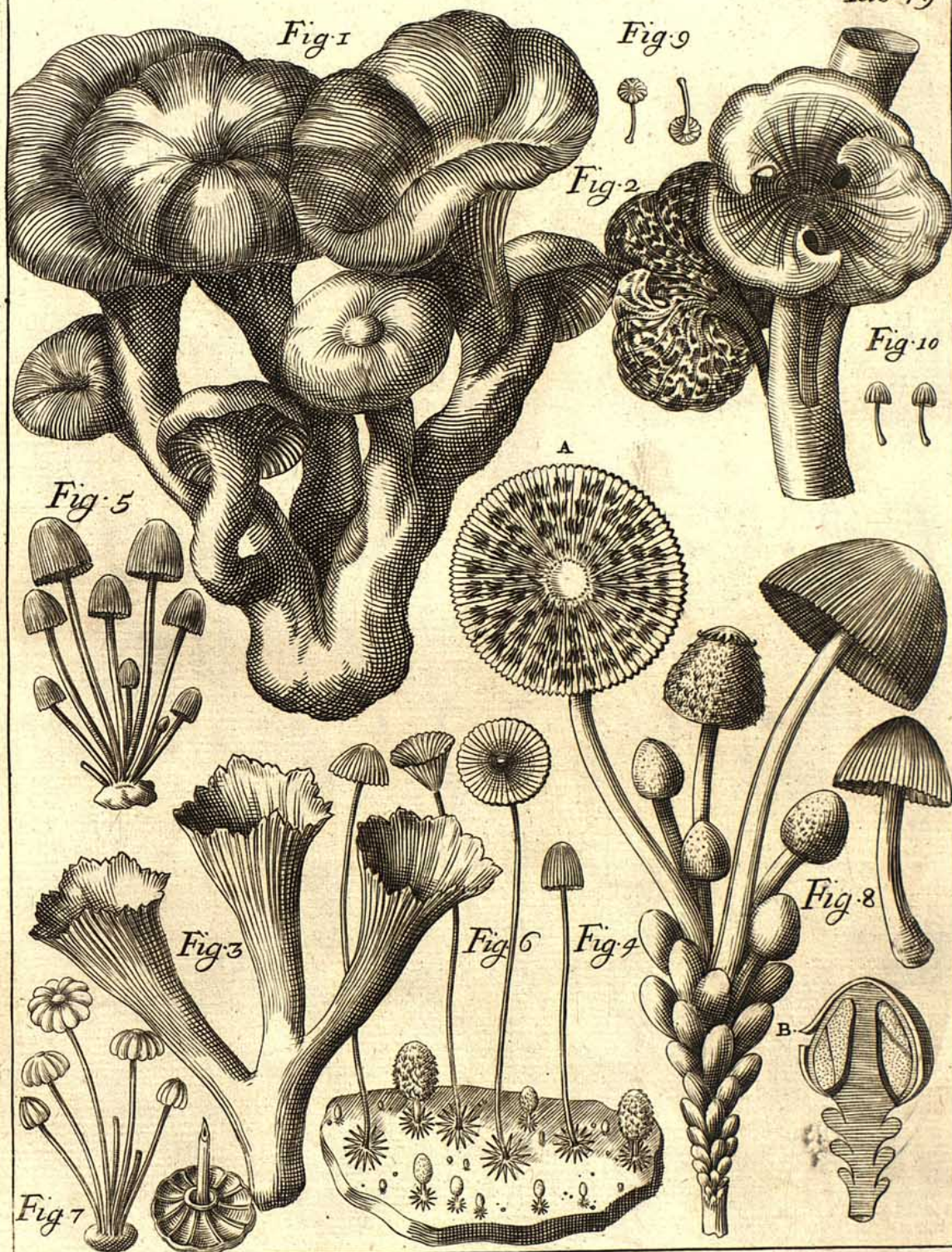
Auspiciis Marchionis Antonij Francisci Acciaiolii

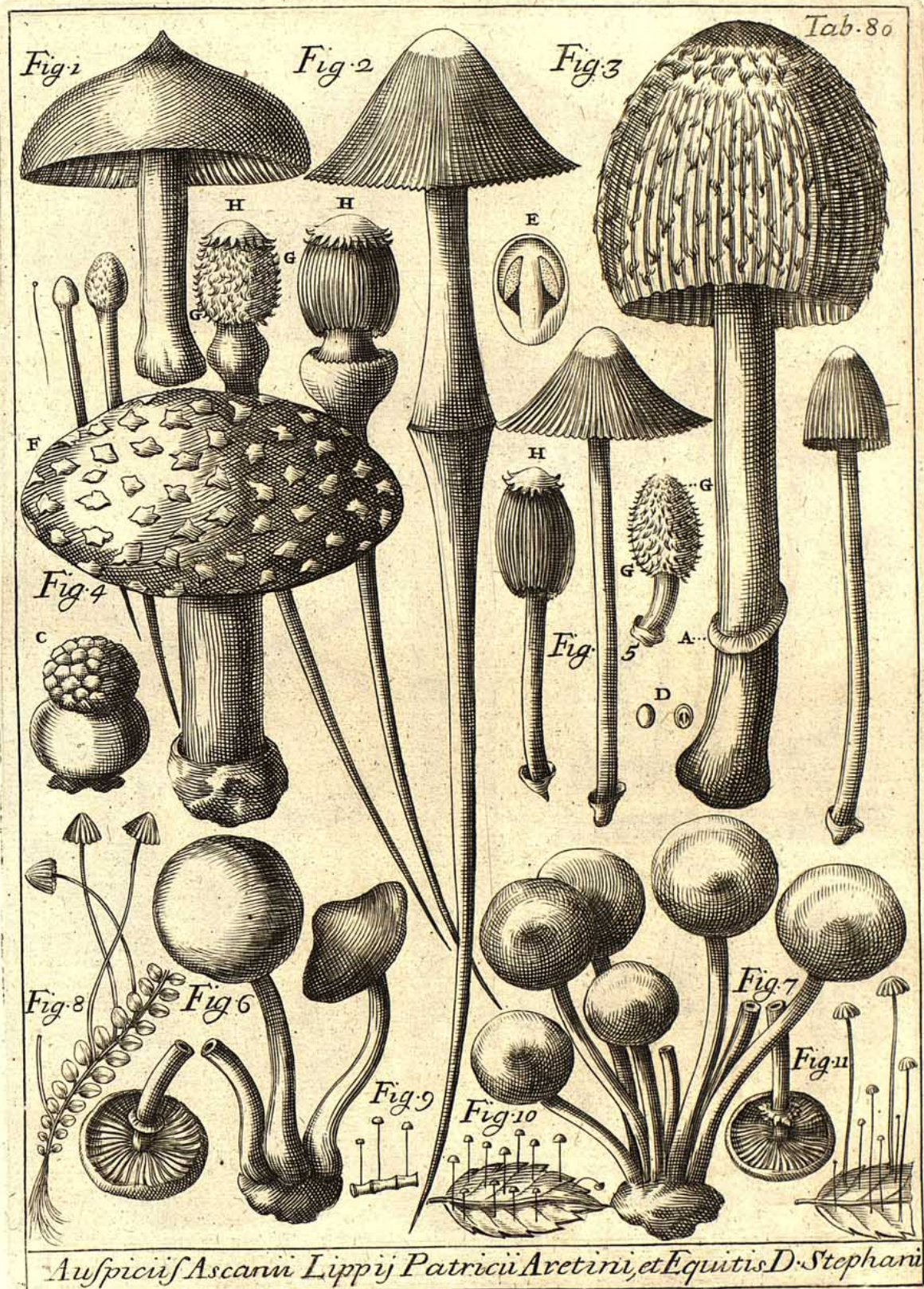
Auspiciis Marchionis Joannis Luce Pallavicini

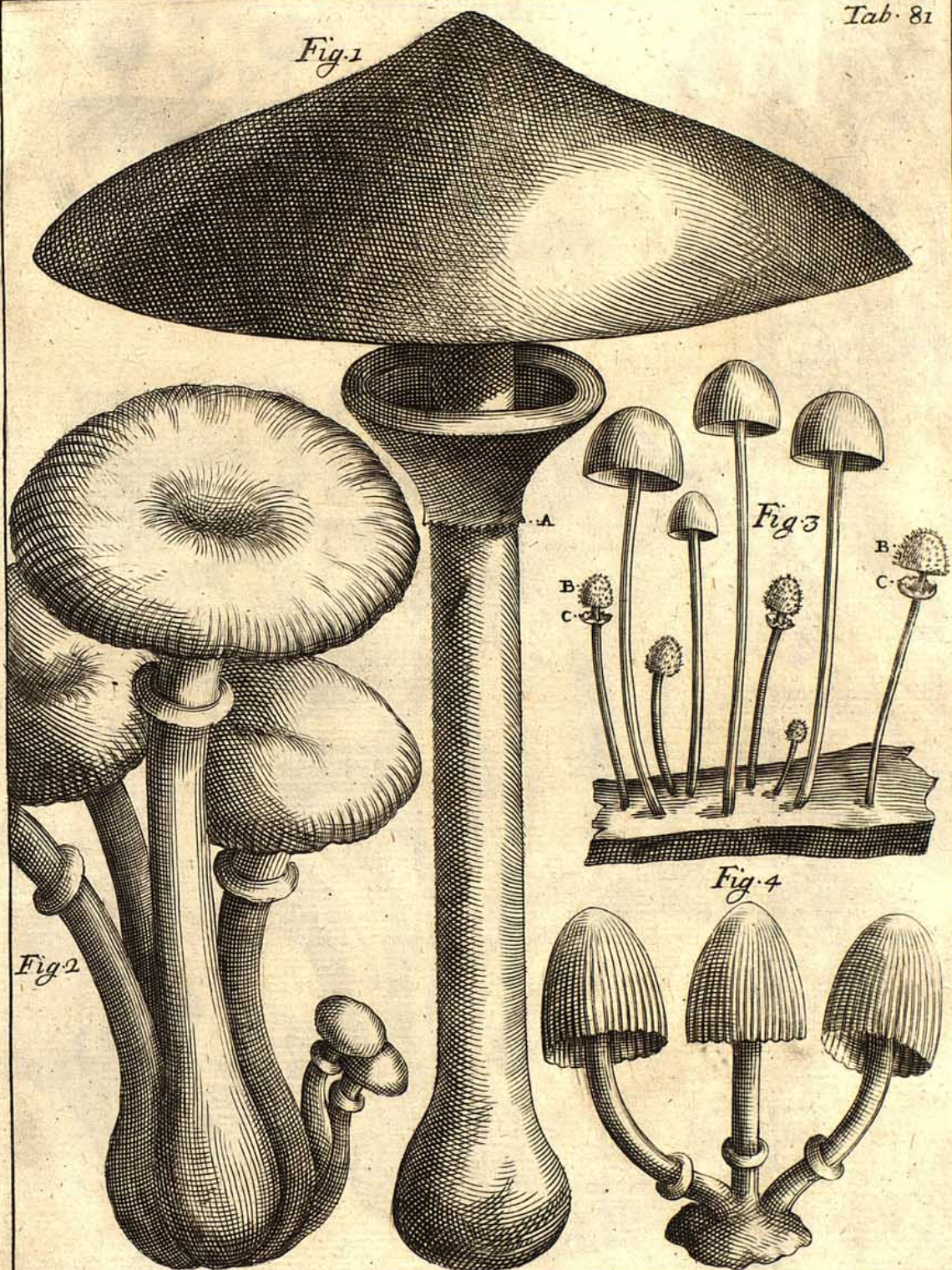

Auspiciis Joannis Baptistae Lucattinii Equit. D. Stephani

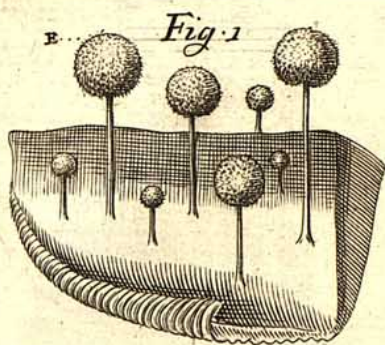

Ausp. Vincentij Riccardij March, et D. Steph. Equit.

Auspicius Octavii Ricciardij Patricii Florentini

Fungoidaster

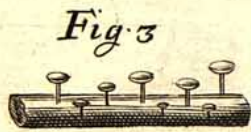

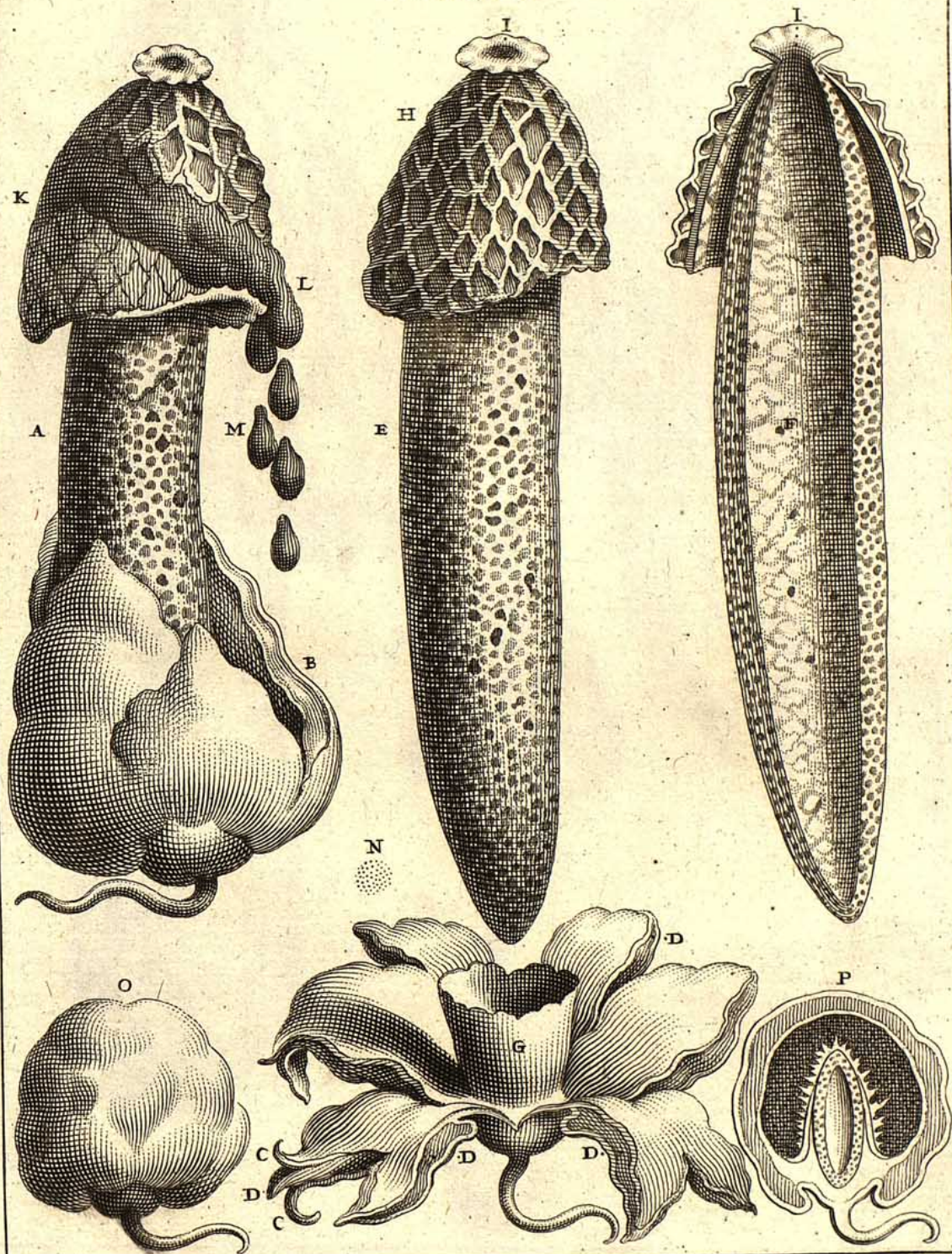
Fig. 5

Auspicijs Abbatis Petri Andreæ Andreinii Patricii Florentini

Phallius

Tab. 83

Ausp. Crescentij Vasellij Senen. Serenifs. VIOL. M. Pr. Etrur. Medici

Phallo-Boletus

Tab. 84

Fig. 1

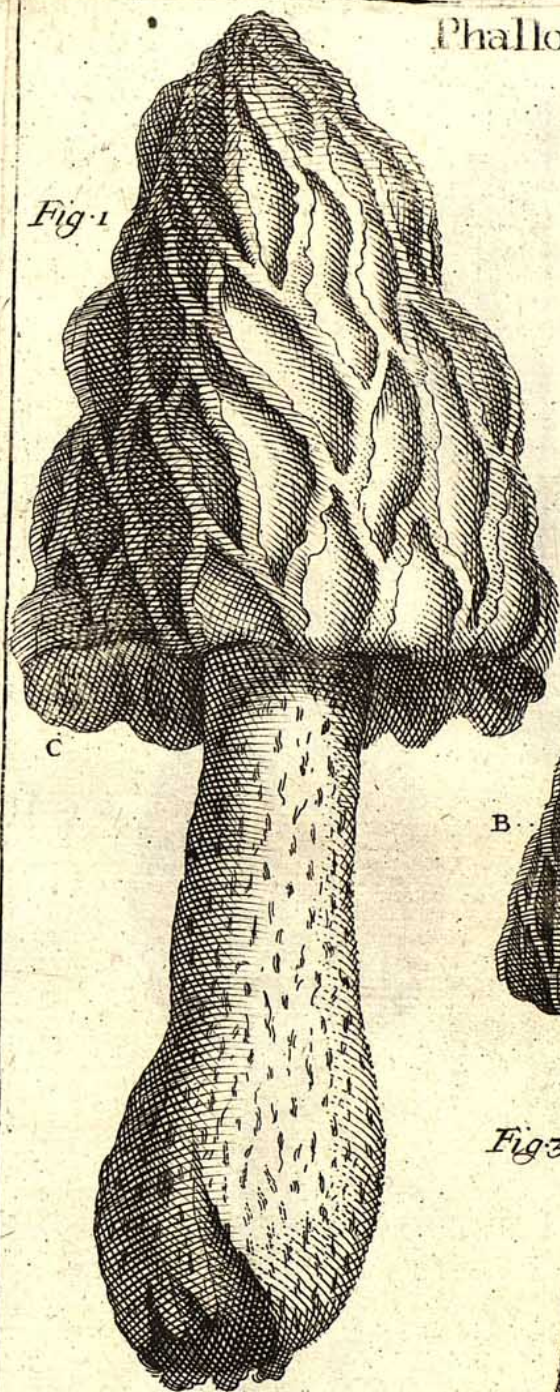
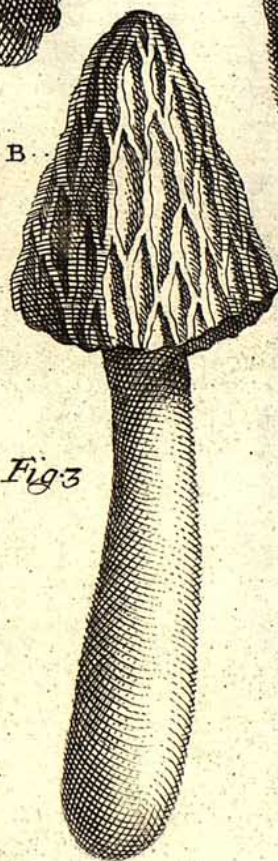

Fig. 2

Fig. 3

Ausp. Antonij M^{ae} Valsalva Phil. & Med. D. Bon. ac Anat. Prof.

Boletus

Tab. 85

Fig. 1

Fig. 2

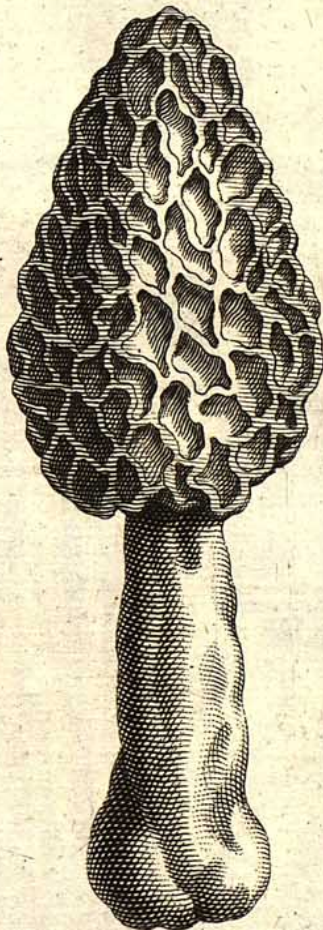
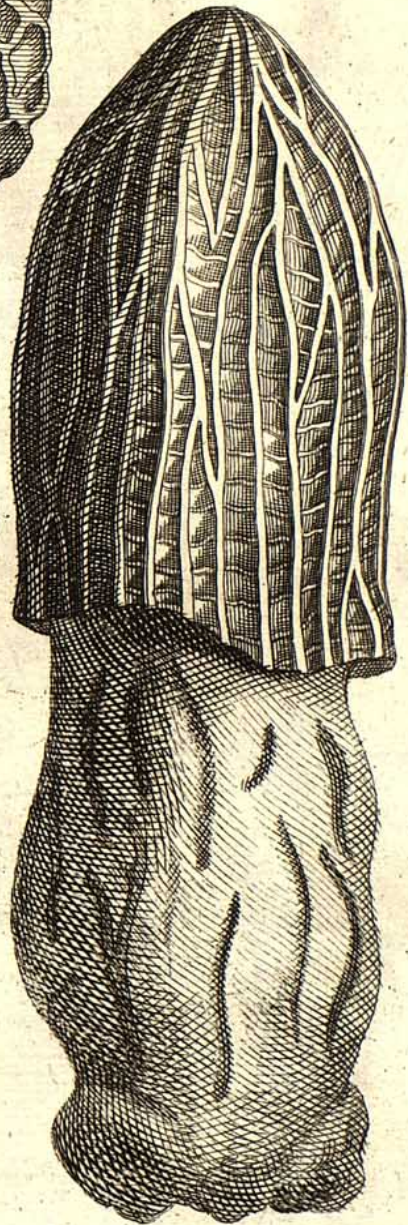

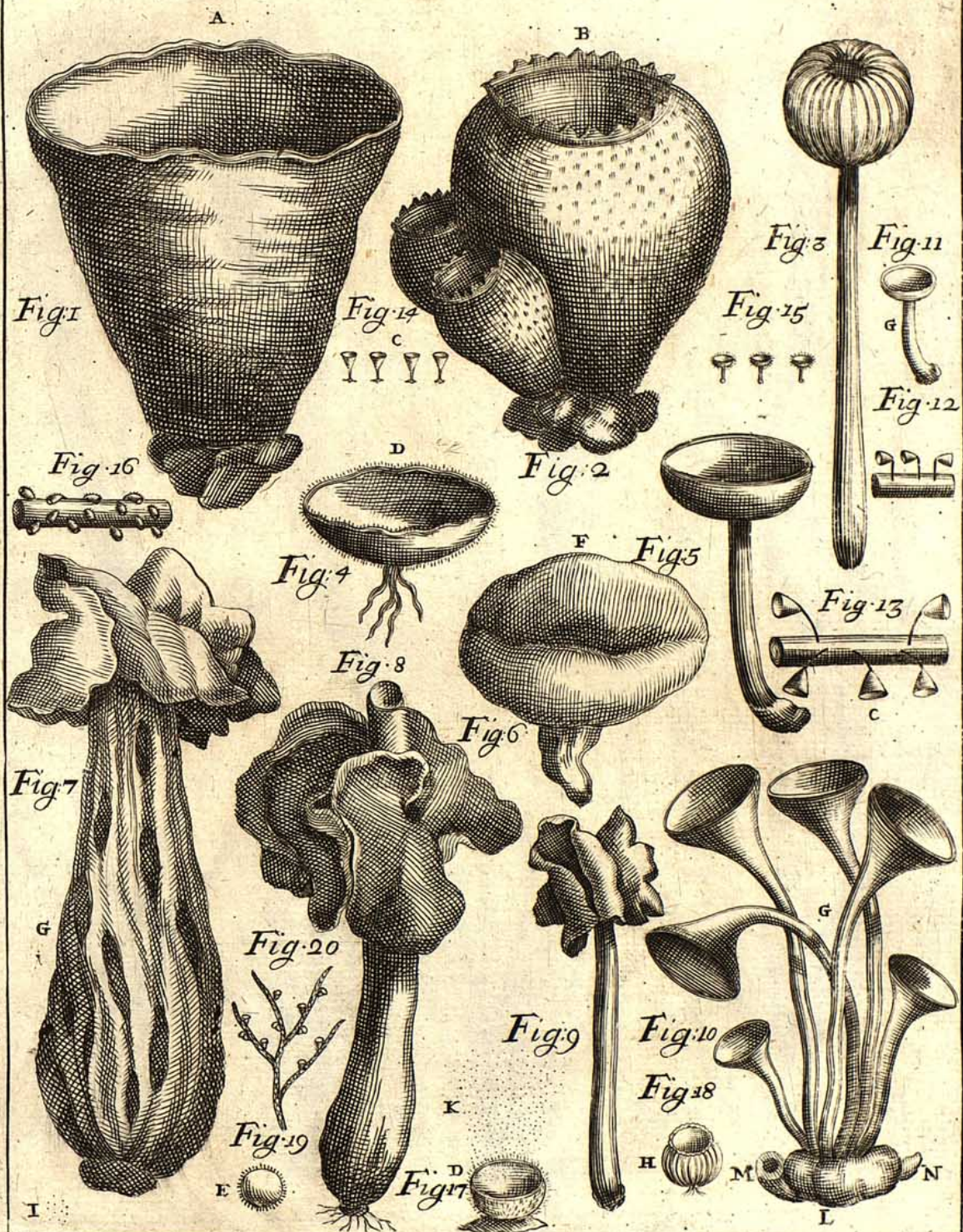
Fig. 3

Auspic. Francisci M. Tanucci Flor. Chirurg. Lect et Lithotomi

Fungoides

Tab. 86

Aspicus Petri Strozza Comitiss et Patricii Floren.

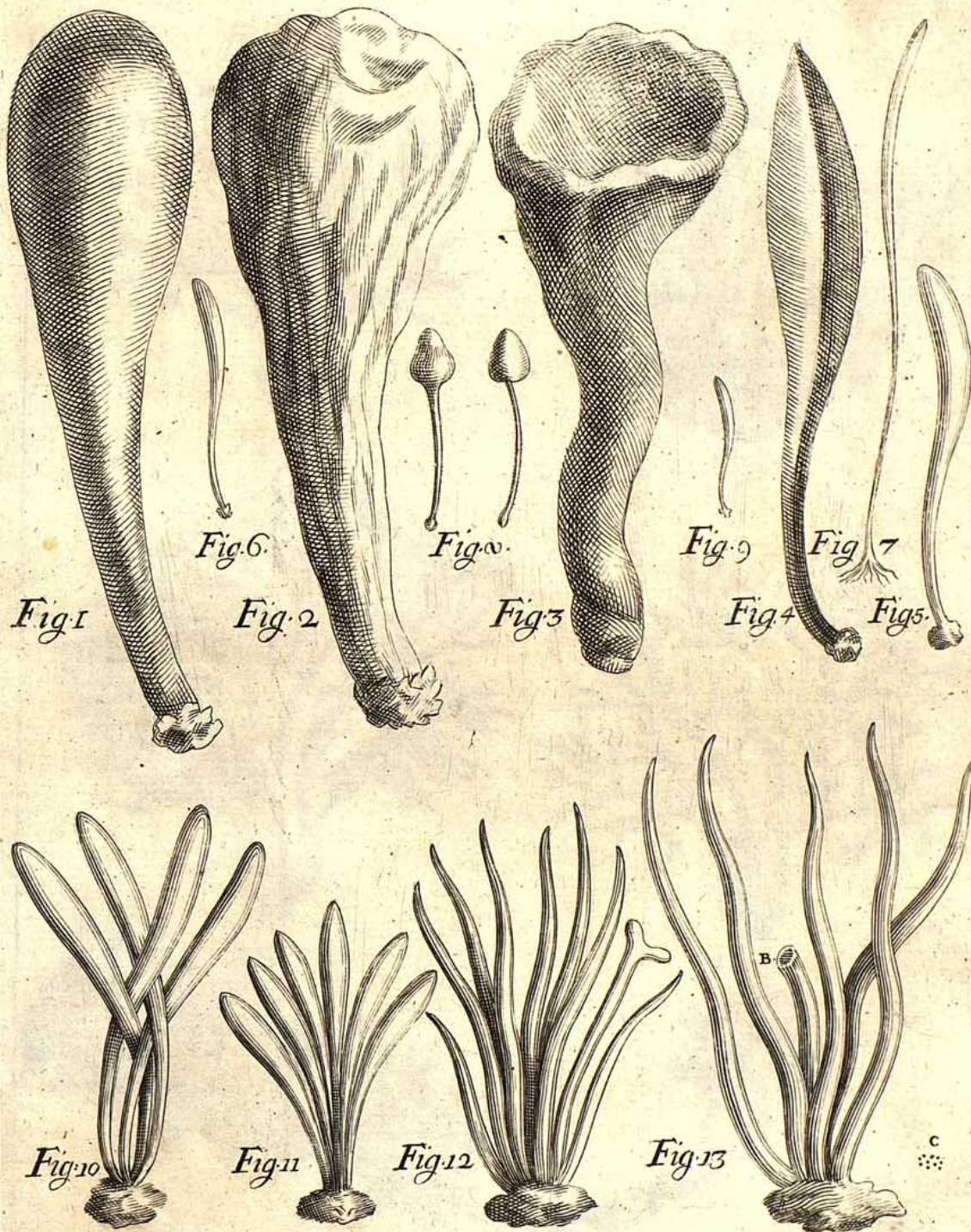

Fig: 1

Fig: 2

Fig: 3

Fig: 4

Fig: 5

Fig: 6

B

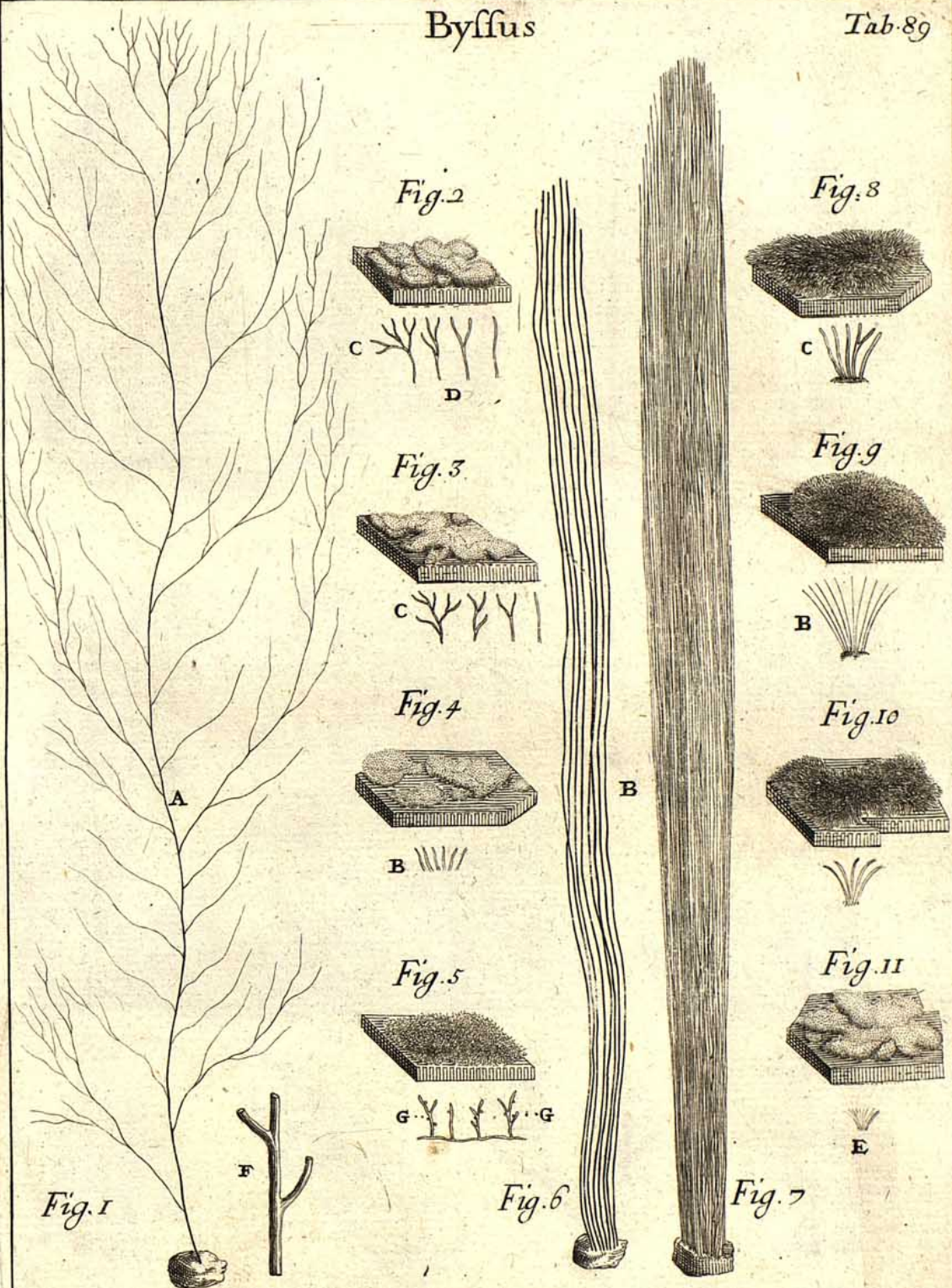

Fig. 1.

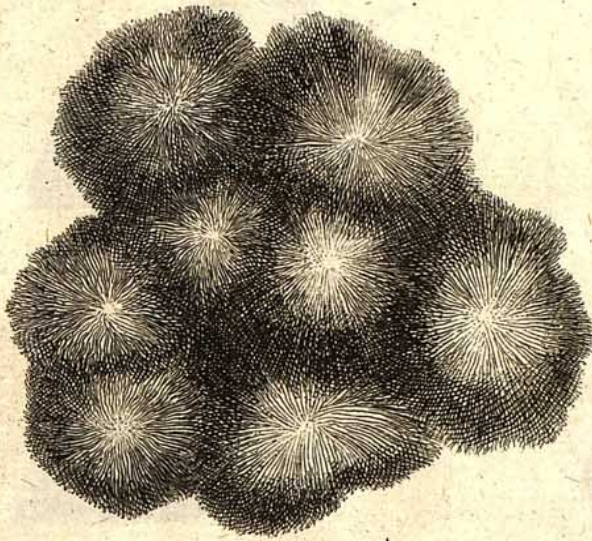

Fig. 2.

Tab. 90.

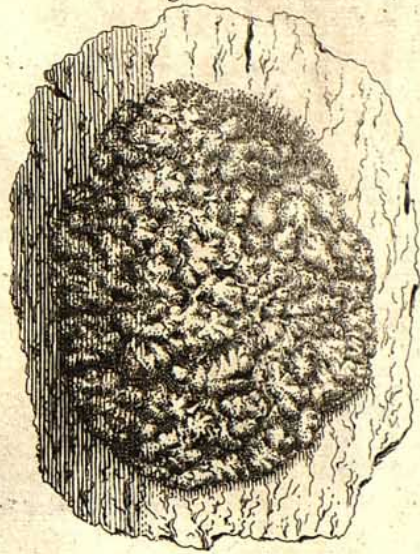

Fig. 3.

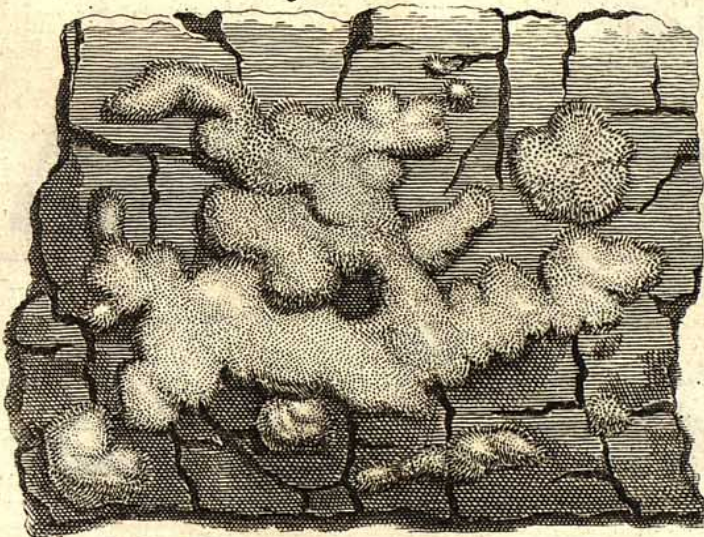

Fig. 4.

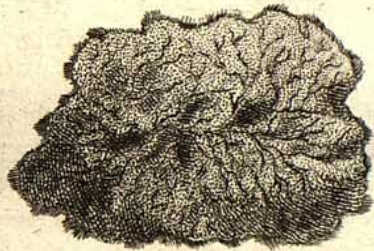

Fig. 5.

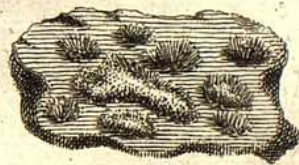

Fig. 6.

Fig. 7.

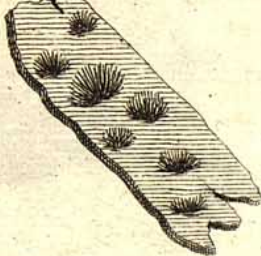

Fig. 8.

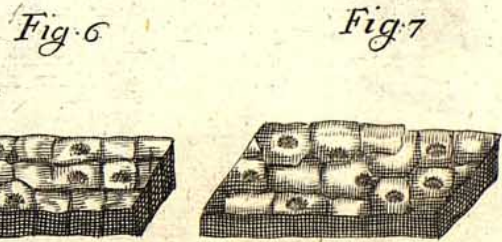
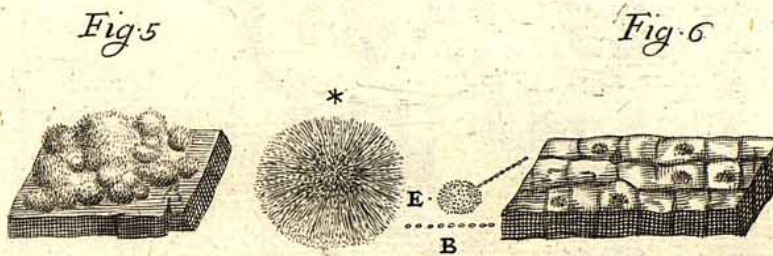
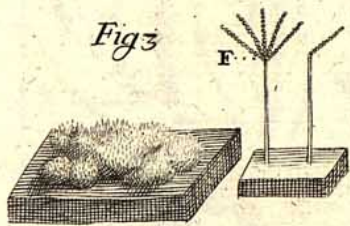
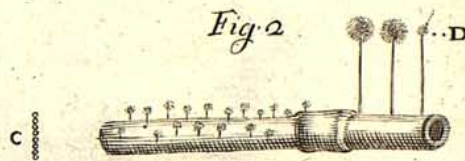
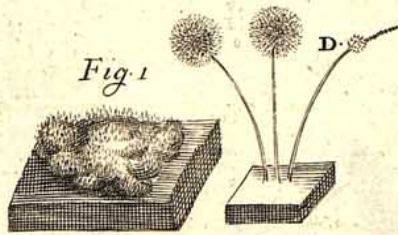
Fig. 9.

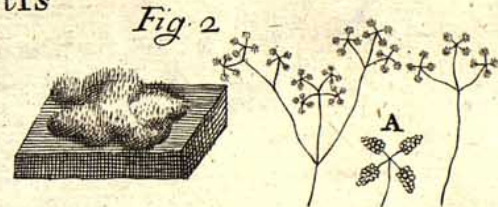
Auspicius Auerardi Serristorii Patric. Flor. D. Steph. Equitis

Aspergillus

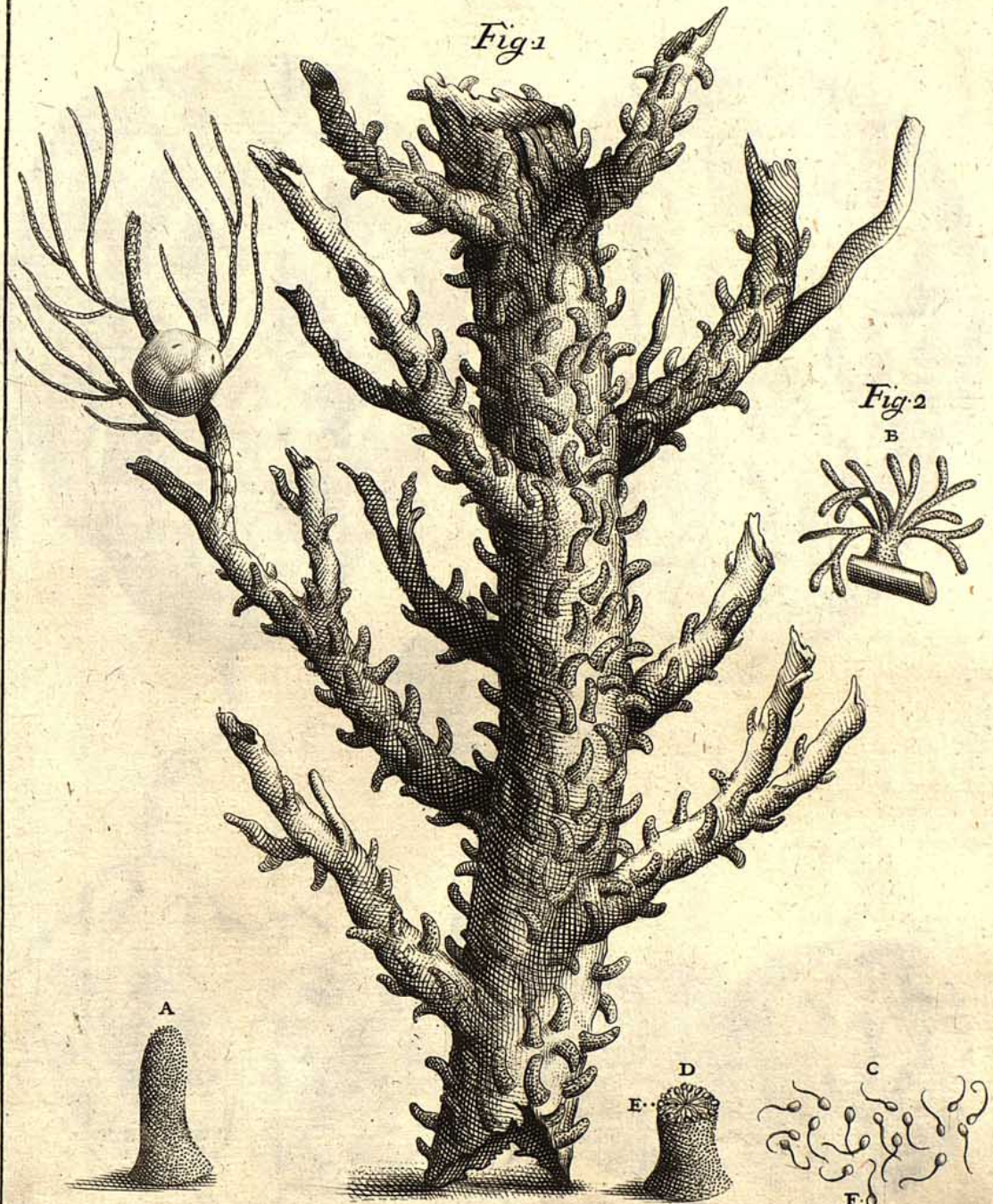
Tab. 91

Botrytis

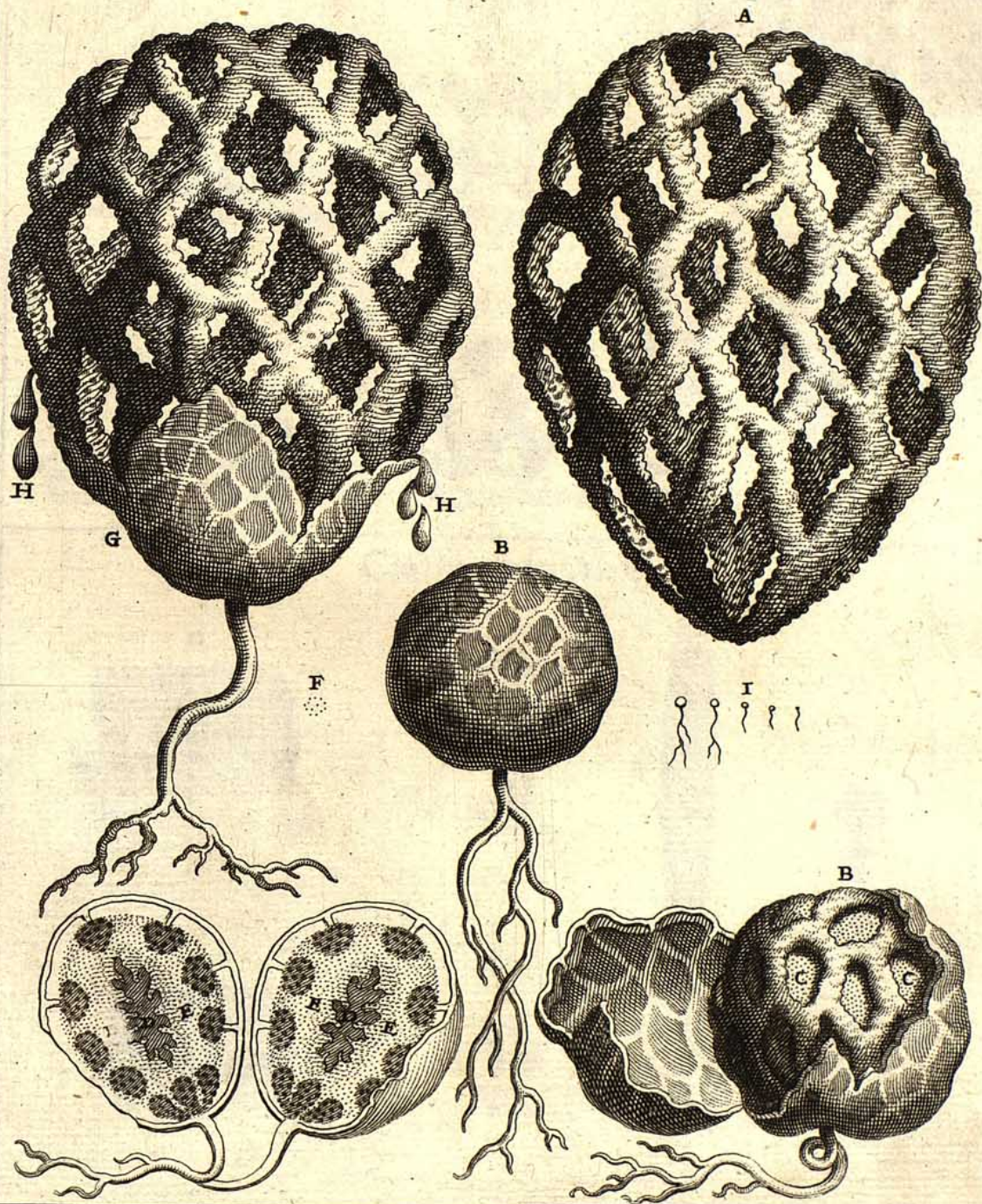

Ausp. nobilium Ephedborum aulae R. C. I. G. I. M. D. E. inservientium

Clathrus

Tab. 93

Auspicijs Gerardi Noodt I. C. A. Antecess: in Acad. Lugd. Bat.

Clathroides

Tab. 94

Fig. 1

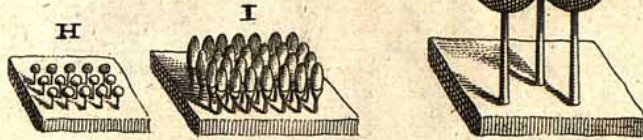
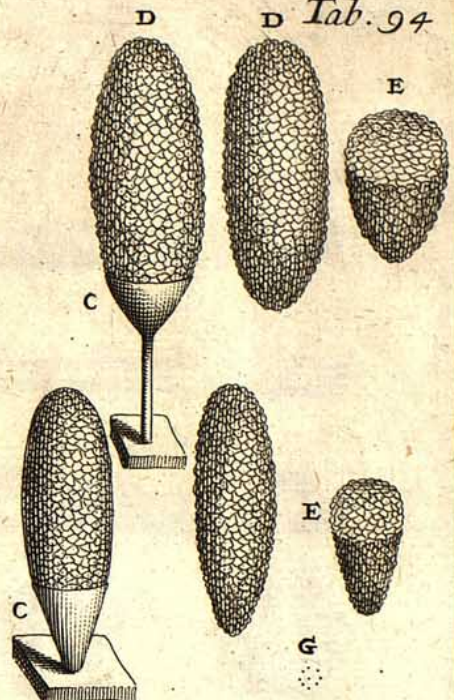
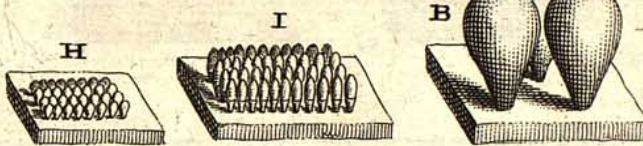

Fig. 2

Clathroidastrum

Fig. 1

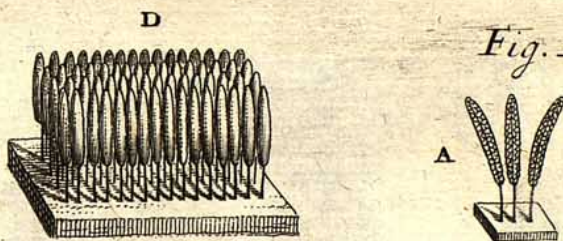
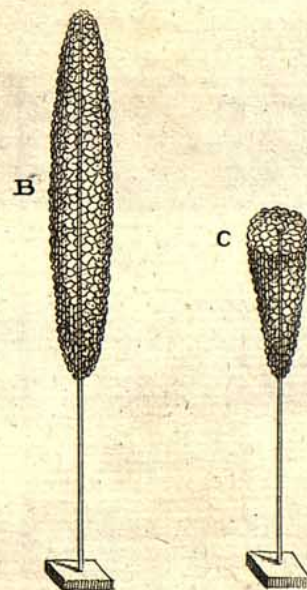
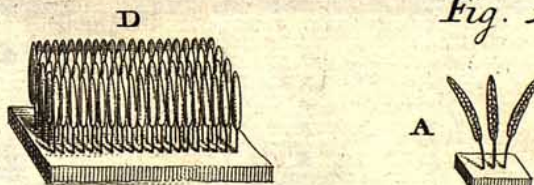
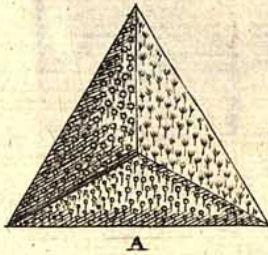
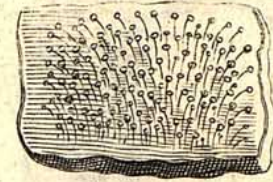

Fig. 2

Auspiciis Francisci Lorenzj Baiulivi D. Stephani

Fig. 1

A

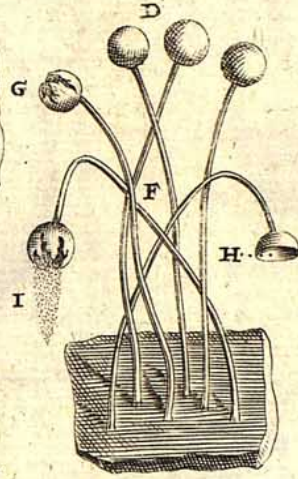

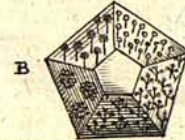
Fig. 2

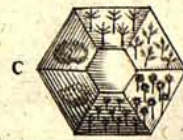
Fig. 3

Fig. 4

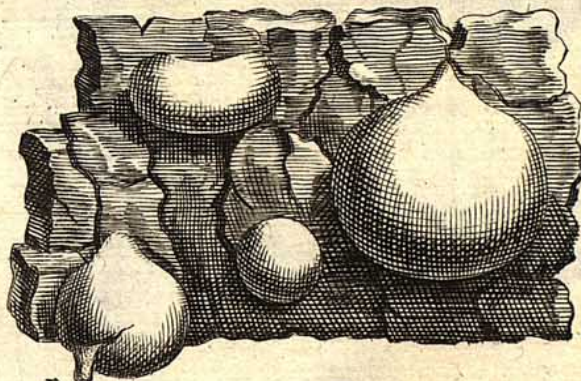
B

C

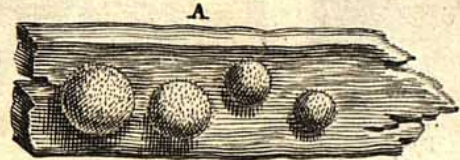
Lycogala

Fig. 1

E

Fig. 2

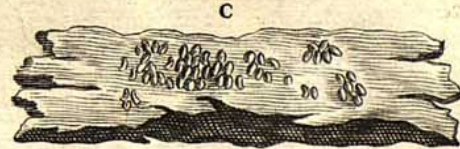

A

Fig. 3

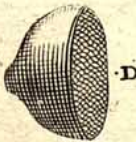

Fig. 4

C

Fig. 5

D

F

B

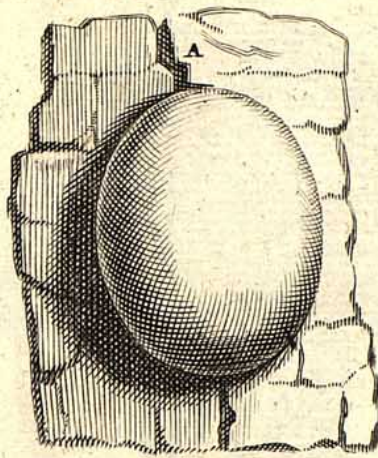

Fig. 1

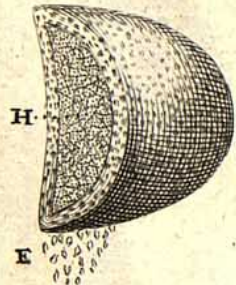
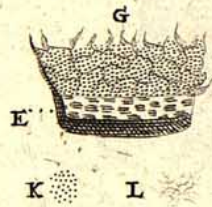

Fig. 3

Fig. 2

Fig. 9

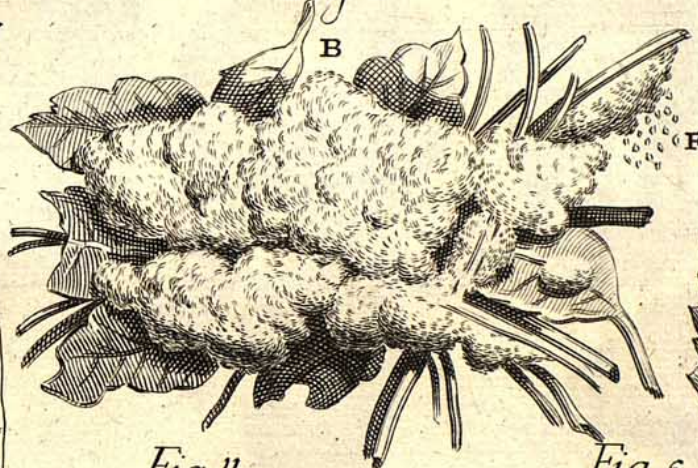

Fig. 4

Fig. 5

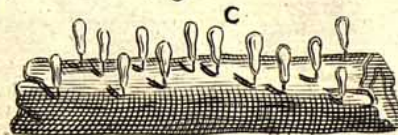
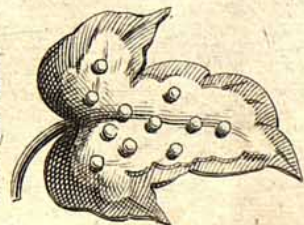
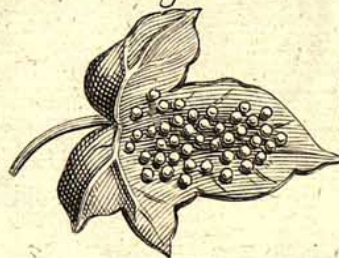

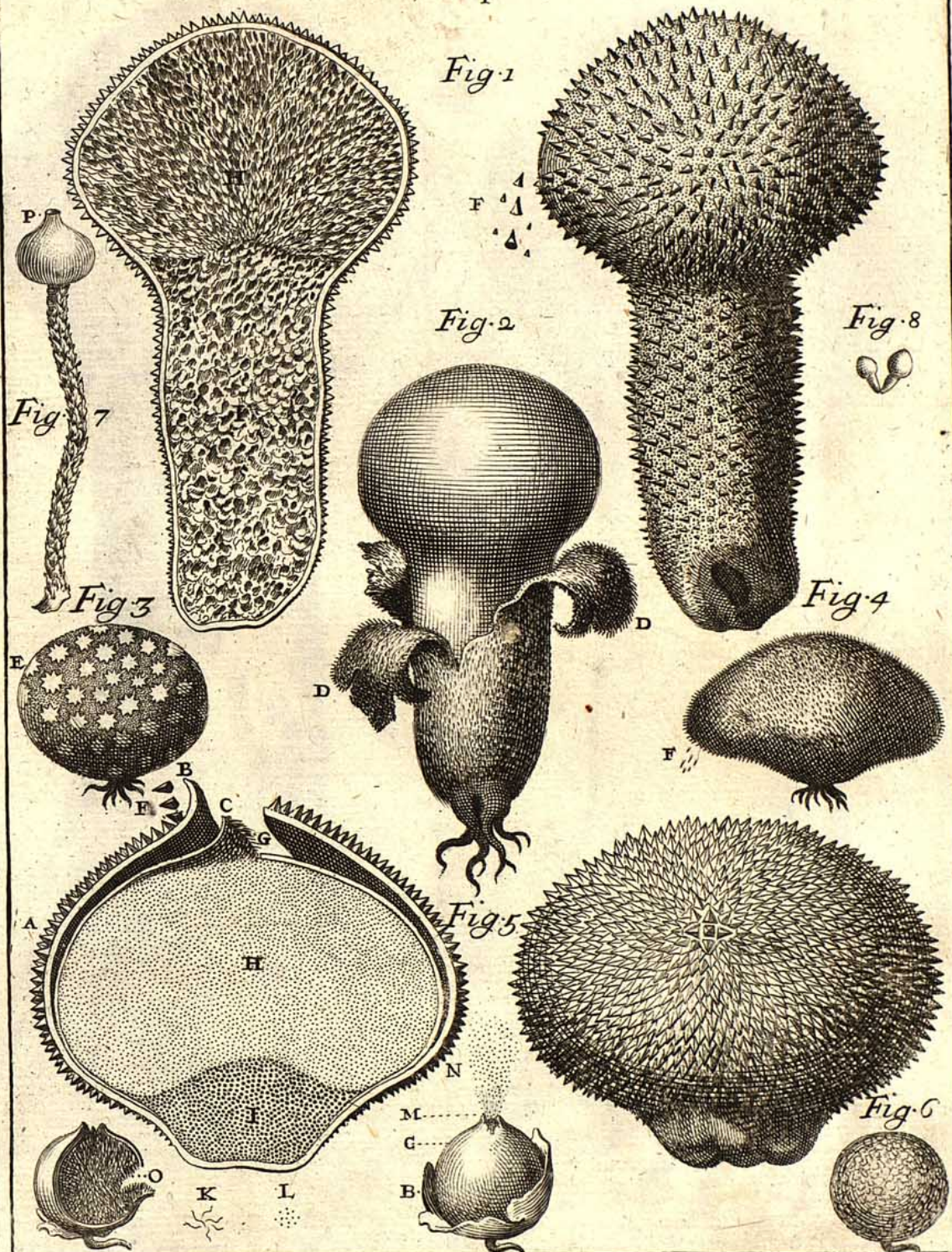
Fig. 6

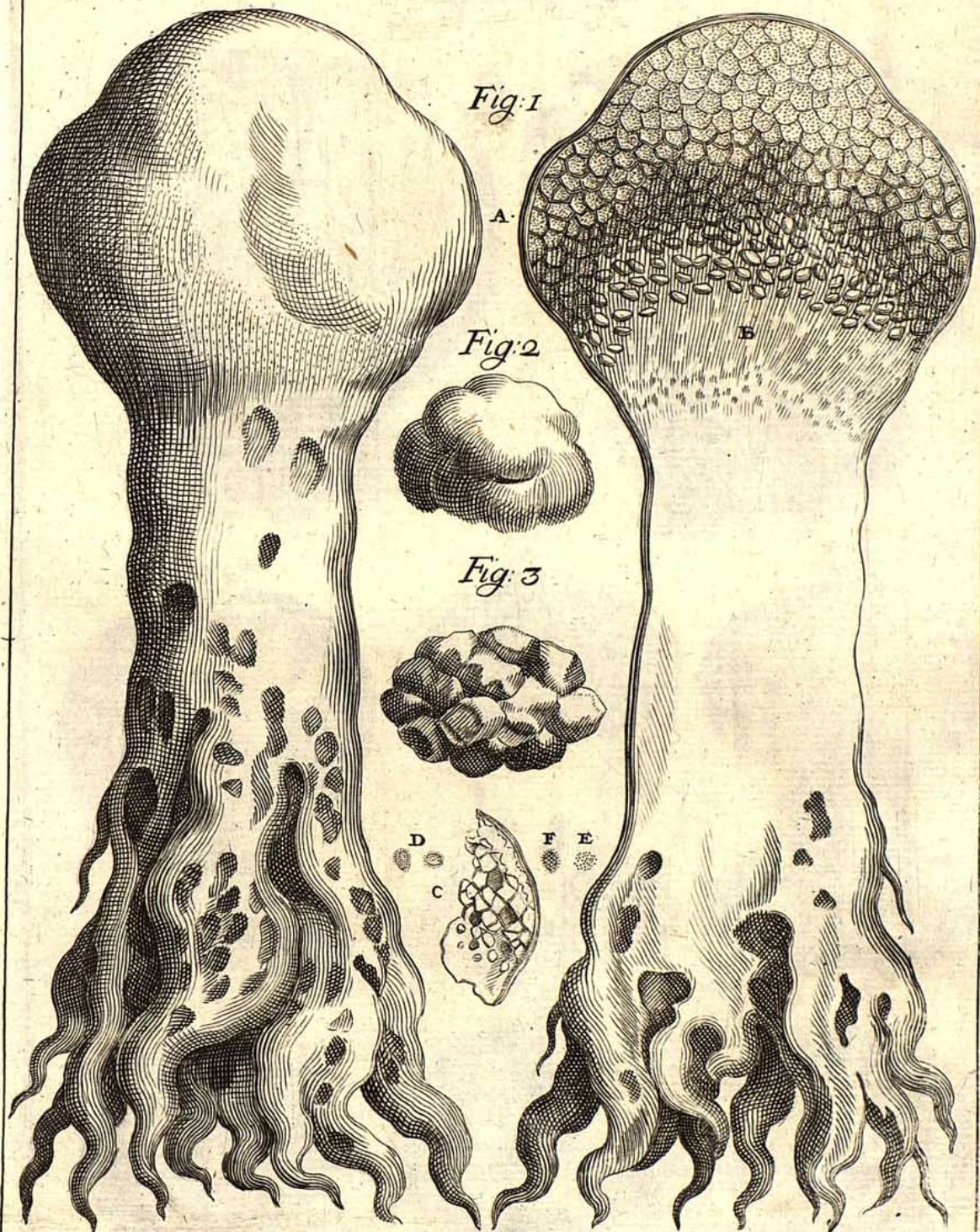
Fig. 7

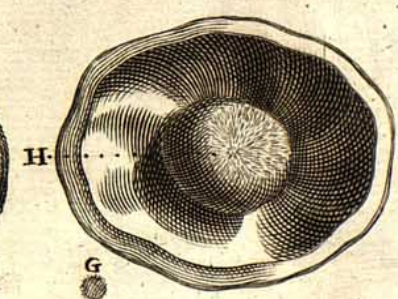
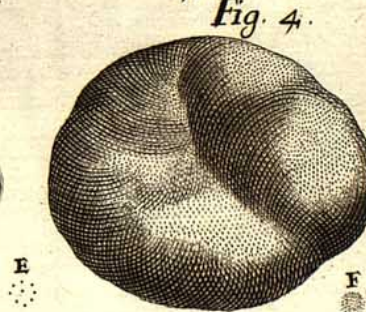
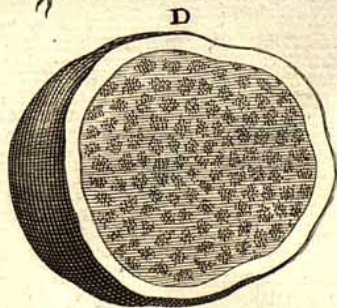
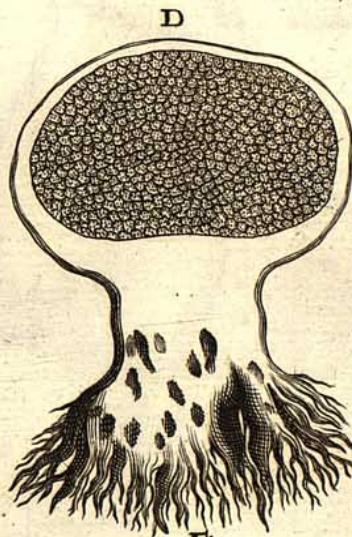
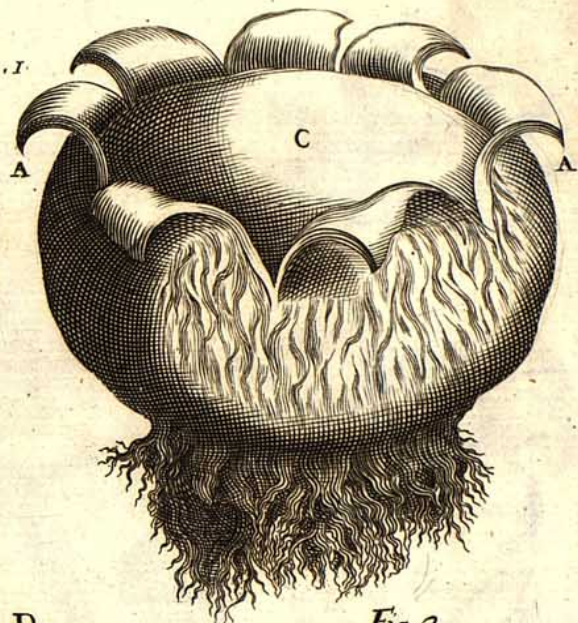
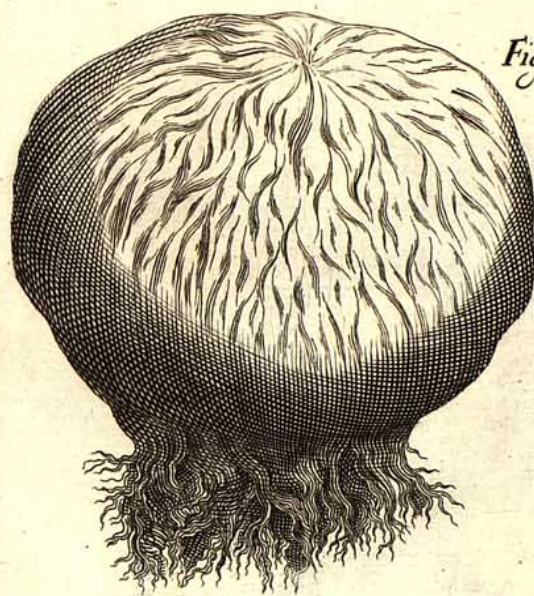
Fig. 8

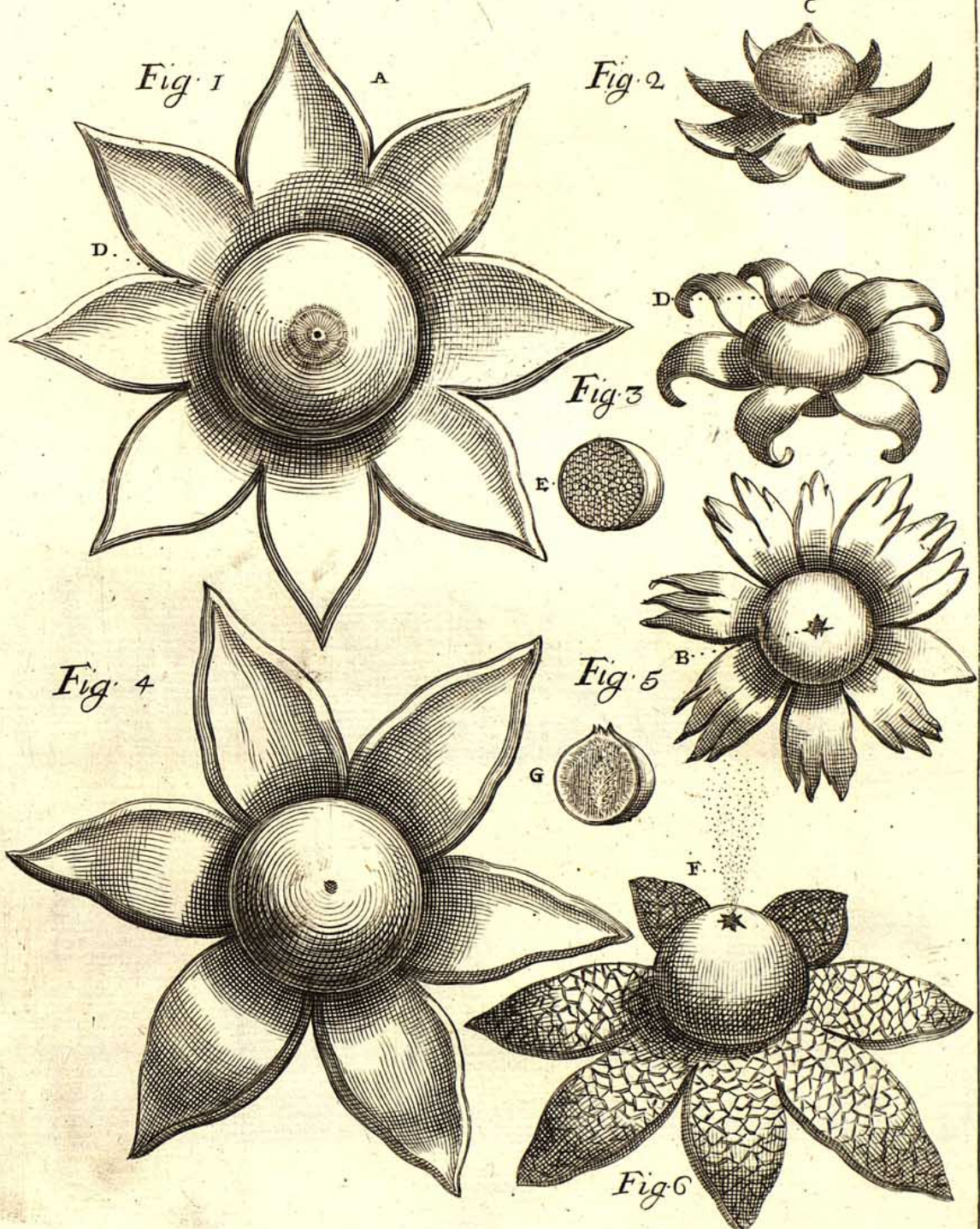

I.

Carpobolus.

Tab. 101

Fig. 1.

L

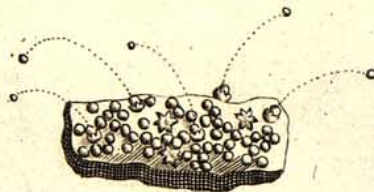
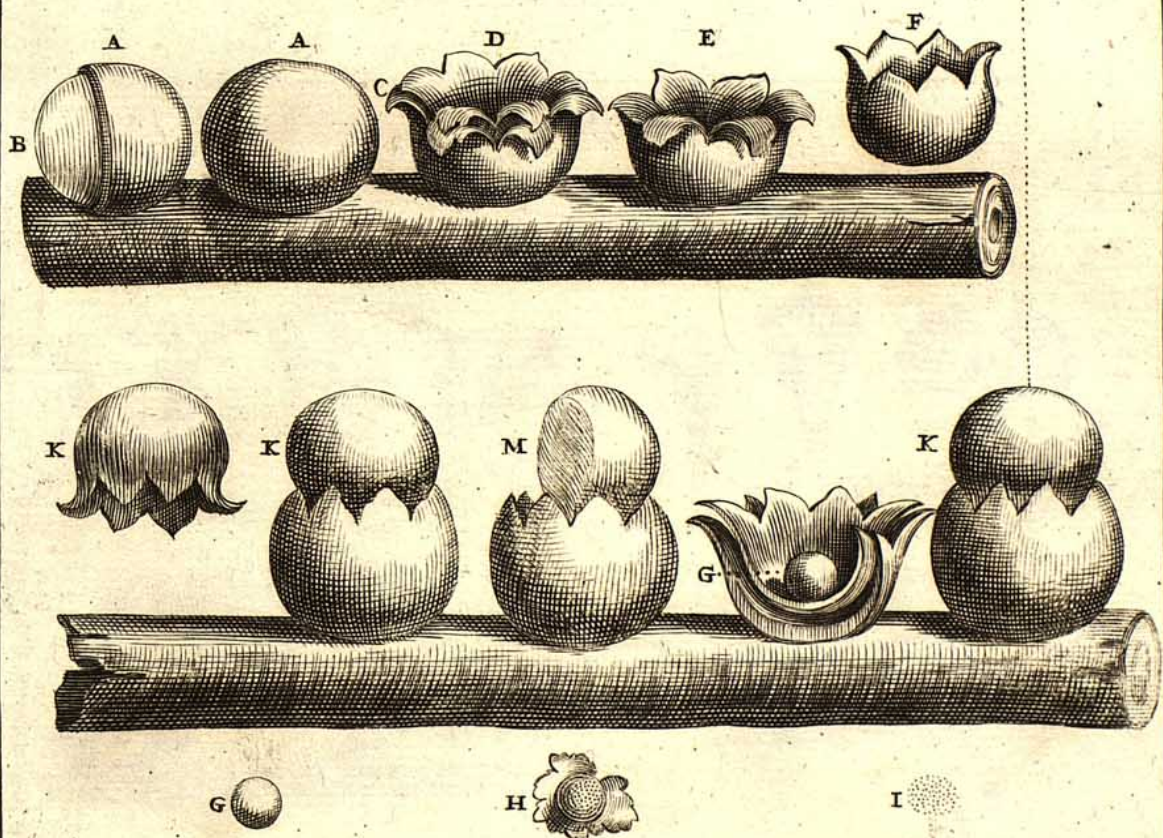
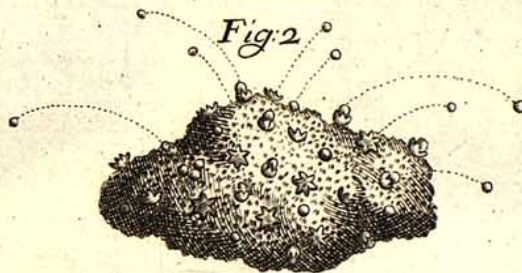

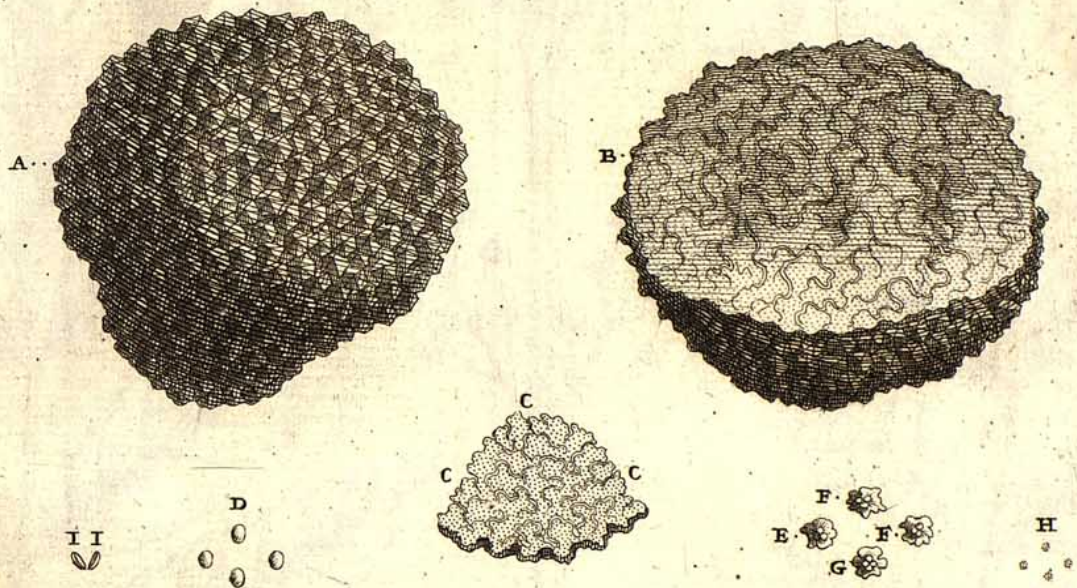
Fig. 2.

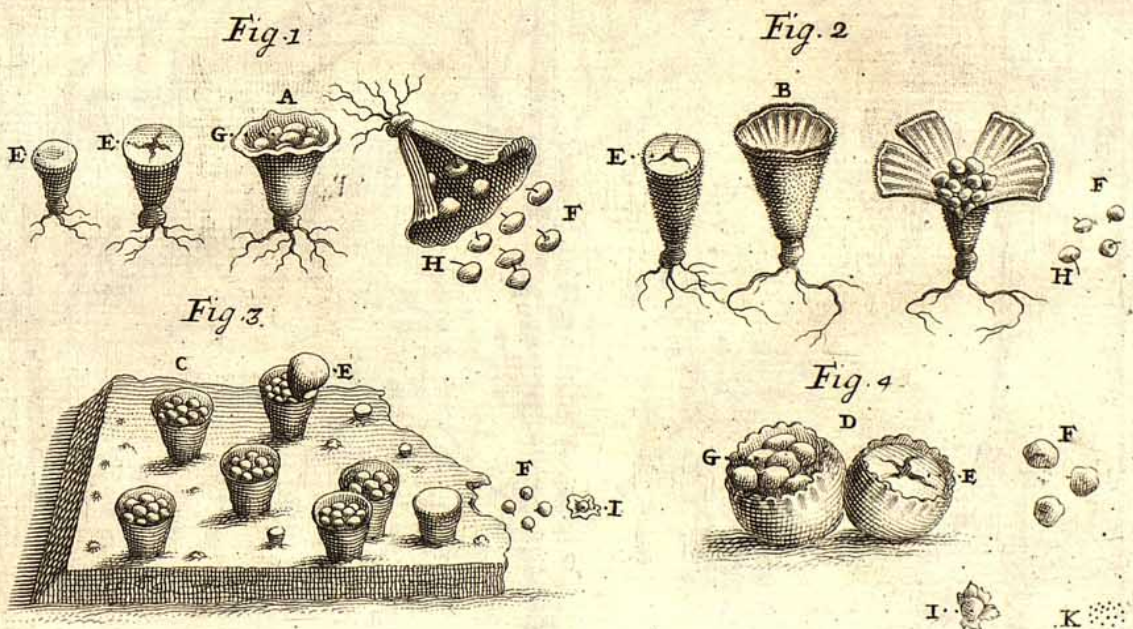
Auspiciis Caroli Dubois Soc. Ind. Thesaurarii et Reg. Soc. Sodalit.

Tuber

Tab. 102

Cyathoides

Auspiciis Philippi Martellij Patricij Florentini

Auspiciis Pandulphi Attavantiy Patricii Florentini

Ostrya

Tab. 104

Auspicijs Instituti Scientiarum Bononiensis.

Ledum

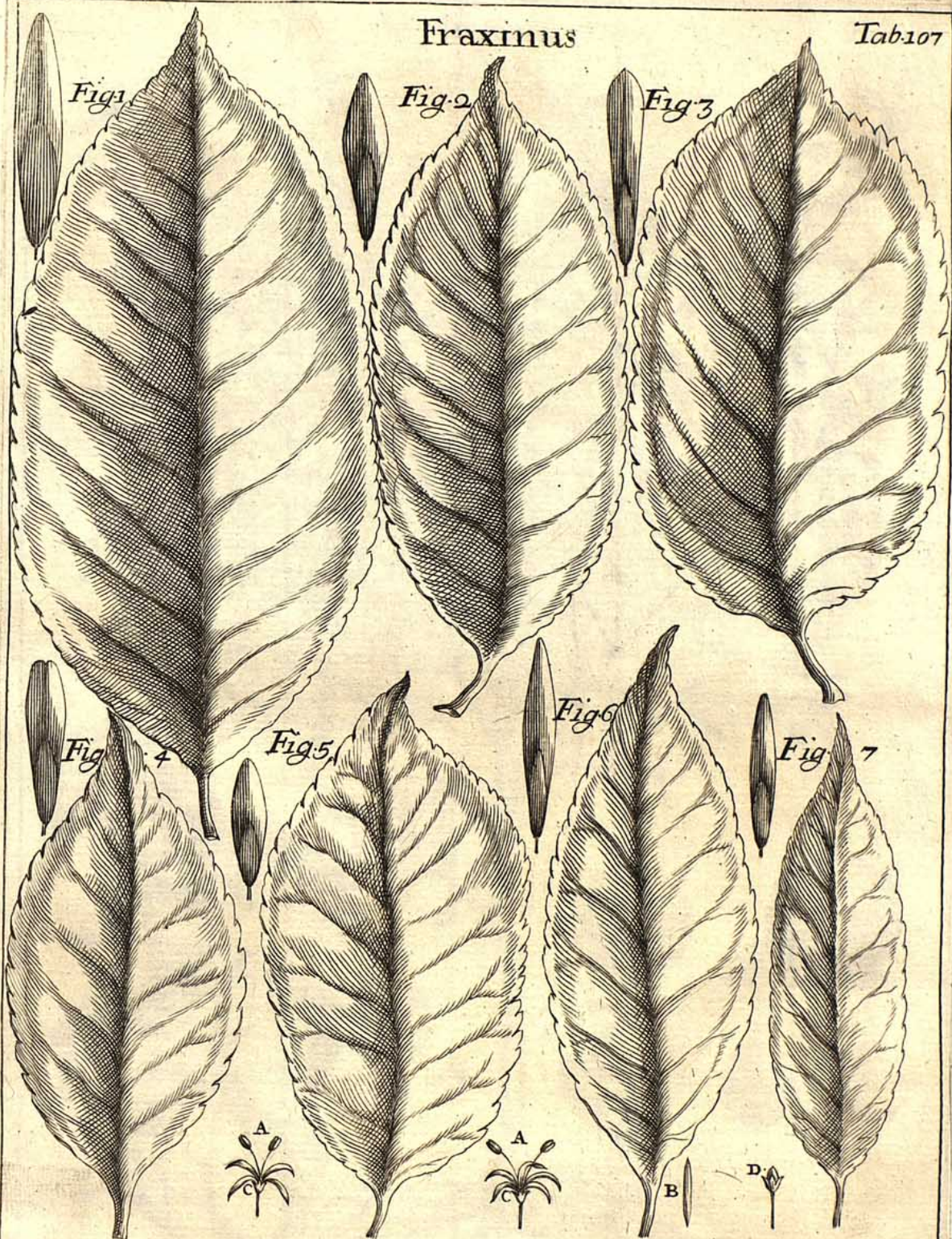
Tab. 106

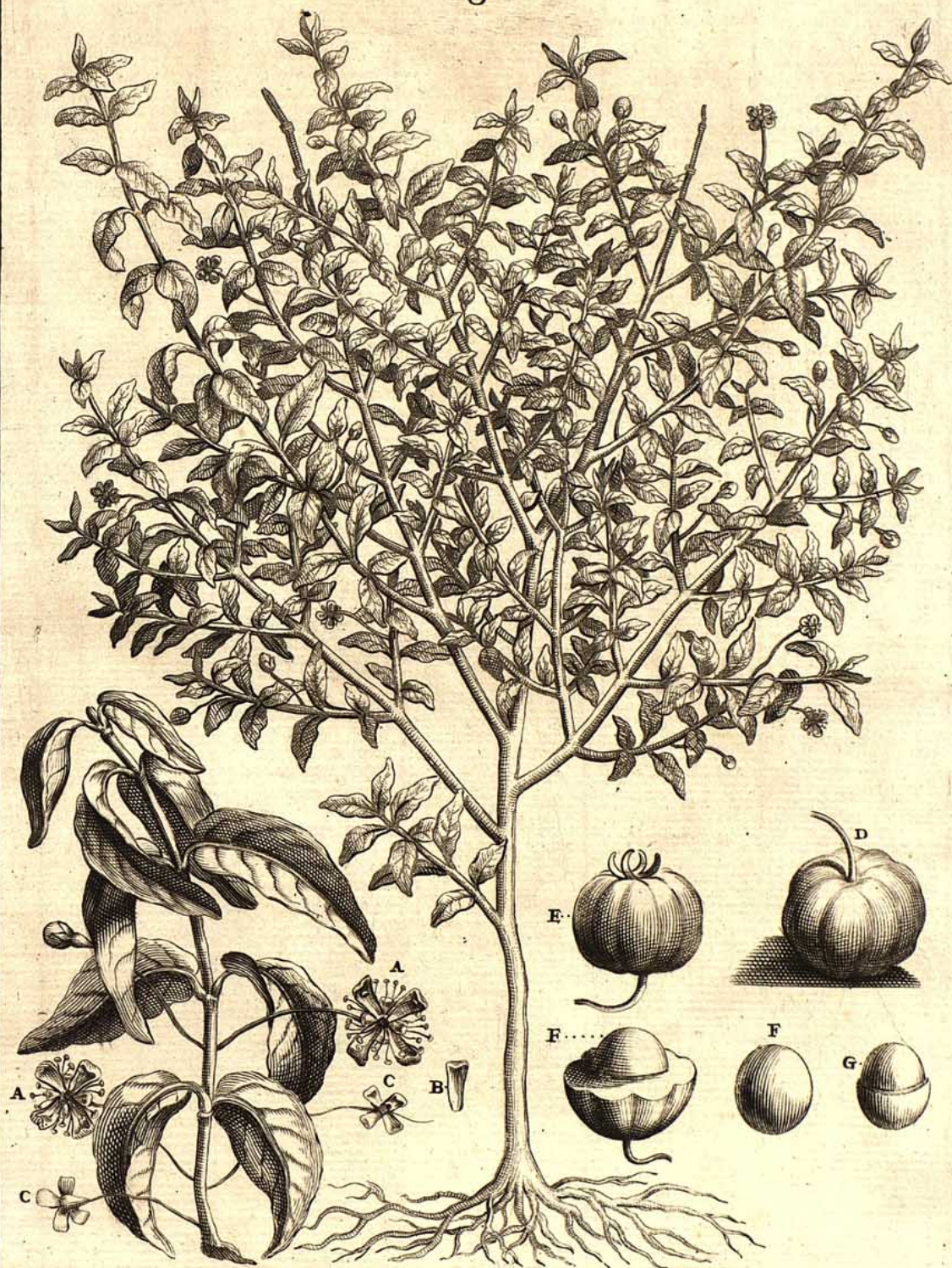
Auspicius Christini Martinellij Patricij Veneti

Fraxinus

Tab. 107

Ausp. Abb. Io. Vincentij Capponij Patric. Flor.

Ausp. Serenissimi EUGENII Principis Sabaudiae &c.